

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்

தேசியத் தர நிர்ணயக் குழுவின் மூன்றாம் சுற்றுத் தர மதிப்பீட்டில் A+(CGPA: 3.64) தகுதியும்
மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம் - பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவின் முதல் தரப்
பல்கலைக்கழகம் மற்றும் தன்னாட்சித் தகுதியும் பெற்றது

காரைக்குடி - 630 003

தொலைநிலைக்கல்வி இயக்ககம்

எம்.ஏ [வரலாறு]

பருவம் - II

321 21

இந்திய நாகரிகமும் பண்பாடும்,
கி.பி. 1206 முதல் 1707

Authors

Esha Narang, *Assistant Professor, Department of Social Sciences, Hans Raj College, Delhi*

Units: (2.0-2.3, 3.3-3.9, 11.0-11.3, 11.5-11.9, 12.3-12.9, 13)

Dr Bhawana Mishra, *Visiting Faculty, Dr Ram Manohar Lohia Avadh University, Hawai Patti, Allahabad Road, Faizabad*

Units: (2.4-2.9, 9.5-9.10, 10.5-10.10)

Neeru Sood, *Freelance Author*

Units: (3.0-3.2, 6.0-6.2)

R. P. Tripathy, *Associate Editor, Kamal Sandesh*

Units: (4, 5)

Vikas® Publishing House, Units: (1, 6.3-6.8, 7, 8, 9.0-9.4, 10.0-10.4, 11.4, 12.0-12.2, 14)

"The copyright shall be vested with Alagappa University"

All rights reserved. No part of this publication which is material protected by this copyright notice may be reproduced or transmitted or utilized or stored in any form or by any means now known or hereinafter invented, electronic, digital or mechanical, including photocopying, scanning, recording or by any information storage or retrieval system, without prior written permission from the Alagappa University, Karaikudi, Tamil Nadu.

Information contained in this book has been published by VIKAS® Publishing House Pvt. Ltd. and has been obtained by its Authors from sources believed to be reliable and are correct to the best of their knowledge. However, the Alagappa University, Publisher and its Authors shall in no event be liable for any errors, omissions or damages arising out of use of this information and specifically disclaim any implied warranties or merchantability or fitness for any particular use.

VIKAS®

Vikas® is the registered trademark of Vikas® Publishing House Pvt. Ltd.

VIKAS® PUBLISHING HOUSE PVT. LTD.

E-28, Sector-8, Noida - 201301 (UP)

Phone: 0120-4078900 • Fax: 0120-4078999

Regd. Office: 7361, Ravindra Mansion, Ram Nagar, New Delhi 110 055

• Website: www.vikaspublishing.com • Email: helpline@vikaspublishing.com

Work Order No. AU/DDE/DE1-291/Preparation and Printing of Course Materials/2018 Dated 19.11.2018 Copies - 500

பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டம் – பாடப்பகுப்பு அட்டவணை

இந்திய நாகரிகமும் பண்பாடும், கி.பி. 1206 முதல் 1707

பல்கலைக்கழகப்பாடத்திட்டம்	பாடப்பகுப்பு
<u>பகுதி – I: இந்திய நாகரிகம் மற்றும் பண்பாடு கி.பி. 1206 முதல் 1707 வரை</u>	
<u>அலகு 1: டெல்லி சுல்தானகம்: அடிமை, கிலாஜி, துக்ளக், சையது மற்றும் லோடி வம்சங்கள் மற்றும் அவர்களின் கலாச்சார பங்களிப்பு.</u>	<u>அலகு 1: டெல்லி சுல்தானகம் மற்றும் அதன் கலாச்சார பங்களிப்பு (பக்கங்கள் 1–44)</u>
<u>அலகு 2: இந்து – இஸ்லாமிய கலாச்சாரம் – டெல்லி சுல்தானிய ஆட்சி – சமூக-பொருளாதார மற்றும் மத நிலை.</u>	<u>அலகு 2: இந்து – இஸ்லாமிய கலாச்சாரம் டெல்லி சுல்தானகம் (பக்கங்கள் 45–67)</u>
<u>அலகு 3: மங்கோலிய மற்றும் திமூர் படையெடுப்புகளின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை டெல்லி சுல்தானிய ஆட்சியின் வீழ்ச்சி.</u>	<u>அலகு 3: கலை, கட்டிடக்கலை மற்றும் டெல்லி சுல்தானகம் வீழ்ச்சி (பக்கங்கள் 68–91)</u>
<u>பகுதி – II: பக்தி இயக்கம், சூப்பியத்துவம் மற்றும் சீக்கியத்துவம்</u>	
<u>அலகு 4: பக்தி இயக்கம்: மத சீர்திருத்தவாதிகள் – ராமானந்த – கபீர் – குரு நானக்.</u>	<u>அலகு 4: பக்தி இயக்கம் – I (பக்கங்கள் 92–101)</u>
<u>அலகு 5: சைதன்யா – மீராபாய் – பக்தி இயக்கத்தின் பலன்கள்.</u>	<u>அலகு 5: பக்தி இயக்கம் – II (பக்கங்கள் 102–113)</u>
<u>அலகு 6: சூப்பியத்துவம் – சீக்கியர்களின் எழுச்சி – சீக்கியத்துவம் மற்றும் அதன் தாக்கம்.</u>	<u>அலகு 6: சூப்பியத்துவம், சீக்கியத்துவம் மற்றும் அவற்றின் பாதிப்புகள் (பக்கங்கள் 114–133)</u>
<u>பகுதி – III: விஜயநகர மற்றும் பாமினி ஆட்சியாளர்கள்</u>	
<u>அலகு 7: விஜயநகர மற்றும் பாமினி அரசாட்சிகள்: விஜயநகர மற்றும் பாமினி ஆட்சியாளர்களின் பெருஞ்சிறப்புகள்.</u>	<u>அலகு 7: விஜயநகர மற்றும் பாமினி இராச்சியங்கள் – I (பக்கங்கள் 134–154)</u>
<u>அலகு 8: விஜயநகர மற்றும் பாமினி ஆட்சியாளர்களின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை, விஜய நகரப் பேரரசின் வீழ்ச்சி.</u>	<u>அலகு 8: விஜயநகர மற்றும் பாமினி இராச்சியங்கள் – II (பக்கங்கள் 155–172)</u>
<u>பகுதி – IV: முகலாய வம்சம், இந்து ஆட்சியாளர் மற்றும் மராட்டியர்கள்</u>	
<u>அலகு 9: முகலாய வம்சம்: பாபர் – உமாயூன் அக்பர்.</u>	<u>அலகு 9: முகலாய வம்சமும் அவர்களின் பண்பாட்டுப் பங்களிப்பும் – I (பக்கங்கள் 173–198)</u>
<u>அலகு 10: ஜகாங்கீர் – ஷாஜகான் – ஓரங்கசீப் – அவர்களின் பண்பாட்டுப் பங்களிப்பு.</u>	<u>அலகு 10: முகலாய வம்சமும் அவர்களின் பண்பாட்டுப் பங்களிப்பும் – II (பக்கங்கள் 199–217)</u>

அலகு 11: சமூக பொருளாதார நிலை – முகலாய நிர்வாகம் – முகலாய கலைகள் மற்றும் கட்டிடக்கலை.

அலகு 12: தீன்-இலாஹி மற்றும் அதன் முக்கியத்துவம் – முகலாய ஆட்சியாளர்களின் மதக் கொள்கையும், இந்தியாவில் அதன் தாக்கமும் – முகலாய பேரரசின் வீழ்ச்சி.

அலகு 13: சிவாஜியின் கீழ் இந்து ஆட்சியின் மறுமலர்ச்சி: முகலாயர்களுடன் தொடர்பு மற்றும் அதன் தாக்கம் – நிர்வாகம் – சமூக பொருளாதாரம்.

அலகு 14: மத நிலை – மராட்டியர்களின் கீழ் கலை மற்றும் பண்பாடு.

அலகு 11: முகலாய சமூக பொருளாதார நிலைமைகள், நிர்வாகம், கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை (பக்கங்கள் **218–248**)

அலகு 12: சமயக் கொள்கையும் முகலாய பேரரசின் வீழ்ச்சியும் (பக்கங்கள் **249–270**)

அலகு 13: சிவாஜியின் கீழ் இந்து ஆட்சியின் மறுமலர்ச்சி (பக்கங்கள் **271–293**)

அலகு 14: மராட்டியர்களின் கீழ் மதம், கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை (பக்கங்கள் **294–304**)

பொருளடக்கம்

தலைப்பு

பக். எண்

அறிமுகம்

x

பகுதி – I: டெல்லி சுல்தானகம் கீழ் இந்திய நாகரிகமும் பண்பாடும்

அலகு 1 டெல்லி சுல்தானகம் மற்றும் அதன் கலாச்சார பங்களிப்புகள்

1–44

- 1.0 அறிமுகம்
- 1.1 நோக்கங்கள்
- 1.2 டெல்லி சுல்தானகத்தின் எழுச்சி: அடிமை வம்சம்
 - 1.2.1 இல்துத்மிஷ்
 - 1.2.2 ரஸியா சுல்தான்
 - 1.2.3 பால்பன்
- 1.3 கிலாஜி மற்றும் துக்ளக்
 - 1.3.1 அலாவுதீன் கில்ஜியின் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் மதிப்பீடுகள்
 - 1.3.2 முஹம்மது பின் துக்ளக்கின் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் மதிப்பீடுகள்
 - 1.3.3 பெர்ரோஸ் ஷா துக்ளக்கின் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் மதிப்பீடுகள்
- 1.4 சையது மற்றும் லோதி வம்சங்கள்
 - 1.4.1 சையது வம்சத்தை நிறுவுதல்
 - 1.4.2 முபாரக் ஷா (கி.பி. 1421–1434)
 - 1.4.3 முஹம்மது ஷா (கி.பி. 1434–1445)
 - 1.4.4 லோடி வம்சம்
- 1.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 1.6 சுருக்கம்
- 1.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 1.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 1.9 மேலும் படிக்க

அலகு 2 டெல்லி சுல்தானகத்தின் இந்து-இஸ்லாமிய கலாச்சாரம்

45–67

- 2.0 அறிமுகம்
- 2.1 நோக்கங்கள்
- 2.2 டெல்லி சுல்தானகத்தின் நிர்வாகம்
 - 2.2.1 நிர்வாக தாக்கம்
 - 2.2.2 பொருளாதார நிலை
- 2.3 சமூக-பொருளாதார நிலைமைகள்
- 2.4 சமய நிலைமைகள்
 - 2.4.1 தில்லி சுல்தானகத்தின் சமயக் கொள்கை
- 2.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 2.6 சுருக்கம்
- 2.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 2.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 2.9 மேலும் படிக்க

அலகு 3 கலை, கட்டிடக்கலை, மற்றும் டெல்லி சுல்தானகத்தின் வீழ்ச்சி

68–91

- 3.0 அறிமுகம்
- 3.1 நோக்கங்கள்

- 3.2 சல்தானக திட்டத்தின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை
- 3.3 மங்கோலியர்கள் மற்றும் திமூர் படையெடுப்புகளும் அவற்றின் முடிவுகளும்
 - 3.3.1 கிலாஜி சல்தான்கள் மற்றும் மங்கோலியர்கள்
 - 3.3.2 மங்கோலியர்களின் படையெடுப்பின் விளைவுகள்
- 3.4 டில்லி சல்தானக வீழ்ச்சி
- 3.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 3.6 சுருக்கம்
- 3.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 3.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 3.9 மேலும் படிக்க

பகுதி – II: பக்தி இயக்கம், சூப்பியத்துவம் மற்றும் சீக்கியத்துவம்

அலகு 4 பக்தி இயக்கம் – I

92–101

- 4.0 அறிமுகம்
- 4.1 நோக்கங்கள்
- 4.2 பக்தி இயக்கம் பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்
 - 4.2.1 பக்தி இயக்கத்தின் தோற்றம்
 - 4.2.2 பக்தி இயக்கத்திற்கு காரணமான காரணிகள்
 - 4.2.3 பக்தி இயக்கத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்
- 4.3 சமய சீர்த்திருத்தவாதிகள்: ராமானந்த், கபீர், குரு நானக்
- 4.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 4.5 சுருக்கம்
- 4.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 4.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 4.8 மேலும் படிக்க

அலகு 5 பக்தி இயக்கம் – II

102–113

- 5.0 அறிமுகம்
- 5.1 நோக்கங்கள்
- 5.2 சமய சீர்த்திருத்தவாதிகள்
- 5.3 பக்தி இயக்கத்தின் முடிவுகள்
- 5.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 5.5 சுருக்கம்
- 5.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 5.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 5.8 மேலும் படிக்க

அலகு 6 சூப்பியத்துவம், சீக்கியத்துவம் மற்றும் அவற்றின் தாக்கங்கள்

114–133

- 6.0 அறிமுகம்
- 6.1 நோக்கங்கள்
- 6.2 சூப்பியத்துவம் மற்றும் இந்திய சமுதாயம்
- 6.3 சீக்கியர்களின் எழுச்சி
 - 6.3.1 சீக்கியம் மற்றும் அதன் தாக்கம்
- 6.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 6.5 சுருக்கம்
- 6.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- 6.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 6.8 மேலும் படிக்க

பகுதி – III: விஜயநகர் மற்றும் பாமினி ஆட்சியாளர்கள்

அலகு 7 விஜயநகர் மற்றும் பாமினி இராச்சியங்கள் – I

134–154

- 7.0 அறிமுகம்
- 7.1 நோக்கங்கள்
- 7.2 விஜயநகர ஆட்சியாளர்களின் பெருஞ்சிறப்புகள்
- 7.3 பாமினி ஆட்சியாளர்களின் பெருஞ்சிறப்புகள்
- 7.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 7.5 சுருக்கம்
- 7.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 7.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 7.8 மேலும் படிக்க

அலகு 8 விஜயநகர் மற்றும் பாமினி இராச்சியங்கள் – II

155–172

- 8.0 அறிமுகம்
- 8.1 நோக்கங்கள்
- 8.2 விஜயநகர மற்றும் பாமினி பேரரசின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை
 - 8.2.1 விஜய நகரப் பேரரசின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சி
 - 8.2.2 கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையில் கிருஷ்ண தேவராயரின் பங்களிப்புகள்
 - 8.2.3 பாமினி பேரரசின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சி
- 8.3 விஜயநகர மற்றும் பாமினி பேரரசின் வீழ்ச்சி
 - 8.3.1 விஜயநகரப் பேரரசு
 - 8.3.2 பாமினி பேரரசு
- 8.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 8.5 சுருக்கம்
- 8.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 8.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 8.8 மேலும் படிக்க

பகுதி – IV: முகலாய பேரரசு வம்சம், இந்து ஆட்சியாளர் மற்றும் மராட்டியர்கள்

அலகு 9 முகலாய பேரரசின் வம்சமும் அவர்களின் பண்பாடு பங்களிப்புகள் – I

173–198

- 9.0 அறிமுகம்
- 9.1 நோக்கங்கள்
- 9.2 பாபர்
 - 9.2.1 ஒரு பேரரசை உருவாக்குபவராக பாபர்
- 9.3 ஹுமாயுன்
- 9.4 அக்பர்
- 9.5 பாபர், ஹுமாயுன் மற்றும் அக்பரின் பண்பாட்டுப் பங்களிப்பு
 - 9.5.1 பாபர் மற்றும் கட்டிடக்கலை
 - 9.5.2 ஓவியம்
 - 9.5.3 பாபர் ஆட்சிக் கால இலக்கியங்கள்
- 9.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 9.7 சுருக்கம்

- 9.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 9.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 9.10 மேலும் படிக்க

அலகு 10 முகலாய பேரரசின் வம்சமும் அவர்களின் பண்பாடு பங்களிப்புகள் – II **199–217**

- 10.0 அறிமுகம்
- 10.1 நோக்கங்கள்
- 10.2 ஜஹாங்கீர்
- 10.3 ஷாஜஹான்
- 10.4 ஓளரங்கசீப்
- 10.5 ஜகாங்கீர், ஷாஜஹான் மற்றும் ஓளரங்கசீப்பின் பண்பாட்டு பங்களிப்புகள்
 - 10.5.1 கட்டிடக்கலை
 - 10.5.2 ஓவியம்
 - 10.5.3 இலக்கியம்
 - 10.5.4 இசை
- 10.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 10.7 சுருக்கம்
- 10.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 10.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 10.10 மேலும் படிக்க

அலகு 11 முகலாய சமூக பொருளாதார நிலைமைகள், நிர்வாகம், கலை மற்றும் கட்டட கலை **218–248**

- 11.0 அறிமுகம்
- 11.1 நோக்கங்கள்
- 11.2 நிர்வாகம்
 - 11.2.1 முகலாய அரசின் கீழ் மத்திய அரசின் அமைப்பு
 - 11.2.2 விவசாய முறை
 - 11.2.3 மன்சப்தாரி முறை
- 11.3 சமூக-பொருளாதார நிலைமைகள்
 - 11.3.1 சமுதாயப்பிரிவு
 - 11.3.2 சாதி அமைப்பு
 - 11.3.3 வணிகம்
- 11.4 கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை
- 11.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 11.6 சுருக்கம்
- 11.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 11.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 11.9 மேலும் படிக்க

அலகு 12 சமயக் கொள்கை மற்றும் முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சி **249–270**

- 12.0 அறிமுகம்
- 12.1 நோக்கங்கள்
- 12.2 தீன்-இ-இலாஹி மற்றும் அதன் முக்கியத்துவம்
- 12.3 முகலாய ஆட்சியாளர்களின் மதக் கொள்கை மற்றும் இந்தியாவில் அதன் தாக்கம்
 - 12.3.1 ஓளரங்கசீப்பின் சமய அல்லது இந்து கொள்கை
 - 12.3.2 ஓளரங்கசீப்பின் மதக் கொள்கையின் விளைவுகள்
- 12.4 முகலாய பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமான அரசியல், நிர்வாக, நிதிக் காரணிகள்

- 12.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 12.6 சுருக்கம்
- 12.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 12.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 12.9 மேலும் படிக்க

அலகு 13 சிவாஜியின் கீழ் இந்து ஆட்சியின் மறுமலர்ச்சி

271–293

- 13.0 அறிமுகம்
- 13.1 நோக்கங்கள்
- 13.2 சிவாஜியின் கீழ் மராட்டியர்கள் ஆட்சி
- 13.3 முகலாயர்களுடன் தொடர்பு மற்றும் அதன் தாக்கம்
 - 13.3.1 சிவாஜி அரியணை ஏறியது (கி.பி. 1674)
- 13.4 மராட்டிய ஆட்சியின் போது நிர்வாகம் மற்றும் சமூக பொருளாதார நிலை
- 13.5 சிவாஜி மரபில் பின் தொடர்வோர்
- 13.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 13.7 சுருக்கம்
- 13.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 13.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 13.10 மேலும் படிக்க

அலகு 14 மராட்டியர்கள் ஆட்சியின் கீழ் மதம், கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை

294–304

- 14.0 அறிமுகம்
- 14.1 நோக்கங்கள்
- 14.2 சமய நிலை
- 14.3 மராட்டியர்களின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை
 - 14.3.1 மராட்டிய கோட்டைகளின் கட்டுமானம், சிவாஜி மற்றும் அவருக்குப் பின்னால் வந்தவர்களின் பங்களிப்புகள்
- 14.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 14.5 சுருக்கம்
- 14.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 14.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 14.8 மேலும் படிக்க

முன்னுரை

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் இந்தியக் துணைக் கண்டம், முகமது கஜினி போன்ற அயல் நாட்டு ஆட்சியாளர்களால் பலமுறை படையெடுக்கப்பட்டது. இந்த படையெடுப்புகள் குதுத்-தீன்-ஐபக் மூலம் இந்தியாவில் முஸ்லிம் ஆட்சி நிறுவப்பட்டது. டெல்லி சுல்தானியத்தின் முதல் ஆட்சியாளராகவும், அடிமை வம்சத்தை உருவாக்கியவரும் அவரேயாகும். டெல்லி சுல்தானகத்தின் முதல் பெண் ஆட்சியாளரான ரஸியா சுல்தான் பின்னால் இருந்த இல்துத்மிஷ், ஐபக்கை தொடர்ந்து வந்தார். ஆனால், அவரால் நீண்ட காலம் ஆட்சி செய்ய முடியவில்லை. கடைசியில் ஜலால்-உத்-தீன்-பைருஸ் கில்ஜியின் கைக்கு ஆட்சி மாறியது. அவர் கில்ஜி சுல்தானை நிறுவினார். அவரது இறப்புக்குப் பிறகு டெல்லி சுல்தானகம் எந்தத் தலைவரும் இல்லாமல் விடப்பட்டது. அடுத்தடுத்த ஆட்சியாளர்கள் கியாசுதீன் துக்ளக் அவர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். அவரது வெற்றி டெல்லி சுல்தானியின் ஆட்சியில் இடமாற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது. முகமது-பின் துக்ளக், பெரோஸ் ஷா துக்ளக் ஆகியோர் இந்த வம்சத்தை சேர்ந்த புகழ்பெற்றவர்களாவர். இந்த வம்சத்தை சையத் மற்றும் லோதி வம்சத்தினர் பின்பற்றினர். எனினும், அவர்களில் எவரும் நீண்ட காலத்திற்கு அதிகாரத்திற்கு வரமுடியவில்லை. இறுதியில் பாபர் – இந்தியாவின் முதல் முகலாய பேரரசர் – அவர்களை தோற்கடித்து வென்றார்.

கி.பி. 1526-ல், மத்திய ஆசியாவிலிருந்து தீமோரின் வம்சத்தைச் சேர்ந்த பாபர், கைபர் பாலைக் கடந்து, முகலாயப் பேரரசை நிறுவினார், இது 200 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நீடித்தது. கி.பி. 1600 ஆம் ஆண்டுகளில் இந்திய துணைக்கண்டத்தின் பெரும்பகுதியை முகலாய அரசு கைப்பற்றியது. இது கி.பி. 707க்கு பின்னர் ஒரு மெதுவான சரிவில் சென்று, 1857-ல் இந்தியக் கலகத்தில் ஏற்பட்ட தோல்வியைத் தொடர்ந்து இறுதியாக முடிவுக்கு வந்தது.

முகலாய பேரரசு துணைக்கண்டத்தில் ஒரு பரந்த சமூக மாற்றத்தைக் குறித்தது. இந்து பெரும்பான்மையோர் முகலாய பேரரசர்களால் ஆளப்பட்டனர். சில பேரரசர்கள் மத சகிப்புத்தன்மையை காட்டினார்கள். சிலர் இந்து கலாச்சாரத்தை தாராளமாக்கினார்கள். சிலர் வரலாற்றுக் கோயில்களை அழித்து முஸ்லிம் அல்லாதவர்கள் மீது வரிகளை விதித்தனர். முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சியின்போது, பண்டைய மௌரியப் பேரரசைக் காட்டிலும் சற்றே பெரியதாக இருந்த பகுதியில், பல சிறிய பேரரசுகள் சக்தி வாய்ந்த வெற்றிடத்தை நிரப்பியது, பின்னர் சாம்ராஜ்யத்தின் வீழ்ச்சிக்கு பங்களித்தது.

இப்புத்தகம், சுய அறிமுக முறையை (SIM) மனதில் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு தெளிவான, குழப்பமற்ற மொழியை பயன்படுத்தி வழங்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு அலகும் ஒரு அறிமுகத்துடன் தொடங்குகிறது, அதன்பிறகு நோக்கங்ககளின் வெளிப்பாட்டை உணர்த்துகிறது. இதில் விரிவான உள்ளடக்கம் பின்னர் ஒரு எளிய மற்றும் கட்டமைக்கப்பட்ட முறையில் வழங்கப்படும், உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக, மாணவரின் புரிதலை சோதிக்க உதவுகிறது. சுருக்கம், முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள், தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள் அடங்கிய தொகுத்துரைத்தல் ஒவ்வொரு அலகின் இறுதியிலும் வழங்கப்படுகிறது.

பகுதி – 1

டெல்லி சுல்தானகம் கீழ் இந்திய நாகரிகமும் பண்பாடும்

டெல்லி சுல்தானகம் மற்றும்
அதன் கலாச்சார பங்களிப்புகள்

அலகு 1 டெல்லி சுல்தானகம் மற்றும் அதன் கலாச்சார பங்களிப்புகள்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 1.0 முன்னுரை
- 1.1 நோக்கங்கள்
- 1.2 டெல்லி சுல்தானகத்தின் எழுச்சி: அடிமை வம்சம்
 - 1.2.1 இல்துத்மிஷ்
 - 1.2.2 ரஸியா சுல்தான்
 - 1.2.3 பால்பன்
- 1.3 கில்ஜி மற்றும் துக்ளக்
 - 1.3.1 அலாவுதீன் கில்ஜியின் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் மதிப்பீடுகள்
 - 1.3.2 முகமது துக்ளக்கின் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் மதிப்பீடுகள்
 - 1.3.3 பெர்ரோஸ் ஷா துக்ளக்கின் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் மதிப்பீடுகள்
- 1.4 சையது மற்றும் லோதி வம்சங்கள்
 - 1.4.1 சையது வம்சத்தை நிறுவுதல்
 - 1.4.2 முபாரக் ஷா (கி.பி. 1421–1434)
 - 1.4.3 முகமது ஷா (கி.பி. 1434–1445)
 - 1.4.4 லோடி வம்சம்
- 1.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 1.6 சுருக்கம்
- 1.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 1.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 1.9 மேலும் படிக்க

1.0 முன்னுரை

டெல்லி சுல்தானகம் ஒரு முஸ்லீம் சுல்தானியப் பேரரசு ஆகும். அது டெல்லியில் ஆட்சி செய்து, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் பெரும் பகுதிகளை சுமார் 320 ஆண்டுகளாக விரிவடித்தது. டெல்லி சுல்தானியம் ஐந்து வம்சங்கள் மூலம் ஆளப்பட்டது: மம்லுக் வம்சம், கில்சி வம்சம், துக்ளக் வம்சம், சையதிது வம்சம், லோடி வம்சம் ஆகியவை.

டெல்லி சுல்தானிய ஆட்சிக் காலத்தில் இஸ்லாமிய நாகரிகத்தைக் கொண்டு இந்திய நாகரிகமும், இந்திய துணைக்கண்டம் வளர்ந்து வரும் உலக அமைப்புமுறைகளுடன் மேலும் ஒருங்கிணைந்தது, அஃப்ரோ-யூரேசியாவின் பெரும் பகுதிகளைக் கொண்ட பரந்த சர்வதேச வலைப்பின்னல்கள், அது இந்திய கலாச்சாரம் மற்றும் சமூகத்தின் மீது ஒரு முக்கியமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, அதே போல் பரந்து விரிந்த உலகத்தையும் கொண்டிருந்தது.

சுயகற்பித்தல் பொருள்

1

குறிப்புகள்

இந்த அலகில் டெல்லி சுல்தானகம் தோற்றம் குறித்து விவாதிக்கப்படுகிறது. முகமது துக்ளக் நடத்திய படையெடுப்புகளும், பிரோஜ் ஷா துக்ளக் நடத்திய சீர்திருத்தங்கள் குறித்தும் ஆராயப்படுகிறது. இந்த அலகு, சையது வம்சம் மற்றும் லோதி வம்சத்தின் தோற்றத்தையும் சிறப்பிக்கும்.

1.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்

- டெல்லி சுல்தானகம் தோற்றம் பற்றி விவாதிக்க முடியும்
- அலாவுதீன் கில்ஜியின் சாதனைகளை டெல்லி சுல்தானியின் கீழ் விளக்க முடியும்
- அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் கில்ஜி பின்பற்றிய நடவடிக்கைகளை விவாதிக்க முடியும்
- முகமது துக்ளக் மேற்கொண்ட படையெடுப்பை ஆராய்ந்து பார்க்க முடியும்
- பிரோஜ் ஷா துக்ளக் அறிமுகப்படுத்திய சீர்திருத்தங்களை விவாதிக்க முடியும்
- சையது வம்சத்தை நிறுவுவது பற்றி விளக்க முடியும்
- லோடி வம்சத்தை நிறுவுவதில் பஹ்லுல் ஆற்றிய பங்களிப்பை விவாதிக்க முடியும்

1.2 டெல்லி சுல்தானகத்தின் எழுச்சி: அடிமை வம்சம்

ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், பாரசீக வம்சாவளி நிலப்பிரபுக்கள், டிரான்சோக்ஸினா, கொரசன் மற்றும் ஈரானின் சில பகுதிகளை ஆட்சி செய்தனர். அவர்கள் தங்கள் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு எல்லைப்புறங்கள் மீது துருக்கியப் பழங்குடிகளுக்கு எதிராகப் போரிடுவதற்கு இடைவிடாமல் ஈடுபட வேண்டியிருந்தது. இந்த மோதல் ஒரு புதிய வகை வீரர் காஜி என்று அழைக்கப்பட்ட தோற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. துருக்கியர்கள் பெரும்பாலும் இயற்கை சக்திகளை வழிபடுபவர்களாக இருந்தார்கள். எனவே முஸ்லிம்களின் பார்வையில் கா.பர்கள் இருந்தனர். எனவே அரசியல், மத காரணங்களுக்காக அவர்களை எதிர்த்து காஜி படையினர் போரிட்டனர். காலம் சென்ற உடன் பல துருக்கியர்கள் முஸ்லிம்களாக மாறி இஸ்லாமியத்தை பரப்பவும், பாதுகாக்கவும் தொடங்கினர். முஸ்லிம் அல்லாத துருக்கியப் பழங்குடிகளுடன் அவர்கள் மோதலுக்கு வந்தார்கள். குராசானின் ஆளுநராக இருந்த அலப்டிஜின் என்ற சமமான வம்சத்தின் ஒரு துருக்கிய அடிமை, போஹாராவில் அடுத்தடுத்து வரும் போராட்டத்தில் எதிர்க்கட்சிப் பிரிவை ஆதரிக்கிறார். தண்டனையைப் பயந்து, அவர் கஸ்னிக்குத் திரும்பி வந்தார் அங்கு அவரது நிலைப்பாட்டை உறுதிப்படுத்தினார். அவர் மத்திய ஆசியாவில் சில பகுதிகளை ஆக்கிரமித்து, கஸ்னியில் ஒரு சுதந்திரமான வம்சத்தை அஸ்திவாரமாக அமைத்தார்.

மறுபுறத்தில், சமனாய்டி வம்சம் வீழ்ச்சியுற்றது, மத்திய ஆசியாவின் இஸ்லாமிய பழங்குடி இனங்களுக்கு எதிராக இஸ்லாமிய பிராந்தியங்களை

பாதுகாக்கும் பணியை மேற்கொண்டார்கள். அப்டிங்கின், அவரது மகன் அபு இஸ்ஹாக், பின்னர் பால்டாகின், பிராய், சுப்துகின் போன்றோர் அடிமைகளானார். சுப்துகின் தான் வெற்றி பெற்றார். சுப்துகாரியில் (கி.பி. 977-999) இந்தியாவை நோக்கி தன் கவனத்தை திருப்பினார். கி.பி. 980 ல் ஜெய்பால் மீது ஒரு துருக்கிய இராணுவத்தை அனுப்பினார். அதில் ஜெய்பாலின் ராணுவம் பெரும் நஷ்டத்தை சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. அவர் சமாதானத்திற்காக சரணடைய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். அவர் இறப்பதற்கு முன் இந்தியாவின் வடமேற்கு எல்லையோரத்தில் உள்ள பால்க் குராசான், ஆப்கானிஸ்தான் முழுவதையும் அவர் ஆக்கிரமித்திருக்கலாம் என்று கூறப்படுகிறது. அவருடைய மகன் மஹ்முத் (கி.மு. 999-1030) காஸினியின் அரியணையில் வெற்றி பெற்றார். அவர் சேர்ந்தவுடன், இஸ்லாமிய வரலாற்றில் ஒரு புதிய அத்தியாயம் துவங்கியது. அவர் சேதுவின் ஆட்சியாளரைக் கைப்பற்றினார், கலிஃபி-பின்-அஹ்மத் மற்றும் சுல்தானின் என்ற பட்டத்தை பெற்றார். அவரது சாம்ராஜ்யமும் அவருடைய தலைப்பும் கலிஃபி-வின் அனுமதியை அனுபவித்திருந்த போதிலும், அவரது அதிகாரத்தின் அடிப்படையில்தான் வெற்றி பெற்றது. மத்திய ஆசியாவின் பழங்குடி ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தின் காரணமாக கஜினி முகமதுவை இஸ்லாமியத்தின் ஒரு போர்வீரன் என்று இடைக்கால இந்திய வரலாற்றாசிரியர்கள் கருதுகின்றனர்.

குறிப்புகள்

மஹ்முத் கஸ்னினை முதல் சுல்தான்-ஐ-ஆஸம் என்று பல அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். அமீர் முகமது என அழைக்கப்படும் இந்த தலைப்பு அவரது நாணயங்களில் பொறிக்கப்படவில்லை, மேலும் கலிஃபா வால் இந்த தலைப்பு அவருக்கு வழங்கப்படவில்லை. மஹ்முத் கஸ்னி காலத்தில் கஸ்னவிட் பேரரசு அதன் சிறந்த வடிவத்தில் தோன்றியது என்று வரலாற்றாளர் பார்ட்ஹோல்ட் கூறியது சரியானதாக தெரிகிறது. அவர் முதலில் மான்கூர் என்ற மாகாணத்தை கலீபா காத்தீரிலிருந்து பெற்றார். பின்னர் அவரது பேரரசுக்கு சட்டபூர்வ அங்கீகாரத்தையும், கௌரவத்தைக் கொடுத்தார். பெருமை பாரசீகர்கள் அரேபியர்களின் மொழி மற்றும் கலாச்சாரத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மேலும், இந்த நேரத்தில், துருக்கியர்கள் இராணுவத்தில் மேலாதிக்கத்தை அடைந்தனர், நிர்வாகத்தின் போது இந்த நேரத்தில் இடம்பெற்றது. பெருமைப்படுத்தப் பட்ட பாரசீகர்கள் அராபியர்களின் மொழியையும் பண்பாட்டையும் ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொண்டதில்லை. இவ்வாறாக, எனவே, இந்தியாவில் தங்களது வருகைக்கு முன்னர், துருக்கியர்கள் இஸ்லாமை பின்பற்றுபவர்கள் மட்டுமல்லாமல் பாரசீகர்களாகவும் மாறினர். இந்தப் பண்பாடு, கி.பி. 1200 முதல் இந்தியாவில் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. கி.பி. 1000 மற்றும் கி.பி. 1026 வரை கஸ்னி மஹ்முத்வின் இந்தியாவில் பதினேழு படையெடுப்புகள் நிகழ்த்தப்பட்டது. நாகர்கோட் (1009), தனேஸ்வர் (கி.பி. 1014), மதுரா மற்றும் கணாஜ் (கி.மு. 1018-1019) ஆகியோருக்கு எதிராக பஞ்சாப் ஜெய்பால் (கி.மு. 1000-1001) மற்றும் ஆனந்த்பால் (கி.மு. 1008-1009), கங்ரா எதிராக (கி.பி. 1021), மற்றும் சோம்நாத் (கி.பி. 1020). மஹ்முத் கஸ்னி கி.பி. 1030 இல் இறந்தார்.

இந்திய படையெடுப்புகளுக்கு கஜினி முகமது ஊக்குவிக்கும் நோக்கங்களை வரலாற்றாசிரியர்கள் ஏற்கவில்லை. சில வரலாற்றாசிரியர்கள் அவரை இஸ்லாமியத்திற்கு ஒரு சிப்பாய் என்று வர்ணிக்கின்றனர். இந்து

குறிப்புகள்

கடவுளர்களின் சிலைகளை அவர் வலுக்கட்டாயமாக இஸ்லாமுக்கு மாற்றுவதன் மூலம் தனது மத வெறியைக் காட்சிப்படுத்தினார் என்று கூறலாம். எனினும், இப்போதெல்லாம் இந்த கருத்து ஏற்கப்படுவதில்லை. உண்மையில், அவர் சிலைகளை உடைப்பவர் என்றாலும் கூட செல்வத்தை பெற்றுக்கொள்வதே அவரது முக்கிய லட்சியம். இந்த செல்வத்தை இந்தியாவில் இருந்து விலக்கும் விருப்பம் அவருக்கு இல்லை. ஒரு பரந்த மத்திய ஆசியப் பேரரசை நிறுவ அவர் அதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினார். இந்தியாவில் நிரந்தர சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவுவதற்கு அவர் விரும்பவில்லை என்று எந்தவொரு சர்ச்சையுமின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதால், அவர் எப்போதும் கஸ்னிக்கு திரும்பினார். அவர் கைப்பற்றிய பகுதிகளில் எந்த ஏற்பாடுகளையும் செய்யவில்லை. அவர் வெற்றி பெற்ற பகுதிகளை அவரது பேரரசிற்கு இணைத்துக் கொள்ளவில்லை. பஞ்சாபும் முல்தானும் மட்டுமே கஸ்னவிட் பேரரசின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது.

இப்போது முகமது விரும்பியிருந்தால், அவர் இந்தியாவில் தனது பேரரசை நிறுவியிருப்பார் என்று கேள்வி எழுகிறது. இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல எளிதானது அல்ல. ஒரு கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்த்தால், அவர் அவ்வாறு செய்வது சாத்தியமற்றது என்று சொல்ல முடியாது. ஏனெனில், இந்தியா போன்ற பரந்த நாட்டை கட்டுக்குள் வைத்திருக்க அது சாத்தியமாயிற்று. அப்போது முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் எதுவும் இல்லை. இஸ்லாமியத்தை தழுவிக்கொண்டிருந்த சிறிய எண்ணிக்கையிலான மக்கள், அநேகமாக மனப்பூர்வமாய், மற்ற பிரச்சினைகளிலிருந்து, வேறுசில பிரச்சனைகளைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்யவில்லை. அநேகமாக அவரது வீரர்களும் இந்தியாவில் நிரந்தரமாக இருக்க விரும்பவில்லை. இதுபோன்ற சூழ்நிலைகளின் கீழ், இந்தியாவில் நிரந்தர சாம்ராஜ்யத்தை அமைக்க முடியவில்லை. மறுபுறம், சமகால அரசியல் நிலைமைகளைப் பார்க்கும்போது, அந்த நேரத்தில் இந்தியாவில் சக்தி வாய்ந்த மத்திய அரசு இல்லாத காரணத்தால் தான் அதைச் செய்திருக்க முடியும் என்று அவர் விரும்பினால் அதை நிலைநாட்ட முடியும். ஒருவருக்கொருவர் பொறாமையுடன் இருந்ததால் நாடு பல சிறிய அரசுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. தேசியம் என்ற உணர்வு முற்றிலும் இல்லாமல் இருந்தது. தேசிய நலனை விட அவர்களின் சுயநலத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்கள். சாதி அமைப்பு போன்ற பல தீமைகளிலிருந்து இந்து சமுதாயம் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது இந்த தனிப்பட்ட சிறப்புரிமை பிராமணர்கள், சத்திரியர்கள் ஆகியோருக்கு வழங்கப்பட்டது. இதுவும் முகமதுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருந்திருக்கலாம். எனினும், இந்த சூழ்நிலையை மஹ்முத் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாது என்பது வரலாற்று உண்மை ஆகும். இதற்கான கடன் கோரி மற்றும் அவருக்குப் பின்னால் வந்தவர்களுக்கு செல்கிறது. உண்மையில், முகமது ஒரு படையெடுப்பவர், பேரரசின் கட்டிடத் தலைவராக அல்ல. எனவே, அவர் மீது எந்த அக்கறையும் இல்லை, அதை அவர் செய்ய முடியாது.

முஹோதின் முகமது பின் சாம் என்று அறியப்படும் முகமது கோரி, கியாஸ்-உத்-தின் கோரின் இளைய சகோதரர் ஆவார். அவர் கி.பி. 1173 ல் கஜினி அரியணையில் உயர்த்தப்பட்டார். அப்போதும், தனது சகோதரருக்கு விசுவாசமாக இருந்து, அவருடன் நல்ல விதிமுறைகளையும் வைத்திருந்தார். கி.பி. 1206 வரை ஒரு சுயாதீன ஆட்சியாளர் என்ற முறையில் கஜினியை அவர் ஆட்சி

செய்த போதிலும், அவரது சகோதரரின் பெயர் நாணயங்களில் பொறிக்கப்பட்டு, அவரது இறைவனது மீது ஒரு விரோதக் கொள்கையாக அவரை நோக்கி நடந்து வந்தது. அவர் தனது சகோதரரின் கூட்டாளி என்ற முறையில் இந்தியாவிற்ருள் நுழைந்து டெல்லி சுல்தானகம் அமைப்பதற்கான வழியை திறந்தார்.

டெல்லி சுல்தானகம் மற்றும் அதன் கலாச்சார பங்களிப்புகள்

முகமது கோரிக்குப் பிறகு, அவரது அடிமை குதுபுதின் ஐபாக் லாகூரின் சிம்மாசனத்தில் ஜூன் 25, 1206 இல் அமர்ந்து கொண்டார். ஆயினும், கி.மு 1206 முதல் 1208 வரை அவர் கோஹரில் உள்ள முகமது கோரி சகோதரரின் மாலிக் மட்டுமே. அந்த நேரத்தில் துருக்கியின் கீழ் முல்தான், உஷ், நேர்வாலா, பர்சோர், சியால்கோட், லாகூர், தாரைன் மற்றும் அஜ்மீர், ஹான்சி, குஹ்ரம், மீரட், தில்லி, பதானுன், குவாலியர், பனாரஸ், கனாஜ், கலிங்கர், ஓது, ரந்தம்பூர், மால்வா, பீகார் மற்றும் லச்சினுடி. இந்த வெற்றிக்கு, குதுபுதின் இராணுவ தளபதியாக இணைந்திருந்தார். இரண்டாம் உலகப் போருக்கு பின்னர் (கி.பி. 1192), அவர் அஜ்மீர் மற்றும் மீரட்டில் கிளர்ச்சிகளை ஒடுக்கியிருந்தார். அவர் முஹம்மது கோரி இல்லாத நிலையில் ஹன்ஸி, டெல்லி, ரந்தம்போர் ஆகியவற்றை வென்றிருந்தார். முஹம்மது கோரி கி.பி. 1194 ல் இந்தியாவுக்கு வந்தபோது, கனாஜின் ஜெய்சந்த் மீது தாக்குதல் நடத்தப்பட்டபோது, ஆயிப் அவருக்கு உதவினார். கி.பி. 1197 ஆம் ஆண்டில் அவர் அனில்வாராவின் பீம்தேவ் II தோற்கடித்தார், இதனால் தனது எஜமானனின் தோல்வியை அவர் ஏளனம் செய்தார். கோரி மரணத்திற்கு பிறகு ஐபாக் தன்னை இந்திய உடைமை ஆட்சியாளராக அறிவித்து, டெல்லி சுல்தானிய ஆட்சியால் அதை எதிர்கொள்ளும் பல பிரச்சினைகளுக்கு முன்னாள் கண்டுபிடிப்பு தீர்வுகள் மூலம் பாதுகாத்து நீட்டினார்.

குறிப்புகள்

1.2.1 இல்துத்மிஷ்

குதுபுதின் ஐபாக் (கி.பி. 1210) திடீரென இறந்த பிறகு, டெல்லி சுல்தானேட்டில் சீர்குலைவு ஏற்பட்டது லாகூரில் அராம் ஷாவை அரியணைக்கு சில அமர்கள் எழுப்பினார்கள். எனினும், தில்லி மக்களும், துருக்கிய ஆர்களும் பல காரணங்களால் அவரை எதிர்த்தனர். அநேகமாக அவர்கள் தங்களுக்கென மிக உயர்ந்த அலுவலகங்களை விரும்பினார்கள். ஒரு வேளை அவர் ஆடம்பர அன்பும், தகுதியற்ற ஆட்சியாளராகவும் இருப்பதால், அவரும் எதிர்த்தார். ராம் ஷா ஐபேக் மகனா இல்லையா என்ற சர்ச்சை எழுந்தது. பல அமிர்கள் தம்மை சுதந்திர ஆட்சியாளர்களாக அறிவித்தனர். எடுத்துக்காட்டாக, வங்காளத்தின் முல்தான் உச்சின், மற்றும் லிவர்டன் என்ற குபியும் தம்மை விடுதலை செய்தனர். துருக்கிய தலைவர்கள், பதுயுன் மற்றும் இல்துத்மிஷின் கவர்னரை தில்லிக்கு வர அழைத்தனர், அவர் உடனடியாக ஏற்றுக்கொண்டார். அராம் ஷா அவரை லாகூரில் இருந்து தில்லிக்கு ஒரு பெரிய இராணுவத் தலைவராகத் தொடர்ந்தார், ஆனால் இல்துத்மிஷ் அவரைத் தோற்கடித்தார், இல்துத்மிஷ் சுல்தான் ஆக ஷம்சுதீன் என்ற பெயருடன் ஆனார்.

1.2.2 ரஸியா சுல்தான்

ரஸியா சுல்தானா என்று அறியப்பட்ட ரஸியா, கி.பி. 1236 இல் தில்லி சுல்தானியத்திற்கு தனது தந்தை ஷாம்ஸ்-உத்-தின் இல்லுட்மிஷ் பதவியேற்றார்.

சுயகற்பித்தல் பொருள்

5

குறிப்புகள்

தனது மகள் ரஸியாவை தனது வாரிசாக தேர்ந்தெடுத்தபோது, ஒரு பெண் ஒரு வாரிசாக நியமிக்கப்பட்ட முதல் சுல்தானாக இலுத்துமிஷ் இருந்தார். எனினும், இலுத்துமிஷ் கூறிய முடிவால் முஸ்லிம் பிரபுக்கள் மகிழ்ச்சி கொள்ளவில்லை. ஏப்ரல் 29, கி.பி. 1236 இல் இல்லுட்மிஷ் இறந்தபோது, ரஸியாவின் சகோதரர் ருக்னுவின் ஃபெரோசே ஷா அவருடைய தந்தையை வெற்றி கொண்டார்.

ருக்னுவின் தனிப்பட்ட இன்பத்தையும், கடனையும் பெற்று தன்னை அதிகமாக எதிர்த்து வந்தார், நவம்பர் 9ம் தேதி ருக்னுவின் மற்றும் அவரது தாய் ஷா டர்கன் ஆகிய இருவரும் படுகொலை செய்யப்பட்டனர்.

ஆரம்ப தயக்கத்திற்குப் பிறகு பிரபுக்கள் டெல்லி சுல்தானாக ஆட்சி செய்ய ரஸியாவை அனுமதித்தார்கள். தந்தையின் ஆட்சிக் காலத்தில் கூட அவர் அரசின் விவகாரங்களில் தீவிரமாக இருப்பதாக கூறப்படுகிறது. ஆனால், இலுத்துமிஷ் தனது தலைநகரை விட்டு விலகிச் செல்லும்போது, மாநில விவகாரங்களை கவனிக்கும் பொருட்டு அவர் ரஸியாவை நியமிக்க பயன்படுத்தினார். இவ்விதம் ஒரு சுல்தான் என்ற முறையில் அவர் ஒரு சிறந்த நிர்வாகியாக, அரசு விவகாரங்களில் நன்கு கவனம் கொண்டிருந்தார். அவரது ஆட்சிக் காலத்தில், அவரது மாநிலத்தில் முழுமையான சட்ட ஒழுங்கு இருந்தது.

ஒரு குழந்தையும் பதின்ம வயதினரும், முஸ்லிம் சமுதாயத்தில் பெண்களின் வழக்கமான நடத்தையைக் கற்றுக்கொள்ளவில்லை. ரஸியா ஒரு மனிதனின் அங்கி மற்றும் தலை உடையை அணிய விரும்பினால் அது முஸ்லிம் சமூகத்தின் வழக்கத்துக்கு முரணாக இருந்தது.

அவள் போர்க்களத்தில் நல்ல போராளியாக இருந்தாள். தன்னுடைய பிரபுக்களைப் பரிசோதித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதால் ரஸியா ஒரு மிகச் சிறந்த அரசியல்வாதி என்றும் கூறப்பட்டார். தன் ராணுவத்தின் ஆதரவையும் பாடங்களையும் அவளால் பெற முடிந்தது. கிளர்ச்சிக் குழுக்களைத் திரித்துக் கொள்வது என்பது அரசியல் முன்னணியில் இருந்த மிகப் பெரிய சாதனைகளில் ஒன்றாகும்.

இத்தகைய காரணங்களால், டெல்லி சுல்தானியின் சக்திவாய்ந்த ஆட்சியாளர்களில் ஒருவராக அவர் மாற வேண்டும் என்று அனைவரும் எதிர்பார்த்தார்கள். எனினும், அவளுடைய ஆலோசகர்களில் ஒருவரான ரஸியாவின் உறவு, ஜமாலி-உத்-டின் யாகுட், அப்சீசியனின் சித்தி (ஹப்ஷி) அடிமை, நிறைய சிக்கல்களை உருவாக்கினார். சில விமர்சகர்களின் கருத்துப்படி, ரஸியா மற்றும் யாகுட் காதலர்களாக இருந்தனர், மற்றவர்கள் அவர்களை நெருங்கிய நம்பிக்கைக்கு உரியவர்கள் என்று கூறினர். எது யதார்த்தமாக இருந்தாலும், யாகுட் நோக்கிய அவளுடைய ஆதரவு, அவரை (ஒரு துரும்பில்லாத) கற்கை மேற்பார்வையாளராக நியமித்துக் கொண்டு, துருக்கிய பிரபுக்களின் பொறாமையை தூண்டியது. இறுதியில் பல மாகாண ஆளுநர்கள் அவைகளுக்கு எதிராக கலகம் செய்து, ரஸியா அதிகாரத்தை ஏற்க மறுத்தனர்.

ரஸியா மற்றும் மாலிக் அல்துனியா (அவரது குழந்தை பருவ நண்பர்) இடையே ஒரு போர் நடைபெற்றது. இப்போட்டியில், யாகுட் கொல்லப்பட்டதோடு, ரஸியா சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். மரணத்தை

விட்டு தப்பிக்க, அல்துமியாவை திருமணம் செய்ய ரஸியா சம்மதித்தார். இந்த நேரத்தில், ரஸியாவின் சகோதரர் முசுதின் பஹ்ராம் ஷா, அரியணை எடுத்துக் கொண்டார். அல்துமியா மற்றும் ரஸியா ஆகியோர் பாக்ரமில் இருந்து சுல்தானைத் திரும்பப் பெற முடிவெடுத்தனர். ஆனால் ரஸியா மற்றும் அவரது கணவர் இருவருமே தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் இருவரும் டெல்லிக்கு ஓடிப்போய் தங்கள் படைகள் கைவிட்ட இடத்தை அடைந்தனர். அவர்கள் ஜாட்டின் கரங்களில் விழுந்து கொல்லப்பட்டனர். இவ்வாறு தான் ரஸியாவின் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது.

டெல்லி சுல்தானகம் மற்றும் அதன் கலாச்சார பங்களிப்புகள்

குறிப்புகள்

1.2.3 பால்பன்

பால்பன், இல்துமிஷ் போன்ற, ஒரு இல்பரி துர்க் இருந்தது. அவரது பாட்டனார், இல்பரி துருக்கியர்களின் சுமார் 10,000 குடும்பங்களின் தலைவராக இருந்தார். அவர் ஒரு உயர்ந்த குடும்பத்தில் பிறந்தவர் என்பதையே இது காட்டுகிறது. அவரது குழந்தை பருவத்தில், அவர் பஸ்ராவின் வர்த்தகரான குவாஜா ஜமாலுதீன் அவரை விற்று, மங்கோலியர்களின் கரங்களில் விழுந்தார். ஜமாலுதீன் அவருக்கு நல்ல கல்வியைக் கொடுத்தார், கி.பி. 1232 இல் அவரை இல்லுட்மிஷ்க்கு விற்றார். அவர் தனது தகுதியின் அடிப்படையில் முன்னேறி, முதலில் சுல்தானுடைய தனிப்பட்ட ஊழியராக ஆனார். பின்னர், துருக்கிய உயர்குடியினர் 40 என்ற அமைப்பின் உறுப்பினராக இருந்தார். அவரது திறமையினால் ஈர்க்கப்பட்ட இல்துத்மிஷ் தனது மகளை பால்பனுக்கு திருமணம் செய்து வைத்தார். சுல்தான் ரஸியா அவரை அமீர்-ஐ-ஷிங்கர் (லாட் ஆஃப் ஹன்ட்) முக்கியமான பதவியில் நியமித்தார். பஹ்ரம் ஷா அவருக்கு ரெவாரி மற்றும் ஹன்சன் ஆகியோரின் ஜாகிரஸ் ஒதுக்கப் பட்டது. சுல்தான் மசூட் ஷா காலத்தில், பால்பன் மங்கோலியர்களை விரட்டுவதில் தன் திறமையின் மூலம் அனைவரையும் கவர்ந்தார். கோட்டையின் மற்ற உறுப்பினர்களுடன் மோதி, பலான் மசூதியை நிராகரித்தார், கி.பி. 1246 இல், நசீதின் மஹ்முத்வை சிம்மாசனத்தில் அமரச் செய்தார். இந்த சுல்தான் கி.பி. 1249 ல் முதல் பிரதம மந்திரி பதவியில் (வக்கீல் அல்லது நைப்-ஐ-முல்லிகாட்) பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டார். நசீருதின் மஹ்முத் பால்பனுக்கு அனைத்து அதிகாரங்களையும் கொடுத்தார், ஆனால் அவருக்கு இரண்டு நிபந்தனைகள் விதித்தார்:

- கடவுளுக்கு முன் பதில் சொல்ல முடியாத அளவுக்கு அவர் இதுபோன்ற செயலை செய்ய மாட்டார்.
- அரசின் கௌரவத்தை கட்டாயப் படுத்த வேண்டிய அத்தகைய செயலை அவர் செய்ய மாட்டார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. கஜினி முகமதுவின் பிரதான இலட்சியம் வரையறு.
2. கஜினி முகமது மேற்கொண்ட முக்கிய ஆக்கிரமிப்பு என்ன?

1.3 கிலாஜி மற்றும் துக்ளக்

பால்பனுக்கு பிறகு, முஹம்மட்-உத்-தீன் குகாபாத் , நபிர்-உத்-தீன் மகமுத் ஆகியோரின் பேரன் டெல்லி சுல்தானியின் அரியணையில் ஏறத் துவங்கி

சுயகற்பித்தல் பொருள் 7

குறிப்புகள்

விட்டார். குகாபாத், அவரது மகன் காயுமார்வை வெற்றி பெற்றார். டெல்லி சுல்தானியத்தை ஆட்சி செய்யும் இரண்டாவது வம்சத்தில் கில்ஜி வம்சம் இருந்தது. தெற்கு ஆசியாவின் பெரும் பகுதிகளை ஆட்சி செய்த துருக்கிய வம்சாவளி வம்சமான கில்ஜி வம்சம் இருந்தது. அலாவுதீன் கில்ஜி இந்த வம்சத்தின் சக்தி வாய்ந்த ஆட்சியாளராக அங்கீகரிக்கப்பட்டார்.

1.3.1 அலாவுதீன் கில்ஜியின் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் மதிப்பீடுகள்

அலாவுதீன் கில்ஜியின் இயற்பெயர் அலி குர்ஷஸ்ப் என்பதாகும். அவரது மாமாவைக் கொலை செய்ய திட்டமிட்ட பின்னர், அவர் அப்துல் முசாஃபர் சுல்தான் அலாவுதீன் -துனியா-வா-தின் முஹம்மத் ஷா கில்ஜி என்ற தலைப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். இடைக்கால இந்தியாவின் முற்பட்ட சுல்தானிய ஆட்சியாளர்கள் மத்தியில், ஒரு வெற்றி, ஒரு நிர்வாகியாக, அலாவுதீன் ஒரு கௌரவமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளார்.

ஐலாவுதீன் கில்ஜியின் சகோதரரான ஷிஹாபுதீன் மசூத் என்பவரின் மகன் அலாவுதீன் ஆவார். அவரது கல்வி பற்றி எதுவும் தெரியாது, ஆனால் அவர் சண்டையில் ஒரு நிபுணர் ஆவார். ஐலாபுதீன் என்பவரின் மகள்களில் ஒருவரை அலாவுதீன் மணந்தார். இதனால் ஐலாவுதீன் தனது சித்தப்பா என்ற வகையில் அவரது தந்தை-சட்டத்துடன் இருந்தார். சுல்தானாக மாறிய போது அலாவுதீன் பல சவால்களைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. தனது மாமா சுல்தானாக மாற வேண்டும் என்று அவர் சூழ்ச்சி செய்து வந்ததால் அவரது பாடங்களில் அவர் செல்வாக்கற்றிருந்தார். எனினும், அலாவுதீன் அந்தப் பணியை சமமாய் நிரூபித்தார். எல்லா இடர்பாடுகளையும் மீறிவில்லை. அனைத்து உரிமை கோரிக்கைகளையும் அரியணையில் அடக்கிய அவர், சதி செய்தார், தன்னை எழுச்சியிழந்தார், அவர் தமது கட்டுப்பாட்டில் இருந்த தொலைதூர மாகாணங்கள், பேரரசின் எல்லைகளுக்குள் ஒரு வலிமையான நிர்வாகம், மறு ஒழுங்கு, சமாதானம் ஆகியவற்றை நிறுவினார். படையெடுப்புகள், அதன் எல்லைகளை விரிவுபடுத்தி, அவரது செல்வாக்கின் கீழ் தென்னிந்தியா முழுவதையும் சூறையாடினர். இவ்வாறாக கில்ஜி வம்சத்தின் ஏகாதிபத்தியத்தையும், அதன் உச்சிகளையும் கொண்டு வந்தது. மத்தியகால இந்தியாவின் ஆட்சியாளர்களிடையே அலாவுதீன் ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளார். முப்பது வயதில் சுல்தானாக இருந்த அவர், பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குள் இந்தியாவின் மிகவும் சக்திவாய்ந்த ஆட்சியாளர் ஆனார். அவரது வாழ்நாளில் அவர் சாதித்த வெற்றி பேரரசின் விரிவாக்கம் மற்றும் அதன் நிர்வாகத்தை பொறுத்த வரை தனித்தன்மையாகும். இந்திய வரலாற்றாசிரியர் கே.எஸ். லால் இவ்வாறு எழுதுகிறார்: 'இடைக்கால இந்தியாவில் இருந்து அவர் மத்திய கால இந்தியாவின் மிக பெரிய ஆட்சியாளர்களில் ஒருவரானார்'.

ஒரு நபராக அலாவுதீன் கொடுமானவன், சுயநலவாதியாக இருந்தார். அன்பின் உள்ளுணர் இல்லாத அவர், எந்த ஒழுக்கத்தையும் கடைப்பிடிக்கமாட்டார். வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற வேண்டும் என்பதே அவரது ஒரே நோக்கமாக இருந்தது. அவர் அதை அடைவதற்கு எந்த வழிமுறைகளையும் கடைப்பிடிக்கவும் எப்போதும் தயாராக இருந்தார். 'அதன் முடிவை நியாயப்படுத்துகிறது' என்பது அவருடைய கோட்பாடாக இருந்தது. அலாவுதீன் தன் நலம் விரும்பியை கொலை செய்தான், ஐலாவுதீன், தன்

புதல்வர்கள் அனைவரையும் குருடமாகக் கொண்டு, சிம்மாசனத்தைக் கைப்பற்றினார். ஜலாலி பிரபுக்களெல்லாம் அவருக்கு உபயோகமாக இருக்கும் வரை நல்ல நகைச்சுவையாக அவர் இருந்தார். ஆனால், அவர்களின் பயன்பாடு முடிந்தவுடன், அவர் எல்லோரையும் கொடுமான முறையில் முடித்தார். தனக்கு எதிராக கிளர்ச்சியாக இருந்த பிரபுக்களின் மனைவிகளையும் குழந்தைகளையும் கொல்லும் பழக்கத்தை அலாவுதீன் தொடங்கினார். மங்கோலியர்களின் மண்டையோடுகளை கட்டிக்கொடுக்கவும், அவர்கள் மனைவிகளையும் குழந்தைகளையும் கொன்றார்கள் அல்லது அடிமைகளாக விற்றார். ஜலாவுதீன் ஆயிரக்கணக்கான 'புதிய முஸ்லிம்களை' மட்டும் சந்தேகத்தின் பேரில் கொன்றதோடு தமது மனைவிகளையும் மகள்களையும் கொலைகாரர்கள் தமது கணவர்கள் மற்றும் தந்தையின் கொலைகாரர்களுக்கு வழங்கினார். இவ்வாறு அவரை எதிர்த்தவர்களுக்கு எதிராக காட்டுமிராண்டித்தனமான தண்டனைகள் கொடுத்தார். அலாவுதீன் தன் மனைவியையும், அவருடைய பிள்ளைகளையும், கல்வி மற்றும் அக்கறையையும் எப்போதும் புறக்கணிக்கவில்லை. பெருந்தன்மை, கருணை, சகிப்புத்தன்மை போன்ற எந்த ஒரு புண்ணியமும் அவருக்கு இல்லை. அவர் விரும்பிய யாரும் அவர்களை கொல்லவில்லை. அவன் பொறாமைப்பட்டு, தன் அதிகாரத்தையும் மரியாதையையும் உயர்த்திக் கொள்ள யாருக்கும் அனுமதியளிக்க மாட்டான். அவரை எந்த வகையிலும் தாக்கக் கூடாது என்று யாரையும் அவர் அனுமதிக்கவில்லை. அவருடைய நண்பர் கோத்வால் ஆலா-உட்-முல்க் தவிர வேறு யாரும் அவருக்கு வெளிப்படையாக அறிவுரை கூற துணியவில்லை. அதிகாரமும் பேணப்படலாம் என அலாவுதீன் நம்பினார். கடுமையான ஒழுக்கத்தைப் பேணுவதன் மூலம் மட்டுமே, இரத்தக்களரி மற்றும் கடுமையான தண்டனைகளைத் தொடர்வதன் மூலம் அனைவரின் மத்தியிலும் பிரமிப்பு மற்றும் அச்சத்தை உருவாக்குதல். எனவேதான் பிரிட்டிஷ் இந்தியவியலாளரும், கலை வரலாற்றாய்வாளரான வி. ஏ. ஸ்மித் அவரை முறைகேடான, ஒடுக்குமுறையான ஆட்சியாளர்களிடையே வைத்துள்ளார். அவர், 'உண்மையில் அவர் ஒரு உண்மையான காட்டுமிராண்டி கொடுங்கோலன், நீதி மற்றும் அவரது ஆட்சிக் காலத்தில், குஜராத்தை வென்றெடுப்பதில் குறிக்கப்பட்டாலும், இரண்டு பெரும் கோட்டைகள் நடந்த பல வெற்றிகரமான சோதனைகள் பல விதங்களில் மிகவும் கேவலமானதாக இருந்தது' என எழுதினார்.

எனினும், அலாவுதீன் ஒரு தைரியமான ஒரு திறமையான ராணுவத் தளபதி, ஒரு சிறந்த படையெடுப்பவர், ஒரு வெற்றிகரமான நிர்வாகி மற்றும் ஒரு சக்திவாய்ந்த, பேரார்வம் கொண்ட சுல்தான் ஆவார். வெற்றி பெற வேண்டும் என்பதே அவரது முதன்மையான குறிக்கோள். அவர் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் எல்லா துறைகளிலும் சாதிக்க வேண்டியிருந்தது. பில்சா மற்றும் தேவகிரி ஆகியோரின் வெற்றிகரமான பிரச்சாரங்களால், தனது மாமா ஜலாவுதீன் ஆட்சிக் காலத்தில் கூட, ஒரு தைரியமான சிப்பாய் மற்றும் திறமையான தளபதியாக அலாவுதீன் தன்னை நிரூபித்துக் கொண்டார். குறிப்பாக தேவகிரி அவர்களின் பிரச்சாரம் இராணுவ பிரச்சாரங்களின் வரலாற்றில் ஒரு தனித்துவமான சாதனையாக கருதப்படுகிறது. அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் ராணுவப் பிரச்சாரங்களின் வெற்றிக்கு காரணம் ஜா.பர் கான், நுஸ்ரத் கான், ஆல்ப் கான், ல்யூக் கான், மாலிக் க.புர் ஆகியோர்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

அவரது திறமையான தளபதிகள் ஆவார்கள். நிச்சயமாக, ஒவ்வொருவரும் ஒரு திறமையான தளபதியாளராக இருந்தனர். ஆனால் அலாவுதீன் அவர்களை விட உயர்ந்தவராக இருந்தார். அவர்கள் அனைவரும் அவரை தங்கள் தலைவராக ஏற்றுக் கொண்டு, அவரது கட்டளைக்கு கீழ்ப்படிந்து, அவர்கள் தோல்வியடைந்தார். ராஜஸ்தானில் முக்கிய பிரச்சாரங்கள் அனைத்தும் அலாவுதீன் தலைமையில் நடத்தப்பட்டன. நுஸ்ரத் கான் மற்றும் லப் கான் ஆகியோர் ரஸ்தாமபோற் வெல்ல தவறியதால் அலாவுதீன் தானும் அங்கு சென்று அதை கைப்பற்றினார். இதேபோல சித்தூர் அணியும் அலாவுதீன் தன்னை கைப்பற்றினார். கி.பி. 1299 ல், மங்கோலியர்கள் சுல்தானுடன் சண்டையிட உறுதியான உறுதியுடன் டெல்லியை அடைந்த போது, அலாவுதீன் தனது நண்பரான ஆலா-உல்-முல்க்கின் ஆலோசனையை எதிர்த்து சவால் செய்ய முடிவு செய்தார். இவ்வாறாக, அலாவுதீன் தனது வயதின் திறமையான, வெற்றிகரமான தளபதிகளில் ஒருவராக கருதப்படலாம்.

அலாவுதீன் ஒரு ஏகாதிபத்தியவாதி. இந்திய வரலாற்றாசிரியர் ஏ. எல். ஸ்ரீநிவாசவா அவரை இந்தியாவின் முதல் துருக்கிய சாம்ராஜ்யம் என்று கருதினார். இந்தியாவின் மற்ற பகுதிகளை வெற்றி கொண்ட அலாவுதீன், குறிப்பாக மங்கோலியர்கள் அந்த நேரத்தில் இந்தியாவை தொடர்ந்து தாக்கி வரும் நிலையில், அதன் நிலப்பகுதியை கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற கண்ணோட்டத்துடன் இருந்தார். கி.பி. 1298, கி.பி. 1299, கி.பி. 1305 மற்றும் கி.பி. 1306 ஆகிய காலங்களில் மங்கோலியர்கள் இந்தியாவை தாக்கியது மற்றும் அலாவுதீன் இராணுவத்தால் எல்லா நேரங்களிலும் தோற்கடிக்கப்பட்டது. அலாவுதீன் தனது பேரரசின் எல்லைகளை முடிந்த அளவிற்கு நீட்டினார். அங்கு அந்தப் பிராந்தியத்தை அவர் இணைத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆட்சியாளர்கள் தன் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தினார்.

அலாவுதீன் வட இந்தியாவின் பெரும் பகுதிகளை வென்று, ஒன்றைத் தவிர தென்னிந்தியாவின் அனைத்து ஆட்சியாளர்களையும் தன் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ள நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். டெல்லியை துருக்கிய சுல்தானும் சாதிக்க முடியாது. அவர்களைப் பின்தொடர்ந்த துக்ளக் கடுமையான, தொடர் போராட்டத்தின் பின்னரே அதை சாதிக்க முடியும். இதனால், அலாவுதீன் இந்தியாவை வெற்றி பெற்றது அவரது தனிப்பட்ட சாதனையாகும்.

அலாவுதீன் ஒரு பெரிய நிர்வாகியாக இருந்தார். அவர் நிர்வாகத்தில் சில புதுமைகளை செய்தார். இந்த நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களில் எவர் வேண்டுமானாலும் அவர் அறிவுரை கூறவில்லை.

சிவில் அல்லது இராணுவம் இருந்தாலும் சரி. நிச்சயமாக அவர் தனது பிரபுக்களைப் பற்றி அவ்வப்போது கலந்தாலோசிப்பது வழக்கம். ஆனால் அவருடைய நிர்வாக புத்தாக்கத்திற்கு ஒருவரும் பொறுப்பேற்கவில்லை. அவரது நண்பரான ஆலா-உல்-முல்க் மட்டுமே அவரை வெளிப்படையாக ஆலோசனை செய்யக்கூடிய ஒரே நபராக இருந்தார், ஆனால் அலாவுதீன் தனது புதிய நிர்வாக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டபோது இறந்து விட்டார். அவர் ஒரு பெரிய சக்தி வாய்ந்த படையை ஏற்பாடு செய்தார். டெல்லி முதல் சுல்தானாக இருந்த அவர், ஒரு பெரிய படையை நிரந்தரமான மையமாக வைத்து, குதிரைகளுக்கு முத்திரை குத்தும் பழக்கத்தை ஆரம்பித்தார். அவர் மீண்டும் முதன்முதலாக சுல்தானின்

நில அளவை முறை அறிமுகப்படுத்தினார். உற்பத்தித் தேவைக்கான மாநிலக் கோரிக்கைகளை நிர்ணயிப்பதற்கான ஆரம்ப கட்டமாக, அரசாங்க ஊழியர்களால் சேகரிக்கப்பட்ட வருவாயைப் பெற்று, செளத்ரிஸ், முக்காடஸ் போன்ற பரம்பரை வருவாய் அதிகாரிகளை முன்னும் பின்னும் அகற்றினார். அவருடைய சந்தை முறையைப் பொறுத்த வரையில், அது ஒரு புதுமை, இடைக்கால இந்திய வரலாற்றின் போக்கு முழுவதும் அதற்கு இணையாக இல்லை. மேலும், அலாவுதீன் முழு நிர்வாகத்தையும் மையப்படுத்திய பின்னர், அதன் செயல்திறன் மற்றும் பூரணத்துவம் ஆகியவற்றை கொண்டு வந்தார். தனது நிர்வாகத்தின் வெற்றியை பரிசீலனை செய்த கே. எஸ். லால், 'தனது முன்னோடிகள் அல்லது பின் பதவிக்கு வந்தவர்களைவிட அலாவுதீனின் தலையும், தோளையும் கொண்டுள்ளது' என்று முடித்தார்.

குறிப்புகள்

அலாவுதீனின் ஒரு தனி நபர் என்ற முறையில் அவர் இஸ்லாம் மதத்தை பின்பற்றுவவர், மதத்தின் மீது நம்பிக்கை வைத்திருந்தார், மதம் சார்ந்த மக்களுக்கு மதிப்பளித்தார். ஷேக் நிஜாமுதின் அவுலியா மற்றும் முகமது ஷம்சுதீன் துர்க் ஆகியோர் அவருக்கு எப்போதும் மதிப்பளிக்கப்பட்டனர். அவர் கல்வியறிவு அற்றவராக இருந்தபோதிலும், கற்றலிலும் நுண்கலைகளிலும் சிறந்து விளங்குவார். அவரது வயதை அறிந்த பெரும்பாலான அறிஞர்கள் அவரது அரசவையில் ஒன்று திரண்டனர். அமீர் குஸ்ராவ், டெல்லியை சேர்ந்த அமீர் ஹசன் ஆகியோர் அவரை ஆதரித்தனர். அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் டெல்லி கெய்ரோ மற்றும் கான்ஸ்டான்டினோப்பிள் ஆகியவற்றின் போட்டியாக மாறியது. மேலும், 1000 தூண்களான ஹஸார் சிடன் மற்றும் பல மசூதிகள், டாங்கிகள் மற்றும் ஸரஸ் போன்ற பல நல்ல கட்டிடங்களை அவர் நிர்மாணித்திருக்கிறார். தில்லி குதுமி மசூதி விரிவாக்கம் அவரது அலாய் தர்வாஸா, ஆரம்ப துருக்கிய கட்டிடத்தின் சிறந்த மாதிரியில் ஒன்றாக கருதப்படுகிறது.

அலாவுதீன் சில பலவீனங்களை அனுபவித்தார். அவரது மிகப்பெரிய பலவீனம், அவருடைய நிர்வாகமானது, அரசின் ஒட்டுமொத்த கட்டமைப்பு, அதிகாரத்தை சார்ந்தது, மேலும் அது தனித்தனி, அதாவது சுல்தான் தானே என்ற அச்சத்தில் இருந்தது. எனவே, ஒரு நிலையான அடித்தளம் இல்லாததால், சுல்தான் இறந்தவுடனேயே அழிந்துவிட்டது. அலாவுதீன் இறந்த பிறகு, அவரது நிலை ராணுவம், அவரது வருவாய் முறை மற்றும் சந்தை முறை ஆகியவை தொடர்ந்து செயல்படவில்லை. இது மட்டுமல்ல, அவரது வம்சம் விரைவிலேயே அரியணையை இழந்தது. அலாவுதீனின் வாரிசுகள் தங்களை திறமையின்மை என்று நிரூபித்து, இடைக்காலத்தில் எந்த ஒரு நபரும் தனது சொந்த தகுதியைக் காட்டாமல் அரியணையில் இருக்க முடியாது. எனவே, அலாவுதீன் வம்சமும் ஆட்சி செய்யும் உரிமையை இழந்தது. எனினும் அவரது பல நிர்வாக கோட்பாடுகள் அலாவுதீன் இறப்புக்கு பின்னரும் அப்படியே இருந்தன. அவருக்குப் பிறகு இடைக்கால ஆட்சியின் பல ஆட்சியாளர்கள் அவரது நிர்வாகக் கொள்கைகள் பல, சிவில் மற்றும் இராணுவத்தை பின்பற்றி வந்தனர்.

எனவே, இந்த அனைத்து பலவீனங்களையும் கொண்டு, மத்தியகால இந்தியாவின் ஆட்சியாளர்களிடையே அலாவுதீன் கில்ஜி முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளார். நவீன வரலாற்றாசிரியர்களில் பெரும்பாலானோர் அவருக்கு இந்திய இடைக்கால வரலாற்றின் ஆட்சியாளர்களிடையே

குறிப்புகள்

உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளனர். வரலாற்றாளர் ஏ. எல். ஸ்ரீவஸ்தவர், 'அலாவுதீனின் வேலை மற்றும் சாதனை பற்றிய ஒரு சமயோசித பார்வை, மத்திய காலத்தில் டெல்லியின் ஆட்சியாளர்களிடையே உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்று விட வேண்டும்' என முடிவுரையாகக் கூறுகிறார்.

அலாவுதீன் வெற்றிகளும் கொள்கைகளும்

அவர் அரியணையில் அமர்ந்த பின்னர், அலாவுதீன் முதன்மையான பணி அரியணையில் தனது நிலைப்பாட்டை பலப்படுத்திக்கொள்வதற்காக இருந்தது. அவர் தனது குடிமக்களுக்கு மத்தியில் செல்வத்தை மிகுதியாக வழங்கினார், இதனால் அவர் விரைவில் தனது மாமா, மாமியார் மற்றும் தம்பதியர் ஜலதுதீன் கில்ஜி ஆகியோரைக் கொன்ற தனது கொடூரமான செயலை மறந்துவிடுகிறார். அவர் தனது விசுவாசிகளுக்கு முக்கியமான பதவிகளையும் நியமித்தார்.

தனது ஆட்சிக் காலத்தில், கி.பி. 1298, கி.பி. 1299 ஆகிய காலங்களில் மங்கோலியர்கள் தன் ராஜ்யத்தில் படையெடுத்தனர். ஆனால் இரண்டு படையெடுப்புகளும் வெற்றிகரமாக விலக்கப்பட்டன. அடுத்து, செல்வம் என்ற ஆசியின் காரணமாக அவருடன் சேர்ந்து இருந்த ஜலாலி பிரபுக்களையெல்லாம் அலாவுதீன் தண்டித்தார். அவர்களில் பலர் கண்ணை மூடிக்கொண்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். அவர்களது சொத்துக்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. எனினும், மாலிக் குதுபுதின் ஐபாக், மாலிக் நஸ்ருதின் மற்றும் மாலிக் அமீர், ஜலால் கில்ஜி போன்ற பிரபுக்கள் தண்டிக்கப்படவில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் அலாவுதீன் பக்கம் இணைந்தபோது பணம் எடுக்க மறுத்து விட்டனர். இவ்வாறாக, அலாவுதீன், அரியணையும், அந்த பிரபுக்களும், பிற்காலத்தில் அவருக்கு விசுவாசமானவர்களை நிரூபிக்கக்கூடிய அனைத்து கோரிக்கைகளும் முடிவடையாத நிலையில் இருந்தன.

அலாவுதீன் ஒரு லட்சிய மற்றும் திறமையான ஆட்சியாளர் என்பதை நிரூபித்தார். நிர்வாகத்துக்கும் பேரரசின் விரிவாக்கத்திற்கும் அவர் பேராவல் திட்டங்களை உருவாக்கினார். அவர் தனது வெற்றிகளாலும் ஊக்கப்படுத்தினார், அவர் இரண்டாம் அலெக்சாண்டர் என்ற சிக்கந்தர்-எசானியின் தலைப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் குத்பாவில் அதை ஓதிவிட்டு, அவரது நாணயங்களில் உயர்ந்தவராக இருந்தார்.

அலாவுதீன் வட இந்தியா முழுவதையும் வென்று, ஏறக்குறைய தென்னிந்தியாவின் எல்லா ஆட்சியாளர்களையும் தன் சுலைமயத்தின் கீழ் கொண்டுவந்தார். அது முந்திய மாமுல்க் சுல்தான்கள் கூட நினைக்கவில்லை. மேலும், சுல்தான் இல்துத்மிஷ் ஆசைப்பட்ட தீவிர, எதேச்சதிகார ஆட்சியை இந்தியாவில் நிறுவினார். ரஸியா சுல்தானா சாதிக்க தவறிவிட்டார். சுல்தான் பால்பன் ஓரளவு வெற்றி பெற்றார். ஒவ்வொரு துறையிலும் அலாவுதீன் வெற்றி கண்டார். அவருடைய வாழ்நாள் முழுவதும் அவரது வெற்றி மட்டுமே மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. அவரது வம்சத்தில் நீடித்த பேரரசை நிறுவுவதில் அவர் தோல்வியடைந்தார் என்பது தான் ஒரே வரையறை ஆகும்.

அலாவுதீன் கில்ஜி தனது ஆட்சியின் போது பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மற்றும் கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்தினார், அவற்றில் சில பின்வருமாறு:

1. அரசுக் கோட்பாடு: அரசின் விவகாரங்களில் இஸ்லாமியக் கொள்கைகளை பின்பற்றாத முதல் சுல்தான் அலாவுதீன் கில்ஜி ஆவார்.

அவர் இறுதியான, முழுமையான மன்னராக செயல்பட்டார். வரம்பற்ற அதிகாரங்கள் கொண்ட சுல்தான் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அரசின் அதிகாரங்கள் அனைத்தும் அவரிடமிருந்து வெளிவரும் என்று நம்பினார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவர் ஒரு முழுமையான முடியாட்சியாக செயல்படுவதற்கான அனைத்து திறமைகளையும் கொண்டிருந்தார். வரலாற்றாசிரியர் கே. எஸ். லால், 'பிரான்சின் லூயிஸ் XIV போன்ற ஒரு வார்த்தையில், அலாவுதீன் கில்ஜி தன்னை அனைத்து மாநிலத்திலும் இருப்பதாகக் கருதினார். அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் நிர்வாகத்தைக் மையப்படுத்தியும், சர்வாதிகாரமும் அதன் உயர்ந்த அடையாளத்தை தொட்டது' என எழுதுகிறார்.

குறிப்புகள்

2. இந்துக்கள் மீதான கொள்கை: இந்துக்கள் மீது அலாவுதீன் கில்ஜியின் கொள்கை பற்றி வரலாற்றாசிரியர்கள் மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளனர். இந்துக்களுக்காக அவர் மேற்கொண்ட சிகிச்சை, பெரும்பாலும் அவரது வரிவிதிப்பு கொள்கையால், குறிப்பாக வருவாய், இந்துக்களை பாதித்தது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். அலாவுதீனின் வரிவிதிப்புக் கொள்கை, இந்துக்கள் மற்றும் விவசாயிகளின் வளமையை அழித்துவிட்டது என்றாலும், அலாவுதீன் மீதான வரி விதிப்பு கடுமையாக இல்லை என்று வரலாற்றாளர் UN டே கூறியுள்ளார். அவருடைய கருத்துப்படி, 'இந்திய வரலாற்றின் எந்த கட்டத்திலும், குட்ஸ் மற்றும் மு.:டிதம்ஸ் , அவரது ஆட்சிக் காலம் பற்றி சொல்லப்பட்டு வந்த வறுமை நிலையை ஒருபோதும் எட்டவில்லை.' மேலும் அவர் எழுதுகிறார், 'குட்ஸ் மற்றும் மு.:டிதம்ஸ் மனைவிகள், முசால்மான்ஸ் வீடுகளில் வேலை தேட நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர், வறுமையினால் தங்கள் ஊதியத்தை ஈட்டித் தர வேண்டும் என்று ஜியோதீன் பரணி விடுத்த அறிக்கை அபத்தமானதாகும்'. அலாதினின் கொள்கை இந்துக்களுக்கு கடுமையாகவோ அல்லது அவமதிப்பாகவோ இல்லை என்று டாக்டர் டே கருத்து தெரிவிக்கிறார்.

1.3.2 முகமது பின்- துக்ளக்கின் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் மதிப்பீடுகள்

1316 ஆம் ஆண்டில் அலாவுதீன் கில்ஜி இறந்ததைத் தொடர்ந்து தில்லி சுல்தானகம் குழப்பத்தில் முழுகியது. சில நாட்களுக்கு மாலிக் கபர் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருந்தார், பின்பு குதுபுதீன் முபாரக் ஷாவும் அமர்ந்திருந்தார். இக்கால கட்டத்தில், தியோகிர் நகரில் கிளர்ச்சிகள் வெடித்தன. ஆனால் கடுமையாக ஒடுக்கப்பட்டன. குத்முகைதீன் முபாரக் ஷா விரைவில் கொலை செய்யப்பட்டார். கியஸ்-உத்-தீன் துக்ளக் தலைமையிலான சில அதிருப்தி வாய்ந்த அதிகாரிகள் அவரை போரில் தோற்கடித்து கொன்றனர். இவ்வாறு, அலாவுதீன் இறந்த நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, கில்ஜி வம்சம் முடிவடைந்து, துக்ளக்கின் கைகளில் அதிகாரத்தை கைப்பற்றியது. துக்ளக் வம்சத்தின் தோற்றுவிக்கப்பட்டவர் கோசியா மாலிக் ஆவார். கி.மு. 1320 இல் கியாஸ் உத்-தீன் துக்ளக் எனும் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தார். கி.பி. 1412 வரை ஆட்சி செய்தார். அலாவுதீன் கில்ஜி ஆட்சியின் போது கியாஸ்-உத்-தீன் ஒரு முக்கிய பதவிக்கு உயர்ந்து இறுதியில் கி.பி. 1325 இல் இறந்தார், அவரது மகன் சரிந்தான். இது தற்செயலானதா என்பது குறித்து முரண்பட்ட கணக்குகள் உள்ளன அல்லது

குறிப்புகள்

அவரது மகன் சக்திக்கு ஒரு சதி, எனவே அது கொஞ்சம் மர்மமாகவே உள்ளது. அவரது மறைவுக்குப் பிறகு அவரது மகன் முகமது-பின் துக்ளக் தன்னை சுல்தான் என்று அறிவித்துக் கொண்டார்.

கியசுத்தீன் துக்ளக் இறந்த மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு, இளவரசர் ஜுனா கான் (உலுக் கான்) முஹம்மது-பின்-துக்ளக் என்ற தலைப்பில் தில்லி சுல்தானாக தன்னை அறிவித்தார். 40 நாட்கள் கழித்து ஒரு நாள் காலையில் தனது முடிசூடுவதை டெல்லியில் கொண்டாட முடிவு செய்தார். இடைக்கால எழுத்தாளர் இமாமி கூற்றுப்படி, தனது தந்தையின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவார் என்று மக்களுக்கு உறுதியளித்தார். இவர், பொது மக்கள் மற்றும் பல தலைப்புகளில் தங்க மற்றும் வெள்ளி நாணயங்களை அம்பயர்களின் மத்தியில் வழங்கினார். முகமது துக்ளக் ஆட்சி தொடங்கி பல மாறுதல்களுடன், கிளர்ச்சியுடன் முடிந்தது.

சீர்திருத்தம்

முஹம்மது-பின்-துக்ளக் பல சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவருவதற்கு முயன்றார், ஆனால் அவருடைய திட்டங்களில் பெரும்பாலானவை தோல்வியுற்றன. தோல்வியுற்ற அவரது திட்டங்களில் சில அல்லது சோதனைகள் பின்வருமாறு:

1. தேவகிரி பரிமாற்றம் அல்லது மூலதன பரிமாற்றம்

சுல்தானின் திட்டங்களை மிகத் தவறாகப் புரிந்து கொண்ட ஒருவர் தலைநகரை மாற்றினார். முகமது துக்ளக், தேவகிரி என்று பெயர் மாற்றம் செய்ய விரும்பினார். டவுலதாபாத், அது டெல்லியின் தலைநகரம் ஆகும். எனவே, முகமது துக்ளக் தனது தலைநகராகக் கொண்டு, ஒரு பரந்த சாம்ராஜ்யத்தின் மீது ஒரு மைய விளைவு ஏற்படுத்தப்பட முடியும் என்றும், தெற்கில் கிளர்ச்சி எளிதாக ஒடுக்கப்பட முடியும் என்றும் நிலைநாட்டப்படுகிறது. எனினும், இந்த நடவடிக்கையின் உடனடி விளைவு சுல்தானுக்கும் எதிராக சென்றது. டெல்லியை விட்டு விலகிச் செல்ல வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்தவர்கள் சுல்தானிடம் எரிச்சல் அடைந்தனர். சுல்தானுக்கு எதிரான அதிருப்தியும் அதிகரிப்பதை நோக்கி அவர்கள் பங்களித்தார்கள். பணம், நேரம், மனித உயிர்கள் ஆகியவற்றின் கழிவுகள், கோடைகாலமாக இருந்ததால், மக்கள் உண்மையில் பெரும் துன்பங்களைச் சந்தித்தனர். ஆயினும் கூட, பரிமாற்றத்தின் நீண்ட கால விளைவுகள் அனுகூலமாக இருந்தன. பேரரசில் இரண்டு நிர்வாக மையங்கள் இருப்பதால், புதிய சாலைகள் கட்டப்பட்டன. வட, தென்னிந்தியா ஆகிய நாடுகளுக்கிடையிலான தொடர்புகளுக்கு இருந்த தடைகள் நீக்கப்பட்டன. அவை பல சூ.பி ஞானிகள், உல்மார்கள் மற்றும் பிற அறிஞர்கள் தெற்கில் இடம் பெயர்ந்தன. இதன் விளைவாக, சுல்தான் முஸ்லிம் கலாச்சாரத்தை இரந்து கொண்டார். சிறிது காலம் கழித்து, சக்திவாய்ந்த பாமினி பேரரசு அங்கே எழுந்தது. அது நாட்டின் பண்பாட்டு ஒருங்கிணைப்பிற்கு இட்டுச் சென்றது.

2. அடையாள நாணயம் பயன்படுத்துதல்

தலைநகரை இடமாற்றம் செய்த பிறகு, முகமது-பின் துக்ளக் இரண்டாவது திட்டம், அடையாள நாணயம் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இந்தத் திட்டத்தின்படி, முகமது துக்ளக் ஏற்கனவே இருந்த நாணயத்தில் சில

சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தி, சில புதிய நாணயங்களையும் (உலோக மற்றும் சில மதிப்பை) வெளியிட்டார். கி.பி. 1329 மற்றும் 1330 வரை துக்ளக் செப்பு நாணயங்களை வெளியிட்டார். அவர் 201.6 தானியங்களை எடையுள்ள ஒரு தங்க நாணயத்தை வெளியிட்டார், இது இபின் பட்டுடார் டினாரை அழைத்தது. தினசரி பரிவர்த்தனை எளிதாக்க, சுல்தான் டோக்கானி அல்லது சுல்தான் நாணயத்தை வெளியிட்டார். வெண்கலச் செம்பு கலந்த நாணயத்தின் மதிப்பு வெள்ளி நாணயங்களுக்கு நிகரானது என்றும், மக்கள் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று சுல்தான் அறிவித்தார்.

எனினும், வரலாற்றாசிரியரான பரணியின் கருத்துப்படி, முஹம்மது துக்ளக் இத்திட்டத்தின் திட்டமும் சாம்ராஜ்யத்திற்கு தீங்கற்றதாக நிரூபிக்கப்பட்டது. அடையாள நாணயம் பரவியதன் காரணமாக இந்துக்களின் வீடு கிட்டத்தட்ட ஒரு மின்னனு நிறுவனமாக மாறிவிட்டது. அந்த செப்பு நாணயங்களை பெரிய முகிழ்களை வசிப்போர் தட்டிக் கழித்து வந்தனர். இந்த நாணயங்களைக் கொண்டு வருவாயைக் கொடுத்து ஆடைகள், ஆயுதங்கள் மற்றும் பிற பொருள்கள் போன்ற பொருட்களையும் வாங்கினார்கள். பரணியின் வாசகம் சரியானதாக இருந்தால், அதன் காரணத்தை மட்டும் பார்ப்பது சரியாக இருக்கும்.

இந்த திட்டமும் அரசு கருவூலத்தை வெகுவாக பாதித்தது. சுல்தான் இந்த போலி நாணயங்களை உண்மையான வெள்ளி, தங்கக் காசுகளைக் கொண்டு பரிமாறிக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஏனெனில் அரசுக் கருவூலம் ஒரு சீரழிவுநிலையை அடைந்தது.

3. குராசானுக்கு படையெடுப்பு

பரணியின் கூற்றுப்படி, சுல்தான் முஹம்மது 3,70,000 குதிரை வீரர்களின் ஒரு பெரிய இராணுவத்தை குராசனை கைப்பற்றுவதற்காக அனுப்பினார். இராணுவத்தில், டோப் மற்றும் சில மங்கோலியர்கள் சில ராஜ்புட் படையினரும் இருந்தனர். ஒரு வருடத்திற்கான இராணுவ வீரர்களுக்கு முன்னதாக பண சம்பளம் வழங்கப்பட்டது. அவற்றில் சில இக்தாக்கள் (நில மானியங்கள்) வழங்கப்பட்டிருந்தன. ஆயுதங்களை வாங்கித்தர அதிகாரிகளுக்கு பெரும் தொகை வழங்கப்பட்டது. 'சுரான், டிரான்ஸெ ராக்கியானாவின் ஆட்சியாளரான டார்மாஷிரினுடன் நட்பு வைத்தபின், குராசான் பயணத்தில் சுல்தான் முடிவு செய்ததாக வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். குராசானின் அபு சையத்திற்கு எதிராக மூன்று தடவை இட்டுச் சென்றது, ஆனால் ஒரு காரணத்தால் பயணத்தை அனுப்ப முடியவில்லை. தர்மஸிரியின் மீது கலகம் ஏற்பட்டது. அவர் பதவியிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டார். இபின் பட்டுடா அல்லது வேறு எந்த வரலாற்றையும் குராசான் பயணத்தை பற்றி குறிப்பிடுவதில்லை.

4. தோபியில் நில வருவாய் அதிகரிப்பு

பரணி குறிப்பிட்டிருக்கும் சுல்தான் அவர்களின் முக்கியத் திட்டங்களில், தோபியின் அதிகரித்து வரும் நில வருவாயும் அடங்கும். 50 சதவீத விளை நிலங்களுக்கு, சுல்தான் சம்பாதிப்பதற்காக நிலவருவாய் அதிகரித்தது.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

வருவாய் என்பது ஒரு தனித்துவமான நடவடிக்கை என்று சொல்ல முடியாது என்றாலும், அவர்களைப் பாதிக்க சுல்தான் பயன்படுத்திய வழிமுறை ஒட்டுமொத்த திட்டத்தையும் பாதிக்கும் ஆபத்துடையது.

சுல்தான் அவர்களின் அறிவுரைகளுக்கு அமைய, நிலவரிகளை நில வருவாய் துறையினர் மிகக் கடுமையான முறையில் சேகரித்தனர். ஏழை விவசாயிகள் பயந்து பணக்கார நிலப்பிரபுகளுக்கு வருவாய் தர மறுத்தனர். பல இடங்களில் கடை, வீடுகளுக்கு வாடகைக்கு விடப்பட்டன. இது விவசாயிகளை அழித்து விட்டது என்பதை பரணி சரியாகக் குறிப்பிடுகிறார். செல்வந்தர்களாக இருந்தவர்கள், வரம்பு மீறியவர்களாக ஆனார்கள். நிலம் வீணாகிவிட்டது மற்றும் விவசாயம் முன்னேற்றம் குறைந்துவிட்டது. தானியங்கள் விலை உயர்ந்தன, மழை பற்றாக்குறை அதிகரித்தது, அதனால் பஞ்சம் பரவ ஆரம்பித்தது. இது பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இறந்துவிட்டனர். ஏழைகள் மற்றும் பிச்சைக்காரர்களிடம் வரிகள் அதிகமாக சேகரிக்கப்பட்டன. இது சுல்தானின் செல்வாக்கற்ற தன்மை மற்றும் அதிருப்திக்கு பங்களித்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

1.3.3 பெர்ரோஸ் ஷா துக்ளக்கின் சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் மதிப்பீடு

பெர்ரோஸ் ஷா துக்ளக் என்பவர் முகமது பின் துக்ளக் அவர்களுக்கு உறவினர் ஆவார். இவர் கி.பி. 1300 ல் பிறந்தார். அவரது தந்தை சிபாசலர் நபி மற்றும் தாயார் பீபி நய்லா (அல்லது நயலா) ஆவர். பிரோஸ் ஷா துக்ளக் ஒரு பண்புள்ள, தாராள, மத மனப்பான்மை கொண்டவர். அவர் தனது அமைச்சர்கள், உலமர்கள், அமர்கள் ஆகியோருடன் மிகவும் மரியாதையுடன் நடந்து கொண்டு அவர்களை பெரிதும் கௌரவித்தார். ஏழை மக்கள், முதியவர்கள், அடிமைகள், அநாதைகள் ஆகியோருக்கு பல திட்டங்களைத் தொடங்கினார். பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் கூக்குரலைக் கேட்ட அவர், வங்காள எழுச்சியாளர்களுடன் பேச்சுவார்த்தைக்கு தயாராகிவிட்டார். உண்மையில் அவர் கடுமையாக நடந்து கொள்வது கடினமாக இருந்தது. எனினும், அவர் இஸ்லாமியம் பரப்புவதற்கு மிகவும் கடுமையான நடவடிக்கையை நாடினார்.

முஹம்மது பின் துக்ளக் பிரோஸ் மீது கொண்ட காதலால் எந்தப் பிரச்சினையையும் இழந்ததில்லை. அதனால்தான், தாட்டா (சிந்து) முஹம்மத் மரணம் அடைந்தபின், அமீர்ஸ் என்பவர் பிரோஸ் துக்ளக்கை தில்லி சுல்தானாக அறிவித்தார். முஹம்மத் மரணத்திற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு பிறகு அவர் அரியணை ஏறினார். அவரது அணுகுமுறை அவருக்கு சாதகமான சூழ்நிலைகளில் இல்லை. முஹம்மது பின் துக்ளக் பல விசித்திரமான திட்டங்கள் காரணமாக, உதாரணமாக, டெக்கான், சிண்ட், குஜராத் மற்றும் வங்காளத்தின் முழுப் பகுதியும் தனித்தன்மையாக மாறியது. பல இடங்களில் பல கொடூரமான பஞ்சங்கள் காரணமாக அவர்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டனர், துன்பம் மற்றும் அதிருப்தி மக்கள் மத்தியில் நிறைந்திருந்தது. முஹம்மது பின் துக்ளக்கின் விரோத கொள்கைகளின் காரணமாக உலேமாவும் அமீர்ஸும் அதிருப்தி அடைந்தனர். இந்த பிரச்சினைகளை சமாளிக்க பிரோஸ் துக்ளக், உலேமாஸ் மற்றும் அமீர்ஸ் துணையுடன் வென்ற பிறகு எளிதாக பேரரசு ஒரு பகுதியாக பராமரிக்கவும் வெற்றி பெறவும் முடியும். எனவே

அவர் உள்நாட்டு நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் போர்க்களத்தில் இரண்டு நிர்வாகங்களில் தனது நிர்வாக பிரச்சாரங்களைத் தொடங்கினார்.

டெல்லி சுல்தானகம் மற்றும் அதன் கலாச்சார பங்களிப்புகள்

படையெடுப்பு

பிரோஸ் மிகவும் திறமையான ஆட்சியாளர் அல்லது தளபதி அல்ல. அவர் வங்காளத்திற்கு எதிரான இரண்டு முயற்சிகளுக்கு வழிவகுத்தார், ஆனால் இரண்டு முறை தோல்வியுற்றார். இவ்வாறு வங்காளம் சுல்தானேட் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டது. ஜாஸ்நகர் (ஓரிசா) மற்றும் நாகர்கோட் (காங்கரா) ஆட்சியாளர்களுக்கும் எதிராக பிரோஸ் பிரச்சாரங்களை நடத்தினார் எனினும், இந்த பகுதிகளில் அவரது கட்டுப்பாட்டை நிறுவ முயற்சி செய்யவில்லை, அவர் இந்த இடங்களின் கோவில்களை அழித்து, கொள்ளையடித்து செல்வத்தை அடைந்தார். சிந்துவில் கிளர்ச்சியில் அவரது நீண்ட முயற்சிகள் ஒரு அடக்குமுறை குறித்து வழிவகுத்தது. இரண்டரை ஆண்டு கடின உழைப்புக்குப் பிறகு, சுல்தானின் படை வெற்றிகரமானது, ஆனால் சிங்கின் ஆளுநர் அல்லது சுல்தானின் மத பலவீனத்தை பயன்படுத்தி, உச்ச சய்யித் ஹசைன் அவர்களுக்கு நடுவராக அழைப்பு விடுத்தார். உடன்பாட்டின் உட்பிரிவுகள் ஜாம் அவர்களுக்கு ஆதரவாக ஓரளவிற்கு இருந்தன. சிந்தின் நிர்வாகம் ஜாம் மகனுக்கும் சகோதரனுக்கும் வழங்கப்பட்டது. அதற்கு பதிலாக அவர்கள் 4 லட்சம் டன்காஸ் அவருக்கு வழங்கினர். எதிர்காலத்தில் இதுபோன்ற பரிசை வழங்குவதாக வாக்குறுதி அளித்தனர். ஆனால் சிந்து மீது துக்ளக் நிர்வாகத்தின் கட்டுப்பாடு மெதுவாக மறைந்துவிட்டது.

குறிப்புகள்

மத மனிதர்

பிரோஸ் என்பவர் இஸ்லாமியர் மற்றும் ஷாரியட் இஸ்லாமிய சட்ட புத்தகங்களை பின்பற்றுபவர். மதத் தலைவர்களின் ஆதரவை உண்மையான இஸ்லாமிய ஆட்சியாளராகவும் பேரரசாகவும் பிரகடனப்படுத்த முயன்றார். அவர் இஸ்லாமியர்களை மிகவும் மதித்தார், அவர்களுடைய இரத்தத்தை வீணாக்க விரும்பவில்லை. ரம்ஜான் மாதத்தில் ரோஜாக்கள் தினமும் ஐந்து முறை நாமம் செய்தார். எனினும், அவரது அணுகுமுறை இந்துக்களுக்கும் ஷியா இஸ்லாமியர்களுக்கும் எதிராக கடுமையான விரோதப் போக்கைக் கொண்டிருந்தது. அவர் கோவில்களையும் சிலைகளையும் துறந்தார். துக்ளக் வம்சத்துக்கும் தில்லி சுல்தானகத்திற்கும் அவரது மத வெறித்தனமானது மிகவும் தீங்கு விளைவித்தது.

ஆட்சியாளர்

பிரோஸ் ஒரு பெரிய ஆட்சியாளர் இல்லை. அவர் தேவையற்ற மற்றும் அநியாயமான வரிகளை அகற்றினார், விவசாயத்திற்கான ஊக்கம் அளித்தார், விவசாய வசதிகளை அதிகரித்தார், மகிழ்ச்சியுடன் உதவினார், அரசாங்க கடன்களை விலக்குதல், வேலையின்மைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க முயன்றார், இஸ்லாமிய பெண்கள், ஜன்னல்கள் மற்றும் நிதி உதவி அளித்தார். அனாதைகள், நீதி மற்றும் தண்டனை விதிமுறைகளில் பல திருத்தங்களை கொண்டு வந்து இலக்கியமும் கலையும் விரிவாக்கப்பட்டது.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 17

குறிப்புகள்

அவரது நாணய சீர்திருத்தத்தால், அவர் பரிவர்த்தனைகளை எளிதாக்கினார் மேலும் 1,80,000 அடிமைகளுக்கு தங்குமிடம் வழங்கினார். அவரது ஆட்சியில் அமைதி மற்றும் வளர்ச்சி இருந்தது. ஆயினும் கூட, அவர் ஒரு பெரிய ஆட்சியாளர் அல்ல ஏனென்றால், அவர் இந்துக்கள் மற்றும் ஷியாக்களைப் பிரியப்படுத்த பாடுபடும் ஒரு கொள்கையை பின்பற்றி வந்தார். தக்காண மாநிலங்களை வென்றதன் மூலம் நாட்டில் அரசியல் ஒற்றுமையைக் கொண்டுவர அவர் முயற்சிக்கவில்லை. அவர் சுல்தானேட்டிற்கு நிலப்பிரபுத்துவ அடிப்படையில் இராணுவத்தை ஏற்பாடு செய்தார். இராணுவ மற்றும் பிற அதிகாரிகளை அவர்களின் குடும்ப பின்னணியிலும், பாரம்பரியம் மற்றும் உடல் திறன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலும் அவர் நியமிக்கப்பட்டார், அது விரைவில் நிர்வாக முறைக்கு மோசமான விளைவை ஏற்படுத்தியது. அவர் ஜாகிர் முறையை புதுப்பித்தார். இது மாநிலத்திற்கு நிதி இழப்பு மற்றும் விவசாயிகளுக்கு எதிரான அடக்குமுறையை அதிகரித்தன. பெரும் எண்ணிக்கையிலான அடிமைகளை வைத்து தனது ஆடம்பரத்தை திருப்திப்படுத்த, அவர் ராஜதந்திர கருவூலத்தில் ஒரு பெரிய சுமையை வைத்தார். பின்னர், இந்த அடிமைகள் அரசியலில் தலையிட ஆரம்பித்து துக்ளக் வம்சத்தின் வீழ்ச்சியில் ஒரு காரணியாகினர். அவரது கொள்கைகள் நாட்டில் ஊழலுக்கு வழிநடத்தியது, அமீரஸ் மற்றும் இராணுவத்தில் சோம்பேறித்தனமானது. அவர் தொடர்ந்து பிரச்சனையைத் தீர்க்கவில்லை, அதனால்தான் அவர் 1380 இல் இறந்துவிட்டார், தீவிர அரசியல் மற்றும் நிர்வாக சிக்கல்கள் எழுந்தன.

பிரோஸ் துக்ளக் நிர்வாகத்தின் சீர்திருத்தங்கள்

பிரோஸ் துக்ளக் மிகவும் திறமையான பொதுவாதியாக இல்லையென்றாலும் அவரது உள் கொள்கை மிகவும் வெற்றிகரமாக இருந்தது, ஏனெனில் அவரது திறமையுள்ள நிர்வாகம் மற்றும் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் காரணமாக அவரது ஆட்சியில் அமைதி மற்றும் வளர்ச்சி நிலவியது. அவர் பின்வரும் சீர்திருத்தங்கள் அல்லது நிர்வாகத்தில் மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தார்:

1. நீதித்துறை அமைப்பு

பிரோஸ் துக்ளக் கடுமையான தண்டனைகளுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தார். சாதாரண குற்றங்களுக்கு கை, கால்களை வெட்டுவது போன்ற தண்டனைகளை அவர் முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தார். தனது நீதித்துறை முறையை பாராட்டி, பிரிட்டிஷ் வரலாற்றாளர் ஏ.யு. ஸ்மித், கசையடி தண்டனைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் இந்த நடவடிக்கை உண்மையிலேயே புகழுக்கு தகுந்தது என்றார். பிரோஸ் அவரது சுயசரிதையில் பியூட்டுஹட்-ஐ-பைரோஷாகி எழுதியுள்ளார். அவர் சுல்தானாக மாறும் வரை கடுமையான தண்டனைகள் நிலவியது. அவரது முன்னோடிகளின் காலத்தில், குற்றவாளிகள் மூட்டுகளை வெட்டி, கண்கள் பிரித்தெடுத்து, தங்கள் தொண்டையில் கண்ணாடி வைத்து, எலும்புகள் அடித்து நொறுக்கி, கையில் நகங்கள் மற்றும் மார்புகள் அடித்து நொறுக்குதல், தமனிகள் மற்றும் நரம்புகள், உடல் சமமாக இரண்டு சம பகுதிகளாக பிரித்தெடுக்கப்படுகிறது. இந்த கொடூரங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதன் மூலம், சுல்தான் மக்களுக்கு ஒரு பெரும் அளவில் அனுதாபத்தை வென்றார். சுல்தான் என்பவர் ஷரீயட் அடிப்படையாகக்

கொண்ட நீதி அமைப்பை உருவாக்க முயன்றது, உலேமாஸ் மற்றும் குவாஸிஸ் ஆலோசனைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து, உலேமாஸ் மற்றும் குவாஸிஸ் ஆகியோரின் ஒப்புதலுடன் நீதிமன்றங்கள் நிறுவப்பட்டன, பேரரசுகளின் அனைத்து முக்கிய இடங்களிலும் நீதிமன்றங்கள் நிறுவப்பட்டன, காஸி மற்றும் முப்திஸ் நீதித்துறை நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்கவும், பொதுவாக இஸ்லாமியர்களுக்கு மரண தண்டனையை முடிவுக்கு கொண்டுவரவும் நியமிக்கப்பட்டன. எந்த பயணியும் வழியில் இறந்துவிட்டால், அந்த நிலத்தின் தலைவர்கள், குவாசி மற்றும் முப்திகளை வரவழைக்க வேண்டும், இறந்தவர்களின் இறந்த உடலை ஆய்வு செய்ய வேண்டும் மற்றும் உடலில் எந்த காயமும் இல்லை என்று சான்றிதழ் பெற்ற பின்னரே இறந்தவர்கள் அடக்கம் செய்யப்பட வேண்டும்.

குறிப்புகள்

2. வருவாய் மற்றும் வரி முறை சீர்திருத்தம்

பரணி கூற்றுப்படி, பிரோஸ் துக்ளக் கிராஜ் (நில வரி) மற்றும் ஜாஸியா (பொதுவாக இந்துக்கள் மீது பிரத்தியேகமாக ஒரு வரி விதிக்கப்படும்) உற்பத்தி (பார் குக்மே காசில்) இணங்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார். ஜாஸியா, கிராஜ், ஜகாத் மற்றும் கும்ஸ் ஆகியோர் அனைத்து வரி வசூலையும் முடித்தார். இது சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி பொது மக்களை விடுவித்தது. இஸ்லாமிய உத்தரவின் படி, அவர் ஐந்தில் ஒருவரான கும்ஸ் அரசிடம் ஐந்தில் ஒரு பகுதியைக் கைப்பற்றினார். இது இராணுவத்தின் மன உறுதியை உயர்த்தியது. பிரோஸ் சுயசரிதையின் படி, அவர் அதிகமான முயற்சியை மேற்கொள்பவர்களுக்கு ஒரு பகுதியை வரி வசூலிப்பதற்கான பொறுப்பு வழங்கினார். இந்த ஏலம் இஸ்ரேல் அமைப்பை ஊக்குவித்தது மற்றும் ஒரு சாம்ராஜ்யத்தின் நிதி நிலைமை மீது எதிர்மறை விளைவு இருந்தது. ஆ. ப் கருத்துப்படி , மாநிலத்தின் வருமானம் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டது. மாநில வருவாயை நிர்ணயிப்பதற்கான பணி கவாஜா ஹுசாமுடன் ஜுனாய்டுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஆறு ஆண்டுகளாக அவர் முழுவதுமாக சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டார் மற்றும் மாநிலத்தின் வருமானம் 6,75,00,000 டான்காஸ்களை கொண்டது.

3. வேளாண் முறை

வேளாண் துறையில் பின்வரும் இரண்டு முக்கிய சீர்திருத்தங்களை பிரோஸ் மேற்கொண்டபோது:

- முகம்மது துக்ளக் காலத்தில் பஞ்சத்தின் போது அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட விவசாயிகளின் கடன்கள் விலக்களிக்கப்பட்டன.
- ஒரு திறமையான நீர்ப்பாசன முறை, பேரரசின் பெரும்புகழில் பயிரிடுவதற்கு இட்டுச் சென்றது.

விளைச்சலும் அதிகமாகி பஞ்சம் ஏற்படவில்லை. கால்வாய்கள் மூலம் பாசன வசதி பெறும் பகுதிகள் பத்தில் ஒரு பங்கு நீர் வரவுக்கு உட்பட்டன. நிலங்களை பாசனத்தின் கீழ் கொண்டு வர முயற்சித்தார். விவசாயிகளிடமிருந்து லஞ்சம் வாங்காததால் வருவாய் அதிகாரிகளின் ஊதியம் அதிகரிக்கப்பட்டது. ஜாகிர் முறையை அறிமுகப்படுத்தாததால் பிரோஸின் விவசாய சீர்திருத்தங்கள் மிகவும் பாராட்டத்தக்கவை.

4. ஜாகீர் அமைப்பிற்கு ஊக்கம்

ஷாமி சிராஜ் ஆ.பி கருத்துப்படி, பிரோஸ் துக்ளக் அனைத்து கிராமங்கள், மற்றும் நகரங்களை அரசின் நிதி நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு இராணுவ அதிகாரிகளுக்கு சம்பளக் கொடுப்பனவை வழங்கினார். பிரோஸ் என்பவர் ஜாகீர் முறையை மறுஅறிமுகம் செய்து, பெரிய தலைவர்கள் மகிழ்ச்சி கொண்டனர். சிந்து பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள அனைத்து அலுவலர்களும் நிரந்தரமாகப் பணிமாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பது அறிவுரைகளைக் குறிப்பதில் ஒன்றாகும். அவர் வெளியிட்ட மற்றொரு அறிவுறுத்தல் என்னவென்றால், இறந்த பிறகு ஒரு ஜாகீதார் அவருடைய ஜாகீர் அல்லது இக்தா தனது மகனுக்கு சட்டம் இயற்றி அவரது அடிமை தன் மகனுக்கு தோல்வியை சந்திக்க வேண்டும் என்பதாகும். ஜாகீர் உசேன் அமைப்பின் புத்துயிர் நிரூபிக்கப்பட்டது. படிப்படியாக ஜாகீர் மேலும் சக்தி வாய்ந்தவராக ஆனார், பின்னர் டெல்லி சுல்தான வீழ்ச்சிக்கு பங்களிப்பு செய்தது. விவசாயிகளிடமிருந்து கட்டாய உழைப்பைக் கொண்டு வந்த சேவைகளை சுரண்டினார்கள்.

5. இராணுவ அமைப்பு

ஒரு சக்திவாய்ந்த இராணுவத்தை நிறுவ புதிய திட்டங்களை பிரோஸ் அறிமுகப்படுத்தினார். மையத்தின் நேரடி கட்டுப்பாட்டின் கீழ் முழு இராணுவத்தையும் வைத்திருப்பதற்குப் பதிலாக, ஜாகீர்தரி அல்லது நிலப்பிரபு அடிப்படையில் இராணுவத்தை மறுசீரமைக்க முயன்றார். ஜாகீர் முறையில் பொதுவாக பணம் சம்பாதிப்பதற்காக வீரர்கள் வந்தனர். அரசியலில் இருந்து ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டவர்கள் மட்டுமே பண ஊதியம் பெற்றனர். மற்றொரு முக்கியமான மாற்றம், இராணுவ அலுவலகங்களை பரம்பரையாக ஆக்குவது என்பது மிகவும் குறைபாடுள்ள ஒரு நடவடிக்கையாகும். பல வீரர்கள் ஜாகீர்களை தொழில்முறையில் முன்றில் இரண்டு பங்கு அல்லது பாதி மதிப்பில் விற்றனர். இது விவசாய முறையை ஊக்குவித்தது. இது இடைத் தரகர்களின் பிடியில் விழுந்துவிடாமல் இராணுவத்தினர், 50 சதவீத வருவாயைக் கொடுத்து, மீதி 50 சதவீதத்தை பொது செலவினங்களுக்காக மட்டுமே கொடுத்து வந்தனர். இந்த முறைமையில் மற்றொரு குறைபாடு என்னவென்றால், வருவாயை சேகரித்த படைவீரர்கள் அல்லது மகன்கள் தங்கள் இராணுவ கடமைகளுக்கு கவனம் செலுத்தவில்லை, வருவாய் வசூலிப்பதில் முனைப்புடன் இருந்தனர். இதனால், பிரோஸ் காலத்தில், வருவாய் வசூல் அடிப்படையில் இராணுவ சக்தியாகவும், இறந்த பின்னரும் படையினரின் இராணுவ சக்தி முடிந்தவுடன், வருவாய் சேகரிக்க சிரமமாக இருந்தது. இராணுவப் பரம்பரையைச் சரிசெய்தல் ஒரு குறைபாடுடைய நடவடிக்கையாகும். மத்திய அரசு இராணுவ தகுதியை சோதிக்க உரிமை இழந்தது. இராணுவ சேவை ஆனது, உடல் திறன் மற்றும் தகுதி உடையதாக இல்லை. குதிரைப்படையில் மாநிலத்தில் ஒரு சிறிய கட்டுப்பாட்டை மட்டுமே நேரடி கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்தது. சிப்பாய்கள் முதன்மையாக தங்கள் இராணுவ மேலாளர்களிடம் இருந்தது. சுருக்கமாக, பிரோஸின் இராணுவ அமைப்பு, இராணுவத்தின் தொடர்ச்சியான பலவீனத்திற்கு வழிவகுத்தது.

பொது மக்களின் நலனுக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் பல நடவடிக்கைகளை பிரோஸ் மேற்கொண்டார். அவர் வரி சமையை குறைத்ததோடு மட்டுமல்லாமல், தண்டனைச் சட்டத்தின் தீவிரத்தையும் முடிவுக்கு கொண்டு வந்து, நோயாளிகளின் சிகிச்சைக்காக இலவச மருத்துவமனைகளை திறந்து வைத்தார். டெல்லிக்கு அருகாமையில் அவர் சுமார் 1200 தோட்டங்கள் வைத்து, அதன் மூலம் அரசுக்கு ஆண்டு வருமானம் கிடைத்தது. பல கால்வாய்கள், மசூதிகள், அரண்மனைகள், குளங்கள், கல்லறைகள் மற்றும் குளியல் அறைகள் கட்டப்பட்டன. அவர் பிரோசாபாத், பதேஹாபாத், ஹிஸார், ஜூன்பூர் மற்றும் பைரோஸ்பூர் நகரங்களை நிறுவினார். குதுப் மினாரை பழுது பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாக கூறப்படுகிறது. வேலைவாய்ப்பு வழங்குவதற்காக அவர் வேலைவாய்ப்புப் பணியகம் திறந்தார் ஏழை இஸ்லாமிய பெண்களின் திருமணத்திற்காக அவர் திருமண செயலகத்தை திறந்தார் முதியோர் மற்றும் ஏழை மக்களுக்கு சமூக பாதுகாப்பு வழங்குவதற்காக, அவர் திவான்-ஐ -இஸ்தைக்காக திறந்தார்.

குறிப்புகள்

6. அடிமைத் துறை மற்றும் அதன் அமைப்பு

பைரோஸ் துக்ளக் அடிமைகளை பெரும் எண்ணிக்கையில் சேகரித்தார். அவர் வருவாய் சேகரிப்பு தொடர்பாக ஏதேனும் ஒரு பகுதியில் படையெடுத்த போதெல்லாம் நன்றாக உடல்நலம் மற்றும் அழகாக குழந்தைகளை தேர்வு செய்து சுல்தானிற்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டார். அவருடைய ஆளுநர்களிலிருந்து அடிமைகளாக இருப்பதற்கு அவர் விரும்பினார். படிப்படியாக, அவருடைய அடிமைகளின் எண்ணிக்கை 1,80,000 வரை வீழ்ச்சியடைந்தது. இந்த அடிமைகள் மூலம், சுல்தான் அவரது வாரிசுகளுக்கு விசுவாசமாக உள்ள ஒரு சமூகத்தை தயார் செய்ய விரும்புவதாக வரலாற்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். அவர் அனைத்து அடிமைகளுக்கும் சம்பளமும் அலுவலகங்களும் வழங்கினார். அவர்களின் பராமரிப்புக்காக, அவர் ஒரு தனி கணக்கைத் திறந்து ஒரு தனித் துறையை நிறுவினார். சுமார் 1200 அடிமைகள் பல கைவினைகளில் பயிற்றுவிக்கப்பட்டனர், பல்வேறு அமைச்சரக துறைகள், அரசு தொழிற்சாலைகள் மற்றும் இராணுவத்தில் பணியாற்றினர். துக்ளக் சாம்ராஜ்யத்தின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார வீழ்ச்சியில் இத்தகைய பெரும் எண்ணிக்கையான அடிமைகள் ஒரு பங்களிப்புக் காரணியாக விளங்கினர்.

7. செலாவணி அமைப்பு

பிரோஸ் ஷா துக்ளக் செலாவணி முறையில் பல மாறுதல்களை அறிமுகப்படுத்தினார். அவர் மிகப் பெரிய எண்ணிக்கையில் சிறிய நாணயங்களை வெளியிட்டார். இதனால் பொது மக்களும், வர்த்தகர்களும் அன்றாடப் பரிவர்த்தனைகளில் சிரமத்துக்குள்ளாகக்கூடாது. அவர் செப்பு மற்றும் வெள்ளி கலவை நாணயங்கள் வழங்கினார், மக்கள் அவர்களை எளிதாக நகலெடுக்க முடியாது மற்றும் பேரரசு முகமது பின் துக்ளக் காலத்தில் எதிர்கொள்ள வேண்டும்.

8. இலக்கியம், கல்வி மற்றும் கலை

பிரோஸ் ஷா துக்ளக் இலக்கியத்தில் சிறப்பு ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தினார். அவர் பல மதராசங்களை திறந்தார். அவர் பல அறிஞர்களை ஆதரித்தார்.

குறிப்புகள்

ஜியாதீன் பரணி மற்றும் ஷமி-சிராஜ்-ஆப் ஆகியோர் அவருடைய பிரபலமான இரண்டு வரலாற்றாசிரியர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் அரசின் ஆதரவை அனுபவித்தனர். பிரோஸ் தன்னை ஒரு அர்த்தமுள்ள எழுத்தாளராக எழுப்பவில்லை. அவர் தனது சொந்த சுயசரிதையில் பாடுகெட்-ஐ-பிரோஷாஹி பற்றி எழுதினார். பிரபல பாரசீக அறிஞர் அஸுடின் காலித் பாரசீக மொழியில் 300 பிரபலமான சமஸ்கிருத நூல்களை மொழிபெயர்த்தார். இந்த மொழிபெயர்ப்பு தாலியல்-ஐ-பிரோஸ்ஷாஹி என பிரபலமாக உள்ளது. அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் சமய நூல்களின் பீடங்கள், சட்டம் மற்றும் இஸ்லாமிய கல்வி ஊக்கம் பெற்றது. மேலும், கட்டடக்கலை மற்றும் தோட்டக் கலையையும் பிரோஸ் ஊக்குவித்தார். பல கட்டிடங்களை கட்டி, சுமார் 1200 தோட்டங்கள் சுற்றிலும் நடப்பட்டன. புகழ்பெற்ற வரலாற்றாசிரியர் வூல்சி ஹெய்க் கட்டிடக்கலை பற்றிய அவரது விருப்பத்தைப் பற்றி சரியாக எழுதுகிறார் “அவர் கட்டுமான வேலையை நேசித்தார், அந்த வகையில் அவர் ரோம பேரரசர் அகஸ்டஸ் சமரசம் செய்தார், அவரை சிறையில் அடைக்கவில்லை.”

9. மத கொள்கை

பிரோஸ் துக்ளக் மானியங்களை அளித்தார். ஜஸனாகர் (ஓரிசா) பிரச்சாரத்திற்குப் பிறகு அவர் 36,00,000 டன்காஸ்களை ஷேக் மற்றும் ஆலிம்களுக்கு பரிசாக வழங்கினார். உலேமாஸை திருப்திப்படுத்துவதற்காக அவர் வரி விதிப்பு மற்றும் நீதி முறைமையை மாற்றினார். அவருடைய ஆட்சியின் போது உலேமாஸ் அரசியலில் குறுக்கிட்டார். அவர் இந்துக்களுக்கு சகிப்புத்தன்மையற்ற கொள்கையைத் தொடர்ந்து வந்தார். பிராமணர்கள் மீது ஜெசியா திணிக்கப்பட்டது. ஷரீயட் அரண்மனைக்கு எதிராய் இருப்பதை நினைத்துப் பார்த்து அரச அரண்மனையின் அனைத்து ஓவியங்களையும் பெற்றார். ஒரு பிரம்மச்சாரிய கொள்கையினால் ஈர்க்கப்பட்ட அவர் பல முறை கோவில்களைத் தாக்கி, சிலைகளை கீழே கொண்டு வந்தார். அவரது வெறிபிடித்த கொள்கை சுல்தானகத்திற்கு தீங்கற்றதாக நிரூபிக்கப்பட்டது.

பிரோஸ் துக்ளக்கின் இராணுவ மற்றும் சமூக சீர்திருத்தங்கள்

சமூக மற்றும் இராணுவம் ஆகிய துறைகளில் பிரோஸ் துக்ளக்கின் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் பின்வருமாறு விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன:

- ராணுவ சீர்திருத்தங்கள்: அலாவுதீன் கிலாஜி மற்றும் முகமது பின் துக்ளக் அறிமுகப்படுத்திய பல இராணுவ நடவடிக்கைகளில் பிரோஸ் ஷா துக்ளக் திருத்தம் செய்தார். அவர் இராணுவத்தை பராமரிக்கும் வழக்கத்தையும், இராணுவத்திற்கு பணம் செலுத்துதல், விவரிப்பு மாதிரிகளை எழுதுதல், குதிரைகளுக்கு முத்திரை அளித்தல், அரச மூலம் இராணுவத்தை முறையாக பரிசோதிக்கும் நடைமுறைகளையும் அவர் விட்டுச் சென்றார். மாறாக, அவர் இராணுவத்தை நிலப்பிரபுத்துவ அடிப்படையில் ஒருங்கிணைத்தார். ராணுவ அமைப்பின் முழுப் பொறுப்பையும் நிலப்பிரபுத்துவ தலைவர்கள் மற்றும் இக்தர்கள் மானியங்கள் வழங்கப்பட்டன. பிரோஜ் ஷாவின் இந்த இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கு உடனடியாக எவ்வித

பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை. ஆனால் வருங்காலத்தில் இந்த அமைப்பு சுல்தானகக்கான அழிவை நிரூபித்தது.

- பொது நலன்புரி நடவடிக்கைகள்: அவர் கால்வாய்களை கட்டியெழுப்பி புதிய நகரங்களில் குடியேறினார். அவர் நான்கு மசூதிகள், முப்பது அரண்மனைகள், ஐந்து கால்வாய்கள், இருநூறு சாத்திரங்கள், ஐந்து குளங்கள், ஐந்து மருத்துவமனைகள், நூறு கல்லறை இடங்கள், ஒரு நூற்றுக்கணக்கான பாலங்கள் மற்றும் பன்னிரண்டு நூதன தோட்டங்கள் ஆகியவற்றை கட்டினார்.

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. அலாவுதீன் கில்ஜி இந்தியாவின் மிகவும் நயமற்ற, ஒடுக்குமுறை ஆட்சியாளர்களில் ஒருவராக கருதப்படுவது ஏன்?
4. பிரோஸ் துக்ளக் அறிமுகப்படுத்திய விவசாய சீர்திருத்தங்கள் எவை?
5. பிரோஸ் ஷா துக்ளக்கின் மூலம் நாணய முறை எவ்வாறு சீர்திருத்தப்பட்டது?
6. பிரோஸ் ஒரு சிறந்த ஆட்சியாளர் என்ற கருத்தை வரலாற்றாசிரியர்கள் ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை?

1.4 சையது மற்றும் லோதி வம்சங்கள்

சையது வம்சத்தின் தோற்றத்துடன் இந்த பகுதி தொடங்குகிறது.

1.4.1 சையது வம்சத்தை நிறுவுதல்

கிஸிர் கான் (கி.பி. 1414–1421)

கிஸிர் கான், சையத் வம்சத்தின் நிறுவன ஆட்சியாளராக இருந்தார். முஹம்மது நபியின் வழித்தோன்றல் என்று அவர் கூறினார். ஆனால் அதற்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை. அவரது மூதாதையர்கள் முதலில் அரேபியாவில் இருந்து பாராட்டப்பட்டிருக்கக் கூடும். சிம்மாசனத்தில் தனது நிலையை வலுப்படுத்துவதற்காக இந்த உண்மையை அவர் பயன்படுத்திக் கொண்டார். கிஸிர் கான் ஆளுநராக பிருஸ் துக்ளக் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். பிரோஸ் மரணத்திற்குப் பிறகு போட்டி இளவரசர்களுக்கிடையில் தொடர்ச்சியான வெற்றியைப் பெற்றார். ஒருமுறை அவர் பயனாவில் தஞ்சம் அடைந்தார், ஆனால் திமூர் இந்தியாவை தாக்கி டெல்லியை அழித்தபோது கிஸிர் கான் ஒரு வாய்ப்பை பெற்றார். திமூர் தனது சேவையில் மகிழ்ச்சியடைந்தார், மேலும் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறுவதற்கு முன்பு, முல்தன், லாஹோர் மற்றும் டிபால்பூரின் ஆளுநராக கிஸிர் காளை நியமித்தார்.

கிஸிர் கான் பின்னர் டெல்லியை பிடிக்க முயன்றார், இறுதியாக 1414 இல் டவுலத் கான் லோடியின் கைகளால் அதை வென்றார். கிஸிர் கான் சுல்தானின் தலைப்பை ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை மற்றும் பாண்ட்கி-ஐ-ராயத்-ஐ-ஆலா மற்றும் மஸ்னாத்-ஐ-ஆலாவுடன் திருப்தியடைந்தார். திமூர் மகனான ஷாருக் வருடாந்தரக் களிப்புகளைத் தொடர்ந்தார், இதனால் சவால் செய்யவில்லை, அனைத்து நடைமுறை நோக்கங்களுக்கும் அவர்

குறிப்புகள்

சுயாதீனமான ஆட்சியாளராக நடந்துகொண்டார். அவரது நாணயங்களும் துக்களக் ஆட்சியாளர்களின் பெயரைத் தொடர்ந்து வந்தன. தங்கம் மற்றும் வெள்ளியின் பற்றாக்குறை காரணமாக இது அவசியமாக இருந்தது. கூடுதலாக, துக்களக் பெயரில் நாணயங்களை வெளியிடுவதன் மூலம், அவர் தனது குடிமக்களைக் காப்பாற்ற முயன்றார், அதே போல் அவரது துருக்கிய, ஆப்கானிய பிரமுகர்கள் மனப்போக்கு உடையவர்களாக இருந்தனர்.

அவர் அரியணையில் சேர்ந்ததற்கு முன்பு, டெல்லி சுல்தானியத்தின் சாம்ராஜ்யம், டோப் மற்றும் மேவாட் ஆகியோரின் பகுதிகளுக்குட்பட்டிருந்தது. இப்போது அவர் சேர்ந்தவுடன், பஞ்சாப், முல்தான், சிந்துவும் அதன் நிலப்பகுதியை இரட்டிப்பாக்கி அதில் சேர்க்கப்பட்டது. ஆனால், இது கிஸிர் கானின் ஆட்சிக் காலத்தில் டெல்லி சுல்தானியப் பேரரசின் மிகப் பெரிய பிரதேசமாக இருந்தது. அதை விரிவுபடுத்த அவர் முயலவில்லை. எடாவாஹ், காடேகர், கன்னஜ் ஆகியோரை மீட்கும் அவரது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட முயற்சிகள் தோல்வியில் முடியவில்லை.

கிஸிர் கான் துருக்கியைச் சேர்ந்தவர்கள் மீது சச்சரவுகளை மேற்கொண்டதுடன், அவர்களது ஜாகிர் உரிமையை அனுபவிப்பதற்கும் அனுமதித்தார். இருப்பினும், அவர்கள் அவருடன் அதிருப்தி அடைந்து, அவருக்கு எதிராக கிளர்ச்சியில் எழுந்தனர். கிஸிர் கான் இன்னொரு தவறு செய்தார். அவர் தனது இக்தாஸ் (மாகாணங்களை) ஷிக் (மாவட்டங்கள்) பிளவுபடுத்தினார் மற்றும் உள்ளூர் அதிகாரிகளுக்கு நிறைய சுதந்திர அதிகாரங்களை வழங்கினார், இதன் விளைவாக உள்ளூர் அல்லது பிராந்திய விசுவாசம் ஏற்பட்டது. ஆகையால், அவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில், கிஸிர் கான் இராணுவத் தலையீடுகளை கட்டாயப்படுத்தினார், அந்த அதிகாரிகளிடம் முறையாக மரியாதை செலுத்த வேண்டிய கட்டளையிட்டார். இந்த பணியில், அவர் தனது அமைச்சர் தாஜ் உல்-முல்க் விசுவாசமாக ஆதரித்தார். ஆயினும் கூட, கிஸிர் கான் அவரது ஜாகிர் கலகத்தனமான தன்மையை நிரந்தரமாகக் கைப்பற்றத் தவறிவிட்டார். வடகிழக்கு பஞ்சாபில் கோகார் தலைமையிலான ஜஸ்ரத் தலைமையின் கீழ் அவருக்கு தொடர்ந்து சிக்கல் ஏற்பட்டது. குஜராத், மால்வா மற்றும் ஜான்பூரின் ஆட்சியாளர்கள் தில்லியை கைப்பற்ற விரும்பினர், ஆனால் அவர்கள் எந்த முயற்சியும் செய்யவில்லை. இவ்வாறு, கிஸிர் கான் தில்லி சுல்தானகத்தின் பிரதேசத்தைச் சுற்றியுள்ள பகுதியையும் தன் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருந்தார், அவர் தனது ஆட்சியின் துவக்கத்தில் கையகப்படுத்தினார்.

அவரது கடைசி நாட்களில் மேவாட்டை தாக்கி, கோட்லா கோட்டையை அழித்தார். குவாலியர் மாநிலத்தின் எல்லைப் பகுதியின் ஒரு பகுதியை சூறையாடி, அவருடைய ஆட்சியாளர் தனது மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்ட எடாவாஹ் சென்றார். அங்கிருந்து திரும்பும் போது அவர் உடல்நிலை சரியில்லாமல் மயங்கி விழுந்தார். அவர் டெல்லியை அடைந்தார். ஆனால் கி.பி. 1421 மே 20 அன்று மரணமடைந்தார்.

கிஸிர் கான் புத்திசாலியாக மற்றும் பெருந்தன்மையுடன் இருந்தார். எனவே அவரது தனிப்பட்ட நற்குணங்கள் அவரது அன்பை வென்றன. ஆனால் ஆட்சியாளர் என்ற முறையில் அவரால் அதிகம் சாதிக்க முடியவில்லை. துக்களக் வம்சத்தை சிதைத்துக் கொண்ட பின்னர் தோன்றிய சுல்தான் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் அவர் தவறிவிட்டார். திமூர்

படையெடுப்பிற்குப் பின்னர் அது ஒரு அராஜக நிலையில் நாட்டை விட்டு வெளியேறி விட்டது. அவரது காலத்தில் இந்தியாவின் பிற ராஜ்ஜியங்களின் மீது டெல்லி சுல்தானியத்தின் ஆட்சி இருக்க முடியாது. எனவே, வட இந்தியாவின் சில முக்கிய மாநிலங்களில் இருந்த மாநிலங்களுள் ஒருவராக அவர் இருந்தார்.

டெல்லி சுல்தானகம் மற்றும் அதன் கலாச்சார பங்களிப்புகள்

குறிப்புகள்

1.4.2 முபாரக் ஷா (கி.பி. 1421-1434)

கிஸிர் கான் இறந்த பிறகு அவரது மகன் முபாரக் கான் எந்த எதிர்ப்பும் தெரிவிக்காமல் அரியணையில் ஏறினார். ஷா என்ற பட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்ட அவர், குட்பா தனது பெயரில் வாசித்து அவரது பெயரைக் கொண்ட நாணயங்களையும் வெளியிட்டார். இவ்விதம் அவர் எந்த அந்நிய சக்தியும் ஏற்கவில்லை. தனது தந்தையை போலவே, முபாரக், ஜாகிர்தார்களும் பிரபுக்களும் அவர்களிடமிருந்து வருவாயைச் சேகரித்து, அவற்றை சமர்ப்பிப்பதற்கு எதிராக, தண்டனைக்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அவர் தனது ஆளுநர்களை ஓரிடத்தில் இருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு மாற்றினார் அவர்களது ஜாகிர்கள் அல்லது இக்டாஸ் தங்கள் பரம்பரை சொத்தாக இல்லை என்பதை உறுதிப்படுத்த, சுல்தானின் சம்மதத்துடன் உரிமை பெற்றனர். சுல்தானின் உரிமை வலியுறுத்தலை அது உணர்த்தியது. ஜாகிர்தார்களும் ஆளுநர்களும் இந்த நடவடிக்கையில் நிச்சயமாக அதிருப்தியடைந்தார்கள். பிற்கால துக்ளக் சுல்தான்களின் பலவீனத்தை சாதகமாக்கிக் கொண்டு தங்கள் ஜாகிர்கள், மாகாணங்களை தங்கள் சொத்தாக நடத்தினார்கள். இந்த நடவடிக்கை சுல்தானுடைய பிரபுக்களுக்கு எதிராகப் போராட வேண்டிய சிக்கலை உருவாக்கியது. சுல்தான் படாயன், எடவாஹ், கடேஹார் மற்றும் குவாலியரை மட்டுமே இதற்காக தாக்கினார்.

ஆனால் அதற்கும் மேலாக, முபாரக் ஷா, வடமேற்கில் இருந்து வந்த கோகர்ஸ் ஆட்சியாளரின் தலைவரான ஜஸ்ராத் , தெற்கில் இருந்து மால்வா ஆட்சியாளர், கிழக்கிலிருந்து ஜான்பூர் ஆட்சியாளர் போன்ற அயல் எதிரிகளுக்கு எதிராகப் போராட வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் அனைவரும் டெல்லியை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக கைப்பற்ற முயன்றனர். எனினும், முபாரக் அவர்களின் முயற்சிகளுக்கு எதிராக வெற்றி கண்டார். ஜஸ்ராத், சர்ஹிந்து , ஜாலுந்தர் மற்றும் லாகூரை பல தடவைகள் தாக்கினார். ஆனால் வெற்றி பெற முடியவில்லை. மால்வாவின் ஆட்சியாளர் ஹசாங் ஷா, குவாலியரை பல முறை கைப்பற்ற முயன்றார், ஆனால் அதை கைப்பற்ற தவறிவிட்டார். ஜான்பூர் ஆட்சியாளரான இப்ராஹீம், பயான, கல்பி மற்றும் மேவாட் ஆகியோரை பல தடவைகள் கைப்பற்ற முயன்றார். ஆனால் தோல்வியடைந்தார். மார்ச் 1428 ல், பயானா அருகே முபாரக் ஷா நடத்திய கடுமையான போரில் இப்ராஹீம் தோற்கடிக்கப்பட்டார். முபாரக் ஷா கொலை செய்யப்பட்ட பிறகுதான் மால்வாவின் ஆட்சியாளரான ஹஷாங் ஷா, கல்பி என்பவரை கைப்பற்ற முடியும்.

ஷேக் அவுகாபூலின் நயீப் சுபதார் என்பவர் முபாரக் ஷாவின் பிரச்சனையைப் பயன்படுத்த முற்பட்டார். அவர் சர்சுடி , அம்ரோஹா மற்றும் தபார்ஹிந் கிளர்ச்சி ஆளுநரான புலாட் ஆகியோரை ஆதரித்து, ஜலந்தர், பைரோஸ்பூர், லாகூர் மற்றும் முல்தான் ஆகியவற்றை கைப்பற்றினார்.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 25

குறிப்புகள்

ஆனால், அவர் பல முறை சண்டையிட்டு போர்களில் தோற்கடிக்கப்பட்டார், எனவே டெல்லி சுல்தானின் எல்லையில் எந்த பகுதியையும் கைப்பற்ற முடியவில்லை.

முபாரக் ஷாவின் அதிருப்தியடைந்த பிரபுக்கள், சர்வார் உல் முல்க் தலைமையின் கீழ் அவருக்கு எதிராக ஒரு சதித்திட்டத்தை தீட்டியதோடு, புதிய நகரமான முபராகாபாத் யமுனை நதியில் 1434 பிப்ரவரி 19ம் தேதி அவரை படுகொலை செய்தனர். சபை வம்சத்தின் மிக உயர்ந்த ஆட்சியாளராக முபாரக் ஷா இருந்தார். தில்லி சுல்தானகத்தின் ஒரு வெளிநாட்டு சக்தியின் பெயரளவிலான மேலாதிக்கத்திலிருந்து விடுவித்து, அவரது பெயரில் நாணயங்களை வெளியிட்டார். அவரது பிரபுக்களின் மற்றும் ஜாகிர்தர்களின் கிளர்ச்சியை அடக்குவதில் அவர் வெற்றி பெற்றார். டெல்லியைக் கைப்பற்ற முயன்ற ஒவ்வொருவரையும் எதிர்த்து அவர் வெற்றி பெற்றார். பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்கு அவர் தனது உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு எதிரிகளுக்கு எதிராகப் போராடி, தில்லி சுல்தானகத்தின் எல்லைகளைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார். எனினும், முபாரக் ஷா விசுவாசமான அதிகாரிகளையும் பிரபுக்களையும் தேர்ந்தெடுக்க தவறிவிட்டார். எனவே, அவனுக்கு சேவை செய்ய, அவர்களுடைய சூழ்ச்சிக்கு இரையாகி விட்டது. இதை தவிர, சையது வம்சத்தின் மற்ற ஆட்சியாளர்களுடன் ஒப்பிடும்போது அவர் வெற்றி பெற்றார். ஒரு நகரம் முபாரக், அங்கே ஒரு அழகிய மசூதியும் கூட கட்டினான். அவரது சமகால அறிஞரான யாஹ்யா-பின்-அகமது சாரஹிந்தி ஆதரவு வழங்கினார். அவர் தனது கால வரலாற்றைத் தொகுத்துத் தந்தவர். அவரது முன்னோடிகளும் ஒரு பாரசீக படைப்பு, தாரிக்-ஜ -முபாரக்ஷாக்கி என்ற பெயரில் இருந்தது.

1.4.3 முஹம்மது ஷா (கி.பி. 1434–1445)

முபாரக் ஷா, தனது சகோதரரான முகமது-பின்-பாரிட் காணை, தனது வாரிசாக நியமித்திருந்தார். முபாரக் ஷா கொலைக்குப் பிறகு, பாரிட் காண் அரியணை ஏற்றப்பட்டு முகமது ஷாவின் பெயரை ஏற்றுக் கொண்டார். அவர் தன்னை ஒரு திறமையற்ற, ஆட்சியாளராக நிரூபித்தார். எனவே, தனது வம்சத்தின் வீழ்ச்சிக்கு வழி வகுத்தார். அவரது ஆட்சிக் காலத்தின் முதல் ஆறு மாதங்களில், ஏறத்தாழ சர்வார்-உல் மில்க் ஆகியவை அரசின் அதிகாரத்தை அனுபவித்து வந்தன. முபாரக் ஷா கொலையில் அவருக்கு உதவிய அவரது விசுவாச அதிகாரிகளுக்கும், அவருக்கு உதவி செய்த இந்து ஜாகிர்தர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் பதவிகளையும் வழங்கினார். எனினும், துணை தலைவர் கமல் உல்-முல்க் ஆகியோருக்கு விசுவாசமாக இருந்தது. சையது வம்சம் தனது திட்டங்களை இரகசியமாக வைத்ததோடு பிரபுக்களின் குழுவையும் உருவாக்கினார். பயானா என்ற இடத்தில் கிளர்ச்சியை அடக்க கமல்-உல்-முல்க் அனுப்பினார். அதுவே கமல்-உல்-முல்க் அவர்களுக்கு வாய்ப்பை தந்தது. கமல்-உல்-முல்க் இராணுவத்தின் கட்டளையை எடுத்துக் கொண்டபின், வஸீரை பதவிக்கு மாற்றுவதற்கு மற்றுமொருவர் தனது திட்டத்தை வெளிப்படுத்தினார், பின்னர் அவரது இராணுவத்துடன் தலைநகருக்கு திரும்பினார். வஸீர் சுல்தான் கொலை செய்ய முயன்றார், ஆனால் சுல்தான் தன்னை வஸீருக்கு எதிரான சதிக்கு இருந்ததால், அவர் அனைத்து முன்னெச்சரிக்கை

நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொண்டார். ஆகையால், வஸீர் சுல்தானை கொலை செய்ய சென்றபோது, அவருடைய பாதுகாவலர்களான வஸீர் மற்றும் அவரது ஆதரவாளர்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

டெல்லி சுல்தானகம் மற்றும் அதன் கலாச்சார பங்களிப்புகள்

முகமது ஷா தற்போது கமல் உல் முல்க் என்பவரை தனது வசீர் என்று நியமித்தார். கமல்-உல்-முல்க் ஒரு நிர்வாகியாக இல்லை. சுல்தானால் அரசின் அலுவலகம் புறக்கணிக்கப்பட்டதன் மூலமும், வசீர் திறமையினால், உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு விரோதிகளை ஊக்குவித்தனர். மால்வாவின் ஆட்சியாளர் முகமது டெல்லியை தாக்கியது. முல்தானின் ஆளுநராக இருந்த பாலுல் லோடி என்பவரை முகமது ஷா அழைத்தார். தல்பாட் அருகே இருவருக்குமிடையே நடந்த சண்டை எந்த முடிவுகளுக்கும் வரவில்லை. பின்னர் முகமது ஷா சமாதானத்திற்காக பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, முகமதுவை திருப்பி அளிக்க ஒப்புக்கொண்டார். அவரது சொந்த தலைநகரம் குஜராத்தின் ஆட்சியாளர் படையெடுப்பால் அச்சுறுத்தப்பட்டது. திரும்பி வந்து கொண்டிருந்த போது பாலுல் லோடி அவரைத் தாக்கி, சில கொள்ளைகளை கைப்பற்றி, அவருடைய சில சிப்பாய்களை சிறையில் அடைத்தார்.

குறிப்புகள்

முகமது ஷா, தனது மகனுக்காக, பாலுல் லோடி என்பவரை கௌரவித்தார். அவரது மகன் அவரை அழைத்து, 'கான்-ஐ-கான்' என்ற பட்டத்தை அவருக்கு அளித்து பஞ்சாப்பின் பெரும் பகுதிகளில் தனது உடைமையைப் பெற்றுக்கொண்டார். 1443 ல் டெல்லியை தாக்கிய பாலுல் லோடி என்பவரின் லட்சியம் இதுவாகும். அப்போது அவர் தோல்வியடைந்தார். ஆனால், ஒரு சிறந்த வாய்ப்புக்காக காத்திருந்தார்.

தனது ஆட்சிக் காலத்தில் உள்நாட்டு சீர்குலைவு மற்றும் வெளிநாட்டு தாக்குதல்களில் இருந்து முகமது ஷா தனது ராஜ்யத்தை பாதுகாக்க தவறிவிட்டார். ஜான்பூரின் ஆட்சியாளர் அவருக்கு சில பர்கானாக்களைத் துண்டித்துவிட்டார். முல்தான்,மாகாண ஆளுநர்கள் ஆண்டுதோறும் அஞ்சலி செலுத்துவதைத் தவிர்த்து, தில்லியில் சுமார் இருபது மைல்களின் வட்டத்தில் வாழ்ந்த அந்தப் பிரபுக்களும் சுல்தான் மீது திணறல் போக்கை வெளிப்படுத்தினர். இவ்விதம் முகமது ஒரு ஆட்சியாளர் என்ற முறையில் தோல்வியடைந்தார். அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் அவரது வம்சத்தின் வீழ்ச்சி ஆரம்பமானது. இவர், 1445 ல் இறந்தார்.

1.4.4 லோடி வம்சம்

விஸர் ஹமித் காளை கொலை செய்த பின்னர், லோடி வம்சத்தை பஹலுல் நிறுவினார். லோடி வம்சத்தின் 75 ஆண்டுகால வரலாறு கசப்பான முரண்பாடுகளைக் கொண்டது. லோடி ஆட்சியாளர்களைப் பொறுத்தவரை அது மூன்று முனைகளில் சண்டை நடந்தது. முதலாவதாக, ஜான்பூர், மால்கா, குஜராத் மற்றும் மேவார் ஆகிய மாநிலங்களின் சமமான வலிமை வாய்ந்த அண்டை ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராக போராட வேண்டியிருந்தது. தங்கள் ராஜ்யத்தின் பாதுகாப்பிற்காக அல்லது தங்கள் அதிகாரத்தையும் செல்வாக்கையும் நீட்டிக்க வேண்டும். இந்த அண்டை நாடுகளின் ஆட்சியாளர்கள் லோதியர்களை விட சிறந்த வலிமை மற்றும் ஆதாரங்களை வைத்திருக்கலாம், ஆனால் தில்லி சுல்தானுடன் இணைந்த கௌரவத்தையும் செல்வாக்கையும் யாரும் கொண்டிருக்கவில்லை. எனவே, அவர்களில்

குறிப்புகள்

ஒவ்வொருவரும் டெல்லியைக் கைப்பற்ற விரும்பினர். இது லோடி உடனான அவர்களின் நிலையான மோதலுக்கு வழிவகுத்தது. தில்லி சுல்தானகத்தின் பலம் மற்றும் ஜாகிர்தாரருக்கு எதிராக லோடி போரிட வேண்டியிருந்தது, முந்தைய சுல்தான்களின் பலவீனம் சாதகமாக அரை சுயாதீனமாக மாறியது. பின்னர் துக்ளக் பலவீனம் சக்தி வாய்ந்த செல்வந்தர்கள், நீதிமன்றங்கள் மற்றும் மாகாண ஆளுநர்கள் ஆகியவற்றின் மத்தியில் பரவலாக்கம் மற்றும் சுதந்திரத்தின் போக்குகளை ஊக்குவித்தது. இந்த போக்குகளைப் பரிசோதிக்க, சையது முற்றிலும் தவறிவிட்டார். எனவே, லோடிகள் நிர்வாகத்தை மையப்படுத்தவும், சுல்தானின் கௌரவத்தை மீட்டமைக்கும் முயற்சிக்கும்போது, ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட அரசின் நலன்களுக்கு எதிராக இந்தப் போக்குகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய அனைவருக்கும் எதிராக அவர்கள் எதிர்த்து நிறுத்தவேண்டியிருந்தது. மூன்றாவதாக லோடிகள் தங்கள் ஆப்கான் பிரபுக்களுக்கு எதிராக கடுமையாகப் போராட வேண்டியிருந்தது. லோடி ஆட்சியாளர்களின் பலத்தின் ஆதாரமாக இருந்த ஆப்கான் பிரபுக்கள் தங்கள் எதிரிகளாக இருந்தனர். ஆப்கான் சில நல்லொழுக்கங்களை கொண்டிருந்தனர், அதாவது சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் துயரம். ஆனால், இந்த நற்பண்புகள் லோடி சுல்தான்களின் மத்தியமயமாக்கல் மற்றும் மையத்தில் வலுவான முடியாட்சியை நிறுவுவதற்கான முயற்சிகளுக்கு தீங்கு விளைவித்தன. லோடி சுல்தான்களின் மிக மோசமான பிரச்சினை, ஆப்கான் பிரபுக்களின் சுதந்திரத்தின் பழங்குடி இயல்பாகும், இது முதன்மையாக இருந்தது. ஆப்கான் பிரபுக்கள் ஒரு தலைமையின் கீழ் ஒரு வலுவான மையப்படுத்தப்பட்ட மாநிலத்தின் தேவைகளை அங்கீகரிக்க தவறிவிட்டனர், எனவே, தங்கள் சுல்தான்களுடன் ஒத்துழைக்கத் தவறிவிட்டது, இறுதியில், முகலாய ஆட்சியாளரான பாபர், இந்தியாவை தாக்க மற்றும் கைப்பற்றுவதற்கு ஒரு சாதகமான வாய்ப்பை வழங்கியது.

பஹ்லுல் லோடி (1451–1489)

லோடி வம்சத்தின் நிறுவனர் சுல்தான் பஹ்லுல் லோடி ஒரு எளிய தொடக்கம் இருந்தார். அவர் ஆப்கானிஸ்தானின் முக்கியமான கிளை ஒன்றை அமைத்த லோடி ஷஹ் கெஹ்லா குலத்தைச் சேர்ந்தவர். இந்த குலத்தின் உறுப்பினர்கள் லாம்கன் மற்றும் மல்டனைச் சுற்றியுள்ள பகுதியில் இந்தியாவில் தங்களைத் தத்தெடுத்தனர். அவர்கள் தில்லி துருக்கிய சுல்தானில் பணியாற்றினர். பின்னர் 1341 இல், இந்தியாவில் லோடி ஆட்சியாளர்களின் முதலாதையர் மாலிக் சாஹு முல்தானின் ஆளுநரைக் கொண்டு, ஆக்கிரமித்தார். சுல்தான் முஹம்மது துக்ளக் தனது வெற்றிகரமான சாகசத்திற்குப் பிறகு முல்தானைத் தாக்கி வெற்றிபெற்றார் என்பதால் அது பயனுள்ள முடிவுக்கு வரவில்லை.

எனவே, மாலிக் ஷாஹுவின் வாரிசுகள் இந்தியாவுடன் வர்த்தகம் செய்வதன் மூலம் தங்களைத் தாங்களே கவனித்துக் கொண்டனர். அவர்களில் ஒருவரான சஹுவின் பேரன், மாலிக் பஹ்ரம், பியூருஸ் ஷாவின் ஆட்சியில் முல்தானில் தன்னை நிலைநிறுத்தி, அதன் ஆளுநராக மாலிக் மார்டன் டவுளாட்டின் கீழ் சேவையை ஏற்றுக்கொண்டார். பஹ்ரமின் மூத்த மகன், மாலிக் சுல்தான் ஷா லோடி, முதல் சய்யித் ஆட்சியாளரான கிஸ் கானுக்கு மிகச் சிறப்பாக சேவை செய்தார், மேலும் கான் மற்றும் சரஹிந்தின் ஆட்சியைப் பெற்றார்.

பஹ்லுல்வின் தந்தை மாலிக் கலா, இஸ்லாம் கானின் சகோதரர் ஆவார். மாலிக் கலா ஒரு துணிச்சலான நபராக இருந்து தன்னை ஒரு சுயாதீன முதல்வராக நிரூபித்துக்கொண்டார். ஆனால், பஹ்லுல் பிறப்பதற்கு முன்பே அவர் இறந்துவிட்டார். இஸ்லாம்கான், பஹ்லுலின் மாமா மற்றும் சரஹிந்த் ஆளுநர். எனவே பஹ்லுல் தனது கவனிப்பின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டார். பாஹ்லுல் துணிவுடனும் துணிச்சலாகவும் இருப்பதை இஸ்லாம் கான் கண்டார். இதனால் தனது மகளை அவருக்கு திருமணம் செய்து கொடுத்து வாரிசு நியமனம் செய்தார். எனவே, இஸ்லாம் கான் மறைந்த பிறகு, சாஹிந்த் ஆளுநராக பாஹ்லுல் பதவியேற்றார். அவர் தனது அதிகாரத்தையும் செல்வாக்கையும் அதிகரித்துக்கொண்டே சென்றார். அவர் சுல்தான் முகமது ஷாவுக்கு மால்வாவின் ஆட்சியாளருக்கு எதிராக அளித்த உதவி, கான்-ஐ-ஐஹான், பஞ்சாப் மீதான உடைமை என்ற தலைப்பையும் பெற்றார். பின்னர், பஹ்லுல் டெல்லியை கைப்பற்ற இருமுறை முயன்று தோல்வியடைந்தார். ஆனால் வசீர் ஹமித் கான் அவரை டெல்லிக்கு அழைத்தபோது ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தது. சுல்தான் அலா-உத்-தீன் ஆலம் ஷா ஏற்கனவே பதைநாவுக்கு கிளம்பினார். அதே நேரத்தில் ஹமித் கான் ஒரு புத்திசாலித்தனமான மனிதராக இருந்தார். ஹமித் கான் முதலில் பஹ்லுலையை நம்பவில்லை. ஆப்கானியர்களை நீதிமன்றத்தில் நுழைய அனுமதிக்கவில்லை. ஆனால் பஹ்லுல் அவரை விட புத்திசாலித்தனமான நபர் என்பதை நிரூபித்துக் கொண்டார். அவர் மிகவும் மரியாதையாக, ஹமித் கானுக்கு அடிமைத்தன்மை காட்டினார். இராணுவத்தின் தளபதியாக தொடருவதற்கு அதிக இலட்சியம் இல்லை என்று அவர் நம்பிவிட்டார். வசீர் முன்னிலையில், அவர் தனது சீடர்களை எளிமையான முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார். எனவே, ஹமித் கான் அவர்களை திருப்தி செய்து, பஹ்லுலும் அவருடைய ஆப்கானிய சீடர்களும் தினந்தோறும் பார்வையாளர் மண்டபத்தை பார்வையிட அனுமதித்தார்கள். பஹ்லுல் ஒரு நாள் தனது ஆதரவாளர்களுடன் சென்று, வாஸிர் மீது வழக்கமான மரியாதை செலுத்துவதற்காக அவர் சென்றார். அங்கு பவ்லினின் உறவினரான குதுப் கான், ஹமித் கானின் கரங்களில் ஒரு சங்கிலியைப் போட்டு, அவர் சில காலம் ஓய்வு எடுக்க வேண்டும் என்பது அரசின் நலனில்தான் உள்ளது என்று கூறினார். எனவே, பாஹ்லுல், ஹமித் காளை அவர் கைது செய்து பின்னர் கொல்லப்பட்டார். அவர், ஆலா-உத்-தீன் ஆலம் ஷாவை டெல்லிக்கு வர அழைத்தார். பின்னர் இந்த சலுகை மறுக்கப்பட்டது. பின்னர் அவர் 1451 ஏப்ரல் 19ம் தேதி டெல்லியில் அரியணை ஏறிய போது, சுல்தான் அபுல் முசாஃபார் பஹ்லுல் ஷா காளியின் பெயர், குதுபா என்ற பெயரை அவர் அறிவித்தார்.

குறிப்புகள்

பாஹ்லுல் லோடி பற்றிய ஒரு மதிப்பீடு

சுல்தான் பஹ்லுலுல் லோடி தன்னை திறமையான அரசர் என்று நிரூபித்துக் கொண்டார். அவரது தூதரகத் திறமைகள், ராணுவத் திறமைகள் காரணமாகவே லோடி வம்சம் டெல்லி சுல்தானிய வரலாற்றில் இடம் பெற முடிந்தது. பாஹ்லுல் தன் மாமாவின் பாதுகாப்பில் கொண்டு வரப்பட்டு, சுல்தான் முகமது ஷாவிடம் இருந்து மாலிக் என்ற பட்டத்தை பெற்றார். அவரது தகுதி காரணமாக அவரது மாமாவிடமிருந்து சரஹிந்த் என்ற அவரது ஆளுநரும்

குறிப்புகள்

வந்தார். டெல்லி சுல்தானியத்தின் சிம்மாசனத்தில் பஹ்லுல் ஆட்சி செய்தபோது, பேரரசு டெல்லிக்கு அருகில் உள்ள பலாம் வரை மட்டுமே விரிவடைந்துள்ளது. ஆனால் பஹ்லுல் இறந்த காலத்தில் டெல்லி சுல்தானகம் பானிபட் இருந்து பீகாரின் எல்லைப்புறங்களுக்கு விரிவடைந்ததோடு டெல்லி, பதானுன், பரான் சம்பல்பல், ராப்ரி போன்ற முக்கிய நகரங்களையும் உள்ளடக்கி இருந்தது. ராஜஸ்தானின் ஒரு பகுதியும் அவருக்கு கீழ் இருந்தது. குவாலியர் டோல்பூர் மற்றும் பான் ஆட்சியாளர்களுக்கு மரியாதை செலுத்தினர். அவரது பலவீனமான முன்னோடிகள் அரியணையில் சேர்ந்ததற்கு முன்பு டெல்லி சுல்தானியின் அதிகாரத்தையும் கௌரவத்தையும் அழிப்பதற்காக மட்டுமே வெற்றி பெற்றனர். ஜாகீர்தார்களும் சுல்தானிய பிரபுக்களும் ஒரு கிளர்ச்சி இயல்பை உருவாக்கினார்கள். அண்டை மாநிலமான ஜான்பூர் ஆட்சியாளர்களும் பிற்கால சையது ஆட்சியாளர்களைத் தோற்கடித்து, ஈதவாஹ் மற்றும் சம்சாபாத் வரை தங்கள் ஆதிக்கத்தை விரிவுபடுத்தினார். ஒரு திறமையான தளபதி என்பதை பாஹ்லுல் நிரூபித்தார். கடந்த 85 ஆண்டுகளாக டெல்லி சுல்தானியத்தை வெற்றிகரமாக எதிர்த்து வந்த ஜான்பூர் ராஜ்யத்தை தனது பேரரசுடன் இணைத்துக் கொண்டார். மேலும் கிளர்ச்சி பிரபுக்களையும், ஜாகீர்தார்களையும், தனது சாம்ராஜ்ஜியத்தில் சேர்த்துக் கொண்டார்.

பாஹ்லுல் ஒரு துணிச்சலான வீரர் மற்றும் வெற்றிகரமான படைத் தலைவராக இருந்தார். அப்துல்லா என்ற ஒரு அறிஞர் அவருடைய காலத்தில் நடந்ததை பற்றி எழுதினார், அவர் (பாஹ்லுல்) அரசன் ஆன நாளிலிருந்து எவரும் வெற்றிபெறவில்லை. பல நாட்கள் வரை அல்லது காயம்பட்டிருந்த போதிலும் அவர் களத்தை விட்டுப் போகவில்லை. இந்த அறிக்கை மிகைப்படுத்தப்பட்ட ஒன்று என்றாலும், அதில் உண்மை இருந்தது. பஹ்லுல் நிச்சயமாக உறுதியான தளபதியாக இருந்தார். ஆனால், பஹ்லுல் ஒரு சீர்திருத்தவாதியாகவும், தந்திரவாதியாகவும் இருந்தார். அந்த முடிவு வழிவகையை நியாயப்படுத்தியது என்ற கொள்கையை அவர் நம்பினார். எனவே தனது குறிக்கோளை அடைவதற்கு தேவையான போது துரோகத்தையோ மோசடிக்கு உதவி செய்யவோ அவர் தயங்கவில்லை. அவர், வசீர் ஹமீத் கான் மற்றும் ஷர்கி ஆட்சியாளர் ஹுசைன் ஷா ஆகியோரை கையாள்வதில், தவறான வழிமுறையைப் பயன்படுத்தினார். இதனால் அவருக்கு தற்காப்பும் பெருந்தன்மையும் இல்லை என்று பொருள் இல்லை. அவரது குறிக்கோள் அடையப்பட்டவுடன், அவர் தனது எதிரியிடம் பெருந்தன்மையாக நடந்து கொள்வார். அவர் தனது எதிரி ஆட்சியாளர் ஹுசைனின் மனைவியை இருமுறை கைப்பற்றினார். ஆனால், அவளுடைய கணவனிடம், இரண்டு முறையும் திருப்பி அனுப்பி வைத்தார். இது குறித்து டாக்டர் கே.எஸ்.லால் கூறுகையில், இடைக்கால இந்தியாவில் வெற்றி பெற்ற முஸ்லிம் சுல்தானுக்காக இந்த சிகிச்சை தனித்துவமானதாக உள்ளது. மேலும், தோற்கடிக்கப்பட்ட ஹுசைன் ஷா சில பர்கானாக்களின் வருமானத்தை அனுபவிக்க அனுமதியளித்துள்ளார்.

பாஹ்லுல் இராஜதந்திரி, சர்வ சாதாரணத் தன்மையுடையதோடு அவருடைய வரம்புகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளையும் புரிந்து கொண்டார். ஜான்பூர் தவிர வேறு எந்த ராஜ்யத்தையும் கைப்பற்ற அவரால் முயலவில்லை. அவருடைய ஆப்கானிய பிரபுக்களுடன் அவர் கொண்டிருந்த தொடர்பும் கூட

குறிப்புகள்

இன்னும் சாதாரணமாக இருந்தது. அவர்களைக் கொண்டு வந்து, அவர்களுக்கு மரியாதை செய்து, பெரிய ஜாகிர்கள், உயர்ந்த பதவிகள் கொடுத்து, அவர்களை நண்பர்களாக ஆக்கினார்கள், அவர்களுடன் உணவு சாப்பிட்டார்கள், அவர்கள் தங்கள் உடல்நிலை சரியில்லாத காரணத்தால் தங்கள் வீடுகளுக்குச் சென்றனர். மேலும் அவர்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். அவர்களது விசுவாசத்தையும் அன்பையும் வென்றனர். இந்தக் கொள்கை அதிகப்படியான பலவீனத்தால் ஏற்பட்டது என்பது உண்மையே ஆகும். அது சுல்தானின் நிலையை, முதல்வருக்கு சமமாக பெற்றது. இந்தக் கொள்கை ஆப்கானிய இறையாண்மைக்கு ஏற்றதாக இருந்தது. ஆனால் அது சுல்தானின் கௌரவத்தை மீட்பதிலும் வலுவான மையப்படுத்தப்பட்ட அரசாங்கத்தை கட்டியமைக்கவும் உதவவில்லை. மாறாக, இந்த நடைமுறை ஆப்கானிய பிரபுக்களின் பேரார்வம் மற்றும் சுதந்திர உணர்வுகளை வளர்க்கும் வகையில் அவற்றின் வலிமையையும், வளங்களையும் சேர்த்தது. அவர்கள் பாஹ்லூலின் ஆட்சிக்கு வந்தவர்களுக்கு எதிராகப் போட்டியிட்டனர். ஆனால் லோடி வம்சம் கொள்கைகளை நிச்சயமாக அவரது நோக்கங்களை அடைவதற்கு உதவியது. அவர் ஆப்கானியர்களின் பலத்தை அரசின் நலனுக்காக திடப்படுத்திக் கொண்டு பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அநேகமாக அவருக்கு வேறு மாற்றீடு ஏதும் இல்லை. அவர் சிம்மாசனத்தில் தனது நிலையை வலுப்படுத்தவும் அவரது பேரரசை பலப்படுத்தவும் ஆப்கானிய பிரபுக்களின் ஒத்துழைப்பானது தேவைப்பட்டது. டாக்டர் இக்மிடார் ஹுசைன் சித்திகி, துருக்கியர்களைப் போன்ற ஒரு கொடுங்கோல் மன்னராட்சியை பாஹ்லூல் நம்பினார், ஆனால் ஆப்கானிய பிரபுக்களின் சுதந்திரமான பழங்குடி உள்ளூரைங்களுடன் அவர் தனது கொள்கையை சமரசம் செய்துகொள்ள வேண்டியிருந்தது. இந்த கொள்கையை ஒரு கோட்பாடாக அல்லது சமரசத்தின் ஒரு செய்தியாக பஹ்லூல் பின்பற்றியதா இல்லையா என்பதை நிச்சயமாக அறிய முடியாது. ஆனால் அது பஹ்லூல்க்கு உதவியது என்பது உறுதியாகிவிட்டது. அதற்குப் பிறகு என்ன நிகழ்ந்தாலும், அவரால் எதிர்காலத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. ஆனால், அவருடைய காலத்தில், ஆப்கானியப் பிரபுக்கள் அவரது பேரரசை நிறுவி தனது கௌரவத்தை உயர்த்திக் கொள்ள உதவினார்கள். தனது ஆப்கானிய பிரபுக்களைப் பற்றிக் கையாள்வதில் பஹ்லூல் வெற்றி பெற வேண்டும் என்பதற்கு இது போதுமான சான்றாக இருந்தது.

பஹ்லூல் வெற்றிகரமான நிர்வாகியாக இல்லை. மேலும் அவர் தனது ராஜ்யத்தை கவனிக்க நேரம் கிடைக்கவில்லை. இந்த துறையில், அக்பரின் ஆட்சிக் காலம் வரை, அவர் பாலோலி என்ற நாணயத்தை வெளியிடுவார். இது அக்பரின் ஆட்சியின் வரை பரிமாற்றத்தின் ஊடாக இருந்தது. எனினும், பாஹ்லூல் ஒரு நியாயமான, தாராளமான அரசராக இருந்தார். அவர் எப்போதும் தனது குடிமக்களின் நலனை கவனிக்க தயாராக இருந்தார். தனிப்பட்ட பெருமைக்காக அவருடைய பொய்யான புகழையும், கௌரவத்தையும் கண்காட்சியில் வைக்க அவர் பொது நிதிகளை வீணடிக்கவில்லை.

பஹ்லூல், துணிவான, நேர்மையான, அன்பான, மத மனப்பான்மை கொண்டவர். ஒரு பிச்சைக்காரரோ அல்லது ஒரு ஏழைமனிதரோ, தன் வீட்டுக் கதவிலிருந்து சில காணிக்கைகளை விட்டு திரும்பி வந்ததில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர் எல்லோரிடமும் நட்புடன் நடந்துகொண்டார்.

குறிப்புகள்

அவர் எப்போதும் அறிஞர்களையும், மதத்தலைவரையும் மதித்தார். அவர் அறிவாளியாகவும் மற்றும் விவேகமுடையவராகவும் இருந்தார். அவர் தனது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் இஸ்லாமின் கோட்பாடுகளையும், கடுமையான வாழ்க்கையை முறையையும் தவிர்த்தார். ஆனால் அவர் தீவிரமானவராக இல்லை, இந்து பாடங்களுக்கு எதிராக சகிப்புத் தன்மை கொண்ட கொள்கையை பின்பற்றினார். ராய் பிரதாப் சிங், ராய் கரண் சிங், ராய் நர் சிங், ராய் ட்ரிலொக் சந்த், மற்றும் ராய் தண்டு ஆகியோர் பல குறிப்பிடத்தக்க இந்து பிரபுக்களிடையே அவரது அரசவையில் இருந்தனர்.

பஹ்லூல் குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகள், ஜான்பூரை வெற்றி கொண்டது, குறிப்பாக ராஜபுத்திரர்கள், டோப் தலைவர்கள் மற்றும் சுல்தானின் இழந்த அதிகாரத்தை மீட்டெடுப்பதாகும். தனது வம்சத்திற்கு அதிக அளவில் சாதித்த அவர் தனது மகன் மற்றும் அடுத்து வந்த சிக்கந்தர் லோடி ஆகியோருக்கு மேலும் சாதிக்க வழியினை தயார் செய்தார்.

சிக்கந்தர் ஷா லோடி (1489–1517)

தனது மூன்றாவது மகனான நிஜாம் காணைத் தனது வாரிசாக பஹ்லூல் நியமித்திருந்தார். ஆனால், அவருடைய மரணத்திற்குப் பிறகு ஆப்கானிய பிரபுக்கள் அவருடைய இரண்டாவது மகன் பார்பராக் ஷாவின் வாத்தினை முன்னெடுத்தார். அந்த நேரத்தில் ஜான்பூரின் ஆட்சியாளராக இருந்த அவரது மூத்த மகன் குவாஜா பாய்ஜிவின் மகன் ஆசாம் ஹமாயுன் புதல்வன் ஆவார். நிஜாம் காணின் கூற்றின் படி, அவரது தாய் ஒரு பொற்காஸ்மித்தின் மகள் என்று சவால் விடுத்தார். ஈசா கான் லோடி இறந்து போன சுல்தானின் உறவினர் ஆவார் , தனது மகனின் வழக்கை கெடுத்தது நிஜாம் காணின் தாயை கூட தவறாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். கான் ஃபூம்முலி அவளை பாதுகாத்த போது அவர் அவரை எதிர்த்து, நீங்கள் ஒரு வேலைக்காரர் என்றும், உங்களுக்கு எதுவும் வேண்டாம் என்றும் கூறினார். இது போன்ற அரசு உறவுகளின் விவகாரங்கள் அடங்கி இருந்தன. ஈசா காணின் ஆணவம் பிடித்த நடத்தை, பார்பராக் ஷா கான் செயல்களை வலுவழக்கச் செய்தது. பண்ணாலி உடனே, 'நான் சுல்தான் சிக்கந்தர், வேறு யாரையும் அல்ல' என்று அறிவித்தார். உசீர் கான்-ஐ-ஆஸம் உமர் கான் சரவானி ஏற்கனவே நிஜாம் கானுக்கு ஆதரவாக இருந்தார். எனவே, இறுதியில் பெரும்பான்மையான உயர்குடியினர் நிஜாம் கானுக்கு, ஜூலை 17, 1489 அன்று சிங்கண்டார் ஷா என்ற பெயரில் நிசாம் கான் அரியணையைச் சேர்ந்த உயர்ந்தவர்களின் பெரும்பான்மைக்கு ஆதரவளித்தார்.

சாதனைகள்:

சிக்கந்தர் ஷா (அல்லது சிக்கந்தர் லோடி) தனது தந்தையின் நியமனத்தை நியாயப்படுத்தியும், தன் தந்தையின் மிக திறமையான மகனாக தன்னை நிரூபித்தும் கொண்டார். சிக்கந்தர் ஷா அனைத்து கோரிக்கைகளும், சிம்மாசனத்தையும், அந்த பிரபுக்களையும், அவருடைய வேட்பு மனுக்களையும் எதிர்த்தார். சுல்தான் பஹ்லூல் லோடி, ஜான்பூரை தன் ராஜ்யத்துடன் இணைத்துக் கொண்டார். சிக்கந்தர் தனது பேரரசை மேலும் விரிவுபடுத்தினார். அவருடைய ஆப்கானிய பிரபுக்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த சுல்தான் பஹ்லூல், சுல்தானுடைய நிலையை பிரபுக்களின் உரிமையுடன் சமரசம்

செய்து வைத்திருந்தார். மறுபுறம் சிக்கந்தர் ஷா, பிரபுக்களின் அதிகாரத்தை குறைத்து விட்டார். எல்லாப் பிரபுக்களின் அதிகாரத்தையும் குறைத்து, அவர்களை கீழ்ப்படியும் சுல்தானாக மதிக்கக் கட்டாயப்படுத்தினார். இவ்விதம் சிக்கந்தர் பேரரசை விரிவுபடுத்தி சுல்தானின் கௌரவத்தை மீட்டெடுப்பதில் தன் தந்தையை விட அதிக வெற்றி கண்டார். எனவே, மிக உயர்ந்த லோடி சுல்தானாக அவரை சரியாகக் கருத முடியும்.

முதலில் சிக்கந்தர் ஷா தனது வாரிசுரிமை சொந்தங்கள் என்று எதிர்ப்பவர்கள் அனைவரையும் ஒடுக்கினார். அவர் தனது மாமா ஆலம் காணை அங்கிருந்து வெளியேறுமாறு கட்டாயப்படுத்தினார். ஈசா கானிடமிருந்து அவரை பிரித்து, இறுதியில் அவர் தனது ராஜ்யத்தை விட்டு விலக நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். ஆலம் கான் குஜராத்துக்கு தப்பி ஓடினார். சிக்கந்தர் வாரிசுரிமை எதிர்த்த ஈசா கான், அடுத்து தோற்கடிக்கப்பட்டு, போரில் காயமுற்று இருந்தார். சில நாட்களுக்குப் பிறகு அவர் இறந்துவிட்டார். அவரது மருமகன் அஸாம் ஹுமாயுன் ஆகியோரும் தோற்கடிக்கப்பட்டு கல்ஃபி அவரிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டது. ஜஹாத்ரா கவர்னரும், அவரது வாரிசுரிமையைப் பற்றிய மற்றொரு எதிராளியும் கூட தமது ஜாகீர் உசேன் வசம் இருக்க வேண்டும் என்று அனுமதித்தாலும் தோற்கடிக்கப்பட்டார். இவ்விதம் அவர் வாரிசுரிமை ஆக்கப்பட்ட ஓராண்டிற்குள் சிக்கந்தர் லோடி அழிக்கப்பட்டார் அல்லது அவரது எதிரிகள் மற்றும் உரிமை கோரியவர்களை அரியணையில் சமர்ப்பிக்க வந்தார்.

ஜான்பூர் ஆட்சியாளர் தனது முத்த சகோதரர் பார்பராக் ஷாவை, அவரது மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். ஆகவே பேரரசு ஐக்கியமாகவே இருந்தது. ஆனால் பார்பராக் ஷா அதற்கு சம்மதிக்கவில்லை. பின்னர் சிக்கந்தர் ஷா தாக்குதல் நடத்தி, பார்பராக் ஷாவை தோற்கடித்தார். ஆனால் அவர் தனது விசுவாசமான அதிகாரிகளை நியமித்தபோது, அவர் ராஜ்யத்தை சிறு பிரிவுகளாக பிரித்தார். எனினும், பார்பராக் ஷா தோல்வியை நிரூபித்தார். பசகோட்டி காணிக்கை தலைவர் ஜாகா தலைமையில் ஜான்பூரில் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. அதை சமாளிக்க முடியாமல் பார்பராக் ஷா அங்கிருந்து தப்பி ஓடினார். சிக்கந்தர் ஷா உடனடியாக கிளர்ச்சியாளர்களை தாக்கி அவர்களை ஒடுக்கினார். ஜிகா பீகாருக்கு தப்பி ஓடினார். சிக்கந்தர் ஷா மீண்டும் ஜான்பூர் சிம்மாசனத்தில் பார்பராக் ஷாவை வர வைத்தார். ஆனால் அவருக்கு எதிராக மீண்டும் ஒரு கிளர்ச்சி நிகழ்ந்தது. ஜான்பூர் ஹுசைனின் முந்தைய ஆட்சியாளரால் தூண்டிவிட்ட உள்ளூர் சக்திவாய்ந்த ஜாகீர்தாரர்கள் தமது அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்தினர். பரோக் ஷா கிளர்ச்சியைத் தொடர்ந்து சமாளிக்க முடியாமல் தனது தலைநகரில் இருந்து தப்பி ஓடினார். சிக்கந்தர் அந்த கலகக்காரரை மீண்டும் அரியணையில் அமர்த்தினார். ஆனால் இறுதியில் அவரை சிறையில் அடைத்ததுடன், ஜான்பூரில் அவரது ஆளுநரை நியமித்தார்.

ஜான்பூர் ஜாகீர்தாரின் கலகக்காரர்கள் பீகாரை வெற்றி கொள்ள சிக்கந்தர் ஷாவுக்கு ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்தனர். ஹசேன் ஷா அந்த ஜாகீர்தாரர்களுடன் ஒன்றிணைவு செய்து கொண்டு, தங்கள் தலைவர் ஜிகா அவர்களுக்கு அடைக்கலம் அளித்துள்ளார். அவர் மறுத்த ஜிகா சரணடைவதாக சிக்கந்தர் ஷா கேட்டுக் கொண்டாரபின்னர் அவர் பீகாருக்கு ஓடிவந்த ஹுசைன் ஷாவை தாக்கினார். 1494 ல் ஹுசைன் ஷா, ஜான்பூர்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

ஜாகிர்தாரர்களின் கிளர்ச்சிக்களை ஒடுக்குவதில் மும்முரமாக இருந்த போது, தக்க சமயத்தில், சிக்கந்தர் ஷாவை தாக்கினார். பனாரஸ் அருகே அவர் தோற்கடிக்கப்பட்டார். வங்காளத்தை கடந்து, வங்காளத்தின் ஆட்சியாளர், லா-உட-தீன் ஹுசைன் ஷா ஆகியோரின் ஓய்வூதியதாரர் என்ற முறையில் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் கழித்தார். பின்னர் டெல்லி சுல்தானகம் என்ற எல்லைக்குள் பீகார் இணைக்கப்பட்டது. பீகாரிலிருந்து வந்த தீபக்கையும் சிக்கந்தர் ஷா தாக்கினார். தீக்ஹத்தின் ராய் அவரது மேலாதிக்கத்தை எதிர்த்துப் போரின்றி ஏற்றுக் கொண்டனர்.

டெல்லி ராணுவம், ஹுசைன் ஷாவை வங்காள எல்லை வரை பின்தொடர்ந்திருந்தது. லா-குட்-தீன் ஹுசைன் ஷா பீகாரின் ஆக்கிரமிப்பை சிக்கந்தர் ஷா விரும்பவில்லை. ஆனால் டெல்லி சுல்தானகம் அது ஒரு வகையில் வந்தது என்று நினைத்தார். இரு கட்சிகளும் ஒன்றையொன்று தாக்குதல் செய்து கொள்ள வேண்டாம் என்று ஒப்புக்கொண்டதில் இருவருக்கும் இடையே ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. டெல்லி சுல்தானகம் மற்றும் லா-உட-தீன் ஆகியோரின் ஒரு பகுதியாக பீகார் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. சிக்கந்தர் ஷாவின் எதிரிகளுக்கு அடைக்கலம் கொடுக்க வேண்டாம் என்று ஹசைன் ஷா ஒப்புக்கொண்டார்.

மால்வா மாநிலத்தில் உள்ள உள்நாட்டு சண்டை சிக்கந்தர் ஷாவுக்கு அதன் விவகாரங்களில் தலையிட ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்தது. எனினும், அவர் தன்னை கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, குறைந்த பட்சம் தனது தலையீட்டை வெளிப்படுத்தினார். சந்திரி என்பவரை மட்டும் கைப்பற்றுவதற்காக தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருந்த மால்வாவின் இளவரசர்களில் ஒருவரான சாகிப் கானுக்கு உதவினார்.

சிக்கந்தர் ஷா ராஜபுத்திர அரசுகளுக்கு எதிராக வெற்றி கண்டார். அவர் டோல்பூர், மன்ட்ராய், உட்கிர், நர்வார் மற்றும் நாகெளர் ஆகியோரை வெற்றி கொண்டார். குவாலியர் ஆட்சியாளரை அவர் தோற்கடித்தார். ஆனால், குவாலியரை தனது எல்லைக்குள் இணைத்துக் கொள்ள தவறிவிட்டார். ராஜபுத்திர ஆட்சியாளர்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக, 1504 ல் ஆக்ரா நகரையும் சிக்கந்தர் நிறுவினார்.

இவ்விதம் பீகாரின் வெற்றி, பேரரசின் விரிவாக்கம் என்ற கண்ணோட்டத்தில் சிக்கந்தர் லோடி குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியை பெற்றார். மேலும் அவர் ஜான்பூரை தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருந்தார். ராஜபுத்திரர்கள் மத்தியில் சிலரை தோற்கடித்ததன் மூலம் தனது கௌரவத்தை உயர்த்தினார். சிக்கந்தர் புத்திசாலித்தனமாக தனது மூலாதாரங்களின் குறைபாடுகளை உணர்ந்து கொண்டார். எனவே மற்ற அண்டை இஸ்லாமிய அரசுகளுடன் அமைதியான உறவுகளை நிலைநாட்ட முயன்றார். மால்வா மற்றும் வங்காளத்தை நோக்கிய அவரது கொள்கையும் இதே கருத்துக்களால் வழிநடத்தப்பட்டது.

சிக்கந்தர் ஷா முன்பு இருந்த தீவிரமான பிரச்சினையான தன்னுடைய ஆப்கானிய பிரபுக்களின் சுதந்திரமான, கிளர்ச்சி தன்மையை கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருப்பது ஆகும். இந்த முயற்சியில் அவர் தனது ஆளுநர்கள் மற்றும் அதிகாரிகள் அனைவரும் தங்களது வருவாய் மற்றும் செலவினங்களில் உரிய கணக்குகளை சமர்ப்பித்து, பிழைக் கணக்காளர்களை தண்டிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். ஜான்பூர் ஆளுநர் இந்த மிக

முக்கியமான தண்டனைக்குள்ளாக்கப்பட்டார். அரசின் பணம் செலுத்தாத பணத்தை கொடுக்க நிர்ப்பந்தித்தார். அவர் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்து தனது பிரபுக்களைப் பற்றி தர்பார் (நீதிமன்றம்) அவருக்கு முறையான மரியாதையை காட்ட நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். சுல்தானை கௌரவிக்கும் வகையில் அவரது பிரபுக்கள், ஆளுநர்கள் அனைவரும் கடைப்பிடிக்க சில விதிகளை அவர் இயற்றினார். அதாவது, ஆளுநர்கள் தமது தலைநகரங்களிலிருந்து ஆறு மைல்கள் முன்னே, அவருடைய பரமனின் (கட்டளைகளை) பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். சிக்கந்தர் செல்வந்தர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் இடையில் வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தவில்லை, நீதியை வழங்கும் போது அவர் தனது பிரபுக்களைத் தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைத்திருப்பதில் அவருக்கு மிகவும் உதவிய ஒரு திறமையான உளவு முறையை ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருந்தார். தமது பிரபுக்களின் வீடுகள் உட்பட ஒவ்வொரு முக்கியமான இடத்திலும் உளவாளிகள் மற்றும் தகவல் அளிப்பவர்கள் இருந்தனர். அவரது அமைப்பானது மிகவும் திறமையாக இருப்பதை நிரூபித்தது. அவர் எல்லோரையும் பற்றி நன்கு அறிந்திருக்கிறார். மேலும், சுல்தானுக்கு அந்நிய சக்திகள் உதவின என்று மக்கள் நம்பினார்கள். இந்த நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் வெற்றியடைந்தது மற்றும் சிக்கந்தர் ஷா தனது பிரபுக்களின் பழங்குடி மக்களின் சுதந்திரத்தை கட்டுப்படுத்துவதில் வெற்றி கண்டார். எனினும் அவரது உயர்குடியினர் மீது அவர் நடத்திய நிகழ்வுகளில் அவர் குரூரமாகவோ, மரியாதையாகவோ நடத்தப்படவில்லை. நிச்சயமாக அவர்களிடம் இருந்து தான் மரியாதையும், ஒழுக்கமும் வந்தது. ஆனால், மற்றபடி அவர்களின் தனிப்பட்ட உணர்வுகளை திருப்திப்படுத்த வேண்டும் என்று அவர் அக்கறை கொண்டிருந்தார்.

சுல்தானுடைய அதிகாரத்தை மீட்டெடுப்பதே சிக்கந்தரின் ஒரே நோக்கமாக இருந்தது. மேலும் அவர் வெற்றி பெற்றார். ஒரு சமயம், நீதிமன்றத்தில் கிட்டத்தட்ட இருபது இரண்டு பிரபுக்கள் அவரை நெருங்கவும், அவரது இளைய சகோதரன் .:பதே காளை அரியணையில் வைக்கவும் சதி செய்தார்கள். .:பதே காள் இந்த சதியை சுல்தானிடம் பிரித்துக் கொண்டார். அந்த பிரபுக்கள் அனைவரும் நீதிமன்றத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர் அல்லது கொல்லப்பட்டனர். அதற்குப் பிறகு சுல்தானுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் கலகம் அல்லது சூழ்ச்சி எதுவும் ஏற்படவில்லை.

சிக்கந்தர் ஷா மிகச் சிறந்த பெருந்தன்மையுள்ளவர் சுல்தான் என்று பொருள். நிர்வாகத்தை மேற்பார்வையிட காலை முதல் நள்ளிரவு வரை கடுமையாக உழைத்தார். அவர் தனது அனைத்து மக்களுக்கும் பாரபட்சமற்ற நீதியை வழங்கினார். வியாபாரம் மற்றும் விவசாயத்தை ஊக்குவித்தார். அனைத்து உள்நாட்டு வர்த்தக கடமைகளையும் ஒழித்தார். அவர் சாதாரண மக்களின் பொருளாதார நிலையை மதிப்பிடுவதற்கு, ஒவ்வொரு மக்களுடைய விகிதப் பட்டியலையும் தினமும் வழங்கினார். தன்னுடைய ராஜ்யத்திற்குள்ளேயே அமைதியையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டினார். அவை அனைத்தும் அரசின் பொருளாதார வளத்திற்கு உதவின. அவர் ஒரு அன்பான ஆட்சியாளராகவும் இருந்தார். மேலும் அரச சமையலறையிலிருந்து தினமும் ஏழை, எளியவர்களுக்கு இலவச உணவும் வழங்கினார். அவர் திறமை மற்றும் கற்றறிந்த நபர்கள், ஒவ்வொரு ஆறு மாதங்களுக்கு பின்னர் அவரது பெயர் பட்டியல் அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது, ஒவ்வொருவரின்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

திறமைக்கு ஏற்ப அரசின் பொருளாதார உதவி வழங்கப்பட்டது. இவ்விதம் சிக்கந்தர் ஷாவின் ஆட்சிக் காலம் சமாதான ஒழுங்கு செழிப்பு, முன்னேற்றம் என்று இருந்தது. சுல்தான் ஃபைரூஸ் ஷாவின் மறைவுக்குப் பிறகு டெல்லி சுல்தானகம் நிர்வாகத்தில் நிலவிய கோளாறுவின் காரணமாக, சிக்கந்தர் ஷா நீக்கப்பட்டார்.

ஆனால் சிக்கந்தர் ஷா மத விஷயங்களில் வெறியராக நடந்து கொண்டார். சிக்கந்தரின் காலத்தை சேர்ந்த வரலாற்றாசிரியர்கள் அவரை ஒரு மத வெறியர்-மன்னர் என்று வர்ணித்துள்ளனர். இஸ்லாமில் அவருடைய (சிகண்டர்) மதவெறிகள் மிகப் பெரிய வகையில் இருந்தன. இந்த விஷயத்தில் அவர் கூடுதலான அளவுக்கு வரம்பு மீறி சென்றார். தனேஸ்வரில் உள்ள புனிதமான குளத்தில் இந்துக்கள் குளிப்பதை தடை செய்ய விரும்பிய போது அவர் ஒரு இளவரசனாக கூட தனது மதவெறிக்கான ஆதாரத்தை அளித்திருந்தார். அவர் சுல்தானாக மாறிய போது இந்து ஆலயங்களை அழித்து, அந்த இடங்களில் மசூதிகளை எழுப்பினர். ஒரு சமகால சரித்திராசிரியரான சிக்கந்தர், நாகர்கோட் என்ற இடத்தில் உள்ள ஜுவலாகூஹி கோயிலின் புனிதத் தோற்றத்தை உடைத்ததோடு, அவற்றை எடைபோல பயன்படுத்தச் செய்யுமாறு அதன் துண்டுகளை கொடுத்தார். மதுரா, மன்ட்ராய், நர்வார், சாந்தேரி ஆகிய இடங்களில் இருந்த கோயில்களையும், அவற்றின் படங்களையும் அவர் அழித்தார். மதுரா என்ற இடத்தில் யமுனை நதியில் இந்துக்கள் சவரம் செய்து குளிப்பதற்கும் தடை விதித்துவிட்டார். இஸ்லாத்திற்கு மதமாற்றம் செய்ய இந்துக்களையும் ஊக்குவித்தார்.

இஸ்லாத்தின் சில மோசமான பழக்க வழக்கங்களை சோதிக்க அவர் முயன்றார் என்று சிக்கண்டர் கூறியதன் மூலம் அது சொல்லப்படுகிறது. மொஹரம் பண்டிகையில் தசியாக்களின் ஊர்வலங்களை அவர் தடை செய்தார். முஸ்லீம் பெண்கள் மகான்களின் புனிதத்தலங்களுக்கு விஜயம் செய்வதை அவர் தடுத்து விட்டார். ஷர்கி ஆட்சியாளர்களால் கட்டப்பட்ட ஜான்பூரில் மசூதிகளை அழிக்க அவர் உத்தரவிட்டார். அதன் பின்னர் உலமாக்கள் ஆலோசனையின் பேரில் அவர் தனது உத்தரவுகளை விலக்கிக் கொண்டார். நவீன வரலாற்றாளர்களிடையே டாக்டர் கே. எஸ். லாலுவும் தனக்கு சாதகமாக ஒரு நியாயமான வாதத்தை கொடுத்துள்ளார். உண்மையில் இந்திய சமுதாயம் ஒரு மாறுதலைப் பெற்று வருகிறது. இந்த மாற்றத்திற்கு கபீர், குரு நானக் போன்ற பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுகால சமூக சீர்திருத்தவாதிகளின் போதனைகள் தான் காரணம் என எழுதினார். இந்தியச் சமூகம் சீர்திருத்தப் பட்ட சூழ்நிலையில், மதவெறியும், பாரபட்சமும் உள்ளவர்கள் சிலர்தான் என்றாலும், இந்திய சமுதாயத்தில் நிகழும் மாறுதல்களுடன் அவர்கள் பாரசீக வரலாற்றாளர்கள் கூட அதிர்ச்சியடைந்தார்கள் என கூறப்பட்டது. பதினான்காம் நூற்றாண்டில் சிக்கண்டர் லோடியின் அணுகுமுறை எந்த ஆச்சரியத்தையும் ஏற்படுத்தியிருக்காது. அவர் பேரரசர்கள் என்ற பொதுவான இயக்கத்தில் ஒருவராக கருதப்பட்டார். ஆனால், பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் அவரது மதவெறியில் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் ஒரு முயற்சி இருந்தது. எனவே, சில வரலாற்றாளர்கள், சிக்கந்தர் ஷாவுக்கு ஆதரவாக எத்தகைய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியிருந்தாலும், அது அவரை மதவெறியில் இருந்து விடுவிக்க செய்ய முடியவில்லை. பெரும்பாலான நவீன வரலாற்றாசிரியர்கள், அவருடைய பெரும்பாலான நிகழ்வுகளில் அவருக்கு மிகவும் பொறுப்பு இல்லை என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்கள்.

ஆனால் சிக்கந்தர் ஷா வெற்றிகரமான ஆட்சியாளராக இருந்தார். தனது கடைசி நாட்களில் அவர் பயணப் போய் அங்கிருந்து திரும்பும் போது நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். அவர் டெல்லியை அடைந்தார். ஆனால் பின்னர் 1517 நவம்பர் 21 அன்று மரணமடைந்தார்.

டெல்லி சுல்தானகம் மற்றும் அதன் கலாச்சார பங்களிப்புகள்

சுல்தான் இப்ராஹிம் லோடி (1517–1526 கி.பி.)

சிக்கண்டர் லோடி இறந்தபோது, அவரது மகன்கள் மற்றும் முக்கிய பிரபுக்கள் அனைவரும் தலைநகரில் இருந்தனர். சுல்தானின் மூத்த மகனான இப்ராஹிம் டெல்லியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், அவரது இளைய சகோதரர் ஜலால் கான், ஜான்பூரில் ஆட்சியாளராக இருப்பார் என்று மிகவும் தீர்மானகரமாக முடிவெடுத்தார். எனவே, இப்ராஹிம் தன் தகப்பனார்க்குப் பிறகு டெல்லி அரியணை ஏற்றப்பட்டு ஷா என்ற பட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டார். லோடி வம்சத்தின் கடைசி ஆட்சியாளராக இப்ராஹிம் லோடி இருந்தார். அவரது சகோதரர் ஜலால் கானுக்கு எதிரான மோதலுடன் அவரது ஆட்சி தொடங்கியது. குவாலியரை வெல்வது தான் தனது ஆட்சிக் காலத்தில் கணிசமான அளவு வெற்றி பெற்றதோடு மேவார் மாநிலத்துடன் ஏற்பட்ட மோதல் வலுவிழந்து அவரது கௌரவத்தை குறைத்தது.

ஆனால் அவருடைய ஆட்சியின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் ஆப்கானிய பிரபுக்களுக்கெதிராக அவர் கொண்டிருந்த மோதலாகும். அவரை தோற்கடித்த பாபர், லோடி வம்சத்தின் ஆட்சியை அழித்தார் என்பது உறுதி ஆகும். அவர் சிறந்த இராணுவ வளங்களை கொண்டிருந்தார். எனவே ஆப்கானியர்களின் தலைவிதி முதலில் பாபர் போரில் நடந்ததை விட வேறு மாதிரியாக இருக்க முடியாது. ஆனால், சுல்தான் இப்ராஹிம் அவர்களின் மோதல், அவரது பிரபுக்களைக் கொண்டு லோடி வம்சத்தின் வீழ்ச்சிக்கு முதன்மையான காரணங்களில் ஒன்றாக இருந்தது என்பதும் உண்மை ஆகும்.

இப்ராஹிம் லோடி ஒரு மதிப்பீடு:

இப்ராஹிம், மிகவும் திறமையான, மிகச் சிறந்த, நல்ல பொருள் கொண்ட சுல்தான் ஆக உள்ளார். தனது மக்களின் நலனை உண்மையாக விரும்பிய அவர் அதில் வெற்றியும் பெற்றார். அவருடைய ஆட்சியின் கீழ் அவரது மக்கள் செழிப்பாக, திருப்தியாக இருந்தனர். இவ்விதம் ஒரு ஆட்சியாளர் என்ற முறையில் தன் தந்தைக்கும் தாத்தாவுக்கும் சமமாக தன்னை நிரூபித்துக் கொண்டார். அவர் ஒரு தைரியமான, அஞ்சாத வீரர் மற்றும் மிகவும் வெற்றிகரமான தளபதியாக இருந்தார். 1525 ஆம் ஆண்டில், டவுலத் கான் லோடி மற்றும் ஆலம் கான் லோடி ஆகியோர் டெல்லியை தாக்கிய போது, சுல்தான் அவர்களின் முக்கிய படையை அழித்ததில் வெற்றி பெற்றார்கள். எனினும் இப்ராஹிம் மீண்டும் தனது காவலர்களுடன் களத்தில் தங்கினார். அவர்களை வலுக்கட்டாயமாக தப்பிச் செல்லும் படி கட்டாயப்படுத்தினார்கள். அது சுல்தான் அவர்களின் மீது ஒரு அரிய துணிச்சலான செயலாக இருந்தது. அதேபோல, பாபர் போரில் இருந்து இப்ராஹிம் லோடி விலகிக்கொள்ளாமல், போராடி மரணம் அடைந்தார். கசப்பான முடிவுக்கு அவர் போரிட்டார், ஒரு சிப்பாய் போல இறந்துபோனார் என .பிரஷ்டா எழுதினார். யுத்தகளத்தில் சுல்தான் இப்ராஹிம் கொல்லப்பட்டதைத் தவிர இந்தியாவின் சுல்தான்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

இல்லை என்றும் நிமத்துல்லாஹ் எழுதினார். இவ்வாறாக, இப்ராஹிம், பேராண்மை தைரியம் மற்றும் உறுதிப்பாட்டிலும் தனித்துவம் மிக்கவர் ஆனார்.

ஆனால் இப்ராஹிம் லோடி ஒரு எச்சரிக்கையற்ற சுல்தானாகவும் இருந்தார். தன் இனத்தின் குணத்தையும், உணர்வுகளையும் புரிந்து கொள்ள தவறிவிட்டார். தன்னுடைய பிரபுக்களின் சக்தியை நசுக்க அவர் முடிவெடுத்தார். கடைசிவரை அது பற்றி பிடிவாதமாக இருந்தார். அவருடைய ஆப்கானிய பிரபுக்கள் தமது சுயமரியாதையையும், சுதந்திர உணர்வையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சமரசம் செய்து கொள்ள முடியும் என்பதை அவரால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவரது தந்தையின் தந்திரக் கொள்கையால் சுல்தானைக் மதிக்க அவர்கள் ஏற்கெனவே கற்றுக்கொண்டிருந்தனர். அதே கொள்கையை மேலும் தொடர அவர் மட்டுமே தேவையாக இருந்தது. மாறாக, அவர்களுடைய சுயமரியாதையையும் அதிகார நிலையையும் நேரடியாகத் தாக்குவதன் மூலம் இப்ராஹிம் தமது கிளர்ச்சி இயல்பை தூண்டிவிட்டார். தனது பிடிவாதத்தன்மை காரணமாக அவர்களுடன் சமரசம் செய்து கொள்ள பல வாய்ப்புகளை இழந்தார். அது சுல்தானுக்கும் அவரது பிரபுக்களுக்குமிடையே ஒரு நேரடி மோதலாக அமைந்தது. அது நிச்சயமாக பேரரசை வலுவிழக்கச் செய்தது. சிறந்த ஆயுதங்கள், உத்தி, பொதுப்பணம் ஆகியவற்றின் காரணமாக பாபர் பானிப் போரில் வெற்றி பெற்றார். ஆயினும், பஞ்சாபில் இருந்து பீகாருக்கு செல்லும் ஐக்கிய ஆப்கானியப் பேரரசை அவர் எதிர்கொண்டார். அங்கு அவருடைய பணி கடினமாக இருந்தது. அவருடைய ஆப்கானிய பிரபுக்களுக்கு எதிராகப் போரிடுவதில் அவரது இராணுவ வலிமையை, அவரது நிலப்பகுதியை மற்றும் அவரது வளங்களை சுல்தான் இப்ராஹிம் குறைத்திருந்தார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

7. கிலிர் கான் தனது ஆட்சியில் செய்த முக்கிய தவறுகள் என்ன?
8. பாஹ்லுல் லோடியின் தலையாய பணிகள் எவை?

1.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. சிலைகளை உடைப்பவர் என்றாலும் கூட கஜினியின் முக்கிய லட்சியம் செல்வத்தை சேர்ப்பதே ஆகும். இந்த செல்வத்தை இந்தியாவில் இருந்து விலக்கும் விருப்பம் அவருக்கு இல்லை. ஒரு பரந்த மத்திய ஆசியப் பேரரசை நிறுவ அவர் அதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினார்.
2. கஜினி முகமதுவால் மேற்கொள்ளப்பட்ட முக்கிய படையெடுப்புகள் பஞ்சாப் ஜெய்ஜால் (கி.பி. 1000–1001) மற்றும் அனந்தபாலா (கி.பி. 1008–1009), நாகர்கோட் (காங்க்ரா) (1009), தனேஸ்வர் (கி.பி. 1014) மதுரா மற்றும் கனோஜ் (கி.பி. 1018–1019) கலஞ்சார் (கி.பி. 1021) மற்றும் சோம்நாத் (கி.பி. 1020). மஹ்முது கஜினி கி.பி. 1030 ல் காலமானார்.

3. அவர் மீது கிளர்ச்சியாக இருந்த பிரபுக்களின் மனைவிகளையும் குழந்தைகளையும் கொல்லும் பழக்கத்தை ஆரம்பித்தபோது, இந்தியாவின் மிகவும் நயமற்ற, ஒடுக்குமுறை ஆட்சியாளர்களில் ஒருவராக அலாவுதீன் கில்ஜி கருதப்பட்டார். மங்கோலியர்களின் மண்டையோடுகளை கோபுரங்களாக கட்டினார், அவர்கள் மனைவிகளையும் குழந்தைகளையும் கொன்றார்கள் அல்லது அடிமைகளாக விற்றனர். ஜலாவுதீன் ஆயிரக்கணக்கான புதிய முஸ்லிம்களை மட்டும் சந்தேகத்தின் இடமின்றி கொன்றதோடு கணவன்மார் மற்றும் தந்தையின் கொலைகாரர்களுக்கு அவர்களுடைய மனைவிகளையும் குமாரர்களையும் கொடுத்தார். இவ்வாறு அவரை எதிர்த்தவர்களுக்கு எதிரான அவரது தண்டனைகள் காட்டுமிராண்டித்தனமாக இருந்தது.
4. பிரோஸ் துக்ளக் அறிமுகப்படுத்திய விவசாய சீர்திருத்தங்கள் வருமாறு:
 - (a) முகமது பின் துக்ளக் காலத்தில் பஞ்சத்தின் போது அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட விவசாயிகளின் கடன்கள் அனைத்தும் விலக்களிக்கப்பட்டன.
 - (b) ஒரு திறமையான நீர்ப்பாசன முறை, பேரரசின் பெரும்பரப்பை மிகப் பெரிய அளவில் பயிரிட இட்டுச் சென்றது.
5. பல மாறுதல்களைக் கொண்டு வந்த பிரோஸ் ஷா துக்ளக் செலாவணி அமைப்பை மீண்டும் உருவாக்கினார். அவர் மிகப் பெரிய எண்ணிக்கையில் சிறிய நாணயங்களை வெளியிட்டார். இதனால் பொது மக்களும், வர்த்தகர்களும் அன்றாடப் பரிவர்த்தனைகளில் சிரமத்துக்குள்ளாகப் பட்டனர். அவர் செம்பு மற்றும் வெள்ளி கலவை நாணயங்கள் வழங்கினார். எனவே மக்கள் அவர்களை எளிதாக நகலெடுக்க முடியாது, மற்றும் சுல்தானகம் முகமது-பின் துக்ளக் காலத்தில் எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிதி சிக்கல்களை எதிர்கொள்ள முடியாது.
6. பிரோஸ் ஒரு நல்ல ஆட்சியாளர் என்று வரலாற்று அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆனால் அவர் தேவையில்லாத, நியாயமற்ற வரிகளை எல்லாம் ரத்து செய்தார். விவசாயத்திற்கும், விவசாய வசதிகளுக்கும் ஊக்கம் கொடுத்தார். வேலையின்மைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க முயன்று, முஸ்லிம் பெண்கள், விதவைகள் மற்றும் அனாதைகளுக்கு நிதி உதவி வழங்கினார். நீதி மற்றும் தண்டனைச் சட்டம், இலக்கியம் மற்றும் கலைக்கு நீடித்த ஆதரவு என பல திருத்தங்களையும் மேற்கொண்டனர். அவர் இராணுவ முன்னணியில் தோல்வியடைந்தாலும் அவரது ஆட்சிக் காலம் சமாதானம் மற்றும் வளர்ச்சியை கண்டது.
7. அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் கெஹிசு கானின் முக்கிய தவறுகள் வருமாறு:
 - (a) துருக்கிய உயர்குடியினர் மீது சாந்தமான கொள்கையை கடைப்பிடித்த அவர், தமது ஜாகிர்கள் உரிமையை அனுபவிக்க அனுமதித்துள்ளார். இருப்பினும், அவர் மீது அதிருப்தி கொண்டிருந்த அவர்கள், அவ்வப்போது அவருக்கு எதிராக கிளர்ச்சி எழுச்சியுடன்

டெல்லி சுல்தானகம் மற்றும் அதன் கலாச்சார பங்களிப்புகள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

தங்களது பதவிகளை பயன்படுத்தினர். மேலும் ஒரு தவறை கிஸிர் கான் செய்தார்.

(b) அவர் தனது இக்தாங்களை (மாகாணங்கள்) பிரித்து, மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கு ஏராளமான சுயாதீன அதிகாரங்களை வழங்கினார். இது உள்ளூர் அல்லது பிராந்திய விசுவாசங்களை விளைவித்தது.

8. இந்த ராஜ்யத்தில் ஆப்கானியர்களின் முந்தைய முக்கியத்துவத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக, தனது ஆட்சியை பொறாமை கொண்ட அண்டை நாடுகளிடம் இருந்து பாதுகாத்து, அவருடைய ஆதாயங்களை வலுப்படுத்துவதற்காக, சுல்தான்களின் இழந்த அதிகாரத்தை மீண்டும் நிறுவ வேண்டும் என்பதுதான் பஹ்ரைனின் முக்கிய பணிகளாக இருந்தது.

1.6 சுருக்கம்

- ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், பாரசீக வம்சாவளி நிலப்பிரபுக்கள், டிராசோக்ஸா, காஹொசன் மற்றும் ஈரானின் சில பகுதிகளை ஆட்சி செய்தனர்.
- எனவே அரசியல், மத காரணங்களுக்காக அவர்களை எதிர்த்துப் போரிட்டவர்கள் கஜல் படையினர் ஆவர். காலம் சென்ற உடன் பல துருக்கியர்கள் முஸ்லிம்களாக மாறி இஸ்லாத்தை பரப்பவும், பாதுகாக்கவும் தொடங்கினர்.
- மறுபுறம், சமன்ஜுடி வம்சம் வீழ்ந்தது, மத்திய ஆசியாவின் இஸ்லாமிய பழங்குடி இனங்களுக்கு எதிராக இஸ்லாமிய பிராந்தியங்களை பாதுகாக்கும் பணியை கஜநாவிகள் மேற்கொண்டார்கள்.
- பால்பன், முஹஸ்-உட-தீன் குகாபாத் ஆகிய பிறகு, நபிர் உத் தீன் பேரன் முகமது டெல்லி சுல்தானியின் அரியணையில் ஏறப் பெற்றது.
- அலாவுதீன் கில்ஜியின் இயற்பெயர் அலி குர்ஷிப் என்பதாகும். தனது சித்தப்பாவை கொலை செய்ய சதித்திட்டம் தீட்டியதன் பின்னர் அபுல் முசாவார் சுல்தான் அலாவுதீன்-துனியா-வடன் முகமது ஷா கில்ஜியின் பெயரை அவர் பொறுப்பேற்றார்.
- மத்தியகால இந்தியாவின் ஆட்சியாளர்களிடையே அலாவுதீன் ஒரு முக்கியமான இடத்தைப் பிடித்துள்ளார். முப்பது வயதில் சுல்தானாக இருந்த அவர், பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குள் இந்தியாவின் மிகவும் சக்திவாய்ந்த ஆட்சியாளர் ஆனார்.
- ஒரு நபராக அலாவுதீன் கொடுமானவன், சுயநலவாதி. அன்பின் உள்ளூணர் இல்லாத அவர், எந்த ஒழுக்கத்தையும் கடைப்பிடிக்கமாட்டார்.
- அலாவுதீன் ஒரு சிறந்த நிர்வாகி ஆவார். நிர்வாகத்தில் சில புதுமைகளை செய்தார். சிவில் அல்லது இராணுவம் என்ற இந்த நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களில் எவர் அவருக்கு அறிவுரை கூறவில்லை.
- அலாவுதீன் ஒரு லட்சிய ஆட்சியாளராக இருந்தபோதிலும், அவர் ஒரு நடைமுறை அரசியலில் ராஜமனிதர் ஆவார். அவரது விழைவின் குறைபாடுகளை அவர் உணர்ந்தார்.

- அரசின் விவகாரங்களில் இஸ்லாமியக் கொள்கைகளை பின்பற்றாத முதல் சுல்தான் அலாவுதீன் கில்ஜி ஆவார். அவர் இறுதியான, முழுமையான மன்னராக செயல்பட்டார். வரம்பற்ற அதிகாரங்கள் கொண்ட அவர் சுல்தான் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அரசின் அதிகாரங்கள் அனைத்தும் அவரிடமிருந்து வெளிவரும் என்று நம்பினார்.
- கி.பி. 1316 ல் அலாவுதீன் கில்ஜியின் மறைவைத் தொடர்ந்து, டெல்லி சுல்தானகம் குழப்பத்தில் ஆழ்ந்தது. மாலிக் கஃபே சில நாட்கள் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்துகொண்டதால், குதுதீன் முபாரக் ஷா பதவியிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டார்.
- காயதீன் துக்ளக் இறந்து மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு, முகமது-பின் துக்ளக் என்ற தலைப்பின் கீழ் இளவரசர் ஜுனா கான் (உல்பூக் கான்) டெல்லி சுல்தானக தன்னை அறிவித்துக் கொண்டார்.
- முகமது-பின் துக்ளக் பல சீர்திருத்தங்களை கொண்டு வர முயன்றார். ஆனால் அவருடைய திட்டங்களில் பெரும்பாலானவை தோல்வியடைந்துவிட்டது.
- முகமது பின் துக்ளக், தேவகிரி, டில்லியை சேர்ந்த டால்ராபாத் என்று பெயர் மாற்றம் செய்ய விரும்பினார். எனவே, முகமது பின் துக்ளக் தனது தலைநகராகக் கொண்டு, ஒரு பரந்த சாம்ராஜ்யத்தின் மீது ஒரு மைய விளைவு ஏற்படுத்தப்பட முடியும் என்றும், தெற்கில் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியை எளிதாக ஒடுக்க முடியும் என்றும் கூறினார்.
- பிரோஸ் ஷா துக்ளக், முகமது பின் துக்ளக்கின் உறவினர் ஆவார். இவர் கி.பி. 1300 ல் பிறந்தார். பிரோஸ் ஷா துக்ளக் ஒரு பண்பற்ற, தாராள மற்றும் மத சிந்தனையுடைய நபர் ஆவார். அவர் தனது அமைச்சர்கள், உலமர்கள், அமர்கள் ஆகியோருடன் மிகவும் மரியாதையுடன் நடந்து கொண்டு அவர்களை பெரிதும் கௌரவித்தார்.
- ஃபிரோஸ் மிகவும் முடியாத ஆட்சியாளர் அல்லது தளபதியாக இருக்கவில்லை. வங்காளத்திற்கு எதிரான இரண்டு நடவடிக்கைகளை அவர் முன்னின்று நடத்தியபோதிலும், இரு தடவைகள் வெற்றியடையவில்லை.
- சாராம்சத்தில், ஃபிரோஸ் ஷா துக்ளக் ஒரு சிறந்த ஆட்சியாளராக இருந்தார். ஆனால் பெரிய தலைவராக இருந்தார். அனைத்து வகுப்புகளுக்கும் இடையே இத்தகைய கொள்கையை பின்பற்ற முடியாத அளவுக்கு, மக்கள் நலனுக்காக அவர் முயன்று வந்தார். எனவே, அவர்கள் அரசுக்கு நன்றி செலுத்தினார்கள்.
- பரணி ஃபிரோஜ் துக்ளக் கருத்துப்படி, காஜிராஜ் (நில வரி) மற்றும் ஜரியா (சாதாரணமாக இந்துக்கள் மீது சுமத்தப்படும் ஒரு வரி) விளைச்சலுக்குக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.
- ஷமி-சிராஜ்-அஃப் பிரோஸ் துக்ளக்கின் கருத்துப்படி, அனைத்து கிராமங்களிலும், பரகணங்கள் மற்றும் நகரங்களையும் இராணுவ அதிகாரிகளுக்கு சம்பளம் கொடுப்பது அரசின் நிதி நிலைமையானது சரியானது ஆகும்.

டெல்லி சுல்தானகம் மற்றும் அதன் கலாச்சார பங்களிப்புகள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- அலாவுதீன் கிலாஜி மற்றும் முகமது பின் துக்ளக் அறிமுகப்படுத்திய பல இராணுவ நடவடிக்கைகளை பிரோஸ் ஷா துக்ளக் திருத்தப்படுத்தியுள்ளார்.
- சையது கான், சையத் வம்சத்தின் நிறுவன ஆட்சியாளராக இருந்தார். மேலும் முஹம்மது நபியின் வழித்தோன்றல் என்று அவர் கூறினார்.
- கஹிரர் கான் இறந்த பிறகு அவரது மகன் முபாரக் கான் எந்த எதிர்ப்பும் தெரிவிக்காமல் அரியணையில் ஏறினார். ஷா என்ற பட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்ட அவர், குல்பா என்ற தனது பெயரில் வாசித்து அவரது பெயரைக் கொண்ட நாணயங்களையும் வெளியிட்டார்.
- முபாரக் ஷா, தனது சகோதரரான முகமது-பின்-பாரிட் காணை, தனது வாரிசாக நியமித்திருந்தார். முபாரக் ஷாவின் படுகொலையின் பின்னர், பாரிட் கான் அரியணை ஏற்றப்பட்டு முகமது ஷாவின் பெயரை பொறுப்பேற்றார்.
- வலிசார் ஹமீத் காணை கொலை செய்த பின்னர், லோடி வம்சத்தை பஹலுல் நிறுவினார். லோடி வம்சத்தின் 75 ஆண்டுகால வரலாறு கசப்பான முரண்பாடுகளைக் கொண்டது.
- லோடி வம்சத்தை நிறுவிய சுல்தான் பஹலுல் லோடி ஒரு தாழ்மையான எண்ணத்துடன் இருந்தார். அவர் ஆப்கானியர்களின் முக்கிய கிளையாக இருந்த லோடியின் ஷாகு கபெல் குலத்தை சேர்ந்தவர்.
- சுல்தான் பஹலுல் லோடி தன்னை திறமையான அரசர் என்று நிரூபித்துக் கொண்டார். அவரது தூதரகத் திறமைகள், ராணுவத் திறமைகள் காரணமாகவே லோடி வம்சம் டெல்லி சுல்தானிய வரலாற்றில் இடம் பெற முடிந்தது.
- சிக்கந்தர் ஷா (அல்லது சிக்கந்தர் லோடி) தனது தந்தையின் நியமனத்தை நியாயப்படுத்தியும், தன் தந்தையின் மிக திறமையான மகனாக தன்னை நிரூபித்தவர். சிக்கண்டர் ஷா அனைத்து கோரிக்கைகளும், சிம்மாசனத்தையும், அந்த பிரபுக்களையும், அவருடைய வேட்பு மனுக்களையும் எதிர்த்தார்.
- சிக்கண்டர் ஷா உழைப்புள்ளவர் மற்றும் பெருந்தன்மையுள்ளவர் ஆவார். மிகச் சிறந்த சுல்தானாக இருந்த அவர் தனது நிர்வாகத்தை மேற்பார்வையிட காலை முதல் நள்ளிரவு வரை கடுமையாக உழைத்தார்.
- இப்ராஹிம் அவர்கள் ஒரு திறமையான, மிகச் சிறந்த, நல்ல பொருள் கொண்ட சுல்தான் ஆவார். தனது பாடங்களின் நலனை உண்மையாக விரும்பிய அவர் அதில் வெற்றியும் பெற்றார்.

1.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- படுகொலை: அரசியல் அல்லது மத காரணங்களுக்காக ஒரு முக்கிய நபரை கொன்றதை இது குறிக்கிறது.
- கும்ஸ்: போரின் கொள்ளைச் சொத்துக்களால் ஐந்தில் ஒரு பங்கைக் கொடுக்க எந்த முஸ்லிம் இராணுவத்தினரும் மதக் கடமையைக்

குறிக்கிறது. இந்த வரி கலீபா அல்லது சுல்தானிற்கு இஸ்லாத்தின் அரசைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி செலுத்தப்பட்டது.

டெல்லி சுல்தானகம் மற்றும் அதன் கலாச்சார பங்களிப்புகள்

- அரசுக் கோட்பாடு: இது ரோயல் மற்றும் அரசியல் சட்டபூர்வத்தன்மை கொண்ட அரசியல் மற்றும் சமயக் கோட்பாட்டைக் குறிக்கிறது. இது ஒரு மன்னராட்சிக்கு எந்த ஒரு அதிகாரமும் கிடையாது என்றும், கடவுளின் பொருட்டு நேரடியாக ஆட்சி செய்யும் உரிமையை பெறுகிறது என்றும் அது வலியுறுத்துகிறது.
- உலமாக்கள்: இஸ்லாமிய புனித சட்டம் மற்றும் இறையியல் பற்றி சிறப்பு அறிவு கொண்டதாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட முஸ்லிம் அறிஞர்களின் உடலைப் பற்றி இது குறிப்பிடுகிறது.
- ஐகட்: குர்ஆன் தரவரிசையில், முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தொழுகையின் பின்னர், இது ஒரு மத கடமை அல்லது வரி என்று இஸ்லாமியம் மீது நடத்தப்படும் ஒரு ரசீது-முறையை குறிக்கிறது.

குறிப்புகள்

1.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. அலாவுதீன் கில்ஜியின் முக்கிய நோக்கம் என்ன?
2. அலாவுதீன் கில்ஜியின் பிரச்சாரம் இராணுவ பிரச்சாரங்களின் வரலாற்றில் ஒரு தனித்துவமான சாதனையாக கருதப்படுவது ஏன்?
3. அலாவுதீன் கில்ஜியின் ஆட்சிக் காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட பல்வேறு நடவடிக்கைகள் யாவை?
4. தெற்கில் உள்ள அழிந்து வரும் ஆட்சியாளர்களின் பகுதிகளை அலாவுதீன் ஏன் இணைத்துக் கொள்ளவில்லை?
5. பிரோஸ் ஷா துக்ளக்கின் மத நம்பிக்கைகள் பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.
6. டோக்கலாக் பேரரசைப் பொறுத்தவரை ஏன் டோக்கன் நாணயத்தின் பயன்பாடு பேரழிவை ஏற்படுத்தியது?
7. அகச் சீர்குலைவில் இருந்து முகமது ஷா தனது ராஜ்யத்தை பாதுகாக்க தவறியது ஏன்?

நெடு விடை வினாக்கள்:

1. 'மத்திய கால இந்தியாவின் ஆட்சியாளர்களிடையே அலாவுதீன் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளார்.' அறிக்கை பற்றி விவாதிக்க.
2. அலாவுதீன் கில்ஜியின் பங்கை ஒரு நிர்வாகியாக ஆராய்க.
3. முகமது பின் துக்ளக் நடத்திய பல்வேறு சீர்திருத்தங்கள் எவை? விரிவாக விளக்குக.
4. பிரோஸ் ஷா துக்ளக் ஆட்சிக் காலத்தில் நிலவிய வளர்ச்சி மற்றும் சமாதானத்தை விவாதிக்க.
5. லோதி வம்சத்தை நிறுவுவதில் பஹ்லுல் பின்பற்றிய வியூகங்களை விளக்குக.

6. லோதி வம்சத்தின் ஆட்சிக் காலத்தில் சிக்கண்டர் ஷா எதிர்கொண்ட
பிரச்சனைகளை ஆராய்க.

குறிப்புகள்

1.9 மேலும் படிக்க

மஜூம்தார், ரமேஷ் சந்தியார், காளிகிங்கர். 1949. இந்தியாவின் முன்னேறிய
வரலாறு. புதுடில்லி: மக்மில்லன்.

புருக், பெர்சி. 2013. இந்தியக் கட்டிடக்கலை (இஸ்லாமிய காலம்).
புதுடில்லி: படித்த புத்தகங்கள் லிமிடெட்.

லுனியா, நாதூராம் ப்ருன்வரர்லால். 1996. இந்தியக் கலாச்சாரத்தின்
பரிணாமம்: ஆரம்ப காலத்திலிருந்து நிகழ்காலம் வரை. ஆக்ரா: லட்சுமி
நாராயண் அகர்வால்.

சத்தியநாதர், R. 1961. இந்தியாவின் அரசியல், பண்பாட்டு வரலாறு.
சென்னை: எஸ். விஸ்வநாதன்.

சர்க்கார், ஜகதநாத். 1992. சிவாஜியும் அவர் காலங்களும். ஹைதராபாத்:
ஓர்நிலை பிளாக்ஸ்வான்.

பிரசாத், இஷ்வாரி. 2016. இந்தியாவில் முஸ்லிம் ஆட்சியின் குறுகிய
வரலாறு: ஓளரங்கசீப் மறைவுக்கு இஸ்லாத்தை வென்றதில் இருந்து.
புதுடில்லி: அபிஜீத் பப்ளிகேஷன்ஸ்.

R, S ஷர்மா. 1999. இந்தியாவில் முகலாயப் பேரரசு: ஒரு திட்டமிட்ட
ஆய்வு. புதுடில்லி: அட்லான்டிக் பதிப்பக & விநியோகிப்பவர்

அலகு 2 டெல்லி சுல்தானகத்தின் இந்து- இஸ்லாமிய கலாச்சாரம்

டெல்லி சுல்தானகத்தின் இந்து-
இஸ்லாமிய கலாச்சாரம்

அமைப்பு

- 2.0 முன்னுரை
- 2.1 நோக்கங்கள்
- 2.2 டெல்லி சுல்தானகத்தின் நிர்வாகம்
 - 2.2.1 நிர்வாக தாக்கம்
 - 2.2.2 பொருளாதார நிலை
- 2.3 சமூக-பொருளாதார நிலைமைகள்
- 2.4 சமய நிலைமைகள்
 - 2.4.1 தில்லி சுல்தானகத்தின் சமயக் கொள்கை
- 2.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 2.6 சுருக்கம்
- 2.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 2.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 2.9 மேலும் படிக்க

குறிப்புகள்

2.0 முன்னுரை

இஸ்லாமிய படையெடுப்பாளர்கள் தங்கள் வெற்றிகரமான படையெடுப்புகளுக்கு பின்னர் இஸ்லாமிய அடையாளத்தை தக்க வைத்துக் கொண்டு புதிய நிர்வாக அமைப்புகளை உருவாக்கினார்கள். இந்துக்களில் தாக்கம் செலுத்திய சமூக நடத்தை, நன்னடத்தைகள் ஆகிய அமைப்புகளை அவர்கள் புரட்சிகரமாக்கினார்கள். புதிய மற்றும் பண்டைய இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் கலவையாக இருந்த இந்திய கலாச்சாரத்திற்கு வழிவகுத்த புதிய கலாச்சாரக் குறியீடுகளை அவர்கள் அறிமுகப்படுத்தினார்கள். டெல்லி சுல்தானிய ஆட்சியின் நிர்வாக அமைப்பு இராணுவமாக்கப்பட்டது, அவை பல மந்திரிகளால் வழிநடத்தி வந்த போதிலும், சுல்தானகம் பெரும்பாலான அதிகாரங்களை கொண்டிருந்தது. சமுதாயத்தின் மேன்மைவாதிகள் மிகவும் மதிக்கப்பட்ட வர்கத்தினராக இருந்தார்கள்.

இஸ்லாமியர்களின் பண்பாடு அயல்நாட்டின், ஊதாரித்தனமான முறையில் இருப்பதால் கலாச்சாரம் சீர்திருத்தப்பட்டது. முஸ்லிம் பண்பாடு, நிலவும் பண்பாட்டுக்கு அதிக எடை சேர்த்ததோடு ஒரு புதிய பரிமாணத்தையும் சேர்த்தது. உருது இலக்கியத்தின் பிறப்பும் வரலாற்றாளர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. குறிப்பாக வட இந்தியாவின் மேட்டுக்குடியினர் மத்தியில் உடை, பழக்க வழக்கங்கள், உணவு ஆகியன குறிப்பாக இஸ்லாமியர்களின் செல்வாக்கின் கீழ் ஒரு குறிப்பிட்ட மறுமலர்ச்சியைக் கண்டது. பாரசீக இலக்கியங்களும் இக்காலத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றன. பாரசீக மொழியில் பல நூல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன.

இந்திய கலாச்சாரத்தின் முக்கிய அம்சம் அதன் அதீத சகிப்புத்தன்மை ஆகும். முன்பு இருந்த எதையும் அழிக்காமல், எல்லா புதிய அம்சங்களையும்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 45

குறிப்புகள்

இந்துக்கள் உறிஞ்சிக் கொண்டார்கள். அக்காலத்தில் புத்த மதம், சமண சமயம், வைணவம், சைவ சமயம் போன்ற பல்வேறு வகையான மதங்கள் இருந்தன. இஸ்லாமிய கோட்பாடும் பக்தி இயக்கமும் டெல்லி சுல்தானிய காலத்தில் வளர்க்கப்பட்டு வந்த சமயங்களின் மிகவும் பிரபலமான வடிவங்களாகும்.

இந்த அலகில் டெல்லி சுல்தானகம் மற்றும் அதன் பொருளாதார பாதிப்பு குறித்து அரசு நிர்வாகம் விளக்கம் அளித்துள்ளது. பண்பாட்டின் வளர்ச்சியும், மொழியின் வளர்ச்சியும், இலக்கியமும் ஆராயப்பட்டுள்ளது. இந்த அலகு டெல்லி சுல்தானிய காலத்தில் சூ.பி மற்றும் பக்தி இயக்கங்கள் பற்றிய சிறப்புக் குறிப்புடன் சமய வளர்ச்சிகளை சிறப்பிக்கிறது.

2.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- டெல்லி சுல்தானகத்தின் நிர்வாகத்தை விவாதிக்க முடியும்.
- துருக்கிய படையெடுப்புகளின் பின் பொருளாதார தாக்கத்தை விளக்க முடியும்.
- டெல்லி சுல்தானிய கலாச்சாரத்தின் வளர்ச்சியை ஆராய்ந்து பார்க்க முடியும்.
- டெல்லி சுல்தானகத்தின் கீழ் மொழி மற்றும் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியை புரிந்து கொள்ள முடியும்.
- டெல்லி சுல்தானியின் மத நிலைகளை விளக்க முடியும்.
- இஸ்லாமிய மற்றும் பக்தி இயக்கங்களின் முக்கியத்துவத்தை ஆராய்ந்து பார்க்க முடியும்.

2.2 டெல்லி சுல்தானகத்தின் நிர்வாகம்

சுல்தானகம் நிர்வாக அடிப்படையில் இராணுவ மற்றும் அதன் தன்னிறைவு விதிகளை கொண்ட சர்வாதிகார நிர்வாகம் ஆகும். எனினும், மாநிலத்தை தனியாக யாராலும் நிர்வகிக்க முடியாது என்பதால், சுல்தானக ஆட்சியாளர்களுக்கு உதவிகளும், ஆலோசனைகளும் தேவைப்பட்டது. எனவே, ஆரம்பத்தில் இருந்தே சுல்தானகம் முறையான நிர்வாகத்தால் நிறுவப்பட்டு இருந்தது. இக்காலகட்டத்தில் சுல்தானுடைய நிலைப்பாடு உச்சநிலையில் இருந்தது. அவருக்கு அரசியல், சட்ட, இராணுவ அதிகாரங்களை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு இருந்தது. நீதித்துறையை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பும் அவருக்கு இருந்தது. சுல்தான் தனது ஆலோசகர்களின் ஆலோசனையை எடுத்துக் கொண்டார். ஆனால், அவர் அதற்கு கட்டுப்படவில்லை.

நிர்வாகத்தின் முக்கிய துறைகள்

நாடு முழுவதும் ஒவ்வொரு மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, அவை ஒவ்வொன்றும் முதன்மை பொது மக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. மேலும், அரசர் அவருக்கு ஆலோசனை வழங்க அமைச்சர்களை கொண்டிருந்தார். ஆனால், அமைச்சர்களைப்பற்றி எந்த ஒரு திட்டவட்டமான தன்மையும்

இல்லை. இந்த அமைச்சர்களின் தலைமை நிர்வாகம், முழு நிர்வாகத்தின் தலைவராக இருந்த 'வாஜிர்' என்பவரின் பெயரால் அழைக்கப்பட்டது. அவர் ஒரு செயலகத்தை வைத்திருந்தார். அவருக்கு உதவி செய்ய ஒரு சங்கலித்தொடர் அதிகாரிகள் இருந்தனர். அடுத்து 'வாஜிர்' ராணுவ துறை தலைவராக இருந்தார். இதைத்தவிர இரண்டு சமூக தேவர்களின் குழுவிலும் இருந்தார். முதன்முதலில் மத விஷயங்கள், புனித நிறுவனங்கள், அறிஞர்கள், முதலியவற்றைக் கவனித்தார்கள். பிறகு இரண்டாவதில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. 'பிரண்ட்', மையம் போன்ற பல்வேறு துறைகள் நிறுவப்பட்டது. 'பிரண்ட்' 'ஷிகோஸ்' என்று பிரிக்கப்பட்டு அதன் தலைநகர் 'ஷிக்தார்' என்று அழைக்கப்பட்டது. 'ஷிகோஸ்' என்று அழைக்கப்படும் 'ஷிகோஸ்' என்ற பெயரை 'ஷிக்டார்' என்று அழைத்தனர். 'ஷிகோஸ்' 'சர்கார்', 'சர்கார்' என்று 'பர்கானாஸ்', 'பர்கானாஸ்' மற்றும் 'பராகன்ஸ்' கிராமங்களில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. நகர்ப்புற நிர்வாகம் மையப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரத்துவத்தால் நடத்தப்பட்டது, ஆனால் கிராமங்களில் ஒருவித சுய-ஆட்சி இருந்தது.

2.2.1 நிர்வாக தாக்கம்

டெல்லி சுல்தானியின் நிர்வாகத் தாக்கத்தை விவாதிப்போம்.

கலீபா உடன் இந்திய சுல்தான்களின் உறவுகள் நிறுவப்பட்டன

துருக்கியர்களுக்கு முன்பு இந்தியாவின் ஆட்சியாளர்கள் எவரும் எந்த ஒரு வெளிநாட்டவரின், அலுவலகம் என்று கருதப்படவில்லை. ஆனால் டெல்லி சுல்தானகம், பெயரில் தான் கலீபாருக்கு கீழ்ப்படுத்தப்பட்டது. பெரும்பாலான சுல்தான்கள் கலீபா அரசியல் சாசன ஆட்சியாளராகவும், தாங்களே அவரது பிரதிநிதியாகவும் மட்டுமே இருப்பதை ஒப்புக் கொண்டனர். இந்தியாவின் துருக்கிய சுல்தான்கள் சுதந்திரமானவர்கள் என்றாலும், அவர்கள் கலீபா ஆட்சிக்கு நிரந்தர தன்மையை அளித்து, தம்மை பரந்த இஸ்லாமிய உலகின் ஒரு பகுதியாகவே கருதினார்கள். உதாரணமாக ஷாம்சுதீன் இல்துமிஷ், மன்சூர் என்னும் கலீபா பற்றிக் கோரினார். அவரது ஆட்சிக் காலத்தின் இறுதியில் கி.பி. 1220 வாக்கில் அவரை விசுவாசமான துணை என்று அழைத்தார். அந்த நேரத்தில் இல்துமிஷ் சிம்மாசனத்தில் தனது பிடியை நிலைநிறுத்தினார். இலாட்மிஷின் அடிமைத்தனம் (மாம்லூக்) வம்சத்திற்குப் பிறகு கலீபிலிருந்து இது கிடைத்தது. ஆனால் கலீபா பெயர் குப்டா மற்றும் நாணயங்களில் பொறித்தார்கள். அவர்கள் கலீபாவின் மீது அதிகச்சுமை ஏற்றியதை ஒப்புக் கொண்டதை இது காட்டியது. உண்மையில் அது சுல்தான்களால் காப்பாற்றப்பட்ட ஒரு சாதாரண முறையாக இருந்தது. உண்மையில் சுல்தான் ஒரு இறையாண்மை மற்றும் சுயாதீனமான ஆட்சியாளர் ஆவார்.

வாரிசு சட்டம்

துருக்கியர்களிடையே ஒரு தெளிவான, திட்டவாட்டமான ஆட்சி வாரிசு சட்டத்தை கொண்டுவரவில்லை. ராஜபுத்திரர்களைப் போல பரம்பரை வாரிசு முறையைப் பின்பற்றுவோ, இஸ்லாமிய தடை விதிப்புகளையோ இந்த நிலையில் அவர்கள் கடுமையாக பின்பற்றவில்லை. இஸ்லாமிய

டெல்லி சுல்தானகத்தின் இந்து-இஸ்லாமிய கலாச்சாரம்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

கோட்பாடுகளின்படி, சுல்தான் ஒரு ஆணாக இருக்க வேண்டும், அவரது முக்கிய உறுப்புகள் அனைத்தும் அப்படியே இருக்க வேண்டும், அவர் இஸ்லாமியத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவராக இருக்கவேண்டும். துருக்கியர்கள், ரஷியாவை தங்கள் சுல்தானாக்கினர். அவர் ஒரு பெண் என்றாலும், கயாகுபாத் களைப்படைந்த நிலையில் கூட அவரை நெருக்கவில்லை. நசீருதீன் குஸ்ரு இஸ்லாமுக்கு எந்த ஒரு குறிப்பான மரியாதையையும் காட்டவில்லை அப்போதும் அவர் சுல்தானாக அங்கீகரிக்கப்பட்டார். இஸ்லாமிய சட்டம் ஒரு ஆட்சியாளரைத் தேர்ந்தெடுப்பதை அனுமதிக்கிறது, ஆனால் நடைமுறையில் சுல்தானின் எந்தவொரு பிரச்சினையும் சிம்மாசனத்திற்கு அடுத்தபடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. துருக்கியின் காலப்பகுதியில், ஆட்சியாளர்களிடம் எந்த வழிகாட்டியும் வழங்குவதில் அமீர்ஸ் ஒரு முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தார். சில நேரங்களில் ஒரு சக்திவாய்ந்த படைப்பெருந்தலைவர் சிம்மாசனத்தை கைப்பற்றுவார். துருக்கியர்கள் அத்தகைய சூழ்நிலையில் கூட வெளியேறவில்லை.

உயர் நிர்வாகத்தில் துருக்கிய ஏகபோகம்

மிஹுஜ்-எய்-சிரிஜின் தப்காட்-இ-நசிரி மற்றும் சியாமுடின் பரணியின் துரிக்-ஐ-ஃ-பைரோஷஹாய் ஆகியோரின் காலத்தில் அனைத்து மத்திய, மாகாண மற்றும் மாவட்ட முக்கிய பதவிகளும் துருக்கியரால் ஏகபோகம் செய்யப்பட்டன என்பது தெளிவாகிறது. பால்பானுக்கு முன் 'நாற்பது' என்று அழைக்கப்பட்ட உயர் அதிகாரிகள் கான், மாலிக் அல்லது அமீர் என்று அறியப்பட்டனர். அவர்கள் தங்களை நம்பக தன்மைக்கு இணையாக கருதினார்கள். அதனால் தான் அவர்களுக்கும் சுல்தானுக்கும் இடையே அடிக்கடி மோதல் ஏற்பட்டது. இந்தியாவிற்கான ஒரு புதிய அரசியல் அனுபவம் நம்பக தன்மைக்காக மந்திரிகள் நீண்ட காலமாக வெளிப்படையான மோதலில் ஈடுபட்டு இருந்தார்கள்.

இக்தா அமைப்பு

துருக்கியப் படையெடுப்பு இந்தியாவின் சுதந்திரமான சிறிய அரசுகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது. இல்துத்மிஷ் மற்றும் பால்பன் ஆகியோர் டெல்லி சுல்தானியதை தங்கள் கொள்கையால் விரிவாக்கினார்கள். ஆரம்ப காலத்தில் நிர்வாகம் ஒரு இராணுவ நிர்வாகியாக இருந்த போது, நிர்வாக அதிகாரப்பரவல் செய்வதற்கான அடிப்படையாக இராணுவம் மாற்றப்பட்டது. இதனால், இக்தா அமைப்பு வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. அவர்கள் தங்கள் பேரரசை பல இக்தாகள் அல்லது பகுதிகளாகப் பிரித்தார்கள். ஒவ்வொரு இக்தாவும் ஒரு தலைமை இராணுவத் தளபதியின் நிர்வாகதின் கீழ் வைக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த இக்தார்கள் தங்கள் பகுதிகளின் சுதந்திரமான ஆட்சியாளர்கள் அல்ல. அவர்களுடைய பதவிக் காலம், இடமாற்றம் ஆகியவை சுல்தானின் சொந்த இடத்தைச் சார்ந்திருந்தன. ஒவ்வொரு இக்தார்களும் சுல்தானிடம் கீழ்ப்படிந்து இருக்க வேண்டியிருந்தது. கலகம் ஏற்பட்டால் இக்தார்களுக்கு தகுந்த தண்டனை வழங்கப்பட்டது. இக்தா வருமானத்திலிருந்து (வருவாய் ஈட்டும் பகுதி), இக்தார்கள் அவர்களின் கீழ் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள ராணுவத்தின் செலவினத்தைச் செய்யவேண்டும், பின்பு சுல்தானிடம் அவரது பங்கை அனுப்பி வைக்க வேண்டும். இக்தார்களின் கணக்கை சரிபார்க்க சுல்தானுக்கு உரிமை இருந்தது. இந்த இக்தார்களுக்கு வருவாய் வசூலிப்பது

மட்டுமின்றி, அவரது பகுதியில் உள்ள ஒழுங்கை பராமரிப்பதிலும் பொறுப்பு இருந்தது. உண்மையில், ராஜபுத்திரர்களின் நிலப்பிரபுத்துவ மரபுகளை முறித்து, மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு தொலைதூரப் பகுதிகளை கொண்டு வருவதற்காக துருக்கியர்கள் இக்தா அமைப்புக்கு மீண்டும் வந்துள்ளனர்.

டெல்லி சுல்தானகத்தின் இந்து-இஸ்லாமிய கலாச்சாரம்

நிலப்பிரபுத்துவ சரிவு

துருக்கியர்களின் வருகைக்கு முன்பு, ராஜபுத்திர சக்தியின் அடித்தளம் உள்ளூர் நிலப்பிரபுத்துவ மன்னர்கள். துருக்கியர்கள் முக்கிய ராஜபுத்திர நிலப்பிரபுத்துவ தலைவர்களை தங்கள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்தனர். சுல்தானின் அனுமதியின்றி அவர்களது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் எந்தப் பகுதியையும் அவர்கள் கொண்டுவர முடியாது, அவர்கள் சுதந்திரமான இராணுவத்தை வைத்திருக்க முடியாது. அதிகாரம் நிலப்பிரபுத்துவ தலைவர்களிடமிருந்து சுல்தானுக்கு மாற்றப்பட்டது. வருகைப் பெருக்கத்தின் தேவையை முடிவு செய்யும் உரிமை அதாவது அதிகரிக்கவோ அல்லது குறைக்கவோ செய்யும் உரிமை சுல்தானுக்கு இருக்கிறது.

இராணுவ மண்டலத்தில் மாற்றங்கள்

துருக்கியர்களின் படையெடுப்பு ராணுவ அமைப்பில் பல மாறுதல்களைக் கொண்டுவந்தது. போர் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தின் ஏகபோகமாக இருந்தது. நிலப்பிரபுத்துவ படைகள் இடத்தில், சுல்தான்கள் தங்கள் நிரந்தர நிலைப்படைகளை ஏற்பாடு செய்தனர், அதில் ஆட்சேர்ப்பு, விளக்கம் மற்றும் பயிற்சி அனைத்தும் மத்திய அரசால் கவனிக்கப்பட்டன. இப்போது, தரைப்படையினர்களுக்கு பதிலாக குதிரைப் படைகளும் வில்லாளர்களும் அதிக எண்ணிக்கையில் பணியமர்த்தப்பட்டனர். யானைகள் பயிற்சி பெற்ற குதிரைகளுக்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டன. நாட்டின் எல்லைப் பாதுகாப்புக்காக பொருத்தமான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன, ராஜ்புட் கொள்கைகளின் உரிய ஏற்பாடுகள் முற்றிலும் கைவிடப்பட்டன.

2.2.2 பொருளாதார நிலை

- (i) வியாபாரத்திற்கு ஊக்கம்: துருக்கியப் படையெடுப்புக்களுக்கு பின்னர், இந்திய அரசியல் கண்ணோட்டம் பரந்து விரிந்த, நிலைமையில் தனிமைப்படுத்தப்பட்டு, வர்த்தகம் ஊக்குவிக்கப்பட்டது. சர்ஜாதானத் சீர்கரின் கருத்து படி எட்டாம் நூற்றாண்டில் முறிந்து போன ஆசியா, ஆப்ரிக்கா நாடுகளுடனான தொடர்பு, பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் துருக்கியர்களின் வெற்றியால் மீண்டும் நிலைநாட்டப்பட்டது. துருக்கிய படையெடுப்புக்குப் பிறகு, வெளிநாடுகளுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது. நகரப் புரட்சியின் காரணமாக நகரங்கள் மற்றும் சந்தைகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டது. அவர்கள் வெற்றி கண்டவுடன் டெல்லி, லாகூர், லக்கிநாத்தி, சூரத் மற்றும் முல்தான் ஆகிய நகரங்கள் பல்வேறு தொழில் வணிகத்தின் மையங்களாக மாறியது. இக்கால கட்டத்தில் நாட்டின் உள்நாட்டு, அயல்நாட்டு

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

வாணிபம் ஊக்குவிக்கப்பட்டு, இந்திய வர்த்தகர்கள் சீனாவுடன் அதிக அளவில் வர்த்தகம் செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

(ii) தொழில்துறையின் தாக்கம்: பேராசிரியர் ஹபீப்பின் கூற்றுப்படி, பன்னிரண்டு நூற்றாண்டில் நூற்பு சக்கரம் ஈரானில் இருந்து இந்தியாவிற்கு வந்தது, இது துணித் தொழிலின் முன்னேற்றத்தில் உதவியது. இதனால் வங்காளம் மற்றும் குஜராத் நகரங்கள் ஆடைகளுக்கு புகழ் பெற்றதாக மாறியது.

(iii) வரி விதிப்பு முறையில் மாற்றம்: துருக்கியர்கள் முதன் முதலாக இந்தியாவில் இஸ்லாமிய முறைப்படி வரி விதிப்பு முறையை அறிமுகப்படுத்தினர். ஜகாத், காம்ஸ், ஜிஸியா மற்றும் காஹிராஜ் ஆகிய நான்கு வரிகளை அவர்கள் பிரதானமாக விதித்தனர். ஜகாத் மட்டுமே முஸ்லிம்களுக்கு விதிக்கப் பட்டது. ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் தாமாக முன்வந்து அவர்களின் வருமானத்தில் 2½ சதவீதத்தை வரியாக கொடுத்தாக வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. முஸ்லிம்களல்லாத காம்ஸ் அல்லது போர்க் கொள்ளைகளை முதன் முதலாக துருக்கியர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஜிஸியா, முதல் தடவையாக அரசு வருமானத்தின் ஒரு திட்டவட்டமான ஆதாரத்தில், 20 சதவிகிதத்தை மாநிலங்களுக்கு அளித்தது. எஞ்சிய 80 சதவீதம் படையினரிடையே விநியோகிக்கப்பட்டது. காஹிராஜ் அல்லது நில வரி, ம்லூக் சுல்தான்களால் விலை 1/3 என்ற அளவில் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. மூன்று நிலவரி விதிப்பு இந்தியர்களுக்குப் புதியதானது. இருப்பினும் இக்காலக் கட்டத்தில் சில பழைய வரிகளும் தொடர்ந்தது.

(iv) மத்தியகால பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி: இந்தியாவில் மத்திய அரசின் இடைக்கால பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்த துருக்கியர்களின் படையெடுப்பில் தான் துருக்கி வெற்றி பெற்றது, என்று பேராசிரியர் ஹபீப்பின் அவரது கூற்று கூறுகிறார். சமகால நிலைமையின் முன்னோக்கில் பார்த்தால் இந்தப் பொருளாதாரம் பல கோணங்களில் இருந்து உருவாக்கப்பட்டது. துருக்கியர்கள் பல கைவினைக் கலைஞர்களையும், தொழில்நுட்பக் கலைஞர்களும் கொண்டு வந்தனர். இதன் மூலம் விவசாய உபரிகளை பயன்படுத்த முடியும். ஹபீப், நிஜாம் ஆகியோர் தங்கள் நூலில் வெளியீட்டு நகரங்களின் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளித்தார்கள். துருக்கியர்களின் வெற்றி மற்றும் நகரங்களின் வளர்ச்சியோடு வெளி உலகுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதில் வர்த்தகம் ஊக்கம் பெற்றது என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். சட்ட முறை, வரி விதிப்பு முறை, செலாவணி வளர்ச்சி ஆகியவை ஒரே மாதிரியாக வர்த்தகர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்து அவற்றின் செயல்பாடுகளை விரிவுபடுத்தியது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. டெல்லி சுல்தானியர் நிர்வாகத்தில் தேவார்களின் பங்கு என்ன?
2. இக்தா அமைப்பு என்றால் என்ன?

2.3 சமூக-பொருளாதார நிலைமைகள்

டெல்லி சுல்தானகத்தின் இந்து-
இஸ்லாமிய கலாச்சாரம்

பண்பாடு என்பது அக்காலத்தின் சமூகம், சமய நிலை, இலக்கியம் மற்றும் கலை, கட்டிடக்கலை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. முஸ்லிம்களின் பண்பாடு, ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவினரிடம் இருந்த ஒரு சில அல்லது ஒரு வர்க்கப் பண்பாடு, மன்னரின் அருட்கொடை சூரிய ஒளியில் இருந்தது. இஸ்லாத்தின் ஓரிறைக் கொள்கை, இந்துக்களிடையே இதேபோன்ற இயக்கத்தை பிறப்பதற்கு வழிவகை செய்தது. பாக்தா இயக்கத்தின் சில அம்சங்கள் இஸ்லாமிய சித்தாந்த பாத்திரத்தில் நிற்கப்பட்டன. கபீர் மிகவும் பிரதிநிதித்துவ பிரதிநிதியாக செயல்பட்டார். இலக்கியத் துறையிலும் உருது மொழியின் வளர்ச்சியும், வரலாற்று எழுத்துகளின் பிறப்பும் இந்தியக் கலாச்சாரத்திற்கு மிகப் பெரிய இஸ்லாமியப் பங்களிப்பை அளித்தது.

டெல்லி சுல்தானகம் ஆட்சிக் காலத்தில் சமுதாயம் பல்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இஸ்லாமியர்களின் வருகைக்குப் பிறகு, வெளிநாட்டு இஸ்லாமியர்கள், இந்திய இஸ்லாமியர்கள், இந்துக்கள் என சமுதாயம் உருவாக்கப்பட்டது. அவர்களில், வெளிநாட்டு முஸ்லிம்களும் ஆளும் வர்க்கத்தை அமைத்தார்கள். அடுத்த பகுதி இஸ்லாமிய மதத்திற்கு மாறியவர்களாகவும் மாற்றப்பட்ட முஸ்லிம்களின் சந்ததியினராகவும் இருந்த இந்திய இஸ்லாமியர்களும் இந்துக்களும் அந்த நேரத்தில் சமுதாயத்தில் ஒரு பகுதியை உருவாக்கி, சாதிகளின் அடிப்படையில் தங்களுக்குள் பிளவுபட்டு இருந்தார்கள்.

வெளிநாட்டு இஸ்லாமியர்கள் மரியாதைக்குரியவர்களாகவும் சமூகத்தின் மிகவும் சலுகை பெற்ற பிரிவாகவும் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கே அரசின் உயர் பதவிகள் அனைத்தும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. அவர்கள் சமூகத்திலும் நிர்வாகத்திலும் பெரும் செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தனர். ஆனால் வெளிநாட்டு இஸ்லாமியர்கள ஓற்றுமையாக இல்லை. அவர்கள் பாரசீகர்கள், ஆப்கானியர்கள், அரேபியர்கள், துருக்கியர்கள் மற்றும் அபிசீனியர்கள் என பல்வேறு தேசியவாதிகள் என்று கூறப்படுகிறார்கள். அதாவது பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டுவரை மற்றவர்கள் மீது தங்கள் மேன்மையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார்கள் என்று துருக்கியர்கள் கூறினர். அரசின் அதிகாரத்தை கில்ஜிக்கள் கைப்பற்றிய பிறகு அவர்களது நிலைப்பாடு உடைந்தது.

வெளிநாட்டு இஸ்லாமியர்கள் இந்திய இஸ்லாமியர்களையே கவனித்து கொண்டிருந்தார்கள். ஏனெனில் அவர்களில் பெரும்பான்மையான குறைந்த சாதியினர் இந்துக்களிடமிருந்து இஸ்லாமியாராக மாற்றப்பட்டனர். வெளிநாட்டு முஸ்லிம்கள் இந்த நாட்டின் உயர்குடிமரபுகள் அல்லது படையெடுப்பாளர்கள் என்று கருதப்பட்டனர். எனவே, இந்திய முஸ்லிம்களுக்கு சமூகத்திலும் நிர்வாகத்திலும் சம அந்தஸ்து வழங்கப்படவில்லை. பேரரசின் மொத்த ஆட்சிக் காலத்தில் இந்திய முஸ்லிம்கள் சிலரே அரசின் உயர் பதவிகளை அனுபவித்தனர். இந்துக்களின் சாதி-அமைப்பு இஸ்லாமியர்களை, குறிப்பாக இந்திய இஸ்லாமியர்களை பாதித்தது. அவர்கள் தங்கள் முந்தைய சாதிகளின் அடிப்படையில் தங்களுக்குள் பிளவுகளைத் தொடர்ந்தனர். இஐவ்வாறு, வெளிநாட்டு மற்றும் இந்திய முஸ்லிம்கள் இருவரும் வெவ்வேறு பிரிவினர் மற்றும் பிறப்புகளின் அடிப்படையில் தங்களுக்குள் பிரிந்தனர். மதப்பிரிவுகள், கல்வி, தொழில்கள் என்ற அடிப்படையில் முஸ்லிம்களும் பிளவுபட்டு

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

இருந்தார்கள். சுன்னிஸ்கள் மற்றும் ஷியாக்கள் பிரிவினரின் அடிப்படையில் ஒருவருக்கொருவர் வேறுபடுகின்றனர், அதே நேரத்தில் வீரர்கள் மற்றும் அறிஞர்கள் தங்கள் தொழில்களின் அடிப்படையில் ஒருவருக்கொருவர் பிரிக்கப்பட்டனர். மற்றொரு வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த உலமாக்கள், இஸ்லாமியர்களிடையே மத சமூகத்தை அமைத்ததோடு, மற்றவர்களின் மீது இருக்கும் மிகுந்த முக்கியத்துவத்தையும் கூறினார்கள்.

அடிமை முறை முஸ்லிம்களிடையே பரவலாக இருந்தது, இந்துக்கள் மற்றும் அடிமைகள் வெளி சந்தையில் விற்கப்பட்டு வாங்கப்பட்டனர். அவர்களின் சொத்தும், வாழ்வும் அவர்களது எஜமானர்களின் சொத்தாக இருந்தபோதிலும் அடிமைகள் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டனர். இந்துக்களின் அடிமைகளோடு ஒப்பிடும்போது இஸ்லாமியர்களின் அடிமைகள் சிறப்பாக மதிக்கப்பட்டனர். சுல்தான்களும், பிரபுக்களும் ஏராளமான எண்ணிக்கையில் அடிமைகளை வைத்திருந்தனர். அவர்களுக்குப் பயிற்சியும், வாழ்வில் உயரும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. அவர்களில் பலர் மாநிலத்தின் முதன்மை நிலையை நோக்கியும் உயர்ந்தார்கள். இந்து சமுதாயத்தில் உள்ள பெண்கள் குடும்பத்தில் நன்மதிப்பு அனுபவித்து, மதச் சடங்குகளில் பங்கேற்றனர். மேலும் அவர்களில் பலர் கல்வி பெற்று புகழ் அடைந்தார்கள். இருப்பினும், சமுதாயத்தில் அவர்களின் அந்தஸ்து சீர்குலைந்துவிட்டது. பல சமூக தீமைகளினால் அவர்கள் துன்பம் அடைந்தனர். விதவைகள் மறுமணம் செய்துக்கொள்ளவில்லை, எனவே, விதவைகள் தங்கள் கணவர்களின் சடலத்தில் சடங்கு செய்தனர் அல்லது பெண்கள் என்ற முறையில் தங்கள் வாழ்க்கையை முடித்துக்கொண்டார்கள்.

பர்தா அணியும் முறையும் குழந்தைத் திருமணங்களும் சமுதாயத்தில் பெண்களின் கல்வி மற்றும் நிலையை வெகுவாக பாதித்தது. தேவதாசி முறை என்பது இந்துக்களிடையே நிலவி வந்த மற்றொரு சமூக தீமையாகும். முஸ்லிம் பெண்கள் சமுதாயத்தில் மரியாதைக்குரிய அந்தஸ்தை அனுபவிக்கவில்லை. பலதார மணம் முஸ்லிம்களிடையே பரவலாகக் காணப்பட்டது. ஒவ்வொரு முஸ்லிம்க்கும் குறைந்தபட்சம் நான்கு மனைவிகளை வைத்திருக்க உரிமை உண்டு, ஆனால் இவர்களில் செல்வந்தர்கள் நூற்றுக்கணக்கானவரைவோ அல்லது ஆயிரக்கணக்கானவரைவோ மனைவிகளாகவோ அல்லது அடிமைகளாகவோ வைத்திருக்கிறார்கள். முஸ்லிம் பெண்கள் மத்தியில் பர்தா அணியும் முறை கடுமையாக கடைபிடிக்கப்பட்டது. இந்த சமூக வழக்கப்படி அவர்களுக்கு கல்வி அறிவு வழங்கப்படவில்லை.

பொதுவாக இந்துக்கள் சைவ உணவு உண்பவராகவும் முஸ்லிம்கள் அசைவ உணவு உண்பவராகவும் இருந்தார்கள். இசுலாமிய கோட்பாட்டாளர்கள் அல்லது அவர்களது செல்வாக்கின் கீழ் இருந்தவர்கள் இறைச்சி சாப்பிடுவதை தவிர்த்தனர். எல்லா வாழ்க்கை வசதிகளும் கிடைக்கும் இடங்களில் இந்துக்கள் மற்றும் இஸ்லாமியர்கள் இருவருமே நல்ல வீடுகளைக் கட்டினர். ஆடை, ஆபரணங்கள் பயன்படுத்துவதில், குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. பட்டு, பருத்தி, கம்பளி ஆகிய அனைத்து வகையான ஆடைகளும் மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டன. அவற்றில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. இந்துக்களும், இஸ்லாமியர்களும் அணிகலன்களைப் பயன்படுத்த விரும்பினார்கள். தலை முதல் உள்ளங்கால் வரை அனைத்து வகையான ஆபரணங்களும் ஆண்,

பெண் இருபாலருக்கும் பயன்படுத்தினர். ஆனால் முத்துக்கள், வைரம், விலைமதிப்பற்ற கற்கள் ஆகியவை மட்டும் பயன்படுத்தப்படவில்லை. எல்லா வகையான கேளிக்கைகளையும் மக்கள் தங்களுக்குள் ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர். வித்தியாசமான விளையாட்டு (வேட்டையாடுதல், ஆண்கள் மத்தியில் சண்டை, விலங்குகளிடையே மோதல்கள், குதிரை போலோ) அவர்கள் வழக்கமான கேளிக்கைகள் மற்றும் கண்காட்சிகள் மற்றும் மத விழாக்கள் இந்துக்கள் மற்றும் இஸ்லாமியர்கள் ஆகிய இருவருக்கு பொதுவானது.

டெல்லி சுல்தானகத்தின் இந்து-இஸ்லாமிய கலாச்சாரம்

குறிப்புகள்

டெல்லி சுல்தானகம் என்ற திட்டத்தின் கீழ் மொழி மற்றும் இலக்கியம் வளர்ச்சி

டெல்லி சுல்தானிய காலத்தில் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி சமஸ்கிருதம் மற்றும் பாரசீக மொழிக்கு மட்டும் அல்லாமல் பிற பிராந்திய மொழிகளிலும் பரிணமித்திருந்தது. டெல்லி சுல்தான்களும், மாகாண வம்சத்தின் ஆட்சியாளரும் பல்வேறு அறிஞர்களை ஆதரித்தனர்.

சமஸ்கிருத இலக்கியங்கள்

இடைக்காலத்தில் புதிய மொழிகளின் வளர்ச்சியும், செழுமையான பணக்கார நூல் இலக்கியத்தின் நிகழ்ந்தது. சில வரலாற்றாய்வாளர்கள் கருத்துப்படி, சமஸ்கிருத மொழியின் ஆதரவு டெல்லி சுல்தானிய ஆட்சிக் காலத்தில் வீழ்ச்சியடைந்தது. ஏனெனில், பேரரசின் ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் ஆதரவை பாரசீக மொழிகளுக்கு அளித்தனர். எனினும், இந்த காலகட்டத்தில்தான் சமஸ்கிருத இலக்கியத்தின் செழுமையான அளவு வளர்ச்சி கண்டது என்று வரலாற்றுப் பதிவுகள் காட்டுகின்றன. ஏனெனில் தாவ்யா என்று அழைக்கப்படும் கவிதை நூல்களும் தர்மசாஸ்த்ராஸ் என்று அழைக்கப்படும் சட்டங்களும் இந்த காலப்பகுதியில் இயற்றப்பட்டது.

மத்திய மற்றும் தென்னிந்தியாவின் பல்வேறு சிறிய அரசியல் நிறுவனங்கள் இடைக்காலத்தின் முதல் பாதியில் சமஸ்கிருதத்தை ஆதரித்தனர். மேற்கு இந்தியாவில், ஹேமச்சந்திரர் சூரி என்பவர் சமஸ்கிருதத்தில் படைப்புகள் இயற்றியிருந்தது தெரியவந்தது. இக்காலகட்டத்தில் பல நாடகங்களும் எழுதப்பட்டிருந்தன. உரைநடை, கவிதைத் தொகுப்பு என்ற கலவையாக இருந்த சாம்புவே என்ற புதிய எழுத்து வடிவம் இக்காலத்தில் வெளிப்பட்டது. ப்ரித்விராஜவிஜயா மற்றும் ஹம்மர்மஹக்யாவை போன்ற தங்கள் குடும்ப வரலாறுகளை ராஜபுத்திர அரசர்கள் ஆதரித்தனர். இவை சமஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தன. குஜராத்தைச் சேர்ந்த சுல்தான் முகமது பேர்பா என்பவரின் நீதிமன்றக் கவிஞரான உதயராஜா, சுல்தானின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதினார். இந்தக் கவிதைக்கு ராஜாவோடா என்று பெயரை சூட்டினார்.

கலேகன் ராஜதாராங்கினி, ஜெயசிங்ஹ முதல் சுல்தான் ஜைனுல் அபின் வரையிலானது காஷ்மீர் மன்னர்களின் வரலாறு ஆகும். அது கி.பி. 12ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஜோன்ராஜால் எழுதப்பட்டது.

இரண்டாம் ராஜதாராங்கினியை ஜோன்ராஜும் எழுதியுள்ளார். ஸ்ரீவர 1486 வரை பிராந்தியத்தின் வரலாற்றை எழுதினார். பிரபந்தத் போன்ற சில அரைவரலாற்று நூல்களும் அக்காலத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 53

குறிப்புகள்

விஜயநகர ஆட்சியாளர்கள், தஞ்சாவூரில் உள்ள நயாகர்கள் திருவாங்கூர் மற்றும் கொச்சின் தலைவர்கள் 15 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு சமஸ்கிருத மொழியை ஆதரித்தனர். சில்ஷ் கவியஸ், மகாக்கவியர்கள், சாம்புவேவ்ஸ், வரலாற்று கேவியர்கள் மற்றும் நாட்டாக் போன்ற பல சமஸ்கிருத இலக்கியங்கள் தொடர்ந்து இருந்தது. இந்தக் காலத்தின் முக்கிய எழுத்தாளர்களில் சிலர் கோவிந்த திக்ஷிதா (சுவீத சுதா மற்றும் சஞ்சிகுதினி எழுதியவர்) மதுனதா தீட்சித் (மதுரை நாயக்கின் நீதிமன்றத்தில் ஒரு அமைச்சர்) ஆப்பயா தீக்ஷிதா (வேலூர் ஆட்சியின் அரசர்) மற்றும் சக்கரகாவி (கோழிக்கோடு ஆட்சியாளர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டது).

வரலாற்று கவியியலாளர்களின் எழுத்தாளர்களில் சமூக உணர்வு மற்றும் பல்வேறு ஆட்சியாளர்களின் சுரண்டல் ஆகியவை சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த கவியிலிருந்த தார ஷோகோ போன்ற முகலாயர்களில் சிலர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்கள். பெனாராவின் நரிம்சா சரஸ்வதியை கௌரவிக்கும் வகையில் ஒரு பிரசாத்தை தொகுக்கும் பொறுப்பு முகலாய இளவரசருக்கு வழங்கப்படுகிறது. பீஜாப்பூர், கோல்கொண்டா ஆகிய ஆட்சியாளர்களின் நீதிமன்றங்களில் சில படைப்புகள் இயற்றப்பட்டன. ஆனால், இக்காலகட்டத்தில் பெரிய சமஸ்கிருத இலக்கியங்கள் சரியத் தொடங்கியது.

பாரசீக இலக்கியங்கள்

டெல்லி சுல்தானகம் நிறுவப்பட்டதன் மூலம் துணை கண்டத்தில் புதிய இலக்கிய நடை மற்றும் மொழி அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. அமீர் குஸ்ரு எழுதிய எழுத்துக்கள் பாரசீக இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு நிறைய பங்களித்தன. துருக்கியத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்தோரின் குடும்பத்தில் பிறந்த இவர், சுல்தான் பால்பன் ஆட்சிக் காலத்தில் கவிதை எழுதத் தொடங்கினார். அவர் நிஜாமுதீன் அவுலியா மற்றும் அவரது புரவலர்கள் ஜலாவுதீன் கில்ஜி, அலாவுதீன் கில்ஜி மற்றும் கியாஸதீன் துக்ளக்கின் சீடராக இருந்தனர். வரலாற்றாசிரியர்களின் கருத்துப்படி அவர் 99 படைப்புகளை பல்வேறு கருப்பொருள்களில் இயற்றினார். பல கவிதைகளின் வசனங்களை எழுதியுள்ளார். கவிதை எழுதுவதற்கு பாடல், இதிகாசம், இரங்கற்பா மற்றும் பாடல் போன்ற வடிவங்களை அவர் பயன்படுத்தியுள்ளார். அவர் எழுதும் பாணி என்பது, இந்தியப் பின்புலத்தில் இயற்றப் பட்ட சபாக்-ஐ-ஹிந்தி (இந்திய பாணி) என்ற முதல் பாரசீக பாணியிலான பிரதிநிதியாக உள்ளது. முலா உல் அன்வர், லைலா மஜன்னன், ஷிரன் குஸ்ரு மற்றும் அயனா-சிகண்டரி ஆகிய சில முக்கிய படைப்புகள் உள்ளன. இந்த படைப்புகள் அலாவுதீன் கில்ஜிக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டது. துஹ்கொழுப்பு-அமெரிக்கா-பியார், நிஹ்யத்-உல்-கமல் மற்றும் பஹியா நகியா அவரது பிரபலமான தேவானவராக சில உள்ளது. அவர் மஸ்தாவ்-உல் புட்டு (ஐலூடன் கல்கி இராணுவ வெற்றியை விவரிக்கிறார்), துக்ளக் நாமா (கியாசுடன் துக்ளக் அதிகாரத்தின் எழுச்சியைக் குறிப்பிடுகிறார்) மற்றும் காசேன்-உல் புத்துஹ் போன்றவற்றை எழுதுகிறார் (அலாவுதீன் கல்ஜின் வெற்றி பற்றி விவரிக்கிறார்). இந்த மன்னவின் பெரும் வரலாற்று மற்றும் இலக்கிய மதிப்பைக் கொண்டதாகக் கருதப்படுகிறது. ஷேக் நஜ்முடன் ஹசன் மற்றொரு முக்கிய பாரசீக கவிஞர் அலாவுதீன் கல்ஜி நீதிமன்றத்தில் இருந்தார்.

டெல்லி சுல்தானகம் இருந்த காலத்தில், நீதிமன்ற செய்திகளை அறிவிக்கும் இலக்கியங்களில் ஒரு முக்கிய அங்கமாக இருந்தது. சில முக்கிய நீதிமன்ற வரலாற்றுக்கேட்டுகளில் சில, ப்யூப்-ஸ்-நாசிரி, ம்.பட்-அமெரிக்க சிராஜ் மற்றும் ஃப்துஹாட்-ஐ ஃபிரோஸுஷி, பெரோஸ் ஷா துக்ளக்கின் மூலம் எழுதப்பட்டது. இந்த காலகட்டத்தின் பாரசீக இலக்கியத்தில் சியாமுடின் பராணி நிறைய பங்களிப்பு செய்தார். பாத்வா-ஐஹந்தரி மற்றும் தரிக்-ஐ பைரோஷா ஆகியவை அவருடைய சில முக்கியமான படைப்புகள் ஆகும்.

குறிப்புகள்

இக்காலத்தில் ஒரு புதிய வடிவிலான இசலாமிய கோட்பாடு இலக்கியம் உருவானது. அது மலாஃப்சாத் என்று அறியப்பட்டு உரையாடல் இசலாமிய கோட்பாடு வடிவில் எழுதப்பட்டது. அமீர் ஹசன் சிஜ்சி எழுதிய ப்யூஉதவி-உல் புட் விளம்பரம் ஷேக் நசீதீன் ஆலித்யா மற்றும் கயிற்-உல் மஜ்லிஸ் ஆகியோரின் அனோப்டு ஷெய்க் நசீர் அல்-தீன் முகமதுவின் படைப்புக்கள் இந்த வடிவத்தில் எழுதப்பட்ட முக்கியமான படைப்புகள் ஆகும். இக்காலத்தில் பாரசீக மொழியில் பல படைப்புகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. சமஸ்கிருத கதைகளின் முதல் பாரசீக மொழிபெயர்ப்பு ஜியா நக்ஷபி எழுதிய துஷ்டி நாமா (பர்ரோட் நூல்) மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. இராஜதரங்கினி மற்றும் மகாபாரதம் இந்த காலத்தில் பாரசீக மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. பெரோஸ் துக்ளக் மற்றும் சிக்கந்தர் லோடி ஆகியோரின் காலத்தில் பல சமஸ்கிருத படைப்புகள் பாரசீக மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

முகலாய நீதிமன்றங்களில் கூட பாரசீக ஆட்சி மொழியாக தொடர்ந்தது. முகலாயப் பேரரசு, இளவரசர்கள் பற்றிய சுவாரஸ்யமான உண்மை இவை எழுதுகிற மரபையும் பாதுகாத்தனர். முதலாம் முகலாயப் பேரரசராக இருந்த பாபர், துருக்கியரின் நினைவுக் குறிப்புகளை எழுதினார் பின்னர் பாரசீக மொழியில் அப்துர் ரஹீம் கான் கானன் என்பவர் மொழிபெயர்த்தார். ஹுமாயுன் ஒரு பாரசீக திவான் ஒன்றையும் எழுதினார். இளவரசர் தாரா ஹோ சாகினுது ஆலியாவை எழுதினார், இது சூஃபி புனித மியா மிர் மற்றும் அவரது சீடர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றுக் கணக்காகும். அவர் மஜ்முவல் பஹ்ரெய்ன் எழுத்தாளர் ஆவார் (இரண்டு கடல்களின் மிங்லிங்). பைஜி, உர்ஃபி, கானி காஷ்மீரி, தலிப் மற்றும் பெடிஸ் போன்ற எழுத்தாளர்கள் - சாகாக்-ஐ-ஹிந்தி (இந்திய பாணி) வகையை எழுதியவர் - முகலாயர்களின் ஆதரவாளராக இருந்தார்கள். தஷ் ிர் அல் சஹ், ஃபைசி முக்கியமான படைப்புகளில் ஒன்றாகும். மேலும் அவர் பல இந்து மத நூல்களை பாரசீக மொழியில் மொழிபெயர்த்தார். அக்பர் மற்றும் ஜகாங்கீர் ஆட்சிக் காலத்தில் அப்துர் ரஹீம் கான் கானா அக்பர் திறமையான அறிஞராகவும், கவிஞராக கருதப்பட்டார். அபுல் ஃபாஸ்ல், ஒரு பெரிய அறிஞர் அவர் வரலாற்று ஆசிரியர், அக்பரால் ஆதரிக்கப்பட்டார். பல வரலாற்றாய்வாளர்கள் கருத்துப்படி, 4000 புத்தகங்களுக்கு மேல் இருந்த நூலகத்தைப் அக்பர் பராமரித்து வந்தார்.

ஷாஜகான் ஆட்சியின் போது பத்ஷஹ்ஹாமாவின் ஆசிரியரான இருந்த அபு தாலிப் கலிம் மற்றும் அலி குலிய சேலம் ஆகியோர் முக்கிய கவிஞர்களாக இருந்தார்கள். பிஜுபூரின் ஆதில் ஷாஹி ஆட்சியாளர்கள் தெற்கில் பாரசீக இலக்கியத்தை ஆதரித்தார்கள். முல்லா ஜஹூரி மற்றும் மாலிக் குமுமி தெற்கில் முக்கிய பெர்சிய கவிஞர்களாகக் கருதப்பட்டனர். கோல்கொண்டாவின் குதுப் ஷாஹிஸ் முகமது ஹுசைன் தபிரேஜி மற்றும் பல கவிஞர்களை ஆதரித்தார். முகலாய நீதிமன்றத்தில் பாரசீக இலக்கியத்தின்

வளர்ச்சி பிராந்திய இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியை ஒரு பெரும் அளவிற்கு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. பஞ்சாபி, சிந்தி, காஷ்மீரி மற்றும் புஷ்டு போன்ற மொழிகள் பாரசீக மொழியையும் பாதித்தது.

குறிப்புகள்

பிராந்திய மொழிகளின் வளர்ச்சி

இடைக்காலத்தில் ஹிந்தி, அஸ்ஸாமி, மராத்தி, பெங்காலி, ஓரியா மற்றும் குஜராத்தி போன்ற பிராந்திய மொழிகள் உருவாக்கியது. 14ம் நூற்றாண்டில் மலையாளம், தெற்கில் சுதந்திரமான மொழியாக உருவாக்கியது. இந்த பிராந்திய மொழிகளின் வளர்ச்சி பிராந்தியக் கொள்கைகள் மற்றும் சமஸ்கிருதத்தின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. இந்த பிராந்திய மொழிகளுள் சில, நிர்வாகப் பணிகளில் ஒரு ஊடகமாக பயன்படப் தொடங்கியது. பிராந்திய மொழிகளில் பக்தி இயக்கத்தின் பரவல் இந்த மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கும் உதவியது.

இந்தி மற்றும் உருது

டெல்லி, பஞ்சாப் போன்ற பகுதிகளில் பேசப்படும் ஹரின்வி மற்றும் பிராராஜ் பசா போன்ற பிராந்திய வட்டார மொழி உருது மொழியின் வளர்ச்சியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. உருது பாரசீக எழுத்தாக்கம், அதன் இலக்கிய மரபு ஆகியவற்றை ஏற்றது. உருது என்ற சொல் துருக்கியில் உள்ள ஒரு ராணுவம் அல்லது முகாமைக் குறிப்பதாக இருந்தது. இந்த உண்மை காரணமாக துருக்கிய முகாமில் பேசப்படும் பேச்சுவழத்திலிருந்து இந்த மொழி வெளிப்பட்டுள்ளது என்று நம்பப்படுகிறது. உருது, ஹிந்தி ஆகியவற்றின் பிறப்பிடம் ஹிந்திவி என்றும் கருதப்பட்டது. அமீர் குஸ்ராவின படைப்புக்கள் இந்த மொழிக்கு அஸ்திவாரத்தை அமைத்தது என நம்பப்படுகிறது. டெக்கான் மொழியில் இந்த மொழியின் பயன்பாடு தக்னி என்ற இலக்கியப் பேச்சுக்கு வழிவகுத்தது. குஜராத், கோல்கொண்டா, பிஜப்பூர், பிதார் மற்றும் ஒளரங்காபாத் ஆகியவை இந்த மொழியின் முக்கிய மையங்களாக இருந்தது. பாமினி இராச்சியத்தின் முக்கிய இசலாமிய கோட்பாட்டாளரான சையது பண்டா நவாஸ் கேதர்வாஸ் இந்த மரபின் மிகப் பழைமையான எழுத்தாளர். பிஜாப்பூரின் சுல்தான் இப்ராஹிம் அடில் ஷா II, தக்னி மொழியில் இசையமைப்பில் ஒரு புத்தகம் எழுதியவர் ஆவார். 7-வது நூற்றாண்டுக்கும், 14ம் நூற்றாண்டிற்கும் இடையே ஹிந்தி உருவானது. இது வேதகால கலா (வீரக் கவிதையின் வயது) அல்லது ஆதிகால கலா (ஆரம்ப காலம்) என்று வர்ணிக்கப்பட்டது. பல ராஜபுத்திர ஆட்சியாளர்கள் மகிந்தா சிவலோக மற்றும் வீரத்தின் கருப்பொருளாக கவிதைகளை ஆதரித்தனர். இவை இந்தியின் ராஜஸ்தானி மொழியில் எழுதப்பட்டது. இந்த உரையாடல்படிவில் உள்ள சில முக்கியமான படைப்புகள் சந்த் பர்தாய், விசால்தாவா ரோசோ மற்றும் ஹம்மர் ரோசோ ஆகியோரின் ப்ரித்விராஜா ரோசோ ஆகும். இப்பணிகளில் பலரது நம்பகத்தன்மை பல்வேறு காரணங்களுக்காக சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. புத்த மதத்தினர் மற்றும் சமணர்களின் பல படைப்புகள் இக்காலத்தைச் சார்ந்தவையாக இருந்தது. 14 மற்றும் 15 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பக்தி மரபுகளையும், சிந்தனைகளையும் வெளிப்படுத்துவதில் மொழியின் பயன்பாடு அதிகரித்து வந்ததால், மொழியின் வளர்ச்சி புதிய உயரங்களை அடைந்தது.

துளசிதாசர் போன்ற பக்தி ஞானிகள் இந்தி போன்ற அவாதி உரையாடலின் போது, பிராஜ் பாஷா, மீரா பாய் ஆகியோர் ராஜஸ்தானின் மார்வாரி பேச்சுவழக்கை பயன்படுத்தினர். இஸ்லாமிய ஞானிகள் மக்களை சென்றடைய புதிய வட்டார வழக்குகளை மேற்கொண்டு பயன்படுத்தினர். சிஷ்டி துறவிகள், தங்கள் பக்தி இசையை இசையமைக்க, தொடர்ந்து இந்தியை பயன்படுத்தி வந்தனர்.

குறிப்புகள்

வங்காள மொழி

10 மற்றும் 12 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கிடையே இயற்றப்பட்ட சார்யபட்ஸ் என்ற நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் வங்காள மொழியின் ஆரம்பகால உதாரணங்கள் காணப்படுகின்றன. வங்காள மொழியில் ஸ்ரீகரானாண்டி மற்றும் கவிந்திரனின் படைப்புகள் முக்கியமானவை எனக் கருதப்படுகின்றன. பக்தி இயக்கத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் வங்காள மொழியில் சைதன்யா உடன் தொடர்புடைய பல்வேறு பாடல்களின் தொகுப்பு இந்த மொழியின் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளித்தது. பிருந்தாபாண்டாஸ் சைதன்ய பகவத்கீதை அல்லது சைதன்ய மங்கல் புராதனத்தின் இறப்பு குறித்த ஒரு முக்கியமான பதிவைக் கொடுத்து, அந்த சமயத்தின் சமூக நிலைமையை பிரதிபலிக்கிறார். லோகந்தாஸ் தமலி எனப்படும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களை புதிய பாணியில் அறிமுகம் செய்ததாக சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் காலகட்டத்தில் மங்கள் கவ்யஸ் என்ற கதை கவிதைகள் வளர்ந்தன. புராணங்கள் என்பது இந்த கதையாடல் வடிவத்தின் தோற்றுவாய் ஆகும். இந்த கவிதைகள் சண்டி போன்ற உள்ளூர் தெய்வங்களின் முக்கியத்துவத்தை பிரச்சாரம் செய்து, சிவாவும் விஷ்ணுவும் கொண்ட புராண தெய்வங்களை வீட்டு தெய்வங்களாக மாற்றிவிட்டன.

அஸ்ஸாமி மற்றும் ஒரியா

13 ஆம் நூற்றாண்டின் ஹரா கௌரி சமயாதா மற்றும் ஹேமா சரஸ்வதி பிரஹலாச்சாரிடாவின் படைப்புகள் அசாமியில் முதல் படைப்புகள் என்று கருதப்படுகின்றன. பக்தி இயக்கம் அசாமிய இலக்கியம் வளர்வதற்கு வழிவகுத்தது. அசாமியில் ஷங்கரதேவா வைணவ அறிமுகத்துடன் அசாமிய கவிதைகளின் வளர்ச்சி தூண்டப்பட்டது. ஷங்கரதேவாவின் சீடனான மாதவாதாஸ் பக்தி-ராத்வாலி எழுதினார். கிருஷ்ணாவின் வாழ்க்கையை விருந்தாவன் வாழ்க்கையில் சித்தரிக்கும் பக்தி மற்றும் புராகிடாஸின் பல்வேறு குணாதிசயங்களை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. புராணங்களும் அஸ்ஸாமிய மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

சரளாதாசாவின் படைப்புகள் ஒரியா இலக்கியத்தின் முதல் படைப்புகளாக கருதப்படுகின்றன. மதூசுதானா, சசாசிவா மற்றும் பீமா ஆகியோர் புராணக் கருத்துக்களில் பல காவியங்களைக் கொண்டிருந்தனர். ராசா கல்லோல், ராதா மற்றும் கிருஷ்ணாவிற்கும் இடையிலான அன்பின் கருப்பொருளில் இந்த காலத்தில் எழுதப்பட்டது. சிசு சங்கர தசாவின் உஷாபிலாஷா மற்றும் கார்டிக் தசாவின் ருக்மினிப்பா ஆகியவை முக்கியமானவை. உபேந்திரா பன்ஜா (1670–1720) படைப்புகள் அடுத்தடுத்த காலங்களில் ஒரியா இலக்கியத்தின் புதிய சகாப்தத்திற்கு வழிவகுத்தது.

குறிப்புகள்

இக்காலகட்டத்தில் வில்லிபுத்தூரார், தெற்கில் ஒரு முக்கியமான இலக்கிய உருவமாகக் கருதப்பட்டார். சமஸ்கிருத சொற்கள் மற்றும் இலக்கிய வெளிப்பாடல்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான பாரம்பரியத்தின் துவக்கத்தில் அவர் பாராட்டப்படுகிறார். வைஷ்ணவ அறிஞர்களால் எழுதப்பட்ட கருத்துகள் மற்றும் தொல்காப்பியம் மற்றும் குறள் - சங்கம் படைப்புகளை பற்றிய கட்டுரைகள் தமிழில் மற்ற முக்கியமான படைப்புகள் ஆகும். புராணங்களில் பல தத்துவ படைப்புகளும், வர்ணனைகளும் தமிழ் இலக்கியத்தின் முக்கிய பகுதிகளாகத் திகழ்கின்றன. இடைக்காலத்தில் ஹரிதாசரால் எழுதப்பட்ட மரைணநார்பந்தர் மற்றும் இருசமையவிளக்கம் எழுதிய சிவதருமோட்டாராம் மற்றும் சைவ சமயநெறி ஆகியவை தமிழ் இலக்கியத்தின் முக்கியமான படைப்புகள் ஆகும். புராண திருமலைநாதன் சிதம்பரபுராணம் (1508) மற்றும் பாலசுப்ரமணிய கவியராயரால் பழனித்தலபுராணம் தத்துவார்த்த துறையில் குறிப்பிடத்தக்க படைப்புகள் ஆகும்.

இலக்கிய எழுத்து வடிவிலான சாம்புவின் வகை (உரைநடை மற்றும் கவிதை கலவையை) புகழ்பெற்ற தெலுங்கு கவிஞரான ஏராபிரகாடாவால் பிரபலப்படுத்தப்பட்டது. அவர் பகவத் புராணத்தை தெலுங்கு மொழியில் மொழிபெயர்த்து பிரபலமடைந்தார். விஜயநகர ஆளுநராக இருந்த கிருஷ்ணதேவ ராயர் தெலுங்கில் அமுக்கமல்யதாவை எழுதினார். பரிஜாதபஹரன் எழுத்தாளர் நந்தி திம்மஹா, மற்றும் அல்லறாணி பெடானா ஆகியோர் அவரது நீதிமன்றத்தின் மிகவும் பிரபலமான கவிஞர்களாக இருந்தனர். ராம ராஜு பூஷண் வசுகரித்ரா மற்றும் ஹரிசாந்த்ரா நளோபாக்யணம் என அறியப்படுகிறது.

கன்னட மொழி பேசும் பகுதிகளில், ஜெயின் எழுத்தாளர்கள் இலக்கியக் கலையில் ஆதிக்கம் செலுத்தினர். பசவா மற்றும் அவரது ஆதரவாளர்களின் படைப்புகள் கன்னட இலக்கியத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சமாக அமைகின்றன. ஹெர்யாசள ஆட்சியாளர்களும் இந்த மொழியின் இலக்கியத்தை ஆதரித்தனர். கரோபாவின் வாடி வித்யானந்தா கன்னட கவிஞர்களின் ஒரு பிரபலமான கதை ஆகும். ஜெயின் கல்வியாளர் சல்வா அபராஜியசதாக (தத்துவ படைப்பு), திரிலோகாராரா (அண்டவியல் பற்றிய படைப்பு) மற்றும் பரதீஸ்வராகரீதா (ராஜா பாரதத்தின் கதை) ஆகியவற்றை எழுதினார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. டெல்லி சுல்தானகம் ஆட்சிக் காலத்தில் இஸ்லாமியர்கள் எவ்வாறு பிளவுபட்டு இருந்தார்கள்?
4. மால்.ப்சாத் என்றால் என்ன?
5. பாரசீக இலக்கியத்தின் சில புகழ்பெற்ற நீதிமன்ற வரலாற்றிலக்கியம் யாவை?

2.4 மதச்சார்பற்ற நிபந்தனைகள்

டெல்லி சுல்தானிய காலத்தில் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி சமஸ்கிருதம் மற்றும் பாரசீக மொழிக்கு மட்டும் அல்லாமல் பிற பிராந்திய

மொழிகளிலும் பரிணமித்திருந்தது. டெல்லியைச் சேர்ந்த சுல்தான்கள் மற்றும் மாகாண வம்சங்களின் ஆட்சியாளர்கள், பிற அறிவுத் துறைகளில் வரலாற்று, சமய இலக்கியங்கள் உருவாக்கிய பல்வேறு அறிஞர்களை ஆதரித்தனர். கஜினி முகமதுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் அல் பெர்னி நன்கு அறியப்பட்ட பாரசீக அறிஞராக இருந்தார். வரங்கல் மற்றும் விஜயநகரப் பேரரசு என்ற இந்து ஆட்சியாளர்கள் சமஸ்கிருத இலக்கியத்தை ஊக்குவித்தனர். இந்த காலகட்டம் பல்வேறு இந்திய பிராந்திய மொழிகளில் இலக்கியத்தின் தொடக்கத்தைக் கண்டது என்ற பொருளில் தனித்துவம் பெற்றது. புலம் அல்லது கல்வி, மதரஷாஸின் விரிவான பாடத்திட்டம் பற்றி சிறிதளவும் அறியப்படவில்லை, ஆனால் மருத்துவத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது என்று தோன்றுகிறது. 1329 ஆம் ஆண்டு ஜியா முஹமத் மஸ்முய்யால் எழுதப்பட்ட ஆரம்பகால எஞ்சியுள்ள படைப்புகள் அரபு மற்றும் இந்திய ஆதாரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது மற்றும் அரேபிய மருந்துகளின் உள்ளூர் சமதளங்களை கொடுக்கிறது. மற்றவை அரேபிய, கிரேக்க மற்றும் இந்திய படைப்புகளின் கலவையுடன் சேர்ந்து, மூன்று கலாச்சாரங்களின் மருத்துவ அறிவை ஒன்றாகக் கொண்டு வந்தனர். சுல்தான் காலத்திலிருந்தே சில இலக்கிய படைப்புக்கள் தப்பிப்பிழைத்திருக்கின்றன. அமிர் குஸ்ராவ் அல்லது ஹசான் போன்ற கவிஞர்களின் பல பெரிய துண்டுகள் தவிர, ஒரே சகிப்புத்தன்மை, சங்கரேஸாவின் கவிதைகள், இந்தியாவில் பிறந்த முதன்மையான கவிஞர் அல்லது ரஹானியின் கவிதைகள் ரன்தம்பர் -இன் இல்தட்மிஸ் போன்றவை அடங்கும்.

டெல்லி சுல்தானகத்தின் இந்து-இஸ்லாமிய கலாச்சாரம்

குறிப்புகள்

தில்லி சுல்தானியின் காலத்தில் மிக முக்கியமான இலக்கிய பங்களிப்பு வரலாற்றுத் துறையில் இருந்தது. பண்டைய இந்தியப் பண்பாடு வரலாற்று இலக்கியங்களை உருவாக்கியது மற்றும் உயிர் பிழைத்த இஸ்லாமிய படைப்புகள் முதன்மையான ஆதாரங்களாக இருந்தன. இப்பணிகள் மிகவும் வேறுபட்டவை. பலர் தங்கள் அரச ஆதரவாளர்களின் பாத்திரத்தை மகிமைப்படுத்தி அல்லது மிகைப்படுத்திக் கொண்டாலும், அடிப்படை வரலாற்று உண்மைகள் ஒலித்தன. வரலாற்று அறிஞர் ஆல்பெருனி, பல்வேறு பேரரசர்கள் பற்றிய அரசியல் தத்துவங்களையும், தனிப்பட்ட ஆளுமைகளை உருவகப் படுத்த அவரது கவர்ச்சியான உள்ளூர்வுடன் குறிப்பாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவர்.

15 ஆம் நூற்றாண்டில் சுல்தானியப் பேரரசு ஆட்சி வீழ்ச்சியுற்ற நிலையில், மாகாண அரசுகளின் எழுச்சி பிராந்திய மொழிகளின் வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தது. இந்து ஆட்சியாளர்கள் சமஸ்கிருத மொழியை மதம் மற்றும் காவியங்களின் மொழியாக ஆதரித்திருந்தாலும், இஸ்லாமிய ஆட்சியாளர்கள் மக்களின் பொதுவான மொழிகளுக்கு ஆதரவளித்தனர். சமஸ்கிருத காப்பியங்களின் மாகாண மொழிகளில் முதல் மொழிபெயர்ப்புகளுக்கு இஸ்லாமியர்கள் இருந்தார்கள் என்பது முரண்பாடாக இருந்தது.

2.4.1 தில்லி சுல்தானின் மதக் கொள்கை

தில்லி சுல்தானகத்தின் சமயத்தில், மதமானது ஒரு முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தது, இது கலாச்சாரத்தின் ஒரு முக்கிய பகுதியாக இருந்தது. வேத மதம், புத்த சமயம், சமண மதம், வைணவம், மதவாதம் மற்றும் தாந்த்ரீக பிரிவுகள் போன்ற பண்டைய சமயப் பிரிவுகள் அனைத்தும்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 59

குறிப்புகள்

எண்ணற்ற வடிவங்களில் இருந்தன. தில்லி சுல்தானகத்தின் முழு காலத்திலும் மாநிலத்தின் மதமாக இருந்த இஸ்லாமியம், அவர்களின் மதக் கொள்கைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. அவர்கள் தங்கள் குடிமக்களுக்கு மத்தியில் மதத்தை பரப்புவதற்காக தங்கள் முயற்சியில் எந்தவொரு கல்வியையும் விட்டு வைக்கவில்லை. அரசை ஆளுகையில், சுல்தான் தனது அரசியல் கடமைகளுடன் தனது மத கடமைகளை நிறைவேற்ற வேண்டியிருந்தது. இஸ்லாமிய அல்லாத பகுதியை இஸ்லாமிய பிராந்தியமாக மாற்றுவது அவரது கடமையாகும். ∴பிரோஸ் துக்ளக் மற்றும் சிக்கந்தர் லோடி போன்ற சுல்தான்கள் தங்கள் கொள்கைகளில் இஸ்லாமியம் பிரச்சாரம் செய்யத் தவறிவிட்டனர். ஆனால் அலா-உத்-தீன் கில்ஜி மற்றும் முஹம்மத் பின் துக்ளக் போன்ற ஆட்சியாளர்களுக்கு இது இரண்டாம் நிலைப் பணி ஆகும்.

தில்லி சுல்தானின் அனைத்து ஆட்சியாளர்களும் இஸ்லாமியர்களுக்கும் இஸ்லாமிய அல்லாதவர்களுக்கும் இடையே பெரும்பான்மையான இந்துக்களுக்கு இடையில் ஒரு பாரபட்சமான கொள்கையைத் தொடர்ந்தனர். நிலவரி வருவாயைப் பொறுத்தவரை இஸ்லாமியர்கள் இந்துக்களைவிட குறைவாகவே விலை கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. இந்து வர்த்தகர்கள் கூட முஸ்லிம் வர்த்தகர்களுடன் ஒப்பிடுகையில் இருமடங்கு வணிக வரியை செலுத்தினர். வெளிநாட்டு இஸ்லாமியர்களுக்கு மட்டுமே அரசின் உயரிய தலைப்புகள் வழங்கப்பட்டன. அதே நேரத்தில் இந்துக்கள் மற்றும் இஸ்லாமியர்கள் அல்லாதவர்களும் கூட அவர்களால் கருதப்படவில்லை. நீதி வழங்குவதில் இந்துக்கள் பாரபட்சமற்ற வகையில் பாரபட்சம் காட்டப்பட்டனர். அவர்கள் மத வரி ஜிசியாவை செலுத்த வேண்டியிருந்தது. இந்துக்களின் மத புனிதத்தலங்கள் மீது கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டது. ஹிந்து கல்வி நிறுவனங்கள், கோயில்கள் மற்றும் சிலைகள் அழிக்கப்பட்டன, மசூதிகள் தங்கள் இடங்களில் எழுப்பப்பட்டன, மேலும் இந்துக்களின் மதம் பெரும்பாலான சுல்தான்களின் ஆட்சி காலத்தில் மதிக்கப்படவில்லை. இவ்வாறாக, இந்துக்கள் சிம்மிஸ்கள் என்றும், கப்ரிகள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டனர். ஆனால் நடைமுறையில் இது போன்று நடத்தப்பட்டனர்.

தில்லி சுல்தானகத்தின் காலம் இந்துக்களுக்கும் இஸ்லாமியர்களுக்கும் இடையேயான போராட்ட காலமாக இருந்தது. அவர்கள் அரசியல் மற்றும் மதம் ஆகிய துறைகளில் ஒருவருக்கொருவர் கடுமையாக போட்டியிட்டனர். சுல்தான்களின் கொள்கை மத சகிப்புத்தன்மையின் காரணமாக இருந்தது. சுல்தானால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மத பிரச்சாரம் பிரதானமாக இந்தியாவில் நிறுவப்பட்ட சாம்ராஜ்யத்தை பாதுகாப்பதாகும். சுல்தான்களும் தங்கள் வயதிற்கேற்ப செயல்பட்டனர் அதுதான் அவர்களுக்கு இயற்கையான நடைமுறையாக இருந்தது. ஆனால், எல்லா இந்துக்களையும் இஸ்லாமியர்களையும் மாற்றுவது அல்லது இந்து மதத்தின் வலிமையை, பௌதீக சக்தியின் மூலம் அழிக்க முடியாது என்பதை சுல்தான்கள் யாரும் உணரவில்லை. அவர்களுடைய பெரும்பாலான கொள்கைகளில் குடிமக்கள் பெரும்பான்மையின் விசுவாசமும் ஒத்துழைப்பும் இல்லை. சுல்தான்களின் சமய நிர்வாகம் சில குறைபாடுகளால் பாதிக்கப்பட்டாலும், அது காலத்தின் தேவையை நிறைவு செய்தது.

டெல்லி சுல்தானிய ஆட்சியின் கீழ் இருந்த மத நிலைமைகள் சில மதங்கள் வீழ்ச்சியுடன் முற்றிலும் மாறியுள்ளன. இதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து,

இலக்கிய கோட்பாடும் பக்தி இயக்கமும் அதிக ஏற்பு பெற்று வந்தன. அவர்களது ஆட்சியின் தொடக்க ஆண்டுகளில், இந்தியாவில் இருந்த அனைத்து பண்டைய சமயப் பிரிவுகளும் வேத சமயத்தையும் இந்து மதத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு புத்த, சமண, வைணவம், சைவ மதம் என பல்வேறு வடிவங்களில் இருந்தன. எனினும், பல சமயங்களில் மதங்கள் குறைந்துவிட்டன அல்லது இந்தியாவின் சில பகுதிகளில் மட்டும் குவிந்து கிடந்தன. இஸ்லாமியர்களில் சன்னிகளும் ஷியாஸும் பெரும்பான்மையினராக இருந்தனர். இந்த நேரத்தில் இஸ்லாமியர்களிடையே இஸ்லாமிய கோட்பாட்டின் எழுச்சியும், இந்துக்களின் பக்தி இயக்கமும் ஒரு சுவாரசியமான போக்காக இருந்தது.

தெல்லி சுல்தானகத்தின் இந்து-
இஸ்லாமிய கலாச்சாரம்

குறிப்புகள்

தில்லி சுல்தானின் வருகைக்கு முன்னர் ஒரு பழைய மதத் துறையான இஸ்லாமிய கோட்பாடு இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தது. முஸ்லீம்கள் இந்தியாவில் குடியேறியதும், இஸ்லாமிய கோட்பாடு முக்கியத்துவம் பெற்றது. ஏராளமான இஸ்லாமிய ஞானிகள் இந்தியாவுக்குள் வந்து, நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் தங்களை குடியமர்த்தினர். கடவுள் மீது அன்பு, அஹிம்சை, சுய ஒழுக்க நடைமுறை போன்ற மதவாதக் கருத்துகளை இஸ்லாமிய கோட்பாடு அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. இந்த மதிப்புகள் இந்தியாவில் இந்துக்கள், புத்தர்கள், சமணர்கள் மத்தியில் பொதுவானவை. இஸ்லாமிய தத்துவத்தின்படி, ஒரே ஒரு கடவுள் இருக்கிறார், எல்லோருடைய விஷயமும் அவரின் ஒரு பகுதியாகவே இருக்கிறது. இஸ்லாமியர்கள், பக்தியுள்ள இஸ்லாமியர்கள், ஷரியத்தில் உள்ள சட்டங்களைப் பின்பற்றி, இரட்சிப்பை அடைவதற்கான உண்மையான வழியாக அதைப் பார்த்தார்கள். இஸ்லாமிய ஞானிகள் ஒரு எளிமையான அழகியற் வாழ்வை வாழ்ந்தனர். உலகத்தின் அனைத்து பொருட்கள் மற்றும் இன்பத்தையும் மறுத்தனர். அவர்கள் எந்த வகையிலும் விக்ரிக வணக்கத்தினைக் கவனித்தனர். கடவுளை அன்பாக, கருணையாக அவர்கள் கருதினர். எனவே அவர்கள் அவரை கண்டு பயப்படவில்லை ஆனால் அவரை நேசித்தார்கள். அவர்கள் இச்சை மனிதர்களை ஒரு முட்டாளாக கருதினார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு மிகுந்த மனஅழுத்தத்தை கொடுத்தனர். கடவுள் நினைவுறுத்தலுடன் இசை நெருக்கமாக இருந்தது. எனவே, கடவுளை நினைவு கூறும் வேளையில், இசை மற்றும் நடனத்தில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர். அவர்கள் பீர் என்று அழைக்கப்பட்ட குரு (குருநாதர்) மீது நம்பிக்கை வைத்து, ஒரு குருவின் உதவி தேவை என்று நினைத்தார்கள். இஸ்லாமியர்கள் வெவ்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டனர். அவற்றில் முக்கியமானவை சுராவார்டி பிரிவு மற்றும் சிஸ்டி பிரிவு ஆகும். சுராவார்டி மதப்பிரிவின் செல்வாக்கு சிந்து, பஞ்சாப் மற்றும் முல்தான் ஆகியவற்றிற்கு மட்டுமே மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் பஞ்சாப், ராஜஸ்தான், மத்திய பிரதேசம், பீகார், வங்காளம், ஓரிசா மற்றும் தென்னிந்தியா உட்பட இந்தியா முழுவதும் இந்த சிஸ்டி பிரிவு நன்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. பல இஸ்லாமிய புனிதர்கள் தில்லி சுல்தானகத்தின் காலத்தில் மிகவும் பிரபலமானவர்களாக இருந்தனர், அவற்றில் மிக முக்கியமானவர்கள் ஷேக் முயன்-உத்-டின் சிஸ்டி, பாபா :.பாரெல்-உத்-தின், நாசீர்-உத்-தின் முஹம்மது, நிசாமுத்-தின் அலியா, குவாஜா ஷேக் தக்கி-உத்-தின் மற்றும் மாலிக் முஹம்மது ஜேசி ஆவர்.

தில்லி சுல்தானகத்தின் காலத்தில் மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் பக்தி இயக்கம் ஆகும். பக்தி இரட்சிப்பை அடைவதற்கு வழிவகுத்தது.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 61

குறிப்புகள்

இஸ்லாமியர்களுக்கு ஒரு சவாலாக மத்தியகாலத்தில் இந்துக்களிடையே பக்தி இயக்கம் உருவானது. பக்தி இயக்கத்தின் ஞானிகள், ராமர், பகவான் கிருஷ்ணர், சிவன் அல்லது அல்லா போன்ற பல்வேறு பெயர்களில் பெயர் பெற்ற ஒரு சக்தி வாய்ந்த கடவுளை நம்பினர். அவர்கள் சாதிய அமைப்புக்கு ஆதரவாக இருக்கவில்லை அல்லது விக்ரிசு வழிபாட்டின் மீது நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை. அவர்களின் கருத்துப்படி, இரட்சிப்பை அடைவதற்கு, பக்தியின் மீது மட்டுமே கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒரு பக்தனக்கு முக்தி அடைய உதவும் ஒரு குரு தேவை, ஆனால் கடவுளின் கருணையால் மட்டுமே அது சாதிக்கப்பட முடியும், அதே நேரத்தில் இறைவனின் அருளை மட்டுமே அடைய முடியும் என்று பக்தி ஞானிகள் நம்பினார்கள்.

பக்தி ஞானிகள் தங்கள் கருத்துக்களை தங்கள் சீடர்களுக்கு எளிய மொழிகளில், கவிதைகள், பிரார்த்தனைகள், தங்கள் போதனைகள் மூலம் பரப்பினர். எனினும் அவர்களின் வாழ்க்கையின் தனிப்பட்ட உதாரணமும், அவர்களின் பக்தியும் அவர்களின் தொண்டர்களின் மீது மிகப்பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. புனிதர்கள் சமஸ்கிருதத்தை விட தங்கள் கருத்துக்களை இந்திய பிராந்திய மொழிகளில் பிரச்சாரம் செய்தனர். பக்தி இயக்கங்களின் முன்னோடிகளாக ராமானுஜா, நிம்பகரா மற்றும் மாதவச்சாரியார் இருந்தனர். பதினான்காம் நூற்றாண்டில் செழித்த ராமானந்தர் மூலம் பக்தி இயக்கம் பிரபலமடைந்து வந்தது. கபீர், குரு நானக், சைதன்யா போன்ற பிற பக்தி ஞானிகள் பக்தி இயக்கத்தின் விரிவாக்கத்திலும் புகழிலும் நிறைய பங்களித்தார்கள்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

6. பக்தி இயக்கத்தின் முக்கிய நம்பிக்கைகள் எவை?
7. தில்லி சுல்தானகம் காலத்தின் முக்கியமான இஸ்லாமிய புனிதர்களின் பெயர்கள் யாவை?

2.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. முதல் தேவான் சமய விஷயங்கள், புனித நிறுவனங்கள், அறிஞர்கள் மற்றும் இரண்டாம் தேவான் ஆகியோர் சுல்தானியத்தில் கடிதங்களைக் கவனித்தார்.
2. பேரரசு பல இக்தாக்கள் அல்லது பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு இக்தாவும் ஒரு தலைமை இராணுவ தளபதியின் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த இக்தாக்கள் தங்கள் பகுதிகளின் சுதந்திரமான ஆட்சியாளர்களால். அவர்களுடைய பதவிக் காலம், இடமாற்றம் ஆகியவை சுல்தானின் சொந்த விருப்பத்தைச் சார்ந்திருந்தன. ஒவ்வொரு இக்தாவும் சுல்தானிடம் கீழ்ப்படிந்து இருக்க வேண்டியிருந்தது.
3. மதப்பிரிவுகள், கல்வி, தொழில்களின் அடிப்படையில் இஸ்லாமியர்கள் பிளவுபட்டு விட்டனர். சன்னி மற்றும் ஷியாக்கள் பிரிவினரின் அடிப்படையில் ஒருவருக்கொருவர் வேறுபடுகின்றனர், அதே நேரத்தில்

சிப்பாய்கள் மற்றும் அறிஞர்கள் தங்கள் தொழில்களின் அடிப்படையில் ஒருவருக்கொருவர் பிரிக்கப்பட்டனர். மற்றொரு வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த உலமாக்கள், இஸ்லாமியர்களிடையே மத சமூகத்தை அமைத்ததோடு, மற்றவர்கள் மீது மிகுந்த முக்கியத்துவத்தை கூறினர்.

தெல்லி சுல்தானகத்தின் இந்து-இஸ்லாமிய கலாச்சாரம்

4. மால்:ப்சாத் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் வடிவம், இஸ்லாமிய ஞானிகளின் உரையாடல் வடிவில் எழுதப்பட்டது. அமீர் ஹசன் சிஜ்சி எழுதிய பாவாய்டு -உல் .பு 'அட், ஷேக் நசீமுதின் ஆலியா மற்றும் கெய்ர்-உல் மஜ்லிஸ் ஆகியோரின் உபகதைகள் ஷேக் நசீர் அல்-தீன் முகமதுவின் படைப்புக்கள் இந்த வடிவத்தில் எழுதப்பட்ட முக்கியமான படைப்புகள் ஆகும்.
5. பாரசீக இலக்கியத்தின் மிகவும் புகழ்பெற்ற நீதிமன்றக் கதைகளில் சில, புட் ஹஸ் சலாடின் எழுதிய இஸாமி, தபாகத்-ஐ-நசீரி எழுதிய மினஜ்-அஸ் சிராஜ் மற்றும் .பெரோஸ் ஷா துக்ளக் எழுதிய .புட்-ஹாட்-ஐ பைரோஸ்சாஹி ஆகியவை ஆகும். இந்த காலகட்டத்தின் பாரசீக இலக்கியத்தில் சியாடின் பராணி நிறைய பங்களிப்பு செய்தார். பாத்வா-ஐ ஜஹந்தரி மற்றும் தரிக்-ஐ பைரோஷா ஆகியவை அவருடைய முக்கியமான படைப்புகள் ஆகும்.
6. ராமர், பகவான் கிருஷ்ணர், சிவன் அல்லது அல்லா போன்ற பல்வேறு பெயர்களில் அழைக்கக்கூடிய ஒரு சக்தி வாய்ந்த கடவுளை பக்தி இயக்கம் நம்பியது. ஒரு பக்தனக்கு முக்தி அடைய உதவும் ஒரு குரு தேவை, ஆனால் கடவுளின் கருணையால் மட்டுமே அது சாதிக்கப்பட முடியும், அதே நேரத்தில் இறைவனின் அருளை மட்டுமே அடைய முடியும் என்று பக்தி ஞானிகள் நம்பினர்.
7. தில்லி சுல்தான்களின் காலத்தில் இருந்த மிக முக்கியமான இஸ்லாமிய புனிதர்கள் ஷேக் முயன்-உத்-தின் சிஸ்டி , பாபா .பாரெல்டு -உத்-தின், நாசீர்-உத்-தின் முகமத், நிசாம்-உத்-தின் அலியா, குவாஜா ஷேக் தக்கி-உத் தின் மற்றும் மாலிக் முகமது ஜேசி.

குறிப்புகள்

2.6 சுருக்கம்

- சுல்தானகம் நிர்வாக அடிப்படையில் இராணுவம் மற்றும் அதன் விதிகள் சுயமரியாதையைத் தூண்டிவிட்டன. இருப்பினும், எந்த ஒரு அரசும் தனியாக நிர்வகிக்க முடியாது என்பதால், சுல்தானிய ஆட்சியாளர்களுக்கு உதவிகளும், ஆலோசனைகளும் தேவைப்பட்டன.
- மேலும், ராஜாவும் அவருடன் ஆலோசனை செய்ய அமைச்சர்களும் இருந்தனர், ஆனால் அமைச்சர்கள் பற்றி எந்த உறுதியும் இல்லை. இந்த அமைச்சர்களின் தலைவரே முழு நிர்வாகத்தின் தலைவராக இருந்த 'வஜீர்' என்று அறியப்பட்டார்.
- துருக்கியர்களுக்கு முன்பு, இந்தியாவின் ஆட்சியாளர் எவரும் அவரை பற்றி, வெளிநாட்டு நபரின் அலுவலகம் அல்லது நிறுவனம் என்று கருதப்படவில்லை. ஆனால் தில்லி சுல்தானகம் பெயரில்தான் இஸ்லாமிய பேரரசு கீழ்ப்படுத்தப்பட்டது.
- சுல்தான்கள் இஸ்லாமிய பேரரசை மட்டுமே அரசியலமைப்பு ஆட்சியாளராக ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள், தங்களை மட்டுமே பிரதிநிதிகளாக கருதுகின்றனர்.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 63

குறிப்புகள்

- இந்தியாவின் துருக்கிய சுல்தான்கள் சுதந்திரமானவர்கள் என்றாலும், அவர்கள் இஸ்லாமிய பேரரசின் ஆட்சிக்கு ஸ்திரத்தன்மையை அளித்து, தம்மை பரந்த இஸ்லாமிய உலகின் ஒரு பகுதியாகவே கருதிக் கொண்டனர்.
- இஸ்லாமிய சட்டம் ஒரு ஆட்சியாளரைத் தேர்ந்தெடுப்பதை அனுமதிக்கிறது, ஆனால் நடைமுறையில் சுல்தானின் எந்தவொரு பிரச்சினையும் சிம்மாசனத்திற்கு அடுத்தபடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.
- இந்த தாப்காட்-ஐ-நசிரி -இன் மின்ஹாஜ் -அஸ் -சிராஜ் , மற்றும் பிரோஸாவஹி ஜியோதீன் பரணியின் தகித-ஐ-நசிரி, மாம்லக் காலத்தில் அனைத்து மத்திய, மாகாண மற்றும் மாவட்டத்தின் முக்கிய பதவிகள் துருக்கியர்களால் ஏகப்படுத்தப்பட்டன என்று தெளிவாகிறது.
- துருக்கியப் படையெடுப்பு இந்தியாவின் சுதந்திரமான சிறிய அரசுகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது. இல்துத்மிஷ் மற்றும் பால்பன் ஆகியோர் தில்லி சுல்தானிகத்தை தங்கள் கொள்கையால் விரிவாக்கினர்.
- இந்த இக்தார் வருவாய் வசூலுக்கு மட்டுமின்றி, அவரது பகுதியில் உள்ள ஒழுங்கை பராமரிப்பதிலும் பொறுப்பு வகித்தார்.
- துருக்கியின் வருகைக்கு முன்னர் ராஜபுத்திர அதிகாரத்தின் அடிப்படையில் உள்ளூர் நிலப்பிரபுத்துவ தலைவர்கள் இருந்தனர். துருக்கியர்கள் முக்கிய ராஜபுத்திர நிலப்பிரபுத்துவ தலைவர்களை நீக்கி தங்கள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்தனர்.
- போர் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தின் ஏகபோகமாக இருந்தது. அதாவது சத்திரியர்கள், அல்லது ராணுவத்திற்கு ஆட்சேர்ப்பு என்பது பயிற்சி பெற்ற அனைத்து ஆண்களுக்கும் திறக்கப்பட்டது.
- துருக்கிய ஆக்கிரமிப்புக்கள் மற்றும் வெற்றிகளுக்குப் பிறகு, இந்திய அரசியல் கண்ணோட்டம் பரந்து விரிந்து, நிலைமை தனிமைப்படுத்தப்பட்டு, வர்த்தகம் ஊக்குவிக்கப்பட்டது.
- பேராசிரியர் ஹபீப் கூற்றுப்படி, இது இந்தியாவில் உள்ள இடைக்கால பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்த துருக்கியின் வெற்றி ஆகும்.
- சட்ட முறைமை, வரிவிதிப்பு, முறைமை மற்றும் நாணய வளர்ச்சி ஆகியவற்றின் சீரானது வர்த்தகர்களுக்கு உற்சாகம் அளித்ததோடு, தங்கள் துறை நடவடிக்கைகளை விரிவாக்கியது.
- கலாச்சாரத்தில் சமுதாயம், மத நிலை, இலக்கியம், கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை ஆகியவை அடங்கும்.
- இஸ்லாமியர்களின் பண்பாடு, ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவினரிடம் இருந்த ஒரு சில அல்லது ஒரு வர்க்கப் பண்பாடு, மன்னரின் அருட்கொடை சூரிய ஒளியில் இருந்தது.
- வெளிநாட்டு இஸ்லாமியர்கள் மதிக்கப்பட்டு சமுதாயத்தில் மிகவும் சலுகை பெற்ற பகுதியினராக இருந்தனர். அவர்களுக்கு அரசின் உயர் பதவிகள் அனைத்தும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன.
- வெளிநாட்டு இஸ்லாமியர்கள் அவர்களை இந்த நாட்டின் நீல ரத்தம் அல்லது படையெடுப்பாளர்கள் அல்ல என்று கருதினர். எனவே, இந்திய

முஸ்லிம்களுக்கு சமூகத்தில் அல்லது நிர்வாகத்தில் சம அந்தஸ்து வழங்கப்படவில்லை.

டெல்லி சுல்தானகத்தின் இந்து-இஸ்லாமிய கலாச்சாரம்

- இஸ்லாமிய மத பிரிவினர், கல்வி மற்றும் தொழில்களின் அடிப்படையில் பிரிந்தனர். சன்னி மற்றும் ஷியாக்கள் பிரிவினரின் அடிப்படையில் ஒருவருக்கொருவர் வேறுபடுகின்றனர், அதே நேரத்தில் வீரர்கள் மற்றும் அறிஞர்கள் தங்கள் தொழில்களின் அடிப்படையில் ஒருவருக்கொருவர் பிரிக்கப்பட்டனர்.
- அடிமை முறையானது இஸ்லாமியர்களிடையேயும், இந்துக்களிலும் அடிமைகளிலும் வெளிப்படையான சந்தைகளில் விற்பனை செய்யப்பட்டு வாங்கப்பட்டது.
- பர்தா அமைப்பு மற்றும் குழந்தை திருமணம் சமுதாயத்தில் பெண்களின் கல்வி மற்றும் நிலைப்பாட்டை மோசமாக பாதித்துள்ளது.
- டெல்லி சுல்தானிய காலத்தில் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி சமஸ்கிருதம் மற்றும் பாரசீக மொழிக்கு மட்டும் அல்லாமல் பிற பிராந்திய மொழிகளிலும் பரிணமித்திருந்தது.
- மத்திய மொழியில் புதிய மொழிகளின் வளர்ச்சி மற்றும் பணக்கார நூல் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி அதிகரித்தது.
- தில்லி சுல்தானகம் நிறுவப்பட்டதன் மூலம் உப கண்டத்தில் புதிய இலக்கிய நடை மற்றும் மொழி அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. அமீர் குஸ்ராவ் எழுதிய எழுத்துக்கள் பாரசீக இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு நிறைய பங்களித்தன.
- மத்தியகாலத்தில் இந்தி, அஸ்ஸாமி, மராத்தி, வங்காளம், ஓரியா மற்றும் குஜராத்தி போன்ற பிராந்திய மொழிகள் உருவாக்கப்பட்டன.
- ஹரியான்வி மற்றும் ப்ராஜ் பாசா போன்ற பிராந்திய வட்டாரங்களில் தில்லி மற்றும் பஞ்சாப்பைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் பேசப்படும் உருது மொழி வளர்ச்சியை பாதித்தது.
- பிருந்தபாண்தாஸ், சைதன்ய பகவத் அல்லது சைதன்யா மங்கல், புராதனத்தின் இறப்பு குறித்த ஒரு முக்கியமான பதிவைக் கொடுத்து, அந்த சமயத்தின் சமூக நிலைமையை பிரதிபலிக்கிறார்.
- சரளாதாஸின் படைப்புகள் ஓரியா இலக்கியத்தின் முதல் படைப்புகளாக கருதப்படுகின்றன. மதூசுதனா, சசாசிவா மற்றும் பீமா ஆகியோர் புராணக் கருத்துக்களில் பல காவியங்களைக் கொண்டிருந்தனர்.
- இக்காலகட்டத்தில் வில்லிபுத்தூரார், தெற்கில் ஒரு முக்கியமான இலக்கிய உருவமாகக் கருதப்பட்டார். சமஸ்கிருத சொற்கள் மற்றும் இலக்கிய வெளிப்பாடல்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான பாரம்பரியத்தின் துவக்கத்தில் அவர் பாராட்டப்படுகிறார்.
- தில்லி சுல்தானகத்தின் காலத்தில் இலக்கிய வளர்ச்சி சமஸ்கிருதம் மற்றும் பாரசீக மொழிக்கு மட்டுமல்ல, மற்ற பிராந்திய மொழிகளிலும் உருவானது.
- 15 ம் நூற்றாண்டின் சுல்தான் அதிகாரத்தின் சரிவு, மாகாண ராஜ்யங்களின் எழுச்சி பிராந்திய மொழிகளின் வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தது.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- தில்லி சுல்தானின் அனைத்து ஆட்சியாளர்களும் இஸ்லாமியர்களுக்கும், இஸ்லாமியர் அல்லாதவர்களுக்கும் மற்றும் பெரும்பான்மையான இந்துக்களுக்கும் இடையில் ஒரு பாரபட்சமான கொள்கையைத் தொடர்ந்தனர்.
- தில்லி சுல்தானியம் வருவதற்கு முன்பே, ஒரு பழைய மதவெறிக் குழு இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தது. கடவுள் மீது அன்பு கொள்வது, அஹிம்சை, சுய ஒழுக்கத்தை நடைமுறை செய்வது போன்ற மதவாதக் கருத்துகளை இஸ்லாமிய கோட்பாடு அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது.
- தில்லி சுல்தானகத்தின் காலத்தில் மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் பக்தி இயக்கம் ஆகும். பக்தி முக்தியை அடைவதற்கு வழிவகுத்தது.

2.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- சம்பு: இது உரைநடை மற்றும் கவிதை கலவையாக எழுதும் ஒரு வடிவத்தை குறிக்கிறது.
- இக்தா அமைப்பு: இது நிலம் சிறிய பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு அமைக்கப்பட்ட ஒரு அமைப்பை குறிக்கிறது மற்றும் இக்தா ஒவ்வொன்றும் இராணுவ தளபதியின் பொறுப்பாளரின் கீழ் நியமிக்கப்பட்டுள்ளது.
- கராஜ்: இது விவசாய நிலத்தின் மீது தனிப்பட்ட இஸ்லாமிய வரி வகையை குறிக்கிறது.
- சூபிசம்: இது கடவுளின் ஒரு இறையியல் வடிவத்தைக் குறிக்கிறது, இது கடவுள் மற்றும் சாந்தியின் பொருள்முதல்வாதத்தை உள்ளேநோக்கி தேடுதலை வலியுறுத்தும் ஒரு பாடநெறியாகும்.
- வசீர்: இது ஒரு உயர் அரசியல் ஆலோசகர் அல்லது அமைச்சரின் பதவியை குறிக்கிறது.

2.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. தில்லி சுல்தானியில் சுல்தானின் பங்கு என்ன?
2. துருக்கிய காலத்தில் அமிர்ஸின் பங்கு என்ன ?
3. தில்லி சுல்தானின் நிர்வாகம் எவ்வாறு பிரிந்தது?
4. இந்திய இஸ்லாமியர்களின் மீது வெளிநாட்டு இஸ்லாமியர்களின் பார்வை ஏன் கீழாக இருந்தது?
5. தம்மலி என்றால் என்ன?
6. பாரசீக இலக்கியத்தின் வளர்ச்சி பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.

நெடு விடை வினாக்கள்

1. துருக்கிய படையெடுப்புகளுக்குப் பின்னர் பொருளாதார தாக்கத்தை பற்றி விவாதிக்க.
2. தில்லி சுல்தானகம் காலத்தில் சமுதாயம் எவ்வாறு பிரிந்தது? விரிவாக விளக்குக.

3. தில்லி சுல்தானகம் காலத்தில் அடிமைகளின் நிலையைப் பற்றி ஆராய்க.
4. தில்லி சுல்தானகம் காலத்தில் மொழி, இலக்கியம் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியை விளக்குக.
5. தில்லி சுல்தானகம் பற்றிய சமயக் கொள்கையை விவாதிக்க.

டெல்லி சுல்தானகத்தின் இந்து-இஸ்லாமிய கலாச்சாரம்

குறிப்புகள்

2.8 மேலும் படிக்க

- மஜூம்தார், ரமேஷ் சந்தியார், காளிகிங்கர். 1949. இந்தியாவின் முன்னேறிய வரலாறு. புதுடில்லி: மக்மில்லன்.
- புருக், பெர்சி. 2013. இந்தியக் கட்டிடக்கலை (இஸ்லாமிய காலம்). புதுடில்லி: படித்த புத்தகங்கள் லிமிடெட்.
- லுனியா, நாதூராம் ப்ருன்வரர்லால். 1996. இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் பரிணாமம்: ஆரம்பகால காலத்திலிருந்து நிகழ்காலம் வரை. ஆக்ரா: லட்சுமி நாராயண் அகர்வால்.
- சத்தியநாதர், R. 1961. இந்தியாவின் அரசியல், பண்பாட்டு வரலாறு. சென்னை: எஸ். விஸ்வநாதன்.
- சர்க்கார், ஜகதநாத். 1992. சிவாஜியும் அவர் காலங்களும். ஹைதராபாத்: ஓர்நிலை பிளாக்ஸ்வான்.
- பிரசாத், இஷ்வாரி. 2016. இந்தியாவில் முஸ்லிம் ஆட்சியின் குறுகிய வரலாறு: இஸ்லாம் வெற்றிபெற்றதில் இருந்து ஒளரங்கசீப்பின் இறப்பு வரை. புதுடில்லி: அபிஜீத் பப்ளிகேஷன்ஸ்.
- R, S ஷர்மா. 1999. இந்தியாவில் முகலாயப் பேரரசு: ஒரு திட்டமிட்ட ஆய்வு. புதுதில்லி: அட்லான்டிக் பதிப்பக & விநியோகிப்பவர்

அலகு 3 கலை, கட்டிடக்கலை, மற்றும் டெல்லி சுல்தானகத்தின் வீழ்ச்சி

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 3.0 முன்னுரை
- 3.1 நோக்கங்கள்
- 3.2 சுல்தானக திட்டத்தின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை
- 3.3 மங்கோலியர்கள் மற்றும் திமூர் படையெடுப்புகளும் அவற்றின் முடிவுகளும்
 - 3.3.1 கிலாஜி சுல்தான்கள் மற்றும் மங்கோலியர்கள்
 - 3.3.2 மங்கோலியர்களின் படையெடுப்பின் விளைவுகள்
- 3.4 டெல்லி சுல்தானக வீழ்ச்சி
- 3.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 3.6 சுருக்கம்
- 3.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 3.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 3.9 மேலும் படிக்க

3.0 முன்னுரை

டெல்லி சுல்தானிய ஆட்சியாளர்களால், இந்துக்களின் புத்த மதத்தினர் மற்றும் ஜெயின் ஆலயங்களுக்கு ஏற்பட்ட அழிவின் காரணமாக, அவர்களது நினைவுச் சின்னங்கள் இந்தோ இஸ்லாமிய கலை மற்றும் கட்டிடக் கலையின் தொடக்கங்களை அளித்தன. குதுத்-தீன்-ஐபக் டெல்லி சுல்தானகத்தின் முதல் சுல்தான் ஆவார். அவர் தனது வாரிசாக இருந்த குதுப்மினார் கட்டும் பணியை துவக்கினார். 1221 முதல் 1327 வரை மொகல் பேரரசு இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் படையெடுத்தது.

அவர்கள் நவீன பாகிஸ்தான் மற்றும் பஞ்சாபின் பிற பகுதிகளின் பல்வேறு பகுதிகளை ஆக்கிரமித்தனர். இருப்பினும், டெல்லி சுல்தானகம் அவர்களுக்கு எதிரான ஒரு பிரச்சாரத்தை நடத்தியபோது, அவர்கள் பெரும் தோல்வியை சந்தித்தனர். தில்லி சுல்தானகத்தின் வீழ்ச்சிக்கு பல காரணங்கள் இருந்தன. இருப்பினும், முதன்மையாக தொடர்ச்சியான உலகளாவிய எந்த எந்த சட்டமும் இல்லாமல் இருந்தது

இந்த அலகில் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை பாணிகளும், நினைவுச் சின்னங்கள் கட்டுமானத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு கூறுகளும் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. மங்கோலியர்கள் மற்றும் தைமூர் படையெடுத்த வழிகள் பற்றி விளக்கப்பட்டது. டெல்லி சுல்தானகம் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்த காரணங்கள் பற்றியும் இப்பிரிவானது விவாதிக்கிறது.

3.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு, உங்களால்

- டெல்லி சுல்தானியின் கட்டிடக்கலை பாணியை விளக்க முடியும்.
- நினைவுச்சின்னங்கள் கட்டுமானத்தில் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறு கூறுகளை ஆய்வு செய்ய முடியும்.
- டெல்லி சுல்தானியத்தில் மங்கோலியர்கள் படையெடுத்துள்ள வழிகளை விவாதிக்க முடியும்.
- டெல்லி சுல்தானகம் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்த காரணங்களை விவாதிக்கவும் முடியும்.

கலை, கட்டிடக்கலை, மற்றும் டெல்லி சுல்தானகத்தின் வீழ்ச்சி

குறிப்புகள்

3.2 சுல்தானக திட்டத்தின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை

டெல்லி சுல்தானக நாட்டில் உள்ள கட்டிடக்கலை பாணியில் பல மாறுதல்களைக் கொண்டு வந்தது. சுல்தானக காலப்பகுதியில் இணைக்கப்பட்ட சமீபத்திய வடிவமைப்பு சதுரத் திட்டத்தின் சமாதிகளை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. இது எண்வகை திட்டத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக மாறியது. லோடி ஆட்சியின் போது, மிகவும் சுலபமாக உருவாக்கப்பட்ட கட்டமைப்பு இது. இதே பிரதிநிதித்துவம் 1443 ஆண்டில் முகமது ஷாவின் கல்லறை காலத்திலும், சிக்கந்தர் லோடி கல்லறை காலத்திலும், 1517 ஆம் ஆண்டில் மிகவும் பிரபலமான லோடி தோட்டங்களில் காணப்பட்ட காலத்திலும் உள்ளது.

மிகப்பெரிய கூடுதலாக இரட்டை குவிமாடம் அமைப்பு இந்தியாவுக்கு வந்ததற்கு முன்னர், கிழக்கு ஆசியாவில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. ஆர்வத்துடன், இது அமைப்பின் உயரத்தை சமநிலையுடன் சேர்த்து ஒரு தனித்துவமான விளைவை உருவாக்க செய்யப்பட்டது. இது ஒரு வெற்றிடத்தை விட்டுச்சென்ற ஒரே குவிமாடம் ஒரு கட்டமைப்பு கணிதத் தீர்வாக இருந்தது. இது குறைந்த அளவே இருக்க முடியாது. முழு அளவு விளைவுடன் அது ஒரு வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தாது. சிக்கலைத் தீர்க்கும் பொருட்டு, இரட்டை குவிமாட நுட்பத்தை நிறுவி, அந்த அமைப்புக்கு மிகவும் தேவையான தடிமன் வழங்கப்பட்டு, உள்ளே மற்றும் வெளியில் போதுமான இடைவெளியை விட்டு, இரண்டு குண்டுகள் கொண்ட கூடுதல் இடைவெளியை மூடும். உள் பகுதி கட்டிடத்தின் உச்சவரம்பாக இருந்தது. கட்டிடத்தின் கிரீடத்தின் அமைப்பிற்கு ஆதரவாக இருக்கும். எனினும், இந்த கட்டமைப்பு மாற்றம் எந்த தொந்தரவும் இல்லாமல் முழு கட்டமைப்பை மனதில் கொண்டு நடந்தது. இன்னொரு விஷயம் வெளிப்புறம் அதன் உயரத்திற்கு வெளிவருவதற்கு போதுமான விளைவை அளிக்கும். இந்த உதாரணத்தை டெல்லியிலுள்ள கட்டமைப்புகளில் சிக்கந்தர் லோடி மற்றும் தாஜ் கான் சம்பந்தப்பட்ட அமைப்புகளுடன் காணமுடிகிறது. இது முழுமையாக உருவான இரட்டை குவிமாடத்திற்கு வரும்போது, முதன்மையானது ஹுமாயூன் கல்லறையில்தான் காணப்படுகிறது.

நவீன காலத்தில் மெஹரௌலி பகுதியில் அமைந்துள்ள குதூர் வளாகம் நிறுவப் பட்ட காலத்தில் கட்டிட நிர்மாண பாணி ஆரம்பமாக இருந்தது. எனினும் அதே சமயம் இருபத்தி ஏழு சமணர்களும் இந்துக் கோவில்களும் அழிக்கப்பட்டன. பின்னர் அதே பொருள் வளைவுகள் கொண்ட புதிய கட்டமைப்புகளை உருவாக்க பயன்படுத்தப்பட்டது, அந்த நேரத்தில் எந்த கோபுரங்களும் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார். அது வர இன்னும் பல விஷயங்கள் ஆரம்பமாக இருந்தது. அழிக்கப்பட்ட ஆலயப்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 69

குறிப்புகள்

பொருள்களுடன் தூபிகள் எழுப்பப்பட்டது. ஆனால், அவசர அவசரமாக கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களில் மறு சீரமைக்கப்பட்ட பல கட்டிடங்கள் விரைவில் சரிந்துவிட்டன.

அந்தக் காலத்தில் கோயில்களின் இடிபாடுகளிலிருந்து கட்டப்பட்ட குதூர் சிக்கலான நினைவுச் சின்னங்கள் பின்வருமாறு:

- அலாய் தர்வாஸா: மம்லூக் வம்சம், ஒரு மேம்பட்ட கட்டமைப்பை உருவாக்க போதுமான திறன் இல்லை அவர்களது படைப்பு தவறான வளைவுகளையும் கோபுரங்களையும் சேர்க்கவில்லை. குதுப் வளாகத்தில் உள்ள அலாய் தர்வாஜா வரை இந்த வேறுபாடுகள் காணப்படவில்லை. இது 1311 ஆம் ஆண்டில் அலவுதீன் கில்ஜிவால் கட்டப்பட்டது.
- குதுப் மினார்: ஆப்கானிய கட்டிடக்கலை இந்த உலகப்புறம் பெற்ற மினார் கட்டுமானத்துக்கு ஊக்கம் அளித்தது. இந்த மினாரை நிர்மாணிப்பதற்கான காரணம் முகமது கோரியின் வெற்றியை குறிக்கிறது. இந்த நினைவுச் சின்னம் நிர்மாணத்தின் பின்னணியில் உள்ள சிற்பி குதுபுதீன் ஆவார். இருப்பினும், இல்துத்மிஷ் முடித்தார். ∴பைரோஸ் ஷா மற்றும் சிக்கந்தர் லோடி ஆகியோர் காலப்போக்கில் பழுதுபார்த்துள்ளனர். இந்த நினைவுச்சின்னத்தின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் முகலாய காலத்தின் பிற கட்டிடங்களைப் போலவே, இது கோயில்களின் மற்றுமொரு இந்து கட்டிடங்களுடனும் கட்டப்பட்டது. இந்த கட்டிடம் கோவில்களில் இருந்ததைப் போலவே இருந்தது. மற்ற விஷயங்கள் மலர் வடிவங்கள், சங்கிலிகள் மற்றும் மணிகள் வடிவமைக்க பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்று மினார் அலங்கரிக்க பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- குவாத்துல்-இஸ்லாம் மசூதி: இஸ்லாமிய படையெடுப்பின் மூலம் டெல்லியில் கட்டப்பட்ட முதல் மசூதி இது. உண்மையில், அது குரிட்ஸ் கட்டிடக்கலை என்று வரும்போது பிழைத்திருக்கிற கட்டமைப்புகளிலும் பழமையானது ஆகும். இதுவும் அழிக்கப்பட்ட கோவில்களிலிருந்தும் அவர்களது இடிபாடுகளிலிருந்தும் நிர்மாணிக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். இது அழிக்கப்பட்டபின் கோயில்களின் பகுதிகளைவிட வேறு ஒன்றும் இல்லை. அந்த நேரத்தில் வடிவமைப்பு என்பது தொழில்நுட்பமாக அல்ல, அது துண்டுகளை ஒன்றாக வைத்து புதிய ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும் என்ற ஒரு தன்னார்வ முயற்சியில் இருந்தது.
- அலாய் மினார்: தற்போதுள்ள குதுப் மினார் அமைப்பைவிட சிறந்த ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும் என்ற லட்சியத்தினைக் கொண்டு அலாவுதீன் முயற்சி செய்தார். ஆனால், துரதிருஷ்டவசமாக முதல் மாடி முடிந்த பிறகு அவர் இறந்துபோனார். அந்த அமைப்பு இன்றுவரை உள்ளது. குதுப் மினார் என்ற வளாகத்தில் நிற்கும் மிக பழமையான கட்டுமானங்கள் இப்போது இல்லை. அதே முற்றத்தில், மிக வலிமையான இரும்புத்தூண் 7.5 மீட்டர் நீளம் கொண்டதாக நிற்கிறது. 4-ஆம் நூற்றாண்டில் இரண்டாம் சந்திரகுப்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் இது நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளதாக கூறப்படுகிறது. ஆட்சியாளரின் அர்ப்பணிப்பின் அடையாளமும், விஷ்ணு ஆலயத்தில் அவர் ஆற்றிய பங்களிப்பும்

இதுதான் அது பற்றிய கல்வெட்டு மூலம் இது தெளிவாகிறது. எனினும் இஸ்லாமிய படையெடுப்பால் இதையும் முகலாயர்கள் பறிமுதல் செய்தனர். இந்த தூண் தூய இரும்பிலிருந்து செய்யப்பட்ட ஒரு வகை, அதன் மேற்பகுதி குப்தர் பாணி கல்வெட்டில் உள்ளது. அது ஒருபோதும் துருப்பிடித்து இல்லை, கிட்டத்தட்ட 1,600 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன.

கலை, கட்டிடக்கலை, மற்றும் டெல்லி சுல்தானகத்தின் விழ்ச்சி

குறிப்புகள்

பிற கட்டிடங்கள்

- துக்ளகாபாத்: துக்ளக் வம்சம், கட்டுமானத்திற்கு என்றும் அறியப்படுகிறது அதன் மிகப்பெரிய எடுத்துக்காட்டு துக்ளக்காபாத் ஆகும், அதன் கல் கோபுரப்பகுதி என்று அறியப்படுகிறது. மிக முக்கியமான கட்டிடம் சுல்தான் கியாகூடினுக்கு சொந்தமான மிகப்பெரிய கல்லறையாகும். வெள்ளைக் பளிங்கு குவிமாடம் கூடிய அழகிய செந்நிற மணற் கட்டமைப்புடன் இந்தக் கோட்டை கட்டப்பட்டுள்ளது. அது அதன் மகிமையாகி, கட்டிடக்கலை வடிவமைப்பின் மிகச் சிறந்த கலைப்பொருள் என்று குறிக்கின்றது. கட்டுமானத்தில் வியப்படிய மற்றொரு அதிசயம், .பிரோசாபாத்தில் கட்டுமானத்தின் மற்றொரு அற்புதத் திறனை நோக்கி செல்கிறது. இது .பிரோஸ் ஷா கோட்லாவின் கோட்டையாக உள்ளது. எனினும், இது காலம் தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல், இன்று வரை இடிபாடுகள் மட்டுமே நீடித்தது. இந்த வளாகம் தற்போது வெள்ளிக்கிழமை பிரார்த்தனைக்காக மகூதியாக பயன்படுத்தப்படுகிறது.

கட்டுமானத்தில் இஸ்லாமிய கட்டிடக்கலை கூறுகள் அறிமுகம்

கட்டிடக்கலை பாணியில் ஏற்படும் செல்வாக்கு, அப்பாஸிட்ஸ் காலத்திலிருந்து மற்றும் குஜியார் வம்சத்தில் மறு கட்டுமானம் மற்றும் மாதிரி அமைப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. இஸ்லாமிய கட்டிடங்களில் உள்ள கட்டமைப்புகளுக்கும், தற்போதுள்ள வடிவமைப்புகளிலும் பல சோதனைகள் நடந்தன.

ஒரு கோளப்பகுதி அல்லது எண்கோண கோபுரத்தை அடைய தற்போது மேல் கோணங்களில் இருந்த மாறுபட்ட வடிவமைப்பு, சசானின் கட்டிடக்கலை பாணியில் ஏற்கனவே வெளிப்படையாகத் தெரிந்தது. இவற்றில் குவிவுக் கோடுகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன, இவை கோள முக்கோணங்களில் பிளவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, மேலும் அது அங்குலங்களின் வேறுபாடுகளுடன் துணைப்பிரிவுகளாக மாறியது. இது ஒரு சிக்கலான பாணியை உருவாக்கும், இது ஒட்டுமொத்த அமைப்பின் எடையை தாங்குவதற்கு ஒரு அழகான வடிவத்தை அமைக்கும் பெரிய கட்டமைப்புகளை ஆதரிக்க போதுமானதாக உள்ளது.

மற்றொரு வடிவமைப்பு வளைவில் இருக்கும். கோபுரத்தின் மீது வால்புகள் இருந்தன இது இஸ்லாமிய கிழக்கில் காணப்பட்ட வடிவமைப்பின் மிகப் பெரிய பண்பு ஆகும். இந்த வடிவமைப்பானது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கட்டிடங்களில் தெளிவாக இருந்தது, அது ச.பாவிட் கட்டிடக்கலையில் மிகவும் தெளிவாக இருந்தது.

கட்டிடத்தின் பிரதான கட்டமைப்பில் இணைக்கப்பட்ட பிற வடிவமைப்புகளும் உறுதியான அமைப்பை உள்ளடக்கிய ஒரு அலங்கார வடிவமாக அமைக்கப்பட்டன. மேர்வில் அமைந்த அஹ்மத் சான்ஜார்

குறிப்புகள்

குவிமாடங்கள்

பல கோபுரங்கள் இருந்த சமயத்தில் பைசண்டைன் பேரரசு இருந்தது. ஓட்டோமன் சாம்ராஜ்ஜியத்தின் போது அதன் நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் பல்வேறு கட்டிடங்களுக்குள் இது உருவாக்கப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் கட்டிட மற்றும் பெரிய அளவிலான மைய கோபுரங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. இவை கட்டிடத்தின் மேற்பகுதியில் சேர்க்கப்பட்டது. மிக முக்கியமான அம்சம் என்னவெனில், அவற்றின் மகத்தான கட்டமைப்பு இருந்தபோதிலும், அந்தக் கட்டமைப்பு இன்னமும் நடைமுறையில் குறைவாக இருந்தது என்பதுதான் மிகப் பெரியதாக உள்ளது.

கான்ஸ்டன்டினோப்பிள் ஓட்டோமன்களால் கைப்பற்றப்பட்டபோது, பைசண்டைன் சகாப்தத்தில் பல சர்ச்சுகள் இருந்தன, அவை மிகப்பெரியவை மற்றும் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஹாகியா சோபியாவாகும். கோபுரத்தின் வடிவம் போன்ற கோபுரக் கூண்டுக்கு இது நன்கு அறியப்பட்டிருக்கிறது, செங்கல் மற்றும் கல்வ விரிப்புகள், அதை ஆதரிப்பதோடு மட்டுமல்லாது முழுமையாக அழகுப்படுத்துவதுமாக உள்ளது. இது ஒரு பெரிய வரலாற்று முக்கியத்துவத்தை கொண்டுள்ளது. இது எந்த மர மையமும் இல்லாமல் வித்தியாசமாக வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு பெரிய கட்டமைப்பு. பைசண்டைன் தேவாலயத்தில் ஹாகியா இரீன் மிக முற்பட்டவராக இருந்தார். இது பல்வேறு கோபுரங்கள் கொண்டதுடன், மேற்கில் உள்ள ரோமானிய கோபுரங்களைப் போன்ற ஒரு கூடு வழியாக நுழைந்து வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் ஒரு கட்டிடத்தின் உள்ளே இருக்கும் போது மட்டுமே தெரிகிறது.

கூட்டின் முழு அமைப்பின் மையப் பகுதியை நோக்கி வரும் வளைவு மற்றும் குவிமாடங்களை இணைக்கிறது. கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் என்னவெனில், குண்டுகள் மற்றும் வளைவுகள் முழு கட்டிடத்தின் ஒரு கட்டமைப்பையும் உள்ளடக்கி உள்ளன. அதைப் பார்ப்பதற்கு பிரம்மாண்டமான மற்றும் கண்கவர், ஒற்றுமையின் மையமாக அமைந்திருக்கிறது.

பைசண்டைன் சகாப்தத்தின் முந்தைய கட்டுமானங்கள் தனித்தனியான, வளைவுகள் ஒரு தனித்துவமான வடிவத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன. இந்த காரணத்திற்காக, அவர்கள் வெளியே நிற்கிறார்கள் மற்றும் பார்வையாளர்களால் எளிதில் பார்க்க முடிகிறது. ஒரு அமைப்பைப் பார்க்கும்போது, வளைவுகள் அதிகம் உச்சரிக்கப்படுவதோடு, குவிமாடத்தில் உள்ள வளைவுகளையும், குண்டுகளையும் கொண்டு நிறைவு செய்ய முடியும்.

முகர்னாஸ்

முகர்னாஸ் அல்லது குபோலா என்பது ஒரு கட்டமைப்புக்குள் உள்ள வடிவியல் வடிவத்தின் கட்டிடக்கலை கூறுபாடு ஆகும். இது மாதிரிகளின் ஒரு பகுதியாகவே இருக்கும். 10 ஆம் நூற்றாண்டில் வடகிழக்கு ஈரானுடனான படத்தில் இது காணப்பட்டது. வடிவியல் வடிவத்தின் உட்பிரிவுடன், வடிவக் கட்டமைப்புடன் கூடிய மிக அழகான மற்றும் கவர்ச்சியான வடிவம் ஆகும். கூர்மையான வளைவு மற்றும் அதன் வடிவமைப்பு காரணமாக அது

சூட்டப்பட்டது. இது பெரும்பாலும் தேன்கூடு மாடம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இவை மரம் அல்லது பூச்சு சாந்து, கல் மற்றும் செங்கற்கள் அடங்கிய பல்வேறு பொருட்களை கலந்து உருவாக்கப்பட்டன. மேற்கு இஸ்லாமியர்கள் வடிவமைப்பு மிகவும் புகழ் பெற்றது, இது பெரும்பாலும் ஒரு குவிமாடத்தில் உள்ள அமைப்பிற்கு வெளியே வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும். எனினும், இந்த வடிவமைப்பு பெரும்பாலும் கிழக்கில் உள்ள கட்டிடத்தின் உள்ளே உள்ள கட்டமைப்பில் சித்தரிக்கப்பட்டது.

கலை, கட்டிடக்கலை, மற்றும் டெல்லி சுல்தானகத்தின் விழ்ச்சி

குறிப்புகள்

ஆபரணங்கள்

இஸ்லாமியக் கட்டிடக்கலை தொடர்பான மிகவும் பொதுவான வடிவமைப்பானது சிக்கலான, விரிவாக, வடிவியல் மற்றும் பின்னிணைத்த அலங்கார வடிவங்களை சேர்ப்பதாகும். இந்த வடிவங்களில் பெரும்பாலும் வடிவமைப்பான கருவிகளை, மலர் வடிவங்கள் மற்றும் அழகிய நேர்த்தியான கல்வெட்டுகள் ஆகியவை கட்டிடங்களை அலங்கரிக்க பயன்படுத்தப்பட்டன. விரிவான கல்வெட்டுகளை உள்ளடக்கிய கொடுக்கப்பட்ட கட்டிடத்திற்கு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக சேவை செய்ய இந்த உரை குறிப்பாக தேர்வு செய்யப்பட்டது. அடிக்கடி குரான் மேற்கோள்கள் கட்டிடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டன.

மலர்கள் மற்றும் வடிவியல் வடிவமைப்புகளை கொண்ட வடிவங்கள், கட்டிடங்களின் அலங்காரத்துடன் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்டன. இவை கடவுளின் குறி என்றும், அவர் இருப்பதற்கான ஆதாரம் என்றும் கூறப்பட்டது. சிக்கலான மற்றும் நுண்ணிய வடிவமைப்புடன் கூடிய அந்த அமைப்பின் எளிமை, அல்லாஹ்வின், ஒரே ஒரு கடவுள் என்ற, அதன் வெளிப்பாட்டினை சித்தரிக்க வேண்டும் என்று இருந்தது. இது வடிவமைப்பு பற்றி மட்டுமல்ல, கிறிஸ்தியன் கலை மற்றும் அதன் சித்திரக் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தாமல் ஒரு கலைஞர் ஆன்மீகத்தை வரையறுக்கும் வழி. உருவம் அல்லாத ஆபரணங்கள், கட்டிடங்கள் மற்றும் மசூதிகளின் ஒரு பகுதியாகவே உள்ளன என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாக உள்ளது. இது அமைப்பை அழகுபடுத்தும் வகையில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். மேலும், இஸ்லாமியக் கலையையும், அழகூட்டுதலையும் சேர்ப்பது, வடிவத்திலும் வடிவமைப்பிலும் அதன் தனித்துவத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. இது பெரும்பாலும் தேவனுடைய வார்த்தையாக இருந்தது.

கட்டமைப்பிற்குள் உள்ள கலப்படத்தைப் பற்றி, இஸ்லாமிய கலை மற்றும் கலாச்சாரத்தின் மீதான மரியாதை மிகவும் அதிகமாக இருந்தது. இஸ்லாமிய கலை மற்றும் அவர்களின் கலாச்சாரம் ஆகியவற்றிற்கான கட்டமைப்புக்குள்ளேயே சித்திரமொழி சேர்த்துக்கொள்வது மிக முக்கியமானது. அது மக்களுக்கும் இஸ்லாத்திற்கும் ஒரு தொடர்பாக இருக்க உதவியது. குரான் மற்றும் அதன் வசனங்கள், இஸ்லாமிய சொற்களையும், குரானிலிருந்து வரும் வாசகங்களையும் உள்ளடக்கிய கட்டிடங்களுக்குள் கலாச்சார வடிவமைப்புகளை விவரித்தல் என்பதில் எப்போதும் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பங்கை வகித்திருந்தன. சமகால கலைஞர்கள் உத்வேகத்தை நாடுகின்றனர். அவர்கள் தங்கள் வேலைகளுக்குள்ளேயே கட்டிடங்களை வரைந்து, அலங்காரமாக பயன்படுத்தினார்கள்.

கட்டிடக்கலை வடிவங்கள்

பல்வேறு பகுதிகளில் இஸ்லாமிய உலகில் கலைஞர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட கட்டிடக்கலை பாணி மற்றும் வடிவமைப்பிற்குள் பல்வேறு வடிவங்கள் இருந்தன. மிக பிரபலமான பாணியில், டி-வகை மசூதிகள் மற்றும் அனடோலியா மசூதிகளின் ஒரு பகுதியாக இருக்கும் மத்திய குவிமாட வடிவமைப்புகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்திய அபாசிடிகளின் காலத்தில் கட்டிடங்கள் அடங்கும். 20ம் நூற்றாண்டில் மசூதிகளின் வெவ்வேறு கட்டமைப்புகளுக்குள் நவீன வடிவமைப்புகளும் சேர்க்கப்பட்டன.

உமய்யாட்ஸ் ஆட்சியின் கீழ், மிக பிரபலமான பாணியில், ஆரம்ப காலத்தில் கட்டப்பட்ட மசூதிகளில் பயன்படுத்தப்படும் அரபு திட்டம் இருந்தது. செவ்வக வடிவத்தில் அல்லது சதுர வடிவத்தில் ஒரு முற்றமும், பிரார்த்தனை மண்டபமும் இருந்தன. வெள்ளிக்கிழமை தொழுகைகளில் குறிப்பாக வணங்குவதற்கு எளிதாய் இருப்பதற்காக, அதிக எண்ணிக்கையிலான மக்களை கொண்டு, வெப்பமான காலநிலையிலிருந்து அவர்களை காப்பாற்றவும் முடியும் என்று குர்த்யார்ட்ஸ் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன.

பிரார்த்தனை மண்டபங்களின் கட்டுமானங்கள் ஆரம்பமான நிலையில், பெரிய கட்டமைப்பை ஆதரிப்பதில் தூண்களை உள்ளடக்கிய தட்டையான கூரைகள் இருக்கும்.

15-ஆம் நூற்றாண்டில் ஒட்டோமன்ஸ் முழு அமைப்பிலும் வேறுபட்ட பாணியை அறிமுகப்படுத்தியது, இது குவிமாடம் வடிவ அமைப்புடன் கூடிய பிரார்த்தனை மண்டபத்தை பாதுகாக்கும். இது பெரும்பாலும் பெரியதாக இருந்து சிறிய கோபுரங்களைக் கொண்டுள்ளது, அது பெரும்பாலும் மையப்படுத்தப்பட்டதாகும். எனினும், அந்த அமைப்பை அழகுபடுத்தலின் பொருட்டு மற்ற தூண்கள் கட்டப்பட்டன.

கட்டிடக்கலை கூறுகள்

குறிப்பிட்ட வடிவமைப்புக் கூறுகளை இஸ்லாமிய பாணிக்குள் அங்கீகரிப்பதில் இரண்டு கூறுகள் உள்ளன. அவை அவற்றின் பாணியில் வெளிப்படையானவை.

- தூபிகள் அல்லது கோபுரங்கள்: இவை அடிக்கடி கடிக்கார கோபுர வடிவமைப்பில் பயன்படுத்தப்பட்டன, இவை பெரும்பாலும் சிதறல்-விளக்கு என்ற உண்மையின் காரணமாக பயன்படுத்தப்பட்டன. எனினும், அவைகளில் பல அழிந்து விட்டன. இந்த நேரத்தில் மிகவும் பழமையானது துனிசியாவில் அமைந்துள்ள, கிரௌவின் பெரிய மசூதி இது உலகெங்கிலும் உள்ள ஒரே மிகச்சிறந்த தூபியாகும், இது காலப்போக்கில் பிழைத்திருப்பதாக கூறப்படுகிறது. இது சதுர கோபுரமாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது, இது மூன்று பிரிவுகளில் மிகப்பெரியதாக உள்ளது.
- பிஷ்டாக்: இது பிரார்த்தனைக் கூடத்திற்கு நேராக இட்டுச் செல்லும் நுழைவாயில் மற்றும் ஒரு மசூதிக்குள் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு பக்கம் நுழைவாயிலுக்கு திறந்த நிலையில் ஒரு பக்கத்தில் மூன்று சுவர்கள் கொண்ட ஒரு அறை அல்லது ஒரு இடைவெளி உள்ளது. பிஷ்டாக் என்பது பாரசீக மொழியில் ஒரு கட்டிடத்திலிருந்து நீட்டிக்கும்

ஒரு நுழைவாயில் என்று பொருள்படும். அதை அலங்கரிக்க, ஓடு பணி மற்றும் வடிவியல் பாங்குடன் முழுமையான சுற்றியுள்ள அமைப்பு போன்ற சித்திரமொழி பயன்படுத்தப்படுகிறது.

கலை, கட்டிடக்கலை, மற்றும் டெல்லி சுல்தானகத்தின் வீழ்ச்சி

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. இஸ்லாமிய கட்டிடக்கலையின் மிகவும் பொதுவான வடிவமைப்பு எது?
2. குதுப் மினார் ஏன் கட்டப்பட்டது?
3. இஸ்லாமிய பாணியின் இரண்டு முக்கிய கட்டிடக்கலை கூறுகள் யாவை?

குறிப்புகள்

3.3 மங்கோலியர்கள் மற்றும் திமூர் படையெடுப்புகளும் அவற்றின் முடிவுகளும்

மங்கோலியர்களின் படையெடுப்புகள், அவற்றின் விளைவுகள் பற்றி இந்தப் பிரிவில் விவாதிப்போம்.

இல்துத்மிஷ்

துருக்கியர்கள் எழுச்சியுற்ற உடனேயே மத்திய ஆசியாவில் தைமூரின் (செங்கேஸ் கான்). தலைமையில் ஒரு கொடுமான யுத்தம் உருவானது. ஜப்பானிலிருந்தும் மத்திய ஆசியாவிலிருந்தும் பல பகுதிகளுக்கு படையெடுத்து வந்து, மக்களை தங்கள் கொடுமையற்ற பலியாக்கினார்கள். கி.மு. 1221 ஆம் ஆண்டில் குவாரிஸிம் ஷாவின் போது சுல்தான் இல்துத்மிஷ் சங்கேஸ் கான் பயந்து ஓடிவிட்டார் என்ற புகலிடத்தை இந்தியா மேற்கொண்டது. தடையற்ற காலநிலையின் வேண்டுகோளின்படி இல்துத்மிஷ் அவரைத் திரும்ப அனுப்பினார். இந்தியாவின் அதிர்ஷ்டவசமாக மத்திய ஆசியாவில் அரசியல் அவசரநிலை காரணமாக இந்திய எல்லைப் பகுதிகளில் இருந்து செங்கேஸ் கான் திரும்ப வேண்டியிருந்தது. இதனால், இந்தியா மீது கடுமையான பிரச்சினை தவிர்க்கப்பட்டது.

பஹரம்ஷா மற்றும் மசூத்

வட மேற்கு எல்லைப் பகுதியில் சுமார் 20 ஆண்டுகால அமைதி நிலவியது. கி.பி. 1441 ல், தாஹிர் ஒரு பெரிய இராணுவத்தின் தலைவராக இருந்த சிந்து நதியைக் கடந்து, ரவி ஆறு வரை இருந்த பகுதி முழுவதையும் மங்கோலியர்களின் கைகளுக்குள் கடந்து சென்றது. சுல்தானும், மங்கோலியர்களின் திறமையான ஆக்கிரமிப்புப் பகுதியின்கீழ் உள்ள பகுதிக்கும் இடையில் நடைமுறை எல்லைக் கோடு என்று வந்தது. இதற்கு எதிராக சுல்தான் பஹராமுக்கு எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. சுல்தான் பஹரம் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. டெல்லி சுல்தானியப் பேரரசின் மீதான மங்கோலியப் படையெடுப்பின் மற்றொரு பாதகமான தாக்கம் கி.பி. 1245 ல் இருந்தது. முல்தான் மற்றும் சிந்து ஆகியோர் கிளர்ச்சியாளர்கள், ஹாசன் கார்கில் மற்றும் கபீர் கான் ஆகியோரின் வாரிசுகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டனர். இந்த இரண்டு மாகாணங்களும்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 75

மீண்டும் கி.பி. 1225-ல் பால்பன் காலத்தில் சுல்தான் அவர்களால் வெற்றி பெற்றன.

குறிப்புகள்

மங்கோலிய மற்றும் நசிருதின்

மங்கோலியர்களின் இரண்டாவது படையெடுப்பு 1247 ஆம் ஆண்டில் சாலி பஹதாரின் கீழ் ஏற்பட்டது. அவர்கள் முல்தானை முற்றுகையிட்டனர். சுல்தான் நசிருதின் ஆட்சியின் போது, முல்தான் ஆளுநரால் போர் இழப்பு என்று ஒரு லட்சம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டது. அடுத்து அவர்கள் லாகூரில் முற்றுகையில் ஈடுபட்டனர். அதன் ஆளுநரும் தமது இறையாண்மையை ஏற்றுக்கொள்ள நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். 1250 ஆம் ஆண்டு வரை முல்தான் மற்றும் சிந் ஆகியோரும் மங்கோலிய ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் இருந்தனர். சுல்தானின் சக்தி வாய்ந்த ஆளுநர்களில் ஒருவரான ஷேர் கான், முதலில் முல்தான் சிண்டில் இருந்து மங்கோலியர்களை வெளியேற்றுவதில் வெற்றி பெற்றார், ஆனால் பின்னர் அவர் மங்கோலியர்களின் பக்கத்திற்குச் சென்றார், அவர்கள் மீண்டும் லாகூரை ஆக்கிரமிப்பதற்கான வாய்ப்பு கிடைத்தது. அப்போது பிரதமராக இருந்த பால்பன், மங்கோலியர்களின் முன்னேற்றத்தை நிறுத்த பெரிய அளவிலான முன்னேற்பாடுகளை செய்தார். அவர் மங்கோலியர்களை தைரியமாக எதிர்த்துப் போராடினார், ஆனால் தில்லி சுல்தானின் எல்லைப்பகுதி ஜஹ்லூமிற்குப் பதிலாக பியாஸ் ஆற்றை சுருக்கிக் கொண்டது. ஒருவேளை சிறிது காலம் அவர் சின், முல்தான் மற்றும் மேற்கு பஞ்சாப் மங்கோலியர்களை கையில் ஏற்றுக் கொண்டார். பின்னர், அவர் தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் முல்தானை கொண்டுவந்தார். அப்போதும் மங்கோலியர்களின் அச்சுறுத்தல் தொடர்ந்து நீடிக்கிறது. சில சமயங்களில் பால்பன் மங்கோலியர்களின் நட்பு கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டார். சுல்தான் நசிருத்தீன், அவரது தூதுவரை மங்கோலிய தலைவர் ஹாலகு நீதிமன்றத்தில் அனுப்பினார். ஷேர் கான் சுல்தானின் நண்பனாக மீண்டும் அவரை பட்டிண்டா கவர்னராக நியமித்தார்.

பல்பான் காலத்தில் மங்கோலியர்கள்

கி.பி. 1266-இல், பால்மன் சுல்தான் ஆனார். மங்கோலிய ஆக்கிரமிப்புகள் அவரது காலத்தில் அதிகரித்தன. நிலைமையை எதிர்கொள்ள அவர் வலிமை மற்றும் இராஜதந்திரம் என்ற இரட்டை கொள்கையை மீண்டும் மேற்கொண்டார். அவரது வலிமையை அதிகரிக்க, அவர் பட்டிண்டா கோட்டைகளை அடைந்தார், சுனாம் மற்றும் சாமனா பழுதுபார்க்கப்பட்டு எல்லைப்புற மாகாணங்களில் சில புதிய கோட்டைகளை கட்டினார். மங்கோலியா முன்னேற்றத்தைத் தடுக்க பியாஸ் ஆற்றின் மீது ஒரு சக்திவாய்ந்த இராணுவத்தை அவர் வெளியிட்டார். அவர் ராணுவத்தை சீரமைத்து, தைரியமான, சுயமரியாதை கொண்ட துருக்கியர்களை, ஆப்கானிய வீரர்களை மட்டுமே நியமித்தார். அவர் எல்லை மாகாணங்களில் இராணுவத்தின் பலத்தை அதிகரித்தார் மற்றும் அவர்களுக்கு நவீன ஆயுதங்களை வழங்கினார். இராணுவ பிரச்சாரங்களுக்கு வசதியளிக்கும் வகையில், அதனை நல்ல வீதிகள் மற்றும் போக்குவரத்து வசதிகளோடு அவர் வழங்கினார். முல்தான் மற்றும் எல்லைப்புற மாகாணங்களைப் பாதுகாப்பதற்கான பணியை தனது இளைய மகனான புக்ரா கானிடம் அவர் ஒப்படைத்தார். சுனாம் மற்றும் சாமனா பகுதிகளில் அவரது மூத்த மகன் முஹம்மதுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. பட்டிண்டா மற்றும் தீல்பூர்

ஏற்கனவே கி.பி. 1258 ல் பட்டிண்டா ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்ட ஷெர்கானுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. அவர் தில்லியில் இருந்தார், தலைநகரை விட்டு ஒருபோதும் கூட ஒரு எல்லைப் பயணத்திற்கு கூட செல்லவில்லை. ஹலாகு நீதிமன்றத்திற்கு தனது தூதர்களை அனுப்பினார். ஹலக்கோவின் தூதர்கள் பால்பன் நீதிமன்றத்திற்கு வந்தபோது அவர்களுக்கு பெரும் வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. பால்பன் பின்பற்றிய இந்த பல்வேறு வழிமுறைகளின் விளைவாக, டெல்லி சுல்தானியத்தின் எல்லைகள் பெரிதும் வலுப்படுத்தப்பட்டன. மங்கோலியர்களின் பல வலுவான படையெடுப்புகள் மிக அதிகமாக இருந்தன. இதனால் சில சமயங்களில் அவர்கள் தங்கள் படையெடுப்பை நிறுத்திவிட்டனர். கி.பி. 1279 ல் அவர்கள் மீண்டும் தாக்குதலைத் தொடுத்தார்கள், சுனாமா வரை பிராந்தியங்களை மிதித்துவிட்டனர். ஆனால் பால்பன் முகம்மது முபாரக் பக்ஹிரின் தலைமையின் கீழ், மங்கோலியர்களின் மேற்குப் தலைமையைக் கொண்டு மொனால்டை விரட்டியடித்தனர். அவர்கள் மீண்டும் லாகூர் மற்றும் திபால்பூரைத் தாக்கினர். பால்பன் என்பவரின் மூத்த மகன் முகமது பல்ன் தனது வாரிசு என்பதை வெளிப்படையாக நியமித்திருந்தார் (1286) முர்தான் – பீஸ் எல்லையை பாதுகாக்கிறார். பால்பன் இராணுவம் மங்கோலியர்களை பின்வாங்கத் தள்ளினார் ஆனால் பால்பன் அதே ஆண்டு தனது மகனுக்கு ஏற்பட்ட சோகத்தில் இறந்தார். பல்பானின் வாரிசுகளிடையே கைக்குபாத் இரு மங்கோலிய படையெடுப்பாளர்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அவர்களுடைய படையெடுப்புக்களில் மங்கோலியர்கள் முல்தானில் இருந்து லாகூர் வரை பெரும் பகுதிகளை சூறையாடி, இறுதியில் அவர்கள் ஏமாற்றத்துடன் திரும்பிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. கைகுவாரா வந்தபின், அதிகாரம் கிலாஜியின் கைகளுக்கு சென்றது.

குறிப்புகள்

3.3.1 கிலாஜி சுல்தான்கள் மற்றும் மங்கோலியர்கள்

ஜலாவுதீன் மற்றும் மங்கோலியர்கள்

ஜலாப்தீன் காலத்தில் ஹலாகு மகன் அப்துல்லாவின் தலைமையில் மங்கோலியர்களின் படையெடுப்பு மட்டுமே நடந்தது. சுல்தான் தனது படைகளை சுனாமிற்கு அருகில் நிறுத்தி அவர்களைத் தோற்கடித்தார். பல மங்கோலியர்கள் கொல்லப்பட்டனர் மற்றும் சுமார் 1000 மங்கோலிய அதிகாரிகள் மற்றும் குதிரைகள் தில்லி சுல்தானகத்திற்கு விழுந்தது. பல மங்கோலியர்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவினர், சுல்தான் தனது மகளை அலாகு என்று அழைத்தார். மங்கோலியர்கள் தில்லிக்கு அருகே குடியேற அனுமதித்தனர். பின்னர் இந்த மங்கோலியர்கள் டெல்லி சுல்தான்களுக்கு ஒரு தொந்தரவாக ஆனார்கள்.

அலாவுதீன் மற்றும் மங்கோலியர்கள்

அலாவுதீன் கில்ஜியின் காலத்தை ஒப்பிடுகையில் அந்த அடிமை வம்சத்தின் காலத்தில் மங்கோலிய படையெடுப்பு எதுவும் இல்லை. மங்கோலியர்களின் நான்கு முக்கிய படையெடுப்புகளை அலாவுதீன் எதிர்கொண்டார். டாட் தலைமையின் கீழ் கி.பி. 1296 இல் முதல் படையெடுப்பு நிகழ்ந்தது. சுசுல்தானின் நண்பரும், ஜெனரலும், ஜாஃபர் கான் அவர்களை முறியடித்து பெரும் எண்ணிக்கையில் அவர்களைக் கொன்றார். சுல்தானின் இந்த

குறிப்புகள்

வெற்றியின் மூலம் பல மங்கோலியர்கள் ஆத்திரப்பட்டனர். அலாவுதீனின் காலத்தின் இரண்டாவது மங்கோலியப் படையெடுப்பு கி.பி. 1297 ல் நிகழ்ந்தது. இந்த நேரத்தில் முல்தான் அருகே சிபியின் கோட்டையை அவர்கள் கைப்பற்றினர். அவர்கள் ஜாபர் கான் அவர்களால் மீண்டும் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். மேலும் 17,000 பேர் தங்களது கைதிகளை தில்லிக்கு அனுப்பினர்.பரானி கருத்துப்படி, இந்த வெற்றியின் விளைவாக ஜா.பர் கானின் கௌரவம் அதிகரித்தது. சுல்தானுக்கும் அவரது சகோதரர் உல்பூக் கானும் அவரைக் கண்டு பொறாமைப்பட்டனர். ஆனால் மக்களிடையே ஜா.பர் கானின் பெருமை பெரிதும் உயர்த்தப்பட்டது. அலாவுதீன் ஆட்சிக் காலத்தில் மூன்றாவது மங்கோலியப் படையெடுப்பு, 1299-ல் குவாது-உர் கவாஜா டெல்லியை ஆக்கிரமிக்கும் வகையில் தொடங்கப்பட்டது. அவர்கள் தில்லியை முற்றுகையிட்டனர் மற்றும் விநியோக வரியை துண்டித்துவிட்டனர். அலாவுதீன் நண்பரான தில்லி அலோல் முல்லக் என்ற கோட்வால், சுல்தான் அனைவரையும் தாக்கிக் கொள்ளாதபடி அறிவுறுத்தினார். ஆனால் சுல்தான் அவரது ஆலோசனையை புறக்கணித்தார். அலாவுதீன் அவர்களுக்கு எதிராக ஒரு பரந்த இராணுவத்தை அனுப்பினார். ரஸ்டம்-இ-ஹிந்த், ஜாபர் கான் மற்றும் உலுக் கான் ஆகியோரால் வலது பக்கமாகக் கட்டப்பட்டது. அவரது பொறாமை காரணமாக, லக் கான் ஒரு பெரிய நெருக்கடி நேரத்தில் அவரது சகோதரர் உதவி வரவில்லை மற்றும் மங்கோலிய படையினர் ஜா.பர் காணை சுற்றி வளைத்து அவரைக் கொன்றனர். ஆனால் அலாவுதீன் படை மங்கோலியர்களை பின்னுக்கு விரட்டுவதில் வெற்றி கண்டது. அந்த வெற்றி சுல்தானுடன் இருந்தது. அலாவுதீன் காலத்தின் நான்காவது படையெடுப்பு கி.பி. 1330 ல் தர்கி தலைமையில் நிகழ்ந்தது. அனைத்துத் தரப்பிலிருந்தும் மங்கோலியர்கள் தலைநகரை முற்றுகையிட்டனர். சுல்தானுக்கு வெளியிலிருந்து எந்த உதவியும் கிடைக்கவில்லை. சுல்தான் படையின் பெரும்பகுதி ஏற்கனவே தெலுங்கானாவுக்கு எதிரான பிரச்சாரத்தில் முன்னேறியுள்ளது. அலாவுதீன் கோட்டையில் அடைக்கலம் புகுந்தார். ஆனால் மங்கோலியர்கள் இதை முற்றுகையிட்டதால், இரண்டு மாதங்கள் கைப்பற்றப்பட்ட பின்னரும் கோட்டையைத் தாக்க முடியவில்லை.மங்கோலியர்கள் திரும்பிப் போனாலும், இந்த எச்சரிக்கையை சுல்தானிடம் விட்டுவிட்டார்கள். அவர் பரந்த மற்றும் பரந்த இராணுவத்தை ஒழுங்கமைக்கவில்லையென்றால் தில்லி சுல்தானகத்தின் சூரியன் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

மங்கோலியப் படையெடுப்பை நிறுத்த அலாவுதீன் பின்வரும் நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்:

- அவர் ஒரு பெரிய சக்தி வாய்ந்த படையை ஏற்பாடு செய்தார். பழைய, அனுபவமற்ற படைவீரர்களின் இடத்தில் அவர் இளம் மற்றும் அனுபவம் வாய்ந்த வீரர்களை நியமித்துள்ளார்.
- பயாஸ் அருகில் உள்ள கோட்டைகளை அவர் பலப்படுத்தினார்.
- புதிய தலைநகரில் சிரி கோட்டை, அரண்மனை ஆகியவை பயன்படுத்தப்பட்டன.
- அவர் பழைய கோட்டைகள் பழுதுபார்க்கப்பட்டு புதிதாக கட்டப்பட்டது.
- ராணுவம் போதுமான அளவு நவீன ஆயுதங்களை வழங்கியது.

- தலைநகரை சுற்றி பலமான சுவர் கட்டப்பட்டது இதனால் மங்கோலியர்கள் தலைநகரில் நுழைய முடியாத நிலை ஏற்பட்டது.
- அவர் வடமேற்கு எல்லைப்புற பிராந்தியத்தில் வல்லவர் மற்றும் விசுவாசமான அதிகாரிகளை நியமித்தார்.
- இராணுவத்தின் ஒழுக்கம் மற்றும் செயல்திறனை அதிகரிக்க அவர் தனது விலை கட்டுப்பாடு மற்றும் சந்தைச் சீர்திருத்த விதிகளை வலுவாக வலியுறுத்தினார்.
- எல்லைப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் நிர்வாகப் புலத்தை விட ராணுவத் துறையில் அதிக திறன் கொண்டவர்கள் என்றும், பாதுகாப்பு பணிக்கு முதல் முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அவர்களுக்கு தெளிவான அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டன.
- சாமனா, திபால்பூர் மற்றும் முல்டன் ஆகியோரின் காஸி துக்ளக் (பின்னர் கயசுதீன் துக்ளக் மீது) கோட்டைகளை பாதுகாப்பதற்கான பணியை அவர் ஒப்படைத்தார்.
- டெல்லியின் அருகே தங்கி இருந்த ஆயிரக்கணக்கான மங்கோலியர்களை , ஜலாலுதீன் கொல்லப்பட்டனர்.
- அலாவுதீனின் இத்தகைய நடவடிக்கைகளால் டெல்லி சுல்தானியர்களின் பலம் அதிகரித்தது. மிகப் பெரிய அளவில் மங்கோலியர்கள் மீதான படையெடுப்புக்கள் அனைத்தும் வெற்றியடையவில்லை.

கலை, கட்டிடக்கலை, மற்றும் டெல்லி சுல்தானகத்தின் விழுச்சி

குறிப்புகள்

துக்ளக் சுல்தான் மற்றும் மங்கோலியர்கள்

- (i) கயசுதீன் மற்றும் மங்கோலியர்கள்: கயசுதீன் துக்ளக் காலத்தில் ஒரு மங்கோலிய படையெடுப்பு நடைபெற்றது, ஆனால் அவர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர், அவர்களில் பலர் தில்லிக்கு கைதிகளாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர்.
- (ii) முஹம்மது துக்ளக் மற்றும் மங்கோலியர்கள்: கி.பி. 1328–1329 இல் முஹம்மது பின் துக்ளக் காலத்தில் டார்மாஷிரின் கீழ் மற்றொரு படையெடுப்பு நடந்தது. அவரது மங்கோலிய கொள்கை தொடர்பாக வரலாற்று அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு உள்ளது. சிலர் படி, அவர் பின்வாங்க அவர் லஞ்சம் கொடுத்தார், மற்றவர்கள் படி அவர் மங்கோலியர்கள் தோற்கடித்து தன்னை களனூர் வரை தூரத்தினார்.
- (iii) பிரோஸ் துக்ளக் மற்றும் அவரது வாரிசுகளும் மங்கோலியர்களும்: துக்ளக்ஸின் கடைசி ஆண்டுகளில், மங்கோலிய படையெடுப்பு திமூர் லேனுக்கு கீழ் நடந்தது, இதன் காரணமாக சுல்தானகம் ஆண்கள், பணம் மற்றும் கௌரவத்தின் பெரும் இழப்புக்கு ஆளாகியிருந்தது. பல நாட்களுக்கு டெல்லி மக்களை அவர் படுகொலை செய்தார்.

சையத் ஆட்சியாளர்களும் மங்கோலியர்களும்

திமூர் படையெடுப்பு காரணமாக, விரைவில் துக்ளக் ஆட்சியை சையத் கைப்பற்றினார். கஹிர் கான் என அழைக்கப்பட்ட திமூர் துணைத்தலைவர்களில் ஒருவரான பாபுரின் படையெடுப்புக்கு 127 ஆண்டுகள் கழித்து, முகலாய வம்சத்தின் அடித்தளத்தை அமைத்தார்.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 79

லோடி ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் மங்கோலியர்கள்

பாபர் கி.பி. 1526 க்கு முன்னர் இந்தியாவில் பல படையெடுப்புகளை நிகழ்த்தினார். ஆனால் அவர் முதல் பாணிபட் போரில் கி.பி. 1526 அன்று டெல்லி சுல்தானேட்டில் இப்ராஹிம் லோடியை தோற்கடித்தார்.

3.3.2 மங்கோலியர்களின் படையெடுப்பின் விளைவுகள்

மங்கோலியப் படையெடுப்பின் தாக்கங்கள் பின்வருமாறு:

- பால்பன் மற்றும் அலாவுதீன் கில்ஜி காலத்தில், நிதி அமைப்புமுறையின் மீது பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்திய இராணுவத் தயாரிப்புகளில் வருவாயின் பெரும் பகுதியை அரசு செலவிட வேண்டியிருந்தது.
- அலாவுதீன் கில்ஜி நில வருவாயை 50 சதவீதமாக உயர்த்தி, காம்ஸ் அமைப்பின் மூலம் மாநிலத்திற்கு 4:5 என்ற அளவிற்கு உற்பத்தி செய்து, ராணுவ வீரர்களுக்கு 1:5 மட்டுமே வழங்க வேண்டும் என நிர்ணயித்தது. பல ஜாகிர்தார்களின் சமூக மற்றும் பொருளாதார வாழ்வை வெகுவாக பாதித்திருந்த நில மானியங்களை அவர் முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தார்.
- பழைய கோட்டையை கட்டியெழுப்பதல், புதிய கோட்டைகளை கட்டுமானம் செய்தல், குதிரைகளின் முத்திரை மற்றும் படைகளை ஒழுங்கமைத்தல் ஆகியவை இராணுவத்தை மிகவும் வலுவானதாக மாற்றும் விதமாக பால்பன் மற்றும் அலாவுதீன் கில்ஜியால் பல்வேறு இராணுவ சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.
- மங்கோலிய படையெடுப்புகளின் காரணமாக பால்பன் தனது அன்பான மற்றும் திறமையான மகனான முஹம்மதுவை இழந்துவிட்டார். இந்த துக்கத்தில் அவர் இறந்துவிட்டார். எந்த திறமையான ஆட்சியாளரும் இல்லாத நிலையில், பின்னர் அடிமை வம்சம் வீழ்ச்சியடைந்தது கில்ஜிக்களுக்கு அதிகாரத்தை வழங்க தொடங்கியது.
- மங்கோலியப் படையெடுப்புகளின் விளைவாக இரு படையினரைச் சேர்ந்த பலரும் உயிர் இழந்தனர்.
- மங்கோலிய படையெடுப்புகளின் காரணமாக, தொலைதூர மாகாணங்களில் கிளர்ச்சிகளை வழிநடத்திச் சென்ற தலைநகரில் இருந்து மிக நீண்ட தூரம் செல்லாத கொள்கையை பால்பான் ஏற்றுக்கொண்டார். அதை அடக்குவதற்கு சுல்தான் பணத்தை செலவிட்டது. மேலும் இது பேரரசில் ஒழுங்கமைப்பை ஏற்படுத்தியது. எ.கா. வங்காள கவர்னர், துக்ரில் பெக் மூன்று முறை கிளர்ச்சி செய்தார்.
- ஜலாலுதீன் ஆயிரக்கணக்கான மங்கோலியர்களை டெல்லிக்கு அருகாமையில் குடியேற அனுமதித்தார். அவர்கள் இஸ்லாத்தை தழுவினர். இந்த புதிய இஸ்லாமியர்கள் அலாவுதீன் மீது பல பிரச்சினைகளை உருவாக்கினார்கள்.
- மங்கோலியப் படையெடுப்புகள், ஈரான், துருக்கி, எகிப்து ஆகிய நாடுகளுடன் இந்தியாவின் உறவுகளை பல ஆண்டுகளாக முடக்கிப்

பிடித்தன என்று சில வரலாற்றாளர்கள் கருதுகின்றனர். ஏனெனில் மங்கோலியர்களின் படையெடுப்பால் இந்த நாடுகளுக்கு இட்டுச் செல்லும் பாதைகள் பாதுகாப்பற்றதாக இருந்தன.

- மங்கோலியர்களின் படையெடுப்பின் காரணமாக, அரச இராணுவம் அல்லது இராணுவத்தின் இயல்பைத் தந்த பொது நலச் செயல்பாடுகளில் சுல்தானுக்கு அதிக கவனம் செலுத்த முடியவில்லை.
- பேராசிரியர் குரேஷி கருத்துப்படி, மங்கோலியர்களின் படையெடுப்புகள் டெல்லி சுல்தானியப் பேரரசின் மீது இரண்டு நல்ல விளைவுகளை கொண்டிருந்தன. முதலாவதாக, பல மனிதர்கள் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்தார்கள். டெல்லி சுல்தானிய ஆட்சியின் கீழ் அவர்கள் ஆதரவைப் பெற்று அதற்கு பயனுள்ள சேவைகளை செய்து வந்தனர். எ. கா. ஏற்கனவே மத்திய ஆசியாவில் வஷீர் என்ற முறையில் பணியாற்றிய டஹ்ருதீன், இல்துத்மிஷ் காலத்தில் நிர்வாக அமைப்பை நிறுவினார். இரண்டாவதாக, மங்கோலியப் படையெடுப்புகள் டெல்லி சுல்தான்களின் தீவிர முக்கிய இராணுவ, நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களுக்கு இட்டுச் செல்கின்றன.

குறிப்புகள்

தைமூர் படையெடுப்பு

அமிர் தைமூர், டாமர்லேன் என்று அழைக்கப்பட்ட தைமூர் அரசர்கள் பாரசீகத்திலும் மத்திய ஆசியாவிலும் தைமூர் சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவினார்கள். 1398 ல் முகமது ஷா துக்ளக் ஆட்சி செய்தபோது இந்தியா மீது படையெடுத்தார். சுல்தானின் ராணுவத்தை முறியடித்து டெல்லியை சூறையாட சென்றார். தில்லியைச் சூறையாடும் மூன்று நாட்களில், அதன் பெரும்பாலான மக்கள் தைமூரின் கட்டளையின் கீழ் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். தில்லியின் படையெடுப்பு மற்றும் அழிவு, இந்தியாவை இந்தியாவிற்கு இன்னமும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பு அனுபவித்த பெரும் இழப்பிலிருந்து நகரம் மீண்டு வர முடியாது. தைமூர் படையெடுப்பால் துக்ளக் வம்சமும் அழிந்துபோனது. தைமூரை விட்டு விட்ட பிறகு, அவரது நியமனதாரர் கிலிர் கான் தில்லியை தனக்காக கைப்பற்றி, தன்னை புதிய சுல்தான் என்று அறிவித்துக் கொண்டார். அவர் முதலில் சையது வம்சத்தில் இருந்தவர்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

4. மங்கோலிய படையெடுப்பை நிறுத்துவதற்கு அலவுதீன் மேற்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?
5. டெல்லியில் மங்கோலிய படையெடுப்புகளின் விளைவுகள் எப்படி இருந்தன?

3.4 டெல்லி சுல்தானக வீழ்ச்சி

கி.பி. 1206–1526 க்கு இடையில் இந்தியாவின் வரலாற்றில் சுல்தானிய காலம் என அழைக்கப்படுகிறது. இந்த காலப்பகுதியில் சுமார் 320 ஆண்டுகள், ஐந்து ஆளும் வம்சங்கள் வெற்றிகரமாக ஆட்சி செய்தன. அடிமை வம்சம்

குறிப்புகள்

(கி.பி. 1206–1290) கில்ஜி வம்சம் (கி.பி. 1290–1320), துக்ளக் வம்சம் (கி.பி. 1320–1414), சய்யித் வம்சம் (கி.பி. 1415–1451) மற்றும் லோதி வம்சம் (கி.பி. 1451–1526). ஒவ்வொரு வம்சத்தின் சராசரி ஆட்சி காலம் சுமார் எழுபது வருடங்கள் ஆகும். இந்த காலப்பகுதி 250 ஆண்டுகால முகலாயர்களின் ஆட்சிக் காலம் (ஆப்கானிய ஆட்சியின் சூர் வம்சத்தின் 15 வருடங்கள் உட்பட) ஒப்பிடுகையில் மிகவும் குறுகியதாக உள்ளது. சுல்தானிய காலத்தில் மீண்டும் அரசமரபு மாற்றம் ஏன் ஏற்பட்டது? சுல்தானகம் ஏன் வீழ்ச்சியடைந்து சிதைத்தது? இதற்கு பல காரணங்கள் கூறப்படுவதற்குக் காரணம் பின்வருமாறு:

சுல்தானியர்களின் எதேச்சதிகாரம்

டெல்லி சுல்தானியப் பேரரசின் சுல்தானியர்கள் சர்வாதிகார மற்றும் எதேச்சதிகார கொடுங்கோல்களை கொண்டிருந்தனர். நிர்வாகம், சட்டம் மற்றும் நீதித்துறை ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த அதிகாரங்களைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் மீது எந்த அமைச்சரவையோ அல்லது பிரதிநிதித்துவ சபையோ அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை. பல சுல்தானியர்கள் மதத்தலைவர்கள் அல்லது உலேமாவாதிகள் பற்றி கூட கவலைப்படவில்லை. அவர்கள் தங்கள் இராணுவ அதிகாரம் அல்லது கடுமையான தண்டனைச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் தொடர்ந்து ஆட்சி நடத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை நிர்ணயித்தார்கள். அலாவுதீன் கில்ஜி போன்ற பெரும்பான்மையான சுல்தான்கள் பொது நலப் பணிகளில் அலட்சியமாக இருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் கருவூலத்தின் ஒரு பெரும் பகுதியை ஆக்கப்பூர்வமான பணிகளாலும், இராணுவ அமைப்பிலும், கோட்டைகளைக் கட்டி செலவழித்தாலும், அத்தகைய சுல்தான்களின் இராணுவ நடவடிக்கைகள் நீண்ட காலத்திற்கு தொடர முடியவில்லை.

மங்கோலியர்களின் படையெடுப்புகள்

முகமது துக்ளக் காலத்தில் இருந்து இல்துத்மிஸ் காலம் வரை தொடர்ந்து கடுமையான மங்கோலியப் படையெடுப்புகள் நடந்தன. பால்பன், அலாவுதீன் போன்ற சக்திவாய்ந்த சுல்தானியர்கள் இத்தகைய கொடூரமான படையெடுப்புக்களை செய்தாலும் நாடு பணத்தால் பெரும் இழப்பை அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது. சுல்தானியர்களின் நிர்வாகத்தை ஒன்றிணைக்கக் கூடாது என்பதற்காக சுல்தானியர்களால் நிர்வாகத்தின் மீது கவனம் செலுத்த முடியவில்லை.

சுல்தானியர்களின் இஸ்லாமிய கருத்து

டெல்லி சுல்தானிய ஆட்சிக் காலத்தில், பல நேரங்களிலும் சுல்தானியர்கள் ஒரு இஸ்லாமிய கருத்தை அரசுக்கு அளிக்க முயன்றனர். இவர்கள் இஸ்லாமிய அல்லாதவர்கள் மூலம் ஜிஸியாவை நாடுகடத்தினார்கள். பெரும்பான்மையான சுல்தான் இந்துக்கள் மீது கடுமையான கொள்கையை கடைபிடித்தனர். கோயில்களைக் இடித்து மசூதியை கட்ட தொடங்கினர், சிலைகளை உடைத்து இந்துக்களின் உணர்வுகளை காயப்படுத்தினார்கள். முகமது பின் துக்ளக் காலத்தில் ஹரிஷர், புக்கா ஆகியோர் விஜயநகர் சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவினர். எனவே இந்துக்கள் பாதுகாக்கப்பட முடியும் என்று சில வரலாற்றாசிரியர் நினைக்கிறார்கள். இந்தப் பேரரசு சில ஆண்டுகளுக்குள் மிகவும் சக்தி வாய்ந்ததாக மாறியது.

சுல்தானிய இராணுவத்தின் பலவீனம்

கலை, கட்டிடக்கலை, மற்றும்
டெல்லி சுல்தானகத்தின் வீழ்ச்சி

டெல்லி சுல்தானகத்தின் ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் இராணுவத்தை நவீனப்படுத்தவில்லை. அவர்கள் புதிய போர் நுட்பங்களை நோக்கி கவனம் செலுத்தி, பீரங்கிகளைக் கட்டியெழுப்பினர். படிப்படியாக அவர்கள் வட மேற்கு எல்லைகளை பாதுகாப்பதில் போதுமான கவனத்தை செலுத்தினார்கள். அவர்களின் ஆட்சியின் போது (320 ஆண்டு காலம்) அவர்கள் ஒரு தேசிய இராணுவத்தை தயார் செய்ய நினைத்தார்கள். இந்து ஆட்சியாளர்களைப் போலவே அவர்கள் யானைகளையும் தங்கள் இராணுவத்தில் வைத்திருந்தனர். அது பாணிபட் போரில் மிகவும் தீங்கு விளைவித்தது. அவர்களிடம் பீரங்கி இல்லாததால் முதல் பாணிபட் போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டனர்.

குறிப்புகள்

நிச்சயமான வாரிசு விதி இல்லாமை

டெல்லி சுல்தானிய ஆட்சியின் வீழ்ச்சிக்கு ஒரு முக்கியக் காரணம், நிச்சயமான வாரிசு விதியே இல்லாதது. டெல்லி சுல்தானியத்தின் வரலாற்றை நாம் பார்த்தால், அடிமை வம்சத்தின் காலத்திலிருந்தே சிம்மாசனத்திற்கான போராட்டம் தொடங்கியது. குத்புதீன் ஐபக் , யாள்டஸ் மற்றும் குபாச்சா ஆகியோருக்கு எதிராகப் போராட வேண்டியிருந்தது. சுல்தானிய உள்நாட்டுப் போரை காப்பாற்ற வேண்டும் என்று இல்துத்மிஷ் தனது மூத்த மகளான ரஷ்யாவை சுல்தானிய அரசியாக பிரகடனம் செய்தார். ஆனால் அமீர் அதற்கு இணங்கவில்லை. தனது சகோதரர் ருக்னுவின் .:பிரோஷ்ஷாவிடமிருந்து சிம்மாசனத்தை கைப்பற்ற போர் செய்ய வேண்டியிருந்தது. கடைசி அடிமை சுல்தானின் தளபதியான ஜலாலுதீன் படுகொலை செய்யப்பட்டார். அலாவுதீன் கில்ஜி தனது மாமா மற்றும் மாமனாரை படுகொலை செய்ததன் மூலம் அரியணையில் ஏறினார். கில்ஜி வம்சத்தின் கடைசி சுல்தானியர் ஜியாகதீன் துக்ளக் என்பவர் படுகொலை செய்யப்பட்டார். ஜியாகதீன் தற்கொலை செய்து கொண்டார் என்று ஜுனா கான் மிகக் கடுமையாக சூழ்ச்சி செய்திருந்தார் என்று கூறப்படுகிறது. அப்படியானால், டெல்லி சுல்தானியத்தில் தெளிவான, திட்டவட்டமான சட்டங்கள் எதுவும் இல்லை என்று சுருக்கமாக கூறலாம். வாரிசுகள் வாள் மற்றும் சூழ்ச்சிகளின் அடிப்படையில் முடிவு செய்யப்பட்டது. இத்தகைய இடைவிடாத போராட்டங்கள், சூழ்ச்சிகள் காரணமாக டெல்லி சுல்தானகம் பெரும் இழப்பைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. சுல்தானிய ஆட்சியை வலுவழிக்கச் செய்து, அதன் வீழ்ச்சியை விரைவுபடுத்தியது.

முகமது துக்ளக்கின் பொறுப்பு

இந்த அற்புதமான திட்டங்களும், இயற்கையின் சில குறைபாடுகளும் காரணமாக, அவரது பேரரசின் பல்வேறு பகுதிகளில் திரும்பத் திரும்ப கிளர்ச்சிகள் நடந்தன. வங்காளம், மாபர், வாரங்கல், கம்பிலா, அவதேஷ், குஜராத் மற்றும் சிந்து ஆகிய பகுதிகளில் நடந்த கிளர்ச்சிகள் அனைத்தையும் அடக்க அவர் கடுமையாக உழைக்க வேண்டியிருந்தது. இந்த கலகக்காரர்களை சமாளிப்பதற்காக, ஒரு சந்தேகத்துக்கிடமான தன்மையில் இருந்து முகமது பின் துக்ளக் தனது பேரரசின் ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதியை நோக்கி ஓடினார். தெற்கின் கிளர்ச்சிகளை ஒடுக்குவதில் அவர் மும்முரமாக இருந்த போது அவரது இராணுவப்படையில் முன்றில் இரண்டு பங்கு அழிவுக்கு இட்டுச்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 83

குறிப்புகள்

சென்றது. இந்த இழப்பை சுல்தான் ஒருபோதும் நினைத்துப்பார்க்க முடியவில்லை. வடக்கை நோக்கி வந்த போது தக்காணத்தின் பகுதிகள் சுதந்திரமாகிவிட்டது.

தெற்கில் ஹர்சர், புக்கா ஆகியோர் விஜயநகர் சாம்ராஜ்யத்தின் அடித்தளத்தை நிறுவி, சில வெளிநாட்டுத் தலைவர்கள் தவுலதாபாத் அருகே பாமினி சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவினர். இம்முறையால் வங்காளம் சுதந்திரம் பெற்றது. இவ்விதம் முகமது துக்ளக்கின் வாழ்க்கை காலத்தில், டெல்லி சுல்தானியர்களின் சிதைவுகள் கொள்கைகள் காரணமாக தொடங்கின. அவருடைய தவறான கொள்கைகளினால் மாகாண ஆளுநர்கள் மட்டும் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். ஆனால் இராணுவத்தில் பரந்த அதிருப்தி இருந்தது. அவரது தாராள சமயக் கொள்கை மற்றும் உலமார்களின் மீதான அவரது அலட்சியப் போக்கால் மதத் தலைவர்களும், சன்னி முஸ்லீம்களும் அவருக்கு எரிச்சலூட்டினர். அக்காலத்தில் முஸ்லீம் மதத் தலைவர்கள் முஸ்லீம் மக்கள் மீது பெரும் தாக்கத்தை கொண்டிருந்தனர். அவரது பெயரளவிலான நாணயத் திட்டம், கோரசன் வெற்றி பெற்ற தொப் திட்டங்களில் வரி உயர்வு, சுல்தானிய பொருளாதார நிலையை வெகுவாக பாதித்தது.

ஃபிரோஷா துக்ளக்கின் மதவெறிக் கொள்கை

ஃபிரோஷா துக்ளக், இந்துக்களுக்கு எதிரான விரோதக் கொள்கையை பின்பற்றினார். சில பிரியமான முஸ்லீம்களுக்கு உதவுவதற்காகவும், உலமார்கள் ஜகன்னாத்தூரி மற்றும் ஜவாலாஜி கோவில்களையும் அவர்களின் சிலைகளையும் அழித்து விட்டார். ஃபிரோஷா ஒரு திறமையற்ற ராணுவத் தளபதி மற்றும் அமைப்பாளராக இருந்தார். அவர் வங்காளத்திற்கு எதிரான இரண்டு பிரச்சாரங்களை நடத்தி வந்தார். ஆனால் இரண்டு முறை தோல்வி அடைந்தார். குஜராத்திற்கு எதிராக ரான் கட்சி பகுதியில் தனது படையை இழந்ததால் 2 ஆண்டுகள் நீண்ட பிரச்சாரத்திற்கு பின்னர் அவர் வெற்றி பெற்றார். இதனால் பெரும் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. இராணுவத்தையும் நிர்வாகப் பதவிகளையும் பரம்பரை பரம்பரையாக தனது ஆட்சிக்கு வந்த ஆட்சியாளர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அவருடைய அடிமை முறை சுல்தானியர்களின் 80,000 அடிமைகளை கவனித்துச் செல்லும் பொருளாதார சுமையைக் கடினப்படுத்தியது. அவர் வெளிப்படையாக நம்பிய இந்த அடிமைகள், அவர்களுக்குப் பிறகு சச்சரவில் பங்கு பெற்றனர். முஹம்மது துக்ளக் காலத்தில் டெல்லி சுல்தானியத்தின் பகுதியாக இருந்த அந்த பிரதேசங்களை அவர் வெல்ல முயற்சிக்கவில்லை. அவர் அவ்வாறு செய்திருந்தால், சுல்தானின் கௌரவத்தையும் செல்வாக்கையும் அதிகரித்திருக்கலாம். அமிர்ஸ் மற்றும் உலமார்கள் ஆகியோரைப் பிரியப்படுத்த ஜாகிரை அவர் வினியோகித்தார்.

ஃபிரோஷாவிற்கு அடுத்து வந்த திறமையற்ற அரசர்கள்

துக்ளக் வம்சத்தின் ஆறு ஆட்சியாளர்களான ஜியாசுதீன் முகம்மது ஷா (1388–1389), அபு பக்கர் (கி.பி. 1389–1390), நஸீருதீன் முகம்மது ஷா (1390–1394), நஸ்ரத்தூர் மற்றும் சசிருதீன் (கி.மு. 1394–1414) ஆகியோரால் ஃபிரோஷ் வெற்றி பெற்றார். அவர்கள் அனைவரும் திறமையற்றவர்களாக இருந்தனர். அமீர்களின் சூழ்ச்சியின் மூலம் அவர்கள் ஒரு பொம்மைபோல் ஆட தொடங்கினர். ஆர்கள் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவராக மாறினார்கள். அவர்கள்

விரும்பியபோதெல்லாம் சிம்மாசனத்தில் அமர ஆரம்பித்து விட்டார்கள். உண்மையில், சுல்தானிய ஆட்சியில் சீர்குலைந்துவரும் நிலைமையை மீட்டெடுக்க .:பிரோஷின் பின்னணியில் எவரும் இல்லை. இதன் விளைவாக, சுல்தானிய மாகாணங்களில் கிளர்ச்சிகள் நோய் போல் பரவலாயிற்று. ஏனையபின், மாநிலங்கள் வடக்கிலும் தெற்கிலும் சுதந்திரமடைந்து வந்தன. சுல்தானிய பேரரசு முற்றிலும் இடிந்து விழுந்தது.

கலை, கட்டிடக்கலை, மற்றும் டெல்லி சுல்தானகத்தின் விழுச்சி

குறிப்புகள்

தைமூர் படையெடுப்பு

துக்ளக் வம்சத்தின் கடைசி ஆண்டுகளில் (கி.பி. 1398) அமித் தைமு இந்தியாவில் சாமர்கண்ட் பகுதியை தோற்கடித்தார். இந்த படையெடுப்பு தில்லி சுல்தானியர்களுக்கு ஒரு அடியாக இருந்தது. இந்த படையெடுப்பின் மூலம் நாட்டில் மக்கள், பணம் போன்ற பெரும் இழப்புக்கு வழிவகுத்தது. இறக்கும் தருணத்தில் இருக்கும் இந்த பேரரசிற்கு ஒரு பெரும் அடியாகும். தில்லிக்கு அருகே ஒரு சில மைல்களுக்கு மட்டுமே அது சுருக்கப்பட்டது. சமகால வரலாற்று ஆதாரங்களின் அடிப்படையில், மூன்று மாதங்கள் வரை டெல்லி சுல்தானியர்கள் இல்லை என்று கூறலாம். மங்கோலிய படையெடுப்பாளர்கள் தானியங்கி களஞ்சியங்களை கொள்ளையடித்ததால் டெல்லி ஒரு பஞ்சத்தை அடைந்தது. இந்த படையெடுப்பினால் நாட்டின் நிலைமை மிகவும் மோசமாகிவிட்டது. அது நாட்டை ஒருங்கிணைத்து வைத்திருக்க இயலாது. அத்தகைய சூழ்நிலையை சாதகமாக பயன்படுத்தி மாகாண ஆளுநர்கள் தங்களை சுயாதீனமாகவும், அதிகாரத்துடனும் கிஷர்கான் கையில் ஒப்படைத்தனர்.

சையது வம்சத்தின் ஆட்சியாளர்களின் பொறுப்பு

துக்ளக் வம்சத்திற்குப் பிறகு, சுல்தானியர்களின் அதிகாரமானது சையது கைகளுக்கு மாறியது. பிரோஷஷா துக்ளக் வாரிசுகளைப் போலவே இந்த வம்சத்தின் அனைத்து ஆட்சியாளர்களும் திறமையற்றவர்களாகவும் பயனற்றவர்களாகவும் இருந்தனர். இவர்கள் நிர்வாக சீர்திருத்தங்களுக்கு எந்தவொரு கவனத்தையும் செலுத்தவில்லை அல்லது பேரரசின் அழிவு எல்லா இடங்களிலும் பரவியது மற்றும் நாடு படிப்படியாக ஏழ்மையாக மாறியது. இந்த வம்சத்தின் காலத்தில் டோப், கேதார், சிர்ஹிந்து, குவாலியர் போன்ற இடங்கள் கிளர்ச்சியின் மையமாக மாறியது. சுல்தான்கள் அவர்களை அடக்குவதற்கான திறமை இயலாமல் இருந்தனர். இந்த வம்சத்தின் கடைசி சுல்தான் அலாவுதீன் ஷா தனது தலைநகரத்தை விட்டு விட்டு பதியான் என்ற சென்று ஆடம்பரமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தார். பின்பு பஹோலால் லோடி கையில் அதிகாரம் மாற்றப்பட்டது.

லோடி வம்ச ஆட்சியாளர்களின் பலவீனங்கள் மற்றும் தவறுகள்

லோடி வம்சத்தின் மூன்று சுல்தானியர்களான - பஹோலால் லோடி, சிக்கந்தர் லோடி மற்றும் இப்ராஹிம் லோடி ஆகியோர் இருந்தனர். இந்த மூவரில் சிக்கந்தர் லோடி மட்டுமே திறமையான ஆட்சியாளராக இருந்தார். டெல்லி சுல்தானியர்களின் கௌரவத்தை மீண்டும் நிலைநாட்ட அவர் முயன்றார். ஆனால் இந்தப் பணியில் அவரால் அதிக வெற்றி பெற முடியவில்லை. பெரும்பான்மையான இந்துக்கள் மீது அவர் தாராளக் கொள்கையை

சுயகற்பித்தல் பொருள் 85

குறிப்புகள்

பின்பற்றவில்லை. அவர் பல கோயில்களையும் சிலைகளையும் உடைத்தார். அதனால் அவரது அதிக கோபத்தினாலும் பிடிவாதத்தினால், தனது அமிர்க்களையும் ஆளுநர்களையும் சுல்தானியர்களின் எதிரிகளையும் பகைத்துக் கொண்டார். இதன் விளைவாக, தவுலத் கான் லோடி மற்றும் ஆலம் கான் போன்ற திறமை வாய்ந்த அதிகாரிகள் பாபர், காபூல் போன்ற ஆட்சியாளர் இந்தியாவைத் தாக்கி, சுல்தானின் சிதைவுகளை துரிதப்படுத்தினர்.

பாபர் படையெடுப்பு

டெல்லி சுல்தானிய பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு உடனடி காரணம் பாபர் படையெடுப்பு ஆகும். கி.பி. 1526 ஆம் ஆண்டில் பாபிபட் போரில் லோடி சுல்தானுடைய கடைசி தோல்வியை அவர் முறியடித்தார். பாபர் டெல்லியிலும் ஆக்ராவிலும் தனது கட்டுப்பாட்டை நிறுவியதோடு முகலாய பேரரசை நிறுவினார்.

சுல்தானிய ஆட்சியின் வீழ்ச்சிக்கு பல காரணங்கள் இருந்தன. அதற்குப் பொறுப்பான ஒரு சுல்தான் அல்லது வம்சத்தை நம்மால் நடத்த முடியாது. ஆரம்பத்தில் இருந்தே சுல்தானிய வலதுசாரியில் சில சிக்கல்கள் இருந்தன. அவை சுல்தானியத்தின் நிலப்பிரபுத்துவ தன்மை போலவே தொடர்ந்தது. பெரும்பாலான ஆட்சியாளர்களாலும், இராணுவ அதிகாரத்தால் ஒரு மத வெறிக் கொள்கையையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். சுல்தானும் அவரது சிாரர்களும் உள்ளூர் நிர்வாகிகளுக்கும் பெரிய ஜமீன்தார்களுக்கு இடையேயும், தொடர்ந்து மாகாண, புவியியல் பிரச்சினைகள் முதலியவற்றின் திட்டவாட்டமான விதியை பின்பற்றுவதில்லை. பல சுல்தானியர்கள் இந்தப் பிரச்சினைகளில் சிலவற்றை மட்டுமே தீர்த்து வைக்க முயன்றார்கள். ஆனால் அதற்கு ஒரு தீர்வைக் காண முடியவில்லை. சக்தி வாய்ந்த மத்திய அரசின் முக்கியத்துவத்தை மக்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. சுல்தானியர்களின் காலகட்டத்தின் சுல்தானிய பேரரசு சமுதாயத்தில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வர முடியாத நிலையில் இருந்தது. மத்திய அரசாங்கம் வலுவழிந்த போதெல்லாம், நடுநிலைவாத மற்றும் பிராந்தியவாதிகளின் போக்குகள் தெளிவாயிற்று. எனவேதான், சுல்தானிய அரசின் பொருளாதார மற்றும் நிர்வாக நிலைமைகள் நாளுக்கு நாள் மோசமடைந்தது அது இறுதியாக வீழ்ச்சியடைந்தது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

6. டெல்லி சுல்தானிய ஆட்சியின் வீழ்ச்சிக்கு உடனடி காரணத்தை விளக்குக?
7. இந்துக்களுக்கு எதிரான விரோதக் கொள்கையை பிரோஷ்ஷா துக்ளக் ஏன் ஏற்றுக்கொண்டார்?

3.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. இஸ்லாமிய கட்டிடக்கலை தொடர்பான மிக பொதுவான வடிவமைப்பானது சிக்கலான, விரிவான, வடிவியல் மற்றும் ஒன்றிணைந்த அலங்கார வடிவங்களை உள்ளடக்கியதாகும். இந்த வடிவங்களில்

பெரும்பாலும் வடிவமைப்பான் கருவிகளை, மலர் வடிவங்கள் மற்றும் அழகிய சித்திர கல்வெட்டுகள் ஆகியவை கட்டிடங்களை அலங்கரிக்க பயன்படுத்தப்பட்டன.

2. முகமது கோரியின் வெற்றி குறித்து குதுப் மினார் கட்டப்பட்டது. குதுப்தீன் இந்த நினைவுச்சின்னத்தை முழுமையாக கட்டிமுடிக்கவில்லை. இருப்பினும், இல்துத்மிஷால் இறுதியாக கட்டி முடிக்கப்பட்டது.
3. இஸ்லாமிய பாணியிலான இரு முக்கிய கட்டிடக்கலை கூறுகள் பின்வருமாறு:
 - (a) உயரமான ஸ்தூபிகள் அல்லது கோபுரங்கள்: இவை பெரும்பாலும் காவுற்கோபுர வடிவமைப்பில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஏனெனில் அவை பெரும்பாலும் கைமின் விளக்கு என்ற உண்மையின் காரணமாக பயன்படுத்தப்பட்டன.
 - (b) பிஷ்தக்: இது பிரார்த்தனைக் மண்டபத்திற்கு நேராக இட்டுச் செல்லும் நுழைவாயில் மற்றும் ஒரு மசூதிக்குள் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு பக்க நுழைவாயிலுக்கு திறந்திருக்கும் நிலையில், ஒரு சுவர் மண்டபமோ அல்லது பக்கத்திலுள்ள மூன்று சுவர்கள் கொண்ட ஒரு அறை அல்லது ஒரு இடைவெளி உள்ளது.
4. மங்கோலிய படையெடுப்பை நிறுத்துவதற்கு அலவுதீன் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பின்வருமாறு:
 - (a) அவர் ஒரு பெரிய மற்றும் சக்திவாய்ந்த இராணுவத்தை ஏற்பாடு செய்தார். பழைய மற்றும் அனுபவமற்ற படையீரர்களுக்கு பதிலாக இளம் மற்றும் அனுபவம் வாய்ந்த வீரர்களை அவர் நியமித்தார்.
 - (b) அவர் பயாஸ் அருகில் கோட்டைகளை பலப்படுத்தினார்.
 - (c) ஸ்ரீ கோட்டை மற்றும் அரண்மனை புதிய தலைநகரில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது.
 - (d) அவர் பழைய கோட்டைகளை பழுதுசெய்ததோடு புதிய கோட்டைகளையும் கட்ட தொடங்கினார்.
 - (e) இராணுவத்திற்கு போதுமான அளவு நவீன ஆயுதங்கள் வழங்கப்பட்டது.
5. பேராசிரியர் குரேஷி கருத்துப்படி மங்கோலியர்களின் படையெடுப்புகள் டெல்லி சுல்தானியப் பேரரசின் மீது இரண்டு நல்ல விளைவுகளை கொண்டிருந்தன. முதலாவதாக, பல மனிதர்கள் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்தார்கள். டெல்லி சுல்தானிய ஆட்சியின் கீழ் அவர்கள் ஆதரவைப் பெற்று அதற்கு பயனுள்ள சேவைகளை செய்து வந்தனர் எ.கா. ஏற்கனவே மத்திய ஆசியாவில் வஷிர் என்ற முறையில் பணியாற்றிய டஹ்ருதீன், இல்துத்மிஷ் காலத்தில் நிர்வாக அமைப்பை நிறுவினார். இரண்டாவதாக, மங்கோலியப் படையெடுப்புகள் டெல்லி சுல்தான்களின் தீவிர முக்கிய இராணுவ, நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களுக்கு இட்டுச் செல்கின்றன.
6. டெல்லி சுல்தானிய பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு உடனடி காரணம் பாபர் படையெடுப்பு ஆகும். கி.பி. 1526 ஆம் ஆண்டில் பானிபட் போரில்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

லோடி சுல்தானுடைய கடைசி தோல்வியை அவர் முறியடித்தார். பாபர் டெல்லியிலும் ஆக்ராவிலும் தனது கட்டுப்பாட்டை நிறுவியதோடு முகலாய பேரரசை நிறுவினார்.

7. ஃபிரோஷா துக்ளக் இந்துக்கள் மீது விரோதக் கொள்கையை கடைப்பிடித்த போது, சில விசயங்களை முஸ்லீம்களுக்கு பிரகடனப்படுத்தி இந்து மதத்தினரின் ஜகன்னாத்பூரி மற்றும் ஜவாலாஜி கோயில்களையும், அவர்களது சிலைகளையும் சிதைத்து விட்டார். அவர் தன் கண்களை மூடிக்கொண்டு, அமீர்கள் மற்றும் உலமாக்கள் ஆகியோருக்கு ஜாகிர்கள் வழங்கினார்.

3.6 சுருக்கம்

- தில்லி சுல்தானிய ஆட்சிக் காலத்தில் நாட்டில் உள்ள பல கட்டிடக்கலை பாணியிலான பல மாற்றங்களை கொண்டு வந்தது.
- சுல்தானியக் காலத்தில் இணைக்கப்பட்ட சமீபத்திய வடிவமைப்பு, சதுரத் திட்டம் கொண்ட கம்பீரமான கல்லறை மாடத்தைச் சேர்ப்பதாகும்.
- நவீன காலத்தில் மெஹ்ரௌலியில் உள்ள குதுப் வளாகத்தை நிறுவிய டெல்லி சுல்தானியர்களின் கட்டிடத்தின் நிர்மாண கட்டிடக்கலை பாணி ஆரம்பமானது.
- ஆப்கானிய கட்டிடக்கலை இந்த உலக புகழ்பெற்ற குதுப் மினாரை கட்டியெழுப்ப உதவியது. இந்த மினாரை நிர்மாணிப்பதற்கான காரணம் முகமது கோரியின் வெற்றியை குறிக்கும்.
- தற்போதுள்ள குதுப் மினார் கட்டிட அமைப்பைவிட சிறந்த வேறு ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும் என்ற லட்சியத்தை அலாவுதீன் கொண்டிருந்தார்.
- துக்ளக் வம்சம் கட்டுமானத்திற்காகவும் அறியப்படுகிறது அதன் மிகப்பெரிய எடுத்துக்காட்டு தவுலதாபாத் ஆகும். இது அதன் கல் கோபுரங்களுக்கு அறியப்படுகிறது.
- கட்டிடக்கலை பாணியில் ஏற்படும் செல்வாக்கு அப்பாஸிதஸ் மற்றும் குவாஜார் வம்சத்து வரை இருந்து மறு கட்டமைப்பு மற்றும் பண்பிடும் கட்டமைப்பைக் கொண்டுள்ளது.
- பல கோபுரங்கள் இருந்த சமயத்தில் பைசண்டைன் பேரரசு இருந்தது. ஓட்டோமான் சாம்ராஜ்ஜியத்தின் போது அதன் நினைவுச்சின்னங்கள் மற்றும் பல்வேறு கட்டிடங்களுக்குள் இது உருவாக்கப்பட்டது
- பைசண்டைன் சகாப்தத்தின் முந்தைய கட்டமைப்புகள் மையப் பதக்கத்தில் உள்ள தனித்துவமான வடிவத்தில் உச்சமும், வளைவும் வடிவமைக்கப்பட்ட தனி கூறுகளை கொண்டிருந்தன.
- முகர்னாஸ் அல்லது க்யூபோலா போன்ற கட்டமைப்பு வடிவத்தில் வடிவமைக்கப்பட்ட வடிவவியல் கூறுபாடு வடிவமைப்புகளில் ஒரு பகுதியாகும்.

- இஸ்லாமிய கட்டிடக்கலை தொடர்பான மிக பொதுவான வடிவமைப்பு சிக்கலான, விரிவான, வடிவியல் மற்றும் ஒன்றிணைந்த அலங்கார வடிவங்களை உள்ளடக்கியதாகும்.
- கட்டமைப்பிற்குள் உள்ள கலப்படத்தைப் பற்றி, இஸ்லாமிய கலை மற்றும் கலாச்சாரத்தின் மீதான மரியாதை மிகவும் அதிகமாக இருந்தது.
- 15 ஆம் நூற்றாண்டில் ஓட்டோமான்ஸ் முழு அமைப்பிலும் வேறுபட்ட பாணியை அறிமுகப்படுத்தியது, இது குவிமாடம் வடிவ அமைப்புடன் கூடிய பிரார்த்தனை மண்டபத்தை பாதுகாக்கும்.
- கி.பி. 1266 ல் பால்பன் சுல்தானாக மாறினார். அவரது காலத்தில் மங்கோலியர்களின் படையெடுப்புகள் அதிகரித்தது. நிலைமையை எதிர்கொள்ள அவர் வலிமை மற்றும் இராஜதந்திரம் என்ற இரட்டைக் கொள்கையை மீண்டும் மேற்கொண்டார்.
- ஜலாலுதீன் காலத்தில் ஹலாகுவின் மகன் அப்துல்லாவின் தலைமையில் மங்கோலியர்களின் படையெடுப்பு மட்டுமே நடந்தது. சுல்தானே அவர்கள் சனாமா அருகே தங்கள் ராணுவத்தை நிறுத்திவிட்டு அவர்களை தோற்கடித்தார்.
- அலாவுதீன் கில்ஜியின் காலத்தை ஒப்பிடுகையில் அந்த அடிமை வம்சத்தின் காலத்தில் மங்கோலிய படையெடுப்பு எதுவும் இல்லை. மங்கோலியர்களின் நான்கு முக்கிய படையெடுப்புகளை அலாவுதீன் எதிர்கொண்டார்.
- டெல்லி சுல்தானியர்களின் சுல்தான்கள் சர்வாதிகார மற்றும் விரோதமானவையாக இருந்தன. அவர்கள் நிர்வாகத்தில், சட்ட மற்றும் நீதித்துறையின் ஒருங்கிணைந்த அதிகாரங்களைக் கொண்டிருந்தனர்.
- டெல்லி சுல்தானியர்களின் ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் இராணுவத்தை நவீனப்படுத்தவில்லை. அவர்கள் புதிய போர் நுட்பங்களை நோக்கி கவனம் செலுத்தி, பீரங்கிகளைக் கட்டியெழுப்பினர்.
- பிரோஷா துக்கக், இந்துக்களுக்கு எதிரான விரோதக் கொள்கையை பின்பற்றினார். மேலும் சில முஸ்லீம்களையும் உளமஸ்களுக்கும் உதவுவதற்காக ஜகந்நாத்பூரி, ஜாவாலஜி ஆகிய ஆலயங்களையும், அவர்களது சிலைகளையும் ஆவார் சிதைத்தார்.
- டெல்லி சுல்தானியர்களின் வீழ்ச்சிக்கு உடனடி காரணம் பாபர் படையெடுப்பு ஆகும். 1526 ஆம் ஆண்டில் பாணிபட் போரில் லோடி சுல்தானியர்களின் கடைசி தோல்வியை முறியடித்தார்.

கலை, கட்டிடக்கலை, மற்றும் டெல்லி சுல்தானகத்தின் வீழ்ச்சி

குறிப்புகள்

3.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- முக்கர்னாஸ்: இது ஒரு கட்டமைப்புடன் இணைந்து, வடிவமைப்புகளின் ஒரு பகுதியாக அமைகின்றது.
- பிஷ்தாக்: அது ஒரு நினைவுச் சின்னமாக, பிரார்த்தனைக் கூடத்திற்கு நேராக இட்டுச் சென்று ஒரு மசூதியோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு நுழைவாயிலைக் குறிக்கிறது.

குறிப்புகள்

- கோள வளைவு: இது ஒரு நினைவுச் சின்னமாக, கோள வடிவ கோபுரங்களை கொண்ட ஒரு நினைவுச்சின்னத்தின் வடிவமைப்பை குறிக்கிறது.
- சாசானியன் கட்டிடக்கலை: சாசானியனின் சகாப்தத்தின் போது அதன் வளர்ச்சியில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்த பாரசீக கட்டிடக்கலை பாணியை இது குறிக்கிறது.

3.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. குவாத்-உல்-இஸ்லாம் பள்ளிவாசலின் கட்டிடக்கலை பாணி என்ன?
2. நினைவுச் சின்னங்களை வடிவமைப்பதில் ஆபரணங்கள் எவ்வாறு இணைக்கப்பட்டன?
3. சித்திரமொழி ஏன் இஸ்லாமியக் கலையையும் பண்பாட்டையும் மதிக்கும் வழிமுறையாக கருதப்பட்டது?
4. பிரார்த்தனை அரங்குகள் எவ்வாறு வடிவமைக்கப்பட்டன?
5. மங்கோலியப் படையெடுப்பைக் கட்டுப்படுத்த பால்பன் பின்பற்றிய உத்திகள் யாவை?
6. டெல்லி சுல்தானியர்களின் ஐந்து ஆளும் வம்சங்கள் யாவை?

நெடு விடை வினாக்கள்

1. டெல்லி சுல்தானியர்களின் திட்டத்தின் கீழ் கட்டிடக்கலை பாணியை விவாதியுங்கள்.
2. நினைவுச்சின்னங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு இஸ்லாமிய கட்டிடக்கலை கூறுகள் எவை? விளக்குக.
3. மங்கோலியர்களின் படையெடுப்பின் விளைவுகளை ஆராய்க.
4. மங்கோலியர்களின் படையெடுப்பை அலாவுதீன் எப்படி எதிர்கொண்டார்? விரிவாக விவாதிக்கவும்.
5. டெல்லி சுல்தானியர்களின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்த பல்வேறு காரணிகளை விவாதிக்கவும்.

3.9 மேலும் படிக்க

மஜூம்தார், ரமேஷ் சந்தியார், காளிகிங்கர். 1949. இந்தியாவின் முன்னேறிய வரலாறு. புதுடில்லி: மகமில்லன்.

புருக், பெர்சி. 2013. இந்தியக் கட்டிடக்கலை (இஸ்லாமிய காலம்). புதுடில்லி: படித்த புத்தகங்கள் லிமிடெட்.

லுனியா, நாதாராம் ப்ருன்வரர்லால். 1996. இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் பரிணாமம்: ஆரம்பகால காலத்திலிருந்து நிகழ்காலம் வரை. ஆக்ரா: லட்சுமி நாராயண் அகர்வால்.

சத்தியநாதர், R. 1961. இந்தியாவின் அரசியல், பண்பாட்டு வரலாறு. சென்னை: எஸ். விஸ்வநாதன்.

கலை, கட்டிடக்கலை, மற்றும்
டெல்லி சுல்தானகத்தின் விழ்ச்சி

சர்க்கார், ஜகதநாத். 1992. சிவாஜியும் அவர் காலங்களும். ஹைதராபாத்: ஓர்நிலை பிளாக்ஸ்வான்.

பிரசாத், இஷ்வாரி. 2016. இந்தியாவில் முஸ்லிம் ஆட்சியின் குறுகிய வரலாறு: ஓளரங்கசீப் மறைவுக்கு இஸ்லாத்தை வென்றதில் இருந்து. புதுடில்லி: அபிஜீத் பப்ளிகேஷன்ஸ்.

R, S ஷர்மா. 1999. இந்தியாவில் முகலாயப் பேரரசு: ஒரு திட்டமிட்ட ஆய்வு. புதுடில்லி: அட்லான்டிக் பதிப்பகம் & விநியோகிப்பவர்.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

அலகு 4 பக்தி இயக்கம் – I

அமைப்பு

- 4.0 முன்னுரை
- 4.1 நோக்கங்கள்
- 4.2 பக்தி இயக்கம் பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்
 - 4.2.1 பக்தி இயக்கத்தின் தோற்றம்
 - 4.2.2 பக்தி இயக்கத்திற்கு காரணமான காரணிகள்
 - 4.2.3 பக்தி இயக்கத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்
- 4.3 சமய சீர்திருத்தவாதிகள்: ராமானந்த், கபீர், குரு நானக்
- 4.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 4.5 சுருக்கம்
- 4.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 4.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 4.8 மேலும் படிக்க

4.0 முன்னுரை

பக்தி இயக்கம் தென்னிந்தியாவில் உருவான ஒரு தத்துவ வழிபாட்டு போக்காக இருந்தது, படிப்படியாக இந்தியாவின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் பரவியது. அது இந்து மதத்தில் ஒரு புரட்சிகரமான சமூகச் சீர்திருத்தம் என்று கருதப்பட்டது மற்றும் மக்களுக்கு ஒரு தனிப்பட்ட குவிப்பு பகுதியாக வழங்கப்பட்டது. இது மக்களின் கண்ணோட்டத்தில் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. மதம் அல்லது சாதிக்கு எந்தவிதமான கவனத்தையும் செலுத்தவில்லை என்றாலும் சமுதாயத்தினால் அனைத்து பிரிவுகளிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

பக்தி இயக்கம் பழங்கால வேத மரபுகளை புத்துயிர்ப்பதும், மறுசீரமைக்கவும் தான் என்று அறிஞர்கள் கருத்து தெரிவித்துள்ளனர். பக்தி இயக்கத்தின் செய்தியை பரப்புவதற்காக கண்டத்தின் குறுக்கே சென்று கொண்டிருந்த பக்தர்களின் காரணமாக இந்த இயக்கத்தின் புகழ் பரவியது.

பக்தி இயக்கத்தை ஸ்தாபிக்கும் இந்த அலகில், இயக்கத்தின் எழுச்சிக்கு வழிவகுத்த காரணிகள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. பக்தி இயக்கத்தின் முக்கிய அம்சங்களும் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. பக்தி இயக்கத்தின் புகழ்பெற்ற சீர்திருத்தவாதிகள் போதித்த கருத்துக்களையும் செய்திகளையும் இப்பிரிவு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது.

4.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- பக்தி இயக்கத்தின் தோற்றத்தை விளக்க முடியும்.

- பக்தி இயக்கத்திற்கு வழிவகுத்த காரணிகளை ஆராய முடியும்.
- பக்தி இயக்கத்தின் முக்கிய அம்சங்களை அடையாளம் காண முடியும்.
- பக்தி இயக்கத்தில் மதச் சீர்திருத்தவாதிகள் மற்றும் அவர்களின் கருத்துக்களைப் பற்றிய கருத்தாக்கங்களைக் கலந்தாலோசிக்க முடியும்.

குறிப்புகள்

4.2 பக்தி இயக்கம் பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்

இடைக்காலங்களில் 11 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் பல்வேறு மத இயக்கங்கள் பரவின. இவை அனைத்தும் பக்தி இயக்கம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இந்து மதத்தையும் இந்து சமுதாயத்தையும் சீர்திருத்துவதே இயக்கத்தின் குறிக்கோள் ஆகும். அந்த நேரத்தில் அது பல தீவிரமான அவலங்களால் பாதிக்கப்பட்டது. இந்த இயக்கத்தின் தலைமை வழக்குரைஞர்களாக ராமானுஜர், ஜெயதேவ, நதேவ், சைதன்யா, ராமானந்த, கபீர் மற்றும் குரு நானக் ஆகியோர் இருந்தனர். மூடநம்பிக்கை சார்ந்த நடைமுறைகள், சம்பிரதாயவாதம், சாதி அமைப்பு உட்பட இந்து சமுதாயத்தில் உள்ள தீமைகளை இந்த சீர்திருத்தவாதிகள் வன்மையாக கண்டித்தனர். இருப்பினும், அவர்களின் பிரதான முக்கியத்துவம் பக்தியில் இருந்தது, அது கடவுளுக்கான உண்மையான பக்தி ஆகும். அந்த இயக்கம் பக்தி இயக்கம் என்றும், அதன் வழக்குரைஞர்கள் பக்தர்கள் என்றும் அறியப்பட்டது.

4.2.1 பக்தி இயக்கத்தின் தோற்றம்

பக்தி ஞானிகளின் அடிப்படையான போதனைகளில் புதிதாக எதுவும் இல்லை. கடவுளின் ஒற்றுமை பற்றிய நம்பிக்கை, சிலை வழிபாடு மற்றும் பக்தி இரட்சிப்பின் முறை என ஏற்கனவே இந்திய சமய அமைப்பில் நன்கு அறியப்பட்ட கருத்தாக்கங்கள் இருந்தன. முதல் இரண்டு, வேதங்களில் உள்ள காலத்தை மீண்டும் அறிய முடியும்.

கிறித்தவ சகாப்தத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் வைணவப் பிரிவுகளால் பக்தி வழிபாடு பெருமளவு வளர்ந்தது. இந்த எல்லாக் கருத்துக்களும் உபநிடதத்தில் அதிகம் காணப்படுகின்றன. இதே போன்ற கருத்துக்கள் பகவத்கீதை புராணத்திலும் காணப்படுகின்றன.

ஆசிரியர் ஜகதநாத் சர்க்கார், 'அனைத்து உயர் சிந்தனையாளர்களும், அனைத்து மத சீர்திருத்தவாதிகளும், முந்தைய காலங்களில் இருந்து இந்துக்களிடையே உள்ள அனைத்து நேர்மையான பக்தர்களும், எண்ணற்ற மக்கள் வழிபாட்டு தெய்வங்களுக்கு பின்னால் ஒரே ஒரு உயர்ந்த கடவுளை பிரகடனம் செய்து, மத சடங்குகளின் மேல் உண்மையான அபிமான நம்பிக்கை மற்றும் எளிமையான விசுவாசத்தைக் கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள் என எழுதியுள்ளார். அவர்கள் அனைவரும் மத சடங்குகளை எளிமைப்படுத்த முயன்றார்கள். அவர்கள் மதத்தை எளிமைப்படுத்தவும், சாதாரண மக்களின் வாயில்களுக்கு கொண்டு வரவும் முயன்றனர்'.

ஆகையால், இஸ்லாமிய படையெடுப்பை அடுத்து கடவுளின் யோசனையில் அத்தியாவசிய ஒலிக்கோபியல் தன்மை மற்றும் சடங்கு தியாகங்கள் மற்றும் அறிவு மற்றும் ஞானத்தின் மீதான வெறும்

புத்தகங்கள் பற்றிய பக்தி பாதையின் மேன்மை மீது ஒரு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

பக்தி இயக்கம் இஸ்லாமியத்தில் வளர்ந்து வரும் செல்வாக்குக்கு இந்து மறுமொழியாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் அது அடித்தட்டு மக்களிடையே ஏற்புதன்மையை கண்டறிந்தது. சில அறிஞர்கள் இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும், இந்த மதிப்பீடு முற்றிலும் நம்பத்தகுந்ததாக இல்லை என்று மற்றவர்கள் நம்புகின்றனர். இந்து மத அமைப்பில் பக்தி என்பது மத நோக்கத்தில் ஒரு இன்றியமையாத அங்கமாக இருக்கிறது. இது உபநிடதத்திலும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பகவத் கீதையில் கூறியதுபோல எளிமையான பக்தர் கூட அவரை எளிய பக்தி மூலம் அடைய முடியும் என்பதாகும்.

ஆறாம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவில் தோன்றிய பக்தி இயக்கம் கர்நாடகம் மற்றும் மஹாராஷ்டிரத்திலும், 15 ஆம் நூற்றாண்டில் வட இந்தியா, வங்காளம், ஓரிசா ஆகிய பகுதிகளிலும் பரவியது.

12 ஆழ்வார் வைணவத்தாலும், 63 நாயனார் சைவத் ஞானிகளும் தென்னிந்தியாவில் இயக்கத்தை வளர்த்தனர். சைவ ஞானி அப்பரால், பல்லவ மன்னன் மகேந்திர வர்மன் சைவ சமயத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளார் என்று சொல்லப்படுகிறது. மற்ற பெரிய ஞானிகள் சம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர். இந்த ஞானிகளின் எழுத்துகள் தமிழ் வேதம் என்று அழைக்கப்படும் திருமுறை நூல்களில் சேகரிக்கப்பட்டன.

4.2.2 பக்தி இயக்கத்திற்கு காரணமான காரணிகள்

பின்வரும் காரணிகள் பக்தி இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தன:

- இந்து மதத்தின் அவலங்கள்: இடைக்காலத்தில் இந்துமதம் பெருமளவு சீரழிந்தது. அதன் பழமையான தூய்மையையும் முறையையும் இழந்துவிட்டது. மூடநம்பிக்கை, சாதி அமைப்பு, சடங்குமுறை ஆகியவை இந்து மதத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்த நிலையில், சில துணிச்சலான சீர்திருத்தவாதிகள் முன் வந்து, இந்துமதத்தின் தீய பழக்கங்களை கண்டித்தும், அதை சீர்திருத்த பக்தி இயக்கத்தை தொடங்கினர்.
- இஸ்லாமியத்தின் அபாயம்: இந்தியாவின் அரசியல் காட்சியிலும், இந்து மதத்திற்கு அதன் அபாயத்திலும், 11ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பப் பகுதிகளில் இஸ்லாத்தின் வருகை பக்தி இயக்கத்தின் எழுச்சிக்கு மற்றொரு முக்கியக் காரணியாக இருந்தது. சிறிது சிறிதாக, இஸ்லாம் இந்து மதத்தை சவால் செய்து அதை வலிமைப் படுத்த முயன்றது.
- பக்தி மார்க்கத் தேர்வு: இஸ்லாமிய அபாயத்தை வெற்றிகரமாக எதிர்த்துப் போராட, இந்திய சமுதாயத்தில் அதன் தாக்கத்தை குறைக்கும் வகையில், சில மதத்தலைவர்களும், சீர்திருத்தவாதிகளும் அந்த காலத்தில் இந்து மதத்தை பிரபலப்படுத்தவும், இஸ்லாமியரின் தாக்கத்தை குறைக்கவும், பக்தி மார்க்கத்தை வலியுறுத்தினர்.
- இந்து மத புனிதத்தலங்கள் மற்றும் சிலைகள் அழிப்பு: இஸ்லாமிய படையெடுப்பாளர்கள் ஆக்கிரமிப்புகளை மட்டும் செய்யவில்லை,

இந்துக்களின் சமயத்திலும் அவர்கள் குறுக்கிட்டார்கள். தமது மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக, இஸ்லாமிய ஆட்சியாளர்கள் புகழ்பெற்ற இந்து மத புனிதத்தலங்களையும் வழிபாட்டு சிலைகளையும் ஈவிரக்கமின்றி அழித்தனர். இந்துக்கள் மீது மத வரி விதித்தார்கள், அவர்கள் சுதந்திரமாக தங்கள் ஆலயங்களுக்கு சென்று வழிபாடு நடத்த அனுமதிக்கவில்லை. எனவே இந்துக்கள் பக்தி அல்லது பக்தி பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்.

குறிப்புகள்

4.2.3 பக்தி இயக்கத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

பக்தி இயக்கத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

1. மன தூய்மை: ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தே இந்துக்கள் மத்தியில் நிலவிவந்த இறுக்கம், சிலை வழிபாடு, வழிபாடுகள், சடங்குமுறை ஆகியவற்றை பக்தி வழிபாட்டின் சீடர்கள் கண்டித்தனர். பக்தி வழிபாட்டின் அடுக்கு, மன தூய்மையின் மூலம் கடவுளை உணர்வதற்கு எளிய வழியை வெளிப்படுத்தியது.
2. சிலை வழிபாட்டை கண்டித்தல்: பக்தி வழிபாட்டின் அடுக்கு சிலை வழிபாட்டுக்கு கண்டனம் தெரிவித்தது. அவரவர் கருத்துப்படி, மனிதன் தன் கடமையை அல்லது கர்மத்தை செய்ய வேண்டும். கடவுள் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறார் எனவே உருவ வழிபாட்டுக்கு எந்த பயனும் இல்லை. கபீர் போன்ற துறவிகள் நீர்குள பிரம்மாவின் வழிபாட்டை வலியுறுத்தினார்கள் அல்லது திட்டவாட்டமான வடிவம் இல்லாத இறைவனை வழிபாடு செய்ய வலியுறுத்தினர்.
3. சுய சரணாகதி: பக்தி இயக்கத்தின் மத ஞானிகள், மனிதன் தன்னை கடவுளின் பொருட்டு முழுமையாக சரணடைய வேண்டும் என்று போதித்தார்கள். அவர் உலக விவகாரங்களில் எந்த தொடர்பையும் கொண்டிருக்கக் கூடாது, மனிதனுக்கும் கடவுளுக்கும் இடையே முழுமையான ஒற்றுமை இருக்க வேண்டும்.
4. ஆன்மீக குருக்களின் நம்பிக்கை: பக்தி இயக்கத்தின் துறவிகள் ஆன்மீக குருக்களின் மீது மிகுந்த நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும் என்றும், அவர்கள் உண்மையாக துறவிகளை வழிநடத்தி, வாழ்க்கையின் இருளிலிருந்து வெளிச்சத்தையும், முற்றிலும் அறியாமையிலிருந்து அறிவையும் கொண்டு வருவார்கள் என்றும் வாதிட்டுள்ளனர். குருவின் வழிகாட்டுதல் இல்லாமல் ஒருவர் சரியான பாதையில் நடப்பார் என எதிர்பார்க்க முடியாது என்று அவர்கள் கருதினர். எனவே ஆன்மீக குருக்களின் மீது நம்பிக்கை கொள்வது அவசியம் என கருதினர்.
5. சாதிய முறைக்கு எதிர்ப்பு: பக்தி இயக்கத்தைச் சேர்ந்த எல்லா துறவிகளும் சாதி அமைப்பை கடுமையாக கண்டித்தனர். அவர்கள் உண்மையாக இந்து மதத்தின் ஒரு பகுதியாக இல்லை என்பதை தைரியமாக ஏற்றுக்கொண்டனர். கடவுள் மீது அதிக அன்பு கொண்ட தாழ்ந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த நபர்கள் கூட கடவுளை வணங்காத பிராமணர்களை விட மிக உயர்ந்தவர்கள் என்று சொன்னார்கள். இவ்வாறு

ஞானிகள் மக்களிடையே ஒற்றுமையை போதித்து, சமுதாயத்தில் சாதி அமைப்பின் தீய தாக்கங்களை குறைக்க முயன்றனர்.

6. சடங்குவாதம் மீதான தாக்குதல்: பக்தி இயக்கத்தின் ஆதரவாளர்கள் இந்து சமயத்தின் சடங்குகளை கண்டித்தனர். மதத்தின் உண்மையான நோக்கமே பக்தியோடு கடவுளை வணங்கும் நேர்மையான வழிதான் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். சமயத்திலிருந்து சடங்குகள் மறைந்துவிட்டால் சமுதாயம் அதன் சொந்தச் சீர்திருத்தத்தை மாற்றியமைக்கும்.
7. வட்டார மொழிகளின் பயன்பாடு: தென் இந்தியாவிலும், வட இந்தியாவிலும் பக்தி வழிபாட்டில் துறவிகள் உள்ளூர் மொழிகளில் தங்கள் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தினர், இதனால் பொது மக்கள் தங்கள் செய்திகளை புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. கபீர், நதேவ் போன்ற துறவிகள், தங்கள் பிரசங்கத்திற்காக இந்தி மொழியை பயன்படுத்தினர், ஆனால் நானாக் உள்ளூர் பஞ்சாபி மொழியைப் பயன்படுத்தினார் அதேபோல், ராஜஸ்தானி மொழியில் மீரா பாய் எழுதினார், சைதன்யா வங்காள மொழியில் பிரசங்கித்தார். பொது மக்கள் பேசும் மொழிகளில் இந்த துறவிகள் பிரசங்கித்து தங்கள் கருத்தை வெளிப்படுத்தியதால், அவர்களது பிரசங்கமும் கருத்துகளும் பரவலாக பிரபலமடைந்தன. பக்தி வழிபாட்டின் பெரும்பகுதியினர் சமுதாயத்தின் சாதாரண வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது மிக முக்கியமான விஷயம். அரச ஆதரவு இல்லாவிட்டாலும் கூட பக்தி வழிபாடு பரவலாக பிரபலமாகியது. கேள்விக்கிடமின்றி, அதன் புகழுக்காக வட்டார மொழி முக்கிய பங்கை வகித்தது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. பக்தி இயக்கத்தின் முக்கிய நோக்கம் என்ன?
2. பக்தி இயக்கத்தின் ஆதரவாளர்கள் ஏன் இந்து சமயத்தின் சடங்குகளை கண்டனம் செய்தனர்?

4.3 சமயச் சீர்திருத்தவாதிகள்: ராமானந்த், கபீர், குரு நானக்

இந்தப் பிரிவில் நாம் பக்தி இயக்கத்தின் சமய சீர்திருத்தவாதிகளைப் பற்றி விவாதிப்போம்.

பக்தி இயக்க சீர்திருத்தவாதிகள்

பக்தி இயக்கத்தைச் சேர்ந்த சீர்திருத்தவாதிகள் பின்வருமாறு:

ராமானுஜர்: பக்தி இயக்கத்தின் முதல் பெரிய பிரதிநிதி ராமானுஜர் என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். தமிழ்நாட்டில் காஞ்சிபுரம் அருகே பெரும்புதூரில் 11-ஆம் நூற்றாண்டின் முதன்மைப் பகுதியில் பிறந்தார். நாராயண, லக்ஷ்மி வழிபாட்டை போதித்த மகா வைஷ்ணவராக இருந்தார். அவர் இந்தியா முழுவதும் சுற்றுப் பயணம் செய்து இறுதியில் ஸ்ரீரங்கத்தில் குடியேறினார்.

கடவுளின் பக்தியின் மூலம் மட்டுமே மனிதன் வாழ்க்கையின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுபட முடியும் என்ற உறுதியான நம்பிக்கை அவருக்கு இருந்தது. கடவுளின் ஒற்றுமையை போதித்த அவர், சங்கரரின் முழுமையான ஒருமைவாதம் அல்லது மாயாவதா, வேதாந்த தத்துவத்திற்குள் பக்தியை நிறுவுதல் ஆகியவற்றை மறுப்பதே அவரது போதனையின் நோக்கமாகும்.

ராமானுஜர் கருத்துப்படி, பிரம்மன் ஒரே ஒரு பரம யதார்த்தம் என்றும், தனி ஆன்மாக்கள் பிரம்மனின் பண்புகளுமாகும். கர்மா, கியானா, பக்தி ஆகியவை மோட்சத்திற்கு செல்லும் வழி என்று கூறினார். அவரைப் பொறுத்தவரை, தனி ஆத்மாக்கள் பக்தி மூலம் கடவுளை அடைய முடியும்.

மத போதகராக மட்டுமின்றி, சமூக சீர்திருத்தவாதி ஆகவும் இருந்தார். சாதிய பிரிவுகளை கண்டனம் செய்தார் மற்றும் அவர்களை கோயில்களில் நுழைய அனுமதிப்பதன் மூலம் சூத்திரர்களின் நிலையை மேம்படுத்தினார். கற்றறிந்த அறிஞரான இவர், வேதாந்த சங்கரா, பாஸ்யாஸ் பத்ரியானாஸ், வேதாந்த சாஸ்திரங்கள் மற்றும் பகவத் கீதை ஆகியவற்றை தொகுத்து புகழ்ப்பெற்றார்.

நிம்பர்கா: பக்தி இயக்கத்தின் அடுத்த தலைவர் நிம்பர்கா (நிம்பர்கராச் சாரியார்), ராமானுஜரின் இளைய சமகாலத்தவர். அவர் கிருஷ்ணர் மற்றும் ராதாவை வழிபடுபவராக இருந்தார். கடவுளிடம் சுயமாக சரணடையும் கொள்கையை அவர் வாதிட்டார். அவரைப் பொறுத்தவரை நிர்வாணம் என்பதற்கான வழி பக்தி ஆகும்.

மாதவச்சாரியார்: வேதாந்த தத்துவப் பள்ளியின் மூன்று பெரும் பிரதிநிதிகளில் ஒருவர்களாக ஆதிசங்கரரும், ராமானுஜரும் இருந்தார்கள். மனிதனின் இறுதி நோக்கம் பக்தி என்றும் இது மோட்ச நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறது என்றும் அவர் நம்பினார். ஆன்மாவின் இடப்பெயர்ச்சி அல்லது பிறப்பு மற்றும் இறப்பு சுழற்சியிலிருந்து விடுவித்தல் என்பது கியானா (அறிவு) மற்றும் பக்தி (பக்தி) மூலம் மட்டுமே சாத்தியமாகும்.

நம்தேவ்: மகாராஷ்டிராவில் பக்தி வழிபாட்டின் போதகர்கள் நரஹரி, நம்தேவ், ஏக்நாத் மற்றும் துக்காராம் ஆவார். அவர்களில், நம்தேவ் மக்கள் மீது ஆழ்ந்த தாக்கத்தை செலுத்தியுள்ளார். இவர் மகாராஷ்டிராவில் 1270-ல் பிறந்தார். நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் பயணித்து மராத்திய மொழியில் உபதேசித்தார். பக்தி இயக்கத்தின் மற்ற ஞானிகள் போலவே, இந்து சமுதாயத்தில் நிலவும் மூடநம்பிக்கை, சடங்குவாதம், சமூகக் கொடுமைகளை அவர் கண்டித்தார். அவர் முழுமையான ஈடுபாட்டை கடவுள் அல்லது பக்தி என போதித்தார். இந்துக்களும் இஸ்லாமியர்களும் அவரது சீடர்களாக இருந்தனர்.

ஜெயதேவ்: கிழக்கு இந்தியாவில் பக்தி இயக்கத்தின் முதல் பெரிய சீர்திருத்தவாதி மற்றும் வழக்கறிஞர் ஜெயதேவ் ஆவார். கி.பி. 12ம் நூற்றாண்டில் வங்காளத்தில் ஒரு நீதிமன்றக் கவிஞராக அவர் இருந்தார் என்று வரலாற்று வட்டாரங்கள் கூறுகின்றன. ஆனால், அவர் ஓரிசாவைச் சேர்ந்தவர் என்று தற்கால அறிஞர்கள் கூறினர். அவரது மகத்தான படைப்பு கீதா கோவிந்தா. ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் ராதாவும் இந்த பெரிய சமஸ்கிருத வேலைப்பாட்டின் உட்பிரிவுகளாக உள்ளனர். ஜெயதேவ், முக்தி அல்லது ஆத்ம விடுதலையை அடைவதற்கு கடவுளை நோக்கிய பக்தி அல்லது முழுஈடுபாட்டுடன் நின்றார்.

குறிப்புகள்

ராமானந்தா ஒரு பெரிய மத சீர்திருத்தவாதி மற்றும் மத்திய கால இந்தியாவில் பக்தி இயக்கத்தின் ஆதரவாளராக இருந்தார். அவர் (ராமானுஜர் சீடரான) ரகுவனந்தா என்பவரின் சீடராவார். தெற்கு மற்றும் வடக்கு இந்தியாவில் பக்தி இயக்கத்திற்கு இடையிலான பாலமாக அவர் விவரிக்கப்பட்டுள்ளார். எனினும், அவர் வட இந்தியாவில் பக்தி இயக்கம் தொடங்கிய முதல் துறவி ஆவார்.

மற்ற மத போதகர்களை போலவே, கடவுளின் அன்பையும், பக்தியையும் வலியுறுத்தினார். சாதிய முறையை அவர் கண்டித்தார். ஏறக்குறைய எல்லா வகுப்புகளிலும் சாதிகளும் அவருடைய சீடர்களுமாய் இருந்தார்கள். பெண்களின் தகுதியை உயர்த்தி குடும்ப வாழ்க்கைக்கு புனிதத்தை வழங்கினார். பக்தி இயக்கத்தின் மாபெரும் மகான் கபீர் அவரை குருவாக ஆக்கினார். அவர் பொது மக்களின் மொழியை பயன்படுத்தினார். ராமர், சீதா வழிபாடு செய்வதை போதித்தார். கபீர், பிபா மற்றும் ரவிதாஸ் போன்ற அவரது ஆதரவாளர்கள் அவருடைய செய்தியை பரந்த அளவில் பரப்பினார்கள்.

கபீர்: பக்தி இயக்கத்தின் முக்கிய புனிதர்களில் ஒருவரான அவர் நிருகூண இஸ்வரா பள்ளியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தார். இவர் ராமானந்தாவின் முக்கிய சீடராவார். ஒரு பிராமணப் விதவைக்கு அவர் பிறந்தார் என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். ஒரு குளத்தின் அருகில் அவரை எறிந்துவிட்டனர், நெசவாளரான நிக்கர் மற்றும் அவரது மனைவி நிமா ஆகியோரால் வளர்க்கப்பட்டார் என்று அறிஞர்கள் நம்புகின்றனர்.

அவர் வளர்ந்தார். தந்தையின் தொழிலை அவர் மேற்கொண்டார். ஆனால், அவரது உண்மையான ஆர்வம், ஆன்மீக பேச்சு, ராமர் வழிபாடு ஆகிவற்றில் இருந்தது. கபீர் ஒரே கடவுளை நம்பினார். வேதங்களையும், குர்ஆனையும், பிராமணர்கள் மற்றும் முல்லாக்களின் மேலாதிக்கத்தையும் அவர் நிராகரித்தார். சாதிய முறையையும் உருவ வழிபாட்டையும் எதிர்த்தார். பொய்யான நடைமுறைகளையும் வெற்று சம்பிரதாயங்களையும் அவர் கண்டித்தார். கர்ம கோட்பாட்டில் அவர் கொண்டிருந்த நம்பிக்கை குறிப்பிடத்தக்கதாக இருந்தது. கடவுளின் ஒற்றுமையையும், அன்பு, மற்றும் பக்தியையும் அவர் வலியுறுத்தினார். அவரைப் பொறுத்தவரை, ராம் மற்றும் ரஹிம், கிருஷ்ணா மற்றும் கரீம், மக்கா மற்றும் காஷி ஆகியோர் ஒரே கடவுளின் வெளிப்பாடுகளாக இருந்தன. ஆயினும், அவர் முஸ்லீம் வடிவமான பிரார்த்தனை, ரமாதன் நோன்பு மற்றும் சமாதிகள் மற்றும் கல்லறைகளின் பயபக்தியையும் விமர்சித்தார். இந்து-முஸ்லீம் ஒற்றுமையைக் கொண்டுவருவதில் அவர் ஒரு முக்கியத்துவத்தை தெரிவித்தார்.

அவரது குரு ராமானந்தரைப் போலவே ஹிந்தி மொழியில் பிரசங்கித்தார். கபீர் படிப்பறிவு இல்லாதவர் என்றாலும், அவரது போதனைகளைக் கொண்ட பல கவிதைகளை எழுதியவர். பிஜாக், சபாடிஸ், சஹிஸ், மங்களல், பசந்த், ஹோலி மற்றும் ரெகால் ஆகியவை மிக முக்கியமான படைப்புகளில் ஒன்றாகும். அவரது தோஹாஸ் அல்லது ஈரடிச் செய்யுள்கள் மிகவும் பிரபலமாக உள்ளன. குரு நானக்: இதே காலகட்டத்தின் இன்னொரு பெரிய சீர்திருத்தவாதி குரு நானக். அவர் மேற்கு பஞ்சாபின் ஷேக்புரூரா மாவட்டத்தில் தல்வந்தியில் பிறந்தார். அவருடைய குழந்தை பருவ நாட்களில், அவர் ஆவிக்குரிய மனப்பான்மையை வளர்த்து, அவருடைய படிப்பை புறக்கணித்தார். தனது வாழ்வாதாரத்திற்காக பல்வேறு தொழில்களை அவர் பின்பற்றினார். ஆனால், ஆன்மீக விவகாரங்களில்

அவரது உண்மையான ஆர்வம், கடவுளின் வழிபாடு என்ற வகையில் இருந்தது. இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் மட்டுமன்றி, இலங்கை, மெக்கா, மதினா, திபெத் போன்ற வெளிநாடுகளிலும் அவர் பயணம் செய்தார்.

ஒரே கடவுளின் ஒற்றுமையையும், பெருமைகளையும், மகிமையையும் போதித்தார். கடவுளின் பெயரை திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுமாறு தன் சீடர்களிடம் கற்றுக் கொடுத்தார். கபீர் போன்று, அவர் கர்மாவின்தத்துவத்தில் பண்ணை நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினார், சாதி முறையை கண்டனம் செய்தார். இந்துக்கள், இஸ்லாம் ஆகிய இரு தத்துவங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு இந்து மத அமைப்பு என்ற தனியான பிரிவை நிறுவினார்.

ராமானந்தர்: வாரணாசி நகரில் தனது வாழ்நாளில் வாழ்ந்த ஒரு 14-வது நூற்றாண்டு வைணவ பக்தி கவிஞராக இருந்தார். அவர் தென்னிந்திய வேதாந்த தத்துவவாதியான ராமானுஜா மற்றும் இந்து தத்துவத்தின் யோகா பள்ளியின் நாற்பந்தி துறவி ஆகியோரால் ஈர்க்கப்பட்டார். பாலினம், வகுப்பு, சாதி அல்லது மத அடிப்படையில் எவரையும் பாரபட்சம் காட்டாமல், ராமானந்தர் சீடர்களை ஏற்றுக் கொண்டார். அவரது சீடர்களும் பிற்காலத்தில் கபீர், ரவிதாஸ், போன்ற பலர் பக்தி இயக்கக் கவிஞர்களில் அடங்குவர்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. மாதவாச்சாரியார் கூற்றுப்படி மனிதனின் இறுதி நோக்கம் என்ன?
4. ராமானுஜாவின் போதனைகளின் அரசின் நோக்கம்?

4.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. பக்தி இயக்கத்தின் நோக்கம் இந்து மதம் மற்றும் இந்து சமுதாயத்தை சீர்திருத்தம் செய்வதாகும், அந்த நேரத்தில் அது தீவிரமான அவலங்களை துன்புறுத்த நேர்ந்தது.
2. பக்தி இயக்கத்தின் ஆதரவாளர்கள் இந்து மதத்தில் சடங்குகளை கண்டனம் செய்தனர். மதத்தின் உண்மையான நோக்கமே பக்தியோடு கடவுளை வணங்கும் நேர்மையான வழிதான் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். சமயத்திலிருந்து சடங்குகள் மறைந்தவுடன் சமுதாயம் அதன் சொந்தங்களை மீண்டும் உருவாக்கி விடும்.
3. மாதவாச்சாரியார், மனிதனுக்கு இறுதி நோக்கம் பக்தி என்று நம்பினார். இது மோக்ஷா நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. 3. மாதவாச்சாரியார், மனிதனுக்கு இறுதி நோக்கம் பக்தி என்று நம்பினார். இது மோக்ஷா நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. ஆன்மாவின் கடத்தல் அல்லது பிறப்பு மற்றும் இறப்பு சுழற்சியில் இருந்து விடுவித்தல் கயானா (அறிவு) மற்றும் பக்தி (பக்தி) மூலமாக மட்டுமே சாத்தியமாகும்.
4. ராமானுஜர் கடவுளின் ஒற்றுமையைப் பிரசங்கித்தார், அவருடைய போதனைகளின் நோக்கம், சங்கரரின் முழுமையான மனிசனம் அல்லது மாயாவதி மற்றும் வேதாந்த தத்துவத்திற்குள் பக்தியை நிறுவுதல் ஆகியவற்றின் மறுபரிசீலனை ஆகும்.

4.5 சுருக்கம்

குறிப்புகள்

- இடைக்காலத்தில் 11ம் நூற்றாண்டின் விடிவுடன், இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் பல்வேறு மத இயக்கங்கள் பரவுகின்றன.
- பக்தி இயக்கத்தின் நோக்கம் இந்து மதம் மற்றும் இந்து சமுதாயத்தை சீர்திருத்தம் செய்வதாகும், அந்த நேரத்தில் அது பல கடுமையான அவதூறுகளால் பாதிக்கப்பட்டது.
- ராமானுஜா, ஜெயதேவ், நம்தேவ், சையத்தன்யா, ராமானந்தா, கபீர் மற்றும் குரு நானக் ஆகியோர் பக்தி இயக்கத்தின் பிரதான வாதிகளான இருந்தனர்.
- பக்தி ஞானிகளின் அடிப்படையான போதனைகளில் புதிதாக எதுவும் இல்லை. கடவுளின் ஒற்றுமை பற்றிய நம்பிக்கை, சிலை வழிபாடு மற்றும் பக்தியை வழிபடுவதைத் தவிர்ப்பது ஏற்கனவே இந்திய சமய அமைப்பில் நன்கு அறியப்பட்ட கருத்தாக்கங்கள் ஆகும்.
- கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தின் ஆரம்பகாலத்தில் வைஷ்ணவ துறவிகள் பெரிய அளவிலான பக்தியால் உருவாக்கப்பட்டனர். இந்த எல்லாக் கருத்துக்களும் உபநிடதத்தில் அதிகம் காணப்படுகின்றன. இதே போன்ற கருத்துக்கள் பகவத்கீதை புராணத்திலும் காணப்படுகின்றன.
- பக்தி இயக்கம் இஸ்லாம் வளர்ந்து வரும் செல்வாக்குக்கு இந்து மறுமொழியாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் குறைந்த வகுப்பினருக்கு இடையில் ஏற்புத்தன்மையைக் கண்டறிந்தது.
- ஆறாம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவில் தோன்றிய பக்தி இயக்கம், கர்நாடகம் மற்றும் மகாராஷ்டிரம், 15 ஆம் நூற்றாண்டைச் சுற்றிலும் பரவியதால் வட இந்தியா, வங்காளம், ஒரிசா ஆகிய பகுதிகளில் பரவியது.
- மகாராஷ்டிராவில் பக்தி வழிபாட்டின் போதகர்கள் நாரஹரி, நாம்தேவ், ஏகநாத் மற்றும் துக்ராம். அவர்களில், நாம்தேவ் மக்கள் மீது ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளார்.
- கிழக்கு இந்தியாவில் பக்தி இயக்கத்தின் முதல் பெரிய சீர்திருத்தவாதி மற்றும் வழக்கறிஞர் ஜெயதேவ் ஆவார். வரலாற்று ஆதாரங்களின் படி, அவர் 12 ஆம் நூற்றாண்டில் வங்காளத்தில் ஒரு நீதிமன்றக் கவிஞர் ஆவார். ஆனால், அவர் ஒரிசாவைச் சேர்ந்தவர் என்று தற்கால அறிஞர்கள் கூறினர்.
- பக்தி இயக்கத்தின் முக்கிய மகான்களில் ஒருவரான கபீர், நிருகுண இஸ்வரா பள்ளியைச் சேர்ந்தவர். ராமானந்தரின் முக்கிய சீடராக இருந்தவர்.
- ஒரு கடவுளின் ஒற்றுமை, பெருமை ஆகியவற்றை குரு நானக் போதித்தார். கடவுளின் பெயரை திரும்பத் திரும்பச் செய்யுமாறு தன் சீடர்களிடம் கற்றுக் கொடுத்தான். கபீர் போன்று, அவர் கர்மாவின்தத்துவத்தில் பண்ணை நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினார், சாதி முறையை கண்டனம் செய்தார்.

4.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

பக்தி இயக்கம் - I

- மோக்ஷா: இது பல்வேறு விதமான ஞானம், அறிவொளி, விடுதலை, ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது.
- கர்மா: ஒரு தனிநபரின் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய செயல்களும், அதன் தாக்கங்களும், அதன் காரணங்களையும், அதன் விளைவையும் குறிக்கும் ஆன்மீக கோட்பாட்டைக் குறிக்கிறது.
- சடங்குவாதம்: அதீதமாக அல்லது அதன் செயல்பாட்டை கருத்தில் கொள்ளாமல் அது ஒரு சடங்கு வழக்கத்தைக் குறிக்கிறது.
- மொழி: ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள்தொகையின் பொது மக்களால் அன்றாட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தப்படும் மொழி அல்லது பல்வேறு மொழியாக்கத்தைக் குறிக்கிறது.

குறிப்புகள்

4.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. பக்தி இயக்கத்தின் முக்கிய வழக்குரைஞர்களின் பெயர்களை குறிப்பிடுக.
2. தென் இந்தியாவில் பக்தி இயக்கம் எவ்வாறு உருவானது?
3. பக்தி இயக்கத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் யாவை?
4. ஜெயதேவ் போதித்த தத்துவத்தைப் பற்றி சிறுகுறிப்பு வரைக.
5. குரு நானக் தேவ் போதித்த முக்கிய செய்தி எது?

நெடு விடை வினாக்கள்

1. பக்தி இயக்கத்தின் தோற்றங்களைக் கலந்தாலோசிக்கவும்.
2. பக்தி இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்த காரணிகளை விளக்குங்கள்.
3. ராமானுஜா பக்தி இயக்கத்தின் முதல் பெரிய எழுத்தாளராக ஏன் கருதப்படுகிறார்? விரிவாக விவாதிக்கவும்.
4. இந்தியாவில் பக்தி இயக்கத்தை பிரபலப்படுத்துவதில் இரு சீர்திருத்தவாதிகள் பங்கு பற்றி விரிவாக விளக்குக.

4.8 மேலும் படிக்க

- மஜும்தார், ரமேஷ் சந்தர் மற்றும் காலிகிங்கர். 1949. இந்தியாவின் மேம்பட்ட வரலாறு. புது தில்லி: மேக்மில்லன்.
- புருக், பெர்சி. 2013. இந்திய கட்டிடக்கலை (இஸ்லாமிய காலம்). புது தில்லி: ரீட் புத்தகங்கள் லிமிடெட்.
- லுனியா, நாதாராம் ப்ருன்வரர்லால். 1996. இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் பரிணாமம்: ஆரம்பகால காலத்திலிருந்து நிகழ்காலம் வரை. ஆக்ரா: லட்சுமி நாராயண் அகர்வால்.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 101

அலகு 5 பக்தி இயக்கம் – II

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 5.0 முன்னுரை
- 5.1 நோக்கங்கள்
- 5.2 சமய சீர்திருத்தவாதிகள்
- 5.3 பக்தி இயக்கத்தின் முடிவுகள்
- 5.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 5.5 சுருக்கம்
- 5.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 5.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 5.8 மேலும் படிக்க

5.0 முன்னுரை

முந்தைய அலகில் நீங்கள் பக்தி இயக்கத்தின் அறிமுகம் பற்றி பார்த்தீர்கள். இந்த பிரிவில், பக்தி இயக்கம் பற்றிய விவாதம் தொடரும்.

பக்தி இயக்கத்தை ஊக்குவிப்பதில் பல்வேறு சீர்திருத்தவாதிகளின் பங்களிப்பை இந்த அலகு ஆய்வு செய்யும். இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் பக்தி இயக்கம் உருவாதல், இயக்கத்தின் எழுச்சிக்கு வழிவகுத்த காரணிகள் குறித்தும் விளக்கமளிக்கப்படும். இந்தியாவில் பக்தி இயக்கத்தின் தாக்கத்தையும் இந்த அலகு விளக்கும்.

5.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- பக்தி இயக்கத்தை ஊக்குவிப்பதில் பல்வேறு மத சீர்திருத்தவாதிகளின் பாத்திரங்களைப் பற்றி விவாதிக்க முடியும்.
- வட இந்தியா மற்றும் தென் இந்தியாவில் பக்தி இயக்கம் பரவுவதை விளக்க முடியும்.
- இந்தியாவில் பக்தி இயக்கத்தின் எழுச்சிக்கு காரணமான சமூக, பொருளாதார, அரசியல் காரணிகளை ஆராய்ந்து அறிய முடியும்.
- பக்தி இயக்கத்தின் அம்சங்களை விளக்க முடியும்.
- பக்தி இயக்கத்தின் தாக்கத்தை பற்றி விவாதிக்க முடியும்.

5.2 சமய சீர்திருத்தவாதிகள்

பக்தி இயக்கத்தை ஊக்குவிப்பதில் மத சீர்திருத்தவாதிகளின் பங்கைப் பற்றி இந்த பிரிவில் நாம் விவாதிப்போம்.

சைதன்யா

கிழக்கு இந்தியாவில் பக்தி இயக்கத்தை மாற்றியதில் முக்கிய பங்காற்றிய மகான் ஸ்ரீசைதன்யா. வங்காளத்தில் நாடியா நகரில் 1485ல் பிறந்த இவர், தனது வாழ்க்கையின் பெரும்பாலான பகுதியை ஓரிசாவில் உள்ள ஜகன்னத் புரி என்ற பகுதியில் கழித்தார்.

புரியில் குடியேறுவதற்கு முன், அவர் விரிந்தாவன் உட்பட நாட்டின் பல்வேறு இடங்களுக்குப் பயணம் செய்தார். அந்த விரிந்தாவனில்தான் கிருஷ்ணரின் மிகப் பெரிய பக்தர் ஆனார். வங்காளம் மற்றும் ஓரிசாவில் வைணவம் என்ற அடித்தளத்தை வலுப்படுத்தியதோடு, கிருஷ்ணரின் வழிபாட்டுக்கு அன்பு என்ற கோட்பாட்டை போதித்தார். இடைக்கால இந்திய இந்து சமுதாயத்தில் நிலவிய சாதிய முறையை சைதன்யா கண்டித்தார். உலகளாவிய சகோதரத்துவத்தை போதித்தார்.

கடவுளிடம் முறையிடவும், பக்திக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதற்காகவும் கீர்த்தியை (அதாவது ராமர் மற்றும் கிருஷ்ணரின் புனித பெயர்களை இசையுடன்) அறிமுகப்படுத்தினார். பக்தி இயக்கத்தின் முதல் மகான் ஆவார், ராஜியத்துக்கும் அந்தஸ்துக்கும் இணையான முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். பெண்கள் மற்றும் கீழ்ஜாதி மக்கள் அவரது கீர்த்தன ஊர்வலங்களில் கலந்து கொண்டு இடைக்கால பக்தி இயக்கத்தை அதன் உச்சநிலைக்கு கொண்டு சென்றனர்.

மீராபாய்

மத்திய கால இந்தியாவில் பக்தி இயக்கத்தின் முதல் பெண் துறவி மீராபாய் ஆவார். அவர் ராஜஸ்தான் கிராமத்தில் குட்கியில் பிறந்தார் மற்றும் 1516 இல் போஜ்ராஜ்யை திருமணம் செய்து கொண்டார். போஜ்ராஜ் சிலகாலத்திலேயே இறந்தார். கணவரின் மரணத்திற்குப் பின், மதத் துறையினருக்கு முற்றிலும் தன்னை அர்ப்பணித்தார். ராணா விக்ரமாதித்யா விஷம் மூலம் அவளை அழிக்க முயன்றார், ஆனால் தோல்வி அடைந்தார்.

இவர் கிருஷ்ணரின் பெரிய பக்தர். முக்தி அல்லது இரட்சிப்பின் ஒரே வழி பக்தி என்று நம்பினார். சீக்கிரமாகவோ அல்லது பின்னாலோ அனைவரும் அவரது இறைவனைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று அவர் கூறினார். அவர் கருத்துப்படி, காலம் என்பது ஒரு பெரிய காரணியாக இருந்தது, அது இறைவனது மீதான ஒருவரின் அன்பைப் பற்றிய செறிவால் சுருக்கப்படலாம்.

மீராபாய், கபீர் போன்ற ஒரு சீர்திருத்தவாதி அல்லது போதகராக இல்லை, துளசிதாசர் போன்ற ஒரு சிறப்பு உலகக் காட்சியை அவர் முன்வைக்கவில்லை. பக்தியின் அனைத்து அம்சங்களையும் அவர் ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்நாள் முழுவதும் அவற்றைப் பின்பற்றினார்.

துளசிதாஸ்

துளசிதாஸ் ஒரு சிறந்த கவிஞராகவும், ராம பக்தராகவும் இருந்தார். பேரரசர் அக்பரின் சமகாலத்தில் வாழ்ந்தவர். மனைவியின் அவதூறால் துளசிதாஸ், ஒரு சன்னியாசி வாழ்க்கையை எடுத்துக் கொண்டார் என்று கூறப்படுகிறது. புகழ் பெற்ற ராம சரித மானத்தின் ஆசிரியர் ஆவார். இந்த

குறிப்புகள்

நூலில் மிக உயர்ந்த ஒழுங்கீடமான மத பக்தியை விளக்குகிறார். அவர் ஞானம் (அறிவு), பக்தி (ஈடுபாடு), பூஜை (தெய்வ வழிபாடு) மற்றும் தியானம் (யோகா) ஆகியவற்றை வலியுறுத்தினார். இவை அனைத்திலும் பக்தி மிக உயர்ந்ததாக இருக்கிறது, பக்தி மூலம் மட்டுமே மனிதன் உயிர் பிழைக்க முடியும் என்று அவர் நம்பினார். இந்த புத்தகத்தின் அலகு 3 இல் அவரது வாழ்க்கையைப் பற்றி மேலும் படிக்க முடியும்.

ராய்தாஸ்

ராய்தாஸ், புனித நகரமான பனாரஸில் பிறந்தார். தோல் தொழிலாளியாக இருந்தார். இவர் ராமனானந்தரின் சிறந்த சீடர் ஆவார். ராய்தாஸ், சாதி வேறுபாடுகளையும், புனிதப் பயணங்களையும் கண்டித்தார். பக்தி வழிபாட்டுக்கு அவர் ஒரு சார்பாளராக இருந்தார். இந்துக்களுக்கும் இஸ்லாமியர்களுக்கும் இடையிலான இடைவெளியை அவர் இணைக்க முயன்றார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. பக்தி இயக்கத்தில் சைதன்யாவின் முக்கிய பங்களிப்பு என்ன?
2. பக்தி இயக்கத்தில் துளசிதாஸின் கோட்பாட்டை விவரி.

5.3 பக்தி இயக்கத்தின் முடிவுகள்

பக்தி இயக்கம் இந்தியாவின் வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது. பக்தி இயக்கத்தை பரப்புவதற்கு சமயப் பரப்பாளர்கள் பிராந்திய மொழிகளைப் பயன்படுத்தினர். எனவே, இந்த பக்தி இயக்கம் இந்தி, மராத்தி, வங்காளம், கன்னடம் போன்ற பிராந்திய மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கு உதவியது. சமஸ்கிருதத்தைப் போலன்றி, பக்தி இயக்கத்தை பரப்புவதற்கு பிராந்திய மொழிகளின் பயன்பாடும், சமயப் பரப்பாளர்கள் எழுதிய கோட்பாடுகளும் தத்துவங்களும் மக்களுக்கு நேரடியாக அழைப்பு விடுத்தன. பக்தி ஞானிகளினால் ஜாதி அமைப்பு கண்டனம் செய்யப்பட்டதால், அடித்தட்டை சேர்ந்த மக்கள், பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிலைக்கு கொண்டு வரப்பட்டனர். சமுதாயத்தில் பெண்களின் நிலையை உயர்த்தக் கூட பக்தி இயக்கம் காரணமாக இருந்தது. மேலும், பக்தி இயக்கம், சிக்கலான சடங்குகள் எதுவும் இல்லாத எளிய சமயத்தை மக்களுக்கு முன்வைத்தது. கடவுளின் மீது உண்மையான பக்தி செலுத்தவேண்டிய அவசியம் மக்களுக்கு ஏற்பட்டது.

தென்னிந்தியாவில் பக்தி இயக்கம் பரவுதல்

தென்னிந்தியாவின் சைவ நாயன்மார்களும், வைஷ்ணவ ஆழ்வார்களும் சமுதாயத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கிடையே பக்தி என்ற கோட்பாட்டை ஏழாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பத்தாம் நூற்றாண்டு வரை பரப்பினர். இந்த மகான்களில் சிலர் சமுதாயத்தின் கீழ்த்தட்டினத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்றும் சிலர் பெண்கள் ஆவர். பக்தி இயக்கத்தின் போது துறவிகள் ஆழ்ந்த உணர்ச்சிகரமான முறையில் பக்தியை போதித்தனர். இவை அனைத்தும் ஆன்மீக சமத்துவத்தை ஊக்குவித்தது. ஆழ்வார் மற்றும் நாயன்மார் துறவிகள், சமஸ்கிருதத்திற்கு பதிலாக தமிழ் மொழியை பயன்படுத்தி, கடவுளைப் புகழ்ந்து பாடல்களை

போதித்து, பாடல்கள் பாடி வந்தனர். பக்தி இயக்கத்தின் பெருமளவிலான புகழ் காரணமாக இது ஒரு காரணியாக இருந்தது.

அந்த சகாப்தத்தின் தென்னிந்திய பேரரசர்கள் நீதிமன்றங்களில் கௌரவிக்கப்பட்டு வந்த சமணர்கள் மற்றும் பௌத்தர்களை தென்னிந்திய பக்தி ஞானிகள் கண்டித்தனர். மேலும், இந்த ஞானிகள் சாதி மற்றும் பாலியல் பாகுபாடு இல்லாமல் அனைவரையும் அணுகுவதற்காக பக்தியை உருவாக்கி பழம்பெரும் பிராமணர்களின் மேலாதிக்கத்திற்கு எதிராக போராடினார்கள்.

ஆனால் தென்னிந்தியாவில் பரவிய பக்தி இயக்கம் சில குறைபாடுகளைக் கொண்டிருந்தது. சமூக மட்டத்தில் பிராமணத்துவம் அல்லது சாதிய முறைமைகளை ஒருபோதும் அது உறுதியாக எதிர்த்ததில்லை. சுவாமி வழிபாடு முறை, வேத மந்திரங்கள் மற்றும் புனித யாத்திரை வழிபாடு போன்ற பிராமண சடங்குகள், பக்தியின் உயர்ந்த வழிமுறையாக இருந்ததால் பக்தி மீது ஆதிக்கம் அதிகரித்து, புனிதமான இடங்களுக்குச் செல்வதும் அதிகரித்தது. பக்தி இயக்கத்தில் முதன்மையாக சமணர்கள் மற்றும் பௌத்தர்களுக்கு எதிராக, பிராமணர்கள் கருதப்படவில்லை. தென்னிந்தியாவில் பக்தி இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு, பரப்பெங்கிலும் இருந்த பிராமண ஆதிக்கம் நிறைந்த கோயில்கள் ஒரு முக்கிய பங்கை வகித்ததற்கு இதுவே காரணமாக இருந்திருக்கலாம். சாதி அமைப்பின் தத்துவ, சமூகத் தளம் தென்னிந்தியாவின் மகான்களினால் சவாலுக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை. இதன் விளைவாக, நீண்ட காலமாக தெற்கில் இருந்த பக்தி இயக்கம் அதை முடிவிற்குக் கொண்டுவர உயர்நிலை அமைப்புமுறையைப் பலப்படுத்தியது. இறுதியில், பத்தாம் நூற்றாண்டில் இயக்கம் தனது உச்சம் அடைந்தபின், அது மெல்ல மரபு வழி பிராமண மதத்துடன் இணைக்கப்பட்டது. இந்த குறைபாடுகள் இருந்தபோதிலும், தென்னிந்திய பக்தி இயக்கம் மத சமத்துவத்திற்கான காரணத்தை ஆதரிப்பதில் வெற்றிகரமாக செயல்பட்டது. எனவே பிராமணர்கள் குறைந்த சாதியினரின் பிரகடனத்தை பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். பக்தியை அணுகல் வழிபாட்டை செய்ய வேண்டும். மேலும் வேதங்களையும் அணுக வேண்டும்.

வடஇந்தியாவில் பரவும் பக்தி இயக்கம்

வட கிழக்கு இந்தியாவிலும் மகாராஷ்டிராவிலும் பல சமூக-சமய இயக்கங்கள் பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு வரை செழிமையாக வளர்க்கப்பட்டது. இந்த இயக்கங்களின் சாராம்சம் பக்தி மற்றும் மத சமத்துவம் பற்றிய முக்கியத்தை வலியுறுத்திவந்தது. சுல்தானிய காலத்தின் அனைத்து பக்தி இயக்கங்களும் ஒன்று அல்லது பிற தென்னிந்திய வைஷ்ணவ தெய்வத்துடன் தொடர்புடையவையாக இருந்தது. இத்தகைய காரணங்களால், சுல்தானக காலகட்டத்தின் பக்தி இயக்கங்கள், பழைய பக்தி இயக்கத்தின் தொடர்ச்சி அல்லது உயிர்த்தெழுதல் என்று பல அறிஞர்கள் இந்தக் கருத்தை உருவாக்கினார்கள். தத்தெடுப்பு அல்லது பரவல் காரணமாக இருவருக்கும் இடையில் இருந்த தத்துவ, மத இணைப்புகளை அவர்கள் விவாதித்தனர். இவ்வாறாக, கபீர் மற்றும் பிற கடவுளை வணங்குதல் இயக்கங்களின் தலைவர்கள் வட இந்தியாவில் ராமானந்தரின் சீடர்களாக இருந்தார்கள் என்று கருதப்படுகிறது. ஒரு காலத்தில் ராமானுஜர் தத்துவ ஒழுங்கு ஆணையுடன் இணைந்ததாக நம்பப்படுகிறது. சைதன்யைப்பற்றி ஒத்த

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

நம்பிக்கைகளும் பரவலாக இருந்தது. அவர் மாதவ தத்துவ பாடசாலையை சேர்ந்தவர் என்று சொல்லப்படுகிறது. கிருஷ்ண பக்திக்கு முக்கியத்துவம் தந்த காரணத்தால் இந்த இயக்கம் நிபராக்கா பள்ளியுடன் இணைந்திருக்கலாம் என்றும் நம்பப்படுகிறது.

தென்னிந்தியாவின் பழைய பக்தி இயக்கத்திற்கும், சுல்தானிய, முகலாய காலங்களில் தோன்றிய பல பக்தி இயக்கங்களுக்கும் இடையே பலவிதமான ஒற்றுமைகள் உள்ளன. தென்னிந்திய பக்தி இயக்கத்தைப் போலவே, வடக்கு இந்தியா, கிழக்கு இந்தியா மற்றும் மகாராஷ்டிராவின் வைணவ பக்தி இயக்கங்கள் (ஒரு சில) மதத்தின் போக்கில் ஜனநாயகப் போக்குகளை நிரூபித்தது. தென்னிந்திய பக்தி இயக்கத்தைப் போலவே, பிற்கால காலகட்டத்தின் பெரும்பாலான வைஷ்ணவ இயக்கங்கள் இறுதியில் பிராமணிய மதமாக தழுவிக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட போதிலும், பிந்தைய மொழி பல்வேறு மாற்றங்களைக் கண்டது. பக்தி, மத சமத்துவத்தை வலியுறுத்தும் ஒரு இயக்கத்தின் பரந்த தத்துவப் பொருளைத் தவிர பக்தி இயக்கம் ஒருபோதும் ஒற்றை இயக்கமாக இருந்ததில்லை. மூத்த தென்னிந்திய பக்தி மரபுடன் ஒப்பிடுகையில், இடைக்கால இந்தியாவின் பக்தி இயக்கங்கள் பல முக்கிய அம்சங்களில் வேறுபட்டு இருந்தது. இடைக்கால இந்தியாவில் செழித்திருந்த பக்தி இயக்கங்களுக்கிடையில் கூட பலபடித்தன்மை காணப்படலாம். அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் சொந்த பிராந்தியத்தின் தனித்துவமான சமூக, வரலாற்று மற்றும் கலாச்சார அமைப்புகளைக் கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வாறாக, பல்வேறு வைணவ பக்தி இயக்கங்களிலிருந்து அடிப்படையில் வேறுபட்ட கடவுளை வழிபடும் பக்தி அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட இயக்கங்கள் அற்ற இயக்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்டன.

பக்தி இயக்கத்தின் எழுச்சிக்கு காரணமான அரசியல் காரணிகள்

ராஜ்புட் பிராமண கூட்டணியானது, மதச்சார்பற்ற இயக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்த சமூக சமயம் சார்ந்த சூழலில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கு முன்னர், பிரபலமான பக்தி இயக்கம், துருக்கியை அடிமைப்படுத்துவதற்கு முன்பு வட இந்தியாவில் உறுதியாக நிலைநாட்ட முடியாது என்று நம்பப்படுகிறது. துருக்கிய வெற்றி ராஜ்புட் பிராமணரல்லாத கூட்டணிக்கு மரண தண்டனையாக இருந்தது. இஸ்லாமியம் வருகை மற்றும் துருக்கிய அரசியல் அதிகாரத்தை ஸ்தாபிப்பது பிராமணர்களின் செல்வாக்கு மற்றும் மதிப்பைத் தகர்த்தது. இவ்வாறாக, சாதி எதிர்ப்பு, பிராமணத்துவ தத்துவத்தை ஆதரிக்கும் இயக்கங்களின் வருகைக்காக இந்தப் பாதை அமைக்கப்பட்டது. கோயில்களில் உள்ள உருவங்கள், சிலைகள் எல்லாம் கடவுளின் குறியீடுகளல்ல என்றும், உண்மையில் அவர்கள் தெய்வீக சக்திகளை, (பிராமணர்களை) அவர்கள் கையாள முடியும் என்று பொது மக்கள் நம்புவதற்கு பிராமணர்கள் குறிவைத்தனர். வெற்றி பெற்ற துருக்கியர்கள் பிராமணர்களிடமிருந்து விலகிச் சென்றனர். இவ்வாறு பிராமணர்கள் செல்வத்திலும், சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையிலும் இருவரையும் சந்தித்தனர். ராஜபுத்திர பிராமண கூட்டணியின் குறைவடைந்த சக்தியிலிருந்து நன்மைக்கான நன்னெறித் தன்மையற்ற பிரிவினர் நன்மை அடைந்தனர். சுல்தான் காலத்தின் தொடக்கத்தில் இந்த பிரிவு அதன் உச்சத்தை அடைந்தது. பிராமணர்களின் சரிவு மற்றும் புதிய அரசியல்

நிலைமை இறுதியில் வட இந்தியாவில் மக்கள் ஒற்றுமை இயக்கங்கள் மற்றும் பிற பக்தி இயக்கங்களின் வளர்ச்சிக்கு சூழலை உருவாக்கியது.

பக்தி இயக்கத்தின் எழுச்சிக்கு சமூக மற்றும் பொருளாதார காரணிகள் பொறுப்பு

மத்திய கால இந்தியாவின் பக்தி இயக்கங்கள், நிலப்பிரபுத்துவ கொடுங்கோன்மைக்கு எதிராக பொது மக்களின் உணர்வுகளை விவரிக்கின்றன. இந்த முன்னோக்கு அடிப்படையில், நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கு புரட்சிகர எதிர்ப்பின் கூறுகள் கபீர், நானக், சைதன்யா மற்றும் துள்சிதாஸ் போன்ற பக்தர்களின் புனித நூல்களில் காணலாம். இதன் பின்னணியில், ஐரோப்பாவில் சீர்திருத்த இயக்கம் இந்திய நேரப்படி மத்திய காலப் பக்தி இயக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. இருந்தபோதிலும், அவர்கள் கொடிய நிலப்பிரபுத்துவ அரசுக்கு எதிராக விவசாயிகளின் வர்க்க நலன்களை உருவகப்படுத்திவிட்டதாக பக்தி ஞானிகளின் வசனங்களில் எதுவுமே இல்லை. வைணவத் துறவிகள், பக்தி, மத சமத்துவம் ஆகியவற்றின் மீது நம்பிக்கைகொண்டவர்கள். பொதுவாக அவர்கள் வைதீக பிராமணத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள்.

மிகவும் அடிப்படையான ஒரே மாதிரியான கடவுளை வழிபாடும் துறவிகள் பிராமண மதத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டனர். ஆனால் அவர்கள் மாநிலத்திற்கும் ஆளும் வர்க்கத்திற்கும் எதிராக ஒரு சதிக்கு அழைப்பு விடுத்தனர். இந்த பக்தி இயக்கங்கள், நிலப்பிரபுத்துவம் மற்றும் முதலாளித்துவத்தின் எழுச்சி ஆகியவற்றின் வீழ்ச்சியுடன் இணைக்கப்பட்ட மிகப் பெரிய சமூகமாக இருந்த ஐரோப்பிய சீர்திருத்தத்தின் இந்திய மாறுபாடு என்று அழைக்கப்பட முடியாததற்குக் காரணமாகும். இருப்பினும், பக்தி புனிதர்கள் பொது மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகள் பற்றி அக்கறை கொள்ளவில்லை என்பதை இது அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. அவர்கள் எப்போதும் பொது மக்களுடைய துன்பத்தோடு ஒரு வழியில் அல்லது இன்னொருவர் தங்களை அடையாளம் காண முயன்றனர்.

பக்தி இயக்கத்தின் முக்கிய அம்சங்களை ஆராய்வோம்.

பக்தி இயக்கத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

பக்தி இயக்கங்கள் இந்தியாவின் பல்வேறு பாகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றாலும், வெவ்வேறு மொழிகளில் பேசி வேறுபட்ட சொற்பொழிவுகளை அளித்தார்கள், ஆனாலும் அவர்களது பார்வையிலும் சிந்தனையிலும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க ஒற்றுமை இருந்தது. ஒரே மாதிரியான துறவிகளால் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்ட கருத்துக்கள் பின்வருமாறு சுருக்கமாகக் கொள்ளலாம்:

1. பக்தி இயக்கம் ஓரிறைக் கொள்கை அல்லது கடவுளை வணங்குவதில் கவனம் செலுத்தியது. ராம், ரஹீம், ஈஷ்வர் மற்றும் அல்லாஹ்வின் மகத்துவங்களைக் கொண்டிருக்கும் ஒரே கடவுளின் பெயர்களாகவும், வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், அவர்கள் தேவனுடன் சுயமாக ஒற்றுமையை வலியுறுத்தினர்.
2. பக்தி இயக்கத்தின் ஞானிகள் கடவுளை நோக்கி அல்லது பக்திமீது நம்பிக்கை வைத்தார்கள். அவர்கள் கூற்றுப்படி, இரட்சிப்பை

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

அடைவதற்கு ஒரே வழி அதுதான். அவர்களுடைய கருத்தில், கடவுளை உணர ஒரே வழி, மிக உயர்ந்த பக்தியினால் இருந்தது. எனவே, பக்தி ஞானமோ அல்லது அறிவு, கர்மா அல்லது செயலை விட அதிகமானது. கடவுளை வணங்குவதற்கு அவசியமான சடங்குகள் போன்ற வேறு எந்த சம்பிரதாயங்களையும் அவர்கள் நம்பவில்லை.

3. பக்திக்கு முக்தி அடைய வழிகாட்டும் குருவின் தேவையை பக்தி இயக்கம் ஆதரித்தது. கடவுளுடன் ஐக்கியத்தை அடைய மட்டுமே உதவக்கூடிய முக்கிய ஆதாரம் உண்மையான குரு என்று அவர்கள் நம்பினார்கள். அவர் மட்டுமே சரியான இலக்கை அடைவதற்கு ஒளியின் பாதையை காட்ட முடியும். ஒரு குரு, பொருள்முதல்வாத உலகத்தில் இருந்து, சீடரை ஆன்மீக உலகிற்கு இட்டுச் செல்ல முடியும்.
4. மனிதர்கள் அல்லது சர்வ சமய சகோதரத்துவம் என்பது பக்தி இயக்கத்தின் மற்றொரு அடிப்படை அம்சம். உண்மையில், பக்தி இயக்கம் இன பாகுபாடு, சாதி படிநிலை மற்றும் பிற சமூக தீமைகளுக்கும் எதிராக நின்றது. இது சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கையை மிகவும் கடினமானதாக ஆக்கியிருந்தது. ஒரே மாதிரியான துறவிகள் கடவுளால் உருவாக்கப்பட்ட மனிதர்கள் அனைவரும் சமம். எனவே அவர்களும் சமமாக நடத்தப்பட வேண்டும்.
5. பக்தி ஞானிகள் இந்து உருவ வழிபாட்டின் நடைமுறையை தீவிரமாக கண்டித்தனர். அவர்கள் சடங்குவாதம், தவறான நடைமுறைகள், குருட்டுத்தனமான நம்பிக்கைகள், கோட்பாடு ஆகியவற்றை எதிர்த்து இருந்தனர். சடங்குகள், வேள்விகளில் அவர்கள் எந்த அர்த்தத்தையும் காணவில்லை. அவர்கள் மிகச் சக்தி வாய்ந்த மற்றும் உருவமற்ற கடவுளை நம்பினர். சாதி, நிறம், மத வேறுபாடின்றி அவரை எளிமையாகவும் தன்னலமற்ற பக்தியுடனும் அணுக முடியும்.
6. பக்தி இயக்கத்தின் பிரதான முக்கியத்துவம் பக்தியோ அல்லது கடவுளுக்கு உணர்ச்சிவசப்பட்ட அன்பையோ கொண்டிருந்தது. எனவே அவர்கள் சுய சுத்திகரிப்பு அனைத்தையும் மூடிமறைக்கும் ஒரு முக்கிய அம்சமாக கருதினர். இந்த சுத்திகரிப்பு உண்மைத்தன்மையை, வன்முறை, ஒற்றுமை, அறநெறி மற்றும் மனித மதிப்பீடு போன்ற உயர் தார்மீக மதிப்பீடுகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் அடையப்பட முடியும்.
7. சுய சரணடைவு அணுகுமுறை பக்தி இயக்கத்தின் மற்றொரு முக்கிய கோட்பாட்டை அமைத்தது. பொது மக்களால் நிகழ்த்தப்படும் சடங்குகளும், விழாக்களும் கடவுளை அடைவதற்கு உதவவில்லை. புனித யாத்திரைகளில் நடைபெறும் உற்சாகங்களைக் கவனித்தல், ஜெபங்களை வழங்குவது முற்றிலும் தகுதியற்றதாகக் கருதப்படுகிறது, அவர்கள் சிந்தனையின் தூய்மையோ அல்லது கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிந்த உணர்வோ இல்லை.

பக்தி இயக்கத்தின் தாக்கம்

ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்தியாவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பக்தி இயக்கம் நாட்டின் பிற பகுதிகளில் பரவியது. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் கபீர், நானக்

மற்றும் ஸ்ரீ சையத்யா ஆகியோரால் தொடங்கப்பட்ட இயக்கங்களுக்குப் பிறகு, கணிசமான மாய சக்தி இருந்தது. புகழ்பெற்ற இந்திய சமூக சீர்திருத்தவாதி மற்றும் எழுத்தாளர் எம். ஜி. ரானடே, மராட்டிய அதிகாரத்தின் எழுச்சி என்ற புத்தகத்தில் ஆன்மீக விழிப்புணர்வின் ஆழமான தாக்கத்தை அளவிடுகிறார். பக்தி இயக்கத்தின் முக்கிய முடிவுகள் வட்டார இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியாகும், சாதிகளின் பிரத்தியேக மாற்றம், மனித வாழ்வின் தூய்மைப்படுத்தல், மனிதகுலம் மற்றும் சகிப்புத்தன்மையைப் பிரசங்கித்தல், இஸ்லாமிற்கான பகுதி சமரசம், சடங்குகள், புனித யாத்திரைகள், உண்ணாவிதங்கள் போன்றவற்றின் கீழ்ப்பகுதி, அன்பு மற்றும் நம்பிக்கை ஆகியவை கடவுளை வணங்குவதற்கும் கற்றுக்கொள்வதற்கும், மற்றும் நாட்டின் உயர்ந்த அளவு திறன் மற்றும் சிந்தனையை வளர்ப்பதற்கும் உதவுகிறது.

குறிப்புகள்

இந்து மதத்தின் எல்லாத் தளத்திலும் பக்தி இயக்கத்தின் தாக்கம் துல்லியமாகத் தோன்றியது. இது ஒரு பெரிய அளவிற்கு மதத்தை மாற்றியது. சாதி முறையின் தீமைகள், பக்தி இயக்கத்தின் போது, தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த சமூக சீர்திருத்தவாதிகளின் செல்வாக்கு மிக்க குரல்களால், இந்துமதத்தின் தேவையற்ற சடங்குவாதமும், பிராமணத்துவ பழமைவாதமும் ஒரு பின்னடைவைக் கண்டன.

இந்திய சமுதாயத்தில் கீழ்க்கண்ட மாற்றங்களை கொண்டு வந்த பக்தி இயக்கம்:

- பக்தி வாதிகளில், சமணம், சதி மற்றும் மது மற்றும் புகையிலை தடை போன்ற சமுதாயத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் அனைத்து ஒழுக்கமற்ற செயல்களுக்கெதிராக அவர்கள் குரல் எழுப்பினர். விபச்சாரம், முறையிலாப் புணர்ச்சி போன்ற பழக்கங்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. அவர்கள் சிறந்த சமூக ஒழுங்கை அமைக்கும் நோக்கத்தை கொண்டுள்ளனர்.
- இயக்கத்தின் மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க தாக்கமானது இந்து மற்றும் இஸ்லாமிய சமூகங்களை நெருங்கியது. பக்தி இயக்கம் இரண்டு சமூகங்களுக்கிடையில் அதிகரித்து வரும் உணர்வை குறைக்கும் நோக்கில் செயல்பட்டது. பக்தி இயக்கம் மற்றும் சூபி துறவிகள் அனைவரும் நட்பு, நல்லெண்ணம், பொறுமை, சமாதானம் மற்றும் சமத்துவம் ஆகியவற்றின் செய்தியை பரப்பினார்கள்.
- பக்தி இயக்கம் இக்காலத்தில் ஒரு சுறுசுறுப்பான வழிபாட்டு முறையையும், இறை நம்பிக்கையையும் அறிமுகப்படுத்தியது. அப்போது அதிக உத்வேகத்துடன், கடவுள் மீது பக்தியும் அன்பும் கொடுக்கப்பட்டது. இறை பக்தி என்பது இயக்கத்தின் ஆதிக்கப் பொருள்.
- பக்தி புனிதர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட சகிப்புத்தன்மை, ஒற்றுமை மற்றும் மரியாதை ஆகியவற்றின் சாரம் மற்றொரு நித்திய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது - இந்துக்களாலும், இஸ்லாமியர்களாலும் ஒரு புதிய வழிபாட்டு முறை உருவானது. இது சத்யபிர வழிபாட்டுத்தலமாக அறியப்படுகிறது. இது ஜான்பூரின் அரசர் ஹுசைன் ஷாவின் முயற்சியின் கீழ் தொடங்கியது. பின்னர் அக்பரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட தாராளவாதத்தின் உணர்வுக்கு வழி வகுத்தது.

குறிப்புகள்

- பல்வேறு மொழிகளும், இலக்கியங்களும், பக்தி இயக்கத்தின் பரவலாக்கம் காரணமாக ஏற்றம் பெற்றது. கபீர், நானக், சைதன்யா ஆகியோர் அவரவர் மொழிகளில் உபதேசித்தார்கள் – கபீர் ஹிந்தியிலும், நானக் குருமுகியிலும், சைதன்யா பெங்காலியிலும் பிரவேசித்தார்.
- ஓரிசாவில் ஸ்ரீ சைதன்யரின் பக்தி இயக்கமும், இடைக்காலப் வைணவமும் இருந்ததால் ஓரிய இலக்கியத்தில் புதிய பாணி தொடங்கியது. புகழ்பெற்ற ஐந்து எழுத்தாளர்கள் – அச்சுதா, பாலாராம், ஜகநாத், யசோபந்தா மற்றும் அனந்தா ஆகியோர் பஞ்சமுக இலக்கியத்தின் பக்தி பற்றிய அதன் சமூக மத விளக்கத்திற்கு அறியப்பட்டது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. தென்னிந்தியாவில் பக்தி இயக்கம் எவ்வாறு பரவியது?
4. பக்தி ஞானிகளினால் பரப்பிய ஓரிறைக் கொள்கை என்றால் என்ன?

5.4 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

1. சைதன்யா, கிழக்கு இந்தியாவில் பக்தி இயக்கத்தை மாற்றுவதில் ஒரு முக்கிய பாத்திரத்தை வகித்தவர். அவர் 1485 ஆம் ஆண்டில் நாடியா, வங்காளம், ஓரிசாவில் உள்ள ஜகன்னத் பூரியில் அவரது வாழ்நாளில் பெரும்பகுதியை கழித்தார். அவர் வங்காளத்திலும், ஓரிசாவிலும் வைஷ்ணவத்தின் அடித்தளத்தை பலப்படுத்தி, கிருஷ்ணர் வழிபாட்டிற்காக அன்பின் கோட்பாட்டைப் பிரசங்கித்தார்.
2. துளசிதாசின் கூற்றுப்படி, கடவுளை அடைவதற்கு பக்தியின் மிக உயர்ந்த வழி பக்தி அவர் கங்கை (அறிவு), பக்தி (வழிபாடு), பூஜை (தெய்வ வழிபாடு) மற்றும் தெய்வ (தியானம்) ஆகியவற்றில் வலியுறுத்தினார். இவற்றுள் பக்தி உச்சமும், பக்தியின் மூலமாகத்தான் மனிதன் பரம ஆன்மாவை அடைய முடியும் என்று நம்பினார்.
3. தென்னிந்தியாவில் பக்தி இயக்கம் இரண்டு புனிதர்கள், சைவ நாயனார் புனிதர்கள் மற்றும் வைஷ்ணவ ஆழ்வார் ஆகியோரால் பரவியது. அவர்கள் சமுதாயத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளிடையே பக்தியைப் பற்றிய கருத்தை பரப்பினர், ஏழாவது நூற்றாண்டு முதல் பத்தாம் நூற்றாண்டு வரை தமிழ் மொழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இந்த புனித நூல்களில் சில சமுதாயத்தின் கீழ்மட்டத்தில் இருந்தன. புனிதர்கள் ஆழமான மற்றும் உணர்ச்சி ரீதியில் பக்தியைப் பிரசங்கித்து ஆன்மீக சமத்துவம் அனைத்தையும் ஊக்குவித்தனர்.
4. பக்தி இயக்கம் ஒரே கடவுளின் வழிபாடு அல்லது கடவுளை வணங்குவதில் கவனம் செலுத்தியது. ஒரே மாதிரியான ஞானிகள் ராம், ரஹீம், ஈஸ்வர் மற்றும் அல்லாஹ் என்று இருக்கும் ஒரே கடவுளின் வெவ்வேறு பெயர்களில் நினைத்தார்கள். வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், அவர்கள் சுய ஒற்றுமையை வலியுறுத்துகிறார்கள்.

- இந்தியாவில் சமூக-மத இயக்கங்களின் வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க இயக்கங்களில் பக்தி இயக்கம் ஒன்றாகும்.
- ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய பக்தி இயக்கங்கள், பின்னர் நாட்டின் மற்ற பகுதிகளிலும், பதினாறாம் நூற்றாண்டிலும் பரவியதால், அது கணக்கிலெறும் ஒரு வலிமையான இறையணர்வு சக்தியாக இருந்தது.
- கிழக்கிந்தியாவில் பக்தி இயக்கத்தை மாற்றியதில் முக்கிய பங்காற்றிய மகான் ஸ்ரீசைதன்யா.
- மத்திய கால இந்தியாவின் பக்தி இயக்கத்தின் முதல் பெண் ஞானி மீராபாய். துளசிதாசர் ஒரு சிறந்த கவிஞராகவும், ராமர் பக்தராகவும் இருந்தார். பேரரசர் அக்பரின் சமகால அரசர்.
- கபீர், நானக், ஸ்ரீ சைதன்யா அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இயக்கங்கள் இதை மிகவும் அசைக்க முடியாத இயக்கங்களாக்கியது.
- தென்னிந்தியாவின் சைவ நாயனார் மகான்களும், வைஸ்நவ ஆழ்வார் மகான்களும் சமுதாயத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கிடையே பக்தி என்ற கோட்பாட்டை ஏழாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பத்தாம் நூற்றாண்டு வரை பரப்பினர்.
- பதிமூன்றாம், பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் இருந்து வடக்கு மற்றும் கிழக்கு இந்தியா மற்றும் மகாராஷ்டிராவில் பல சமூக-மத இயக்கங்கள் வளர்க்கப்பட்டன. இந்த இயக்கங்களின் சாராம்சம் பக்தி மற்றும் மத சமத்துவம் பற்றிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.
- பிராமணர்களின் சரிவு மற்றும் புதிய அரசியல் சூழ்நிலையும் இறுதியில் வட இந்தியாவில் மக்கள் ஒற்றுமை இயக்கங்கள் மற்றும் பிற பக்தி இயக்கங்கள் வளர்ச்சி பெற ஒரு சூழலை உருவாக்கியது.
- மத்திய கால இந்தியாவின் பக்தி இயக்கங்கள், நிலப்பிரபுத்துவ கொடுங்கோன்மைக்கு எதிரான பொது மக்களின் உணர்வுகளை பண்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. இருப்பினும், ஐரோப்பாவில் மறுப்புரையாளர் சீர்திருத்த இயக்கம் போன்றவற்றை அவர்கள் எதிர்க்கவில்லை.
- வைணவத் துறவிகள், பக்தி, மத சமத்துவம் ஆகியவற்றின் மீது நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். பொதுவாக, அவர்கள் மரபுவழி பிராமணியத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை தொடர்ந்து கடைபிடிக்கின்றனர்.
- பக்தி இயக்கம் என்பது ஓரிறைக் கொள்கை அல்லது ஒரே கடவுளின் வழிபாட்டு நெறி என்பதில் கவனம் செலுத்தியதே முக்கிய அம்சமாக இருந்தது.
- பக்தி இயக்கத்தின் மகான்கள் பக்தி, கடவுள் பக்தி மீது அழுத்தத்தை வைத்தார்கள். பக்தி ஞானிகள் இந்து உருவ வழிபாட்டின் நடைமுறையை தீவிரமாக கண்டித்தனர்.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- சமுதாயத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் அனைத்து ஒழுக்கமற்ற செயல்களுக்கு எதிராகவும் பக்தி வழக்குரைஞர்கள் குரல் எழுப்பினர்.
- பக்தி இயக்கம் இக்காலத்தில் ஒரு சுறுசுறுப்பான வழிபாட்டு முறையையும், இறை நம்பிக்கையையும் அறிமுகப்படுத்தியது.

5.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- ஆழ்வார்: இந்து கடவுள் விஷ்ணு அல்லது அவரது அவதாரக் கிருஷ்ணர் அவர்களின் ஏக்கம், பரவசநிலை, ஆராதனை ஆகிய பாடல்களில், தென்னிந்தியாவின் தமிழ்ப் புலவர் மகான்களை அது குறிப்பிடுகிறது.
- பக்தி: இது ஒரு தனிப்பட்ட கடவுள் அல்லது ஒரு பக்தியால் ஒரு கடவுள் மீது பக்தி மற்றும் அன்பு வடிவத்தைக் குறிக்கிறது.
- ஏகத்துவம்: ஒரே ஒரு கடவுள் இருக்கிறார் என்ற கோட்பாட்டை அல்லது நம்பிக்கையைக் குறிக்கிறது.
- நாயன்மார்கள் : இது 6 வது முதல் 8 ஆம் நூற்றாண்டில் 63 துறவிகள் கொண்ட ஒரு குழுவை குறிக்கிறது மற்றும் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் இந்து கடவுளான சிவபக்திக்கு அர்ப்பணித்தனர்.

5.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. பக்தி இயக்கத்தை ஊக்குவிப்பதில் ரெய்தாஸ் பங்களிப்பு பற்றிய ஒரு சிறு குறிப்பை எழுதுங்கள்.
2. தென் இந்தியாவில் பக்தி ஞானிகள் எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகள் யாவை?
3. பக்தி இயக்கத்தில் ஒரு குருவின் பங்கு எவ்வளவு முக்கியமானது?
4. பக்தி ஞானிகள் உருவ வழிபாட்டை ஆதரித்தார்களா? இல்லை என்றால் ஏன்?
5. பக்தி இயக்கத்தை தொடங்கியது யார், அது எப்போது தொடங்கப்பட்டது?

நெடு விடை வினாக்கள்

1. தென்னிந்தியா மற்றும் வட இந்தியாவில் பக்தி இயக்கத்தை ஒப்பிடுக.
2. இந்தியாவில் பக்தி இயக்கம் உருவாக வழிவகுத்த சமூக, பொருளாதாரக் காரணிகள் எவை?
3. பக்தி இயக்கத்தின் ஐந்து முக்கிய அம்சங்களை ஆராய்ந்து பாருங்கள்.
4. இந்தியாவில் பக்தி இயக்கத்தின் தாக்கத்தை விவரி.

5.8 மேலும் படிக்க

மஜும்தார், ரமேஷ் சந்தியார், காளிகிங்கர். 1949. இந்தியாவின் முன்னேறிய வரலாறு. புதுடில்லி: மக்மில்லன்.

- புருக், பெர்சி. 2013. இந்தியக் கட்டிடக்கலை (இஸ்லாமிய காலம்).
புதுடில்லி: படித்த புத்தகங்கள் லிமிடெட்.
- லுனியா, நாதிராம் ப்ருன்வரர்லால். 1996. இந்தியக் கலாச்சாரத்தின்
பரிணாமம்: ஆரம்பகால காலத்திலிருந்து நிகழ்காலம் வரை. ஆக்ரா:
லட்சுமி நாராயண் அகர்வால்.
- சத்தியநாதர், R. 1961. இந்தியாவின் அரசியல், பண்பாட்டு வரலாறு.
சென்னை: எஸ். விஸ்வநாதன்.
- சர்க்கார், ஜகதநாத். 1992. சிவாஜியும் அவர் காலங்களும். ஹைதராபாத்:
ஓர்நிலை பிளாக்ஸ்வான்.
- பிரசாத், இஷ்வாரி. 2016. இந்தியாவில் முஸ்லிம் ஆட்சியின் குறுகிய
வரலாறு: ஓளரங்கசீப் மறைவுக்கு இஸ்லாத்தை வென்றதில் இருந்து.
புதுடில்லி: அபிஜீத் பப்ளிகேஷன்ஸ்.
- R, S ஷர்மா. 1999. இந்தியாவில் முகலாயப் பேரரசு: ஒரு திட்டமிட்ட
ஆய்வு. புதுதில்லி: அட்லான்டிக் பதிப்பக & விநியோகிப்பவர்.

பக்தி இயக்கம் - II

குறிப்புகள்

அலகு 6 சூபித்துவம், சீக்கியத்துவம் மற்றும் அவற்றின் தாக்கங்கள்

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 6.0 முன்னுரை
- 6.1 நோக்கங்கள்
- 6.2 சூபித்துவம் மற்றும் இந்திய சமுதாயம்
- 6.3 சீக்கியர்களின் எழுச்சி
- 6.3.1 சீக்கியம் மற்றும் அதன் தாக்கம்
- 6.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 6.5 சுருக்கம்
- 6.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 6.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 6.8 மேலும் படிக்க

6.0 முன்னுரை

கடவுளை உள்ளார்ந்து தேடுவதை வலியுறுத்தும், இஸ்லாத்தின் ஒரு இறையியல் வடிவமாக சூபித்துவம் விளங்குகிறது. கஹன்சலின் வருகையால் அது மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது. சங்கங்களின் அனைத்துப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த மக்களும் சமூக, பண்பாட்டு அல்லது இறையியல் விஷயங்களைப் பற்றி விவாதிக்கிறார்கள். இஸ்லாத்தின் இறையியல் வடிவம் சூபித்துவம் துறவிகளால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அவர்கள் கடவுளின் உண்மையான அர்த்தத்தை அதிக மக்களுக்கு போதித்தனர். கஹன்சலின் மூலமாக, கடவுளின் உண்மையான வடிவத்தை சூபிகள் முன்வைக்க முடிந்தது. சூபித்துவம் அறிஞர்கள் இந்தியாவில் சமூக, பொருளாதார, தத்துவ வளர்ச்சியில் தாக்கம் செலுத்த முடிந்தது.

குருநானக், சீக்கியத்தின் உண்மையான அர்த்தத்தை மக்களிடம் போதித்தார் எனினும், குரு அங்கத் சிங்கின் இந்த செய்தி உலகம் முழுவதும் உபதேசிக்கப்பட்டது. சீக்கியம் என்ற கருத்தை உபதேசிக்க எல்லா மத இடங்களையும் அவர் பயணித்து பார்வையிட்டார். அவர், சீக்கியத்தின் அடித்தளத்தை வலுப்படுத்தினார். இந்து, இஸ்லாம் ஆகிய இரண்டின் கூறுபாடுகளையும் உள்ளடக்கிய ஒரு முக்கிய பங்கை சீக்கியத்துவம் கொண்டிருந்தது. நவீன இந்தியாவின் பெரும் பெருந்தன்மையை சீக்கியம் அடையாளப்படுத்துகிறது. மற்ற பல மத நம்பிக்கைகளுடன் அது மகிழ்ச்சியாக உள்ளது.

இந்த அலகின் மூலம், சூபித்துவம், சீக்கியம் ஆகியவை பிரபலமான மதங்களாக தோன்றியது பற்றி விவாதிக்கப்பட்டன. கஹன்சலின் முக்கியத்துவமும், சூசைவாதத்தின் தாக்கமும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பிரிவு, சீக்கியத்தின் அடிப்படைக் கூறுபாடுகளையும் இந்திய மதத்தின் மீதான அதன் தாக்கத்தையும் வெளிப்படையாக காட்டுகின்றது.

6.1 நோக்கங்கள்

சூபித்துவம், சீக்கியத்துவம் மற்றும் அவற்றின் தாக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- சூபித்தின் முக்கியத்துவத்தை விவாதிக்க முடியும்
- பல்வேறு சூபி கட்டளைகளை ஆராய முடியும்
- சூபித்தின் தாக்கத்தை விவாதிக்க முடியும்
- சீக்கியம் வெளிப்படுவதை விளக்க முடியும்
- இந்தியாவில் சீக்கியம் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை விளக்க முடியும்

குறிப்புகள்

6.2 சூபித்துவம் மற்றும் இந்திய சமுதாயம்

சூபி போதனை, ஆசிரியருக்கும் மாணவர்க்கும் இடையிலான உறவில் அதிக கவனம் செலுத்தியது. இந்த சங்கிலி தான் பெரும்பாலும் சில்சிலா என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்த சில்சிலான், சூபித்தின் ஒரு முதன்மை போதனை முறை ஆயிற்று. அது ஷெய்க் உடன் இணைக்கப்பட்டு, பின்னர் அது முஹம்மது நபியுடன் இணைக்கப்பட்டது. ஷெய்க் தொடர்புடைய ஐந்து சூபி, ஆணைகள், முஜடடி, சிஷ்டி, நக்ஷபந்தீ, ஷகிலி ஆகியோர் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆணைக்கு பெயர் சூட்டப்பட்டனர். சூபித்துவத்தின் முதல் மிக முக்கியமான அம்சம் இது இரண்டாவது சூபி தியானத்தில் இருந்தது. இந்த சூபி ஷாய்க்ஷாக்கள், தரிக்காவில் சேர்க்கப்பட்ட போதனை மிகவும் இன்றியமையாதது. சூபி தியானப் பயிற்சிகளை ஆரம்பிப்பது, அவற்றை வகுப்பது என்று சில சூபி ஷாய்க்ஷாக்கள் அறியப்பட்டிருந்தன.

சூபி தரிகாள்

இஸ்லாமிய உலகிலிருந்து சூபித்துவம் உருவானபோதிலும், இந்தியாவில் ஹாங்கா அல்லது அந்த இருப்பிடம் அல்லது சூபியால் மட்டுமே நடத்தப்படும் விடுதி அல்லது தங்குமிடத்தின் காரணமாக அது இன்னமும் சாதகமான தரத்தையே கண்டது. இவை ஜமாத் கானா என்றும் அழைக்கப்பட்டன, அவை வீட்டுக் கூட்டங்களுக்கு போதுமான பெரிய அரங்குகள் கொண்டவையாகும். இவை ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நிறுவனங்களாக இருந்தன, அவை வக்ப் அல்லது நிதி மானியங்களைப் பெறும் அவர்கள் அரசு நீதிமன்றத்தில் இருந்து நிதி எதையும் பெறவில்லை. இந்தியாவில் சூபித்துவம் பரப்புவதும் ஏற்றுக்கொள்வதும் காரணமாக இந்த குடியிருப்புகள் விரைவில் உருவானது மற்றும் இந்தியாவில் முக்கியத்துவம் பெற்றது.

அதற்கு காரணம், சூபி கன்ஹா நிறுவப்பட்டதால்தான், தலைமை ஆசிரியர் மற்றும் மாணவர் உறவு வலிமையடைந்து, பயனுள்ளதாக மாறியது. மாணவர்கள் கற்பிப்பதற்கும், படிப்பதற்கும், பிரார்த்தனை செய்வதற்கும், வழிபடுவதற்கும், ஒன்றாக வாசிக்கவும் விரும்பினார்கள். சூபிகளின் பிரசுரங்கள் கற்பிப்பவரின் கல்வித் துறைக்கு இணைக்கப்பட்டன, அவை பெரும்பாலும் மதராசாவிற்குள்ளேயே இறையியல் மற்றும் நீதித்துறைப் பணிகளைக் கொண்டிருந்தன. விவாதங்கள், வரலாற்றியல், எழுத்து மற்றும் கடிதங்கள் ஆகியவை உள்ளடங்கிய போதனை கற்பனையான படைப்புகளில் உள்ளடங்கியிருந்தது. இந்த மூன்று, அறிவு பரவலாக்க வழிமுறையாக மாறியது.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 115

குறிப்புகள்

நடத்தை செயல்பாடு அல்லது அடப் என்பது சூபிகளால் ஆய்வு செய்யப்பட்டது, மற்றும் பல சூபி புனிதர்கள் இந்தியாவில் பரவலாக பரவியிருக்கும் தெய்வீக இணைப்பு தொடர்பான நூல்கள் எழுதினார்கள். சூபி சிந்தனை நாட்டில் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, பொது மக்களால் விரும்பப்பட்டதாக இருந்தது, அது இன்னமும் இந்தியர்களின் பிரமிப்பு மற்றும் மரியாதைக்கு உட்பட்டது. முஸ்லீம்களுக்கு இது சமூக வரலாறு மற்றும் மத ஒழுங்குக்கான ஒரு ஆதாரமாக மாறியது.

கஹன்சஸ் கற்பிப்பதற்கும், பரவுவதற்கும் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. அது சமுதாய உறைவிடம் வழங்கும் நோக்கத்திலும் உதவியது. இந்த மாதிரியான பல வசதிகள், தொலைதூர மற்றும் கிராமப்புறப் பகுதிகளில், குறிப்பாக இந்து சூழ்ந்துள்ளவைகளில் கட்டப்பட்டன. சிஷ்டி கட்டளை என்பது பெருந்தன்மையும் உபசரிப்பும் கொண்ட நிலையில் அதை முதலில் நிறுவியது. எப்போதும் வரவேற்பு மற்றும் பார்வையாளர்கள் திறக்க, அது ஆன்மீக பற்றி மற்றும் அடிப்படை கல்வி அளிப்பதாகும். அது விரைவில் சகோதரத்துவம், சமாதானம் மற்றும் சமத்துவம் ஆகியவற்றின் அடையாளமாயிற்று. அது முஸ்லீம்களிடையே அதிக பிரபலத்தை ஏற்படுத்தியது.

சூபி ஆணைகள்

பல்வேறு சூபி ஆணைகள் பின்வருமாறு விவாதிக்கப்படுகின்றன:

சத்தில்யா

சத்தில்யா உத்தரவை உருவாக்கியவர் இமாம் நூர்தீன் என்று சொல்லப்படுகிறது. பின்னர், அது பாஸிஸ்யா கிளையாக பரிணமித்ததோடு, பாஸிஸ் யாயஸ் ஷஹ்லிய்யா என்று குறிப்பிடப்பட்டது. அது மிகவும் விரிந்த பரப்பாக மாறியது. கயல்பட்ணத்தின் ஷேக் அபூபக்கர் மற்றும் மதுரையைச் சேர்ந்த ஷேக் மீர் அகமது அவர்களால் நிறுவப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில், மதுரா மக்பாரா என்ற அவரது கல்லறை மூலம் மீர் அகமது நினைவு கூறப்படுகிறார்.

சிஷ்டியா

சிஷ்டியா நன்கு அறியப்பட்ட ஒரு ஆணை அது பரவலாக பாரசீகத்திலும் மத்திய ஆசியாவிலும் பின்பற்றப்பட்டது. இந்தியா முழுவதும் இன்று கூட பின்பற்றப்பட்டு பலராலும் கடைப்பிடிப்பட்டு வருகிறது. பெரும் மதிப்பு மிக்க மகான் பெரும்பாலும் அபு சிஷ்டி ஷாமி என்று முறையாக குறிப்பிடப்படுகிறது. பின்னர் அது, சிஷ்டி-இ-ஷரீப் என்ற பெயரில் ஆப்கானிஸ்தானில் சிஷ்டி கட்டளையாக முறைப்படி நிறுவப்பட்டது. உலகம் முழுவதும் பிரபலமான சூபி துறவியான மொய்னுதின் சிஷ்டி சிஷ்தியாவை தோற்றுவித்ததாக கூறப்படுகிறது. இது இந்தியா முழுவதும் பரவலாக பிரச்சாரம் செய்து வரப்படுகிறது. புகழ்பெற்ற துறவியானவர் குவாஜா மொய்னுதின் சிஷ்டி என அடிக்கடி குறிப்பிடப்படுகிறார், மேலும் அவர் சிஸ்தான் அல்லது தென்மேற்கு ஆப்கானிஸ்தான் அல்லது கிழக்கு ஈரானில் இருந்து வந்தவர் எனக் கூறப்படுகிறது. அவரது உருவாக்க ஆண்டுகளில் மத்திய கிழக்கு, மத்திய ஆசியா, தெற்காசியா ஆகிய நாடுகளில் விரிவாகப் பயணம் செய்தார். 1193 ஆண்டு டெல்லி வந்து

சேர்ந்த போது அவரது செல்வாக்கு பரவியது. அந்த நேரத்தில் தான், குறித் ஆட்சிக்காலத்தின் முடிவில் விஷயங்கள் வேகமாக உருமாறின. அதன் பிறகு ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் உள்ள அஜ்மீர் நகரில் குடியேறத் தீர்மானித்தார். டெல்லி சுல்தானகம் நிறுவப்பட்ட காலத்தில் இது நிகழ்ந்தது. மொய்னுதீன் சிஷ்டி மேற்கொண்ட ஆன்மீக நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் விரைவில் இஸ்லாத்திலும், இந்தியாவின் தெற்குப் பகுதியிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. இந்த சிஷ்டி கட்டளை தான் உள்ளூர் சமூகங்களுக்கு சென்றடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் நிறுவப்பட்ட கான்கா என்ற அமைப்பு, அது முடிந்த வரை பல மக்களை சென்றடைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் நிறுவப்பட்டது. டெர்வின்ஸ் மற்றும் அவர்களின் ஆன்மீக போதனைகளுடன் இயக்கங்கள் வளர்ந்தன. அவை எந்த ஒரு உறைநிலை அல்லது குருதி சிதறல் இல்லாமல் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. காக்கனுவின் காரணமாகவும், எளிமையான வாழ்க்கை குறித்தும், அதன் போதனைகள் குறித்தும் சிஷ்டிஸ், அமைதி, மனிதாபிமானம், பெருந்தன்மை ஆகியவற்றால் வேகமாக பிரபலமடைந்து வந்தார். இது அவர்களின் ஆன்மீக முயற்சிகள் மற்றும் அவர்கள் போதனை காரணமாக இந்துக்கள் மத்தியில் முக்கியத்துவம் பெற்றது, இந்துக்கள் ஒவ்வொரு அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். சிஷ்டி மற்றும் செல்வாக்கின் உறுதியான ஆதாரமாகும், மற்றும் அவரது போதனை மோயினுதின் சிஷ்டியின் கல்லறையாகும். இது மதங்கள் மற்றும் நாகரீக மக்களிடையே பெரும் மரியாதைக்குரியது.

அவரது புகழ் உலகம் முழுவதும் பரவியது என்று கூறப்படுகிறது மற்றும் கல்லறை இப்போது பல யாத்திரை பகுதியாக உள்ளது. அக்பர் காலத்தில், அவர் பேரரசர் சிஷ்டியின் சீடர்களுக்கு ஒரு பாரம்பரியத்தை அமைக்கும் யாத்திரைக்கு வருவார் என்று மிகவும் மதிக்கப்பட்டு இருந்தார். சிஷ்டிக்குப் பிறகு, குத்புதின் பக்தியார், பரிதுதீன் கஞ்சகர், நிசாமுதின் ஒலியா, சிராக் டெஹ்லவி, சயீத் கரீமி, அக்கி சிராஜ் ஆய்னே மற்றும் அஷ்ரப் ஜஹாங்கீர் செம்னானி போன்ற எட்டு முக்கிய வாரிசுகள் அல்லது துறவிகள் இருந்தனர்.

சுஹ்ர்வர்தியா

அப்துல்-வாஹிர் அபு நஜீப், சுர்வத்யா சூபி இயக்கத்தின் நிறுவனர் அல்லது சுஹ்ர்வர்தியா கட்டளை நிறுவனர் என்று கூறப்படுகிறது. அவரது குரு அஹ்மத் கஸாலி ஒரு முத்த சகோதரர் ஆவார் அபு ஹமித் கஸாலி என்று அழைக்கப்படுகிறார். அஹ்மத் கஸாலியின் ஆன்மீக போதனை என்னவென்றால் இந்த இடைக்காலத்தை மத்திய இடைக்கால ஈரான் ஒரு முக்கியமாக மாற்றியது, இது மங்கோலியர்களின் படையெடுப்புடன் நடந்தது இந்தியாவில் பாரசீக புலம்பெயர்ந்தோர் வருகைக்கு முன்னதாக உள்ளது.

இந்த உத்தரவை பரப்புவதில் அபு நஜீப் பங்கை மறுக்க முடியாது. அவரது மருமகன் அல்லது சுஹ்ர்வாரிதி என்பதால் அதை பெறுவோட்டத்தில் வாங்கினார். பின்னர் அது எழுத்து உடன்படிக்கையாக மாற்றப்பட்டது, இது சூபித்துவம் பற்றிய கோட்பாடுகளையும் உள்ளடக்கியிருந்தது, இது அபு ஹாப்ஸ் உமர் அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவர் பெரும்பாலும் ஆழ்ந்த அறிவின் வரம் அல்லது அவரிடம் அல்- மார், என்ற உரையையே

சூபித்துவம், சீக்கியத்துவம் மற்றும் அவற்றின் தாக்கங்கள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

மொழிபெயர்த்தார். அது மதராஸின் போதனை கையேடாக உருவாக்கியது. சுரவாரடியா தொடர்பான பிரபலமான போதனை நூல்களில் ஒன்றாக மாறியது. அதே நேரத்தில் இந்த இயக்கத்தின் தூதுவராக மாறிய அபு ஹாப்ஸ் பங்களிப்பின் காரணமாக இந்த இயக்கம் உலக அளவில் பரவியது. அவர் பாக்தாத்தில் சூபியத்துவம் கற்பிக்க ஆரம்பித்தார். சிரியாவிலும் எகிப்திலும் வசிக்கும் அய்யூபித் ஆட்சியாளர்கள் இந்த ஒழுங்கைப் பற்றி அதிகம் அனுபவித்தார்கள். அவர் ஒரு ஆன்மீக மற்றும் ஒரு உலக அளவில் தன்னை நிறுவிய சூபித்துவ வாதிகள் ஒரு அரசியல் தலைவர் ஆவார். இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யத்தில் உள்ள பிற நாடுகளுடன் சுமுகமான உறவை வைத்துக் கொள்ள அவரது உத்தி, எல்லைகள் நெடுகிலும் அவரது புகழுக்கு வழிவகுத்தது. அவர் தனது நேர்மறை செல்வாக்கையும் மனப்பான்மையையும் பல வகையில் ஏற்றுக் கொண்டு, சூபி கட்டளையின் அங்கீகாரத்திற்கு வழிவகுத்தார்.

குப்ரவித்யாஹ்

குப்ரவித்யாஹ் உத்தரவு அபுல் ஜனாப் அகமது என்பவரால் நிறுவப்பட்டது. அவர் நஜிமுதீன் குப்ரா என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். அவர் துர்க்மேனிஸ்தான் மற்றும் உஸ்பெகிஸ்தான் எல்லையை சேர்ந்தவர். அவர் ஒரு சூபி துறவியாவார். அவர் காஷ்மீர், ஈரான் மற்றும் துருக்கியில் போதிக்கும் போது பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, மதிக்கப்பட்டார். அவரது கல்வி, சூபி பாதையை பின்பற்றுவதில் ஆர்வம் கொண்ட பல தலைமுறைகளுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். மாணவர்கள் பெரும்பாலும் (அவரது சீடர்கள்) துறவிகள் என்று குறிப்பிடப்படும், வரலாற்றில் ஒரு சிறந்த மகான்களானார்கள்.

அவர் நிறுவிய உத்தரவு 14ம் நூற்றாண்டில் முக்கியத்துவம் பெற்றது. அவரது மாணவர்களோடு சேர்ந்து, இறையியல் உளவியலும், இலக்கியமும், இறையணர்வு சார்ந்த போதனைகளும் உள்ளடக்கிய சூபி இலக்கியத்திற்கு அவர் ஏராளமான ஆன்மீக பங்களிப்பை செய்ய முடிந்தது. அவர் எழுதிய மிகப் பிரபலமான நூல்கள் மிரிஸாத் உல் இபேட் மற்றும் அல்-சுதுல் அல் அஸாரா போன்றவையாகும். இந்த நூல்கள் விரைவிலேயே இந்திய இறையியல் மக்களிடையே பிரபலமாகி, அடிக்கடி பின்பற்றப்பட்டு ஆன்மீக ஆய்வுகளில் குறிப்பிடப்பட்டன.

நக்ஷ்பந்தியா

மத்திய ஆசியாவில் வசிக்கும் யூசுஃப் அல்-ஹதாமவிடமிருந்து நக்ஷ்பந்தியா உத்தரவு தோன்றியது. இந்த உத்தரவுக்கு முறையான அங்கீகாரம், துருக்கிய மற்றும் தஸ்க் மொழிகளில் ஏற்பாடு செய்திருந்த பஹதீன் நக்ஷ்பந்தியுடன் வந்தது. இந்தக் காரணத்துக்காக, நக்ஷ்பந்தன் உத்தரவின் பேரில், அவரது பெயர் மிகவும் பிரபலம் ஆனது. எனினும், இந்தியாவில் இந்த உத்தரவு எவ்வாறு அறிமுகம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பது பற்றி நாம் பேசினால், காவாஜா முகமது அல்-பர்கி பில்லாஹ் பெர்ங்கின் பங்களிப்பை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த உத்தரவு விரைவில் பிரதானமாக முகலாயப் பிரமுகர்களின் மீது தாக்கம் செலுத்தியது. இவை அனைத்தும், இந்த உத்தரவின் நிறுவனர் பாபர், 1526 ஆண்டில் முகலாயப் பரம்பரையின் ஸ்தாபகர் என்று இருந்த

அந்தக் குடும்பம் மற்றும் மூதாதைய உறவுகள் காரணமாக நிகழ்ந்தது. அவர், உத்தரவை துவக்கியவர்கள் என, கூறப்படுகிறது இது முன்பு நடந்தது அவர் இந்தியாவை கைப்பற்றினார். அரசு தொடர்புகள் காரணமாக இந்த உத்தரவு விரைவாக பிரபலமாகி, அதிக மக்கள் அந்த சமயத்தில் பரந்த அளவில் பின் தொடர்ந்தனர்.

காதிரியா

காதிரியா கட்டளை ஈராணை சேர்ந்த அப்துல் காதிர் கிலானியால் நிறுவப்பட்டது. அதன்பிறகு அவர் தென்னிந்தியாவில் வசிக்கும் முஸ்லீம்களுடன் விரைவில் பிரபலமானார்.

சர்வாரி காதிரி

சர்வாரி கத்ரியின் நிறுவனர் சுல்தான் பஹு ஆவார். இவை கிட்டத்தட்ட காதிரி பிரிவில் ஒரு கிளையாக காணப்பட்டது. இந்த காரணத்திற்காக, அது காதிரி அணியுடன் மிகவும் ஒத்தாக காணப்பட்டது. இருப்பினும், சூபியத்தில் மற்ற கட்டளைகளிலிருந்தும் வேறுபடுகின்ற நிகழ்வுகளும் இருந்தன அவை தனித்திருத்தல், உடை நெறி மற்றும் பிற கடினமான உடற்பயிற்சிகள் ஆகியவை, இவை பெரும்பாலும் மற்ற சூபி ஆணையால் பின்பற்றப்பட்டன. இந்த உத்தரவுடன் முதன்மை தத்துவம், அல்லாவோடு இருதயத்தின் இணைப்புடன் தொடர்புடையது. இந்த உலகம் இந்த உத்தரவை பின்பற்றும் ஒருவரின் இதயத்தில் பெரும்பாலும் எழுதப்பட்டிருக்கும். இவ்வாறாக, இந்த ஒழுங்கையும் அதன் சீடர்களையும் வேறுபடுத்தியவனாக அது விளங்கியது.

நல்லிணக்கத்தின் மையவாதம்

மத நல்லிணக்கத்தின் மதமாக இருந்தது. இந்தியாவில் இத்தகைய சூபிசம் மற்றும் அதன் இறையியல் அம்சங்களை பெருமளவில் பங்களித்திருந்தது. குறிப்பாக தென்னிந்தியாவில், 7வது மற்றும் 8வது நூற்றாண்டுகளுக்கிடையே நாடு முழுவதும் பரவிக் கொண்டிருந்த மையவாதம் காரணமாக, பக்தி இயக்கம் கூட அந்த நேரத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றது. பக்தி இயக்கமும், சூப்பியமும் ஒரே மாதிரியானதாக இருந்தன. இவை இரண்டுக்கும் இடையே வேறுபாடு காண்பது கடினமான ஒன்றாகும். முஸ்லீம்களிடம் இருந்து இந்துக்கள் என்று சொல்வதே பெரும்பாலும் குழப்பமாக காணப்பட்டது. பக்தி இயக்கம், பூஜை அல்லது தொழுகை, கீர்த்தனை அல்லது புகழ்வது போன்றவை மரபில் தொடர்ந்து பின்பற்றி வரப்பட்டன. ஒரே கடவுளை பாடுவதும், வணங்குவது ஆன்மிகப் கட்டளைகளையும் ஒத்திருந்தது. பக்தி இயக்கத்தில் பிராமணர்களால் வளர்க்கப் பட்ட இறையியல் தத்துவம், சூபி ஞானிகள் வாதிட்டதை ஒத்த ஒன்றாக இருந்தது. பக்தி என்பது, வாழ்க்கையின் மாயத்தோற்றத்திற்கு அப்பால் ஒரு மாறுபட்ட சாதாரணமாக உள்ளது என்ற நம்பிக்கையைப் பெற்றுள்ளது. இது ஒரு விடுதலை அமைக்கும் என்பதை முதலில் அடையாளம் காணுதலாகும். இறப்பு மற்றும் பிறப்பு சுழற்சி அல்லது மறு அவதாரம் போன்றவையாகும். அது தான் இந்து மதத்தில் இருந்து வந்த விமோசம் அல்லது முக்தியாகும். சூபி இறையியல் போதனைகள், அகிரா, துனியா மற்றும் தரிக்கா ஆகிய கருத்தாக்கங்களை ஒத்திருந்தன.

சூபித்துவம், சீக்கியத்துவம் மற்றும் அவற்றின் தாக்கங்கள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

அதன் முக்கியத்துவமும், சூப்பியத்தின் புகழ் பெற்றதன் காரணமாகவும் அப்கானி டெல்லி சுல்தானகம் ஆட்சியில் இருந்த ஆட்சியாளர்கள் உள்வாங்கப்பட்டனர். ஒரு மனிதாபிமான காரணத்தோடு, முஸ்லிமல்லாத இஸ்லாமியர்களை சகிப்புத் தன்மையுடனும் நிறுவப்பட்ட இடைக்காலச் சுலாசாரமும் உருவாக வந்த பண்பாடு ஆகும். இந்த சித்தாந்தமும், நிலைத்தன்மையும், அவர்களின் நாட்டார் இலக்கியம் மற்றும் பக்தி இசையின் பயன்பாட்டினூடாக பெரிதும் பங்களித்த சூபி ஞானிகளின் முயற்சிகளுக்கு காரணமாக அமைந்தது. யோகப் பயிற்சிகளை சூபி வட்டங்களில் இருந்த சையது முகமது காஸ் குவாலியோரி மேற்கொண்டார்கள். இலக்கியமும் இந்த இரு இயக்கங்களிலும் சேர்க்கப்பட்டது. அவற்றில் பெரும் பகுதி சுல்தானகம் இருந்த காலத்தில் நல்லணக்கத்தின் தாக்கம் ஆகும். இரு இயக்கங்களும் ஒன்றுக்கொன்று இணையாக இருந்த மத்தியகால சகாப்தம், நல்ல நேர்மறையாக, இரு மதத்தினரிடையே அமைதியான வாழ்க்கை முறையைப் பரப்புவதில் தாக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருந்தது. எனவே, அக்காலத்தில் அவை இணக்கமாக இருந்தன என்று கூறலாம்.

சன்னதி சடங்குகள்

அதை தொடர்ந்து, சடங்குகள் நிறுவும் போது, மிகவும் சர்ச்சைக்குரியதான ஒன்று, சூபி துறவிகள் தொடர்பான கல்லறை வருகைகளின் பொருட்டாகும். பின்னர் இந்த புனித ஸ்தலங்களில் இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் சூசைவாதத்தின் ஆதரவாளர்களுக்கு நிறுவப்பட்டது. இந்தச் சடங்கு ஜியாரத் என்ற பெயர் பெற்றது. அத்தகைய சடங்குக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு, முஹம்மது நபிக்கு சொந்தமான மஸ்ஜித் நபாவி, சவுதி அரேபியாவில் அமைந்துள்ளது.

துறவியின் கல்லறை பெரும்பாலும் பூஜைக்குரிய இடமாகவும், பாராகா அல்லது பேரு இறந்த துறவியாகவும் இருந்து, அவர்களது புனித யாத்திரைக்கு வருகை தருவோர்க்கு பயனளிப்போராக காணப்பட்டது. சூபி துறவியின் மீது பக்தி செலுத்த, அது செய்யப்பட்டது. பிரபுக்கள் மற்றும் அரசர்கள் புனிதப் பயணம் மேற்கொள்ளும் போது நன்கொடைகள் அல்லது வாக் வழங்குவது போன்ற சடங்குகள் அப்போது பொதுவானவையாகும்.

சூபி துறவிகள் உருவாக்கி பின்பற்றிய நடைமுறைகள் மக்களிடம் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. நாட்காட்டியின் தேதிப்படி மதம் தொடர்பான மரபுகள் பின்பற்றப்பட்டன. இருப்பினும், புனிதர்களின் புனித சடங்குகள் அல்லது கல்லறைகளைக் காணுவது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒன்றாக காணப்பட்டது. ஆனாலும், இஸ்லாமிய சீர்திருத்தவாதிகளும், தூய்மைவாதிகள் சடங்குகளும், பல நூற்றாண்டுகளுக்கு பின்னரும் கூட பலரும் அதை பின்பற்றினர்.

சூபியத்துவமும் இசையில் அதன் தாக்கமும்

சுல்தானிய காலத்தில் இசையானது, இசைப்பிலும், அதன் தாக்கத்திற்கும், மரபு மற்றும் மத ரீதியான செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தது. உள்ளூர் மொழியில் பாடப்பட்ட பாசுரங்கள் பலருக்கு பிரபலமாக, பரிச்சயமானவையாக காணப்பட்டது. இந்த காரணத்திற்காக, சூபிகளுக்கு சம்பந்தப்பட்ட பக்தி இசை உடனடியாகவே மாறியது. மக்கள் மத்தியில் பிரபலமாக இருந்தது, வெற்றியும் பெற்றது. இசை வழியாகவே அவர்கள் சூபி சிந்தனைகளை

பொதுமக்களுக்கு பரப்பினார்கள். உள்ளூர் மொழிகளில் இசைக்கருவி இசை மற்றும் பாசுரங்கள் வடிவில், மக்கள் துரிதமாக தாக்கத்துடன், இசை பறிபோனது என்ற இறையணர்வின் உணர்வோடு இணைக்கப்பட்டனர். அதைக் கேட்கும் அனைவருக்கும் ஆன்மீக உச்ச நிலையானது இசை மூலம் வழங்கப்பட்டது.

இசை மூலம் வெள்ளை ஆடைகளில் தங்களை மூடிக்கொண்டிருந்த சுழற்சி துறவியின் தோற்றமாக சித்தரிக்கப்பட்டது. சூபி மரபுகள் கவிதைகள் மற்றும் இசை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது, அது மாணவர்களுக்கு கற்பிப்பதற்கும், கல்வி கற்பதற்கும் வழிவகுத்தது. இன்று, சூபி பாடல்கள் கவாலி என்று அழைக்கப்படுகின்றன. சிஷ்யால் தாக்கம் அடைந்த பிரபலமான கவிஞரான அமீர் கோஸ்ராவின் பங்களிப்புடன் இது வருகிறது.

சுல்தானியம் மீதான சூபித்தின் தாக்கம்:

சூபி கட்டளைகளை நிறுவலும், எழுச்சியும் சுல்தானியம் மற்றும் இடைக்காலத்தில் இஸ்லாமும் பல மக்களும் கண்ட பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. தாக்கம் பெற்ற பகுதிகள் மற்றும் காரணங்கள் ஆகியவை பின்வருமாறு பெரிதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன:

- சூபி ஞானத்தின் முயற்சிகள், இந்தியாவில் பரந்த அளவில் ஆன்மீகம் மற்றும் மத இயக்கங்கள் நேர்மறையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.
- சூபி துறவிகள் ஆசியாவின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து வந்து, சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார முன்னணியில் இந்தியாவின் வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் ஆட்பட்டனர்.
- இது சூபி இயக்கத்தின் காரணமாக இருந்தது, அது பொதுமக்கள் மத்தியில் பொதுவாக பிரபலமடைந்த மாய வடிவத்திற்கு இஸ்லாமை இணைத்தது.
- மக்கள் முறையீடு செய்த உள்ளூர் மொழிகளில் உபதேசங்கள், பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு சென்றடைய மற்றொரு வழியாகும். அரபு, பஞ்சாபி, உருது, துருக்கிய மற்றும் சிந்தி ஆகிய பல்வேறு மொழிகளில் அடிக்கடி பாசுரங்கள், உபதேசங்கள் மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டன.
- சூப்பியத்துவம் விரைவிலேயே இந்து மதத்தின் மரபுகளை பாதிக்கும் சமுதாயத்தின் தார்மீக சமூகக் கட்டமைப்பை நேர்மறையாக, பாதிக்கிறது.
- பக்தி முறைகளும், சூபி துறவிகளின் எளிமையான பாரம்பரிய வாழ்க்கை முறையும் பல்வேறு பின்னணிகளிலிருந்து மக்களைக் கவர்ந்தன. அந்த நேரத்தில் எளிய வாழ்க்கை வாழ்கிற யோசனை அளித்தது.
- நாட்டுப்புறப் பாடல்களையும், இறையியல் கதைகளும் கூட சூப்பியத்துவம் மற்றும் அதன் நடைமுறைகள் இன்றுவரை மக்களால் பின்பற்றப்பட்டு வந்தன. சமூக, மத மோதல்களிலிருந்து விலகி, சூபி துறவிகளின் தீர்ப்பும், மக்களிடையே அமைதியை பரவத் உதவிய ஒன்றாகும்.
- இதன் காரணமாக சுல்தானிய சகாப்தத்தின் போது அமைதி நிலவியது. இரண்டு மதங்களும் இணக்கத்துடன் இருந்தன என்று கூறலாம்.

சூபித்துவம், சீக்கியத்துவம் மற்றும் அவற்றின் தாக்கங்கள்

குறிப்புகள்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 121

குறிப்புகள்

- மதம் அல்லது பின்புலத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், மக்களை ஏற்றுக் கொண்டு, மிகுந்த பாராட்டைப் பெற்றது.
- அனைவருக்கும் சமத்துவம் அளிப்பதற்கான நம்பிக்கை, முஸ்லீம் அல்லாதவர்களுக்கும், பக்தர்களுக்கும், மனிதகுலத்திற்கும் சகிப்புத்தன்மையுடனானது, இந்தியாவில் இஸ்லாமியம் தூண்களாக கருதப்பட்டது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. பக்தர்களின் முக்கிய நம்பிக்கை என்ன?
2. ஐந்து முக்கிய சூழி கட்டளைகளை குறிப்பிடுக.

6.3 சீக்கியர்களின் எழுச்சி

பஞ்சாப் பகுதியில், பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் ஒரு மதத் தலைவரும், சமூக சீர்திருத்தவாதியுமான குரு நாநாக்கினால் சீக்கியம் நிறுவப்பட்டது. சீக்கிய மதத்தின் நிறுவனர் குரு நானக், லாகூரில் உள்ள நாணக்கான சாகேப் என்ற இந்துக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். சமய விஷயங்களில் ஆழமான ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தினார். வாழ்க்கையின் மர்மங்களை ஆராயத் தொடங்கினார். அவர் 'அறிவொளி' பெற்ற பிறகு தனது நம்பிக்கையை பரப்ப பரவலாகப் பயணம் செய்தார். பலர் அவரது சீடர்களாக ஆனார்கள். அவர்கள் சீக்கியர்கள் என்று தெரிய வந்தது. சர்வ வல்லமை கொண்ட ஒரே கடவுள் இருக்கிறார் என்று அவர் நம்பினார். மார்ச் 30, 1699 அன்று குரு கோபிப் சிங் மதப்பயிற்சியால் முறைப்படுத்தப்பட்டார். குரு கோப் சிங் பல்வேறு சமூக பின்னணிகளிலிருந்து ஐந்து நபர்களை கல்சா அமைப்பதை தொடக்கி வைத்தார். முதல் ஐந்து தூய மனமுடையோர் பின்னர் குருவை கல்சா மடத்தில் திருமுழுக்கு செய்தார்கள்.

பொதுவாக, சீக்கியர்கள் மற்ற மதங்களுடன் நல்ல உறவு வைத்திருந்தனர். ஆனால் இந்தியாவில் முகலாய ஆட்சியின் போது (கி.பி. 1556–1707) எழுச்சி பெற்ற மதம் ஆளும் முகலாயர்களுடன் உறவுகளை நிலைப்படுத்த வைத்தது. சீக்கியர்கள் மற்றும் இந்துக்கள் சில முகலாய பேரரசர்களின் துன்புறுத்தலை எதிர்ப்பதற்காக முகலாயர்கள் முக்கிய சீக்கிய குருக்களை தற்காத்துக் கொண்டனர்.

பாபர் இந்தியாவிற்கு படையெடுத்து முகலாய பேரரசை நிறுவிய போது சீக்கிய மதம் தொடங்கியது. அவரது பேரன் அக்பர் மத சுதந்திரத்தை ஆதரித்தார். குரு அமர் தாஸ் என்ற லாங்சனுக்கு விஜயம் செய்த பிறகு, சிகாசம் பற்றிய அனுகூலமான உணர்வை பெற்றார். அவரது வருகையின்போது, அவர் லாங்கருக்கு நிலத்தை நன்கொடையாக வழங்கினார். சீக்கிய குருமார்கள் கி.பி. 1605ல் இறக்கும் வரை முகலாயர்களுடன் நம்பிக்கையான உறவை அனுபவித்தனர். எனினும், அக்பர் பின் வந்த ஜகாங்கீர், சீக்கியர்களின் அதிகாரம் பெருகி வந்ததால், சீக்கியர்களை அரசியல் அச்சுறுத்தலாக கண்டார். ஆதி கிரந்த் பகுதியில் இஸ்லாமில் ஜஹாங்கீர் குரு அர்ஜன் தேவ் பற்றி ஒரு பத்தியை மாற்ற உத்தரவிட்டார். ஆதி கிரந்த் சீக்கியர்களின் சமய வேதமாகும். குரு அர்ஜன் தேவ் அவ்வாறு செய்ய மறுத்துவிட்டார்.

மேலும், ஜகாங்கீரின் மூத்த மகனான, வரம்பு மீறியவரான குஸ்ரு மிர்ஜாவை ஆதரித்து குரு அர்ஜன் தேவ் கைது செய்யப்பட்டார். எனவே, பேரரசர் ஜகாங்கீர், குருவை சித்ரவதை செய்து கொலை செய்ய உத்தரவிட்டார். குரு அர்ஜன் தேவ் மறைவு சீக்கியர்களின் ஆறாவது குருவான குரு ஹார் கோபிந்த் சீக்கிய இறையாண்மையை பறைசாற்றும் வகையில் அமைந்தது. அவர் அகல் தாக்கை உருவாக்கினார். அமிர்தசரஸ் காப்பதற்காக ஒரு கோட்டையும் நிறுவினார். சீக்கியர்களின் மீது அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற, குவாலியரில் குரு ஹார் கோட்டாக்கரை ஜகாங்கீர் கைப்பற்றி சிறையிலடைத்தார். அவர் இனியும் இல்லாத போது பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு குருவை விடுதலை செய்தார் ஜஹாங்கீர், சீக்கியர்கள் மிரட்டினர். 1627-ல் ஜஹாங்கீர் சாகும் வரை முகலாய பேரரசுடன் சீக்கிய சமுதாயத்தினருக்கு மேற்கொண்டு எந்தப் பிரச்சினைகளும் ஏற்படவில்லை.

ஜஹாங்கீர் இறந்த பிறகு, அவரது மகன் ஷாஜகான் அரியணை ஏறினார். பேரரசர் ஆன பிறகு, ஷாஜஹான் இஸ்லாமல்லாத வேறு மதத்தின் போதனைகளைத் தடை செய்வதாக பிரகடனம் செய்தார். இந்த பிரகடனத்தின் விளைவாக, பல கட்டப்பட்ட கோயில்கள் அழிக்கப்பட்டு புதிய கோயில்களின் கட்டுமானமும் தடை செய்யப்பட்டது. அமிர்தசரரை காப்பாற்றுவதற்காக சீக்கியர்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்று எச்சரிக்கை விடுத்தனர். ஒரு நாள் சீக்கியர்களின் குழுவினர், லாகூருக்கு அருகே வேட்டையாடி வந்தனர், அங்கு ராஜ குடும்பமும் வேட்டையாடப்பட்டது. சீக்கியர்கள் தங்கள் துணையைத் தகர்த்தெறிந்தனர். அரச வேட்டைக்காரர்கள் தங்கள் பக்கத்தை மற்ற பக்கத்திலிருந்து விடுவித்தனர். சீக்கியர்களின் பருந்து இரையைப் பிடித்து, அவற்றைக் கொண்டு வந்தது. இரையைப் பிடுங்குவதில் அரச பருந்து, சீக்கியர்களிடம் வந்தது. சீக்கியர்கள் அரசுக் பருந்துகளைக் கைப்பற்றினர். அரச வேட்டைக்காரர்கள் வந்து தங்கள் பருந்துகளை வேண்டியப்போது, சீக்கியர்கள் மறுத்துவிட்டனர். மீண்டும், அரச வேட்டைக்காரர்கள் லாகூரின் கவர்னரான குலிஜ்கானுக்கு புகார் அளித்தனர். அமிர்தசரசை தாக்க ஏழு ஆயிரம் படையினரின் இராணுவத்தை ஜெனரல் முக்லிஸ் கான் அனுப்பினார். 15 மே 1628 அன்று, அரச படையினரின் வருகையைப் பற்றி குரு அறிந்தபோது, அவர் தளபதிகள் பதவிகளை எடுக்க உத்தரவிட்டார். பிப்லி சாகிப் அருகே சீக்கியர்களும், முகலாயர்களின் அரசபடைகளும் மோதிக்கொண்டனர். குரு லோக்கர் கோட்டையை அடைந்ததும் சீக்கியர் பீரங்கியை தீ வைக்க அவர் கட்டளையிட்டார். கோட்டையில் இருந்து கற்கள் வீசப்பட்டதால் ராணுவம் பின்வாங்கியது. ஆனால் அரச குடும்பம் அந்திக் காலம் வரை போராடிக்கொண்டிருந்தது. அடுத்த நாள், குரு மோக்லிஸ் கான் ஒரு வாள் கொண்டு கொலை செய்யப்பட்டார் மற்றும் அரச ராணுவம் தப்பி ஓடிவிட்டது. இந்த சண்டை பெரும்பாலும் முகலாயர்களுடன் சீக்கியர்களின் முதல் போர் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஷாஜஹான் இந்த சண்டையை பற்றி குற்றம் சாட்டினார். பின்பு அமிர்தசரஸ் மீதான பல தாக்குதல்கள் மற்றும் திடீர்தாக்குதல்கள் சீக்கியர்களை வெளியேறவும், சிவாலிக் மலைகளுக்கு பின்வாங்கவும் கட்டாயப்படுத்தினர். அடுத்த குரு, குரு ஹர ராய், சீக்கிய நிலங்களை அபகரிக்க உள்ளூர் முயற்சிகளை முறியடித்து, முகலாயப் பேரரசைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக ஷாஜகானின் இரு புதல்வர்களுக்கு இடையிலான

சூழித்துவம், சீக்கியத்துவம் மற்றும் அவற்றின் தாக்கங்கள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

அதிகாரப் போராட்டத்தில் நடுநிலையான பங்கை வகிப்பதன் மூலம் இந்த மலைப்பகுதியில் குருக்களை பராமரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

ஒன்பதாவது குருவான குரு தேக் பகதூர் சீக்கிய சமூகத்தை ஆனந்த்பூர் நோக்கி நகர்த்தினார். மேலும், ராம் ராயை புதிய குருவாக நிறுவ முயற்சித்த அவரங்கசீப்பை மீறித் தொடர்ந்து சென்று பிரச்சாரம் செய்தார். இஸ்லாம் மதமாற்றத்தைத் தவிர்ப்பதில் குரு தேக் பகதூரின் உதவியை பெறும் காஷ்மீரி பண்டிதர், அவரங்கசீப்பால் கைது செய்யப்பட்டார். இஸ்லாமிற்கும் மரணத்திற்கும் இடையில் ஒரு மாற்றத்தை வழங்கியபோது, அவருடைய கொள்கைகள் சமரசம் செய்யாமல் மரணத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தது.

குரு கோபிந்த் சிங் 1675 ஆம் ஆண்டில் குருக்களை ஏற்றுக் கொண்டார் மற்றும் சிவாலிக் மலையின் இராஜாக்களுடன் போரிடுவதைத் தவிர்க்க பெளண்டாவுக்கு குருக்களை மாற்றம் செய்தார். அங்கு அவர் நகரத்தை பாதுகாக்க ஒரு பெரிய கோட்டையை கட்டியதோடு அதனைப் பாதுகாப்பதற்காக ஒரு இராணுவத்தை அலங்கரிக்கவும் செய்தார். சீக்கிய சமுதாயத்தின் பெருகிவரும் அதிகாரம், நகரத்தை தாக்க முயற்சித்த ஷிவாலிக் மலை ராஜாக்களுக்கு எச்சரிக்கை விடுத்தது, ஆனால் பாங்கானி போரில் கோபிந்த் சிங் படைகள் அவர்களைத் தோற்கடித்தன. அவர் ஆனந்த்பூர் சென்று, 1699 மார்ச் 30 அன்று ஞானஸ்நானம் செய்யப்பட்ட சீக்கியர்களின் கல்சா என்ற கூட்டுப் படை ஒன்றை நிறுவினார். பல முகலாய ஆதரவு பெற்ற குருக்களுக்கு எதிராக நிறுவப்பட்ட கல்சா, சீக்கிய சமுதாயத்தை இணைத்தது. 1701 ஆம் ஆண்டில், சிவாலிக் மலை ராஜாக்களின் கூட்டு இராணுவம் மற்றும் வஜிர்கான் தலைமையிலான முகலாயர்கள் அனந்த்பூர் மீது தாக்குதல் நடத்தினர்.

1704 பிற்பகுதியில் சீக்கியர்களின் பத்தாவது குருவான குருகோபிந்த் சிங், ஆனந்த்பூர் சாகிப் என்ற இடத்தில் தன்னுடன் சேர சீக்கியர்களை அழைத்தார். அங்கு அவர் மலைக் தலைவர்களுக்கும் முகலாயப் படைகளுக்கு எதிராகவும் தொடர்ந்து எதிர்ப்பு தெரிவித்தார். அவரோடு சேர்ந்து வந்த நூற்றுக்கணக்கானவர்களில் தாய்மார்கள், மனைவிகள், மகன்கள், மை பாகோ சகோதரர்கள் ஆகியோர் அடங்குவர். பெரிய அளவில் எண்ணிக்கையென்றாலும், வலிமிகுந்த சீக்கியர்கள், துணிச்சலும் தைரியமும் கொண்டவர்கள். அவர்களை தோற்கடிக்க முடியாது என்று தைரியமாக போராடினார்கள். 1705 வசந்த காலத்தில், விநியோக கோடுகளை வெட்டி, சீக்கியர்களை பட்டினி போட்டு விடலாம் என்று முகலாயர்கள் ஒரு கொடுமான மறுவழியைப் பின்பற்றினார்கள். சீக்கியர்கள் ஏழு மாதங்கள் (மே மாதம் முதல் டிசம்பர் வரை) வெளியேற்றப்பட்டபோது, விநியோகம் குறைவாக இருந்தது. சீக்கியர்களின் திகைப்பூட்டும் அவலநிலை குறித்து அறிந்த மலை மன்னர்கள் ஆனந்த்பூர் செல்ல விரும்பும் எவருக்கும் பாதுகாப்பான பாதை அமைக்க ஒப்பந்தம் வழங்கினார்கள். சீக்கியர், கோபிந்த் சிங் உடன்படிக்கை நிபந்தனைகளை ஏற்று, கோட்டையை விட்டு வெளியே வந்தார். 1705 ல் முக்தார் போரில் முகலாயர்களை தோற்கடிக்க கல்சா பின்வாங்கினார்.

குரு கோபிந்த் சிங் தனது அப்பாவி இளம் மகன்களான பாபா ஜோராவர் சிங் மற்றும் பாபா :.பதே சிங் ஆகியோரின் தியாகங்களையும், 1704 ல், அவரது மரியாதைக்குரிய அன்னை மாதா குவாஜர்ஜியும், அப்போதைய

முகலாய ஆளுநர் வஜீர்கானின் கட்டளைப்படி, மிகுந்த தீவிரத்துடனும் அக்கறையுடனும் எடுத்துக் கொண்டார். தலவாண்டி சபாவில் தனது பணியை முடித்த பின்னர் முகலாயப் பேரரசர் அவரங்கசீப்பை பின்தொடர்வதற்காக தெற்கு இந்தியாவுக்குத் தலைமை தாங்கினார். ஆனால் 1707 இல் தெற்கில் போர் நடந்த போது ஒளரங்கசீப் சண்டையிட்டார். 1707 ஆம் ஆண்டில், குரு கோபிந்த் சிங், அவரங்கசீப்பின் வாரிசான பஹதூர் ஷாவை சந்தித்தார். இந்த சந்திப்பு 1707 ஜூலை 23 அன்று ஆக்ராவில் நடந்தது. குரு மரியாதை பெற்று, நவம்பர் வரை சக்கரவர்த்தியுடன் தங்கினார். ஆகஸ்ட் 1708 குரு கோபிந்த் சிங் நண்டெட் சென்றார். அங்கே அவர் மடோ தாஸ் ஒரு பைரவரை சந்தித்தார். அவரை சீக்கிய மதத்திற்கு மாற்றி, அவருக்கு பண்டா சிங் என்ற ஒரு புதிய பெயர் வழங்கினார். அங்கிருந்து 1708 ல் அவர் மஹோ டேஸ் பைரவரை, பஞ்சாப்புக்கு பண்டா சிங் பகதூர் என்ற பெயர் கொண்டு அனுப்பினார். பஞ்சாபில் முகலாயப் ஆட்சியின் கொடுங்கோன்மைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் பணி அவருக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. குரு பகவான் சிங் ஒரு ஹகுமனாமாவை ஒப்படைத்தார். அவருடன் அவரது பக்தர்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்தனர். இதற்கிடையில், குரு நண்டெட்டில் சிர்ஹிந்தின் வஜீர் கானின் கட்டளைப்படி இரண்டு பத்தன்களால் தாக்கப்பட்டார். 1708 அக்டோபர் 7 இல் குரு இறந்தார்.

குரு கோபிந்த் சிங்கின் பக்தர்கள் மல்வாய் மற்றும் முஜாலி ஆகியோர் டெல்லியை கடந்தபோது பண்டா சிங் பகதூர் உடன் இணைந்தார். இந்த பக்தர்களின் எண்ணிக்கை ஆயிரக்கணக்கில் இருந்தது. எனவே, சோனாபட், கைத்தாள், சாமனா, கபூரி, ஷாபாத் மற்றும் சத் பானூர் ஆகிய பகுதிகளின் மீது பண்டா சிங் மற்றும் பக்தர்களின் ஒருங்கிணைந்த படைகள் இயங்கின. பெரிய இராணுவம் சர்பார் கிளியில் இருந்து பன்னிரண்டு கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள சாப்பார் சிரி பகுதியில் பிரச்சாரம் செய்தது. மே 12, 1710 அன்று சாப்பர் சப்ரி என்ற இடத்தில் இருந்த மிகப் பெரிய சீக்கிய படையால் வஜீர்கான் தோற்கடிக்கப்பட்டார். மே 14ம் தேதி, பண்டா சிங் பகதூர் தலைமையில் சீக்கியர்கள் சிரிஹிந்த் மீது கட்டுப்பாட்டை எடுத்தனர். முகலாயர்களுக்கு எதிரான போரில் பண்டா சிங் பகதூர் முகலாயர்கள் ஆட்சி செய்த ஒவ்வொரு நகரத்தையும் சீக்கியர்கள் மற்றும் குறிப்பாக குரு கோபிந்த் சிங்கின் சீடர்கள் மீது கொடுமைப்படுத்தினர். குரு கோவிந்த் சிங் மற்றும் பீர் புத்ஷா ஆகிய இரண்டு மகன்களின் மரணத்திற்கு காரணமான வஜீர்கானை அவர் தூக்கிலிட்டு விட்டார். சுத்லெஜ் மற்றும் யமுனை நதிகளுக்கு இடைப்பட்ட நிலங்களை பண்டா சிங் பகதூர் கட்டுப்படுத்தினர். அவர் சீக்கியர்களின் தலைநகரான லோஹ்கரை உருவாக்கினார். அவர் ஆட்சிக் காலத்தில் குரு நானக் தேவ், குரு கோப் சிங் ஆகியோரின் பெயர்களில் கூட நாணயத்தைச் செய்தார்.

பண்டா சிங் பகதூர் அவர்களின் வெற்றி முகலாயர்களுக்கு ஊறு விளைவிப்பதாக இருந்தது, மற்றும் சீக்கிய தலைவர் பண்டா சிங் பகதூர் மற்றும் அவரது ஆதரவாளர்களை கொல்ல அல்லது கைப்பற்ற லாகூர் ஆளுநருக்கு வலுவான கட்டாயமான உத்தரவுகளை வழங்கிய முகலாயப் பேரரசரை அது கொன்றிருந்தது. முகலாயப் பேரரசு, பல முகலாயர்கள் மற்றும் இந்து ஆட்சியாளர்களை நேருக்கு நேர் சந்திக்கும் இடங்களில் சீக்கியர்கள் மீது தாக்குதல் நடத்த ஆணையிட்டார். முகலாயர்கள் மற்றும்

சூழித்துவம், சீக்கியத்துவம் மற்றும் அவற்றின் தாக்கங்கள்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

இந்து ஆட்சியாளர்கள் அனைவரையும் தங்கள் இராணுவத்துடன் லாகூருக்கு அணிவகுத்துச் செல்ல, சீக்கியர்களை அழிக்கும் நோக்கத்துடன் பேரரசர் ஆணையிட்டார். குஜ்ஜத், எபினாபாத், அவரங்காபாத், பரூர், பதாலா, பட்டி மற்றும் கல்பநாயக்கா உட்பட பல ஆட்சியாளர்களும், கடோக் மற்றும் ஜரோட்டா ஆகிய இந்து ராஜாக்களும் லாகூருக்கு ஊர்வலமாக வந்து தங்கள் படைகளை லாகூரில் கூடினர். சீக்கியர்களுக்கும், பண்டா சிங்கிற்கு எதிராகவும் போராட அவர்கள் அனைவரும் தயாராக இருந்தனர். மறுபுறத்தில் பண்டா சிங் பகதூர், லாகூரில் அவருக்கு எதிராக செய்யப்படும் முன்னேற்பாடுகள் பற்றி அறிந்திருந்தார்.

தன்னையும், சீக்கியர்களையும் பாதுகாத்துக்கொள்ள பண்டா சிங், கல்பனாப்பூர் மற்றும் வத்தலக்குண்டு இடையே சிறிய கிராமமான கோட் மிர்சா என்ற இடத்தில் மண் பாண்டம் கட்ட முடிவெடுத்தார். இந்த கோட்டை பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலையில், சீக்கியர்கள் ஹிந்துக்கள் மற்றும் முகலாயர்களின் ஒருங்கிணைந்த படைகளால் தாக்கப்பட்டனர் பண்டா சிங் முகலாயர்கள் மற்றும் இந்துக்களின் படைகளை அனைத்தையும் வல்லமை மற்றும் துணிவுடன் எதிர்கொண்டார், இது முகலாய மற்றும் இந்து படைகள் மற்றும் அவர்களது தலைவர்களையும் வியக்க வைத்தது. அவர் சிறந்த முயற்சிகள் இருந்தபோதிலும், முகலாயர்களுக்கும் ஹிந்துக்களுக்கும் எதிராகப் போராட தயாராக இல்லாததால், குருதாஸ் நாங்கல் மீது மீண்டும் விழ வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு பண்டா சிங் தள்ளப்பட்டார்.

குருதாஸ் நாங்கல் ஒரு பழைய கிராமம். கோட்டையும் இல்லை. முகலாயர்கள் மற்றும் இந்துக்கள் மீண்டும் காலடி எடுத்து வைக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருந்த சீக்கியர்கள், பாய் துனி சந்த் என்ற ஐஹதா பகுதியில் அடைக்கலம் புகுந்துள்ளனர். பண்டா சிங் மற்றும் அவரது ஆட்கள் அனைவருக்கும் அடைக்கலம் கொடுத்தபோதும், அதைச் சுற்றி பலமான சுவர் இருந்தது. இந்த உறைவிடத்தில் தங்கியிருந்த சமயத்தில் சீக்கியர்கள் மற்றும் பண்டா சிங் ஆகியோர் இந்துக்கள் மற்றும் முகலாயர்களுக்கெதிராகப் போரிடுவதற்கு தேவையான எல்லா தேவைகளையும், பங்கீடு மற்றும் வெடிமருந்துகளையும் சேகரிக்க முயன்றனர். போதுமான நீரை சேகரிக்க ஒரு அகழியைக்கூட தோண்டினார்கள். சீக்கியர்களின் சிறு படை, சீக்கியர்களுக்கு எதிராக போராட முயன்ற பல எதிரிகளை தோற்கடிக்க முடிந்தது.

சீக்கியர்கள் பல முறை எதிரி முகாம்களின் மீது படையெடுத்து தங்கள் ஆண்களுக்கு என்ன வேண்டுமானாலும் தூக்கிச் சென்றனர். இந்துக்களுக்கும் முகலாயர்களுக்கும் ஒரு முறை கூட சீக்கியர்களை பிடிக்க முடியவில்லை. இந்த போராட்டம் பல மாதங்களாக தொடர்ந்தது. இதனால் இரு தரப்பிலும் பெரும் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. சீக்கியர்களை சுற்றிவர எதிரிகளால் தங்கள் பிடியில் இறுகியது. சீக்கியர்களுக்கு அது இயலாத காரியம். எதிரிகள் சீக்கியர்களின் வளையத்தை சுற்றி தங்கள் பிடியை இறுக்கிக் கொள்ள முடிந்தது. சீக்கியர்கள் தங்கள் உறைவிடத்திலிருந்து வெளியே கூட செல்ல முடியாமல் போனது. சீக்கியர்கள் கையிருப்பில் இருந்த வகையங்கள் தீர்ந்து விட்டன. உணவுப் பொருட்கள் இருப்பு இல்லாததால், விலங்குகளை உண்ண சீக்கியர்கள் ஈடுபட்டனர். அவர்களுக்கு விறகுகள் இல்லை என்பதால், சீக்கியர்கள் பச்சை மாமிசத்தை உண்டனர். பல சீக்கியர்கள் சீதபேதி காரணமாக இறந்தனர். மற்றவர்கள் பட்டினி கிடந்து இறந்தார்கள். அவர்கள்

கரடுமுரடான தாவரங்களைக் கூட உண்ண நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். இத்தகைய வருந்தத்தக்க நிலைமையில் அவர்கள் மனித மாமிசத்தை உண்பதில் கூட ஈடுபட்டனர். சீக்கியர்களின் வாழ்க்கை தொடர்ந்து எட்டு மாதங்களுக்கு நீடித்தது. இதன் பிறகு அவர்களது உடல் அமைப்பு முற்றிலுமாக சிதைந்தது. பல சீக்கியர்கள் இதன் காரணமாக இறந்தனர். இந்த இடம் மனித வசிப்பிடத்திற்கு தகுதியற்றது ஆகும். சீக்கியர்களின் சிதைவும், சிதைப்பட்ட உடல்களுமே இதற்குக் காரணம். சீக்கியர்கள் வலிமையோடு இருக்க முடியாமல், தங்கள் நிலை காரணமாக தங்களைக் காத்துக் கொண்டனர். ஆனால் அவர்கள் சரணடையத் தயாராக இல்லை. குகுர்தாஸ் நங்கல் சீக்கிய வளாகம் டிசம்பர் 17, 1715 அன்று முகலாயர்களின் கைகளில் விழுந்தது. சீக்கியர்கள், தங்கள் தலைவர் பண்டா சிங் பகதூர் உடன் சேர்ந்து, கைதிகளை பிடித்து, சிறையில் வைத்தனர். 700 சீக்கியர்களுடன் சேர்ந்து பண்டா சிங் தில்லிக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் இஸ்லாத்திற்கு மாற மறுத்ததால் அங்கு அவர்கள் மரணத்திற்கு சித்திரவதை செய்யப்பட்டனர்.

குறிப்புகள்

பண்டா சிங் பகதூர் இறந்த பிறகு சீக்கியர்களிடையே கொந்தளிப்பு அதிகமாக இருந்தது. அவர்கள் இழந்த மகிமைகளை மீண்டும் பெற எந்த ஆட்சியாளரும், பொது மக்களும் இருக்க முடியாது. சீக்கியர்கள் மற்றும் முகலாயர்களின் உறவுகள் மேலும் மோசமடைந்தது, சீக்கியர்கள் படிப்படியாக தங்கள் எல்லைப் பகுதிகளில் கட்டுப்பாட்டை இழந்தனர்.

6.3.1 சீக்கியமும் அதன் தாக்கம்

ஏழை, எளியவர்களுக்கு சேவை செய்வதில் குரு நானக்கு மிகுந்த திருப்தி கிடைத்தது. அவருடைய குழந்தைப் பருவத்தின் ஒரு முக்கியமான கதை, அண்டை ஊரில் தொழில் தொடங்குவதற்கு அவரது தந்தை அவருக்கு கொஞ்சம் பணம் கொடுத்தார் என்று நமக்குச் சொல்கிறது. நானக் ஒரு வழியில், பல நாட்களாக சாப்பிடாமல் இருந்த சில சந்துக்களை (தொண்டர்கள் அல்லது முனிவர்களை) கண்டார். நானக் அவர்கள், தன் தந்தை கொடுத்த பணத்தைக் கொண்டு அவர்களுக்கு உணவு வாங்கினார், அவர்கள் நல்ல சாப்பாடு பெற்றனர். பணத்தை வைத்து என்ன தொழில் தொடங்க வேண்டும் என்று நானக்கின் தந்தை கேட்டபோது, 'மிகவும் லாபகரமான பேரம்' என்று அவர் கூறினார். நானக் வியாபாரத்தில் ஆர்வம் காட்டவில்லை என்பதை அவர்கள் கவனிக்காமல், பஞ்சாபை சேர்ந்த கஜுலா மாவட்டத்தில் உள்ள சுல்தான்பூர் லோதி என்ற ஊருக்கு அவரது தந்தை அவரை அனுப்பினார். இங்கே, நானக் உள்ளூர் ஆட்சியாளரால் ஒரு கடைக்காரராக பணியாற்றினார். இந்த கடமை நானக்கினால் மிகுந்த நேர்மையுடன் வெளியேற்றப்பட்டது.

சுல்தான்பூர் லோகநிதியில் அவன் தங்கியிருந்த காலத்தில் தான் நானக்கு அவரது ஞானம் கிடைத்தது. பிரபலமான மரபுகளின்படி, ஒரு நாள் காலை நானக் அருகில் பாயும் பேயக நதியில் நீராடிக் கொண்டிருந்தபோது, கடவுளின் எண்ணங்களில் அவர் முழுகப்பட்டு, தெய்வீக பிரசன்னத்தில் முழுகினார். வல்லமைபெற்ற இறைவனின் புண்ணிய நாமத்தை உபதேசிக்க நானக் நதியிலிருந்து வெளியே வந்தார். ஞானம் பெற்ற பிறகு நானக் பேசிய முதல் சொற்கள், இந்து மதம் கிடையாது, எந்த ஒரு முஸ்லீம் இல்லை“ என்பதாகும். இந்துக்களும் முஸ்லீம்களும் குறுங்குழுவாத மோதல்களில்

ஈடுபட்டிருந்தபோது, இந்த சொற்கள் நான்கின் புதிய நோக்கம் இரண்டையும் சமரசப்படுத்தியது.

குறிப்புகள்

சீக்கியத்தின் அடிப்படை கூறுகள்

சீக்கிய மதத்தின் அடிப்படையான கருத்துக்கள் பின்வரும் பிரிவில் விவாதிக்கப்படுகின்றன.

ஈஷ்வரின் கருத்து

கடவுள் ஒரு உண்மையான பண்பாக, வெறும் யோசனையாக அல்லது வடிவமைப்பாக இல்லாமல் இருக்கிறார் என்பது சீக்கிய மதத்தின் அடிப்படை நம்பிக்கையாகும். இந்த குருமார்கள் கடவுளை எண்ணற்ற விதங்களில் தங்கள் தேவாரங்களில் விவரித்திருக்கிறார்கள். அது குரு கிரந்த் சாஹில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. தெய்வத்தின் ஒற்றுமையை இந்த தேவாரங்கள் வலியுறுத்துகின்றன.

ஸ்ரீ குரு கிரந்த் சாஹிப்பின் தொடக்கத்தில் நிகழும் சீக்கிய மதத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடு சீக்கியர்களிடமிருந்து எந்த சீக்கியர் கடவுளைக் கருத்தில் கொள்ளலாம் என்பதற்கான சிறந்த விளக்கம் முலமந்திரத்தை மேற்கோளிடுவதாகும். குரு கிரந்த் சாகிப் அவர்களின் முதல் வசனத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

உண்மையானவர், உருவாக்கியவர், பயம் மற்றும் வெறுப்பு இருந்து விடுபட்ட, இறப்பற்ற, தனக்கெனயில்லாத, தன்னிறைவு, பெரிய மற்றும் இரக்கமுள்ள என்று அழைக்கப்படுகிற ஒரே ஒரு கடவுள் இருக்கிறார்.

சீக்கிய மதம் ஒரு தனித்தன்மை வாய்ந்த மதமாகும், இது கண்டிப்பான ஏகபோகத்தை நடைமுறைப்படுத்த அதன் ஆதரவாளர்களை ஊக்குவிக்கிறது. இது ஒரே ஒரு உயர்ந்த கடவுளையே நம்புகிறது, தனித்துவமான வடிவத்தில் ஏக் ஓம்கரா என்று அழைக்கப்படுகிறது. தெளிவான வடிவத்தில் இறைவன் ஓம்கார என்று அழைக்கப்படுகிறது. அவர் பின்வரும் பல பண்புகளை கொண்டுள்ளார்:

- கர்த்தார் (படைப்பாளர்)
- அகல் (நித்தியமான)
- சத்தானாமா (பரிசுத்த பெயர்)
- சாஹிப் (இறைவன்)
- பர்வார்டிகார் (போற்றப்படுபவர்)
- ரஹீம் (மிக்க கருணையாளர்)
- கரீம் (தர்மம்)

அவர் வஹீ குரு - ஒன்றே உண்மையான தெய்வம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். சீக்கிய மதம் மேலும் அவதாரத் தத்துவத்தை நம்பவில்லை அதாவது அவதாரம் என்ற கோட்பாடு. சர்வ வல்லமையுள்ள கடவுள், பல்வேறு அவதாரத்தில் தன்னை அவதாரப் படுத்தமாட்டார் என்கிறது. சிலை வழிபாட்டுக்கு எதிராக சீக்கிய மதம் வலுவாக உள்ளது.

கடவுள் என்பவர் கர்தா பூர்காக், அதாவது தயாரிப்பு செய்பவர் என்று சீக்கிய மதம் அனுமானிக்கிறது. அவர் உருவாக்கிய பிரபஞ்சம்

முழுவதையும், ஏற்கனவே உள்ள பலவந்தத் தனிமங்களில் இருந்து அல்லாமல், தன் சுயத்தில் இருந்து உருவாக்கினார். எனவே, பிரபஞ்சம் அவரது உமிழ்வு ஆகும். இது மாயா அல்லது மாயை அல்ல, ஆனால் அது உண்மையானது. குரு அர்ஜன் சிங் கூறியது போல், உண்மை என்னவென்றால், அவர் தன் சிருஷ்டியாக இருக்கிறார், ஏனெனில் அனைவருமே தேவனிடம் இருந்து வெளிப்பட்டிருக்கிறார்கள். 'ஆனால் கடவுள் பிரபஞ்சத்துடன் ஒரே மாதிரியாக இல்லை. மாறாக, பிரபஞ்சம் அவருக்குள்ளேயே அடங்கியிருக்கிறது. கடவுள் அகல் முரத் (நித்தியமானவர்) மற்றும் நீர்பே (அச்சமற்றவர்) என்று சீக்கியம் நம்புகிறது. இவ்வாறு, சீக்கிய மதத்தில், கடவுள் மூன்று வேறுபட்ட அம்சங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளார், அதாவது, தனக்குள் கடவுள், கடவுள் படைப்பு, மனிதனுடன் கடவுளின் உறவு. கடவுள் தன்னை தானே நிர்வணமாக (பண்புக்கூறு இல்லாமல்) உள்ளார். அவர் காலமற்ற, முறையற்ற மற்றும் எல்லையற்றவர். அது அவருக்கு பொருத்தமாக இருக்கும் போது அவர் சாகுனாவாக (பண்புகளுடன்) தன்னை கருத்தில்கொண்டு பார்க்கிறார்.

குறிப்புகள்

மனிதனுடனான கடவுளின் உறவு என்பது அவரது மிக அரிய படைப்பு என்பது தனிச்சிறப்பு. சிந்திக்கும் திறனும், புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றலும் கொண்ட இனம்தான் அவர். ஆன்மா மனிதனாக பிறந்து, அதன் முயற்சி தேவனோடு ஐக்கியப்பட வேண்டும் என்று குரு அர்ஜன் கூறியிருக்கிறது. இதற்கு மனிதர்கள் இறைவனுக்கான விருப்பத்தோடு இருக்க வேண்டும். சீக்கிய மதம் பின்வரும் பண்புகளை கடவுளுக்கு அளிக்கிறது:

- வழிபாடும், தியானமும் மட்டுமே கடவுளுக்கான பொருள்.
- அவனே படைத்தவன், மிகவும் ஆதரவாளன், அழிவர்.
- கடவுள் அன்பாக இருக்கிறார்.
- கடவுள் ஞானம் மிக்கவர்.
- தன் அருளால் நம் மனதிலும், உடலிலும் இருக்க வருகிறார்.
- எல்லா உயிரினங்களுக்கும் அவர்தான் இறுதியான பாதுகாவலர்.
- வறுமை, வலி, நோய் அறவே ஒழிக்கப்படும் என்பதை இறைவன் மட்டுமே உறுதி செய்ய முடியும்.
- எங்கும் கடவுள் இருக்கிறார்.

ஆண் மற்றும் பெண் இடையே சமத்துவம், நல்ல பணி நெறி மற்றும் ஒரு சிறந்த திருமண வாழ்க்கை தலைமை என்று சீக்கிய மதம் வழிநடத்துகிறது. சீக்கிய மதத்தின் அனைத்து மத விதிகள் மற்றும் ஆராதனைகள் பற்றியும் புரிந்திருப்பதால், கிரஹஸ்தியா (இல்லறம்) மிக உயர்ந்ததாகும். இங்கிருந்து தான் எல்லாவற்றையும் ஆசீர்வதித்திருக்கிறது.⁷

ஷாபாத்தின் கருத்து

ஷாபாத் என்பதன் பொருள் தேவாரம். சீக்கியத்தில், ஷாபாத் என்பது சீக்கிய மதத்தின் குருவான குரு கிரந்த் சாஹிப்பில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட புனித பாடல் ஆகும். ஷாபாத் சுருதியுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது, இது ஷாபாத்தின் மெல்லிசைக்கு கடவுளை உணர்த்துவதற்காக இணைக்கப்பட வேண்டும். இந்தச் செயல்பாட்டில், குருவும் சுருத்தியும் அதன் மெல்லிசைக்குள் மூழ்கிய, அதன் பின்பற்றுபவராக உள்ளது. ஷாபாத்துடன் சுருதி ஒன்றிணைப்பை

அடைவதற்கு, கடவுளை நினைவில் வைத்துக் கொள்வதோடு, வாழ்க்கையின் உண்மையான வாழ்க்கையை வளர்க்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். இது ஒரு எளிய விவகாரம் அல்ல.

குறிப்புகள்

குருவின் கருத்து

உலகின் எல்லா பெரிய மதங்களும் இரட்சிப்பின் சாதனைக்காக ஒரு ஆசான் அல்லது குரு அல்லது பரிசுத்த மனிதனின் தேவையை உயர்த்திக் காட்டுகின்றன. மத வழிபாட்டின் குணங்களை வேதங்கள் பட்டியலிடுகின்றன. குருவின் மூலமே பேரின்பத்தை அடைய முடியும் என்பதை குருநானக் கூட வலியுறுத்தினார். எந்த ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபிமார்களையும் சீக்கியர்கள் அடையாளம் காட்டுவதில்லை. குரு நானக் சாஹிப் ஒரு மனித அல்லது பௌதிக குருவை வற்புறுத்தவில்லை. மாறாக, அவரது குருவே கடவுள் தான்.

சீக்கிய மதத்தில் குருவின் முக்கியத்துவத்தை நாம் அதிகம் வலியுறுத்த முடியாது. சீக்கிய மதத்தில் முக்கியமானது என்னவென்றால் நபரல்ல, வார்த்தைதான். குரு என்ற வார்த்தை சீக்கிய மதத்தில் சொல்லப்படுகிறது. குரு என்பது ஒரு சொல் ஆகும். அந்த வார்த்தை என்ன சொல்கிறது என்று பக்தன் பின்பற்றினால், நிச்சயமாக குரு அவனைக் காப்பாற்றுவார். இதற்கு காரணம் குரு கோபிசந்த் சிங், கிரந்த் சாகிப், எல்லா நேரங்களிலும் குருவாகவும் பிரதிஷ்டை செய்தார். இந்த வார்த்தை இப்போது அவர்களிடம் இருப்பதால், சீக்கியர்கள் தங்கள் குருவாக எந்த மனிதனும் தேவையில்லை என்று அவர் கவனித்திருந்தார். குரு அர்ஜன் சாஹிப் அவர்கள், 'குரு இல்லாவிட்டால் விடுதலையை வென்றாக முடியாது. குருவே என் படகு, அது இருண்ட கரடுமுரடான கடல் வழியாக என்னைக் கடக்க செய்யும்.'

குரு கிரந்த் சாகிப், சீக்கியர்களின் பத்து குருவின் வாழ்க்கை உருவகமும் ஆவார். சீடரின் வாழ்க்கை விளக்கை விளக்கேற்றுகின்ற பெயர் கொண்ட வாழ்க்கைச் சுடர் இதுதான். குருபானி குரு மற்றும் குரு குருபானி என்பதால் சீக்கிய மதத்தில் வாழும் குருவுக்கு இடமில்லை. இதுதான் சீக்கிய மதத்தின் நிரந்தர குரு கருத்து. ஒரு சீக்கியர் எந்தக் கோட்பாட்டைக் கொண்டிருந்தார் என்பதில் சந்தேகம் இருக்கும் போது, அவர் இந்த விஷயத்தை ஒரு முடிவு அல்லது தெளிவுபடுத்தல் வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறார். இதுதான் சீக்கிய மதத்தின் முற்போக்கு குரு கருத்து.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. குரு நானக் எப்படி ஞானம் பெற்றார்.?
4. சீக்கிய மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நம்பிக்கை குறிப்பிடுக.

6.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. பக்திநோய் என்பது, வாழ்க்கையின் மாயத்தோற்றத்திற்கு அப்பால் ஒரு மாறுபட்ட யதார்த்தம் உள்ளது என்ற நம்பிக்கையைப் பெற்றுள்ளது. இறப்பு, பிறப்பு சுழற்சி அல்லது மறு அவதாரம் ஆகியவற்றில் இருந்து

ஒருவரை ஒருவர் சுதந்திரமாக அமைத்துக் கொள்வார்கள் என்பதை முதலில் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

2. ஐந்து முக்கிய இஸ்லாமிய மறைமெய்ஞ்ஞானி கட்டளைகள், கடாரி, முஜ்படி, சிஷ்தி, நாஷ்ப்பண்டி மற்றும் ஷாதிலி ஆகியவை குறிப்பிட்ட வரிசையில் சம்பந்தப்பட்ட ஷெய்கிற்கு பெயரிடப்பட்டன.
3. சுல்தான்பூர் லோநிதி அவர் தங்கியிருந்த காலத்தில் குருநானக் ஞானம் பெற்றார். பிரபலமான மரபுகளின்படி, ஒரு நாள் காலை நானக் அருகில் பாயும் பேயாக நதியில் நீராடிக் கொண்டிருந்தபோது, கடவுளின் எண்ணங்களில் அவர் உறிஞ்சப்பட்டு, தெய்வீக பிரசன்னத்தில் மூழ்கினார். வல்லமைபெற்ற இறைவனின் புண்ணிய நாமத்தை உபதேசிக்க நானக் நதியிலிருந்து வெளியே வந்தார். ஞானம் பெற்ற பிறகு நானக் பேசிய முதல் சொற்கள், இந்து மதம் கிடையாது, எந்த ஒரு முஸ்லீம் இல்லை“ என்பதாகும். இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் குறுங்குழுவாத மோதல்களில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, இந்த சொற்கள் நான்கின் புதிய நோக்கம் இரண்டையும் சமரசப்படுத்தியது.
4. கடவுள் ஒரு உண்மையான பண்பாக, வெறும் யோசனையாக அல்லது வடிவமைப்பாக இல்லாமல் இருக்கிறார் என்பது சீக்கிய மதத்தின் அடிப்படை நம்பிக்கையாகும். இந்த குருமார்கள் கடவுளை எண்ணற்ற விதங்களில் தங்கள் தேவாரங்களில் விவரித்திருக்கிறார்கள்.

சூபித்துவம், சீக்கியத்துவம் மற்றும் அவற்றின் தாக்கங்கள்

குறிப்புகள்

6.5 சுருக்கம்

- சூபித்துடன் சூ.பி கற்பித்தல் தொடக்கம் மற்றும் கற்பித்தல் ஆசிரியருக்கும் மாணவர்களுக்கும் இடையிலான உறவில் அதிக கவனம் செலுத்தியது.
- இஸ்லாமிய உலகிலிருந்து இஸ்லாமிய மறைமெய்ஞ்ஞானக் கோட்பாடு உருவானபோதிலும், இந்தியாவில் காஹ் அல்லது லாட்ஜ் அல்லது இஸ்லாமிய மறைமெய்ஞ்ஞானியால் மட்டுமே நடத்தப்படும் ஒரு சாதகமான மைதானம் இன்னமும் இருந்தது.
- சூ.பி கன்ஹா நிறுவப்பட்டதால் தான் தலைமை ஆசிரியர் மற்றும் மாணவர் உறவு வலிமையடைந்து, பயனுள்ளதாக மாறியது.
- சுல்தானகம் இருந்த காலத்தில் இசை, மரபு மற்றும் மத செல்வாக்குடன் இணைந்திருந்தது. உள்ளூர் மொழியில் பாடிய பாடல்கள் பிரபலமாகவும், பலருக்கு நன்கு தெரிந்ததாகவும் இருந்தன.
- சமூக, மத மோதல்களில் இருந்து விலகி, சூ.பிகளின் தீர்ப்பும், மக்களிடையே அமைதியைப் பரவ உதவிய ஒன்று ஆகும். இதன் காரணமாக சுல்தானிய சகாப்தத்தின் போது அமைதி நிலவியது. இரண்டு மதங்களும் இணக்கத்துடன் இருந்தன என்று கூறலாம்.
- பஞ்சாப் பிராந்தியத்தில் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் குரு நானக் என்ற மதத் தலைவரும் சமூக சீர்திருத்தவாதிகளும் சீக்கிய மதத்தை நிறுவினர்.

குறிப்புகள்

- பொதுவாக, சீக்கியர்கள் மற்ற மதங்களுடன் நல்ல உறவு வைத்திருந்தனர். ஆயினும், இந்தியாவில் முகலாய ஆட்சி காலத்தில் (கி.பி. 1556–1707), வளர்ந்துவரும் மதம் ஆளும் முகலாயர்களுடன் உறவுகளை வலுவழிக்க செய்தது.
- கடவுள் ஒரு உண்மையான பண்பாக, வெறும் யோசனையாக அல்லது வடிவமைப்பாக இல்லாமல் இருக்கிறார் என்பது சீக்கிய மதத்தின் அடிப்படை நம்பிக்கையாகும். இந்த குருமார்கள் கடவுளை எண்ணற்ற விதங்களில் தங்கள் தேவாரங்களில் விவரித்திருக்கிறார்கள்.
- கடவுள் என்பவர் கர்தா பூர்காக், அதாவது உருவாக்குபவர் என்று சீக்கிய மதம் அனுமானிக்கிறது. அவர் உருவாக்கிய பிரபஞ்சம் முழுவதையும், ஏற்கனவே உள்ள பலவந்தத் தனிமங்களில் இருந்து அல்லாமல், தன் சுயத்தில் இருந்து உருவாக்கினார்.
- சீக்கியத்தில், ஷாபாத் என்பது சீக்கிய மதத்தின் குருவான குரு கிரந்த் சாஹிப்பில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட புனித பாடல் ஆகும்.

6.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- கான்காஹ்: ஒரு சூ.பி சகோதரத்துவத்தின் கூட்டத்திற்காக வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு கட்டிடத்தைக் குறிக்கிறது, அது ஆன்மீக பின்வாங்கல் மற்றும் குணசித்திர சீர்திருத்தத்திற்கான இடம்.
- உள்ளுணர்வு: இது மத கருத்தியல் நடைமுறையை குறிக்கிறது, எந்த கருத்தியல்களுடன், அறம், சடங்குகள், தொன்மங்கள், புராணங்கள் மற்றும் சூனியம் ஆகியவை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையவை என்று குறிப்பிடுகிறது.
- ஷாபாத்: சீக்கிய மதத்தின் குருவான குரு கிரந்த் சாஹிப்பில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட புனித பாடலை குறிக்கிறது.
- சில்சிலா: இது ஷைக் வரிசைக்கு இணைக்கப்படும் இஸ்லாமிய மறைமெய்ஞ்ஞானியுடனான போதனைகளின் அடிப்படை முறையை குறிக்கிறது, பின்னர் அது முஹம்மது நபியுடன் இணைக்கப்படும்.

6.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. சீக்கிய மதத்தின் அடிப்படை கூறுகள் என்ன?
2. சூபித்தின் மிக முக்கியமான அம்சத்தை குறிப்பிடுக.
3. நல்லிணக்கத்தின் மையவாதம் பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.
4. இசை மீது சூபித்தின் விளைவு என்ன?
5. ஷைக் எப்படி ஷாபாத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது?
6. சீக்கியத்தில் கடவுளின் அடிப்படை பண்புகள் என்ன?

நெடு விடை வினாக்கள்

சூழித்துவம், சீக்கியத்துவம்
மற்றும் அவற்றின் தாக்கங்கள்

1. சூழித்துவை ஊக்குவிப்பதில் சூ.பி தரிகாக்களின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி விவாதிக்க
2. சூ.பியின் பல்வேறு கட்டளைகளை விளக்குக.
3. சுல்தானைப் பற்றி சூழித்துவம் எவ்வாறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது? விரிவாக விவாதிக்க
4. சீக்கிய மதத்தை மேம்படுத்துவதில் பத்து சீக்கிய குருக்கள் பங்கு பற்றி விளக்குக
5. சீக்கியத்தில் குருவின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி விவாதிக்க.

குறிப்புகள்

6.8 மேலும் படிக்க

- மஜூம்தார், ரமேஷ் சந்தர், காளிகிங்கர். 1949. இந்தியாவின் மேம்பட்ட வரலாறு. புதுடில்லி: மக்மில்லன்.
- புருக், பெர்சி. 2013. இந்தியக் கட்டிடக்கலை (இஸ்லாமிய காலம்). புதுடில்லி: ரீட் புகஸ் லிமிடெட்.
- லுனியா, நாதூராம் ப்ருன்வரர்லால். 1996. இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் பரிணாமம்: ஆரம்பகால காலத்திலிருந்து நிகழ்காலம் வரை. ஆக்ரா: லட்சுமி நாராயண் அகர்வால்.
- சத்தியநாதர், R. 1961. இந்தியாவின் அரசியல், கலாச்சார வரலாறு. சென்னை: எஸ். விஸ்வநாதன்.
- சர்க்கார், ஜடுநாத். 1992. சிவாஜியும் அவர் காலங்களும். ஹைதராபாத்: ஓரியண்ட் பிளாக்ஸ்வான்.
- பிரசாத், இஷ்வாரி. 2016. இந்தியாவில் முஸ்லிம் ஆட்சியின் குறுகிய வரலாறு: இஸ்லாத்தின் வெற்றியிலிருந்து ஒளரங்கசீப் மறைவு வரை. புதுடில்லி: அபிஜீத் பப்ளிகேஷன்ஸ்.
- R, S ஷர்மா. 1999. இந்தியாவில் முகலாயப் பேரரசு: ஒரு திட்டமிட்ட ஆய்வு. புதுடில்லி: அட்லான்டிக் பதிப்பக & மாவட்டம்.

குறிப்புகள்

அலகு 7 விஜயநகர் மற்றும் பாமினி இராச்சியங்கள் – I

அமைப்பு

- 7.0 முன்னுரை
- 7.1 நோக்கங்கள்
- 7.2. விஜயநகர் ஆட்சியாளர்களின் பெருஞ்சிறப்புகள்
- 7.3 பாமினி ஆட்சியாளர்களின் பெருஞ்சிறப்புகள்
- 7.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 7.5 சுருக்கம்
- 7.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 7.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 7.8 மேலும் படிக்க

7.0 முன்னுரை

தென்னிந்தியாவின் தக்காண பீடபூமி பகுதியில் விஜயநகரப் பேரரசு நிறுவப்பட்டது. இது 1336-ல் ஹரிஹர் I மற்றும் சங்கம வம்சத்தை சேர்ந்த அவரது சகோதரர் புக்கா ராயா I அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. 13ம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள் இஸ்லாமிய படையெடுப்புக்களை தடுக்க தெற்கு நாடுகள் மேற்கொண்ட முயற்சிகளின் உச்சகட்டமாக பேரரசு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உயர்ந்தது. சாளுவாஸ் வம்சம், சாளுவாஸ் வம்சத்தினரால் உருவாக்கப்பட்டது, நவீன இந்தியாவில் வட கர்நாடகத்தில் உள்ள கல்யாணி பகுதியை பூர்வீகமாக கொண்டது.

பாமினி சுல்தானியம் தென்னிந்தியாவின் தக்காணத்தில் இருந்த முஸ்லிம் அரசாகவும் மற்றும் முக்கியமான இடைக்கால இந்திய ராஜ்யங்களில் ஒன்றாகவும் இருந்தது. அது தென்னிந்தியாவின் முதல் சுதந்திர முஸ்லிம் இராச்சியமாகும். இந்த அலகு இந்த இரண்டு ராஜ்யங்களையும் பற்றி விரிவாக விவாதிக்கும்.

7.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- விஜயநகர் சாம்ராஜ்யம் நிறுவுவது பற்றி விவாதிக்க முடியும்
- சங்க கால வம்சத்தின் ஆட்சியாளர்களை அடையாளம் காண முடியும்
- சங்க காலப் பரம்பரையின் சாதனைகளை ஆராய முடியும்
- சாளுவாஸ் வம்ச ஆட்சியாளர்கள் கடைப்பிடித்த வழிமுறைகளை விளக்க முடியும்
- பாமினி ஆட்சியாளர்களின் புகழைப் பற்றி விவாதிக்க முடியும்

7.2 விஜயநகர ஆட்சியாளர்களின் பெருஞ்சிறப்புகள்

விஜயநகர மற்றும் பாமினி
இராஜ்ஜியங்கள் - I

முகமது துக்ளக் ஆட்சியின் கடைசி வருடங்களில் (கி.பி. 1324-1351) தவறான கொள்கைகளால் தனது பேரரசின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் பிரச்சனைகள் பரவியது மற்றும் பல பகுதிகளில் தங்கள் சுதந்திரத்தை பிரகடனம் செய்தது தென்னிந்தியாவின் இந்துக்களும் இந்த சூழ்நிலையை சாதகமாக்கிக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் ஹரிஹர் மற்றும் புக்கா ஆகிய இருவரின் தலைமையில் ஐந்து சகோதரர்களான ஹரிஹர், கம்பாக்க, புக்கா, மரப்பா மற்றும் மதுப்பா ஆகியோர் கி.பி. 1336-ல் விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவினர். பிற்கால மன்னர்களின் கல்வெட்டுகளின்படி அவர்கள் யாதவ் குடும்பத்தின் சந்தர்பவன்சி சங்க புதல்வர்கள் ஆவார். இந்த இரண்டு சகோதரர்களும், வாரங்கல் ராஜ்யத்தின் இரண்டாம் பிரதாப் ருத்ரனிடம் பணியில் இருந்தனர். கி.பி. 1323 ல் காயசுத்தீன் துக்ளக் வெற்றி பெற்ற போது அவர்கள் காப்லாவுக்கு வெளியே வந்தார்கள். கி.பி. 1325 ல், முகமது பன் துக்ளக்கின் மைத்துனர் பாஹத்தீன் குர்ஷிப், சாகர் மீது அவருக்கு எதிராக கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு சுல்தான் தாமே கிளர்ச்சியை ஒடுக்கினார். கம்பிலி ஆட்சியாளரிடம் பாஹத்தீன் தனது பேரரசுக்கு அடைக்கலம் கோரினார். முகமது துக்ளக் டெல்லிக்கு அழைத்துச் சென்ற ஆறு அதிகாரிகளுள் இந்த இரண்டு சகோதரர்களும் தாமாக முன்வந்து அல்லது வலுக்கட்டாயமாக இஸ்லாத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். அவர்கள் சுல்தானுடைய விருப்பமானவர்களானார்கள்.

கி.பி. 327-1328 பீதர், தெளலதாயாத், குல்பர்கா, மபார், தெலுங்கானா மற்றும் கம்பிலி ஆகிய பகுதிகளில் முகமது துக்ளக்கை எதிர்த்து ஒரு சங்கிலித் தொடர் கிளர்ச்சிகள் தொடங்கின. முகமது துக்ளக், ஹரிஹர், புக்கா ஆகியோர்களை கம்பிலிக்கு தெற்கில் கிளர்ச்சி செய்யும் இந்துக்களை அடக்க வேண்டும் என அனுப்பினார், மாலிக் முகமது இடங்கள் நிருவாக ஆளுநரிடமிருந்து மீட்கப்பட்டன. இந்த இரண்டு சகோதரர்களும் வெளியேறிய பிறகு தெற்கே என்ன நடந்தது என்பது பரஸ்பர முரண்பாடாகத் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. இது முஸ்லிம் வரலாற்றாசிரியர்கள் மற்றும் இந்துக்களின் பாரம்பரிய கதைகளாகும். அப்போதும் இரண்டு சகோதரர்களும் இஸ்லாமிய மதத்தை விட்டுக் கொடுத்து விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவிய உடனேயே ஒரு நடைமுறையை ஒப்புக் கொள்கின்றனர். அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தை கம்பிலில் நிறுவினர் (நவீன கர்நாடக மாநிலம்).

ஒரு மகான் வித்யாரண்ய செல்வாக்கின் கீழ், அவர்களது தந்தையின் நினைவாகவும் மற்றும் தம்மை முகமது துக்ளக்கின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து சுயாதீனமாகவும் அறிவித்துக் கொண்டனர். இந்த சாம்ராஜ்யம் கி.பி. 1336 மற்றும் கி.பி. 1565 பெயர் சங்க வம்சம் (கி.பி. 1336-1485), சல்யூபா வம்சம் (கி.பி. 1485-1506) மற்றும் துளசிவம்சம் (கி.பி. 1506-1565) ஆகிய மூன்று அடுத்தடுத்த வம்சங்களால் ஆளப்பட்டது. மூன்றாவது பீதர், பெரார், பீஜாப்பூர், அகமதநகர் மற்றும் கோல்குண்டா ஆகிய ஐந்து முஸ்லிம் ராஜ்ஜியங்களின் சமகாலத்தை பாமினி பேரரசின் வீழ்ச்சியில் எழுந்தன.

விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தின் எழுச்சி மற்றும் வீழ்ச்சி பற்றிய சுருக்கமான குறிப்பு ஒன்று அல்லது அதன் ஆட்சியாளர்களின் சுருக்கமான அரசியல் விளக்கம் பின்வருமாறு:

குறிப்புகள்

சங்க வம்சம் (1336-1485)

சங்க வம்சத்தின் பல்வேறு ஆட்சியாளர்களைப் பற்றி ஆராய்வோம்.

குறிப்புகள்

(i) ஹரிஹர் I (கி.பி. 1336-1353)

விஜயநகர் சாம்ராஜ்யத்தை தனது சகோதரர் புக்கா உடன் இணைந்து செய்த பின்னர் ஹரிஹர் முதலில் குட்டி என்ற இடத்தை நிரப்பந்தித்தார். அவர், அருகில் உள்ள துங்கபத்ரா நதியின் தென்கரையில் உள்ள அவரது மேலாதிக்கத்தை அனேகாந்திரி என்ற இடத்தில் ஏற்றுக் கொண்டார். விஜயநகர் என்ற நகரைத்தை நிறுவினார்கள். ஏப்ரல் 18ஆம் தேதி 1336-ல் ஹரிஹர் இந்து சடங்குகளின்படி தனது முடிசூடல் நிகழ்ச்சியை சாதித்தார். தன் சகோதரன் புக்கா உதவியுடன் ஹரிஹர் தனது பேரரசை வேகமாக விரிவாக்கம் செய்யத் தொடங்கினார். கி.பி. 1346 பல்லால், மலபார் ராஜ்யத்திற்கு எதிரான பிரச்சாரத்தில் கடைசி ஹோய்சலாப் அரசர் கொல்லப்பட்டார். இந்த சூழ்நிலையை சாதகமாக்கிக் கொண்ட ஹரிஹர், ஹோய்சலா ராஜ்யத்தை விஜயநகர் சாம்ராஜ்யத்துடன் இணைத்துக் கொண்டார். அவரது இறப்புக்கு முன்பு ஹரிஹர் தனது ராஜ்யத்தை கடல் கரையோரமாக கிழக்கு நோக்கி விரிவாக்கினார். வடக்கிலும், கிருஷ்ணா நதிநீர்ப் பகுதிகளிலும், தெற்கே காவேரி நதிநீர்ப் பகுதியிலும் விரிவாக்கினார்.

ஹரிஹர் I முதலாம் ஆட்சிக் காலத்தில் பாமினி சாம்ராஜ்யத்திற்கு எதிரான முதல் போராட்டம் (கி.பி. 1346) அன்று கிருஷ்ணா மற்றும் துங்கபத்ரா நதிக்கரைக்கு நடுவே அமைந்துள்ள ராய்ச்சூர் கோட்டையை தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தபோது நிகழ்ந்தது. ஹரிஹர், கி.பி. 1356 அன்று மலபார் ராஜ்யத்தை தாக்கி, மபாரிலிருந்து சில பகுதிகளை கையகப்படுத்தி வெற்றி அடைந்ததில், ராய்ச்சூர் கோட்டையை இழந்ததற்கு ஓரளவு ஈடு செய்தான். ஹரிஹர் அவருடைய ராஜ்யத்தை விரிவுபடுத்தியதில்லை. காகட்டியா லட்சியத்தைத் தொடர்ந்து, அவர் தனது ராஜ்யத்தை சாத்தனிடமும், நடாலிடமும் ஒருங்கிணைத்து, நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு பிராமண அதிகாரிகளைக் நியமித்தார். விவசாயத்தின் முன்னேற்றத்திலும் கவனம் செலுத்தினார்.

(ii) புக்கா I (விளம்பர 1353-1377)

சில அறிஞர்களின் கருத்துப்படி, புக்கா I கி.பி. 1346-ல் அவரது சகோதரருடன் கூட்டு ஆட்சியாளராக இருந்தபோது, அவரது தலைநகரம் குட்டி வரை இருந்தது, ஆனால் கி.பி. 1353ல் அவரது சகோதரர் ஹரிஹர் மறைவுக்குப் பிறகு, அவரை ஒரே வாரிசு என்று கருதி கி.பி. 1377 வரை ஆட்சி செய்தார். சீனாவுடன் தூதரக உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்காக தனது தூதுவரை அனுப்பினார். அவர் பெரும்பாலும் பாமினி சுல்தான்கள், முஹம்மது I மற்றும் முஜாஹித் ஆகியோருடன் முரண்பட்டார், விஜயநகரத்தில் பெரும் அழிவை ஏற்படுத்தினார். அவரது காலத்தில் விஜயநகர் மற்றும் பாமினி பேரரசு இடையே மூன்று முரண்பாடுகள் இருந்தன. (கி.பி. 1360, 1365 மற்றும் 1367). இந்த மோதலுக்கான முக்கியக் காரணம், ராய்ச்சூர் டோப் மீது தங்கள் கட்டுப்பாட்டை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளும் இரு ராஜ்யங்களின் இலட்சியமாகும். கிருஷ்ணா மற்றும் துங்கபத்ரா ஆறுகளின்

மத்தியில் இப்பகுதி மிகவும் செழிப்பாக இருந்தது. ஆனால் புக்கா இந்தப் பிரச்சாரத்தில் வெற்றி பெறவில்லை மற்றும் ஹரிஹர் காலத்தில் இழந்த ராய்ச்சூர் சேதத்தையும் அவனால் திரும்பப் பெற முடியவில்லை.

கி.பி. 1378 ல் குல்பர்காவில் முஹம்மது (II) அரியணை ஏறியபோது இந்த இரு அரசுகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட மோதலால் புதிய பாமினி சுல்தான் சமாதானத்தால் முடிவுக்கு வந்தது. புக்கா இன் ஆட்சிக் காலத்தில் அவரது மகன் கம்பன், மலபார் சுல்தானைத் தோற்கடிப்பதில் வெற்றி எய்தினார். அவர், வடக்கு மற்றும் தெற்கு ஆற்காடு விஜயநகர் சாம்ராஜ்யத்தின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ள நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். மதுரா விஜயராம் என்ற சமஸ்கிருத கவிதையின்படி, காமன் மனைவி கங்கா தேவி கி.பி. 1365 மற்றும் 1370 ஆகிய ஆண்டுகளில் தனது வெற்றியை எய்தினார். புக்கா I கி.பி. 1377 ல் காலமானார். அவர் ஒரு பெரிய போர் வீரர், ராஜபிரமன், அறிவின் நேசன். சகிப்புத் தன்மையற்ற, தாராள கொள்கை, சமண மதத்தின் சீடர்களுக்கிடையே ஒற்றுமை உணர்வை ஏற்படுத்தி, வைஷ்ணவ மதப்பிரிவுகளையும் நிறுவினார். அவர் பாஹாமனி சாம்ராஜ்ஜியத்தில் இருந்து ராய்ச்சூர் பகுதியை மீட்க முடியவில்லை ஆனால் அவர்கள் பேரரசின் எந்தப் பகுதியையும் இழக்கவில்லை.

பல பழைய கோயில்கள் பழுதுபார்க்கப்பட்டு வந்தன, பல இந்து அறிஞர்களின் உதவியால் மதம், தத்துவம், ஆகிய இலக்கியப் படைப்புகள் கிடைத்தன. மேலும் மற்றும் முக்கிய சட்டத்தின் மத்தியில், சயனாசார்யா எழுதிய வேதங்கள் பற்றிய இவை வர்ணனைகள் ஆகும். விஜயநகர் சாம்ராஜ்யத்தின் வலிமையையும், வளத்தையும் பாராட்டிய பரிஷ்டா, பாமினி ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் வீரத்தின் அடிப்படையில் தங்கள் மேன்மையைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார்கள் என்று எழுதுகிறார். விஜயநகர் ஆட்சியாளர்கள் அவர்களை வலிமை, செல்வம், அளவு பேரரசின் பரப்பு என்றும் எழுதுகிறார்.

(iii) ஹரிஹர் II (1377-1404)

புக்கா I அடுத்து அவரது மகன் ஹரிஹர் இரண்டாம் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்து இருபத்தேழு ஆண்டுகள் (கி.பி. 1377-1404) ஆட்சி செய்து விஜயநகர் சாம்ராஜ்யத்தின் அதிகாரத்தை மொத்தத்தில் தென்னிந்தியா வரை பலப்படுத்தினார். மகாராஜிராஜ் மற்றும் ராஜபிரமஸ்வர் என்ற பட்டங்களுக்கு அவர் பொறுப்பேற்றார். அவர் ஒரு மாபெரும் போர் வீரர், வெற்றி வீரன். இவர், கனரா, மைசூர், காஞ்சி, திரிசுன்பள்ளி மற்றும் சிங்லிபுட் ஆகிய பகுதிகளில் தனது கட்டுப்பாட்டை நிலைநாட்டினார். கி.பி. 1398 ல் அவரது மகன் புக்கா ராய் இரண்டாம் பாமினி ராஜ்ஜியத்தின் மீது தனது கட்டுப்பாட்டை நிலைநாட்டுவதற்காக படையெடுத்தார்.

பஹாமணி ஆட்சியாளர் பிரோஸ்ஷா அவரைத் தோற்கடித்தார். 139 ல், விஜயநகர் ஆட்சியாளர் ஒரு பெரிய இழப்பீடு கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு சமாதான உடன்படிக்கை முடிவுக்கு வந்தது. ஹரிஹர் II ஆகஸ்ட் 1404 அன்று காலமானார். அவரது மரணத்தைத் தொடர்ந்து அவருடைய புதல்வர்களிடையே வாரிசு யுத்தம் ஏற்பட்டது. இப்போராட்டத்தில் அவரது மூன்றாவது மகன் தேவராய் II இறுதியில் வெற்றி பெற்றார். முதலில் நடந்த போராட்டத்தின் போது, அந்த சிம்மாசனத்தில் ஆட்சியாளராக விருபாக்ஷா

குறிப்புகள்

பதவியேற்றார். புக்கா II சில மாதங்கள் கழித்து இரண்டு ஆண்டுகள் (கி. பி. 1405-1406) ஆட்சி செய்தார். அதைத் தொடர்ந்து அவர் 5 நவம்பர் கி.பி. 1406 அன்று தேவராய் I அடைந்தார்.

குறிப்புகள்

(iv) தேவராய் I (கி.பி. 1406-1422)

தேவராய் ஆட்சிக் காலத்தில் பாமினி சுல்தான் பைரோஸாவுடன் மோதலுக்கு வந்தார். இந்த மோதலுக்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன. ஒரு விவரத்தின்படி, விஜயநகருக்கு எதிராக ஒரு ஜிஹாத் (மதப் போரை) முன்னெடுப்பதற்கு பைரோஸ்ஷாவின் உறுதியான இலட்சியம் காரணமாக அமைந்தது. ஆனால், பராஷ்டா, முட்கல் விவசாயி ஒருவரின் அழகான மகளுக்கு தேவராய் மீதான குருட்டுத்தனமான அன்பு இந்த மோதலுக்கு காரணமாக அமைந்தது. எப்படி இருந்தாலும், தொடர்ந்து வந்த மோதலில் பிய்ரோஸ் முதலில் தோல்வியை அடைந்தார். ஆனால் பின்னர் தேவராய் தோற்கடிக்கப்பட்டு, உடன்படிக்கையின் விதிமுறைகளின்படி தனது மகளை பைரோஸ்ஷாவுக்கு திருமணம் செய்து வைத்து பங்கபூர் கோட்டையை ஒப்படைத்தார்.

மறுபுறம், கொண்டவீட்டின் விஜயநகர் மீது படையெடுத்தன மற்றும் உதயகிரி அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு விஜயநகர் மன்னர்களை கி.பி. 1413 ல் மீண்டும் கைப்பற்ற முடிந்தது. அமைதி காலத்தின் போது, கட்டுமானப் பணிகளில் தேவராய் கவனம் செலுத்தினான். அவர் துங்கபத்ரா நதிக்கரையில் ஒரு அணையை கட்டித்தரித்தார் நகரில் குடிநீர் தட்டுப்பாட்டை போக்க அங்கிருந்து கால்வாய்களை திருப்பிவிட்டார். இந்த கால்வாய்கள் அருகில் உள்ள வயல்களிலும் தூர்வாரப் பயன்படுத்தப்பட்டன. மேலும் ஹரித்ரா நதிக்கரையில் ஒரு அணையும் கட்டினார். நீர்ப்பாசன நோக்கத்திற்காக இந்த கால்வாய்கள் அரசு வருவாய்க்கு 3½ இலட்சம் வரை சேர்த்தது. இந்த நேரத்தில் தான் இத்தாலிய பயணி நிக்கோலோ கோண்டி விஜயநகருக்கு வந்து நகரத்தைப் பற்றி ஒரு தெளிவான விளக்கத்தை கொடுத்துள்ளார்.

தேவராய் ஆட்சிக் காலத்தில் கோவில்களுக்கும், பூசாரிகளுக்கு போதிய மானியங்கள் வழங்கப்பட்டன. தேவராய் இறந்த பிறகு (கி.பி. 1422) சில மாதங்களாகவே அவரது மகன் ராமச்சந்திரனை அவரது இரண்டாவது மகன் வீர் விஜய் ராய் பின்தொடர்ந்து வந்தார். இந்த ஆட்சியாளரின் ஆட்சிக் காலத்தைப் பற்றி பல்வேறு யூகங்கள் செய்யப்படுகின்றன. நிற்கான்ந்த சாஸ்திரி கருத்துப்படி, அவரது ஆட்சிக் காலம், கி.பி. 1422-1426 இடைப்பட்ட காலத்தை ஏறக்குறைய மூடிமறைத்திருந்தது. அவர் பாமினி ஆட்சியாளர் அகர்ஷாவின் கரங்களில் தோல்வியைச் சந்தித்திருக்கலாம் மற்றும் போர்க்கு கொடுமையாக மிகப் பெரிய தொகையை கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

(v) தேவராய் II (கி.பி. 1426-1446)

விஜய் ராயை தொடர்ந்து கி.பி. 1426 அன்று அவரது மகன் தேவராய் II சிம்மாசனத்தில் இருந்தார். கி.பி. 1428 ல் கொண்டவடு ராஜ்யத்தை வென்று இணைத்துக் கொண்டார். பின்னர் அவர் ஓரிசாவின் கஜபதி ராஜ்யத்தின் மீது தாக்குதலைத் தொடுத்தார். ஏனெனில், விஜயநகர் உடனான நாடாவிண்டு ராஜ்யத்தை ஒருங்கிணைத்தபின், அவர்களது சச்சரவில் ஒரு போராட்டம் தொடங்கியது, ஆனால் ஆனால் விஜயநகர் மற்றும் ஓரிசா இடையே நடந்த

குறிப்புகள்

போராட்டம், இராஜமுந்திரியில் உள்ள அல்லிரெட்டியின் தலையீட்டின் காரணமாக நீடித்ததில்லை, சமரசம் ஏற்பட்டது. பின்னர், தேவ்ராய், கலிங்கப் படையெடுப்பிலிருந்து ரெட்டி ராஜ்யத்தை பாதுகாத்தார். தேவ்ராய் படையெடுத்து கேரள ராஜ்யத்தை விஜயநகர் சாம்ராஜ்ஜியத்தை இணைத்துக் கொண்டார். தேவ்ராய் II ஒரு பெரிய படையெடுப்பாளர் மட்டுமல்ல, ஒரு சிறந்த அமைப்பாளர் மற்றும் கலையின் புரவலர் மற்றும் இலக்கியவாதியாகவும் இருந்தார். அவரது ராணுவத்தை அங்கீகரிக்க, அவர் முஸ்லீம்களை அதில் சேர்த்ததோடு மட்டுமல்லாமல் அதில் உள்ள குதிரைகளின் எண்ணிக்கைகளையும் சேர்த்துக் கொண்டு வில்வித்தை பயிற்சிக்கு ஏற்பாடு செய்தார்.

பரிஷ்டா கருத்துப்படி, அவர் தனது படையில் சுமார் 2,000 முஸ்லீம்களைப் பணியமர்த்தினார். அவர்களுக்கு ஜாகிரஸ் வழங்கினார். இந்த முஸ்லீம் வீரர்கள் வில்வித்தை கலையில் இந்துக்களுக்கு பயிற்சியளித்தனர் ஆனால் சில வரலாற்றுசிரியர்கள் பரிஷ்டா பற்றிய இந்தக் கூற்றைத் தவிர, வரலாற்று ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் சுமார் 10,000 முஸ்லீம் சிப்பாய்கள் தேவ்ராய் படையில் இருந்தனர் என்பது சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாக நிரூபணமாகியுள்ளது. மிகப் பெரிய எண்ணிக்கையில் அரபு நாடுகளிலிருந்து குதிரைகளையும் அவர் இறக்குமதி செய்தார். தேவ்ராய் II மேற்கொண்ட முயற்சிகள், ராணுவத்தில் ஒரு முன்னேற்றத்தைக் விளைவித்தது. ஆனால் அதே சமயம், இரண்டாம் தேவ்ராய், பல இலக்கியவாதிகளுக்கும், கவிஞர்களுக்கும் தனது ஆதரவை நீட்டித்தபோதிலும், மாநிலப் பொருளாதாரத்தை நன்கு ஆதரிக்கவில்லை. புகழ்பெற்ற தெலுங்கு கவிஞர்கள் ஸ்ரீநாத் தேவ்ராய் II நீதிமன்ற கவிஞராக இருந்தார். அவருக்கு ஏராளமான தங்கக் காசுகளும் இருந்ததாக கூறப்படுகிறது. தேவ்ராய் II, மதவாதக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து அநேகமாக ஒரு தாராளவாதியாவார். மகூதிகளை கட்ட முஸ்லீம்களுக்கு அவரது ராஜ்ஜியத்தில் முழு சுதந்திரம் கொடுத்தார். அவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில், புகழ்பெற்ற பாரசீக கவிஞர் அதுர்ரசாகே விஜயநகர் வரை பயணமானதைக் கண்டார். அவர் விஜயநகர் மற்றும் தேவ்ராய் II ஆகியோரை பெரிதும் புகழ்ந்தார். இந்த மாபெரும் ஆட்சியாளர் கி.பி. 1446 ல் மறைந்தார்.

(vi) மல்லிகார்ஜுன் அல்லது தேவ்ராய் முத்தோர் (கி.பி. 1446-1466)

தேவ்ராய் II மரணத்துக்குப் பிறகு, விஜயராய் II முதல் முறையாக மே 1447 அன்று தனது சொந்த மகனால் கி.பி. 1447 ல், மல்லிகார்ஜுன் என்று இடத்தில் இருந்தார். அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் விஜயநகர் சாம்ராஜ்யத்தின் வீழ்ச்சி ஆரம்பமானது. ஓரிசா கஜபதிகளின் படையெடுப்பையும், பாமணி சுல்தான்களின் படையெடுப்புகளையும் அவரால் சரிபார்க்க முடியவில்லை. அதிருப்தியும், கோளாறும் ராஜ்யத்தில் எல்லா இடங்களிலும் பரவலாக உள்ளது. அநேகமாக அவர் 1465-ல் ஜுலை கி.பி. 2-ம் தேதி இறந்து போனார் மற்றும் விருபாக்ஷா II வாரிசு ஆவார். இந்த முத்தோர், அவர் இராணுவ கண்ணோட்டத்தில் இருந்து, இந்து கலாச்சாரத்தை நோக்கி தனது முன்னோடிகளின் அன்பை நிலைநாட்டினார். பிராமணர்களுக்கும், கோவில்களுக்கும் மானியங்களை வழங்கினார்.

(vii) விருபாக்ஷா II (கி.பி. 1465-1485)

இவர் சங்க வம்சத்தின் கடைசி ஆட்சியாளர் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர் மிகவும் ஆடம்பரமான ஆட்சியாளராக இருந்தார். அவரது காலத்தில்

குறிப்புகள்

உள்ளக கிளர்ச்சிகள் இரண்டும், வெளிநாட்டு படையெடுப்புகளை முடுக்கிவிடப்பட்டிருந்தன. பேரரசின் ஒரு பெரும் பகுதி கோவா, டமோல், சால் ஆகிய பகுதிகளுடன் பாமினி சாம்ராஜ்ஜியத்திற்கு சென்றது. அவரது அதிகாரத்துக்கு மிகப் பெரிய அடியாக இருந்த கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதியில் அவரது அதிகாரம் பெயரளவுக்கே குறைக்கப்பட்டது. ஆனால், சந்திரகிரி என்ற அந்த சக்திவாய்ந்த தலைவரான நரசிங்க சாளுவா விஜயநகர் பேரரசுக்கு சில மதிப்புமிக்க சேவைகளை செய்துள்ளார்.

அவர் ஓரிசாவின் கஜபதிகளுக்கு எதிராக ஒரு பிரச்சாரத்தை தொடங்கினார். அவர் கிழக்குக் கடற்கரையிலிருந்து ஓரிசியர்களை விரட்டிச் சென்று கோதாவரி பிராந்தியங்களை ஆக்கிரமித்தார். கி.பி. 1485 ல் விருபாக்ஷா II வின் மூத்த மகன் தன் தந்தையை படுகொலை செய்தான் ஆனால் தனது தம்பி பச்சா ராவை, சிம்மாசனத்தில் அமரச் செய்தான். இதையொட்டி அவர் தனது முதிய அண்ணனை படுகொலை செய்தார் மற்றும் அவர் ஆடம்பரத்தில் மூழ்கியிருந்தார். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், சந்தகிரி நகரைச் சேர்ந்த சாளுவா நர்சிங், விஜயநகர் மீது தாக்குதல் நடத்தி வெற்றி கண்டார். விஜயநகரில் உள்ள சல்வா வம்சத்தின் ஆட்சிக் காலத்தைச் ஆரம்பித்தார்.

சல்வா வம்சம் (கி.பி. 1486–1505)

சல்வா வம்சத்தின் பல்வேறு ஆட்சியாளர்களைப் பற்றி ஆராய்வோம்.

(i) சாளுவா நர்சிங்

அவர் கி.பி. 1486 ல் இரண்டாவது விஜயநகர வம்சத்தை நிறுவினார். ஆறு ஆண்டுகள் ஆட்சிபுரிந்தார். அவர் தனது நேரத்தை செலவிட வேண்டியிருந்தது மற்றும் பல பிரபுத்துவக் கட்டுப்பாட்டிற்கு எதிராகப் போரிடுவதில் ஆற்றல் கொண்டிருந்தார். தனது ஒருங்கிணைந்த எதிரிகளுக்கு எதிராக அவர் வெற்றி பெற்றார். ஆனால் ஓரிசாவின் கஜபதி புருஷோட்டம் தோற்கடிக்கப்பட்டார். உடைகிரி கோட்டையும், அண்டைப் பிராந்தியத்தையும் சேர்ந்த புருஷோட்டத்துக்கு அவர் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அப்போதுதான் அவர் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டார். ஆனால், துளு பிராந்தியத்திலும், ஹோநவர், பட்டாகுல், பக்நரின் துறைமுகப் பகுதிகளிலும் வெற்றி பெற்றது. மங்கோலியத் தொழில் இதனால் அரேபிய நாடுகளுடன் குதிரை வர்த்தகத்தை மீண்டும் தொடங்கியது. அவர் கி.பி. 1491 ல் மரணமடைந்தார். அவர் விஜயநகர் தவிர்க்க முடியாத அழிவிலிருந்து காப்பாற்றினார் என்பது சாளுவா நசிங்கின் மிகப்பெரும் பங்களிப்பாகும். அந்த முழுப் பிரதேசத்தையும் மீண்டும் கைப்பற்றியது. விஜயநகர் தனது முந்தைய ஆட்சியாளர்களைத் இழந்து விட்டது.

(ii) ரெண்ட் நர்சா நால்ந் மற்றும் இம்மாடி நர்சிங் (கி.பி. 1493–1504)

சாளுவா நர்சிங்கை தொடர்ந்து தனது மூத்த மகன் இம்மாடி நர்சிங் அரியணையில் அமர்ந்தார் துவங்கி இருந்தார். அவர் ஒரு சிறியவர், எனவே நாஸா நாயக் தனது பிரதிநிதி ஆனார். அந்த காலத்துக்கு வந்த போது, ஒரு கருத்து வேறுபாடு இருந்தது. இந்த இரண்டுக்கும் இடையே பெறுகொண்டா

கோட்டையில், கமாண்டர் அவரை சிறையிலடைத்தார். பன்னிரண்டு முதல் பதினாறு ஆண்டுகள் நாஸா நாயக் விஜயநகர் உண்மையான ஆட்சியாளர். ஏப்ரல் கி.பி. 1493 ல் பீதர் காலிம் என்ற பகுதியில் உள்ள ராய்ச்சூர் டோப் கோட்டைகள் பலவற்றிலிருந்து பறித்தார். ஆனால், ராணுவத்தில் ஒழுக்கம் இல்லாத காரணத்தினால், வெற்றி விரைவில் தோல்வியாக திரும்பியது. ராய்ச்சூர் மற்றும் முக்காலா ஆகிய இருவரும் மீண்டும் தோற்று விட்டனர். ஆனால் அவர் பீஜாப்பூர், பீதர், மலபார் மற்றும் ஸ்ரீரங்கப்பட்டத்தின் ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராக ஒரு வெற்றிகரமான பிரச்சாரத்தை முன்னெடுத்தார்.

துளுவ வம்சம் (கி.பி. 1505-1565)

துளுவ வம்சத்தின் பல்வேறு ஆட்சியாளர்களைப் பற்றி ஆராய்வோம்.

(i) வீர நரசிங் (கி.பி. 1505)

சில வரலாற்றாய்வாளர்கள் கருத்துப்படி வீர நரசிங், கி.பி. 1505 ல் துளுவ வம்சத்தை நிறுவினார். அவர் காலத்தில் எல்லா இடங்களிலும் கிளர்ச்சிகள் நடந்தன. அவர் தனது அடியவர்கள் மீது, கிளர்ச்சி போக்குகளின் சகோதரர் கிருஷ்ணா என்று சந்தேகப்பட்டார், ஆனால் அவரது கண்களை வெளியே எடுக்குமாறு அவரது பிரதம மந்திரி சாளுவா டிக்கா உத்தரவிட்டார் அவர் ஒரு கண்ணை காண்பித்து வீர நரசிங்கைக் காட்டிக் கொடுத்தார். கி.பி. 1505-ல் வீர நரசிங் இறந்துவிட்டார் மற்றும் அவரது உறவினர் சகோதரர் கிருஷ்நரிடா விஜயநகர் ஆட்சியாளர் ஆனார். இவ்விதம் அவர் மூன்றாவது விஜயநகர் ஆளும் வம்சத்தை உண்மையான அர்த்தத்தில் உருவாக்கினார்.

(ii) கிருஷ்ணதேவ ராயா (கி.பி. 1505-1529)

கிருஷ்ணதேவ ராயா விஜயநகரில் மூன்றாவது வம்சத்தை உண்மையான நிறுவனராக என்று கூறப்படுகிறார். ஆகஸ்ட் 8, கி.பி. 1505 அன்று அரியணையில் ஏறினான். அவர் வந்த நேரத்தில் பல பிரச்சனைகளை சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால், படிப்படியாக அனைத்து இடப்பாடுகளையும் பெற்று விஜயநகர் மீண்டும் வெற்றி பெற்ற ஒரு சகாப்தத்தை ஆரம்பித்தார். வரம்பு மீறிய நிலப்பிரபுத்துவ தலைவர் கர்நாடகாவின் மிகப் பெரிய பகுதியை ஆக்கிரமிக்க வேண்டும் என்று உம்தார் விரும்பினார். ஓரிசாவின் கஜபதி ஆட்சியாளர்கள், விஜயநகர் பேரரசின் வடகிழக்கு மாவட்டங்களை தங்கள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்தனர். பித்புருத்ரா என்ற ஆட்சியாளர் வெளிப்படையான விரோதப்போக்கு ஆக்கிரமிப்பு என்ற அணுகுமுறையை ஏற்றுக் கொண்டார். பாமினி ராஜ்ஜியம் ஐந்து பகுதிகளாகப் பிரிந்திருந்தாலும், பீஜாப்பூர் அரசின் தரப்பில் ஒரு அழுத்தம் இருந்தது.

போர்ச்சுகீசியர்கள் கடல் வாணிகம் மீது வேகமாக கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த கஷ்டங்கள் இருந்தபோதிலும், கிருஷ்ணதேவ ராயன் அவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் சில முக்கிய வெற்றிகளை அடைந்தார். இது பின்வருமாறு: (a) கி.பி. 1509-ல், பீகார் ஆட்சியாளரான சுல்தான் மன்முதர்ஷாவை தோற்கடித்தார். அவர் விஜயநகர் மீது தாக்குதல் நடத்தி, கிருஷ்ணதேவ ராயன் பல இன்னல்களை சூழ்ந்து கொண்டார் (b) கிபி 1510 ல் உம்துத்தார் என்ற கிளர்ச்சி செய்பவரை அடக்கினார்.

குறிப்புகள்

(c) கி.பி. 1512 ல் கிருஷ்ணதேவ ராயன் ஒரு பீஜப்பூரைச் சேர்ந்த யூசப் அடில்ஷாவுக்கு எதிராக பிரச்சாரம் செய்து, ராய்ச்கூர் டோரை அவரிடமிருந்து விலகப் பிடித்தார். பின்னர் அவர் ஓரிசாவின் பிரதாபநுரத்ரா காஜ்பாட்டை நோக்கி தன் கவனத்தை திருப்பினார். எனவே பேரரசின் கிழக்குப் பகுதிகள் அவரிடமிருந்து பறிக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு கோட்டையும் வெற்றி கொள்ள அவர் ஒரு தனிப் பிரச்சாரத்தை ஏற்பாடு செய்தார். அவர்களது படையெடுப்பிற்கு பின்னர் தமது நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு இரகசியத் படைத்தலைவர்களை அனுப்ப ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

கி.பி. 1514 ல் உதயகிரி கோட்டையை கைப்பற்றிய அவர், ஓரிசா ஆட்சியாளரின் சித்தப்பா மற்றும் அதை ஆகியோரை சிறையில் அடைத்தார். அச்சானாகி, வேணுகோண்டா, பெலன்கோண்டா போன்ற பல சிறிய கோட்டைகளை வென்று வெற்றி அடைவதில் அவரது கல்வெட்டுகள் பேசுகின்றன. நாகரெஞ்சுகோண்டா. அத்துடன் கொண்டவீடு கோட்டையை ஆக்கிரமித்தார். அவன் தன் முதல் விளம்பர 1516-1519. கிருஷ்ணதேவராயரின் கடைசி வெற்றி, பீஜப்பூர் ஆட்சியாளரான கான் இஸ்மைல் அடில்சனுக்கு எதிரானது. ராய்ச்கூர் டோப் பகுதியை மீண்டும் கைப்பற்ற முயன்று, கும்பர்கா என்ற புகழ்பெற்ற கோட்டையை தரை நோக்கி சாயத் முயன்றார். இதனால் செல்வாக்கு தென் இராச்சியங்கள் அனைத்திலும் விஜயநகர் பரம உச்சமாயிற்று. ஆனால், இந்த வெற்றிகளின் முடிவுகளே, கிருஷ்ணதேவ மிகவும் விளையாட்டுத் திடமிக்கவராக, தோற்கடிக்கப்பட்ட அரசுகளின் ஆட்சியாளர்களுக்கே முன்பாக, நிலைமைகளை தூண்டிவிட்டிருந்தார். தனது சொந்த ராஜ்ஜியத்தில் ஒரு மாத காலமாக அடில்ஷாவின் தூதரை கைது செய்தார். சுல்தான் அடில்ஷா வந்து கிருஷ்ணதேவராயர் முன் விழுந்து வணங்கினார் என்றால், அவரது கோட்டைகள் மற்றும் பிற பகுதிகள் அனைத்தையும் அவர் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவார் என்று ஒரு செய்தியை அனுப்பினார். சிதைவின் மீது எழுந்த ஐந்து முஸ்லிம் அரசுகள் பாமினி இராச்சியம், விஜயநகர் வளர்ந்து வரும் சக்தியைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உணர்ந்து, விஜயநகர் மீது கொண்டிருந்த உணர்வை அவர்களிடையே கொண்டு சென்றது. கி.பி. 1529 ல் கிருஷ்ணதேவ ராயன் மறைந்தார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. ஆட்சிக் காலத்தில் சாளுவா நர்சிங்கின் மிகப்பெரும் பங்களிப்பு என்ன?
2. ஹரிஹர் எப்படி தன் ராஜ்யத்தை ஒழுங்குபடுத்தினார்?
3. விஜயநகர், பாமினி பேரரசு இடையே மோதல் ஏற்படுவதற்கு முக்கியக் காரணம் என்ன?

7.3 பாமினி ஆட்சியாளர்களின் பெருஞ்சிறப்புகள்

ஒரு இலட்சியத்தை கொண்ட ஆப்கானியர் அலாவுதீன் ஹஸன் கி.பி. 1347-ல் பாமினி பேரரசை நிறுவினார். காங்கு என்ற ஒரு பிரம்மாவின் கீழ் அவர் தனது அதிகாரத்தை படிப்படியாக உயர்த்தினார். எனவே அவர் ஹஸன் கங்காரு என்று அழைக்கப்பட்டார். பிராமிண் அவரை அன்போடு

நடத்தினான். ஒருநாள் அவர் ஒரு சுல்தானாக இருப்பார் என்று அவர் மிகுந்த அன்புடன் கூறினார். பெரிஷ்டா கருத்துப்படி, பிராமணருக்கு அவர் ஆற்றிய நன்றியுணரத்திற்கு காரணம் பாமணி என்ற பட்டம், அவர் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர், அலாவுதீன் ஹாசன் பாமினி ஷா என்ற பட்டத்துக்கு பொறுப்பேற்றார். ஆனால், பெரிஷ்டாவின் கருத்து இந்த நாட்களை ஏற்கவில்லை. அவர் தன்னை பாஹாமன் ஷா என்று ஒரு அரை புராணப் பாரசீக போர் வீரர் ஒரு வழித்தோன்றல் என்று கருதப்படுகிறது. இந்தத் தலைப்பைப் பின்னணியாக வைத்ததற்கு காரணம் எதுவாக இருந்தாலும் அவரது பேரரசு பாமினி சாம்ராஜ்யம் என்று அழைக்கப்படும் என்பது உறுதியாக உள்ளது. இந்தப் பேரரசின் எழுச்சி பின்வரும் காரணிகளுக்குக் காரணமாக கூறப்படுகிறது:

குறிப்புகள்

முகமது துக்ளக்கின் தவறான கொள்கைகள்

முகமது துக்ளக்கின் குணம்சத்தின் குறைபாடுகள் விளைவாக, எல்லா இடங்களிலும் அவருக்கு எதிராக ஒரு பரவலான கிளர்ச்சி உணர்ச்சி நிலவியது. அவருடைய ஏகாதிபத்தியக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி, தக்காணத்தின் முக்கிய பகுதிகளை அவர் கீழே கொண்டுவந்து அங்கு புதிய நிர்வாகத்தை நிறுவுவதற்கு பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நூறு கிராமங்களின் ஒவ்வொரு குழுவுக்கும், 'சாடி' என்று அழைக்கப்பட்ட அமிரான்-ஐ-சாடஹ் என்று அழைக்கப்பட்ட அதிகாரிகளை நியமித்தார். வருவாய் வசூலுக்கு பொறுப்பாக இருந்த அவர்கள், உள்ளூர் படைகளை கட்டுக்குள் வைத்திருந்தனர். இந்த அதிகாரிகள் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவராக மாறினர் மற்றும் கிளர்ச்சிகள் யாவும் முஹம்மதுவுக்கு எதிராக பரவும்போது துக்ளக், இந்த சாடி அமர்கள் மேலை நாடுகளில் கிளர்ச்சி என்ற எழுச்சியை எழுப்பினர் மற்றும் தென்னிந்தியா வாய்ப்பை சாதகமாகவும் ஆக்கிக் கொண்டனர். குஜராத்தில் தோன்றிய சத்ரத்தின் கிளர்ச்சி மற்றும் அதை அடக்க முகமது துக்ளக் பாரோவுக்கு வந்து, தக்காண அமீர்-உல்-முல்க் ஆளுநருக்கு தெளலதாபாத்திலிருந்து பராக் கீழ் உள்ள அமீர்-ஐ-சாடாவில் உள்ள அனைத்து சதங்களையும் அனுப்புமாறு கட்டளையிட்டார். வரலாற்றாளரின் கருத்துப்படி நீல்காந்த் சாஸ்திரி, 'முகமது பின் துக்ளக், தெளலதாபாத்தின் அனைத்து சதங்களையும் வரவழைத்ததால் அவர்களின் நேர்மை சந்தேகிக்கப்படுகிறது.'

அவர் மேலும் தெளலதாபாத் வருமான வரித்துறையின் வெளிநாட்டு அதிகாரிகள் பலரால் தங்களுக்கு எதிர்பார்த்த தொகையை அடையாளம் காண்பதில் தோல்வி அடைந்துள்ளனர். சுல்தானுடைய கட்டளைப்படி, தெளலதாபாத் ஆளுநர் இந்த நூறு அமிர்களை ஆயுதப்படை காவலர்களின் கீழ் பாரோவுக்கு அனுப்பினார்.' இதற்கு முன் முகமது துக்ளக் மால்வாவின் நூற்றுக்கணக்கான அமிர்களை ஈவிரக்கமின்றி படுகொலை செய்ததாக கூறப்படுகிறது. இந்த அமிர்கள் இதைக் கூற தெளலதாபாத் வந்தனர். அவர்கள் ஒரு இரகசிய மாநாட்டை நடத்தினார்கள். அடுத்த மூன்று நாட்களுக்குள் ஒரு இஸ்மில் காணை அவர்களுடைய தலைவர் என்ற முறையில் மூத்தவர் தேர்ந்தெடுத்தார். தெளலதாபாத்தில் முகமது துக்ளக் ஆளுநரை தோற்கடித்த பிறகு நஸ்ருதீன் ஷா என்ற தலைப்பில் தன்னை தக்காண சக்கரவர்த்தி என்று அறிவித்துக் கொண்டார்.

ஆமீர்-உன்-உம்ரா மற்றும் ஜாபர் கான் ஆகியோரின் பட்டங்களை அவர் அமீரின் கூட்டமைப்பின் தலைவர் ஹசனிடம் கொடுத்தார். இந்தப்

குறிப்புகள்

புரட்சியைப் பற்றி கற்றதும் முகமது துக்ளக் பாரோக் பகுதியிலிருந்து ஒரு பரந்த ராணுவத்தின் தலைமையில் தெளலதாபாத வந்து தாலதாபாத் கோட்டையில் இருந்த கிளர்ச்சிக்காரர்களை சிறையில் அடைத்தார். சில கிளர்ச்சியாளர்கள், இஸ்மைல் கானின் சகோதரர் உட்பட ஹசன் காங்கு (ஜாபர் கான்) தலைமையிடம் கோட்டையிலிருந்து சென்று குபர்கா சென்றடைந்தார். விரைவிலேயே அவர்கள் தெளலதாபாத் நகரில் அமிராணி-சாதாஹ் சுற்றி வளைக்கப்பட்டார் மற்றும் அவருடைய ராணுவத்தினர் சிறைபிடிக்கப்பட்டனர். ஆனால், கிளர்ச்சிக்காரர்களின் தெளலதாபாத் கோட்டையை காலி செய்வதற்கு முன் குஜராத்தில் கிளர்ச்சிகள் பற்றிய செய்திகளை அவர் பெற்று அவற்றை அடக்க மீண்டும் செய்ய வேண்டியிருந்தது.

உடனடியாக ஜாபர் கான் மற்றும் அவரது ஆதரவாளர்களான குல்பர்கா, மற்றும் சாகர் ஆகியோர் முகமது துக்ளக்கின் எஞ்சிய ராணுவத்தின் தெளலதாபாத் கோட்டையை விடுவிக்க முயற்சி செய்தனர். முகமது துக்ளக்கின் இராணுவத்தை அவர் தோற்கடித்தார். அதன் தளபதியை மிக எளிதாக கொலை செய்து இராணுவத்தை மால்வாவை விட்டு செல்ல நிர்பந்தித்தார்.

ஜாபர் கானின் புகழ்

ஜாபர் கானின் பல சாதனைகள் காரணமாக செல்வாக்கு அமிர்கள் மற்றும் ராணுவத்தினரிடையே வெகுவிரைவிலேயே பிரபலமாகியது. அதிர்ஷ்டமும் ஜாபர் காணை ஆதரித்தது. ஜாபர் கானுக்கு ஆதரவாக இஸ்மைல் ஷா அதிகாரத்தை துறந்து விட்டார். தெளலதாபாத்தில் இராணுவமும் மக்களும் அவரின் இந்த முடிவை வரவேற்றிருந்தனர். இதன் விளைவாக ஹாஸன் காங்கு, ஜாபர் கான் ஆகஸ்ட் 3ஆம் தேதி கி.பி. 1347 அன்று, அபுல் முசாபர் அல்லாவுதீன் பேமன்ஷா என்ற பட்டத்தையும் அவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பேரரசையும் பாமினி பேரரசு என்று அறிவித்துக் கொண்டார்.

பாமணி பேரரசின் எழுச்சி மற்றும் விரிவாக்கம்

அல்லாவுதீன் ஹாஸன் பாஹாமணி (ஆகஸ்ட் 3, கி.பி. 1347-11 பிப்ரவரி, கி.பி. 1358)

அவர் பதினொரு ஆண்டுகள் ஆட்சிபுரிந்தார். அவர் ஒரு மாபெரும் படை வீரர் மற்றும் ஒரு சக்திவாய்ந்த ஆட்சியாளர் என்றும் நிரூபித்தார். அவர் தனது சிறிய சாம்ராஜ்யத்தை விரிவுபடுத்தும் வகையில் இடைவிடாத வெற்றிகள் என்ற கொள்கையை கடைபிடிக்கிறார். குல்பர்கா என்ற இடத்தில் தனது தலைநகரை கட்டியும் மற்றும் அதற்கு அஹநாபாத் என்று பெயரிட்டும் அழகிய கட்டிடங்களுடன் அலங்கரித்தும் வைத்தார். 1358 பிப்ரவரி 11 அன்று அவர் இறந்தபோது அவரது பேரரசு வடக்கில் உள்ள பாணிகங்கா நதியை தெற்கில் உள்ள டாலாடபாத் என்ற பகுதியை கிருஷ்ணர் நதிக்கு கிழக்கே உள்ள பக்ரகிர்க்கு விரிவு செய்தது. நிர்வாக நோக்கத்திற்காக அவர் தனது பேரரசை நான்கு பகுதிகளாக பிரித்து, ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு ஆளுநரை நியமித்தார். அவர்களில் மூன்று பேர் கலபர்கா என்ற புகழ்பெற்ற நகரங்களுக்குப் பிறகு பெயர் சூட்டப்பட்டனர். தெளலதாபாத், பீதர் மற்றும் நான்காவதாக பெரர் என்று அழைக்கப்பட்டார். பெரிஷ்டா கருத்துப்படி, முதல்

பஹாமணி சுல்தான் அவர்களின் வெற்றிக்கு காரணம் அவரது பெருந்தன்மை தான் என்று கருதப்படுகிறது.

தனது வெற்றியின் ரகசியத்தை யாரோ ஒருவர் கேட்டதாக அவர் எழுதினார், தனது நண்பர் அல்லது எதிரி மற்றும் ஏழைகள் மீது நல்லெண்ணம் கொண்ட கொள்கை அவரது கருணை காரணமாக சாத்தியம் ஆனது என்று சுல்தான் கூறினார். இஸமி கூற்றுப்படி, இந்தியாவின் முதல் முஸ்லிம் ஆட்சியாளரான அவர், ஜாஜியா இந்துக்கள் மீது விதிக்கப்பட கூடாது என்றும், அனைத்து விவசாய விளைபொருட்களை எந்த கடமைகளும் இன்றி தனது ராஜ்ஜியத்தில் இறக்குமதி செய்ய அனுமதிக்க வேண்டும் என்றும் உத்தரவிட்டார். இஸமி அறிக்கை உண்மையானது என்றால், அவர் பாராட்டப்பட வேண்டிய மதச்சார்பின்மை என்ற கொள்கையை ஹஸன் நம்பினார் என்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

முகமது I (11 பிப்ரவரி, கி.பி. 1358–21 ஏப்ரல், கி.பி. 1375)

அல்லாவுதீன் ஹஸன் பஹமாஷான் இறந்த பின்னர், அவரது மகன் முகமது, பிப்ரவரி 11, கி.பி. 1358 அன்று அரியணை ஏற்றினான். அவர் மிகவும் கடுமையாக உழைத்தார் மற்றும் திறமையான நிர்வாகியாகவும், நிர்வாக முறையிலும் செயல்பட்டார் மற்றும் அவரால் தொடங்கப்பட்ட நிர்வாக முறை பாமணி சாம்ராஜ்ஜியத்தில் நீண்ட காலம் நீடித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், பாமணி பேரரசின் இடிபாடுகள் மீது எழுந்த அரசுகளின் நிர்வாக அமைப்பிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. பஹாமணி ராஜ்ஜியம் முழுவதையும் நான்கு மாகாணங்களாகப் பிரித்தார். (தர்பஸ்) – டவுலாடாபாத், பீதர், பெர் மற்றும் குல்பர்கா. அவர்கள் மீது நான்கு ஆளுனர்களை நியமித்தார். ஆனால் ஒவ்வொரு கவர்னரின் தனிப்பெயர்களும் வித்தியாசமாக இருந்தது. எ. கா. டவுலாடாபாத் ஆளுநராக இருந்த மஸ்னத்-ஐ-அலி, பெர் மஜ்லிஸ்-ஐ-அலி, பீதர் அஸ்ம்-ஐ-ஹுமாயூன், குல்பர்கா மாலிக்-ஐ-நாயக் என அழைத்தார். இந்த நான்கு கவர்னர்களில் குல்பர்கா கவர்னரும் மிக முக்கியமானவர் என்று கூறப்படுகிறார். அவர் பீஜாப்பூர் மீது மட்டுமே செல்வாக்கு கொண்டிருந்தார்.

அவர் வகாசில் அமெரிக்க சுல்தானகம் அல்லது தலைமை பேஷ்வா உடன் எட்டு மந்திரிகள் கொண்ட ஒரு சபையை ஸ்தாபித்த பின்னர் நிர்வாகத்தின் அதிகாரப்பரவல் ஆகியவற்றை ஏற்றுக் கொண்டார். அவரது காலகட்டத்தின் ஏனைய அமைச்சர்கள் வஜீர்-ஐ-குல் (மேற்பார்வை துறை அமைச்சர்), அமீர்-ஐ-ஜுமலா (நிதி), வஜீர்-ஐ-அஷ்ரஃப் (வெளிநாட்டு அலுவலர்கள்), நசீர் (துணை நிதி மந்திரி), பேஷ்வா (துணை பிரதம மந்திரி), கோட்வால் மற்றும் சதார் ஐஜஹான் (நீதி) ஆவார்கள். மெய்க்காப்பக படையை சீரமைத்து நான்கு இராணுவத் துறைகளாகப் பிரித்தார். கொள்ளையர்கள் மற்றும் பிரதிநிதியை தடுக்க கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுத்த அவர், சுமார் 200 கொள்ளையர்கள் படுகொலை செய்தார். அவர் வெடிமருந்து பயன்பாட்டை (முதலில்) தொடங்கினார், இது இராணுவ அமைப்பில் ஒரு புரட்சியை கொண்டுவந்தது. முஹம்மது ஒரு சிறந்த நிர்வாகி மட்டுமல்ல, ஒரு மாபெரும் வெற்றிவீரன் ஆவார். விஜயநகர், தெலுங்கானா என பல போர்களில் அவர் போராடினார். தெலுங்கானா தோற்கடித்த பின்னர் அவர் கோல்குனியை கைபற்றினார். ஆனால் விஜயநகருக்கு எதிரான அவரது போர்கள் பஹாமணி பேரரசின் எந்த விதமான பிராந்திய ஆதாயங்களையும் கொண்டு வர தவறி

விஜயநகர் மற்றும் பாமினி
இராஜ்ஜியங்கள் – I

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

விட்டது. அவர் கி.பி. 1375 ல் மரணமடைந்தார். அவருக்காக கட்டப்பட்ட குல்புகா உலகப் புகழ் பெற்ற மசூதி ஆகும்.

அலவுதீன் மஜாஹித் (ஏப்ரல் 21, கி.பி. 1375 - ஏப்ரல் 16, கி.பி. 1378)

முஹம்மது I இறந்த பிறகு அவரது பத்தொன்பது வயது மகன் முஜாஹித் அரியணை ஏறினார். விஜயநகர பேரரசு ராய்ச்சூர் ரூப் உள்ள சில பகுதிகளை அவர் கோரினார். ஆனால் இக்கோரிக்கை மறுக்கப்பட்டதால், அவர் விஜயநகர் மீது படையெடுத்தார். ஆனால் அதில் அவர் தோற்கடிக்கப்பட்டார். 1378 ஏப்ரல் 16 அன்று அவரது மாமா டவுட் கான் அவரைக் கொலை செய்து சுல்தானாக ஆனார்.

டவுட் கான் (16 ஏப்ரல், கி.பி. 1378-21 மே, கி.பி. 1378)

கொலைகாரன் டவுட் கானுக்கு எதிராக ஒரு சதித் திட்டத்தை தீட்டுவதற்கு, முஜாஹித் என்பவரின் சகோதரிக்கு அமீர் உதவியது. பக்ஸ்கா என்ற பெயருடைய ஒரு மனிதனால் குல்புக, ஜமா மஸ்ஜித் நகரில் கொலை செய்யப்பட்டார்.

முகமது ஷா II (21 மே, கி.பி. 1378-20 ஏப்ரல், கி.பி. 1379)

இரண்டாம் முகமது ஷா அமைதியை விரும்புவவர். அவர் மதம், இலக்கியம் ஆகியவற்றில் சிறப்பு ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். பாரசீகத்திலிருந்து கவிஞர் ஹபீஸ் என்பவர் இவரை அழைத்தார், ஆனால் புயலின் காரணமாக இவரால் செல்ல முடியவில்லை. பஞ்சம் ஏற்பட்ட காலத்தில் அரசு கருவூலத்திலிருந்து மக்களுக்கு தாராளமான உதவி செய்தார். ஆனால் அவர் ஏப்ரல் கி.பி. 1379 ல் காய்ச்சலால் மரணமடைந்தார்.

கயசுதீன் என்ற தஹ்மடன் (4 ஏப்ரல், கி.பி. 1379-14 ஜூன், கி.பி. 1397)

இவர் பதினேழு வயதில் சுல்தானாக ஆனார். அவரின் பல பாரசீகர்கள், தீவிர சுன்னிக்கள் மூலம் விரும்பப் பட்ட முக்கிய பதவிகளில் அமர்த்தப்பட்டார். முழுதும் நம்பத்தக்க சுன்னிக்கள் விரும்பாத முக்கிய பதவிகளில் பல பாரசீகர்களை நியமித்தார். அவர்களில் ஒருவர் துகல்சின் குருடன் மற்றும் அரசரிமையிலிருந்து தள்ளப்பட்டார். அவரது சகோதரர் ஷாம்கூட்டின் டவுட் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கிறார் மற்றும் அவர் பிரதிநிதி ஆக ஆனார்.

ஷட்சுதீன் தெளத் II (14 ஜூன், கி.பி. 1397-11 நவம்பர் யன 1397)

இரண்டாம் சுல்தான் மஹ்மூட் என்பவரின் மகள்கள் பிரோஸ் மற்றும் அஹ்மத் என்பவர்களை திருமணம் செய்து கொண்டனர். சுல்தான் அவர்களை தன் புதல்வர்கள் என்று அழைத்து வந்தார். இரண்டு இளவரசிகளும் அவர்களின் சகோதரனின் இறப்பைப் பழிவாங்க தங்கள் கணவர்களை ஊக்கப்படுத்தினார். சில ஆரம்ப திருப்பங்களுக்கு பின்னர், அவர்களது கணவன்மார்கள் நவம்பர் 1397 ல் டகல்சின் மற்றும் மாலிக் டவுட்யை தங்கள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவருவதில் வெற்றி பெற்றார்கள். ஷட்சுதீன் டாட் II அரியணையை துறக்க வற்புறுத்தப்பட்டார். இப்போது பிரோஸ் தாஜுதீன், தாஜுதீன் பிரோஸ் ஷா வை அரியாசனத்தில் அமரவைத்தார்.

தாஜுதின் பிரோஸ் ஷா (11 நவம்பர், கி.பி. 1397–22 செப்டம்பர், கி.பி. 1422)

விஜயநகர் மற்றும் பாமினி
இராஜ்ஜியங்கள் – I

பெர்ஷ்டா கருத்துப்படி, அவர் பாமினி இராச்சியத்திற்கு கிடைத்த சுல்தான்களின் சந்தோசம் ஆவார். ஆரம்பத்தில் அவர் மிகவும் பரந்த கொள்கையுடையவராக, உயர்ந்த குணம் கொண்டவராக இருந்தார், ஆனால் படிப்படியாக அவருடைய குணம் மாற்றப்பட்டது. இவர் உயர் பதவிகளில் பிராமணர்களை நியமித்து புனித குர்ஆனின் நகல்களை விற்று தனது வாழ்வாதாரத்தை சம்பாதித்தார் என்று கூறப்படுகிறது. அவர் கெர்லா மற்றும் விஜயநகரைச் சேர்ந்த மன்னர் ஹரிஹர் II போர்க்காலங்களுக்கு எதிராகப் போர்களை (தெலுங்கானா) தொடுத்தார். அவர் விஜயநகரை, கி.பி. 1398 மற்றும் கி.பி.1406 ஆகிய தேதிகளில் தோற்கடித்தார். ஆனால், அவர் கி.பி. 1420 ல் தோல்வியடைந்தார். அவரது சாம்ராஜ்ஜியத்தின் கிழக்கு மற்றும் மேற்குகோட்டைகளை விஜயநகர பேரரசரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். இந்தத் தோல்வியால் அவருக்கு பாதகமான விளைவுகள் ஏற்பட்டன. அவரது சகோதரர் அஹ்மட்ஷாவுக்கு ஆதரவாக அவரது அரசரிமையை அவர் துறந்து விட்டார்.

குறிப்புகள்

இறுதியில் அவர் போர்க்களத்தில் தோல்வியை சந்தித்தாலும், அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் இலக்கியத்தையும் கலையையும் ஆதரித்தார். அவர் தனது நீதிமன்றத்தில் பல வெளிநாட்டு அறிஞர்களை ஆதரித்தார். கட்டிடக் கலையில் ஆர்வம் கொண்ட அவர், பீமன் நதியின் கரையில் நான்கு பெரும் இருப்பிடங்களுடன் பிரோஸாபாத் அரண்மனையை கட்டினார்.

ஷிஹாபுதீன் அத்மத் II (22 செப்டம்பர், கி.பி. 1422–14 ஜூலை, கி.பி. 1436)

பீதரில் உள்ள பஹாமனிஷ்யின் முதல் சுல்தான் என்று இந்திய வரலாற்றில் அவர் அறியப்பட்டார், ஏனெனில் அவர் தனது தலைநகரை குல்பூர்கவில் இருந்து பீதர் வரை மாற்றினார் (நவம்பர் 1, கி.பி. 1422). பல அரசு கொலைகாரர்கள் வாழ்ந்த குல்பூர்கா என்ற சதி மிகுந்த சூழ்நிலையிலிருந்து விடுதலை பெற விரும்பியதால் அவர் இடமாற்றத்தில் பாதிப்பு அடைந்தார் என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். மற்றொரு கருத்தின் படி பீதர் என்னும் வளமான மண் வளம் நிறைந்த காலநிலை காரணமாக அவர் தனது தலைநகரை மாற்றினார். மூன்றாவது கருத்துப்படி, பஹாமணி பேரரசின் மையத்தில் பீதர் அமைந்திருந்தது, அதனால்தான் அது தலைநகரமாக ஆக்கப்பட்டது. அவர் பீதர் யை முஹமதாபாத் என்று பெயர் சூட்டினார்.

அவர் கலீஃப் ஹசன் என்பவரை நியமித்தார், அவர் தனது சிம்மாசனத்தை, வாக்கில்-சுல்தானகம் அல்லது பிரதமரிடம் கையகப்படுத்துவதற்கு கருவியாக இருந்தார். தனது சகோதரரின் தோல்வியை பழிவாங்க விஜயநகர் மீது போர் தொடுத்தார். போர் களத்தில் விஜயநகர் ஆட்சியை தோற்கடித்து, பெரும் செல்வத்தை பெற்று, அங்கு பலரை படுகொலை செய்தார். கி.பி. 1424 ல் அவர் டெலிங்கனாவை தாக்கி, வாரன்களை ஆக்கிரமித்து, பஹாமணி பேரரசின் ஒரு பகுதியாக ஆக்கினார். கி.பி. 1425 அன்று அவர் மஹூர் மீது படையெடுத்துச் சென்று தனது ஆதரவாளர்களான 6,000 உடன் சேர்ந்து தனது அரசனை கொலை செய்தார். 1429 ஆம் ஆண்டில் அவர் ஹோசாங்ஷானி என்ற மால்கா சுல்தானை தோற்கடித்தார், ஆனால் அவர் அகமதாஷா குஜராத்தின்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 147

கைகளில் தோல்வி அடைந்து ஒரு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட வேண்டிய கட்டாயத்தில் தள்ளப்பட்டார். குஜராத்தில் தோல்விக்குப் பிறகு, தெலுங்கானா தலைவர்கள் சுதந்திரப் போராட்ட முயற்சியில் சிறு தோல்வியை சந்தித்தனர். அவரது ஆட்சிக் காலத்தில், தக்காண மற்றும் அ.ப்குவிஸ் (ஈரான், அரேபிய மற்றும் துருக்கிய அமர்கள்) ஆகிய இரு குழுக்களுக்கிடையே பொறாமை அதிகரித்தது. சுல்தான்களின் மீது அ.ப்குவிஸின் அனுதாபம் அதை மேலும் அதிகரித்தது. அவர் கி.பி. 1436 ல் மரணமடைந்தார்.

அலாவுதீன் அஹ்மத் II (14 ஜூலை, கி.பி. 1436-4 மார்ச், கி.பி. 1458)

அவரது வாழ்நாளில், வெளிநாட்டு அமீர்களின் விளைவு அதிகரித்தது. விஜயநகர் மீதான இராணுவ பிரச்சாரத்துக்கு முன்னர் இரண்டாம் தேவிராய், விஜயநகர ஆட்சியாளரிடம் தனக்கு வேண்டிய கப்பம் வழங்க வேண்டும் என்று தனது சகோதரர் முஹம்மதை அனுப்பினார். அவருடைய இந்த முயற்சியில் அவர் வெற்றி பெற்றார். ஆனால் இந்த வெற்றியின் விளைவாக அவர் மிகவும் வீணானார் மற்றும் சுல்தானியத்தில் சுல்தானுக்கு இணையான பங்கை அவர் பெற்றார். ஆனால், அவர் தோற்கடிக்கப்பட்டார். ஆனால் சுல்தான் அவரை மன்னித்து, அவரை ரச்சூர் தோப்புக்கு ஆளுநராக்கினார். தன் வாழ்நாள் முழுவதும் தன் சகோதரனுக்கு விசுவாசமாக இருந்தார். கி.பி. 1436 அன்று சங்கமேஸ்வர் ஆட்சியாளருக்கு எதிராக ஒரு பிரச்சாரத்தை முன்னின்று நடத்தியவர் அல்லாவுதீன் அகமது. அங்கு அவர் வெற்றி பெற்றார். சங்கமேஸ்வர் என்ற ஆட்சியாளர் தனது மகளை சுல்தானுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார்.

கண்டேஷ் சுல்தான் அலாவுதீன் மீது படையெடுப்புகளை நடத்தி, குஜராத்தில், சுல்தானிடம் இருந்தும், கோன்வானாவில், ராய் ஆகியோரின் உதவியும் பெற்றார். பெர்ராவின் பஹாமணி படைத்தலைவர், நர்னாலா கோட்டையில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். அந்த மாகாணத்தின் முக்கிய மசூதியில் அவரது பெயர் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த நெருக்கடியின் போது, அப்பிகுஸ்வின் அல்லது வெளிநாட்டு அமீர்கள், நசீர் கானுக்கு எதிராக முழு முன்னேற்பாடுகளுடன் போராட சுல்தானிடம் ஆலோசனை கூறினர். இவர்களது தலைவர் (மாலிக்-உத்-தர்சார் கல.பஹுசன் பாசாரி) வெற்றி பெற்றார். மேலும், இது நீதிமன்றத்தில் வெளி நாடுகளின் செல்வாக்கு அதிகரிப்புக்கு இட்டுச் சென்றது. மேலும், பாமணி பேரரசின் வெற்றிகளைப் பார்த்த தக்காண பிரபுக்களின் வீழ்ச்சிக்கும் வழிவகுத்தது. விஜயநகர் ஒரு சீர்திருத்தத்தை செய்தது. அவரது படையில் ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லீம்களை அவரது படையில் சேர்த்து, அவர்கள் உதவியுடன் ரச்சூர் தோப் கோட்டையில் உள்ள முட்கல் கோட்டையை வென்றதோடு நசர்தபாத், சாகர் மற்றும் பிஜப்பூர்ரை கொள்ளையடித்து சென்றனர். சுல்தான் மீண்டும் விஜயநகருக்கு எதிராக ஒரு வெற்றிகரமான பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டதோடு, முட்கல் கோட்டையை கைப்பற்றியும், அதற்கான வருவாயையும் கோரினார். வயது அதிகரித்ததால் அல்லாவுதீன் குணநலன்கள் மோசமாகியது. அவர் மகிழ்ச்சியுடன் மூழ்கியிருந்தார். வெளிநாட்டு பிரபுக்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் திட்டத்தை தக்காண பிரபுக்கள் செய்தார்கள். கி.பி. 1446-1447 அன்று கொங்கன் தாக்கப்பட்டது. காலி.பஹுசன் தலைமையில் ஆ.ப்குயிஸ் படை ஒன்று அனுப்பப்பட்டது.

குறிப்புகள்

அரசர் சங்கமேஸ்வர், ஆட்சியாளரும் தக்காண பிரபுக்களுக்கு உதவி செய்து வந்தார். இந்தப் போரில், ஆட்சியிஸ் தோற்கடிக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய தலைவர் கலீஃப் ஹசன் மற்றும் அவருடைய பல சகாக்களோடு கொல்லப்பட்டார். எஞ்சிய அமீர்கள் துரோகத்தால் குற்றம் சாட்டப்பட்டனர். தக்காண பிரபுக்களின் சுல்தான் அவர்களைக் கொலை செய்தார். அரசு விருந்து ஒன்றை முன்னிட்டு சுமார் 22,000 ஆட்சியிஸ்கள் கொலை செய்யப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது.

தக்காணம் அவர்களது சொத்துக்கள் மீது தங்கள் கட்டுப்பாட்டை நிலைநாட்டினார். ஆனால் சுல்தான் அவர்கள் காசிம் பிச்சை மற்றும் சில வெளிநாட்டுப் பிரபுக்கள் மூலம் உண்மையை அறிந்து கொள்ள வந்த போது, தக்காண மன்னருக்கும் மரண தண்டனையைக் கொடுத்தார். அவர் மீண்டும், தக்காண எதிர்ப்பாளர்களுக்கு எதிராகப் பெரிய அலுவலகங்களை அவர் உருவாக்க தொடங்கினார். சுல்தான் அவர்களின் மருமகன் ஜலால் கான், கோல்குண்டத்தில் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு தன்னை சுல்தான் என்று அறிவித்துக் கொண்டார். இந்த எழுச்சியை அடக்க, மஹ்மூத் கவான் என்ற வெளிநாட்டாளர் நியமிக்கப்பட்டார். புரட்சியை வெற்றிகரமாக அடக்கினார். ஆனால் சுல்தான் கிளர்ச்சியாளர் ஜலால் காணை மன்னித்து விட்டார். சுல்தான் என்பவர் மார்ச் 4, கி.பி. 1458 அன்று ஆழமான காயத்தின் காரணமாக மரணமடைந்தார்.

ஹுமாயூன் ஷா (மார்ச் 4, கி.பி. 1458–11 செப்டம்பர், கி.பி. 1461)

அலாவுதீன் அஹ்மத் II இறந்த பின்னர், மூத்த மகனாக இருந்த அவரது மகன் ஹுமாயூன், தனது தந்தையின் வாரிசாக ஏற்கனவே நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அவர் மிகவும் கொடுமுள்ள இயல்பான மனிதர் ஆவார். சுல்தான் ஆவதற்கு முன்பே தனது தம்பி ஹசன் கானையும், அவரது வழிவழியாக வந்த ஆதரவாளர்களையும் நீக்கிவிட்டார். மஹ்மூத் கவானை தனது பிரதமராக நியமித்தார். ஏனெனில், அவரது திறமை காரணமாக, சுல்தான் தனக்கு எதிராக மூன்று கைத்துப்பாக்கிய்களை ஒடுக்குவதில் வெற்றி கண்டார். இவர் கடந்த 1461 ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 11-ம் தேதி குடிபோதையில் இருந்தபோது தனது அடியாட்கள் மூலம் படுகொலை செய்யப்பட்டார். அவருடைய கொடூரத் தன்மை காரணமாக, அவரது மரணத்திற்கு மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

அஹ்மத் ஹசன் மற்றும் அவரது ஆட்சிப்பகுதி
(11 செப்டம்பர், கி.பி. 1461–30 ஜூலை, கி.பி. 1463)

ஹுமாயூன் தொடர்ந்து தனது 8 வயது மகனை அரியணையில் கொண்டு வந்தார். ஹுமாயூன் ஆட்சிக் காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட நிர்வாகக் குழு நிர்வாகத்தை இயக்க ஆரம்பித்தது. இதில் ராணியின் தாய், மக்தூம்-இ-ஜஹா-நர்கிஸ் மற்றும் மஹ்மூத் கவன் உள்ளிட்ட 3 பேர் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர்.

ராணியின் அம்மாவுக்கு தீர்மானிக்கும் ஆற்றல் இருந்தது. தெலங்கானா மற்றும் ஒரிசாவின் இந்து அரசர்கள், மால்வாவின் முதலாம் மஹ்மூத் ஆகியோர் பஹாமணி இராச்சியத்தின் மீது தாக்குதல் தொடுத்தனர்.

பஹாமணி இராச்சியம் தெலங்கானா, ஓரிசா ஆகியவற்றை தோற்கடித்தது. ஆனால் மால்வாவின் ராணுவத்தால் தோற்கடிக்கப்பட்டது. ராணியின் தாயும், அவரது இளைய மகன் மூன்றாம் முகமதும் .:பிரோசபாத்தின்கோட்டையில் தஞ்சமடைந்தனர். குஜராத்தை சேர்ந்த முகமது பிகர் உதவியை, அவர் ஏற்றுக் கொண்ட போது, மால்வாவின் படை மீண்டும் விரட்டப்பட்டது. ஜூலை 30 அன்று கி.பி. 1463 அகமது ஹசன் மரணமடைந்தார். அவரது இளைய சகோதரர் மூன்றாம் முகமது சிம்மாசனத்தை அடைந்தார்.

சஹாபுதீன் மஹ்முத் III மற்றும் ஆட்சிப்பகுதி
(13 ஜூலை, கி.பி. 1463-22 மார்ச், கி.பி. 1482)

அஹ்மத் ஹாசன் (நிஜாமுதீன் III என்றழைக்கப்படும்) இறந்த பிறகு அவரது இளைய சகோதரர் மஹ்முத் காணை, முஹம்மத் III என்ற பட்டத்தை ஏற்றதன் மூலம் அரியணையை ஏறினார். அவருக்கு வயது ஒன்பது தான். எனவே, அவர் காலத்தில் கூட ஆட்சிப்பகுதி நிர்வாகத்தை தொடர்ந்து நடத்தி வந்தார். இவர் பகர ஆட்சியாளர் குவாஜா ஜஹாங்கீரின் ஒரு உறுப்பினர் ஆவார், இந்த துரோகத்துக்காக, ராணித் தாயார் அவரை தூக்கிலிட்டு அவருக்கு தண்டனை வழங்கினார். பேபி சுல்தானுக்கு கல்வி மீது மிகுந்த கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருந்த மஹ்முத் கவனக்கு, அமிர்-உல்-உம்ரா என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது மற்றும் அவர் தலைநகரில் தங்கி இருக்க ஆணையிட்டார். சுல்தானுக்கு பதினைந்து வயது இருக்கும் போது ராணியின் தாய் அரசியலிலிருந்து விலகினார் மற்றும் சுல்தான் அவர்கள் மஹ்முத் கவான் மேற்பார்வையில் ஆட்சி செய்யத் தொடங்கினார். மகமத் காவான் என்ற பிரதமர் கப்பலில், பஹாமணி பேரரசு கலாச்சார முன்னேற்றத்தை மட்டும் சாதித்ததில்லை. முதல் முறையாக அது கோரமண்டல் கடற்கரையில் இருந்து அரபிக் கடல் கடற்கரைக்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

முகமதுவின் ஆட்சிக் காலத்தில் கி.பி. 1472 வங்கப்பூர் படையெடுத்தது. அதன் ஆட்சியாளர் விற்கான் சரணடைந்தார். கோண்டாவில் உள்ள அதிகாரிகளின் தவறான நடத்தை காரணமாக 1474-1475ஆம் ஆண்டில் ஓரிசாவுடன் போராட்டத்தில் அடுத்த நான்கு-ஐந்து ஆண்டுகள் செலவிடப்பட்டன. அங்கு இருந்தவர்கள் கலகம் செய்து ஆளுநரை கொலை செய்தனர். ஒரு நீண்ட போராட்டத்திற்கு பின்னர் ஆட்சியாளர் புருஷோத்தம கஜபதி சரணடைய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். ஆனால் விரைவிலேயே, கி.பி. 1480-1481 இல், கொண்டவையொடு கிளர்ச்சியில் இருந்த இராணுவம், விஜயநகர் ஆட்சியாளர் ராய் நர்சிங் பக்கம் சென்றது. பஹாமணி சுல்தான் இந்த எழுச்சியை அடக்கி, ராஜ்யத்தை ஒரு பாடமாக கற்பிக்க விஜயநகர் மீது படையெடுத்தார். விஜயநகர பேரரசு தோற்கடிக்கப்பட்டு அதில் பெரும்பங்கு பஹாமணி பேரரசுடன் இணைக்கப்பட்டது. இது மஹ்முது கவியின் கடைசி மற்றும் மிக முக்கியமான சாதனையாக இருந்தது. தக்காணர்கள் அவருக்கு எதிராக திட்டமிட்டனர். அவர்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளை நிரூபிக்க, அவர்கள் ஒரு வெற்று காகிதத்தில் முத்திரை குத்தினர். அதில் மஹ்முத் காவனின் சார்பாக ராஜ புருஷோத்தன் என்ற பெயரில் ஒரு போலி கடிதம் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டது. அவர் துன்புறுத்தல் மற்றும் குடிபோதையால், பஹாமணி ராஜ்யத்தை ஆக்கிரமிக்க வேண்டும் என்பதாலேயே மக்கள் சுல்தான் முஹம்மதுக்கு உணவளித்தார்கள் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. இந்த

கடிதத்தை பஹாமணி சுல்தானுக்கு காட்டிய போது அவர் மிகவும் கோபம் கொண்டார்.

விஜயநகர் மற்றும் பாமினி
இராஜ்யங்கள் - I

அந்த கடிதத்தைப் பற்றி தனக்கு எந்த கவலையும் இல்லை என்று முகமது காவஸ்கர் பலமுறை கூறியபோதும், அதற்கு சுல்தான் அதை செவிமடுத்ததோடு, தனது அபிசீனிய அடிமை குலாம் ஜுஹாரிடம், அந்த இடத்தில் உள்ள வஜிரைக் கொண்டுவிட வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டார். அது (ஏப்ரல் 5, கி.பி. 1481)அன்று முடிந்தது. இவ்வாறாக, நேர்மையானவராகவும், ஆற்றலுடையவருமான பஹாமணி பேரரசின் ஒரே ஆலோசகர் கொல்லப்பட்டார். காவானுக்கு எதிராக தக்காண பிரபுக்களின் சதித்திட்டத்தைப் பற்றி சுல்தான் அறிந்தபோது, மஹ்மது காவனின் மரணத்திற்கு பிறகு அவர் ஆழ்ந்த வருத்தம் கொண்டார். இவர் மார்ச் 22 அன்று கி.பி. 1482 அன்று மரணமடைந்தார்.

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

4. அல்லாவுதீன் ஹாசன் பஹாமணி பின்பற்றிய கொள்கை என்ன?
5. ஷிஹாபூதின் அட்மத் II பீதரில் உள்ள பஹாமணியின் முதல் சுல்தான் என்று கருதப்படுவது ஏன்?
6. ஹுமாயூன் ஷா படுகொலை செய்யப்பட்டது எப்படி?

7.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. சளுவா நர்சிங்கின் ஆட்சிக் காலத்தில், அவர் விஜயநகரை தவிர்க்க முடியாத அழிவிலிருந்து காப்பாற்றியது அவரின் மிகப்பெரிய பங்களிப்பு ஆகும் மற்றும் ஒட்டுமொத்த பிரதேசத்தையும் மீண்டும் கைப்பற்றிய விஜயநகரம் தனது முந்தைய ஆட்சியாளர்களை இழந்தது.
2. காக்கடியா லட்சியத்தைத் தொடர்ந்து, ஹரிஹர் I அவருடைய ராஜ்யத்தை சதல்ஸ் மற்றும் நாடீஸ் உடன் ஒருங்கிணைத்துக் கொண்டார், நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு பிராமண அதிகாரிகளைக் நியமித்தார். விவசாயத்தின் முன்னேற்றத்திலும் கவனம் செலுத்தினார்.
3. விஜயநகரத்திற்கும் பஹாமணி பேரரசுக்கும் இடையிலான மோதலுக்கு முக்கியக் காரணம், ராய்ச்கூர் டோப் மீது தமது கட்டுப்பாட்டை நிலைநிறுத்திக் கொள்வது இரு ராஜ்யங்களின் இலட்சியம் ஆக இருந்தது. கிருஷ்ணா, துங்கபத்ரா ஆகிய ஆறுகளின் மத்தியில் அமைந்துள்ள இந்த பகுதி மிகவும் செழிப்பாக இருந்தது.
4. அல்லாவுதீன் ஹாசன் பஹாமணி, தனது சிறிய ராஜ்யத்தை விரிவாக்க இடைவிடாத வெற்றிகள் கொண்ட கொள்கையை கடைப்பிடிக்கார். குபர்கா என்ற இடத்தில் தனது தலைநகரை கட்டி, அதற்கு அஹ்சானாபாத் என்று பெயரிட்டு அழகிய கட்டிடங்களுடன் அலங்கரித்து வைத்தார்.
5. ஷிஹாபூதின் அட்மத் II பீதரில் உள்ள பஹாமணியின் முதல் சுல்தான் என்று கருதப்பட்டார், ஏனெனில் அவர் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் (நவம்பர் 1, கி.பி. 1422). அவர் தனது தலைநகரை கும்பர்காவில் இருந்து பீதர்க்கு

சுயகற்பித்தல் பொருள் 151

குறிப்புகள்

மாற்றினார். பல அரசு கொலைகாரர்கள் வாழ்ந்த குபுர்கா என்ற சதி மிகுந்த சூழ்நிலையிலிருந்து விடுதலை பெற விரும்பியதால் அவர் இடமாற்றத்திற்கு பாதிப்பு அடைந்தார் என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர்.

6. ஹுமாயூன் ஷா தனது அடியாட்கள் மூலம் கி.பி. 1461 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 11 அன்று குடிபோதையில் இருந்தபோது கொலை செய்யப்பட்டார். அவருடைய கொடூரத் தண்டனை காரணமாக, அவரது மரணத்திற்கு மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

7.5 சுருக்கம்

- கடந்த சில வருடங்களில் (கி.பி. 1324-351) முகமது துக்ளக்கின் ஆட்சிக் காலத்தில், தவறான கொள்கைகள் காரணமாக அவரது பேரரசின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் கோளாறு பரவியபோதும் மற்றும் பல பிரதேசங்கள் தங்கள் சுதந்திரத்தை அறிவித்தபோதும், இந்த சூழ்நிலையை சாதகமாக்கிக் கொள்ள தென்னிந்தியாவில் உள்ள இந்துக்களும் விரும்பவில்லை.
- ஹரிஹார், கம்பா I, புக்கா I, மாராப்பா மற்றும் மதுபா ஆகிய ஐந்து சகோதரர்களில் இருவரான ஹரிஹார் மற்றும் புக்கா தலைமையின் கீழ் விஜயநகர் சாம்ராஜ்யம் கி.பி. 1336 இல் நிறுவப்பட்டது.
- கி.பி. 1327-1328 பீதரின், டவுலதாபாத், குல்பெர்க், மபார், தெலுங்கானா மற்றும் கம்பிலி ஆகிய பகுதிகளில் முஹம்மது துக்ளக்கை எதிர்த்து ஒரு சங்கிலித் தொடர் கிளர்ச்சிகள் தொடங்கியது.
- விஜயநகர் சாம்ராஜ்யத்தை தனது சகோதரர் புக்காவுடன் இணைந்து கொண்டு அடிக்கல் நாட்டியபின், ஹரிஹர் முதலில் சிறிய மற்றும் அக்கம்பக்கத்தில் இருக்கும் பகுதியை, துங்கபத்ரா நதியின் தென்கரையில் அனேகண்டி என்ற இடத்தில் அவரது மேலாதிக்கத்தை அவர் ஒப்புக் கொண்டார்.
- ஹரிஹார் I ஆட்சிக் காலத்தில் பஹாமணி சாம்ராஜ்யத்திற்கு எதிரான முதல் போராட்டம் (கி.பி. 1346 இல் நிறுவப்பட்டது) அன்று கிருஷ்ணா மற்றும் துங்கபத்ரா நதிக்கரைக்கு நடுவே அமைந்துள்ள ராய்ச்சூர் கோட்டையை தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தபோது நிகழ்ந்தது.
- ஐந்து முஸ்லிம் அரசுகள், பஹாமணி இராச்சியத்தின் சிதைவிலிருந்து எழுந்த போது விஜயநகரின் சக்தி பெருகியதை படிப்படியாக உணர்ந்தார் மற்றும் அவர்கள் மத்தியில் விஜயநகருக்கு எதிராக ஒரு உணர்வு ஏற்பட்டது. கி.பி. 1529 ல் கிருஷ்ணதேவ ராயன் மறைந்தார். பீதரில் உள்ள பஹாமணிஷயின் முதல் சுல்தான் என்று இந்திய வரலாற்றில் அவர் அறியப்பட்டார், ஏனெனில் அவர் தனது தலைநகரை குல்புர்கவில் இருந்து பீதர் வரை மாற்றினார் (நவம்பர் 1, கி.பி. 1422).
- ஒரு பேராவல் கொண்ட ஆப்கானின், அலாவுதீன் ஹாசன் கி.பி. 1347 ல் பஹாமணி பேரரசை நிறுவினார். காங்கு என்ற பெயரில்

ஒரு ப்ராஹ்மின் கீழ் அவர் தனது அதிகாரத்தை படிப்படியாக உயர்த்தினார். எனவே அவர் ஹஸன் காங்கு என்று அழைக்கப்பட்டார்.

- முகமது துக்ளக்கின் குணாம்சத்தின் அற்புதமான திட்டங்கள் மற்றும் குறைபாடுகளின் விளைவாக, அவருக்கு எதிராக எங்கும் பரந்து விரிந்த கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது.
- அவரது பல சாதனைகளின் காரணமாக, ஆமிர் மற்றும் ராணுவத்தினரிடையே விரைவிலேயே ஜா.பர் கான் மிகவும் பிரபலமனவர் ஆனார்.
- அலாவுதீன் ஹாசன் பஹ்மன்சன் இறந்த பின்னர், அவரது மகன் முஹம்மத், பிப்ரவரி 11, கி.பி. 1358 அன்று அரியணை ஏறினார்.
- தாஜுதீன் மிகவும் ஆரோக்கியமான மற்றும் அறிவார்ந்த சுல்தான் ஆவார். பெரிஷ்டா கருத்துப்படி, அவர் பாமினி இராச்சியத்திற்கு கிடைத்த சுல்தான்களின் சந்தோசம் ஆவார்.
- பீதரில் உள்ள பஹாமனிஷ்யின் முதல் சுல்தான் என்று இந்திய வரலாற்றில் ஷஹாபுதீன் அட்மத் II அறியப்பட்டார், ஏனெனில் அவர் தனது தலைநகரை உடனடியாக குல்புர்கவில் இருந்து பீதர் வரை மாற்றினார் (நவம்பர் 1, கி.பி. 1422).
- அலாவுதீன் அஹ்மத் II இறந்த பின்னர், முத்த மகனாக இருந்த அவரது மகன் ஹுமாயூன், தனது தந்தையின் வாரிசாக ஏற்கனவே நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். அவர் மிகவும் கொடூரமுள்ள இயல்பான மனிதர் ஆவார்.

குறிப்புகள்

7.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- டோப்: இது ஒரு புள்ளியில் இணைகிற அல்லது இணைந்து பாய்கிற, ஆறுகளுக்கு இடையே உள்ள வளமான நிலப் பாதைக் குறிக்கின்றது.
- நிஜார்: இது ஒரு பூர்விக நீதிமன்ற அதிகாரியொருவர், ஒரு பொருளாளராகப் பணிசெய்வார் மற்றும் பிற ஒத்த கடமைகளை நிறைவேற்றுவவர் என்ற நிலையைக் குறிக்கிறது.
- சன்னிஸ்: இது இஸ்லாமியாத்தின் மிகப் பெரிய கிளையின் உறுப்பினரை குறிக்கிறது. ஒரு சன்னி, கலி.பி அபு பக்கர் தனது மரணத்திற்குப் பிறகு, முஹம்மத் சரியான ஒரு முஸ்லிமாக வாரிசாக இருப்பர் என்று நம்புவதை குறிக்கிறது.

7.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. கி.பி. 327–1328 ல் முஹம்மது துக்ளக்கின் மீது தொடங்கிய கிளர்ச்சிகளை பட்டியலிடுக.
2. முஹம்மது துக்ளக் தனது ஆட்சிக் காலத்தில் ஒருங்கிணைந்த நிர்வாகத்தை நிறுவ மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?
3. ஹரிஹர் I ஆட்சி காலத்தில் முதல் போராட்டம் எப்படி நடந்தது?

குறிப்புகள்

4. கிருஷ்ணதேவ ராயன் அவர்களின் முக்கிய சாதனைகள் என்ன?
5. பாக்கா I வாழ்க்கையைப் பற்றி ஒரு சிறுகுறிப்பு வரைக.
6. தேவ்ராவின் ஆட்சி காலத்தில் எவ்விதமான கட்டுமானங்கள் நடைபெற்றன.
7. ஷிஹாபுதீன் அத்மத் II ஏன் தனது மூலதனத்தை குல்பர்காவிலிருந்து பீதர் வரை மாற்றினார்?

நெடு விடை வினாக்கள்

1. விஜய நகரப் பேரரசு எவ்வாறு நிறுவப்பட்டது? விரிவாக விவாதிக்க.
2. சங்க வம்சத்தை ஆண்ட ஆட்சியாளர்கள் கடைப்பிடித்த விபூகங்களை விளக்குக.
3. தேவ்ராய் II ஒரு மாபெரும் வெற்றிவீரன் மட்டுமல்ல, சிறந்த அமைப்பாளராகவும் இருந்தார். என்ற கூற்றைப் பகுப்பாய்வு செய்க.
4. சங்க வம்சத்தின் கடைசி ஆட்சியாளரின் வாழ்க்கையைப் பற்றி விவாதிக்க.
5. விஜயநகரின் உண்மையான ஆட்சியாளராக கிருஷ்ணதேவ ராயன் ஏன் கருதப்படுகிறார்? விளக்குக.
6. பஹமணி இராச்சியத்தின் ஸ்தாபிதம் பற்றி விவாதிக்க.

7.8 மேலும் படிக்க

- மஜூம்தார், ரமேஷ் சந்தியார், காளிகிங்கர். 1949. இந்தியாவின் முன்னேறிய வரலாறு. புதுடில்லி: மக்மில்லன்.
- புருக், பெர்சி. 2013. இந்தியக் கட்டிடக்கலை (இஸ்லாமிய காலம்). புதுடில்லி: படித்த புத்தகங்கள் லிமிடெட்.
- லுனியா, நாதூராம் ப்ருன்வரர்லால். 1996. இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் பரிணாமம்: ஆரம்பகால காலத்திலிருந்து நிகழ்காலம் வரை. ஆக்ரா: லட்சுமி நாராயண் அகர்வால்.
- சத்தியநாதர், R. 1961. இந்தியாவின் அரசியல், பண்பாட்டு வரலாறு. சென்னை: எஸ். விஸ்வநாதன்.

அலகு 8 விஜயநகர் மற்றும் பாமினி இராச்சியங்கள் – II

விஜயநகர் மற்றும் பாமினி
இராஜ்யங்கள் – II

அமைப்பு

- 8.0 முன்னுரை
- 8.1 நோக்கங்கள்
- 8.2 விஜயநகர் மற்றும் பாமினி பேரரசின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை
 - 8.2.1 விஜய நகரப் பேரரசின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சி
 - 8.2.2 கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையில் கிருஷ்ண தேவராயரின் பங்களிப்புகள்
 - 8.2.3 பாமினி பேரரசின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சி
- 8.3 விஜயநகர் மற்றும் பாமினி பேரரசின் வீழ்ச்சி
 - 8.3.1 விஜயநகரப் பேரரசு
 - 8.3.2 பாமினி பேரரசு
- 8.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 8.5 சுருக்கம்
- 8.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 8.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 8.8 மேலும் படிக்க

குறிப்புகள்

8.0 முன்னுரை

விஜயநகரப் பேரரசு இந்தியாவின் ரோம் என்று வரலாற்றாளர்களால் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் தலைநகரான ஹம்பி, பல்வேறு நினைவுச் சின்னங்கள், கோயில்கள், அரண்மனைகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய பெரிய கட்டிடக்கலை பாணிகளைக் கொண்டது. விஜய நகரப் பேரரசின் மிகவும் ஈர்க்கத்தக்க தளங்களாக அரண்மனைகள் கருதப்படுகின்றன. பேரரசின் ஆட்சியாளர்கள், குறிப்பாக கிருஷ்ண தேவராயர் நிறைய பங்களித்து, விஜயநகரப் பேரரசில் கலை, கட்டிடக் கலையைப் பெற்று வளமான பண்பாட்டை வழங்கினர்.

பாமினி ஆட்சியின் போது, பெரும்பாலான கோட்டைகள் மீண்டும் கட்டப்பட்டு, இராணுவ தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைக்கப்பட்டன. குல்பர்கா, டவுலதாபாத், கவால்கர், நர்ணலா, பாரேண்டா மற்றும் ரெய்ச்சூர் போன்ற கோட்டைகள் உக்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களில் கட்டப்பட்டன. கட்டிடக்கலை பாணியிலான மிகச்சிறந்த உதாரணங்களாகும். டவுலதாபாத், குல்பர்கா, பீதர், கோவில்குண்டா ஆகிய ஆகிய சில இடக்காக்கள் பாமினி ஆட்சியின் கட்டிட நிர்மாண பணிகளிலும் அடங்கும். சுவர்களிலும் பிரார்த்தனை மாடங்கள் வழங்கப்பட்டன.

விஜயநகரப் பேரரசு மற்றும் பாமினி பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்த காரணங்கள் பல இருந்தன. ஒரு தொடர் போர்கள், கொடுங்கோல் அரசாங்கம்,

சுயகற்பித்தல் பொருள் 155

குறிப்புகள்

கிருஷ்ண தேவராயர் இறந்த பிறகு ஒரு சக்திவாய்ந்த பின்தோன்றல் இல்லாதது, மாகாண ஆட்சி மற்றும் சமூகத் தீமைகள் மீதான கட்டுப்பாடு இல்லாமை, விஜயநகரப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்த சில காரணங்களாக கருதப்படுகிறது.

பாமினி பேரரசு ஏறத்தாழ 180 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தது. பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்த பல காரணங்கள் இருந்தன. இருப்பினும், மிக முக்கியமான காரணம் ஆட்சியாளர்கள் கொடுங்கோலர்களாக இருந்தனர் மற்றும் பெரும்பாலும் தங்களோடும், அண்டை நாடான விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்துடனும் போராடுவதில் மிகவும் முனைப்புடன் இருந்தனர்.

இந்தப் அலகில் விஜய நகரப் பேரரசு மற்றும் பாமினி பேரரசின் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சி பற்றி விளக்கப்பட்டது. இந்த இரண்டு பேரரசுகளின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்த காரணங்களையும் இந்த அலகில் ஆய்வு செய்யப்படும்.

8.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலைகை படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- விஜயநகரப் பேரரசின் கீழ் கலை, கட்டிடக்கலை வளர்ச்சி பற்றி விவாதிக்க முடியும்.
- பல நினைவுச் சின்னங்கள், அரண்மனைகள் ஆகியவற்றின் கட்டமைப்பை அடையாளம் காண முடியும்.
- விஜய நகரப் பேரரசின் கீழ் கிருஷ்ண தேவராயர் ஆற்றிய பங்களிப்பை விளக்க முடியும்.
- பாமினி பேரரசின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சி பற்றி ஆராய முடியும்.
- விஜயநகரப் பேரரசு மற்றும் பாமினி பேரரசு வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்த காரணங்களை விவாதிக்க முடியும்.

8.2 விஜயநகர மற்றும் பாமினி பேரரசின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை

விஜயநகரப் பேரரசு, பாமினி பேரரசு ஆகிய இரண்டுமே கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையின் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளித்தவை. இந்தப் பிரிவில் இந்த சாம்ராஜ்யங்களின் கலை, கட்டிடக்கலை பற்றி நீங்கள் வாசிப்பீர்கள்.

8.2.1 விஜய நகரப் பேரரசின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சி

விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தின் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலைக்கான சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள் ஹம்பியில் காணப்படுகின்றன, இது பேரரசின் தலைநகரமாகும்.

ஹம்பி

1336 ஆம் ஆண்டில் ஹரிஹாரா மற்றும் புக்கா ஆகியோரால் நிறுவப்பட்ட ஹம்பி, 1565 ஆம் ஆண்டில் வடக்கு இந்தியாவின் இஸ்லாமிய ஆட்சியாளர்களிடம்

தளிகொடா பேரழிவுப் போருக்குப் பின் சரிந்து, கைவிடப்பட்டது. வரலாற்றுக் நினைவுச் சின்னங்களின் இடிபாடுகள், மனிதன் மற்றும் காலத்தின் சிதைவுகளோடு நின்றுள்ளன. இன்னும் ஒரு சகாப்தத்தின் பிரம்மாண்டத்தின் ரூபகங்களை அவை கொண்டிருந்தன.

பெல்லாரி மாவட்டத்தில் உள்ள தூக்க நகரமான ஹோஸ்பேட் நகரிலிருந்து 12 கி.மீ தூரத்தில் உள்ள துங்கபத்ரா நதியின் கரையோரத்தில் அமைந்திருக்கும் ஒரு அற்புதமான பாறாங்கல் நிலப்பகுதியின் மத்தியில் இது அமைக்கப்பட்டது. மக்களின் கண் இதுபோன்ற ஒரு இடத்தைப் பார்த்ததில்லை. உலகின் எந்தப் பகுதியில் அது சமமாக இருக்கிறது என்பதை உளவுத்துறையினரின் காது ஒரு போதும் தெரியப்படுத்தவில்லை. "15-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பாரசீக தூதரை அவர் ஆச்சரியப்படுத்தி விட்டார். நகரம் பின்வரும் சிறப்பம்சங்களை கொண்டிருந்தது:

- சிறப்பான அரண்மனைகள், அற்புதமான கோயில்கள், பெரிய கோபுரங்கள், குளியலறைகள், சந்தைகள், நீர்வாழ் உயிரினங்கள், அரண்மனைகள், அரச யானைகள் மற்றும் நேர்த்தியாக செதுக்கப்பட்ட தூண்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தன.
- இது ஒரு நகரம், இவற்றில் அதன் வியாபாரிகள் வைரங்கள், முத்துக்கள், நல்ல பட்டுக்கள், சித்திரத்துணிகள், குதிரைகள் மற்றும் ஒரு போர்ச்சுகீசிய பார்வையாளர் கருத்துப்படி, 'அனைத்து வகை புவியின் பொருள்களையும் கொண்டுள்ளது'.

பெரும்பாலான முக்கியமான கட்டுமானங்களும், இடிபாடுகள், பொதுவாக அரச கூடம், ஆசாரக் கூடம் என்று குறிப்பிடப்படும் இரண்டு பகுதிகளில் உள்ளன. தளத்தின் அரச கூடம் பகுதியில் உள்ள அரச கூடம், அரண்மனைகள், குளியலறைகள், கூடாரங்கள், அரச கற்கைகள் மற்றும் சம்பிரதாயப் பயன்பாட்டுக்கான கோயில்களாகத் தோன்றும் கட்டுமானங்களை கொண்டுள்ளது. புனித துங்கபத்ரா நதியின் கரையில் அமைந்துள்ள இந்த புனித நிலையம் நகரின் வடக்கு ஓரத்தில் அமைந்துள்ளது.

ஹம்பியில் பின்வரும் முக்கிய அற்புதமான கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையின் உதாரணங்களை கொண்டுள்ளது.

- அரச அரண்மனை: இது இரண்டு பெரிய மேடைகள் உட்பட மிகப் பெரிய அளவில் மூடப்பட்டதாகும், ஒரு பாதாள அறை ஒரு கருவூலமாகவோ அல்லது தனியார் பார்வையாளர்களாகவோ, வேறு பல தளங்கள், இரட்டைப்பட்டச் சுவர்கள் மற்றும் பல சுவாரஸ்யமான கட்டிடக்கலை உறுப்புகள்.
- மஹாநவமி திப்பா: சம அளவில் ஈர்க்கப்படும் மிகப் பெரிய மஹாநவமி திப்பா, ஒரு காலத்தில் அரசர் இரத்தினக்கல், தங்கத்தால் ஆன தங்கக் கட்டிகள் மற்றும் ஊர்வலங்களில் அமர்ந்து செல்வோரை கண்காணித்தார். மேடை விளையாட்டு, குதிரைகள், படையாட்கள், மற்றும் பல்வேறு வகையான வாழ்க்கையின் வெவ்வேறு அம்சங்களின் சித்தர்களைக் கொண்டு செதுக்கப்பட்டன.
- இராணியின் குளியலறை: இது மிகவும் தெளிவான ஒரு வெளிப்பாதையுடன் இருக்கிறது. ஆனால், இடைக்கோள் அழகான நீண்ட

விஜயநகர் மற்றும் பாமினி
இராஜ்ஜியங்கள் - II

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

அடித் தரைகள் கொண்டிருந்தது, அரசவை பெண்களுக்காக தாமரை வடிவ உருவத்தில் நறுமணம் கொண்ட நீரைப் பயன்படுத்தி இருந்தன.

- தாமரை மண்டபம்: இது ஒரு பார்வைக்குரிய அமைப்பாகும், இரண்டு நிலைகள் உள்ளன, கீழே உள்ள திறந்த மண்டபங்கள் மற்றும் மேலே மடங்களை கொண்டுள்ளது. ஹிந்து மற்றும் முஸ்லீம் பாணியிலான கட்டிடக்கலை கலையின் ஒரு நேர்த்தியான உதாரணம், மஹால் அதன் பெயரை அழகில் இருந்து பெற்றது, புவியியல் ரீதியாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட கூர்மையான வளைவுகள் சூரியன் ஒரு மலர் திறந்த இதழலைப் போல இருக்கும்.
- யானை தந்தங்கள்: இவை ஒரு வளைந்த நுழைவாயிலையும், பல கோபுரங்களும் ஒரு அற்புதமான அந்நாட்டு யானை தந்தங்களை பொருத்தப்பட்டிருந்தன.
- புஷ்கர்ணி: 1980 களின் நடுப்பகுதியில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட தண்ணீர் தொட்டி, ஆரம்பத்தில் அரண்மனை வளாகத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. கிட்டத்தட்ட அதன் அழகை பாடல் வரியிலும், செவ்வக வடிவ கருங்கல் துண்டுகளில் இருந்து வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள ஒரு அமைப்பாகும்.
- ஹசாரா ராமன் கோயில்: சடங்கு பயன்பாட்டிற்காக ஒரு அரச கோவில் இருந்தது. ராமாயணத்தில் இருந்து காட்சிகளை சித்தரிக்கும் பாசரங்கள் அனைத்தையும் முழு கோவில் அலங்கரித்து இருந்தது. சுவர்கள் வனப்பகுதிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவை, குதிரைகள், யானைகள் நடனம் மற்றும் சிற்ப ஆயுதங்களைக் கொண்ட சிப்பாய்கள் ஆகியவற்றைக் காட்சிப்படுத்துகின்றன. உள்ளே, நான்கு நேர்த்தியாக செதுக்கப்பட்ட கிராண்ட் தூண்கள் ஆர்த்த மண்டபத்தின் அழகை சேர்க்கின்றன.
- விஜய வித்தலா கோயில்: விஜய வித்தலா கோயில், ஹம்பிக்கு தலைசிறந்த பெருமை, கோவில் முற்றத்தில் நின்று கொண்டிருக்கும் ஒரு பெரிய ரதத்தில் உள்ளது. 56 இசைத் தூண்களுடன் கூடிய மிகப்பெரிய ரங்கா மண்டபமும் ஈர்க்கப்படுகிறது.
- விருபாக்ஸ் கோயில்: சிவபெருமானுக்கும் பத்மாதேவிற்கும் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட இந்த ஒரே ஆலயம் வழிபாட்டுக்காக பயன்படுத்தப்படுகிறது. விஜயநகர சாம்ராஜ்யத்தை முன்னிட்டு கோவிலின் பகுதிகள். ஒன்பது அடுக்கு கோபுரங்களுடன் ஹம்பி ஆலயத்தில் உள்ளது. ரங்க மந்தாவின் உட்கூரை புராணங்களில் இருந்து காட்சிகளை அழகாக வரையப்பட்டிருக்கிறது.
- லக்ஷ்மிநரசிம்மா: 6.7 மீ மோனோலித் என்ற ஆண் சிங்கம் வடிவத்தை சித்தரித்து ஏழு குதிரை மீது அமர்ந்திருக்கிறார்.
- படாவிலிங்கா: லக்ஷ்மிநரசிம்மா சிலைக்கு அருகில் அமைந்துள்ள, இது 3m உயர் மணற்கால லிங்கம், அதன் அடிப்பாகத்தை சுற்றி நிரந்தரமாக நீர் நிறைந்து இருக்கும்.
- கணேச படங்கள்: இரண்டு கணேச படங்கள் (சசவீகளு மற்றும் கடலிகளு) ஹேமகுத மலையின் சரிவுகளில் காணலாம். அவற்றில்

ஒன்று, வழக்கத்திற்கு மாறான உயரமான தூண்களுடன், மற்றொன்று திறந்தவெளி கூட்டத்திலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

விஜயநகர் மற்றும் பாமினி
இராஜஜியங்கள் - II

கோயில் கட்டுமானங்களின் சிறப்புகள்

- கோயில் கட்டுமானங்களின் சிறப்புகள் பின்வருமாறு:
- விஜய நகரப் திருக்கோயில்கள் தொடர்ந்து சுற்றி வரும் வகையில் உள்ளன.
- சிறிய சன்னதிகளில் ஒரு கர்பகிரியும், ஒரு மண்டபமும் உள்ளன.
- நடுத்தர அளவிலான கோயில்களில் கர்பகிரஹ, "கண்சி (அன்டெச்சம்பேர்), கருவறை மற்றும் வெளிப்புற மண்டபங்களை இணைக்கும் நவரங்க (மண்டபம்) மற்றும் ரங்கா மண்டபம் (மூடப்பட்ட தூண் மண்டபம்) ஆகியவை உள்ளன.
- பெரிய கோயில்கள், சோழ பாணியில் மரம், செங்கல் மற்றும் கற்கோயிலுடன் கூடிய உயரமான ரத்தினக்கோபுரம் கொண்டவை.
- ராயாஸ் என்ற சொற்றொடர், விஜயநகர ராயாஸ்களால் கட்டப்பட்ட கோபுரம் என்ற சொல்லாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
- கோபுரம் உச்சியில் அதன் பக்கத்தில் ஓய்வெடுக்க வைத்த ஒரு பீப்பாய் போன்ற ஒரு சாலாஷிகாரா உள்ளது.
- ஆண்கள், பெண், தேவர்கள் மற்றும் தேவியர்களின் வாழ்க்கை நிலைகளில் அமைந்த சிலைகள் கோபுரத்தை அலங்கரிக்கின்றன.
- மன்னர் கிருஷ்ண தேவராயரின் ஆட்சிக்காலத்தில் இந்த தமிழ் திராவிட தாக்கம் பாணியில் புகழ் பெற்றது. அடுத்த 200 ஆண்டுகளில் கட்டப்பட்ட தென்னிந்திய கோயில்களில் இது புகழ்பெற்றிருந்தது.
- பெலூரில் உள்ள சென்னகேசவ கோயிலும், ஸ்ரீசைலம் மற்றும் ஸ்ரீரங்கம் ஆகிய ஆலயங்களும், ராயகோபுரம் உதாரணங்களாகும்.
- இந்த கட்டமைப்புகளுக்கு மேலதிகமாக, நடுத்தர அளவிலான கோயில்கள் ஒரு மூடிய சிரசு மாம்பூலடோரி (ப்ரதக்ஷிணப்பதா), ஒரு திறந்த மகாமண்டபம் (பெரிய கூடம்), கல்யாணமண்டபம் (சடங்கு கூடம்) மற்றும் ஒரு கோயில் குளம் போன்ற தேவைகளுக்குப் பயன்படும் வகையில் வருடாந்திர கொண்டாட்டங்கள் உள்ளன.
- கோயில் தூண்களில் குதிரைகள் அல்லது ஹிப்போகிரிபஸ் (யாளி) குதிரைகள், அவற்றின் முன் கால்கள் தூக்கி, முதுகில் குதிரை மீது நின்று கொண்டு, சில தூண்களில் உள்ள குதிரைகள் ஏழு முதல் எட்டு அடி உயரத்தில் நிற்கின்றன. தூணின் மறுபக்கம் இந்து புராணத்தில் இருந்து பொதுவான சிற்பிகள் ஆகியவற்றை கொண்டுள்ளது.
- அத்தகைய ஹிப்போகிரிபஸ் இல்லாத தூண்கள் அனைத்து பக்கங்களிலும் அழகுபடுத்த பொதுவாக செவ்வக வடிவில் உள்ளன. சில தூண்களில் ஒரு மைய தூண் தண்டு சுற்றி சிறிய தூண் உள்ளது. இந்த தூண்களின் அடிப்பகுதி தெய்வங்கள், பெண் தெய்வங்களின் படங்கள் உள்ளன.
- அவர்களைப் படைத்த கலைஞர்களின் சாகசத் தன்மையை, ஹிப்போகிரிபஸ்-ன் வெளிப்படையாக காட்டுகின்றன.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- சதுர அல்லது பலகோணக் கோபுரங்களில் நான்கு முதல் ஐந்து அடி உயரத்தாலான செதுக்கப்பட்ட சுவர்கள் கொண்ட மண்டபம் கட்டப்பட்டுள்ளது. இவை நான்கு பக்கங்களிலும் சிறிய யானைகளுடன் அல்லது யாளி பளுஸ்ட்ராடெஸ்களுடன் (கைப்பிடிசுவர்) உள்ள நுழைவாயில்களை கொண்டுள்ளன.
- இந்த மண்டபங்களுடன் அலங்கார தூண்கள் ஆதரிக்கின்றன. பல தூண்களால் ஆதரிக்கப்பட்ட பெரிய அரங்குகள் கொண்ட ஆயிரம்
- தூண் பாணி பாராட்டப்பட்டது உதாரணமாக, 1000 தூண் ஜெயின் பாசிடி முடாபிதிரி.
- பெரிய கோயில்கள் பெண் தெய்வத்திற்கு தனித்துவமான சன்னதியை கொண்டுள்ளன. ஹஜரா ராமா, பாலகிருஷ்ணா, வித்தலா கோயில்கள் இவற்றில் சில உதாரணங்கள்.
- விஜயநகரத்திற்குள் உள்ள விட்டலப்பூர் பகுதியில் சில சன்னதிகளும், குறிப்பாக தமிழ் ஆழ்வார் துறவிகளும், மகா வைஷ்ணவ ஞானியுமான இராமானுஜச்சாரியார் ஆகியோர் புனிதப்படுத்தப்பட்டன.
- கட்டமைப்பின், ஒவ்வொரு சன்னதியும், அந்த மகானை வழிபடும் ஒரு உருவம் உள்ளது அவ்வாறு கோயில் கட்டப்பட்டது.
- ஒவ்வொரு வழிபாட்டுத் தலமும், அதன் சொந்தக் கூடத்தையும், சமையலறை மற்றும் பயணியர் உணவு கூடத்தில் ஒரு பிரிவும் கொண்டுள்ளது.

அரண்மனைகள்

ஹம்பியில் தொல்பொருள் அகழாய்வுகள் விஜய நகரப் பேரரசு கட்டியிருந்த மாளிகைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. பெரும்பாலான அரண்மனைகள் அவற்றின் சொந்த வளாகத்தினுள் நிற்கின்றன. அவை கல் அல்லது அடுக்கப்பட்ட பூமிக்கால் கட்டப்பட்ட உயரமான சுவர்கள் போன்றவைகள் ஆகும். பல மாறுதல்களைக் கொண்ட நீதிமன்றங்களின் வரிசை வழியாக அரண்மனைகள் அணுகப்படுகின்றன. எல்லா அரண்மனைகளும் கிழக்கு அல்லது வடக்கு முகமாக இருக்கின்றன. பெரிய அரண்மனைகளுக்கு பக்கவாட்டு நீட்டிப்புகள் உள்ளன. சிக்கலான வடிவத்தைக் கொடுக்கும். கிரானைட் கற்கள் கட்டப்பட்ட தளங்களில் அரண்மனைகள் கட்டப்பட்டன. மேடைகளிலும் பல அடுக்கு உருவ அமைப்புகளும், நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட எழுத்தகங்களும் உள்ளன. இந்த அலங்காரங்களில் மலர் கிரதிமுக வடிவங்கள் (பேய் முகங்கள்), யானைகள் மற்றும் விளையாடுதல் போன்ற மனித உருவங்கள் இருக்க முடியும். அரண்மனைக்குள் தூண்கள், ஒளிக்கற்றைகள், ஒளிமரங்கள் ஆகியன அகழாய்வுகளின் போது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சாம்பல் மரத்தால் ஆனவை ஆகும். மேல் மட்டத்தில் செங்கற்கள் அல்லது சுண்ணாம்பு கட்டிடம் கட்டப்பட்டு, செம்பு மற்றும் தந்தம் ஆகியவை கொண்டு இறுதி வரை வேலை செய்யப்பட்டன. அரண்மனைகள் பொதுவாக பல நிலைகளை உள்ளடக்கியவை, இரு பக்கங்களிலும் உள்ள மாடி கைப்பிடி சுவர்கள் அழகுப் படுத்திய படிகள், யாழி (கற்பனை மிருகம்) அல்லது யானை சிற்பங்கள் போன்றவை உள்ளடக்கியவையாகும். அரண்மனைக்குள் நுழைவாயிலும் கோயில் மண்டபங்களும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன.

அரண்மனைக்குள்ளே உள்ள நீர் தொட்டிகள் நந்தியின் செதுக்கப்பட்ட அலங்கார நீர் சுழல்களால் தொட்டியில் நீர் ஓட்டத்தை அனுமதிக்கின்றன. பொதுவாக அரண்மனை வளாகத்தினுள் கிணறுகள் மற்றும் சன்னதிகளும் காணப்படுகின்றன.

8.2.2 கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையில் கிருஷ்ண தேவராயரின் பங்களிப்புகள்

கிருஷ்ண தேவராயர் சில அற்புத ஆலயங்களை காட்டினார், இவர் திருப்பதி வெங்கடேஸ்வரரின் பக்தர் ஆவர். மக்களின் நலனை பற்றி அதிகம் அக்கறை கொண்ட அவர், முதன்மையான தகவல்களை பெற பேரரசின் வழக்கமான சுற்றுலாக்களை மேற்கொண்டார். டொமிங்கோ பயஸ் கூறுகையில், 'விஜயநகர நகரம் மிகவும் அழகாகவும், உலகிலேயே மிகச் சிறந்த நகரமாக இருந்தது. கிருஷ்ணதேவராயர், விஜயநகருக்கு அருகில் ஒரு புதிய நகரத்தை கட்டியதோடு, தனது தாயார் நாகலா தேவியை அடுத்து நாகலியூரா என்று பெயரிட்டார். மேலும், கிருஷ்ணசுவாமி, வித்தலா சுவாமி கோயில்கள், பேரரசின் தலைநகரில் பல மதச்சார்பற்ற கட்டிடங்கள் ஆகியவற்றை அவர் நிர்மாணித்திருக்கிறார். இது ஹம்பியில் இன்னமும் காணப்படுகிறது. இவரது பெயர் வித்தலா கோயில், கிருஷ்ண கோயில், விருபக்ஷ கோயில் ஆகியவைகளுடன் தொடர்புடையது. கிருஷ்ணா கோயில் ஒரு பாழடைந்த கோவில், தெற்கே ஹம்பி மற்றும் ஹேமகுடா மலை. ஓரிசாவில் அவரது ராணுவப் பிரச்சாரத்திற்குப் பின்னர் கட்டப்பட்டது. இக்கோவில் இரட்டை அடைப்பு அடங்கியிருக்கிறது. கோயிலின் பகுதிகளும், அதன் வளாகமும் இடிந்து விழுந்துள்ளன. சில திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டாலும், பொதுவாக மோசமான நிலையிலேயே உள்ளது.

விருத்தசேக கோயிலின் முக்கிய புரவலர் கிருஷ்ண தேவராயர் ஆவார். கோயிலின் அனைத்து கட்டுமானங்களையும், மைய தலையணை மண்டபமும், இந்தக் கோயிலுடன் அவர் சேர்க்கக் கூடியது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. கோயிலின் உள் முற்றத்தை அணுகும் வகையில் நுழைவாயில் கோபுரம் உள்ளது. இந்த மண்டபத்திற்கு பக்கத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட கல் மீது கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. கிருஷ்ணா தேவராயரின் இந்த மண்டபத்தை கி.பி. 1510 ல் இயக்கி உள்ளார்.

8.2.3 பாமினி பேரரசின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சி

இந்தப் பிரிவில் பாமினி பேரரசின் கீழ் கலை, கட்டிடக்கலை வளர்ச்சி பற்றி விவாதிப்போம்.

பிஜப்பூர்

ஆதில் ஷாஹி மன்னர்களின் (1489–1686) ஒரு காலத்தில் பிஜப்பூர் மசூதிகள், அழகான கல்லறைகள், அரண்மனைகள், காவல் கோபுரங்கள் மற்றும் வலுவான நுழைவாயில்கள், சுற்றிலும் மைல் தொலைவில் உள்ள பெரிய கோல் கும்பாஸ் என்ற அமைப்பு கொண்டு வந்து கொண்டுள்ளது.

கோல் கும்பாஸ்: பீஜாப்பூருக்கு முகம்மது அடில் ஷாவின் இந்த பிரம்மாண்டமான மகோற்சவம் குறித்து ஒருவர் வியப்படைவர். ஒரு ஒலி

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

மற்றும் கட்டிடக்கலை வியப்பு, அது தூண்களின் ஆதரவு இல்லாத உலகின் இரண்டாவது பெரிய மண்டபமாகும். 1659 ல் கட்டப்பட்டது, அதன் மிக அதிக கைதுசெய்யப்பட்ட அம்சங்கள் நான்கு மூலைகளிலும் உள்ள ஏழு அடுக்கு கோண தூண்களாக உள்ளன. கோல் கும்பாஸ் பிரம்மாண்டமான மரத்தால் ஆன கல்லும் மல்கோவும் கொண்ட பிரம்மாண்ட பட்டைகள் ஆகும். வியக்கத்தக்க விசித்திரமான படத்தொகுப்பு, பதினொரு முறை மெல்லிய விசித்திரமாக ஒளி எழுப்புகின்றன.

பீதர்

பீதர் என்பது கர்நாடகாவின் வடக்கு மாவட்டமாகும். இடைக்காலப் பீதர், கற்றல், பண்பாட்டு அணிவகுப்பும், தலைநகரமாக விளங்கும் ஒரு இருக்கை என்ற வகையில், இது பரவலாக புகழ் பெற்றது. பீதர் ஏறத்தாழ 'புவியியல்' தக்காணத்தின் மையத்திலும், 'வரலாற்று' தக்காணத்தின் கிழக்கு எல்லையிலும் அமைந்துள்ளது. ஆரம்பத்திலிருந்தே பண்பாட்டின் பல நிழல்களை அது சந்திக்கும் இடமாக அது இருந்தது.

பீதர் வரலாறு நிறைய உயந்த மற்றும் தாழ்ந்த, துரோகத்தையும், இரத்தக்களரி கதைகளையும் கொண்டிருந்தது. எனினும் நல்ல நிர்வாகத்திலும் கலை, கட்டிடக்கலை, இலக்கியம் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்கும் இது குறித்தது. பீதர் நகரில் உள்ள வரலாற்று நினைவுச் சின்னங்கள் மற்றும் தளங்கள், துக்ளக், பாமினி, பாரிட் ஷாஹி, ஆதில் ஷாஹி, முகலாய மற்றும் நிவாமி போன்ற வரலாற்றின் வெவ்வேறு காலகட்டங்களைச் சேர்ந்தவை. கட்டடக் கலையை பொறுத்தவரையில், இந்து, துருக்கிய மற்றும் பாரசீக கைவினைஞர்களின் கலவையாகும். பீதர் நினைவுச் சின்னங்களில் காணப்படும் சில வடிவமைப்புகளிலும் அலங்கார கோலங்களும் இந்தியாவிற்கு தனித்துவமானவை.

பிதார் கோட்டை: இந்த கோட்டை நாட்டிலேயே மிகவும் வலிமையான கோட்டையாக கருதப்படுகிறது. அரண்மனைகள், மண்டபங்கள் மற்றும் ஒரு மசூதியிலும் முக்கிய கோட்டை வளாகம் இயங்கி வந்தது. கோட்டை வளாகம் மற்றும் நகரத்தில் பாதுகாப்புக்காக தனித்தனி கோட்டைகள் இருந்தன. பீதர் நகரத்தின் திட்டம் ஐங்கோணங்கள் ஆகும்.

பாமினி கல்லறைகள்: பாமினி சுல்தான்கள் பெரிய புதைகுழிகள் அல்லது கல்லறை கல் / கல்லறைகளை கட்டியெழுப்ப விரும்பின. பீதர் கிழக்கே 4 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள அஷ்டீர் என்ற இடத்தில் அவர்களது காலகட்டத்தின் பல கம்பீரமான மாயப் பணிகள் உள்ளன. பீதர் வருகை என்பது அஷ்டீருக்கு சென்று விடாமல், நிறைவேறாமல் உள்ளது.

இவை அனைத்திலும் ஒரு வரிசையில் பன்னிரண்டு அற்புதமான கல்லறைத் தோற்றங்களாவது இருக்கின்றன. அழகிய அறைகள், நிசைகள், உயர்ந்த தோல்கள் அனைத்தும் இந்தக் கல்லறைகளை அமைக்கச் செய்கின்றன. அஹமத் ஷா-அல்-வாலி அவர்களின் கல்லறை ஒரு இருண்ட பின்னணியில் தங்கத்தால் எழுதப்பட்ட வசனங்கள் அதன் சுவர்கள் அறியப்படுகிறது. உள்புறம் நேர்த்தியான ஓவியங்கள் அலங்கரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன.

சுல்தான் அலாவுதீனின் கல்லறை - ஷா II ஒரு அடுக்கு சட்டகம் மற்றும் செதுக்கல்களை கொண்டுள்ளது. இங்குள்ள மற்ற கல்லறைகளில்

மரப்பொறியால் கட்டப்பட்டுள்ளது. கல்லறைகளில் உள்ள அரைப்பான்கள், ஸ்தோஸ்கோ வேலையுடன் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன.

முஹமது கவனின் மடராசா: முகமது கவான் கற்றலை மிகவும் நேசிக்கும் ஒரு மனிதராக கருதப்படுகிறார். குரசன் மடராசாவின் வழியில் கட்டப்பட்ட மற்றும் பராமரிக்கப்படும் மடராசாவை அவர் நிறுவினார். இந்த திணிப்பும் விசாலமான அமைப்பும் ஒரு கட்டிடக்கலை மாணிக்கமாக கருதப்படுகிறது. இந்த அமைப்பு செவ்வக வடிவில், 4624 சதுர மெட்ரிக் பரப்பளவில் கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த கட்டிடம் நீல ஓடுகள் மூலம் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது, அதன் துண்டுகளை கூட பார்க்க முடியும்.

மடராசா ஒரு மசூதி, ஒரு நூலகம், விரிவுரை அரங்குகள், பேராசிரியர்களின் குடியிருப்புகள் மற்றும் மாணவர்களின் ஒரு திறந்த முற்றத்தை நோக்கியிருந்த மூன்று அடுக்குமாடி கட்டிடத்தை கொண்டது ஆகும். அரபு, பாரசீக, இறையியல், தத்துவம், வானியல் மற்றும் கணிதம் ஆகியவை இங்கு இலவச உணவு மற்றும் தங்குமிட வசதிகளைக் கொண்டு பயிற்றுவிக்கப்பட்டன.

பீதர் நகருக்கு தெற்கே உள்ள ஒரு பரந்த மேடையில் அமைந்துள்ள முகமது கவனின் கல்லறை ஒரு 'தவறு இல்லாத தியாகி', அவருடைய 'நியாயமற்ற தூக்கு' இவற்றை பற்றி பேசும் ஒரு கல் கட்டமைப்பு கொண்ட எளிமையான அமைப்பாகும்.

குல்பர்கா

கர்நாடகாவின் மிகப் பெரிய மாவட்டமான குல்பர்கா, நிகழ்காலத்துடன் கூடிய காலங்களை கொண்ட நிலமாக உள்ளது. இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தக்காண பிராந்தியம் பல ராஜ்ஜியங்களின் ஒரு பகுதியாகவே உள்ளது. இவற்றில் முக்கிய பங்கு ராஷ்டிரகூடஸ் மற்றும் பாமினிகள் ஆவர். கட்டிடக்கலை மகிழ்விக்கும் ஒரு புதையல் வீடு, குல்பர்கா பல இயற்கை எழும் பல இந்திய-சாராசெனிக் நினைவுச்சின்னங்களின் பெருமைக்காக புகழ் பெற்றது. இது வரலாற்றின் பக்கங்கள் வழியாக ஒருவரை பின்னோக்கி அழைத்துச் செல்லும் இடமாக உள்ளது.

குல்பர்கா கோட்டை: வாரங்கல் ராஜா குல்சந்த் முதலில் கட்டப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது, குல்பர்கா கோட்டை பின்னர் அலாவுதீன் பஹமானால் பலப்படுத்தப்பட்டது. 20 கி.மீ. பரப்பளவில் 20 ஏக்கர் பரப்பளவைக் கொண்ட கோட்டையானது, கோட்டையில் 30 அடி நீளமும், மேற்கு ஆசிய மற்றும் ஐரோப்பிய இராணுவ கட்டமைப்பின் கலவையைப் பிரதிபலிக்கிறது. 25 அடி கொண்ட இந்த பாமினிகள் பயன்படுத்திய பீரங்கிகள் கோட்டையினுள் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஜும்மா மசூதி: 1367 இல் நிறைவடைந்தது. கோட்டையினுள் உள்ள இந்த பிரமாண்ட மசூதி, இன்னும் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் ஒரு ஆனந்தமான நினைவுச் சின்னம். ஸ்பெயினில் உள்ள கார்ட்டோவா பள்ளிவாசலைப் போலவே ஜும்மா மசூதி 38,000 சதுர அடி பரப்பளவை உள்ளடக்கியது. ஐந்து பெரிய தோல்கள் மற்றும் 250 அரைகள் இந்த மசூதியின் அழகை கூட்டுகிறது. அது அதன் கட்டிடக்கலையின் வலுவான பாரசீக தொடுகையினை காட்டுகிறது.

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

சுவாஜா பண்டா நவாஸின் தர்க்கா: 1407 முதல் 1422 வரை குல்பர்காவில் வாழ்ந்த சூ.பி ஞானி, இஸ்லாமியர்கள் மற்றும் பிற மத மக்களால் மதிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவரது தர்காவில், தங்க வர்ணம் மற்றும் துருக்கிய மற்றும் ஈரானிய பாணிகளில் ஓவியங்கள் வரையப்பட்ட குர்ஆன் வசனங்கள் உள்ளன. வளாகத்தில் உள்ள ஒரு நூலகம் வரலாறு, தத்துவம், மதம் ஆகிய 10,000 மேற்பட்ட அரிய நூல்களை கொண்டுள்ளது. கடந்த 15 ஆம் சாகித் மாதத்தில் புனிதர் பட்ட வருடாந்திர உருஸ் நாடு முழுவதும் இருந்து பக்தர்களை ஈர்க்கிறது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. ஹாபின் நகரின் முக்கிய அம்சங்கள் யாவை?
2. பீதர் கோட்டை நாட்டின் மிகவும் வலிமையான கோட்டைகளில் ஒன்றாக கருதப்படுகிறது, ஏன்?
3. தாமரைப் மஹால் அமைப்பு யாது?

8.3 விஜயநகர மற்றும் பாமினி பேரரசின் வீழ்ச்சி

இந்த பிரிவில் விஜயநகர மற்றும் பாமினி பேரரசின் வீழ்ச்சி பற்றி விவாதிப்போம்.

8.3.1 விஜயநகரப் பேரரசு

விஜயநகரம் கி.பி. 1560 ஆம் ஆண்டு தக்காணத்தில் உச்ச சக்தியாக விளங்கியது. சுமார் இருபது மாதங்களாகவே ராம் ராய், முஸ்லிம் ஆட்சியாளர்களை தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தார். அகமதநகர், கோல்குன், பீதர் ஆகிய மூன்று முஸ்லீம் அரசுகளை விஜயநகர இராணுவ வலிமை கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்து, விஜயநகர தயவில் பீஜப்பூரை வைத்திருந்தது தவறில்லை என்று கூறுகின்றனர்.

விஜய நகர இராஜ்ஜியத்தின் வீழ்ச்சியும், ரக்ஸாஸி-தங்கடி போரும்

ராம் ராய் அவர்களின் பொதுவான கருத்துகள் சாதகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதை தக்காண முஸ்லிம் இராஜ்ஜியம் தெளிவாகக் கண்டது. அவர்கள் அனைவரும் விஜயநகரில் பெருகி வரும் சக்தியை கண்டு பயந்து, கூட்டு வேறுபாடுகளை மறந்து ஒன்றாக வர முடிவெடுத்தனர். அனைத்து முஸ்லீம் அரசுகளும் விஜயநகருக்கெதிராக ஒரு கூட்டமைப்பை நுழைக்க முடிவெடுத்தனர். இப்ரஹாம் குதுப்ஷா மற்றும் ஹசைன் நிஷாம்ஷா மீது விஜயநகர் பெரும் தீங்கு விளைவித்தது. எனவே, கூட்டமைப்பு உருவாக வேண்டும் என்பதில் அவர்கள் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக் கொண்டனர். இந்த கூட்டமைப்பு உருவாகுவதற்கான காரணங்கள் குறித்தும், ரக்ஸாஸி-தங்கடி என்ற போரின் பின்னணி குறித்தும் வரலாற்றாசிரியர்கள் பரவலாக வேறுபடுகின்றனர். விஜய நகர ஆட்சியாளர்கள் முஸ்லீம் பெண்கள் மகூதிகளைத் தாக்கி, கேவலப்படுத்திவிட்டார்கள் என்றும் புனித குர்ஆனையை மதிக்கவில்லை என்றும் .பெஷ்டா எழுதுகிறார். ஆனால், எந்த சுயாதீன ஆதாரமும் இந்தக் கருத்தை உறுதிப்படுத்தவில்லை. ஐந்து

குறிப்புகள்

முஸ்லிம் சுல்தான்கள், ராம் ராயை எதிர்த்தார்கள். ஆனால், முஸ்லிம் வரலாற்றாசிரியர்கள் அதிலிருந்து பெரர் என்ற பெயரை விட்டுவிட்டனர் என்று இந்து வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். விஜயநகர அரசுக்கெதிராக மாபெரும் கூட்டமைப்பை உருவாக்குவதில் முஸ்லிம் சுல்தான்கள் எத்தகைய முன்னணியில் இருந்தார்கள் என்ற கேள்வியும் கூட கருத்து வேறுபாட்டை அதிகரித்தது.

∴பெஷ்டா கருத்துப்படி, இந்த திட்டம் பீஜாப்பூரின் அடிஷாவுடன் தோன்றியது. ஆனால், அது அகமத் நகரைச் சேர்ந்த ஹசைன் நிம்ஷாவிடம், ஷிராஷி பண்புகளைக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த கூட்டமைப்பு உருவாவதற்கு உண்மையான காரணம், விஜயநகர அதிகாரம் பெருமளவு உயர்ந்திருந்தது மற்றும் தக்காணத்தில் இருந்த முஸ்லிம் சுல்தானியர்கள் அனைவரும் அதைப் பொறுமையோடு பார்த்தனர். விஜயநகர அதிகாரம் ஒடுக்கப்படும் வரை அவர்கள் அமைதியாக ஆட்சி செய்ய முடியாது என்பதை உணர்ந்தார்கள். விஜயநகர ராம் ராய் அவர்களின் குறும்புக்காரப் பழக்கம் இந்தக் கூட்டமைப்புக்கும், அதனை தொடர்ந்த போருக்கும் பொறுப்பாக இருந்தது. போருக்கான காரணங்கள் என்னவாக இருந்தாலும், கோல்குண்டாவின் இப்ரஹாம் குதுப்ஷா, அலி அடிஷா மற்றும் ஹசைன் நிம்ஷாப் ஆகியோரை ஒன்று சேர்த்து உறுதியான நடவடிக்கைகளை எடுத்தார். அவை, சோழப்பூர் மீதான கட்டுப்பாட்டிற்கு பொதுவான முரண்பாட்டை ஏற்படுத்தியது. விஜய நகரப் பகைவரை தோற்கடிப்பதற்கான பொதுவான காரணத்திற்காக, தமது பரஸ்பர விரோதப்போக்கை கைவிடவும், ஒரு திருமண கூட்டணியால் தங்கள் நட்பை ஒருங்கிணைக்கவும், மற்ற ஆட்சியாளர்களையும் இப்ரஹாம் குதுப்ஷா ஒருங்கிணைத்தார். இந்த உடன்படிக்கையின்படி, ஹசைன் நிம்ஷா தன் மகன் சந்த் பீபி, அலி அட்லஷாவுக்கு திருமணம் செய்து கொண்டு சோழப்பூரை வரதட்சணையாக கொடுத்தார். ஹசைன் நிம்ஷாவின் மூத்த மகன் முர்தஸாவை அலி அடிஷாவின் சகோதரியை மணந்து கொண்டார்.

கி.பி. 1559-ல் கோல்குண்டாவின் இப்ரஹாம் குதுப்ஷா, ஹசைன் நிம்ஷாவின் மகளை மணந்து கொண்டார். பீதர் என்ற அலி பிதர்ஷா கூட்டமைப்பின் உருவாக்கம் முழுமை பெறும்பொழுது கூட்டமைப்பில் சேர்ந்தார். அவர் விஜயநகர ஆட்சியாளரிடம், முடிச்சூர், முட்கால் கோட்டைகளை திரும்ப பெறவேண்டும் என்று கோரினார். ராம் ராய் இந்த கோரிக்கையை செவிமடுக்கவில்லை. பிறகு, தக்காண சுல்தானின் ஒருங்கிணைந்த முஸ்லீம் படைகள் விஜயநகரம் நோக்கி முன்னேறி, (28 டிசம்பர் கி.பி. 1564) டாலேடாவில் கூடாரம் அமைத்து தங்கினார். ∴பெஷ்டா கருத்துப்படி, இந்தப் போர் தாலிகோடாவில் நடந்தது. ஆனால், ரக்ஸாசி மற்றும் தங்கிடி என்ற இரண்டு கிராமங்களுக்கும் இடையே நடந்த போரின் உண்மையான களம் இருந்தது. எனவே, இது தாலிகோடா போர் என்று குறிப்பிடாமல், ரக்ஸாசி தங்கிடி போர் என்று வரலாற்று அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இரண்டு சேனைகளும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரிடையாக நின்றன. 25 ஜனவரி கி.பி. 1565 அன்று போர் தொடங்கியது.

ஆரம்பத்தில் முஸ்லீம் கூட்டமைப்பின் படைகள் தோற்கடிக்கப்பட்டன. ஆனால், பின்னர் முஸ்லீம் படைகள் விஜய நகர இராணுவத்தில் உள்ள பீரங்கிகள் மூலம் நாசமாக்கப்பட்டன மற்றும் அதன் குதிரை படைகள் அவர்களை நிறுத்தாமல் சேதத்தை ஏற்படுத்தின. இந்த நெருக்கடியின் போது, விஜயநகரப்

குறிப்புகள்

படையில் இருந்த முஸ்லீம் ஜெனரல்கள் தங்கள் இராணுவத்துடன் சேர்ந்து தங்கள் சக மதவாதிகளின் பக்கம் சென்றனர். இது போரின் போது ஏற்பட்ட ஒரு பேரிழப்பாகும். ராம் ராய் சுற்றி வளைக்கப்பட்ட போது, ஹசைன் நிம்ஷா உடனடியாக சிறையிலடைக்கப்பட்டார். வெற்றி பெற்றவர்கள் விஜயநகரப் பகுதியில் நுழைந்து ஐந்து மாதங்கள் அங்கு சென்று படுகொலை, சூறையாடல், நாசமும், அழிவும் செய்தனர். எல்லா வெளிநாட்டுப் பயணிகளையும் புகழ்ந்த விஜயநகரம், அதன் மறு கட்டுமானம் சாத்தியமற்றது என்ற அளவுக்கு பாழாகிவிட்டது. விஜய நகரப் பேரரசின் மகிமைக் காலம், இந்தப் போருக்குப் பின் முடிந்திருக்கும் என்று கூறப்படுகிறது. விஜய நகரப் பேரரசு தொடர்ந்து சுருங்கிப் போய் தென்னிந்தியாவில் அதன் அரசியல் முக்கியத்துவத்தை இழந்தாலும், அடுத்த ஆட்சியாளர் திருமால், தக்காண சுல்தான்களுடன் ஒரு உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்து, ராம் ராய் அவர்களிடமிருந்து பறித்துவிட்ட எல்லாப் பொருட்களையும் திரும்ப அளித்தார். கி.பி. 1568 இல், இரண்டாம் நிலையில், உண்மையான ஆட்சியாளர் திருமாலால் ராய் என்பவரின் மகன், தனது புதிய தலைநகரை பெனுகண்டா என்று ஆக்கி, பெயரளவிலான ஆட்சியாளரான சதாசிவ் ராயை கொலை செய்தார். இதன் மூலம் விஜயநகர மூன்றாம் வம்சம் ஒரு முடிவுக்கு வந்து, அரவிடு அரசவை நிறுவப்பட்டது.

இந்த வம்சத்தின் முக்கிய ஆட்சியாளர்களான - திருமால்ராய் (கி.பி. 1568-1572), ஸ்ரீ ரங்கா I (கி.பி. 1572-1585), வெங்கட ராய் II (கி.பி. 1586-1614), ஸ்ரீ ரங்கா II (கி.பி. 1614-1617), ராம்தேவ் ராய் (கி.பி. 1618-1630), வெங்கட III (கி.பி. 1630-1642) மற்றும் ஸ்ரீ ரங்கா III (கி.பி. 1642-1649). 1649 ஆம் ஆண்டில், பீஜாப்பூர் மற்றும் ஸ்ரீ ரங்கா III ஆகியவற்றிற்கு முன்பே இந்த ராஜ்ஜியம் தன்னை சரணடைய வேண்டியிருந்தது. ஆனால், 1672 ஆம் ஆண்டு மைசூரில் தங்கியிருந்த போது, இழந்த ஆட்சியை மீண்டும் அடைவது என்ற ஒன்று வெறும் கனவாக போனதோடு, இறந்து போனார்.

விஜயநகர மற்றும் பாமினி பேரரசுகள் இடையே ஏற்பட்ட
மோதலுக்கான காரணங்கள்

விஜயநகர மற்றும் பாமினி பேரரசின் மோதலுக்கான காரணங்களை நாம் ஆராய்வோம்.

ரெய்ச்சூர் டொனாப் பகுதி

இரு பேரரசுகள் இடையே ஏற்பட்ட மோதலுக்கான முக்கியக் காரணம், ரெய்ச்சூர் என்ற பகுதி. இவ்விரு சக்திகளும் கிருஷ்ணா, துங்கபத்ரா ஆகிய ஆறுகள் இடையே அமைந்துள்ள இந்த வளமான பகுதியில் தங்கள் பிடியை நிறுவ விரும்பினார்கள். இது புக்கா ரியா 1, ஹரிஷார் II ஆகிய பகுதிகளில் ஏற்பட்ட மோதலுக்கான ஒரே முக்கியக் காரணமாக இருந்தது.

வைர சுரங்கங்கள்

சில வரலாற்று அறிஞர்கள், கோல்குடாவில் உள்ள பாமினி சாம்ராஜ்ஜியத்தில் வைர சுரங்கங்கள் இருந்தன என்றும், அவர்கள் மீது தங்கள் பிடியை நிலைநிறுத்துவதன் மூலம் விஜய நகர ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் பேரரசை செழிப்பாக ஆக்க விரும்பினர் என்றும் கருதுகின்றனர்.

ஏகாதிபத்திய இலட்சியம்

விஜயநகர, பீஹன் அரசுகள் ஆகிய இரண்டின் ஆட்சியாளர்களும் பேரரசுக் கோட்பாட்டின் ஆதரவாளர்களாகவும், பேராவலுடையவர்களாகவும் இருந்தனர் என்பது சில அறிஞர்கள் கருத்து. அவர்கள் ஒட்டுமொத்த தக்காணத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு தமது பேரரசை விரிவுபடுத்த விரும்பினர். எனவே, புதிய பிராந்தியங்களை கையகப்படுத்தி, சில சமயங்களில் இழந்த நிலப்பகுதியை மீண்டும் பெறுவதற்கு இருவருக்கும் இடையே மோதல்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன.

குறிப்புகள்

ரேவதி த்விபா (கோவா)

ஒரு சில வரலாற்று அறிஞர்கள், விஜயநகர மன்னர்கள் அயல்நாட்டு வாணிபத்தைப் பெருக்கவும், உயர்ந்த இன மக்களின் குதிரைகளைக் கையகப்படுத்தவும், பாமினி பேரரசின் எல்லைகளின் மேற்குக் கடற்கரையில் இந்த தீவு அமைந்துள்ளதால், ரேவதி த்விபாவை ஆக்கிரமிக்க விரும்பினர்.

விஜயநகரால் பெருகும் சக்தி

கி.பி. 1560-ல் விஜயநகர மன்னர்கள் தென்னிந்தியாவின் மிக உயர்ந்த நிலையை ஆக்கிரமிக்க வந்திருந்தனர். அகமத்நகர், கோல்குன்டா, பீதர் ஆகிய மூன்று ராஜ்ஜியங்களின் சக்தியையும் அது முழுமையாக அடக்கி, பீஜாப்பூரின் மீது விஜயநகர மன்னர்களுக்கு இரக்கம் இருந்தது. விஜயநகர வளர்ச்சியடைந்து வந்தது. இந்த அதிகாரம் தக்காணத்தின் முஸ்லீம் சுல்தானியப் பேரரசைப் பயமுறுத்தி, அவர்களின் பரஸ்பர வேறுபாடுகளை மறந்து, ஒரு கூட்டமைப்பை அமைத்து விஜயவாடாவில் போராட்டம் நடத்த முடிவெடுத்தது.

விஜயநகர முஸ்லீம்களின் மத உணர்வுகளை துன்புறுத்துதல்.

சில அறிஞர்களின் கருத்துப்படி, அகமத் நகருக்கு எதிரான தனது போராட்டத்தில் பல கொடுமைகளை விஜயநகரம் செய்தது (கி.பி. 1522). பல முஸ்லீம் பெண்கள் அவமானத்திற்கு ஆளாவார்கள். விஜய நகரப் படைகள் மகூதியைக் கேவலப்படுத்தியது மட்டுமன்றி, பரிசுத்த குர் ஆணையும் அவமதித்தது. இது பாமினி இராஜ்ஜியத்தின் வீழ்ச்சியின் காரணமாக, விஜயநகரில் நடந்த ஒரு போராட்டத்தில் ஒன்றாக வர சுல்தானிய எழுச்சி ஆணை பிறப்பித்தது.

8.3.2 பாமினி பேரரசு

பாமினி இராஜ்ஜியத்தின் வீழ்ச்சிக்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. அவற்றில் சில முக்கிய காரணங்கள் பின்வருமாறு:

- (i) அக சதிகளும் உள்நாட்டுப் போர்களும்: அதன் 175 ஆண்டு ஆட்சிக் காலத்தில், பதினேழு சுல்தான்களிலும் பாமினி வம்சம் இருந்தது. அதில் ஐந்து பேர் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். மூன்று பேர் கொல்லப்பட்டனர். இரண்டு குருடர்களும் இறந்தனர். எனவே, நிச்சயமான வாரிசரிமை விதிகள் இல்லாத காரணத்தால், இடைவிடாத அரச குடும்பங்களும்,

குறிப்புகள்

உயர் அதிகாரிகளும் பண மற்றும் உடல் ரீதியான சேதத்தை ஏற்படுத்தி, ஒழுக்கவியல் வளர்ச்சிக்கு பங்களித்தார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. சுல்தான் ஷஹாபூட்டின் முகமதுவின் ஆட்சிக் காலத்தில், ராணியின் தாயார் கான்-ஐ-ஐஹாணை தூக்கிலிட உத்தரவிட்டார்.

(ii) அசல் மக்கள் மற்றும் அப்சலர்களின் (அயல்நாட்டுக் குடியேறிகள்): பாரசீகம் மற்றும் துருக்கியிலிருந்து இந்தியாவில் வந்து குடியேறிய அந்த ஆர்வலர்களால் பாமினி ராஜ்ஜியம் நிறுவப்பட்டது என்று சில வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள். அவர்களுக்கும், ஆதிவாசிகளுக்கும் இடையே ஆழ்ந்த விரோதம் இருந்தது. தக்காணம், இஸ்லாமியர்களுக்கு தர்மசங்கடத்தை ஏற்படுத்திவிட்டது. ஒவ்வொரு வெற்றிக்கான முழு கடனையும் தங்கள் கட்சிக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்றும், எதிர் கட்சிகளின் மீது ஒவ்வொரு தோல்விக்கான பழிகளை போடவும் அவர்கள் விரும்பினர். இந்த கட்சி போட்டியில், முகமது கவான் போன்ற பலி துன்பங்களுக்கு இரையான ஒருவர் பாதிக்கப்பட்டார். அவர் 35 ஆண்டுகளாக பாமினி ராஜ்ஜியத்திற்கு சேவையாற்றியிருந்தார். ஆனால், கட்சி அரசியல் அவரது படுகொலைக்கு வழிவகுத்தது. அவரது இறப்புக்கு பிறகு, குறுகிய காலத்திற்குள் பாமினி ராஜ்ஜியம் சிதைந்து போனது.

(iii) சில ஆட்சியாளர்களின் மதவெறி: சில பாமினி ஆட்சியாளர்கள் மத வெறியர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் இந்து பாடங்களுக்கு உண்மையான உணர்ச்சி ஒருமைப்பாட்டை காட்டவில்லை. பாமினி சுல்தான்கள், தக்காணத்தில் இஸ்லாமிய கலாச்சாரத்தை பிரச்சாரம் செய்ய, அவர்களின் கடவுள் கொடுத்த கடமை என்று கருதினார்கள். இந்துக்களைவிட முஸ்லீம்கள் குறைவாக எண்ணிக்கையில் இருந்தனர். பல காலம் அவர்கள் ஜிஹாத் (சிலுவை) என்ற கோஷத்தை எழுப்பினார்கள். தொடர்ந்து வந்த போரில் பெரும் எண்ணிக்கையில் முஸ்லீம் வீரர்கள் உயிரை இழந்தனர். இந்துக்களை ஒரு பொது படுகொலை செய்ய முயன்ற சுல்தான்கள், இந்துக்களின் மதவெறி வெறியை தூண்டிவிட்டனர். இவ்வாறாக பாமினி பேரரசு வலுவடைந்தது.

(iv) குறைபாடுள்ள வெளியூறவுக் கொள்கை: பாமினி சுல்தான்கள், மால்வா, கான்டெஸ், குஜராத், விஜயநகர் மற்றும் தெலுங்கானா போன்ற அண்டை மாநிலங்கள் மீது போர் மற்றும் பகைமை கொள்கையை பின்பற்றினார்கள். பெரும்பாலான சுல்தான்கள் தங்கள் இராணுவ சாதனைகளால் புகழ் பெற முயன்றனர் அவர்களில் மிகச் சிலரே பொது நல நடவடிக்கைகளுக்கு தங்கள் நேரத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். அவர்களது அணுகுமுறை பாமினி என்ற அரசை வலுவிழக்கச் செய்தது.

(v) மாகாண ஆளுநர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட அதிகப்படியான அதிகாரம்: பாமினி பேரரசை அமைத்தவரின் காலத்திலிருந்து, நான்கு பெரிய மாகாணங்களைச் சேர்ந்த ஆளுநர்கள் (ட்ராபஸ் என்று அழைக்கப்பட்டனர்) வருவாயைச் சேகரித்து, ஒரு பெரிய படையை பராமரிக்க உரிமை பெற்றனர். அவர்கள் மீது மத்திய அரசு பெரிய கட்டுப்பாட்டை விதிக்கவில்லை. முகமது கவான் அவர்களை எட்டு பகுதிகளாக பிரிக்க முயன்றார். அவற்றை மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டின்

கீழ் கொண்டு வர முயன்றார். ஆனால், அவரைத் தொடர்ந்து வந்த சுல்தான்கள் அவர்களது இலட்சியம் மீது கைவைக்க முடியவில்லை. அவர் இறந்த உடனேயே அவர்கள் தங்களை சுதந்திரமானவர்கள் என்று அறிவித்துக் கொண்டனர். இதற்கு எதிராக, மத்திய அரசாங்கம் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை.

- (vi) நிதி ஏற்றத்தாழ்வு: பாமினி பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு முக்கியக் காரணம், அங்கு நிலவிய நிதி ஏற்றத்தாழ்வாக இருக்கும் என்று சில வரலாற்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். கி.பி. 1470 முதல் 1474 வரை, ரஷ்ய வர்த்தகர் அடன்சியூவ் நிகிடின் பிதார் நகரில் தங்கியிருந்தார். பேரரசின் மக்கள் தொகை மிகவும் அதிகம். ஆனால், சாதாரண மனிதனின் நிலை பரிதாபகரமாக இருந்தது. ஆனால், அமீர்கள் மிகவும் பணக்காரர்கள், ஆடம்பரமான வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர். அப்போது பாமினி நீதிமன்றம், நிர்வாக குறைபாடுகள் விஜயநகர மற்றும் பிற அரசுகளுக்கெதிராக பாதுகாக்கப்பட்ட போராட்டம் ஆகியவற்றின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

4. பாமினி பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கான காரணத்தை கூறுக?
5. பாமினி பேரரசின் ஐந்து சுதந்திர ராஜ்ஜியங்கள் யாவை?
6. அரசவிக அரசர்களின் ஆட்சியாளர்களைப் பட்டியலிடுக.

8.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும்
வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. ஹாபின் நகரின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:
 - (a) மாளிகைகள், மரங்கள் அற்ற கோயில்கள், பெரிய காடுகள், சந்தைகள், மீன் வகைகள் மற்றும் அரச யானைகளின் உருவங்கள், மற்றும் செதுக்கப்பட்ட தூண்கள் ஆகியவை இருந்தன.
 - (b) வணிகர்கள் வைரம், முத்துக்கள், நேர்த்தியான பட்டுகள், குதிரைகள் மற்றும் ஒரு போர்ச்சுகீசிய பார்வையாளரின் கருத்துப்படி 'புவியில் உள்ள எல்லா வகையான பொருட்களுக்கும்' ஒரு நகரம் இருந்தது.
2. பீதர் கோட்டை என்பது அதன் கட்டுமானம் மற்றும் வடிவமைப்பின் காரணமாக, நாட்டின் மிகவும் வலிமையான கோட்டைகளுள் ஒன்றாக கருதப்படுகிறது. அரசனுக்குரிய அரண்மனைகள், மஹால்கள் மற்றும் ஒரு மகூதியிலுள்ள முக்கிய கோட்டை வளாகமாக இயங்கி வந்தது. கோட்டையின் வளாகம் மற்றும் நகரத்தில் பாதுகாப்புக்காக தனித்தனி கோட்டைகள் இருந்தன. பீதர் நகரத்தின் வலுவூட்டும் திட்டம் பென்டாகோனல் ஆகும். நகரக் கோட்டையில் நுழைவதற்கு ஐந்து வழிப்பாதைகள் உள்ளன. இது மிகவும் வலிமையானதாக கருதப்படுகிறது.
3. தாமரை மஹால் என்பது ஒரு பார்வை அமைப்பில், இரண்டு நிலைகளை கொண்டுள்ளது. இது கீழே உள்ள திறந்த நிலை மற்றும் மேலே உள்ள பால்கனிகளுடன் இருக்கும். இந்து மற்றும்

குறிப்புகள்

முஸ்லீம் கட்டிடக்கலை பாணியிலான ஒரு நேர்த்தியான உதாரணம், மஹால் – அதன் பெயரை அழகான வடிவியல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட அரைச் சிற்பங்களிலிருந்து பெறுகிறது. இது சூரியனுக்கு ஒரு பூவின் உச்சியைத் திறக்கும் இயல்புடையது.

4. பாமினி பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு முக்கியக் காரணம், அங்கு நிலவிய நிதி ஏற்றத்தாழ்வாக இருக்கும் என்று சில வரலாற்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். கி.பி. 1470 முதல் 1474 வரை, ரஷ்ய வர்த்தகர் அடன்சிபூவ் நிகிடின் பிதார் நகரில் தங்கியிருந்தார். பேரரசின் மக்கள் தொகை மிகவும் அதிகம். ஆனால், சாதாரண மனிதனின் நிலை பரிதாபகரமாக இருந்தது. ஆனால், அமீர்கள் மிகவும் பணக்காரர்கள், ஆடம்பரமான வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர். அப்போது பாமினி நீதிமன்றம், நிர்வாக குறைபாடுகள் விஜயநகர மற்றும் பிற அரசுகளுக்கெதிராக பாதுகாக்கப்பட்ட போராட்டம் ஆகியவற்றின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.
5. பாமினி பேரரசின் ஐந்து சுதந்திர ராஜ்ஜியங்கள்: (1) பீதர் ராஜ்ஜியத்தின் பரிட்ஷாஷி (2) பீஜப்பூர் ராஜ்ஜியத்தின் அடிஷாஷி (3) அகமத்நகர் ராஜ்ஜியத்தின் நிசாம்சாஷி (4) பீரர் ராஜ்ஜியத்தின் இமாதிஷாஷி மற்றும் (5) கோல்குண்டா ராஜ்ஜியத்தின் குதுப்ஷாஷி.
6. அரவிக வம்சத்தின் தலைமை ஆட்சியாளர்கள்- திருமால் ராய் (கி.பி. 1568–1572), ஸ்ரீ ரங்கா I (கி.பி. 1572–1585), வெங்கட ராய் II (கி.பி. 1586–1614), ஸ்ரீ ரங்கா II (கி.பி. 1614–1617), ராம்தேவ் ராய் (கி.பி. 1618–1630), வெங்கடா III (கி.பி. 1630–1642) மற்றும் ஸ்ரீ ரங்கா III (கி.பி. 1642–1649).

8.5 சுருக்கம்

- விஜயநகரப் பேரரசு, பாமினி பேரரசு ஆகிய இரண்டுமே கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையின் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளித்தவை.
- விஜய நகரப் பேரரசின் கலை மற்றும் கட்டிடக் கலையின் மிகச்சிறந்த உதாரணங்களாவன ஹாம்பி. இது பேரரசின் தலைநகரம் ஆகும்.
- 1336-ல் ஹரிஹரா மற்றும் புக்கா, ஹாம்பி என்ற பேரரசை நிறுவியது. தலிக்கோட்டா பேரழிவுக்கான யுத்தத்திற்குப் பின்னர், 1565-ல் வட இந்தியாவின் முஸ்லீம் ஆட்சியாளர்களிடம் வீழ்ந்ததோடு வீழ்ச்சியும், கைவிடலும் ஏற்பட்டது.
- விஜய விடல ஆலயம், கோயில் முற்றத்தில் நின்ற பிரம்மாண்ட கல் தேர் கொண்டு, ஹேர்ஹியின் மகிமையாகும். விஜய விடல ஆலயம், கோயில் முற்றத்தில் நின்ற ஒரு பிரம்மாண்ட கல்லுடன், ஒரு அற்புதக் கல்லை வைத்து, ஹாம்பி மிகுந்த புகழைப் பெறுகிறது.
- ஹாம்பியில் தொல்பொருள் அகழாய்வுகள், விஜய நகரப் பேரரசு கட்டியிருந்த மாளிகைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. பெரும்பாலான அரண்மனைகள், கல் அல்லது பூமிக்கு மேல் கட்டப்பட்ட உயரமான சுவர்கள் போன்றவை வளாகத்தினுள் நிற்கின்றன.
- அரண்மனைகள் பொதுவாக பல நிலைகளை உள்ளடக்கியவை. இரு பக்கங்களிலும் உள்ள பல்சீரிகளால் அழகுப் படுத்திய படிிகள், யாழி (கற்பனை மிருகம்) அல்லது யானை சிற்பங்கள்.

குறிப்புகள்

- கிருஷ்ண தேவராயர் சில அற்புத ஆலயங்களை கட்டினார். மற்றும் திருப்பதி வெங்கடேஷ்வரா கடவுளுக்கு நிறைய பக்தர்கள் இருந்தனர்.
- விஜயநகரம், கி.பி. 1560 அன்று தக்காணத்தில் உச்ச சக்தியாக விளங்கியது. சுமார் இருபது மாதங்களாகவே ராம்ராய் முஸ்லீம் ஆட்சியாளர்களை தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தார்.
- இப்ரஹாம் குதுப்ஷா மற்றும் ஹுசைன் நிசாம்ஷா மீது விஜயநகர் பெரும் தீங்கு விளைவித்தது. எனவே, கூட்டமைப்பு உருவாக வேண்டும் என்பதில் அவர்கள் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக் கொண்டனர்.
- ஆரம்பத்தில் முஸ்லீம் கூட்டமைப்பின் படைகள் தோற்கடிக்கப்பட்டன. ஆனால், பின்னர் முஸ்லீம் படைகள் விஜய நகர இராணுவத்தில் உள்ள பீரங்கிகள் மூலம் நாசமாக்கப்பட்டன.
- சில அறிஞர்கள், விஜயநகர மற்றும் பீஹன் அரசுகள் ஆகிய இரண்டின் ஆட்சியாளர்களும் ஏகாதிபத்திய, பேராவலர்களாக இருந்தனர் என்று கருதுகின்றனர். ஒட்டுமொத்த தக்காணத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு, பேரரசை விரிவுபடுத்த அவர்கள் விரும்பினர். எனவே, புதிய பகுதிகளை கையகப்படுத்தி, சில சமயங்களில் இழந்த நிலப்பகுதியை மீண்டும் பெறுவதற்கு இருவருக்கும் இடையே மோதல்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன.
- பாமினி இராஜ்ஜியத்தின் வீழ்ச்சியின் காரணம், விஜய நகரப் படைகள் மகூதியைக் கேவலப்படுத்தியது மட்டுமன்றி, பரிசுத்த குர்ஆனையும் அவமதித்தது. இது விஜயநகர போராட்டத்தில் ஒன்றாக வந்த கல்தானியர்களின் மீது எழுச்சியை ஏற்படுத்தியது.
- பாரசீகம் மற்றும் துருக்கியிலிருந்து இந்தியாவிடம் வந்து குடியேறிய அந்த ஆர்வாளர்களால் பாமினி ராஜ்ஜியம் நிறுவப்பட்டது என்று சில வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள்.
- சில பாமினி ஆட்சியாளர்கள் மத வெறியர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் தங்களுடைய இந்து பாடங்களுக்கு உண்மையான அனுதாபத்தை காட்டவில்லை.
- சில வரலாற்றாளர்கள், பாமினி பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு ஒரு முக்கியக் காரணம் அங்கு நிலவிய நிதி ஏற்றத்தாழ்வு ஆகும் என்று கருதுகின்றனர்.

8.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- கூட்டமைப்பு: ஒரு குழுவில் பல கட்சிகள் அல்லது குழுக்களை உள்ளடக்கிய ஒரு அமைப்பை இது குறிக்கிறது.
- வலுவூட்டல்: அது தாக்குதலுக்கு எதிராக ஒரு இடத்தை வலுப்படுத்த கட்டமைக்கப்படும் நினைவுச் சின்னம் ஆகும். ஒரு வகை தற்காப்பு சுவர் அல்லது பிற வலுவூட்டலைக் குறிக்கிறது.
- வீறார்ந்த கல்லறை மாடம்: ஒரு கல்லறை அல்லது கல்லறையை சுற்றியுள்ள கட்டிடத்தை அது குறிக்கிறது.
- கல்லறை: அது பாறை அல்லது கல் மூலம் கட்டப்பட்டது அல்லது ஒரு சிறிய அறை அல்லது நினைவுச் சின்னத்தைக் குறிக்கிறது மற்றும் அதில் ஒரு இறந்த நபர் புதைக்கப்பட்டுள்ளார்.

குறிப்புகள்

8.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. ஹாம்பின் அரசுக் கோவில் எப்படி வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது?
2. விஜய விட்டாலா ஆலயம், ஹாம்பின் மிக சிறந்த கீர்டமாக உள்ளது. ஏன்?
3. விஜயநகர கட்டிடக் கலையை வளர்த்து வந்த கிருஷ்ண தேவராயரின் பங்கு என்ன?
4. முகமது கவான் ஒரு சிறந்த காதலராக கருதப்படுவது ஏன்?
5. பாமினி கல்லறைகளின் அமைப்பு என்ன?
6. அமீர்களின் இரு பிரிவினரிடையே போராட்டம் ஏன் அதிகரித்தது?
7. பாமினி மற்றும் விஜயநகரப் பேரரசுகள் பற்றிய முக்கியமான இரண்டு பண்பாடுகளை கூறுக?

நெடு விடை வினாக்கள்

1. பாமினி பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்களை விவரி.
2. ஹாம்பியின் நினைவுச் சின்னங்களின் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை பாணியை விளக்குக.
3. ஹாம்பியின் கோவில் கட்டுமானங்களின் முக்கிய அம்சங்களை ஆராய்ந்து எழுதுக.
4. பாமினி பேரரசின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை எவ்வாறு உருவானது? விரிவாக விவாதிக்கவும்.
5. விஜய நகரப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்த காரணங்கள் மற்றும் முரண்பாடுகளை இனங்காணதல்.

8.8 மேலும் படிக்க

- மஜூம்தார், ரமேஷ் சந்தியார், காளிகிங்கர். 1949. இந்தியாவின் முன்னேறிய வரலாறு. புதுடில்லி: மக்மில்லன்.
- புருக், பெர்சி. 2013. இந்தியக் கட்டிடக்கலை (இஸ்லாமிய காலம்). புதுடில்லி: படித்த புத்தகங்கள் லிமிடெட்.
- லுனியா, நாதாராம் ப்ருன்வரர்லால். 1996. இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் பரிணாமம்: ஆரம்பகால காலத்திலிருந்து நிகழ்காலம் வரை. ஆக்ரா: லட்சுமி நாராயண் அகர்வால்.
- சத்தியநாதர், R. 1961. இந்தியாவின் அரசியல், பண்பாட்டு வரலாறு. சென்னை: எஸ். விஸ்வநாதன்.

தொகுதி – IV
முகலாய பேரரசு வம்சம், இந்து ஆட்சியாளர் மற்றும்
மராட்டியர்கள்

முகலாய பேரரசின் வம்சமும்
அவர்களின் பண்பாடு
பங்களிப்புகள் – I

**அலகு 9 முகலாய பேரரசின் வம்சமும்
அவர்களின் பண்பாடு
பங்களிப்புகள் – I**

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 9.0 முன்னுரை
- 9.1 நோக்கங்கள்
- 9.2 பாபர்
 - 9.2.1 ஒரு பேரரசை உருவாக்கிய பாபர்
- 9.3 ஹுமாயுன்
- 9.4 அக்பர்
- 9.5 பாபர், ஹுமாயுன் மற்றும் அக்பரின் பண்பாட்டுப் பங்களிப்பு
 - 9.5.1 பாபர் மற்றும் கட்டிடக்கலை
 - 9.5.2 ஓவியம்
 - 9.5.3 பாபர் ஆட்சிக் கால இலக்கியங்கள்
- 9.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 9.7 சுருக்கம்
- 9.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 9.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 9.10 மேலும் படிக்க

9.0 முன்னுரை

முதல் பானிபட் போர் 1526 இல் இப்ராஹிம் லோடியை தோற்கடித்து, முகலாயர் வம்சத்தை பாபர் நிறுவினார். இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் பெரும்பான்மை பகுதி அனைத்திலும் அரசமரபு அதன் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்திருந்தது. இது இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் மூன்றாவது பெரிய சாம்ராஜ்யமாகும். இருப்பினும், ஹுமாயுன் தன் நாட்டை விட்டு வெளியே வந்தார். ஆனால் பாரசீகத்திலிருந்து வெற்றி பெற்றவர்கள் முகலாயப் பேரரசின் பிடியை மேலும் மேம்படுத்தினர். முகலாயப் பேரரசில் பாரசீக பண்பாட்டையும் கொண்டு வந்தனர். மேலும், முகலாயப் பேரரசின் வளமான பண்பாட்டைச் சேர்த்துக் கொண்டனர்.

அக்பர் முகலாயப் பேரரசை எல்லாத் திசைகளிலும் விரிவுபடுத்தினார், ஏறத்தாழ கோதாவரி நதியின் வடக்கில் ஒட்டுமொத்த இந்தியத் துணைக்கண்டத்தையும் கட்டுப்படுத்தினார். அவர் மதத்தின் சுதந்திரமான வெளிப்பாட்டை அனுமதித்ததோடு, தனது பேரரசில் தீன்-ஐ-லாஹி என்ற புதிய மதத்தை நிறுவி, சமூக அரசியல் மற்றும் பண்பாட்டு வேறுபாடுகளைத்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 173

குறிப்புகள்

தீர்த்து வைக்க முயன்றார். அதன் பொற்காலம் மத்தியில் இருந்த தனது வாரிசுகளை, உள்நாட்டிலேயே ஸ்திரமான மாநிலமாக அவர் விட்டுச் சென்றார். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் தமது தனித்துவமான கட்டிடக்கலை வளர்ச்சியுடன் முகலாயர்கள் பெரும் பங்களிப்பை செய்தனர். அவர்களால் கட்டப்பட்ட பல நினைவுச்சின்னங்கள் தற்போதுள்ள உலக பாரம்பரிய சின்னங்களாக கருதப்படுகின்றன. இத்துடன், மொழி, இலக்கியம், ஓவியம் ஆகிய அனைத்தும் முகலாய வம்சத்தின் அனைத்து ஆட்சியாளர்களாலும் பெரிய அளவில் ஊக்குவிக்கப்பட்டன.

இந்த அலகில், பாபரின் ஆட்சி டெல்லியில் நிறுவப்பட்டது, அவருடைய சாதனைகள் மற்றும் ஹுமாயூன் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகள் பற்றி விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அக்பரின் சாதனைகள் மற்றும் அவரது புதிய மதக் கொள்கை குறித்து விளக்கப்பட்டது. முகலாய வம்சத்தின் காலத்தில் நிலவிய வளமான பண்பாட்டையும் இந்த அலகு முன்னிலை படுத்திக் காட்டுகிறது.

9.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- பாபர் ஆட்சிக் காலத்தில் நினைவுச் சின்னங்கள் பற்றிய கட்டிடக்கலை பாணியை ஆராய முடியும்.
- ஹுமாயூன் அவர்களின் வாழ்வும் சாதனைகளையும் விளக்க முடியும்.
- அக்பர் தாராளவாத கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு வழிவகுத்த காரணிகளை அடையாளம் காண முடியும்.
- அக்பரின் மதக் கொள்கையை விளக்க முடியும்.
- பாபூர், ஹுமாயூன் மற்றும் அக்பர் ஆகியோரால் உருவாக்கப்பட்ட கலாச்சார பங்களிப்பினை பகுப்பாய முடியும்.

9.2 பாபர்

கி.பி. 1526 ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவில் முகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் அஸ்திவாரத்தை அமைத்த பாபர், சாக்டாய் துருக்கிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். 1483 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 14 ம் தேதி பிறந்தார், இவரது மூத்த தாத்தா தைமூர் ஆவார். இவர் மத்திய ஆசியாவின் மிகவும் சக்தி வாய்ந்த அரசராக பரவலாக கருதப்பட்டார். கி.பி. 1526 அன்று பாபர் இந்தியாவின் வெற்றிகரமான படையெடுப்பால், லோடி வம்சத்தின் முடிவையும், ஒரு புதிய அதிகாரத்தின் தொடக்கமான முகலாய வம்சத்தின் தொடக்கத்தையும் கண்டது. பாபர் போர் முதல் கி.பி. 1857 வரை இந்திய வரலாறு முகலாய ஆட்சியாளர்களுக்கும் ராஜபுத்திர இளவரசர்களுக்குமிடையே மோதல்கள் மற்றும் போட்டிகளுடன் பிணைந்திருந்தது. ராஜபுத்திரத்தில் (இன்றைய குஜராத், ராஜஸ்தான் மற்றும் ஹரியானா பகுதிகள்) ஆதிக்கம் செலுத்திய இந்து ராஜபுத்திரர்கள், முகலாயர்களின் படையெடுப்பைத் தொடர்ந்து அதிகாரத்தில் இருந்து அகற்றப்பட்டனர்.

பாபர் மற்றும் கான்வா ஆகிய இரண்டு முக்கியமான, தீர்க்கமான போர்கள் பாபரின் ஆளுமையைப் பற்றி நிறையவே பேசுகின்றன. கி.பி. 1526 இல்

முதல் பாணிபட் போரில் பாபர், தனது 12,000 படையினருடன் சேர்ந்து, இப்ராஹிம் லோடியின் மிகப் பெரிய படையை கட்டுப்படுத்தினார். அடுத்த ஆண்டில், ராஜபுதனத்தின் கோட்டையை நீண்ட காலமாக அனுபவித்திருந்த ராஜபுத்திரர்களை பதவியில் இருந்து பாபர் வெளியேற்றினார். முதல் பாணிபட் போரைப் போலவே, பாபர் ஒரு சிறிய படையுடன் போரிடும் புதுமையான வழிமுறைகளைக் கொண்டு எதிரிகளை வென்றார்.

குறிப்புகள்

வட இந்தியாவின் முக்கிய வல்லரசுகளுக்கு இடையிலான இந்த மாபெரும் வெற்றிகள் பாபரின் ராஜ்யத்திற்கு அடிப்படையாக இருந்தது. அதன் மூலம் வட இந்தியாவில் தனது ஆட்சியை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார். அவரது முன்னோடியான தைமுர் போலல்லாமல், பாபர் இந்தியாவின் செல்வத்தை சூறையாடிய பின்னர் காபூலுக்கு திரும்பவில்லை. அதற்கு பதிலாக, பாபர் மீண்டும் தங்க நகரங்களின் மீது தனது பிடையை வலுப்படுத்த முடிவெடுத்தார். காக்கரா போர் இந்தியாவில் பாபர் நடத்திய கடைசி போர் ஆகும். பின்னர், அவர் இந்தியாவில் முகலாயப் பேரரசை நிறுவி வெற்றி பெற்றார் மற்றும் வட இந்தியாவில் அவரது அதிகாரத்திற்கு சவால் விட யாரும் இல்லை.

பாபரின் ஆளுமையை நவீன மற்றும் சமகாலத்திய வரலாற்றாசிரியர்களும் பாராட்டினார்கள். அவர் பல நல்லொழுக்கங்கள் மற்றும் எண்ணற்ற சிறப்பம்சங்களை கொண்ட மனிதராக இருந்தார். அவர் அன்பு, பெருந்தன்மை, துணிவு, பண்புடையவராகவும் இருந்தார். அவர் மனித இயல்பு மற்றும் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ற ஒரு நல்ல நீதிபதியாக இருந்தார். இசை மற்றும் தோட்டக்கலையில் விருப்பம் உள்ளவர், மேலும், பல கட்டிடங்களை இந்தியாவில் கட்டினார். பாபர் ஒரு சன்னி முஸ்லீமாக இருந்து, கடவுள் மீது நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். அவர் ஒரு அறிஞராகவும் இருந்தார். பாபர் பதினொன்று வயதில் இருந்தே தன்னை சண்டையில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டதால் முறையான கல்வி பெற அவருக்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் கூட, அவர் பெற்ற அறிவு மற்றும் துருக்கிய மொழியில் அவர் கொண்டிருந்த அதிகாரம் அவருக்கு அறிஞர்களின் உலகில் ஒரு இடத்தை வகுத்துள்ளது. அவர் துருக்கிய அறிஞராக இருந்தபோதும் அவர் அரேபிய மற்றும் பாரசீக அறிவைப் பெற்றிருந்தார். பாபர் ஒரு சிறந்த கவிஞர் மற்றும் அவரது உரைநடை நினைவுச்சின்னம்—தி பாபர்நாமா—மிகவும் பாராட்டப்பட்டது.

பாபர் ஒரு உறுதியான சிப்பாயும் அனுபவமிக்க ஜெனரலும் ஆவார். அவர் வெற்றிகரமான தளபதி ஆன பிறகும், அவர் தைரியம் அல்லது உறுதிப்பாட்டை இழக்கவில்லை. அவர் தோல்வியில் இருந்து கற்றுக் கொண்டார். அவர், உஸ்பெக்குகள், மங்கோலியர்கள் மற்றும் ஆப்கானியர்களிடமிருந்து துல்குமா போர்முறை பெர்சியர்களிடமிருந்து நெருப்பு ஆயுதம் மற்றும் பீரங்கிகளை பயன்படுத்துதல், துருக்கியர்களிடமிருந்து நடமாடும் குதிரைப்படையை பயன்படுத்துதல் போன்றவற்றை கற்றுக் கொண்டார். மேலும், இந்த போர்த் தந்திரங்கள் அனைத்திலும் தன்னை சாமர்த்தியமாக ஒருங்கிணைத்துக்கொண்டார். அது அவரை வெற்றிகரமான தளபதியாக ஆக்கியது, எனவே, அவர் இந்தியாவில் ஒவ்வொரு போரிலும் வெற்றி பெற்றார். மேலும், பாபர் தனது சீடர்களை ஊக்குவிப்பார், அவர்களுடைய விசுவாசத்தை பெற்று, அவர்களிடமிருந்து கீழ்ப்படிதலைக் கட்டளையிடவும் செய்தார். அவர் கட்டளையிடுவதிலும் பெரிய படைகளுக்கு எதிராகப் போரிடுவதிலும் ஒருபோதும் அச்சம் கொண்டதில்லை.

குறிப்புகள்

9.2.1 ஒரு பேரரசை உருவாக்கிய பாபர்

பாபரின் ஹிந்துஸ்தான வெற்றி இந்தியாவில் முகலாய பேரரசின் நீண்ட கால ஆட்சிக்கு துவக்கமாக அமைந்தது. பாபர் முகலாயக் கட்டிடக் கலையைக் கொண்டு வந்தார். பாபர் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியாவில் முகலாய கட்டிடக்கலை அதன் ஒரு நிலையில் இருந்த போதிலும், அவரது காலத்தில் பல முக்கிய நினைவுச் சின்னங்கள் நிறுவப்பட்டன.

பாபர் ஆட்சியின் போது உருவான கட்டமைப்புகள் எந்தவொரு குறிப்பிட்ட பகுதியையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தவில்லை, அவற்றிற்கு எந்த பிராந்திய வெளிப்பாடுகளும் இல்லை. மாறாக, பாபர் ஆட்சியின் கீழ் முகலாய கட்டிடக்கலை ஒரு ஏகாதிபத்திய இயக்கத்தின் துவக்கமாக இருந்தது, உள்ளூர் செல்வாக்கால் மட்டுமே ஈர்க்கப்பட்டிருந்தது, அதன் கட்டமைப்புக் குணாதிசயத்தில் அதேபோன்ற சீரான தன்மை மற்றும் அதன் கட்டமைப்புக் கொள்கை அது நிறுவப்பட்ட பேரரசின் பகுதியை மட்டுமே காட்டியது. சாத்தியமான உள்நாட்டு கலாச்சாரங்கள் கொண்ட அந்த மாகாணங்களில் மிகவும் திறமையான உள்ளூர் கைவினைஞர்கள் முன்னிலையின் காரணமாக இந்த நேர்த்தியான பாணிகள் படிப்படியாக உருவானது. இந்தியாவில் முகலாய கட்டிடக்கலை, 16 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் முகலாயப் பேரரசர் பாபரின் ஆட்சியில், உண்மையான அர்த்தத்தில் செழித்தோங்கியது.

பாபர் காலத்தில் முகலாயப் கட்டிடக்கலை என்பது, மிக மிக அதிக அளவில் தோட்டப் புகைக் கண்டதை, உருது மொழியில் பாக்கள் என்று குறிப்பிட்டுப் பார்த்த கட்டம் ஆகும். பாபர் காலத்தில் பல இந்துக் கோயில்கள் உருமாற்றத்திற்கு உட்படுத்தப் பட்டது. முன்பே இருக்கும் ஹிந்து தகவல்களில் பாபர் பாரசீக மற்றும் துருக்கிய கலாச்சாரத்திலிருந்து வாங்கப்பட்ட முஸ்லீம் பாணியையும் வடிவமைப்பையும் ஒருங்கிணைத்தார்.

இந்தியக் கட்டிடக்கலை, கைவினைஞர் பற்றிய பிரமிப்பு இருந்தபோதிலும் கூட, அவர் காலத்தில் நிறுவப்பட்ட கட்டுமானங்களின் ஆதிக்க பாணி, குர்லானி என்ற தைமுரிய ஒவியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்படவேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்தினார். ஆக்ராவில் உள்ள ஹஷ்ட் பெஹிஷ்ட் தோட்டம் என்பது இந்த பல பாணிகளின் சங்கமம் என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் கருதுகின்றனர்.

காலத்தைச் சேர்ந்த உரைநடைச் சான்றுகள், தோட்டத்தின் பாணியில் வெளிச்சம் வீசுதல், நான்கு பக்கமும் ஒரு பெரிய பிஷ்தாக் இருந்தது போல் தெரிகிறது, கூடங்கள் மற்றும் நான்கு சிறிய உள் அறைகள் உள்ளன.

தோட்டங்கள் தவிர, அவரது ஆட்சியின் போது, பல நினைவுச்சின்னங்கள், நுண் கல்லறைகள் மற்றும் மத்ராசாக்களை நிறுவினார். பல பாழடைந்த இந்துக் கோவில்களை மசூதிகளாக மாற்றினார். சாம்பஹாலில் உள்ள ஜமா மஸ்ஜித் மற்றும் அயோத்தியில் பாபர் மசூதி முகலாய கட்டிடக்கலையின் சாட்சியங்களாகும். பாபர் ஆட்சிக் காலத்தில் உருவான கட்டிடக்கலை வடிவங்கள், இந்து பாணிகளுடன் பாரசீக பாணியிலான ஒரு ஸ்தாபக தளமாக உருவானவை என்பதை இங்கே கூறலாம். அது பிற்காலத்தில் வழக்கமானதாக மாற்றப்பட்டது.

பாபர் காலத்தின் போது எழுந்த சில அமைப்புகள் இயற்கை மற்றும் காலத்தின் மாறுபாடுகளைத் தாங்கிக் கொண்டன. இவற்றில் சாம்பஹாலில் உள்ள ஜமா மஸ்ஜித் மற்றும் பானிபட்டில் உள்ள கபுலி பாக் மசூதி அடங்கும்.

கபுலி பாக் மசூதி, பானிபட்

கி.பி. 1526 ல் கட்டப்பட்ட கபுலி பாக் மசூதி, யமுனை நதிக்கரையில் அமைந்துள்ள ஒரு வரலாற்று நகரான பானிபட்டில் அமைந்துள்ள ஒரு ஈர்க்கத்தக்க அமைப்பாகும். புது டில்லிக்கு வடக்கே சுமார் 92 கி. மீ தூரத்தில் பானிபட் உள்ளது.

சுல்தான் இப்ராஹிம் லோடியின் வெற்றியை நினைவுகூரும் வகையில் முதல் பானிபட் போர் முடிந்த பிறகு பாபர் இந்த மசூதியை எழுப்பினார். இந்த மசூதி அதன் முலைகளிலுள்ள எண்கோண கோபுரங்கள் கொண்ட உறைக்குள் அமைந்துள்ளது. இந்த கட்டிடத்திற்கு வடக்கே சிவப்பு மணற்கற்களால் செய்யப்பட்ட செங்கற்களால் ஆன நுழைவு உள்ளது. நுழைவாயிலில் ஒரு பெரிய வளைவில் இணைக்கப்பட்ட ஒரு சன்னல் அடைப்புக்குறி திறப்பு உள்ளது. செவ்வக வடிவ அட்டைகளால் முடப்பட்டிருக்கும் வளைந்த முனையுடன் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மசூதியின் முக்கிய பிரார்த்தனைக் கூடம் தாழ்ந்த முரசுகளில் அமர்ந்திருக்கும் அரைக்கோளக் கண்களுடன் கூடிய பக்கங்களில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் உயர் முகப்பில், மரச்சட்டங்களாக பிரிக்கப்பட்டு, சுண்ணாம்பு பூசப்படுகிறது. மசொன்ரி மேடை சாபுத்ரா-ஐ-பதேஹ் முபாரக் என்று அழைக்கப்படுகிறது, ஹுமாயுன் (பாபரின் மூத்த மகன்) மூலம் கி.பி. 1527 ல் கட்டமைக்கப்பட்ட ஒரு கல்வெட்டு உள்ளது.

வயது மற்றும் காலநிலை ஒரு அளவிற்கு கட்டமைப்பை சீரழித்திருக்கிறது. கபுலி பாக் மசூதி தற்போது ஒரு பாரம்பரியக் கட்டிடமாக பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது.

ஜமா மஸ்ஜித், சாம்பஹால்

பாபர் உத்தரவின் கீழ் பிரபுக்களினால் கட்டப்பட்ட மசூதிகளில் ஒன்று டெல்லிக்கு கிழக்கே சுமார் 140 கி. மீ. தூரத்தில் சாம்பஹாலில் உள்ளது. பாபூர் மற்றும் ஹுமாயுன் ஆகிய இரு நீதிமன்றங்களும் முக்கிய பிரமுகரான மிர் ஹிந்த் பெக் என்பவரால் கி.பி. 1526 இல் கட்டப்பட்டது. பானிபட்டில் உள்ள பாபர் கபுலி பாக் மசூதியும் ஒரு வருடத்திற்கு முன்பு கட்டப்பட்ட இந்த சம்பஹால் மசூதியும் இந்தியாவில் முதன் முதலில் கட்டிய முகலாய கட்டிடம் ஆகும். வளாகத்தின் நுழைவு வாயில் வழியாக கிழக்கு நோக்கி உள்ள ஒரு பெரிய சுவர் முற்றத்தில் திறந்து விடுகிறது. பானிபட் மசூதியில் உள்ள ஒரு பிரார்த்தனை அறை, பெரிய சதுர மைய வளை கொண்ட செவ்வக வடிவமாக இருக்கும். இதன் நுழைவாயில் ஒரு உயரமான பிஷ்தாக்கில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அறை இரண்டு பக்கங்களிலும் இரு பக்க இறக்கைகளால் ஆனது. ஒரு குவிமாடம் மைய இடைவெளியில் உயர்ந்தும் மற்றும் ஒரு சிறிய சமமான குவிமாடம் பக்கவாட்டுப் பக்கங்களில் ஒவ்வொரு இடைவெளிக்கும் சுருள்களாக இருக்கும். இந்த மசூதியின் பிஷ்தாக் மற்றும்

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

பிற அம்சங்கள் 15 ஆம் நூற்றாண்டில் சர்க்கி கட்டுமானங்களை ஒத்தவை உள்ளூர் கைவினைஞர்கள் மற்றும் வடிவமைப்பாளர்களின் சேவைகள் இந்த கட்டடக்கலை அற்புதங்களை நிறுவுவதற்கு முனைகின்றன என்பதை குறிக்கிறது.

பாபர் மசூதி

இரண்டாவது மசூதி, பாபாரின் பொது ஆணைகளுக்கு விடையிறுக்கும் விதமாக கட்டப்பட்டது, இது அயோத்தியில் பைசாபாத் மாவட்டத்தில் உள்ளது, இது சரயு ஆற்றின் கரையில் (ககார நதியின் துணை நதி) உள்ளது. பாபர் காலத்தில் இந்த முகலாய கட்டிடக்கலை பாபர் மஸ்ஜித் என ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது சமகாலத்திய காலங்களில் இந்தியாவில் உள்ள விளக்கங்களால் பெரும்பாலானவர்களை பெரும்பாலானவற்றை உட்கொண்கிறது. பாபர் மசூதியின் கீழ் கட்டப்பட்ட மற்ற மசூதிகளைப் போலன்றி, பாபரி மசூதி என்பது ஒரு ஒற்றை-வழியாக அமைந்த மூன்று வகைகளாக இருக்கும். இது மற்ற இரண்டையும் விட சிறியதாக இருக்கும். மைய நுழைவழி பிஷ்தாக் சுவர் பக்கக் கட்டைகளைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிகமாக உள்ளது, ஆனால் மூன்று நுழைவழி வளைவு நுழைவாயில்களை இணைக்கிறது. மசூதியில் பெரும்பாலானவை ஒரு குண்டு அல்லது செங்கல் உட்புறம் மீது, குழைக்காரையால்-மூடப்பட்டிருக்கின்றன, ஆனால் 12 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இருந்த கறுப்பு கல் நெடுவரிசைகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மசூதி மூன்று முக்கிய குகைகளால் சூழப்பட்டுள்ளது (1992 இல் இடிக்கப்பட்டது). பாபர் மசூதி, அதன் மகத்தான இருப்பிடத்தில், வரலாற்றின் பெருமூச்சுகளை சுவாசிக்கின்றது, அதே நேரத்தில் பாபர் ஆட்சி காலத்தில் முகலாய கட்டிடக்கலை வளர்ச்சியினையும் பிரதிபலிக்கிறது.

பாபர், 5 ஆண்டுகள் இந்தியாவை ஆட்சி செய்து துரதிருஷ்டவசமாக கி.பி. 1530 ல் இறந்தார். 'அவர் ஒரு குறுகிய காலம் மட்டுமே அரசாண்டிருந்தாலும், தைமூரிய கட்டடக் கலை கருத்துக்களை அறிமுகப்படுத்தி, மிக முக்கியமாக, நான்கு பகுதி சொர்க்கத் தோட்டம் என்ற வகையில், உண்மையில், முகலாயக் கட்டடக் கலையில் அவரது வாரிசுகளுக்கு மட்டுமில்லாமல் எப்போதும் எங்கும் நிறைந்திருந்த ஒரு காரணியாக அமைத்துள்ளார்'. பாபர்-ஹுமாயுன், அக்பர், ஜகாங்கீர் மற்றும் ஷாஜஹான் ஆகிய நான்கு ஆட்சியாளர்களும் முகலாய கட்டிடக்கலை வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றினர்.

பாபரின் சாதனைகளை கீழ்க்கண்டவாறு சுருக்கமாக கூறலாம்:

- கி.பி. 1526 இல் முதல் பாணிபட் போரில் சுல்தான் இப்ராஹிம் லோடியை பாபர் தோற்கடித்தார். இந்தப் போரின் விளைவு, இந்தியாவில் முகலாயப் பேரரசு நிறுவப் பட்டதும், டெல்லி சுல்தானியத்தின் முடிவையும் கண்டது.
- கி.பி. 1527 ல் பாபர், ராஜபுதனா கூட்டுப் படைகளான ராணா சங்காவை மேவாரிலும், முகமது லோடியை கான்வா போரிலும் தோற்கடித்தார். போரின் விளைவால் மார்வார், குவாலியர், அஜ்மீர், அம்பர் உள்ளிட்ட ராஜபுத்திர அரசுகளின் ஆதிக்கம் முடிவுக்கு வந்தது.

- கி.பி. 1529 ல் பாபர், காக்கரா போரில் கிழக்கு இந்தியா, வங்காளம், பீகார், அஸ்ஸாம் மற்றும் ஓரிசாவில் சக்தி வாய்ந்த ஆப்கானியர்களை ஈடுபடுத்தினர். முகமது லோடி தலைமையிலான இந்த படைகள் தோற்கடிக்கப்பட்டு சிதறிப் போனது.
- இவ்வாறாக, இந்தியாவில் இந்த ஆரம்பகட்ட வெற்றிகள் வந்த பின்னர், பாபரின் எல்லை மேற்கே காபூலில் இருந்து கிழக்கில் கோக்ரா வரை, வடக்கே இமயமலையில் இருந்து தெற்கே குவாலியர் வரை விரிவாக்கப்பட்டது.
- கலைகளின் பாதுகாவலராக இருந்த பாபர் உலகம் முழுவதில் இருந்தும் பல கலைஞர்களை அவரது அரசவைக்கு வரவேற்றார். அரேபிய, துருக்கிய, பாரசீக மொழிகளை நன்கு அறிந்த பாபர், அவரது சுயசரிதையான துசுக்-இ-பாபரியை துருக்கியில் எழுதியுள்ளார்.
- பாபர் தனது பேரரசை நான்கு ஆண்டு காலத்திற்கு மட்டுமே ஆட்சி செய்தார். அதன் ஒரு பகுதியை அவரது பேரரசை விரிவுபடுத்துவதற்காக செலவழித்தார். இதனால் நிர்வாக, நீதித்துறை, நிதியியல் துறைகளில் மாற்றம் எதையும் அவரால் கொண்டுவர முடியவில்லை.

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. பாபர் தலைமையில் நடந்த முக்கியமான இரண்டு போர்களின் பெயர்களை குறிப்பிடுக.
2. கபுலி பாக் மசூதி பாபரால் கட்டப்பட்டது ஏன்?

9.3 ஹுமாயூன்

ஹுமாயூன் 6 மார்ச் 1508 அன்று காபூலில் பிறந்தார். பாபரின் மூத்த மகன். இவரது தாய் மஹிம் பேகம் காரான், அஸ்காரி, ஹிமால் ஆகியோர் அவருடைய சகோதரர்கள். அவரது கல்விக்கு உரிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. அரபு, பாரசீக மற்றும் துருக்கிய மொழிகளில் அவருக்கு நல்ல அறிவு இருந்தது. தத்துவம், ஜோதிடம், கணிதம் ஆகியவற்றில் அவருக்கு ஆர்வம் இருந்தது. அவருக்கு நிர்வாகப் பயிற்சி அளிக்க, பதக்சான் ஆளுநராக பாபரால் நியமிக்கப்பட்டார். 1526 ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்தில், ஹமீத் கான் எதிராக அவர் ஹிஸார் பிரோசாவிற்கு அருகில் அவரை தோற்கடித்தார். அதே ஆண்டு அவருக்கு ஹிஸார் பிரோசா, சம்பால் ஆகிய மாவட்டங்கள் கிடைத்தன. இப்ராஹிம் லோடி தோற்கடிக்கப்பட்டதை அடுத்து, பாபர் ஹுமாயூனை ஆக்ராவை கைப்பற்ற அனுப்பினார். சாம்பாலில், கி.பி. 1529 இல் அவர் நோயுற்றார். பாபர், அவரது மகனின் உடல்நிலை மோசமடைந்ததை கண்டு வருத்தத்தில் ஆழ்ந்தான், அவரது மகன் உயிரோடு இருப்பதற்கு தியாகம் செய்தார். பாபர் அவருக்கு மிகவும் மதிப்புமிக்க எதாவது ஒன்றை வழங்கியிருந்தால் மட்டுமே ஹுமாயூனை காப்பாற்ற முடியும் என்று ஒரு துறவி கூறினார். பாபர் தனது வாழ்க்கையை மிகுந்த விலையுயர்ந்த செயலாகக் கொடுக்க முடிந்தது என்று கருதினார். பாபர் இறந்த பின்னர், 1530 டிசம்பர் 30 இல் முகலாய சிம்மாசனத்தில் ஹுமாயூன் இடம்பிடித்தார்.

குறிப்புகள்

ஹுமாயூனின் ஆரம்பகால கஷ்டங்கள்

ஆரம்பத்தில் ஹுமாயூன் ஆட்சியில் அனைத்தும் சுமுகமான பயணமாக இல்லை. அவருக்குப் பிரச்சனைகள் இருந்தன. அவற்றில் சிலவற்றை பார்ப்போம்.

- கலிபா மற்றும் பிறரால் செய்த சதி: பாபர் டிசம்பர் 26, கி.பி. 1530 அன்று காலமானார். அதே நாளில் அவரது பிரதம மந்திரி நிஜாமுதீன் அலி முகமது, ஹுமாயூன் அரியணையில் தொடர்ந்து வந்து, அதற்கு பதிலாக மெஹ்தி கவாஜா என்பவரை எழுப்பினார். ஆனால் இந்த சதி மூன்றாவது நாளிலேயே முடிவுக்கு வந்தது. ஆனால் ஹுமாயூன் கிளர்ச்சியாளர்களுக்கு கடுமையான தண்டனைகளை கொடுக்கவில்லை. அவர்களை உயர் பதவிகளிலும் இருந்து அகற்றவில்லை. பாபர் தனது துணைப் பணியாளர்களுடன் அன்பாக ஆலோசனை நடத்த ஹுமாயூன் முன் வந்தார். மென்மையான சபாவம் கொண்டவர். உண்மையில் அவரது அன்பான தன்மை அவரை பல சிரமங்களுக்கு இட்டுச் சென்றது.
- ஒழுங்கற்ற நிர்வாகம்: அப்போது நிலைத்த தன்மையற்ற, பாதுகாப்பற்ற ஒரு சிம்மாசனத்தில் ஹுமாயூன் ஏறினானான். பாபர் ஒரு காலியான கருவூலத்தையும், ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட பாபர் இந்தியாவில் நான்கு முதல் ஐந்து ஆண்டுகள் மட்டுமே ஆட்சி செய்யலாம். இந்தக் காலகட்டத்தின் பெரும்பகுதி போர்களில்தான் செலவிடப்பட்டது. தனது பரந்த பேரரசை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்கு முன்பாகவே அவர் இறந்துவிட்டார். பல இடர்பாடுகளுடன் கூடிய ஒரு பேரரசை ஹுமாயூன் மரபுரிமையாகப் பெற்றுக் கொண்டார்.
- பாபர் தனது பரந்த சாம்ராஜ்யத்தின் நிர்வாகத்தைப் பற்றி சிறிதும் கவனம் செலுத்தவில்லை. பேரரசு, பரந்து விரிந்த, உள் ஒற்றுமை, மற்றும் பெரிய, சிறிய இரு நிலைகளையும் அடங்கியிருந்தது. பாபர் நில கொள்கை அவரது ராஜ்ஜியத்தின் கீழ் உள்ள அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் எதையும் செயல்படுத்தாமல் இருந்தார். மாறாக, முந்தைய ஆட்சியிலிருந்து வந்த கொள்கைகளை தொடர் அவர் அனுமதித்திருந்தார். இது ஹுமாயூன் மீது எண்ணற்ற பிரச்சினைகளை உருவாக்கியது. அவரது ராஜ்ஜியத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் வேறு ஒரு கொள்கை பின்பற்றப்பட்டது. நீதித்துறை முறையிலும் இதே போன்று நடந்தது. இவ்விதம், முகலாயப் பரம்பரையில் எவ்வளவு பரப்பளவை முடியுமோ அவ்வளவு பரப்பைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் அடிப்படையில், பாபர் தனது மகனோடு பிரச்சினைகளைக் கொண்ட ஒரு ராஜ்யத்தை இயற்றினார்.
- பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள்: ஐயத்திற்கிடமின்றி பாபர் ஹுமாயூன் ஏறத்தாழ ஒரு காலியான கருவூலத்தை விட்டுச் சென்றார். ஆனால் ஹுமாயூன் தனது உடல்நலக்குறைவு காரணமாக பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை மோசமடைந்தது. அவரது பெட்டகத்திலேயே விட்டுச் சென்ற மிகச் சிறிய தொகை, இராணுவ நடவடிக்கைகளில் செலவழிக்கப்பட்டது அல்லது அவர்களைப் பிரியப்படுத்த அவரது வீரர்கள் மற்றும் உறவினர்களிடையே விநியோகிக்கப்பட்டது. பணம்

இல்லாததால், ஹுமாயூன் தனது எதிரிகளை எதிர்கொள்ள ராணுவத் தயாரிப்புக்களை முன்னெடுக்க முடியவில்லை.

- நம்பகமற்ற ராணுவம்: ஹுமாயூன் தனது தந்தையிடமிருந்து பெற்ற இராணுவத்தை நம்பியிருக்கவில்லை. தேசிய உணர்ச்சியும் உத்வேகத்துடன் இந்த ராணுவம் பயன்படுத்தப்படவில்லை. முகலாயர்கள், உபேக்குகள், ஆப்கானியர்கள், இந்திய முஸ்லீம்கள், துருக்கியர்கள், இந்துக்கள் மற்றும் பாரசீகர்கள் போன்ற பல்வேறு கலாச்சாரங்கள் கொண்ட மனிதர்கள், ஒருவருக்கொருவர் பொதுவாகக் குறைவாகவே இருந்தனர். சேனைகளின் தளபதிகள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துப் பொறாமைப்பட்டனர். அவர்களுடைய உள்ளார்ந்த ஒற்றுமையின்மை மற்றும் பகைமை முகலாயப் படையை நம்பகமற்றதாக ஆகியது. உண்மையில், இந்த வீரர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் சுயநலவாதிகளாக இருந்ததால், அவர்களின் நோக்கம் பொருந்தினால் பேரரசரை ஏமாற்ற தயாராக இருந்தார்கள்.
- ஹுமாயூன் தனிப்பட்ட பலவீனங்கள்: ஹுமாயூன் தனது சொந்த நன்மைக்காக மிகவும் அன்பாக இருந்தார். அவருக்கு சில பலவீனங்கள் இருந்தன. அவர் ஒரு துணிச்சலான சாதனையாளர் என்றாலும், அவர் ஒரு பலவீனமான நிர்வாகியாக இருந்தார். மது, அபின் ஆகியோருக்கு அவர் அடிமையாகினார். வாழ்க்கையின் 415 இன்பங்களை நாடி அதிக நேரத்தையும் பணத்தையும் செலவழித்தார். சூழ்நிலைகள் அத்தகைய செயலை கோரும் போது, இயற்கையால் தனது எதிரிகளையும் எதிர்ப்பாளர்களை கடுமையாகத் தண்டிக்க முடியாது என்று அவர் மிகவும் அன்பாக இருந்தார். பிரபல வரலாற்றாசிரியர் ஸ்ரான்லி லேன்-போலே எழுதுகிறார், 'அவருக்கு எழுத்து மற்றும் தீர்மானம் இல்லை. ஒரு கணம் வெற்றிக்குப்பிறகு நீடித்த முயற்சிகளுக்கு அவர் இலாயக்கற்றவராக இருந்தார். தனது அந்தப்புரத்தில் தன்னை பணிந்துகொள்ளும் போது, அபினியின் சொர்க்கத்தில் இருந்த பொன்னான நேரத்தைத் தனது எதிரிகள் இந்த வாயிலில் இடிக்கும்போது கனவு காணமுடிந்தது.'

ஹுமாயூன் குணம்

ஹுமாயூன் கடிதமும் மற்றும் பண்பாடும் கொண்டவர். அவர் பல மொழிகளை அறிந்திருந்தார், கணிதம், தத்துவம் மற்றும் வானியல் போன்ற பாடங்களில் சிறப்பாக விளங்கினார். அவர் ஒரு துணிச்சலான சிப்பாய் ஆனால் ஒரு பெரிய ஜெனரலாக இருந்த பண்புகள் அவருக்கு இல்லை. அவர் அவருக்கு தொலைநோக்குப் பார்வை இல்லாதபோதும், பெரும்பாலும் தீர்ப்பு கிடைக்கவில்லை, எனவே திறமையான நிர்வாகியாக இருக்க முடியவில்லை.

பல சிரமங்கள் இருந்தன என்பதில் சந்தேகமில்லை, ஆனால் வரலாற்றாசிரியர்களின் கருத்துப்படி, ஹுமாயூன் தனது மிக மோசமான எதிரிகளை சந்தித்துள்ளார். பல முறை அவர் கலைத்தார். லேன் பூல் கருத்துப்படி, 'ஹுமாயூன் மிகப் பெரிய எதிரி அவரே.' அது பெரிய செயல் என நினைத்தார் ஆனால் தாமதமாக செயல்பட்டார். அவருடைய எதிரிகள் தமது நிலையை வலுப்படுத்தியபோதே அவர் தனது எல்லாக் காலநிலையையும்

குறிப்புகள்

சிந்தித்தார். எப்போதேனும் அவர் எத்தகைய முடிவை எடுத்தாலும் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தும் திறன் அவருக்கு இல்லை. தனது பேரரசை பிளவுபடுத்தி தனது ஞானத்தைக் குறைகூறினார்.

வருமானம் மற்றும் கருவூலத்தை அதிகரிக்க முயல்வதற்குப் பதிலாக, ஹமாயூன் மாமூது ஷா மீதான தனது வெற்றியை கொண்டாடுவதற்காக ஆடம்பரமாகச் செலவிட்டார். அவர் ஷெர்ஷா மற்றும் பகதூர் ஷா மீது தவறான கொள்கையைப் பின்பற்றினார். சோசா போருக்கு முன்பு, ஹமாயூன் வஸ்ஸலா வயதை ஏற்றுக்கொள்வதாக பாசாங்கு செய்த ஷெர்ஷா சூரி என்ற வார்த்தையை நம்பினார்.

அதேபோல, குஜராத்தின் பகதூர் ஷா மீதான தவறான கொள்கையையும் அவர் பின்பற்றினார். பகதூர் ஷா மந்துடு மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திற்கு அடைக்கலம் தந்த போது, ஹமாயூன் இந்த அபாயகரமான எதிரியை முற்றிலுமாக நசுக்கிவிட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், அவர் அவ்வாறு செய்யவில்லை. எனவே, பகதூர் ஷா இழந்த பேரரசை மீண்டும் பெற முடிந்தது. சுருக்கமாக, அவரது தந்தை பாபநாசத்தில் இருந்து பல பிரச்சினைகளை ஹமாயூன் மரபரிமையாகப் பெற்றுக் கொண்டார் என்று கூறலாம்.

ஓரளவு வரை, பாபர், ஹமாயூன் ஆரம்பகால பிரச்சினைகளுக்கு காரணமாக இருந்தார் எடுத்துக்காட்டாக, காலியான கருவூலம், ஒழுங்கற்ற நிர்வாகம் ஆக இருந்தது. ஹமாயூன், தனது பேரரசைப் பற்றிய பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்களை அலட்சியப்படுத்தியும் தவறான கொள்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலமும் விவகாரங்களை மோசமாக்கி வந்தார்.

மீட்டல் மற்றும் மரணம்

ஹமாயூன் காஷ்மீருக்கு செல்ல முயன்றாலும் காமரான் தன் வழியை மறித்தான். இறுதியில் சிந்துவிற்கு செல்ல முடிவெடுத்தார். மார்வார் என்ற மல்தேவ் அவரை அழைத்து, அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். வழியில், மால்தேவ் தனது எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டு, உண்மையாகவே ஷெர்ஷாவையும் ஒரு கண்ணோட்டத்துடன் கைது செய்ய விரும்பினார் என்பது அவருக்குத் தெரிய வந்தது.

சூழ்நிலைகளின் கீழ், அவர் சிந்திற்கு பின்வாங்க வேண்டியிருந்தது. அவர் அமர்கோட் ராஜாவின் அரண்மனையில் தங்குமிடத்தை அடைந்தார். கி.பி. 1542 இல் அக்பர் அங்கு பிறந்தார். பைரங்கம் கான், அவரது உண்மையுள்ள தலைவர்களில் ஒருவரான அக்பரின் எதிர்கால பாதுகாவலரை சந்தித்தார், பெர்சியாவுக்கு செல்லும்படி அவருக்கு அறிவுரை கூறினார். ஹமாயூன் தனது ஆலோசனைகளை ஏற்றுக்கொண்டார், பெர்சியாவை அடைந்தார். அவர் ஒரு நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றார், பெர்சிய அரசர் ஷா தஹ்மாஸ்ப் என்பவர் இந்த நிலையில் அவரது சிம்மாசனத்தை மீட்பதற்கு அவருக்கு உறுதியளித்தார். பெர்சிய அரசர் ஷா தஹ்மாஸ்ப் அவருக்கு ஒரு நல்ல வரவேற்பு கிடைத்தது, இந்த நிலையில் அவரது சிம்மாசனத்தை மீட்க அவருக்கு உதவுவதாக உறுதியளித்தார். அவர் ஷியா மதத்தைத் தழுவி, ஷா என்ற பெயரில் குத்பாவை வாசிப்பார் மற்றும் வெற்றிகரமாக ஷாவிடமிருந்து காந்தஹார் மீது வழங்கினார். இந்த நிலைமைகளுக்கு வழிவகுக்க எவ்வித மாற்றீடுகளும் இல்லாத நிலையில் ஹமாயூனுக்கு உதவி கிடைக்கவில்லை.

குறிப்புகள்

பெர்சியாவின் ஷா தஹ்மாஸ்ப் ஒரு படையை (1400 வீரர்கள்) தனது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தார், இதன் மூலம் கண்டஹாரை அவரது சகோதரர் அஸ்காரி 1554 ஆம் ஆண்டில் கைப்பற்றினார், கம்ரானில் இருந்து காபூலைக் கைப்பற்றினார். அவன் தன் சகோதரன் கம்ரன் சிறையில் அடைத்து அவனை இருட்டடித்து, மெக்காவுக்கு அனுப்பினான். மற்றொரு சகோதரன் போரில் கொல்லப்பட்டான். அஸ்காரி மெக்காவுக்கு சென்றான்.

கி.பி.1555-ல் இந்திய அரசின் விவகாரங்கள் மிகவும் சீரழிவை தந்தன. சூர் வம்சத்தின் கடைசி மன்னரான முகமது அடில்ஷா தனது பெரிய ராஜ்யத்தை ஆட்சி செய்ய தகுதியற்றவராக இருந்தார். நாட்டில் அராஜகங்கள், குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு மக்கள் களைப்படைந்தனர். இந்தியாவில் உள்ள அவரது நண்பர்கள் சிலரால் அழைக்கப்பட்ட ஹுமாயுன் அவர்கள் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். அவர், 1555-ல் சிகண்டர் சூர் என்ற இடத்தில் வந்து தோல்வியடைந்தார்.

ஜூலை 1555-ல் ஹுமாயுன் டெல்லியை ஆக்கிரமித்தார். இதனைத் தொடர்ந்து ஆக்ரா, சம்பல் மற்றும் அருகில் உள்ள எல்லைப்பகுதியில் முகலாயர்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்தனர். இவ்விதம் பதினைந்து ஆண்டுகள் தலைமறைவாக இருந்த ஹுமாயுன் மீண்டும் இந்தியாவின் அரியணையை அடைந்தார். ஆனால் ஹுமாயுன் தனது வெற்றியின் பலன்களை அனுபவிக்க நீண்டகாலம் வாழவில்லை. ஒரு நாள் அவர் டெல்லி கோட்டையில் உள்ள தனது நூலகத்தின் படிக்கட்டில் இறங்கி வந்து கொண்டிருந்தபோது தவறி கீழே விழுந்து இறந்தார்.

9.4 அக்பர்

19 பிப்ரவரி 1556 அன்று அக்பர், காலனநூரில் பதின்மூன்று வயதானபோது பேரரசராக அறிவிக்கப்பட்டார். அப்போது அவர் ஒரு ராஜ்யம் இல்லாமல் ஏறத்தாழ ஆட்சியாளராக இருந்தார். தனது பெயரை விட சாதாரணமாக ஒரு பேரரசர் என்று அக்பர் கூறிக் கொள்வதற்கு முன்பு, அரியணையில் தனது மற்ற போட்டியாளர்களைவிட அதிக திறன் படைத்தவராக இருக்க வேண்டும் என்றும், குறைந்தபட்சம் தனது தந்தையின் இழந்த ஆட்சியை மீண்டும் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்றும் வின்சென்ட் ஸ்மித் எழுதினார்.

இரண்டாவது பானிபட் போர்

இரண்டாவது பானிபட் போர், ஹேமு மற்றும் அக்பருக்கு இடையே நடந்த சண்டையில் அக்பர் முகலாய பேரரசை மீண்டும் நிறுவ வென்றார். இரண்டாம் பானிபட் போர் நவம்பர் 1556-ல் நிகழ்ந்தது. பேரரசர் அக்பர், தந்தை இறந்த பின்னர் அதே ஆண்டு, பஷ்டூன் சூரி வம்சத்தை சேர்ந்த முகம்மது அடில் ஷா சூரி மற்றும் அவரது பிரதம மந்திரி ஹேமு (ஹேமசந்திரா) ஆகியோரை தோற்கடித்தார். அடில் ஷா மற்றும் ஹேமு ஆகியோரின் இந்த தோல்வி அக்பரின் ஆட்சியை ஆரம்பித்தது.

ஹுமாயுன், இரண்டாவது முகலாய பேரரசர் 1556 ஜனவரி 24-ம் தேதி திடீரென்று இறந்தார், அவர் நூலகத்தின் படிகளிலிருந்து தவறிவிட்டார். அந்த நேரத்தில் அவரது மகன் அக்பர் பதின்மூன்று வயதாக இருந்தார். பைராம் கான் அவரது தந்தையின் மரணத்தின் போது அக்பர் பஞ்சாபில்

குறிப்புகள்

முதலமைச்சருடன் பிரச்சாரம் செய்தார். அந்தக் காலத்தில் முகலாய பேரரசு காபூல், காந்தகார், பஞ்சாப் மற்றும் டெல்லியின் பகுதிகளுக்குள் அடைக்கப்பட்டிருந்தது. அக்பர் பிப்ரவரி 1556 அன்று பஞ்சாபில் உள்ள கலனூரில் உள்ள ஒரு தோட்டத்தில் பேரரசராக நியமிக்கப்பட்டார். ஹேமு அல்லது ஹேமச்சந்திர ஆப்கான் சுல்தான் முஹம்மது அடில் ஷாவின் இராணுவத் தலைவராக இருந்தார். ஆதில் ஷா, சுனார் ஆட்சியாளராக இருந்து, முகலாயர்களை இந்தியாவிலிருந்து வெளியேற்ற ஒரு வாய்ப்பைக் கோரி வந்தார். அவர்கள் ஹுமாயூன் இறந்ததன் நன்மைகளைப் பெற்றனர். ஆக்ரா மற்றும் டெல்லியை அக்டோபரில் சிரமமின்றி ஹேமு ஆக்கிரமித்தார் மற்றும் ராஜா விக்ரமாதியா என்ற தலைப்பில் ஆட்சியாளராக ஆனார். இது ஆதில் ஷா மற்றும் ஹேமுக்கு குறுகிய கால வெற்றியாக இருந்தது.

முதலமைச்சர் மற்றும் அக்பரின் பாதுகாவலராக இருந்த பைராம் கான் பெரிய ராணுவத்துடன் டெல்லியை நோக்கினார். நவம்பர் 5ம் தேதி இரு சேனைகளும் பாணிப்பட்டில் சந்தித்தனர். ஹேமு 1500 போர் யானைகள் உட்பட ஒரு பெரிய படையை வைத்திருந்தார். அவர் ஆரம்பத்தில் வெற்றி பெற்றார். துரதிருஷ்டவசமாக, ஒரு அம்பு அவரது கண்ணில் பட்டது. அவர் மயக்கமடைந்தார். அவரது படைகள் தங்கள் தலைவரை இழந்துவிட்டதாக நினைத்தனர், அவர்களிடையே பயம் பரவியது, அவர்கள் பின்வாங்கினர். முகலாயர்கள் போரில் வெற்றி பெற்றனர். ஹேமு என்ற ஹவாய் யானையை ஷா குலி கான் கைப்பற்றி நேரடியாக அக்பரிடம் வழங்கினார். அக்பர், பைராம் கான் ஆகியோருடன் மயக்கமடைந்த நிலையில் ஹேமு கொண்டு வரப்பட்டது. பின்னர் மயக்கமடைந்த ஹேமு தலையை துண்டித்த அக்பர், தனது குதிரைப்படை வாளை எடுத்தார்.

அக்பரால் ஹேமு கொல்லப்படவில்லை என்று சில வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள் அவர் தனது தலையை வாளால் தொட்டவுடன், அவரது சீடர்கள் ஹேமு என்பவரை கொன்றனர். ஹேமுவின் துண்டிக்கப்பட்ட தலை காபூலுக்கு வெற்றியை கொண்டாடுவதற்காக ஹுமாயூன் அந்தப்புர பெண்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது, ஹேமுவின் டோர்ஸோ ஒரு கிபந்தியின் மீது ஒரு காட்சிக்காக டெல்லிக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டது. அக்பரின் பக்கத்தைச் சேர்ந்த இஸ்கந்தர் கான் ஹேமு படையை துரத்திச் சென்று, 1500 யானைகளையும் ராணுவத்தில் பெரும்பகுதியை கைப்பற்றினார். ஹேமுவின் மனைவி அவளுடன் இருக்கும் அறிய பொருட்களுடன் டெல்லியிலிருந்து தப்பினார். பிர் முகம்மது கான் தனது படைவீரனை ஒரு துருப்புடன் துரத்தினார் அவரது முயற்சி வெற்றிபெறவில்லை. இந்தியாவில் முகலாய வம்சத்தை மீண்டும் நிறுவ ஆரம்பித்ததன் காரணமாக, பாணிபட் இரண்டாம் போர் இந்திய வரலாற்றின் போக்கை மாற்றியது.

அக்பரின் பண்பும் ஆளுமையும்

அக்பர் முகலாய பேரரசர்களின் மத்தியில் மிக உயர்ந்தவராக இருந்தார், அவருடைய தந்தை ஹுமாயூன் இறந்த பிறகு, மிகச் சிறிய வயதில் அரியணை ஏறினார். அவரது ஆட்சிக் காலத்தில், முகலாய சாம்ராஜ்யம் அதன் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்தது. அக்பர், ஒரு இளம் வயதில் உள்நாட்டிலும் வெளி நாட்டிலும் பல பிரச்சினைகளை முற்றுகையிட்ட ஒரு பேரரசின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார், முகலாய சாம்ராஜ்யம் இந்தியாவில் வலுவான

அரசு மட்டுமல்ல, ஆனால் அவரது முறை சிறந்த நிர்வாக மாநில ஒன்றாக இருந்தது. தாராளவாத, தொலைநோக்கு மற்றும் வெற்றிகரமாக நிரூபிக்கப்பட்ட புதுமையான கொள்கைகளையும் அவர் நடைமுறைப்படுத்தினார், இது இந்திய மொழியில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தை சேர்த்தது இடைக்கால வரலாறு மற்றும் இந்தியாவில் முகலாய சாம்ராஜ்யத்தை உறுதியாக நிறுவினது. எனவே, அவர் இந்தியாவின் முகலாய பேரரசர்களின் மத்தியில் 'சிறந்தவர்' என்று விவரிக்கப்படுகிறார்.

குறிப்புகள்

அக்பரின் மதக் கொள்கை

அக்பரின் முஸ்லீம் அல்லாதோருக்கு எதிரான கொள்கையானது சகிப்புத்தன்மை கொண்டது. டெல்லி சுல்தான்களும், இந்துக்களின் ஆரம்பகால முகலாய பேரரசர்களும் பின்பற்றிய கடுமையான, கொடூரமான, குரோதமான கொள்கையை விரைவிலேயே அவர் கைவிட்டார். இந்து மற்றும் முஸ்லீம் சமூகங்களின் நல்லெண்ணத்தில் அவரது பேரரசின் அடித்தளங்களை நிலைநிறுத்த முதல் தேசிய ஆட்சியாளராக அவர் இருந்தார். அவரது மதக் கொள்கை, நாட்டில் அமைதி, செழிப்பு, ஒற்றுமை என்ற புதிய சகாப்தத்தை கொண்டு வந்தது. இந்துக்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் ஒரு பொதுவான தளத்தை கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக, தின்-இ-லாஹி என்னும் ஒழுங்கு அல்லது மதத்தை நிறுவினார்.

அக்பரின் தாராளவாதக் கொள்கையை ஏற்க வழிவகுத்த காரணிகள்:

பல காரணிகள் அக்பரை நோக்கி தாராளவாத கொள்கையை பின்பற்றுவதற்கு முஸ்லீம் அல்லாதவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுத்தது. அவற்றில் முக்கியமானவை பின்வருமாறு:

- தனிமனித வாழ்வும் ஆளுமையும்: அக்பர் தாராளமும் இயற்கையால் சகிப்புத் தன்மையும் கொண்டவர். அவரது பிறந்த சூழ்நிலையும், அவரது போதனையும், அவரது கட்டளைத் தலைவர் ஷேக் அப்துல் லதீப் கற்பித்தலும், அவரை சகிப்புத் தன்மை கொள்வதில் முக்கியப் பங்காற்றியது. இப்தாத் காணா விவாதங்களில், ராம் அல்லது ரஹீம் என்பதில் வெவ்வேறு பெயர்களைக் கொண்டிருந்தாலும் கடவுள் ஒருவரே என்று அவருக்கு நம்பிக்கை இருந்தது. அவர் உண்மையான தேசிய மன்னராக இருக்க விரும்பினார்.
- அரசியல் அவசியம்: அக்பர் தனது பேரரசை விரிவுபடுத்தவும், பலப்படுத்தவும் விரும்பினார். இந்தியாவில் இந்துக்கள் பெரும்பான்மையானவர்கள் என்பது அவருக்குத் தெரியும். இந்துக்களின் ஒத்துழைப்பும், அனுதாபமும் இல்லாமல் முகலாய பேரரசின் பாதுகாப்பு விரிவாக்கம், அமைதி உறுதிப்பாடு, ஒழுங்கு ஆகியவை சாத்தியமில்லை என்பதையும் அவர் உணர்ந்தார். இந்துக்களின் குணங்கள், குறிப்பாக ராஜ புத்திரர்களை அவர் கவர்ந்தார். இந்தியா முழுவதையுமே ஆட்சி செய்ய முகலாய படையினருக்கு பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. முகலாயர்கள் வெளிநாட்டு ஆட்சியாளர்கள் என்ற உணர்வை முடிவுக்குக் கொண்டு வர, அக்பர் ஒரு தாராளக் கொள்கையை பின்பற்ற வேண்டியது அவசியம் என்று நினைத்தார்.

குறிப்புகள்

- பல காரணிகள் மற்றும் ஆளுமைகளின் தாக்கம்: அக்பருக்கு முன்பு 15 ஆம் நூற்றாண்டில் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் பல ஆட்சியாளர்கள் வகுப்புவாதத்தை மாற்றி, பாரசீக மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட சமய இலக்கியங்கள், மற்றும் பிராந்திய மொழிகளுக்கான ஆதரவைப் பெற்றிருந்தனர். ஒரு சகிப்புத் தன்மை கொண்ட மதக் கொள்கை, இந்துக்கள் தங்கள் படையில் உயர் பதவிகளை வழங்கியதோடு, இவ்வாறாக இரு சமூகத்தினருக்கும் இடையே பரஸ்பர புரிந்துணர்வு சூழலை தோற்றுவித்தது. இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியையே அக்பரின் ஒரு தாராளமான மதவாதக் கொள்கையை ஏற்க தூண்டியது. பக்தி இயக்கமும், சீக்கிய மகான்களின் சீடர்களும் அக்பருக்கு தாராள மற்றும் சகிப்புத் தன்மை கொண்ட கொள்கையை பின்பற்றினர். அக்பரின் தாயாரும் அவரது வழிகாட்டி பைராம் கானும் ஷியா பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள். அவரது ராஜபுத்திர மனைவிகளும் அவரை சகிப்புத் தன்மையுடன் செயலாற்ற உதவினர். இதன் மூலம், அந்தப்புர சூழல் அவரை தளர்வான மனதுடன் செயலாற்ற உதவியது.

அக்பரின் புதிய மதக் கொள்கையின் பலன் மற்றும் விளைவு

1. சாம்ராஜ்யத்திற்கு சாதகம்: அக்பரின் புதிய மதக் கொள்கையின் மிக முக்கியமான விளைவு பெரும்பான்மையான இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும் முகலாயப் பேரரசின் ஆதரவாளர்களாக ஆனார்கள். அவர்கள் பரஸ்பரம் விருந்தோம்பலை கடைப்பிடித்தனர். முகலாயப் பேரரசருக்கு தமது சேவைகளையும் ஒத்துழைப்பையும் வழங்கினார்கள். இந்த மக்களின் ஒத்துழைப்பால் அக்பரின் பேரரசு விரிவாக்கம் அடைந்து கிளர்ச்சிகள் ஒடுக்கப் பட்டது.
2. நாட்டில் நல்லெண்ண சூழல்: அமைதி, ஒத்துழைப்பு மற்றும் நல்லெண்ணத்தை நிறுவுவதில் அக்பரின் மதக் கொள்கை ஊக்கமளித்தது மற்றும் நாட்டின் வணிகம் மற்றும் வர்த்தகத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவியது.
3. சமூக சீர்திருத்தங்கள்: அக்பரின் மதக் கொள்கை சமூக சீர்திருத்தங்களுக்கு உதவி செய்கிறது. இந்துக்கள் மத்தியில் சதி போன்ற மனிதாபிமானமற்ற பழக்கங்கள் தடைசெய்யப்பட்டன. விதவைகளுக்கு மறுமணம் செய்யும் உரிமை வழங்கப்பட்டது. அக்பர் மது விற்பனையை தடை செய்ய முயன்றார். அவர் இறைச்சி சாப்பிடுபவராக இருந்தாலும், சைவ சமுதாயத்தை ஊக்குவிக்க முயன்றார்.
4. பண்பாட்டு ஒற்றுமை: அக்பரின் மதக் கொள்கை, இந்துக்கள், முஸ்லிம்களுக்கிடையே நெருக்கத்தை கொண்டு வந்து நாட்டில் பண்பாட்டு ஒருங்கிணைப்பை ஊக்குவித்தது. சமஸ்கிருதம், அரபு மற்றும் கிரேக்க படைப்புகளை பாரசீக மொழியில் மொழி பெயர்க்க அவர் ஒரு மொழிபெயர்ப்புக் குழு ஒன்றை நிறுவினார். இசை, சிற்பம் மற்றும் இந்து கட்டிடக்கலை பாணியை ஊக்குவித்தார். அவரது மதக் கொள்கை மற்றும் பண்பாட்டு ஐக்கியம் ஊக்குவிக்கப்பட்டதால் அரசு மதச்சார்பற்றதாக மாற்றியது.

தீன்-இ-இல்லாஹி பிறந்த ஒரு புதிய மதம், அவருக்குப் பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வந்தது.

முகலாய பேரரசின் வம்சமும்
அவர்களின் பண்பாடு
பங்களிப்புகள் - I

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. உமாய்யுனின் முக்கிய பலவீனங்கள் என்ன?
4. முஸ்லிம் அல்லாததை நோக்கி இருந்த அக்பரின் மதக் கொள்கை என்ன?

குறிப்புகள்

9.5 பாபர், ஹுமாயுன் மற்றும் அக்பரின் பண்பாட்டுப் பங்களிப்பு

இந்தப் பிரிவில் பாபர், ஹுமாயுன், அக்பர் ஆகியோரின் பண்பாட்டுப் பங்களிப்பை விவாதிப்போம்.

9.5.1 பாபர் மற்றும் கட்டிடக்கலை

பாபர் இந்தியாவிற்கு வந்தபோது இந்தியக் கட்டிடங்களால் அதிகம் ஈர்க்கப்படவில்லை. எனவே, தேவையான மேம்பாடுகளை அறிமுகப்படுத்தி, கட்டிட கலையை மேம்படுத்த முயன்றார். உண்மையில், புகழ்பெற்ற அல்பேனிய சிற்பி சினியான், உண்மையில், புகழ்பெற்ற அல்பேனிய சிற்பி சினியான், குவாலியரில் மான் சிங் மற்றும் விக்ரமஜேத் ஆகியோரின் அரண்மனைகளில் இருந்த திறமைகளை இந்தியக் கைவினைக் கலைஞர்களுடன் இணைந்து செயல்பட அவர் விரும்பினார். எனினும், அந்த எண்ணத்தை அவர் கைவிட்டார் என்று தெரிகிறது. அதையும் மீறி பாபர் பல கட்டிடங்களை கட்டினார். அவரை மேற்கோள் காட்டி, 'ஆக்ராவில் மட்டும், அந்த இடத்திற்குச் சொந்தமான கல் வெட்டிகள் மட்டுமே இருக்கும், ஆக்ரா, சிக்ரி, பியனா, தோல்பூர், குவாலியர் மற்றும் கோயில் (அலிகார்) போன்ற இடங்களில் நான் தினமும் 680 பேரை வேலைக்கு வைத்தேன் அங்கு, தினமும், என் படைப்புகளில் 1491 கல் சிப்பிகள் பணியாற்றினர்' அவருடைய இரண்டு கட்டிடங்கள், பானிபட்டில் கப்லி பாக் என்ற ஒரு மசூதி மற்றும் ரோஹிஹிந்தில் சாம்பலில் உள்ள ஜமா மஸ்ஜித், மட்டுமே காலத்தின் இடையூறுகளிலும் உயிர் பிழைத்திருக்கின்றன. ஆனால், அவற்றில் எதுவும் பெரிய திறந்த வெளிகள் தவிர வேறெந்த கட்டிடக்கலை அழகையும் கொண்டிருக்க வில்லை.

ஹுமாயுன் கட்டிடக்கலை

உமாய்யுனின் கஷ்டமான ஆட்சி அவரது கலைசார்ந்த சுவை உணர்வைத் தூண்டுதற்கு அவருக்கு சிறிது வாய்ப்பைக் கூட தரவில்லை. அப்போதுகூட அவர் டெல்லியிலுள்ள தீன்-ஐ-பனாஹ் அரண்மனையை நிர்மாணித்தார். அநேகமாக அது ஷெர்ஷாவால் அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. இது தவிர ஹுமாயுன் ஆக்ரா, ஹிஸார் ஆகிய இடத்தில் எளிமையான பள்ளிவாசல்களை நிர்மாணித்தார். அவருடைய காலத்தின் ஒரே ஒரு மசூதி இன்னமும் பஞ்சாபிலுள்ள பாட்டெஹாபாத்தில் உள்ளது. ஹுமாயுன் மரணத்திற்கு பிறகு அவரது முதல் மனைவி ஹிதா பானு பேகம் அவரது நினைவாக கல்லறையை கட்டினார் அது பாரசீக நடையில் எனாமல் ஓடுகளால்

குறிப்புகள்

அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. தனது கணவர் இறந்த எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, கி.பி. 1564-ல் அவர் மகோற்சவம் கட்டத்தைத் தொடங்கினார் என்று கூறப்படுகிறது. இது பாரசீக சிற்பி மாலிக் மிர்சா அவர்களால் திட்டமிடப்பட்டு, இந்திய கைவினைஞர்கள் மற்றும் மசூர்களால் செயல்படுத்தப்படும் இந்த அற்புதமான மகோற்சவம் இந்திய - பாரசீக மரபுகளின் தொகுப்புக்கான சிறந்த உதாரணமாகும். இந்த கல்லறை மிகவும் அழகாகவும், வலிமையாகவும், மக்களால் இன்றளவும் பார்க்க முடிகிறதாக உள்ளது. இது புது தில்லியில் மைந்துள்ளது.

அக்பர் மற்றும் கட்டிடக்கலை

உள்ளூர் அரசுகளை கூட்டுவதன் மூலம் அக்பர் ஒரு விரிவான பேரரசைக் கட்டியதைப் போலவே, நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து வந்த உள்ளூர்ப் புலவியல்களின் சேவைகளைப் பயன்படுத்தி இந்தியக் கட்டிடக்கலையின் ஒரு புதிய பாணியை உருவாக்கியிருந்தார். பல அரண்மனைகள், மசூதிகள், கோட்டைகள், கல்லறைகள் மற்றும் பிற கட்டிடங்களை உருவாக்கினார். உண்மையில் அக்பர் ஒரு பெரிய அளவில் கட்டுமானங்களை மேற்கொள்ள நேரத்தையும், வழிமுறைகளையும் கொண்டிருந்த முதல் முகலாய ஆட்சியாளர் ஆவார். அவர் முக்கியமாக பின்வரும் கட்டிடங்களை கட்டினார்:

(i) ஆக்ராவில் உள்ள செங்கோட்டை

அக்பர் பல கோட்டைகளைக் கட்டினார். அதில் மிகவும் புகழ்பெற்றது ஆக்ரா கோட்டை. இது சிவப்பு கல்லில் கட்டப்பட்ட மிகப்பெரிய கோட்டையாகும், இது பல பிரம்மாண்டமான வாயில்களை கொண்டது. இது மிகவும் பிரம்மாண்டமான கட்டிடம். இந்த கோட்டை, தலைமை கட்டுமான துறை மற்றும் சிபர்தீசன், வாசல்பி கானின் மேற்பார்வையில் கட்டப்பட்டது. அதன் கட்டுமானப்பணிக்கு பதினைந்து ஆண்டுகள் மற்றும் பதினைந்து லட்ச ரூபாய் ஆனது. இந்த கோட்டையில் உயர் அதிகாரிகளின் பல்வேறு அரண்மனைகள், வீடுகள், குடியிருப்புகளை நாம் காண்கிறோம். இந்தக் கோட்டையில் உள்ள பெரும்பாலான கட்டிடங்கள் அருவங்கள், பல்வேறு விலங்குகள், பறவைகள், பூக்கள் மற்றும் இலைகள், ஓவியங்கள் போன்ற அழகிய மாதிரிகளால், அலங்கரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. அபுல் பாசல் கருத்துப்படி, 500 கட்டிடங்கள் அதில் கட்டப்பட்டன. இவற்றில் பல பின்னர் ஷாஜஹானால் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. இந்த கட்டிடங்கள் சிவப்பு மணற் கல்லில் செய்யப்பட்டு குஜராத் மற்றும் வங்காளத்தின் கட்டிடக்கலை பாணியை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இந்த கோட்டையின் பெரும்பாலான கட்டுமானங்கள், ஓரளவு தரம் வாய்ந்த சிவப்பு நிற சந்தன கற்களை பயன்படுத்துவதால், தற்போது பாழடைந்து கிடக்கிறது. எனினும், அவற்றில் சில இப்போதும் அக்பரி மஹால், ஜஹாங்கிரி மகால் என அழைக்கப்படும் இரண்டு அரண்மனை கட்டிடங்கள் போன்ற நிலையிலேயே உள்ளன. அவர் .பத்தேப்பூர் சிக்ரியின் கட்டுமானத்தின் போது, இந்து மற்றும் முஸ்லிம் கட்டமைப்புகள் பாணிகளை பயன்படுத்தி, சக்ரவர்த்தியின் முந்தைய சோதனைகள் பற்றி நமக்கு ஒரு கருத்தை சொல்கிறார்கள்.

(ii) ஃபதேபூர் சிக்ரி

முகலாய பேரரசின் வம்சமும்
அவர்களின் பண்பாடு
பங்களிப்புகள் - I

அக்பரின் நேர்த்தியான மற்றும் சிறந்த கட்டிடங்களில் சிலவற்றில் ஃபதேபூர் சிக்ரியும் ஒன்றாகும், இது 1569 கி.பி. முதல் 1584 வரை வளர்க்கப்பட்ட நகரம் ஆகும். இது ஆக்ராவில் இருந்து 26 மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இங்கு சக்ரவர்த்தி நல்ல எண்ணிக்கையிலான கட்டிடங்களை எழுப்பினார். அவற்றில் சில வருமாறு:

குறிப்புகள்

- (a) புலண்ட் தர்வாசா: மிகவும் முனைப்பான மற்றும் தெளிவாக இருப்பது, கி.பி. 1575-1576 ல் குஜராத் வெற்றி என்பதை நினைவுகூரும் வகையில் உருவாக்கப்பட்ட மாபெரும் புலண்ட் தர்வாசா ஆகும். இது 176 அடி உயரமானது, இன்னும் இந்தியாவில் மிக உயர்ந்த நுழைவாயில் மற்றும் உலகின் மிக உயரமான ஒரு பகுதியாக உள்ளது. இது கட்டிடக் கலை திறமையின் ஒரு அதிசயம். இந்த வாயில் அரை குவிமாட நுழைவாயில் என்று அழைக்கப்படும் பாணியில் உள்ளது, இது ஒரு குவிமாடத்தை பாதிக்கு மேல் துண்டாக்க செய்யப்பட்டது. வெட்டப்பட்ட பகுதி வாயிலின் பெரிய வெளிப்புற முகப்பை வழங்கியது, அதே சமயம் குவிமாடம் மற்றும் ஹொர் சந்திப்புகளின் பின்புற சுவரில் சிறிய கதவுகளை உருவாக்க முடியும். ஈரானிடம் இருந்து கடன் பெற்ற இந்த சூழ்ச்சி பிற்காலத்தில் முகலாயப் கட்டிடங்களில் ஒரு பொதுவான அம்சமாக மாறியது.
- (b) ஐமா மஸ்ஜித்: புலண்ட் தர்வாஜா போன்று ஃபதேபூர் சிக்ரியில் உள்ள ஐமா மஸ்ஜித் கல்லின் ஒரு கற்பனை என்று கருதப்படுகிறது. சமர்கண்டின் பிபி கானம் என்ற மாதிரியில் கட்டப்பட்டதாக கருதப்படும் ஐமா மஸ்ஜித், அந்த நேரத்தில் இந்தியாவில் மிகப் பெரிய மசூதியாக இருந்திருக்கலாம்.
- (c) குடிமுறைக்குரிய கட்டிடக்கலை: சிக்ரியில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க குடிமுறைக்குரிய கட்டமைப்புகள் ஜோதாபாய் அரண்மனை, பீர்பால் அரண்மனை, மர்யம்-உஸ் ஐமணி ஆகியோரின் தங்க மாளிகையும், துருக்கிய கல்தானின் அரண்மனையும் ஆகும். இந்த அரண்மனைகளில் அலங்காரக் கூறுகள் உயர்ந்த ஒழுங்கைப் பெற்றுள்ளன. தங்க மாளிகை வெளிப்படையான இந்து அம்சங்களை கொண்டுள்ளது. சலீம் சிஷ்டி கல்லறையின் முக்கிய வசீகரம், பளிங்குக் கல்லின் பிரத்யேக பயன்பாடு மற்றும் திரைகளில் செதுக்கப்பட்ட மென்மையான வடிவங்களாகும். அது சாதாரண மணற் கல்லின் மீது ஒரு மாணிக்கத் தொகுப்பு போல் தெரிகிறது. ஃபதேபூர் சிக்ரியில் உள்ள கட்டிடங்களை பார்த்தபின், ஸ்மித் 'ஃபதேபூர் சிக்ரி போன்ற கட்டிடங்கள் முன்பு கட்டப்படவில்லை, அவை மீண்டும் கட்டமைக்கப்பட முடியாது.' என்று எழுதியுள்ளார்.
- (d) சிகண்டராவில் கல்லறை: அக்பர் சிகண்டராவில் தனது கல்லறையை கட்ட ஆரம்பித்தார். பின்னர் அது ஐகாங்கீரால் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. டாக்டர் இஷ்வாரி பிரசாத் கூறுகையில், 'அக்பரின் கட்டிடங்களின் குணாதிசயங்கள் சிகண்டராவில் உள்ள கல்லறையில் காணலாம். இது ஆசியாவின் சிற்பங்களுக்கு மத்தியில் தனித்துவம் வாய்ந்தது. அதன்

குறிப்புகள்

அக்பரின் பிற கட்டிடங்கள்

ஆக்ரா கோட்டையை விட மிகக் கடுமையான ஆனால் குறைவான கட்டுப்படுத்தல் கொண்ட லாகூர் கோட்டையை அக்பர் கட்டினார். மேலே குறிப்பிட்டுள்ள உன்னத படைப்புகள் தவிர, அக்பரின் பாணி, நகர்ப்புற மனை, கோபுரங்கள், பள்ளிகள், குளங்கள் மற்றும் கிணறுகள் என பல விதமாக காட்டப்படுகிறது.

எனவே, அக்பரின் கட்டிடங்களின் முக்கிய அம்சங்களை கீழ்க்கண்டவாறு பட்டியலிட முடியும்:

- (a) அக்பரின் காலத்தின் கட்டிடங்கள் இந்து, முஸ்லிம் ஈர்ப்பின் ஒரு தொகுப்பை காட்டுகிறது.
- (b) அக்பர் ஆட்சி காலத்தில் சிகப்பு மணற் கல் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.
- (c) சில கட்டிடங்கள் குடிஉரிமைக்குரிய நோக்கங்களுக்காக கட்டப்பட்டன.
- (d) அக்பர் ஆட்சிக் காலத்தில்தான், சிறந்த குவிமாடம், அரைகள் மற்றும் வாயில்கள் கட்டும் பணி முதலில் தொடங்கப்பட்டது.
- (e) நீரோட்டத்துடன் கூடிய பல முறையான தோட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டது
- (f) மிகப் பெரிய செலவினங்களில், வலிமையுள்ள கோட்டைகளை அமைக்கும் பணியை அவர் பெற்றார் எ. கா. ஆக்ரா கோட்டை 35 லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்டது.

9.5.2 ஓவியம்

பாபர் மற்றும் ஓவியம்

இந்தியாவில் முகலாய வம்சத்தை நிறுவிய பாபர், கலையின் சிறந்த காதலர். அவர் தனது ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியாவிற்குள் நுழைந்த ஒரு பைஹ்சாட் கலையை (மத்திய ஆசியாவின் ஒரு கலை) நன்குணந்தவர். பாபர் தனது நினைவுக் குறிப்புகளை பிஹ்ஸாத் என்று குறிப்பிடுகிறார். அவரது ஓவியராக உள்ள மேதைக்கு ஒரு உயர்ந்த அஞ்சலி செலுத்துகிறார். இவர் 'கிழக்கின் ராஹேல்' என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளார். அவரது சீடர்கள் தங்கள் சொந்த பள்ளிக்கூடம் ஒன்றை உருவாக்கி இந்தியாவில் ஓவியக்கலையின் மீது கணிசமான தாக்கத்தை செலுத்தினர். பிஹ்ஸாத் கலை பாபரின் பாராட்டுதலுக்குரியது, இயற்கை காட்சிகளை அவர் உருவாக்கும் விதம், ஒரு ஓவியரின் திறமைக்கு அவர் வித்திட்டுள்ளார் என்பதை உணர்த்துகிறது. ஆனால், இந்தியாவில் தனது சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவியிருந்ததன் காரணமாக, இந்தக் கலையின் மீது தனது கவனத்தை அர்ப்பணிக்க அவரால் நேரத்தை கூட்ட முடியவில்லை.

ஹுமாயூன் மற்றும் ஓவியம்

ஹுமாயூன் ஓவியத்திலும் ஈடுபாடு கொண்டவர். அவரைப் பற்றி நன்கு அறியப்பட்ட வரலாற்றாளர் திரு. பி. என். சோப்ரா எழுதுகிறார், 'அது அவரது

மகன் (பாபர் மகன்), அடுத்து வந்த ஹுமாயூன் ஆகியோர் இந்தியாவில் பாரசீக ஓவியத்தின் புதிய பாணியை அறிமுகப்படுத்தினர். ஹுமாயூன், ஷர்யூட் ஆப்கானின் கைகளில் தோல்வி அடைந்த பின்னர், ஷெர் ஷா, பெர்சியாவில் ஷா தஹ்மாஸ்ப் உடன் அடைக்கலம் புகுந்தார். இங்கே அவர் பல புகழ்பெற்ற கலைஞர்களை கடந்து வந்தார்.' அவர் உள்ளூர்த் திறமைசாலியை தொடர்பு கொண்டு, சிறந்த நேரங்கள் திரும்பியதும் மரி சயீத் அலி மற்றும் கவாஜா அப்துல் சமத் ஆகியோரை அவரது சேவையில் நுழையத் தூண்டினார். அவர்கள் அவரைச் சேர்ந்தபோதிலிருந்து இன்னும் அவர் காபூலில் இருக்கிறார். அவர் தனக்குத்தானே ஓவியம் வரைவதில் பாடம் கற்றுக் கொண்டார் மற்றும் அக்பரை அவர்களது பொறுப்பில் சேர்த்துக் கொண்டார். அவர்கள் தஸ்தன்-ஐ -அமிர் ஹம்யாஹ்வை விளக்குமாறு கேட்கப்பட்டனர். ஆனால், அவரது மறுசீரமைப்புப் பிறகு மரணத்தின் காரணமாக நிறைய சாதனை புரிய முடியவில்லை. உண்மையில், இந்த இரண்டு பெரிய ஓவியர்கள் முகலாய ஓவியத்தின் உட்கருவை உருவாக்கினர். இது அக்பரின் காலத்தில் முதன்மை நிலைக்கு வந்தது.

குறிப்புகள்

அக்பர் மற்றும் ஓவியம்

மீர் சயீத் அலி மற்றும் கவாஜா அப்துஸ் ஸமத் ஆகியோரின் தலைமையின் கீழ், ஒரு ஏகாதிபத்திய ஸ்தாபனம் ஒன்றில் (கர்கானஸ்) ஓவியம் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டது. அக்பரின் ஆட்சிக்காலம் பாரசீக, இந்தியக் கலைகளை இணைத்திருந்தது. அவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் பாரசீக மொழி பதிப்பகங்களில் செய்யப்பட்ட ஓவியங்கள் அதாவது மகாபாரதம், அகபரநாமா போன்ற வரலாற்றுப் படைப்புகளை அவர் பெற்றார். உண்மையில் அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியர்களின் செல்வாக்கு அதிகரித்தது. பாரசீக செல்வாக்கு படிப்படியாக வீழ்ச்சியடைந்தது. இது குறித்து நன்கு அறியப்பட்ட வரலாற்றாளரான டாக்டர் சதீஷ் சந்திரா எழுதுகிறார், 'இந்தியக் கருபொருள்கள், இந்தியக் காட்சிகள், இயற்கைக் கூறுகள் வழக்கத்தில் இருந்தன. அது பாரசீக செல்வாக்கில் இருந்து பள்ளியை விடுவிக்க உதவியது. இந்திய நிறங்கள் போன்ற மயில் நீலம், இந்திய சிவப்பு, போன்றவை பயன்படுத்தப் தொடங்கின. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, பாரசீக பாணியின் ஓரளவான சமமான விளைவு வட்டமான இந்திய தூரிகையால் மாற்றியமைக்கப்பட்டு ஒரு முப்பரிமாண விளைவு படத்தை கொடுக்கும். அக்பரது ஆட்சிக் காலத்தில் இயற்கைக் காட்சிகள், விலங்குகள், மனிதர்கள் என ஓவியங்கள் வரையப்பட்டன. அவருடைய காலத்தில் போர்ச்சுகக்கீசிய குருமார்கள் ஐரோப்பிய ஓவியங்களை வரையத்தொடங்கினர், அவற்றின் செல்வாக்கின் கீழும் ஒரு பாணியை அமைத்தார்கள். இது நெருக்கமான மற்றும் தூரத்தின் தெளிவைக் காட்டியது'. அபுல் பாசல் கருத்துப்படி, '100 நல்ல ஓவியர்கள் இருந்தனர். அவர்களில் பலர் உள்துறை தகுதியுடன் இருந்தனர். அந்த காலத்தின் சில நல்ல ஓவியர்கள் மீர் சயீத் அலி அப்துஸ் ஸமத், பரூப் பெக், தாஸ்வந்த், பசவான், டாச்சன்ட், சன்வட்லஸ், கேஷ்வா மற்றும் ஜகந்நாத் ஆவார்கள். இந்து ஓவியர்கள் தங்கள் கலையில் மிகவும் வல்லுனராக உள்ளனர்' இந்த உலகத்தில் மிகச் சிலரே அவர்களுக்கு சமமாக காணப்படுகின்றனர். என்று அபுல் .:பாசில் நமக்குச் சொல்கிறார். அக்பர் ஆட்சிக் காலத்தில், குறிப்பாக .:பத்தேப்பூர்

சிக்ரியில் சில சுவரில் வரையப்பட்ட ஓவியமும் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால், அந்த சிறிய ஓவியமும் உருவங்களும் தான் மிகப் பெரிய கவனத்தை ஈர்த்திருந்தது.

குறிப்புகள்

இலக்கியம்

முகலாயப் பேரரசர்கள் பல்வேறு கலை கிளைகளை ஆதரித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் நிறைய செய்தனர். பாரசீக இலக்கியங்கள் தவிர ஹிந்தி, சமஸ்கிருதம், வங்காளம், பஞ்சாபி மொழிகள் முகலாய நிர்வாகத்திலும் மகத்தான முயற்சிகளை நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தன. உண்மையில் முகலாயப் பேரரசர்கள் அனைவருமே இலக்கியத்தை நேசிப்பவர்கள். கடிதங்களின் சாம்ராஜ்யத்தில் இந்துக்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் இடையில் இருந்த தடைகளை நீக்கி அதன் மூலம் கலாச்சாரங்களின் ஒரு இணைவு ஊக்குவிக்கப் பட்டது. இது குறித்து மருத்துவர் இஸ்வான் பர்ஸாத் எழுதுகிறார், 'ஏகாதிபத்திய ஒற்றுமை, சமூக மற்றும் மத சீர்திருத்தங்கள், நிர்வாகத்தில் இந்துக்களின் சங்கம் மற்றும் ஒரு தேசமாக ஒன்றாக இணைந்து நடத்த முயற்சி ஆகியவை இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு பெரும் உத்வேகத்தை அளித்தன.' முகலாயர்களின் கீழ் இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிய சுருக்கமான விளக்கம் கீழ்க்கண்ட தலைப்புகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

9.5.3 பாபர் ஆட்சிக் காலத்தில் இலக்கியம்

பாபர் துருக்கிய மற்றும் பாரசீகத்தில் ஒரு சிறந்த அறிஞராவார். அவர் டுஸுக்-ஐ-பாபரி (அவரது சுயசரிதை) துர்க்ஷஹ் மொழியில் எழுதினார். கயசூட்டின், குதாமிர், ஷஹபுதீன், இப்ராஹிம் போன்ற பல அறிஞர்களுக்கு அவர் ஆதரவு அளித்தார். பாபர் ஒரு சிறந்த கவிஞராகவும், துருக்கியக் கவிதைகளின் இயைபுடன், 'அவர் அமீர் அலி ஷாவுக்கு மட்டுமே இரண்டாவதாக இருந்தார்' என்று மிர்ஜா ஹைதர் எழுதுகிறார். பாபர் பாரசீக கவிதைகளை எழுதினார். அவரது உறவினர் மிர்சா ஹைதர் தாக்லேத், அவர் காலத்தில் ஒரு மாபெரும் பாரசீக அறிஞராக இருந்தார்.

ஹுமாயூன் ஆட்சிக் காலத்தில் இலக்கியம்

கற்ற தந்தையின் கற்றறிந்த புதல்வன் ஹுமாயூன் தான். அவர் அரபி, துருக்கி, பாரசீக மொழிகளில் நன்கு முன்கினார். அக்பரின் காலத்தில் பாரசீக மொழியில் இருந்த அவருடைய கசல்ஸ் மற்றும் ரூபாய்ஸில் சிலர் பிரபலமாக இருந்தனர். அவரது கல்லறைக்கு அருகில் ஒரு பெரிய நூலகமும் கட்டிக்கொண்டார். அதை இன்று கூட பார்க்க முடியும். தனது அரசவையில் குதா மீர், அப்துல் லதீஃப், ஷேக் ஹஸன் போன்ற பெரிய அறிஞர்கள் இருந்தனர். அவரது காலத்தில் குலாபதன் பேகம் என்ற அவரது சகோதரி 'ஹம்யான்னம்' எழுதினார். அவரது காலத்தின் மற்றுமொரு படைப்பு குதாமிரின் 'ஹாஃப்ட் அகலிஸ்' ஆகும்.

அக்பர் ஆட்சி காலத்தின் இலக்கியம்

அக்பரின் காலத்தில் பல்வேறு மொழிகளில் இலக்கியம் முன்னேறியது. அவருடைய அரசவையில், சமஸ்கிருதத்தில் பல அறிஞர்கள்

குறிப்புகள்

நன்குணத்தவர்களாக இருந்தனர். அவர்களில் பலர் தத்துவம், மதம், வானியல் ஆகியவற்றின் சமஸ்கிருத படைப்புகளை மொழிபெயர்த்துள்ளனர். சில முஸ்லிம் அறிஞர்கள் ஹிந்தி, வங்காளம் போன்ற மொழிகளை கற்று தங்கள் பங்களிப்பால் அவற்றை செழிக்கச்செய்தனர். இது தொடர்பாக அவர் தனது பத்மாவதியில், பத்மினி கதையை விவரிக்கிறார் மற்றும் மாலிக் முகமது ஜெயஸி என்ற பெயரை குறிப்பிடுகிறார். அப்துர் ரஹீம் கான்-ஐ -கானா, அதன் அழகிய தோற்றங்கள் இன்னும் படிக்கப்படுகின்றன மற்றும் இந்தியா முழுவதும் பாராட்டப்படுகின்றன மற்றும் மிர்ஸா ஹுசன் அலி, காளி தேவிக்கு மரியாதை செலுத்துவதற்காக இந்த காலத்திற்கேற்ப பெங்காலி பாடல்களை இயற்றியவராவார். அக்பரின் அரசவையில் தொடர்மால், பகவான் தாஸ், மான்சிங் மற்றும் பிருபால் ஆகியோர் பெரும் புகழைப் பெற்றுள்ளனர். பீர்பால், சக்கரவர்த்தியிடம் இருந்து 'கவி-ராஜா' என்ற பட்டத்தை சம்பாதித்திருந்தார். கரன், ஹரி நாத், நரஹரி ஆகியோர் அரசவையின் மற்ற முக்கியக் கவிஞர்களாக இருந்தனர். ஆக்ராவின் குருட்டுப் கவிஞராக இருந்த சுர்தாஸ், பிரிஜ் பாஷாவின் புகழ்பெற்ற கவிஞர்களுள் ஒருவர். தனது 'கூர் சாகர்' என்ற தனது பணியில் பகவான் கிருஷ்ணர் தனது ஆரம்ப கால வாழ்க்கையில் ஆற்றிய விளையாட்டு பற்றி விவரிக்கிறார். ராதே-கிருஷ்ணனின் அழகு மற்றும் காதல் குறித்து எண்ணற்ற வசனங்களையும் அவர் இயற்றினார். இக்காலத்தைச் சேர்ந்த மற்ற கவிஞர்களில் நந் தாஸ், விதல் நாத், பரமானந் ரக்ஸன் மற்றும் ஹம்பபல்டஸ் ஆகியோரின் பெயர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. அவதி பாஷாவின் மாபெரும் கவிஞர் துளசிதாசர், ராம வழிபாட்டை பிரபலப்படுத்திய காலகட்டத்தின் சிறந்த கவிஞராக இருந்தார். மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க எழுத்தாளர், 'பக்தமாலா' என்ற நூலின் ஆசிரியர் நாபாஜி ஆவார், இவர் ராமர், கிருஷ்ணர் ஆகிய மகான்களின் புனிதத்தை பக்தர்களிடம் விளக்கம் அளிக்கிறார். கேஷ்வதாஸும் அக்பரின் காலத்தில் ஒரு சிறந்த கவிஞராக இருந்தார்.

அக்பரின் காலம் ஹிந்தி இலக்கியத்திற்கு மட்டும் பிரபலம் அல்ல, பாரசீக படைப்புகளுக்கு அது பிரபலமானது. அக்பரின் காலத்தில் பாரசீக மொழியின் அறிவு நாடு முழுவதும் பரவியிருந்தது, பாரசீக மொழியுடன் சேர்த்து, உள்ளூர் மொழியான (ஹிந்தவி) வருமானப் பதிவேடுகளை வைத்திருப்பது என்ற மரபை அவர் வெறுத்தார். பாரசீக உரைநடை மற்றும் கவிதைகள் அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் உச்சத்தை அடைந்தன. மிகப் பெரிய அறிஞரும், அந்த யுகத்தின் முன்னணி வரலாற்றாசிரியருமான அபுல் பாசல் பல தலைமுறைகளாக எழுதப்பட்டிருந்த உரைநடை எழுத்து வடிவம் ஒன்றை அமைத்தார். அந்த நேரத்தில் முன்னணியில் இருந்த கவிஞரான அவரது சகோதரர் .:பைசி, அக்பரின் மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் உதவினார். மகாபாரதத்தின் மொழிபெயர்ப்பு அவரது மேற்பார்வையின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்டது. உட்பி, நசிரி ஆகிய இரு முக்கிய பாரசீக கவிஞர்களும் இருந்தனர். பாரசீகத்தில் பிறந்திருந்தாலும், அக்காலத்தில் ஈரானிலிருந்து இந்தியாவிற்கு குடிபெயர்ந்து வந்த பல கவிஞர்களும் அறிஞர்களும், இஸ்லாமிய உலகின் பண்பாட்டு மையங்களில் ஒன்றான முகலாய அரசங்கை உருவாக்கினார்கள். அபுல் .:பாசல், 'அக்பர்நாமா' மற்றும் 'அயன்-ஐ-அக்பரி' என்ற தனது இரு படைப்புகளால் பிரபலமானார். அவரது நாயகனின் (அக்பர் ஒரு பெருமையான) புகழில் எழுதப்பட்ட முன்னவர்,

குறிப்புகள்

அரசியல் மற்றும் இராணுவ வரலாற்றை வழங்குகிறது. பிற்காலத்தில் ஒரு நிர்வாக, புள்ளிவிவர கணக்கை வழங்குகிறது. அக்பரது காலத்தின் மற்ற முக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் 'முண்டாஹத் உல் தவாரிக்ஹல்', ஆசிரியர் படஉனி , மற்றும் 'தபகிட்-ஐ-அக்பரி' ஆசிரியர் நிஜாமுதீன் ஆவர்கள். பாடவுனி, அக்பர் மீது பகைமை விமர்சித்தவர் நிஜாமுதீன் கடமைக்காக செயப்படுபவராக இருக்கிறார். அக்பர் மிகவும் தாராளமான பண்பாடு கொண்டவர். மகாபாரதம், இராமாயணம், அதர்வன வேதம் போன்ற புகழ்பெற்ற சமஸ்கிருத படைப்புகளின் பாரசீக மொழிபெயர்ப்பில் தீவிர ஆர்வம் காட்டினார். அதே போல சமஸ்கிருத இலக்கியத்திற்கும் அக்பர் ஆதரவு தந்தார். இவருடைய காலத்தில் பாரசீக-சமஸ்கிருதம் 'பார்ஸி பிரகாஷ்' என்ற அகராதி எழுதப்பட்டது. அக்பரின் காலத்தில் பஞ்சாபி, பெக்னாலி இலக்கியமும் போதுமான முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அக்பரின் ஆட்சிக் காலத்தில் குரு கிரந்த் சாகிப் தொகுக்கப்பட்டது. பல பங்களா படைப்புகள் அந்தக் காலத்தில் இயற்றப்பட்டன.

9.5.4 இசை

முகலாயர் காலத்தில் இசையும் பெரும் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. பாபர், ஹுமாயூன் இருவருமே இசை, கவிதை ஆகியவற்றில் ஆர்வம் காட்டினர். பாபர் ஒரு உயர்ந்த தரத்தில் பாடல்களை இயற்றினார். கவிஞர்கள், பாடலாசிரியர்கள், இசைக் கலைஞர்கள் ஆகியோரின் நிறுவனத்தில் அவர் ஓய்வு நேரத்தை செலவழிப்பது வழக்கம். புல்லாங்குழல், கின்னரம், வீணை ஆகிய இசைக்கலைகளும், குரல் மற்றும் இசைக்கருவி நிகழ்ச்சிகள் பேரரசரின் மது நிகழ்ச்சிகளில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அம்சமாக இருந்தன. இந்த இடத்தில் ஒரு குமழலை மேம்படுத்தும் கலை, பாரசீக நிலையான மேற்கோள், ஒரு நல்ல விதமாக எழுதுவது, நல்ல பாடல் பாடுவது பாபர் உலகில் மிகவும் பாராட்டப்பட்டது என்று லேன்பூல் குறிப்பிடுகிறார்.

ஹுமாயூன்

ஹுமாயூன் இசையில் பெரிதும் ஆர்வம் கொண்டவர். இசை கேட்பதற்காக வாரத்தில், திங்கள், புதன் ஆகிய இரண்டு நாட்களை ஒதுக்கி வைத்து விட்டார் என்ற உண்மையிலிருந்து இசையை பற்றிய அவரது காதலை புரிந்து கொள்ளலாம். கி.பி. 1535 ல் ஹுமாயூன் மாண்டுவைக் கைப்பற்றி, கைதிகளுக்காக ஒரு பொது படுகொலைக்கு கட்டளையிட்ட போது, அங்கே இசைக் கலைஞரான பைஜு பவ்ரா அங்கு இருந்தார் என்பதை அவர் அறிந்து கொண்டார். சக்ரவர்த்தி ஒரு பாடலைப் பாடச் சொன்னார். அவர் எவளவோ கெஞ்சியும் தன்னுடைய உயிரை விட்டு வைக்கவில்லை. அவருடைய அரசவையில் அவ ஒரு இசையமைப்பாளராகப் பதிவு செய்தார். ஹுமாயூன், அவரிடம் உள்ள ஒரு சூசைவாதத்தை தொட்டு, இசையுடன் இருக்க கடவுளிடம் அவர் பிரார்த்தனை செய்ததை மிகவும் விரும்பினார்.

அக்பர்

அக்பர் இசையில் ஆர்வம் காட்டினார். அவரது ஆதரவு இந்தியாவின் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் சபை இசைக் கலைஞர்களை ஈர்த்தது. வரலாற்றாசிரியர்

குறிப்புகள்

அபுல் பாசல் கூற்றுப்படி அவரது சபையில் 36 பாடகர்கள் இருந்தனர். பாதாவின் ராஜா என்ற ஒரு அரசவை-இசைஞானி ராமசந்திரா என்பவரின் புகழைப் பற்றி கேள்விப்பட்ட போது, தேர்ச்சிபெற்ற இசைக்கலைஞரை அவரது சபைக்கு அனுப்புமாறு அவர் ஒரு வேண்டுகோளை அனுப்பினார். டான்சன் ஆக்ரா வந்தபோது, அரச இசைக் கலைஞர்களின் தலைவனாக மாறி, பரவலான பெரும் , புகழும் ஈட்டினார். பல புதிய இன்னிசைகள் (ராகங்கள்) மூலம் டான்சன் வரவு வைக்கப்படுகிறார். தன் இசையின் மூலம் மேகங்களும் மழையும், நீரோடைகள் நின்று விடும் என்றும் கூறப்படுகிறது. அபுல் பாசல் கூறுகையில், 'இந்தியாவில் கடந்த ஆயிரம் ஆண்டுகளாக அவரைப் போன்ற பாடகர் இல்லை.' என்று கூறுகிறார். மற்ற புகழ்பெற்ற இசைக் கலைஞர்களில் பாபு ராம் தாஸ், பைஜு பாரெக், சூர் தாஸ் ஆகியோர் இருந்தனர். டான்சேனுக்கு இரண்டாவது முறையாக இருந்தவர் பாபு ராம் தாஸ். அவருக்கு ஒரு லட்ச ரூபாய் சன்மானம் வழங்கப்பட்டது. இசைக் கலைஞர்கள் சக்ரவர்த்தியால் மட்டுமல்ல, சில அரசர்களும் பிரபுக்களும் ஆதரிக்கப்பட்டனர். கான்-ஐ கானா அடு ரஹீம் என்று தன்னை ஒரு கவிஞராகவும், பாடல் இசையமைப்பாளராகவும் கொண்ட ஆறு இசைக் கலைஞர்களை அவரது சேவையில் வைத்திருந்தார். ராஜா பகவான் டாஸ் மற்றும் மான் சிங் ஆகியோரும் இசையில் ஆர்வம் காட்டினர்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

5. அக்பர் தனது ஆட்சிக் காலத்தில் ஒரு புதிய கட்டிடக்கலை பாணியை எவ்வாறு பரிணமித்தார்?
6. ஹுமாயூன் இசையில் சிறந்த ஆர்வம் கொண்டவர் என்று எப்படிச் சொல்லலாம்?
7. அக்பரின் ஆட்சிக்காலத்தின் சில புலவர்களின் பெயர்கள் கூறுக.

9.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. பாணிபட் போர் மற்றும் கான்வா போர் ஆகியவை பாபர் தலைமையில் நடைபெற்ற முக்கியமான இரண்டு போர்கள் ஆகும்.
2. சுல்தான் இப்ராஹிம் லோடி வெற்றி பெற்றதை நினைவுகூரும் வகையில் பாணிபாட்டின் முதல் சண்டைக்கு பின்னர் காபூலி பாக் மசூதியை பாபர் கட்டினார். இந்த மசூதி அதன் மூலைகளிலுள்ள எண்கோண கோபுரங்கள் கொண்ட மூடப்பட்ட இடத்தில் அமைந்துள்ளது.
3. ஹுமாயூன் தனது சொந்த நன்மைக்காக மிகவும் அன்பாக இருந்தார். அவருக்கு சில பலவீனங்கள் இருந்தன. அவர் ஒரு துணிச்சலான இராணுவவீரர் என்றாலும், அவர் ஒரு பலவீனமான நிர்வாகியாக இருந்தார். மது, அபின் ஆகியவைகளுக்கு அவர் அடிமைபட்டிருந்தார். வாழ்க்கையின் இன்பங்களை நாடி அதிக நேரத்தையும் பணத்தையும் செலவழித்தார்.
4. அக்பரின் முஸ்லிமல்லாத முஸ்லிம்களை நோக்கிய மதக் கொள்கை அவரின் சகிப்புதன்மைகளில் ஒன்று. டெல்லி சுல்தான்கள் மற்றும்

குறிப்புகள்

ஆரம்பகால முகலாயப் பேரரசர்கள் இந்துக்களிடம் கொண்டிருந்த கடுமையான, கொடுமையான, பகைமைவாய்ந்த கொள்கையைத் தொடர்ந்து அவர் விரைவிலேயே அதை கைவிட்டார்.

5. அக்பர் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து வந்த உள்ளூர் திறமைக்கான சேவைகளைப் பயன்படுத்தி தனது ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியக் கட்டிடக்கலையின் ஒரு புதிய பாணியை பரிணமித்துக் கொண்டு பல அரண்மனைகள், மசூதிகள், கோட்டைகள், கல்லறைகள் ஆகியவற்றை கட்டினார்.
6. ஹுமாயூன் இசையில் பெரிதும் ஆர்வம் கொண்டவர். இசை மீதான அவரது அன்பிலிருந்து புரிந்துகொண்டது என்னவென்றால், இசை கேட்பதற்காக வாரத்தில் திங்கள் மற்றும் புதன் ஆகிய இரண்டு நாட்களை ஒதுக்கி வைத்திருந்தார். கி.பி. 1535 ல் ஹுமாயூன் மாண்ட்கைக் கைப்பற்றி, கைதிகளுக்காக ஒரு பொது படுகொலைக்கு கட்டளையிட்ட போது, ஒரு இசைக் கலைஞரான ஒரு பைஜு பாவ்ரா அங்கு இருந்தார் என்பதை அவர் அறிந்து கொண்டார். சக்ரவர்த்தி ஒரு பாடலைப் பாடுமாறு கேட்டார். அவர் உயிரை விட்டு வைத்ததுமட்டுமல்லாமல் அவரது அரசவையில் ஒரு இசைக் கலைஞராக அவரை சேர்த்துக் கொண்டார். ஹுமாயூன் அவரிடம் உள்ள ஒரு சூசைவாதத்தை தொட்டு, இசையுடன் இருக்க வேண்டும் என்று கடவுளிடம் பிரார்த்தனை செய்வது அவருக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது.
7. அக்பரின் ஆட்சிக் காலத்தில் தோடர்மல், பகவான் தாஸ், மான்சிங், பீர்பால் ஆகிய கவிஞர்கள் சிலர் இருந்தனர். கரன், ஹரி நாத், நரஹரி ஆகியோர் அரசவையின் மற்ற முக்கியக் கவிஞர்களாக இருந்தனர்.

9.7 சுருக்கம்

- 1526 ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவில் முகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் அஸ்திவாரத்தை அமைத்த பாபர், சாக்டாய் துருக்கியர்களின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்.
- பாபர் இரண்டு முக்கியமான மற்றும் தீர்க்கமான போர்களை நடத்தினார்—பானிபட் போர் மற்றும் கான்வா போர்.— இந்த போர்கள் அவரது ஆளுமை பற்றி நிறையவே பேசுகின்றன.
- ஹுமாயூன் நிலையற்ற, பாதுகாப்பற்ற ஒரு சிம்மாசனத்தில் ஏறினார். பாபர் ஒரு காலியான கருவூலத்தையும், ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஒரு அரசாங்கத்தையும் அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.
- பாபூர் தனது சகோதரர்களுடன் அன்பாக இருக்க வேண்டும் என்று ஹுமாயூன் ஆலோசனை கூறினார், ஆனால், சிசு முகலாயப் பேரரசின் பங்கீடு குறித்து அவர் ஆதரவு கொடுக்கவில்லை, அது பேரழிவாக இருந்திருக்கும்.
- ஹுமாயூன் கடிதமும் பண்பாடும் கொண்ட ஒரு மனிதர். அவர் பல மொழிகளை அறிந்திருந்தார், கணிதம், தத்துவம் மற்றும் வானியல் போன்ற பாடங்களில் நன்கு அறிந்திருந்தார்.

- இரண்டாம் பானிபட் போர், ஹேமு மற்றும் அக்பருக்கு இடையே நடந்த போர் ஆகும், அதில் அக்பர் முகலாயப் பேரரசை மீண்டும் நிறுவுவதற்காக வென்றார்.
- தனது தந்தை ஹுமாயூன் இறந்த பிறகு, மிக முற்பட்ட வயதிலேயே அரியணையில் அமர்ந்த முகலாயப் பேரரசர்களில் அக்பர் மிகப் பெரியவன்.
- அக்பரின் முஸ்லிமல்லாத முஸ்லிம்களை நோக்கிய மதக் கொள்கை அவரின் சகிப்புதன்மைகளில் ஒன்று. டெல்லி சுல்தான்கள் மற்றும் ஆரம்பகால முகலாயப் பேரரசர்கள் இந்துக்களிடம் கொண்டிருந்த கடுமையான, கொடுமையான, பகைமைவாய்ந்த கொள்கையைத் தொடர்ந்து அவர் விரைவிலேயே அதை கைவிட்டார்.
- பாபர் இந்தியாவிற்கு வந்தபோது இந்தியக் கட்டிடங்களால் அதிகம் ஈர்க்கப்படவில்லை. எனவே, தேவையான மேம்பாடுகளை அறிமுகப்படுத்தி, கட்டட கலையை மேம்படுத்த முயன்றார்.
- உள்ளூர் அரசுகளை கூட்டுவதன் மூலம் அக்பர் ஒரு விரிவான பேரரசை கட்டியதைப் போலவே, அக்பர் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து வந்த உள்ளூர் திறமைக்கான சேவைகளைப் பயன்படுத்தி தனது ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியக் கட்டிடக்கலையின் ஒரு புதிய பாணியை பரிணமித்துக் கொண்டு பல அரண்மனைகள், மசூதிகள், கோட்டைகள், கல்லறைகள் ஆகியவற்றை கட்டினார்.
- இந்தியாவில் முகலாய வம்சத்தை நிறுவிய பாபர், கலையின் மீது சிறந்த அன்பு கொண்டவர். அவர் தனது ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியாவிற்குள் நுழைந்த ஒரு பிஹாஷாட் கலையை (மத்திய ஆசியாவின் ஒரு கலை) நன்கு அறிந்திருந்தார்.
- மீர் சயீத் அலி மற்றும் குவாஜா அப்துஸ் சமாத்தின் ஆகியோரின் தலைமையின் கீழ், ஒரு ஏகாதிபத்திய ஸ்தாபனம் (கர்கானாஸ்) ஒன்றில் ஓவியம் தீட்டப்பட்டது.
- முகலாயப் பேரரசர்கள் பல்வேறு கலை கிளைகளை ஆதரித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் நிறைய ஆதரவு செய்தனர்.
- அக்பரின் காலத்தில் பல்வேறு மொழிகளில் இலக்கியம் முன்னேறியது. அவருடைய அரசவையில் சமஸ்கிருதத்தில் நன்கு உணர்ந்தபல அறிஞர்கள் இருந்தனர்.
- முகலாயர் காலத்தில் இசையும் பெரும் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. பாபர், ஹுமாயூன் இருவருமே இசை, கவிதை ஆகியவற்றில் ஆர்வம் காட்டினர். பாபர் ஒரு உயர்ந்த தரத்தின் பாடல்களை இயற்றினார்.
- அக்பர் இசையில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினார். அவரது ஆதரவு இந்தியாவின் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் வந்த அரசவை இசைக் கலைஞர்களை ஈர்த்தது.

9.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- இபாதத்கானா: இது 1575ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட சந்திப்பு மன்றத்தைக் குறிக்கிறது. :பட்டேஹர் சிக்ரியில் முகலாயப் பேரரசர்

குறிப்புகள்

அக்பர், பல்வேறு மத அடிப்படைகளின் ஆன்மீக தலைவர்கள், அந்தந்த மதத் தலைவர்களின் போதனைகள் குறித்து ஒரு விவாதத்தை நடத்துவதற்காக இங்கு திரண்டனர்.

- முகலாய கட்டிடக்கலை: இது 16, 17, 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் முகலாயர்களால் உருவாக்கப்பட்ட இந்தோ-இஸ்லாமிய கட்டிடக்கலை வகையை குறிக்கிறது.
- பிஷ்டாகி: இது ஒரு கட்டிடத்தின் கட்டடத்தின் முகப்பிலிருந்து ஐவானின் ஒரு முறையான நுழைவாயிலைக் குறிக்கிறது மற்றும் இது வண்ண வடிவ பட்டைகள், மெருகூட்டிய வடிவப் பணிகள் மற்றும் வடிவியல் வடிவமைப்புகளுடன் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது.

9.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. பாபர் எவ்வாறு இந்தியா மீது படையெடுத்தார்?
2. பாபரால் எந்த வகையான கட்டமைப்புகள் கட்டப்பட்டது?
3. பாபர் வாழ்க்கை மற்றும் அவரது சாதனைகள் பற்றி சிறு குறிப்பு எழுதுக.
4. பானிபட் போர் பற்றி சிறு குறிப்பு எழுதுக.

நெடு விடை வினாக்கள்

1. பாபரின் சாதனைகளை விவாதிக்க.
2. பாபர் இறந்த பிறகு ஹுமாயூன் எதிர்கொண்ட பிரச்சனைகளை விளக்குக.
3. அக்பரின் ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப்பட்ட கட்டடங்களின் அமைப்பு பற்றி விவாதிக்க.
4. ஹுமாயூன் தலைமையிலான கலை மற்றும் இலக்கிய வளர்ச்சியை விவாதிக்க.

9.10 மேலும் படிக்க

மஜும்தார், ரமேஷ் சந்தியார், காளிகிங்கர். 1949. இந்தியாவின் முன்னேறிய வரலாறு. புதுடில்லி: மக்மில்லன்.

புருக், பெர்சி. 2013. இந்தியக் கட்டிடக்கலை (இஸ்லாமிய காலம்). புதுடில்லி: படித்த புத்தகங்கள் லிமிடெட்.

லுனியா, நாதாராம் ப்ருன்வரலால். 1996. இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் பரிணாமம்: ஆரம்பகால காலத்திலிருந்து நிகழ்காலம் வரை. ஆக்ரா: லட்சுமி நாராயண் அகர்வால்.

சத்தியநாதர், R. 1961. இந்தியாவின் அரசியல், பண்பாட்டு வரலாறு. சென்னை: எஸ். விஸ்வநாதன்.

R, S ஷர்மா. 1999. இந்தியாவில் முகலாயப் பேரரசு: ஒரு திட்டமிட்ட ஆய்வு. புதுடில்லி: அட்லான்டிக் பதிப்பக & மாவட்டம்.

அலகு 10 முகலாய பேரரசின் வம்சம் மற்றும் அவர்களின் கலாச்சார பங்களிப்புகள் -II

முகலாய பேரரசின் வம்சம்
மற்றும் அவர்களின் கலாச்சார
பங்களிப்புகள் -II

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 10.0 முன்னுரை
- 10.1 நோக்கங்கள்
- 10.2 ஜஹாங்கீர்
- 10.3 ஷாஜஹான்
- 10.4 ஒளரங்கசீப்
- 10.5 ஜஹாங்கீர், ஷாஜஹான் மற்றும் ஒளரங்கசீப்பின் கலாச்சார பங்களிப்புகள்
 - 10.5.1 கட்டிடக்கலை
 - 10.5.2 ஓவியம்
 - 10.5.3 இலக்கியம்
 - 10.5.4 இசை
- 10.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 10.7 சுருக்கம்
- 10.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 10.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 10.10 மேலும் படிக்க

10.0 முன்னுரை

முகலாய வம்சத்தை நிறுவுதல் மற்றும், புகழ்பெற்ற ஆட்சியாளர்களின் சாதனைகளைப் பற்றி முந்தைய அலகில் விவாதித்தோம். இந்த பிரிவில், மற்ற புகழ்பெற்ற ஆட்சியாளர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சாதனைகள், முறைகள், கிளர்ச்சிகள் மற்றும் கொள்கைகள் பற்றிய விரிவான தோற்றத்தைக் காண்போம்.

இந்த பிரிவில், ஜஹாங்கீர், ஷாஜஹான் மற்றும் ஒளரங்கசீப்பின் ஆட்சி விளக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் ஒவ்வொருவராக உருவாக்கிய பண்பாட்டுப் பங்களிப்பையும் இப்பிரிவு சிறப்பிக்கும்.

10.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- ஜஹாங்கீர் வாழ்க்கை மற்றும் சாதனைகள் பற்றி விவாதிக்க முடியும்
- ஜஹாங்கீர் மதக் கொள்கையை ஆராய முடியும்
- ஷாஜகானின் சாதனைகள் பற்றி விவாதிக்க முடியும்
- ஷாஜகான் ஆட்சிக் காலத்தில் ஷாஜஹான் பின்பற்றிய குறியீடுகளை அடையாளம் காண முடியும்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 199

- ஒளரங்கசீப்பின் ஆட்சி நிறுவுவது பற்றி விவாதிக்க முடியும்
- ஜஹாங்கீர், ஷாஜஹான் மற்றும் ஒளரங்கசீப் ஆகியோரின் கலாச்சார பங்களிப்பை விளக்க முடியும்.

குறிப்புகள்

10.2 ஜஹாங்கீர்

ஜஹாங்கீர், முகலாய பேரரசர் அக்பரின் மரணத்திற்கு பிறகு அரியணை ஏறினார் மேலும் அவர் நூர்-உத்-தின் முஹம்மது ஜஹாங்கீர் என்ற பட்டத்தை பெற்றார். ஜஹாங்கீர் 1569 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 20 ம் தேதி பிறந்தார். இவர் முகமது சுல்தான் சலிம் என பெயரிடப்பட்டார். சலீம் 1605 நவம்பர் 3ஆம் தேதி முடிசூட்டப்பட்டார். நூர்-உத்-தின் முகமது ஜஹாங்கீர் என்ற பட்டத்தை அவர் பொறுப்பேற்றார். அக்பரைப் போலவே, ஜஹாங்கீர் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் இராஜதந்திர உறவுகளை நிர்வகித்து வந்தார். முஸ்லிமல்லாத இஸ்லாமியர்களை அவர் சகித்துக் கொண்டிருந்தார். நிர்வாக விவகாரங்களில் அவரது மனைவி நூர் ஜஹான் பெரிதும் உதவினார். அவரது குடிமக்களுக்கு பயனளிக்குமாறு பல தாராள சட்டங்களை பிரகடனப் படுத்தி ஜஹாங்கீர் தனது ஆட்சியை ஆரம்பித்தார். ஜஹாங்கீர் ஒரு சாதாரண, அன்பான ஆட்சியாளராக இருந்தார். அவர் மிகவும் கீழ்ப்படிந்த மகன், அன்பான தந்தை, நல்ல உறவினர் மற்றும் அன்பான நண்பராக இருந்தார். தன் தந்தைக்கு எதிராகவே அவர் கிளர்ச்சியற்று இருந்தார். ஆனால், தந்தையின் அரியணையை கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற விருப்பத்தைக் காட்டிலும், சுதந்திரமான தனிநபராக நடந்து கொள்வது அவரது நோக்கமாக இருந்தது. ஜஹாங்கீர் சில பலவீனங்களைக் கொண்டிருந்தார். அவர் நெருங்கிய உறவினர்களால் எளிதில் பாதிக்கப்பட்டார். அவரது தந்தைக்கு எதிரான கிளர்ச்சி அவரது தனிப்பட்ட விருப்பங்களை விட அவர்களின் தீய தாக்கங்களுக்கு காரணமாக இருந்தது. இந்த பலவீனம், அரசாங்கத்தின் ஆட்சி பொறுப்பை அவரது அன்பு அரசி நூர் ஜஹாபாவுக்கு அவர் ஒப்படைப்பதற்கு காரணமாக இருந்தது.

ஜஹாங்கீர் பேரரசின் விரிவாக்கம்

ஜஹாங்கீர் தன் தந்தையை போலவே பேரரசின் விரிவாக்க கொள்கையை பின்பற்றினார். அக்பர் ஆட்சிக் காலத்தில் வட இந்தியாவை வெற்றி கொண்டது ஏறக்குறைய முழுமை பெற்றது. ராஜஸ்தானில் ஒரு சில சிறு மாநிலங்கள் மற்றும் மேவார் மட்டுமே தங்கள் சுதந்திரத்தை நிலைநாட்ட முடியும். ஜஹாங்கீர் மேவார் மற்றும் தென்னிந்தியாவின் மாநிலங்களை தக்க வைத்துக் கொள்ள முயன்றார். ஜஹாங்கீர் தனது ஆட்சிக் காலத்தின் தொடக்கத்தில் இருந்து மேவாரின் முன்மொழிவை விரும்பினார். அவர் கி.பி 1605 ல் அரியணையில் அமர்ந்த பின்னர், மேவாரை வெற்றி கொள்ள இளவரசர் பர்வேஸ் என்பவரை அனுப்பினார்.

இறுதியில் முகலாயப் பேரரசரின் மேலாதிக்கத்தை ராணா ஏற்றுக் கொண்டார். கி.பி 1615ல் மொகலாயர்கள் மற்றும் ராணா இடையே சமாதான உடன்படிக்கை கையெழுத்திடப்பட்டது. இவ்வாறாக மேவார் மற்றும் முகலாயர்களுக்கு இடையே நீண்டகாலப் போர் முடிவுக்கு வந்தது. தென்னிந்தியாவின் படையெடுப்பில் ஜஹாங்கீர் வெற்றி பெற முயன்றார். ஜஹாங்கீரின் ஆட்சிக் காலத்தில் கேருஷ் மற்றும் அஹமத் நகரைச் சேர்ந்த

ஒரு பகுதியும் கைப்பற்றப்பட்டன. ஆனால், கோல்கோண்டா, பீஜாப்பூர் ஆகியவை இதுவரை தொடர நினைவில் அகமதுநகர் வெற்றியை நிறைவு செய்ய முடியவில்லை. ஜஹாங்கீர் அவர்களை வெல்ல முயன்றார். ஜஹாங்கீர் ஆட்சிக் காலத்தில் தக்காணத்தில் முகலாயர்கள் நடத்திய பிரசாரங்கள், உண்மையில், பிராந்திய ஆதாயம் அதிகம் பெறவில்லை என்றாலும், தென்னிந்தியாவின் மாநிலங்களுக்கு அழுத்தம் அதிகரிக்கப்பட்டது. தெற்கான ஆட்சியாளர்கள் யாரும் முகலாயர்களின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இல்லை.

குறிப்புகள்

ஜஹாங்கீர் வெற்றி

ஜஹாங்கீர் நன்கு பயிற்சியளிக்கப்பட்ட படைவீரர் மற்றும் வல்லுநராக இருந்தார். ஆனால், அவர் போர்க்களத்தின் கஷ்டங்களை மேற்கொள்ள தயாராக இல்லை. தனது தந்தையின் ஆட்சிக் காலத்தில் பெரிய போர்களில் அவர் பங்கேற்கவில்லை. அவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில், அவரது மகன் ஷாஜஹான் அல்லது பிற திறமையான அதிகாரிகளின்கீழ் முக்கியமான சண்டைகள் எல்லாம் நடத்தப்பட்டன. ஜஹாங்கீர் தனது தந்தையிடமிருந்து அவர் சுவீகரித்துக் கொண்ட இராணுவ முறையை மேம்படுத்தவும், எந்த விதத்திலும் அவரது படையின் சண்டை பலத்தை அதிகப்படுத்தவும் முயற்சி செய்யவில்லை. மத நம்பிக்கைகள் மற்றும் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், ஜஹாங்கீர் அவரது தந்தை அக்பர் மற்றும் அவரது மகன் ஷாஜஹான் ஆகியோருக்கு இடையே நடுவழியில் நிற்கிறார். அவர் கடவுளை நம்பினார், பொதுவாக இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை பின்பற்றினார்.

ஜஹாங்கீர் மரணம்

அதிகப்படியான மது அருந்துவதால் ஜஹாங்கீரின் உடல்நிலை வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டது. சகாய் சாதாபாத் பகுதியில் காஷ்மீரிலிருந்து திரும்பும் போது கி.பி. 1627 ல் ஜஹாங்கீர் மரணமடைந்தார். அவரது இறந்த உடல் லாகூரில் உள்ள ஷாதாரா பாக் நகரில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. ஷாஜகான் என்ற அவரது மகன் இளவரசர் குர்ராம் வெற்றி பெற்றார்.

ஜஹாங்கிரின் மதக் கொள்கை

ஜஹாங்கீர் கடவுள் மீது நம்பிக்கை வைத்து இஸ்லாமிய கொள்கைகளை ஒரு சாதாரண முறையில் கவனித்தார். அவர் மதம் சார்ந்த மனிதர் அல்ல. அவர் இஸ்லாத்தின் கோட்பாடுகளை கண்டிப்பாகப் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. அவர் தனது கருத்துக்களை தாராளமயப்படுத்தியுள்ள அனைத்து மத மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். அவர் கடவுளின் ஒற்றுமையை நம்பினார். அவர் பெரும்பாலும் அக்பரின் மதக் கொள்கையை பின்பற்றி, மதத்தின் அடிப்படையில் அவர்களிடையே பாரபட்சம் காட்டாமல், தனது அனைத்துப் மக்களுக்கும் சமமான வசதிகளை அளித்தார். இந்துக்கள் கூடுதல் வரி விதிப்பு மற்றும் தகுதியின்படி மாநிலத்தில் பெற்ற சேவைகளால் சமைபடுத்தப்படவில்லை. ஆனால் சில சமயங்களில் ஜஹாங்கீர் இஸ்லாத்தை ஆதரித்தார் என்பதை நிரூபிக்கும் சில சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன.

முஸ்லிம் பெண்களை திருமணம் செய்து இந்து மதத்திற்கு மாற்றியதால் காஷ்மீர் மாநிலத்தில் உள்ள ஹிந்துக்களை ஜஹாங்கீர் தண்டித்தார். அதே

குறிப்புகள்

போல் அஜ்மீர் நகரில் உள்ள வராஹா என்ற சிலையை ஒரு குளத்துக்குள் எறிந்து விட்டு, போர்ச்சுகக்கீசியர்களுடன் போரில் இருந்தபோது கிறிஸ்துவ தேவாலயங்களை அழித்தார். சீக்கிய மதத் தலைவரான குரு அர்ஜன் தேவ்வை தண்டிப்பதற்கான ஒரு காரணம், அவர் விரும்பாத குருவின் மத கருத்துக்கள்தான். அவர்கள் மீது அதிருப்தியடைந்த போது, குஜராத்திலிருந்து வந்த சமணர்கள் அனைவரையும் வெளியேற்றவும் அவர் உத்தரவிட்டார். ஆனால், இந்த சம்பவங்கள் அவர் அவ்வப்போது வெறியோடு இருப்பதற்கு உதாரணங்களாகும். எந்த ஒரு பிரிவினைக்கும் எதிரான மத துன்புறுத்தல் கொள்கையை ஜஹாங்கீர் கடைப்பிடிக்கவில்லை. கிளர்ச்சியாளர் இளவரசர் குஸ்ராவிடற்கு அவர் அளித்த நிதியுதவிகள் காரணமாக குரு அர்ஜனுக்கு தண்டனை அளித்தார். ஷேக் ரஹீம், காஜி நூமுல்லா, ஷேக் அகமது சரஹிந்தி போன்ற முஸ்லிம் போதகர்களை அவர் வேதனை செய்தார். எனவே சீக்கியர்கள், இந்துக்கள், சமணர்கள் அல்லது கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராக மதவெறி கொள்வதற்கு அவரைக் குற்றச்சாட்டுவதற்கு எந்த காரணமும் இல்லை. பெரும்பாலும் ஜஹாங்கீர் தனது எல்லாப் குடிமக்களுடனும் மத சகிப்புத்தன்மை என்ற உணர்வை நிலைநாட்டினார். அக்பரது கொள்கையில் எந்த மாற்றமும் அவரால் ஏற்படவில்லை.

ஜஹாங்கீர் வெற்றி

மேவார், தென்னிந்தியா போன்ற அக்பரால் வெல்லப்பட்ட இடங்களிலேயே ஜஹாங்கீர் வெற்றி பெற்றார்.

ஜஹாங்கீர் தனது தந்தையை போலவே பேரரசை விரிவுபடுத்தும் கொள்கையைப் பின்பற்றினார். அக்பர் ஆட்சிக் காலத்தில் வட இந்தியாவை வெற்றி கொண்டது ஏறக்குறைய முழுமை பெற்றது. ராஜஸ்தானில் ஒரு சில சிறு மாநிலங்கள் மற்றும் மேவார் மட்டுமே தங்கள் சுதந்திரத்தை நிலைநாட்ட முடியும். ஆனால் தெற்கின் வெற்றி முழுமையடையாது. மேவார் மற்றும் தென்னிந்தியாவின் மாநிலங்களுக்கு ஜஹாங்கீர் துணை போக முயன்றார். ஜஹாங்கீர் தனது ஆட்சிக் காலத்தின் ஆரம்பத்தில் இருந்தே மேவாரின் முன்வைப்பதை விரும்பினார், கி.பி. 1605 ல் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்த பின்னர் மேவாரை வெற்றி கொள்ள இளவரசர் பர்வெஸ் என்பவரை அனுப்பினார்.

எனினும், இளவரசர் குஸ்ராத்தின் கிளர்ச்சி காரணமாக ஏற்பட்ட அவசரகாலச் சம்பவத்தால் பேரரசின் படைகள் சில காலத்திற்கு பிறகு நினைவு கூரப்பட்டன. பின்னர், ஜஹாங்கீர் இளவரசர் குர்ராமை மேவாரை ஆளுவதற்காக அனுப்பினார். ராஜபுத்திரர்கள் கடுமையாகப் அழுத்தப்பட்டனர், அவர்களுடைய நிலங்கள் அழிக்கப்பட்டு, அவற்றின் பொருட்கள் நிறுத்தப்பட்டு, முகலாயர்களுடன் சமாதானம் செய்ய ராணா நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். அதற்கு சம்மதித்த ராணா, சமாதான நிபந்தனைகளை தீர்த்ததற்காக குர்ராவிடம் தூதரை அனுப்பினார். ராணாவின் கோரிக்கையை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்ட ஜஹாங்கீர், கி.பி. 1615 ல் முகலாயர்களுக்கும் ராணாவுக்கும் இடையே சமாதான உடன்படிக்கை கையெழுத்திடப்பட்டது.

தென்னிந்தியாவின் படையெடுப்பில் ஜஹாங்கீர் வெற்றி பெற முயன்றார். அக்பர் அதை நோக்கி ஒரு ஆரம்பம் செய்தார். அவரது காலத்தில் கேதாஷ் மற்றும் அஹமத் நகரைச் சேர்ந்த ஒரு பகுதியும்

கைப்பற்றப்பட்டன. ஆனால், கோல்கொண்டா மற்றும் பீஜாப்பூர் இதுவரை தொடராத நிலையில், அகமதுநகர் வெற்றியை நிறைவு செய்ய முடியவில்லை. ஜஹாங்கீர் அவைகளை வெல்ல முயன்றார். ஆனால், அகமத் நகரைச் சேர்ந்த திறமையான வஜீர் அம்பர், முகலாய விரிவாக்கத்தை மேலும் தெற்கு நோக்கி சோதித்ததில் வெற்றி கண்டார். மாலிக் அம்பரின் முதன்மையான நோக்கம், அஹமத் நகர் பகுதியில் முகலாயர்கள் மேற்கொண்டு வரும் ஆக்கிரமிப்பைத் தடுக்க வேண்டும், மேலும் அவர் தனது முயற்சிகளில் வெற்றி பெற்றார். அவரது வெற்றி, ஜஹாங்கீர் ஆட்சிக் காலத்தில் முகலாயர்கள் படுகொலைகளிலிருந்து தென்னிந்தியாவின் எஞ்சிய பகுதிகளில் இருந்து காப்பாற்றியது. கி.பி. 1608 ல் அப்துர் ரஹீம் தலைமையிலான முகலாயர்கள் மீதான தாக்குதல் தோல்வியடைந்தது. கி.பி. 1610 ல் ஜஹாங்கீர், அகமத்நகர் மீது படையெடுக்க இளவரசர் பர்வெஸ் மற்றும் அஸஃப் கானின் தலைமையின் கீழ் ஒரு பெரிய படையை அனுப்பினார். ஆனால், அதன் வருகைக்கு முன்பு மாலிக் அம்பர் பர்ஹாபாருக்கு பின்வாங்கி, சமாதான உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திடுமாறு அப்துர் ரஹீமை வற்புறுத்தினார்.

கி.பி. 1615 ல் அகமத் நகர் கூட்டுப் படையை மொகலாயர்கள் முறியடித்தனர். ரோசாகான் அருகே பீஜாப்பூர் மற்றும் கோல்கொண்டா, இளவரசர் பர்வெஸ் மற்றும் கானா-கியானா இடையே ஏற்பட்ட வேறுபாடுகளால் எந்த பயனுள்ள பலனையும் பெற முடியவில்லை. ஜஹாங்கீர், இளவரசர் குர்ராமை தக்காணத்தில் ஒரு பெரிய படையுடன் அனுப்பினார். கி.பி. 1617 ல் அவர் மண்டுவை அடைந்தார். முகலாயர்களுக்கும் அஹமத்நகருக்கும் இடையில் ஒரு உடன்படிக்கைக்காக பிஜாப்பூர் ஆட்சியாளர் மத்தியஸ்தராக செயல்பட்டார். கி.பி. 1617 ல் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. பலஹகத்தின் நிலப்பரப்பு, அகமத்நகர் உட்பட சில கோட்டைகள் முகலாயர்களிடம் சரணடைந்தது. மேலும் பிஜாப்பூர் மன்னர் இளவரசர் குர்ராமுக்கு விலையுயர்ந்த பரிசுகளை வழங்கினார். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஜஹாங்கீர் ஷாஜஹான் என்ற பட்டத்தை குர்ராவிற் கு வழங்கினார். ஆனால் முகலாயர்களின் வெற்றி பெயரில்தான் இருந்தது. உண்மையில், தக்காணத்தில் முகலாயர்களின் பிராந்தியத்தின் எந்த ஆதாரமும் இல்லை அல்லது அதன் செல்வாக்கை அதிகப்படுத்தவும் இல்லை. மாலிக் அம்பர் ஒப்பந்தத்தின் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றவில்லை. அவர் பீஜாப்பூர் மற்றும் கோல்கொண்டா மாநிலங்களோடு ஒரு உடன்படிக்கை செய்து, கி.பி. 1620 ல் அஹமத் நகர் கோட்டையை முற்றுகையிட்டனர். பெராரிலும் அதன் அண்டை நாடுகளிலும் அவர் வெற்றி பெற்றார். ஜஹாங்கீர் மீண்டும் ஷாஜஹானை தக்காணத்தின் பிரச்சாரத்துக்கு அனுப்பிவிட்டார். அமைதி நிலவ மாலிக் அம்பர் சம்மதித்து, கி.பி. 1621 ல் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. அஹமத் நகர் சரணடைந்தது மட்டுமல்லாமல் கி.பி. 1617 ல் குடியேற்றத்திற்குப் பின்னர், முகலாயர்களிடமிருந்து அனைத்து பகுதிகளையும் கைப்பற்றியது, ஆனால் அதன் வருவாயில் மேலும் ரூ. 40 இலட்சம் ஆண்டு வருவாயாக கொடுக்கிறது. முகலாயர்களுக்கு பீஜாப்பூர் பன்னிரெண்டு லட்சமும், கோல்கொண்டா ரூபாய் இருபது லட்சமும் செலுத்தினார்கள். இவ்வாறாக, தக்காண பிரச்சாரம் கி.பி. 1621 ல் முடிவடைந்தது.

முகலாய பேரரசின் வம்சம் மற்றும் அவர்களின் கலாச்சார பங்களிப்புகள் -II

குறிப்புகள்

10.3 ஷாஜஹான்

ஷாஜஹான், முகலாயப் பேரரசை கி.பி. 1628–1658 இருந்து ஆட்சி புரிந்தார். அரசு தலைவர் ஜஹாங்கீர் மற்றும் அவரது ராஜபுத்திர அரசி ஜோத்பாய் ஆகியோரின் மகனான ஷாஜஹான் 1592 ஜனவரி 5 அன்று பிறந்தார். தந்தையின் இறப்புக்கு பின்னர், முகலாயப் பரம்பரையின் பேரரசராக தன்னை அறிவித்துக் கொண்டார். அக்பரால் இந்தியாவில் நிறுவப்பட்ட அரசியல் மேலாதிக்கத்தை அவர் விரிவுபடுத்தினார். அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் ராஜ்யம் அமைதியையும், சமாதானத்தையும் அனுபவித்தது. அவரது ஆட்சிக் காலம் இந்தியாவில் முகலாயப் பேரரசின் பொற்காலம் என்று கூறப்பட்டது.

ஷாஜகானின் ஆட்சி

ஷாஜகானின் ஆட்சிக் காலம் முகலாய வம்சத்தின் பொற்காலம் என்று குறிக்கப்பட்டது. ஷாஜகான் நன்கு படித்தவர், பண்படுத்தப்பட்டவர். மேலும் அறிஞர்களுக்கு பாதுகாப்பு வழங்கினார். பாரசீக மொழியும் வடமொழி இலக்கியமும் அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் செழித்திருந்தன. சிறந்த கலைகளையும், இசை, ஓவியம் மற்றும் உருவ வடிவமைப்பையும் அவர் ஆதரித்தார். அவருக்கு பல மனைவிகள் இருந்தபோதிலும், அவர் அவர்களுக்காகவே அர்ப்பணித்தவர். மும்தாஜ் மகால் மீது தனது காதலை நினைவுகூரும் வகையில் தாஜ்மஹாலை கட்டினார். அவர் தனது குழந்தைகளை நேசித்து, அவர்களுக்குத் தேவையான அனைத்து பயிற்சிகளையும், வசதிகளையும் செய்து கொடுத்தார். அவர் ஒரு கடினமான போராளியாகவும், சாதித்த தளபதியாக இருந்தார். அவர் தனது வாழ்நாளில் மட்டுமல்ல, எல்லா முக்கிய பிரச்சாரங்களிலும் கலந்து கொண்டார். அவரது தந்தை ஜஹாங்கீரின் பெரும்பாலான படையெடுப்பையும் அவர் முன்னின்று நடத்தியிருந்தார். அரியணையில் அவர் இடம்பிடித்த உடனேயே, அவர் தனது ராணுவப் பிரச்சாரங்களைத் தொடங்கி, முகலாயப் பேரரசின் எல்லைகளை விரிவுபடுத்திக் கொண்டு தன்னை அழித்தொழித்தார். அவரது ஆட்சிக் காலத்தில், அகமதநகர் முகலாய மேலாதிக்கத்தில் முழுமையாக இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டது. பீஜாப்பூர் மற்றும் கோல்கொண்டா ஆகியவை அரசுத் தலைவரின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்க வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டன. அவர் மத்திய ஆசியாவில் வெற்றி கண்டதோடு காந்தகார் மீட்டெடுக்கவும் முயன்றார்.

ஷாஜஹான் சாதாரண இறைமை பெற்ற, தனது மக்களின் நலனை விரும்பினார். வணிகம், தொழில்துறை மற்றும் விவசாயம் செழித்தோங்கியது. அரசு மற்றும் மக்கள் அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் செல்வச் செழிப்புடன் இருந்தனர். அவர் கடுமையாக உழைத்து பேரரசின் நிர்வாகத்தை தனிப்பட்ட முறையில் மேற்பார்வையிட்டார். அவர் மன்சாப்தாறி முறையில் விரிவாக்கம் கொண்டு வந்தார். பஞ்சங்கள், இயற்கை சீற்றங்கள் காலங்களில் அவர் தனது மக்களுக்கு தாராளமாக உதவினார். மத விவகாரங்களை பொறுத்தவரையில், ஜஹாங்கீர் மற்றும் அக்பருடன் ஒப்பிடும் போது அவர் கேள்விக்கிடமின்றி பழமைவாதியாக இருந்தார். இருப்பினும் அவர் ஹிந்துக்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்களின் அன்றாட வாழ்வின் வழியில் வரவில்லை. இந்துக்களின்

பொருட்காட்சிகள் மற்றும் பண்டிகைகளில் கலந்து கொண்டார், மேலும் அவர் ஜரோகா தர்சன் மற்றும் துலா டான் ஆகியவற்றின் முன்னோடிகளை தொடர்ந்து முன்வைத்தார். ராஜபுத்திரர்களை நோக்கி தனது தந்தை மற்றும் தாத்தாவின் கொள்கையை அவர் தொடர்ந்தார். சாலைகள் மற்றும் நீர்வழித்தடங்களின் மேம்பட்ட வலைப்பின்னலின் விளைவாக ஷாஜஹான் ஆட்சிக் காலத்தில் டெல்லி, ஆக்ரா, லாகூர் மற்றும் அகமதாபாத் இடையே வர்த்தக நடவடிக்கைகள் செழித்தன.

கலையின் இந்த மாபெரும் நீதியாக இருந்த மிகப் பெரிய சாதனை, அவரது வாழ்க்கை காலத்தில் அவரது கட்டிடக்கலை கட்டுமானங்கள் மற்றும் கல்லறைகளாகும். அவரது காலத்தில் நிகழ்ந்த ஒரு பெரிய புரட்சியானது, அதிக விலையுயர்ந்த பளிங்கைக் கொண்டு, திவான்-ஐ-அம் (பொது பார்வையாளர்களின் அரங்கம்) அல்லது ஸ்ரீநகரில் உள்ள ஷம்சிமார் தோட்டங்களில் உள்ள கறுப்புக் பளிங்கு கண்காட்சிப் பகுதியில் உள்ள கட்டுமானப் பொருளுடன், சிவப்பு மணற் கல்லை மாற்றம் செய்தது. ஜமா மசூதி, மோடி மசூதி, லாகூரில் உள்ள ஜஹாங்கீர் கல்லறை ஆகியவை இங்கு கேள்விக்கிடமின்றி உள்ளன. அவரது படைப்புகள் அனைத்திலும் மிகவும் புகழ்பெற்றது, ஆக்ராவில் உள்ள பழம்பெரும் தாஜ்மஹால், அவருடைய மனைவி பேரரசி மும்தாஜ் மகால் என்ற கல்லறையாக கட்டப்பட்டது.

ஷாஜகானின் சாதனைகள்

தென்னிந்தியா நோக்கி பேரரசின் எல்லைகளை விரிவாக்கம் செய்வது தொடர்பாக தனது முதாதையர்களான அக்பர் மற்றும் ஜஹாங்கீர் ஆகியோரின் வழிகாட்டு நெறிமுறைகளை ஷாஜஹான் பின்பற்றினார். மேலும், முகலாயர்களுக்கு எதிரான கிளர்ச்சியில் தென் இந்திய மாநிலங்கள், ஷாஜஹான் உடன் நன்றாக அமரவில்லை. எனவே, இந்த மாநிலங்களின் சிறப்பையும் பெற அவர் விரும்பினார். கி.பி. 1633 இல் அஹமத் நகர் முகலாயப் பேரரசுடன் இணைக்கப்பட்டது. கோல்கொண்டாவின் ஆளும் குடும்பம் ஷியா மற்றும் அதன் ஆட்சி முகலாயர்களின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தது. கோல்கோண்டாவை வெல்ல ஷாஜஹான் விரும்பினார். அப்துல்லா குதுத் ஷா சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்த போது இதை அவரால் நிர்வகிக்க முடிந்தது. முகலாயப் பேரரசின் விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளை அவர் ஒப்புக்கொண்டார். கி.பி. 1636 ல் ஷாஜஹான் தைலதாபாத் மீது தாக்குதல் நடத்தினார். அந்த நேரத்தில் பீஜாப்பூர் தனது பிரபுக்களின் கிளர்ச்சி முயற்சிகளின் காரணமாக பலவீனமாக இருந்தது. இதனால், முகமது அடில் ஷா தாமாக முன்வந்து சமாதானம் செய்து, இரு தரப்பினருக்கும் இடையே ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. முகலாயர்களின் தக்காண வழிகாட்டுக் கோட்பாடு ஷாஜகானின் செல்வாக்கின் காலத்திற்கு மிகவும் வெற்றிகரமானதாக நிரூபிக்கப்பட்டது. அஹமத்நகர் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டதில் இருந்து, பீஜாப்பூர் மற்றும் கோல்கோண்டா இருவருமே அரச தலைவரின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். இந்த ராஜ்யங்களின் ஆட்சியாளர்கள் ஆண்டு தோறும் ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தைப் பெற்றுள்ளனர். முகலாயர்கள் தங்கள் கோட்டைகளையும் கண்காணிப்பையும் நிறுவ வேண்டும். ஷாஜகானின் ஆட்சிக் காலத்தில் வேறு சில சிறிய படையெடுப்புகளும் நிகழ்ந்தன. இந்த வெற்றிகள் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கியது:

முகலாய பேரரசின் வம்சம்
மற்றும் அவர்களின் கலாச்சார
பங்களிப்புகள் -II

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- மால்வா மற்றும் கோண்டாவின் பில்ஸ்
- பலமின் ராஜா பிரதாப்
- சிறிய திபெத்தின் ராஜா

பலம் என்ற ராஜா பிரதாப், அவர்கள் முகலாயர்களின் மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டதை அடுத்து, சிறிய திபெத்தின் ராஜாவை மன்னித்து விட்டனர். மேலும், கி.பி. 1628-1639 வரை ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக இடைவிடாமல் போராடிய பின்னர் முகலாய ராஜ்யத்துடன் வர்த்தக உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் கட்டாயத்திற்கு அசாம் தள்ளப்பட்டார்.

வாரிசுரிமை போர்

அரியணைக்கு வாரிசுரிமை தொடர்பான குழப்பங்கள், கேயாஸ் மற்றும் இரத்தக்களரி ஆகியவை முகலாய சகாப்தத்தின் ஒழுங்குமுறையாக மாறியது. ஷாஜகான் ஆட்சியின் கடைசி ஆண்டுகளில் ஷாஜகானின் தாரா ஷிகோ, ஷா சுஜா, ஒளரங்கசீப் மற்றும் முராத் ஆகிய நான்கு மகன்களும் தங்களுக்குள்ளேயே போரிட்டனர். ஷாஜகான் தானாகவே தாராவைத் தேர்ந்தெடுத்தார். ஆனால், முஸ்லிம் பிரபுக்கள் தமது தாராள மனப்போக்குக்கு பிரபலமான தாராவை விரும்பவில்லை. இறுதியாக, ஒளரங்கசீப் அனைத்து தடங்கல்களையும் கட்டாயப்படுத்தி, இரத்தக்களரி மூலம் சுத்தப்படுத்தினார். ஷாஜகான் என்பவரை அவர் சிறையிலடைத்தார். முராத், தாரா ஆகியோரை அவர் கொலை செய்தார். உதவியில்லாத ஷா சுஜா இந்தியாவிலிருந்து ஓடிவிட்டார். ஷாஜகான் ஆக்ராவில் 1666 ஜனவரி 22 அன்று மரணமடைந்தார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. ஜஹாங்கிரின் மத கொள்கை என்ன?
2. ஷாஜகானின் மிகப் பெரிய சாதனை என்ன?

10.4 ஒளரங்கசீப்

ஒளரங்கசீப் ஷாஜகானின் மகன் ஆவார். அவர் கி.பி. 1658 ல் ஆறாவது முகலாயப் பேரரசராக அரியணையை அடைந்தார். அவர் ஒரு மிக பெரிய நிர்வாகியாக இருந்தபோதிலும், அவரது மத சகிப்பின்மை மற்றும் மதவெறி, அவரது மக்களின் மத்தியில் அமைதியின்மையை உருவாக்கியது. முகலாயப் பேரரசின் படிப்படியான கிளர்ச்சிக்கு இட்டுச் சென்றது. ஷாஜகானின் மூன்றாவது மகனான ஒளரங்கசீப், இந்தியாவின் மீது ஆட்சி செய்யும் கடைசி முகலாயப் பேரரசர்களில் அவரும் இருந்தார். அவர் உஜ்ஜயினி அருகே தோஹியில் கி.பி. 1618 ல் பிறந்தார்.

ஒளரங்கசீப் ஒரு கடின உழைப்பாளி மற்றும் முழு மனிதனாக இருந்தார், ஒளரங்கசீப், தக்காணத்திலும், பேரரசின் மற்ற பிராந்தியங்களிலும் தான் கழித்த ஆண்டுகளில் தன்னை ஒரு சிறந்த நிர்வாகியாக நிரூபித்தவர். திறமையான வீரர், தளபதி என்ற முறையில் தனது நிபுணத்துவம் காரணமாக ராஜதந்திரத்தின் எல்லாத் தந்திரங்களையும் கற்றார். அவன் தன் தகப்பனுடைய சகோதரர்களுடன் வாரிசுரிமைப் போரைத் தொடுத்தபோது இது

அவருக்கு உதவியாக இருந்தது. இந்த மோதலின் முடிவு ஓளரங்கசீப் தனது தந்தையை அரியணையில் வெற்றி கொண்டார். வலிமையான வம்சத்தின் தலைமை ஆட்சியாளராக அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டு, அவர் அல்ககிர் (உலகத்தின் வெற்றி) என்ற பொறுப்பை ஏற்றார். அதைத் தொடர்ந்து பத்ஷா (சக்கரவர்த்தி) மற்றும் பின்னர் காசி (புனிதப் போர் வீரர்) அவர் விளையாடும் பாத்திரங்களின் சாராம்சத்தை வலியுறுத்திப் பேசினார். ஓளரங்கசீப்பின் ஆட்சிக் காலத்தில் முகலாயப் பேரரசு இந்தியாவின் பல பகுதிகளுடன் பேரரசின் ஒரு பகுதியாகவே மாறி வந்தது. அவர் இளமையாக இருந்த காலத்தில் இருந்தே, ஓளரங்கசீப் அவருடைய தந்தையின் ஆட்சியின் போது, பல்வேறு முக்கிய பதவிகளை வகித்திருந்தார். இவ்விதம் அவர் தன் தந்தையின் அதிகாரத்தை பெற்று அரியணை ஏறிய போது, குஜராத்தின் ஆளுநராக இருந்த முந்தாவும் சிந்துவும் அவருடைய பகல் நேர விவகாரங்களில் அவருக்கு உதவி செய்தது அவருக்கு நல்ல அனுபவமாக இருந்தது. ஓளரங்கசீப் தீவிர முஸ்லிமாக இருந்து இஸ்லாமின் கோட்பாடுகளை பின்பற்றி வந்தார். ஒழுக்கமான வாழ்க்கை வாழ வழிவகுத்த அவர் மது அருந்துவதை தவிர்த்தார். மிக எளிமையான வாழ்க்கையை அவர் முன்னின்று நடத்தியதோடு, தனது உடை மற்றும் உணவுகளின் மீது சிறிது செலவு செய்தார்.

குறிப்புகள்

ஓளரங்கசீப் நிர்வாகம்

ஷாஜஹான் அரியணையில் வெற்றி பெற்ற நிலையில், ஓளரங்கசீப் தனது முன்னோடிகளும், வாரிசுதாரர்களும் ஒப்பிடுகையில், முகலாயப் பேரரசராக அவருக்கு கீழ் இருந்த மிகப் பெரிய பகுதியில் ஆட்சி செய்து வந்தார். ஒரு திறமையான ஆட்சியாளராக தன்னை நிரூபித்துக் கொண்ட அவர், இரும்பு முப்பாட்டுடனும், மிகுந்த அறிவாற்றலையும் கொண்டிருந்தார். மேற்கே கஜினி, கிழக்கே வங்காளம், வடக்கே காஷ்மீரிலிருந்து தெற்கே தக்காணம் வரை அவரது பேரரசு விரிவபட்டது. உண்மையில், பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு முக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் காட்டிய காரணங்களில் ஒன்று, ஓளரங்கசீப் ஆட்சி செய்த மிக விரிவாக்கிய பேரரசு ஆகும். அவரது இளைஞரான ஓளரங்கசீப் தீவிர சன்னி முஸ்லிமாக இருந்து வந்ததால் இஸ்லாத்திற்கு ஆழமாக அர்ப்பணித்தார். அரியணையை ஆக்கிரமித்த உடனேயே, இஸ்லாமிய தடகங்களுடன் சாத்தியமான அளவுக்கு நாட்டை ஆட்சி செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்தார். பேரரசை சிறந்த முறையில் நிர்வகிப்பது மட்டுமல்லாமல், இஸ்லாத்தைப் பாதுகாக்கவும், வலுப்படுத்தவும், குறிப்பாக அதன் சன்னி நம்பிக்கையை அவர் மேன்மையடையச் செய்ய வேண்டும் என்பதை ஓளரங்கசீப் உணர்ந்தார்.

அவருக்கு முன் ஆட்சி செய்த அனைத்து முகலாயர்களும் ஒரு பிளவுபட்டார்கள் என்றும், இந்தியாவில் இஸ்லாத்தின் மேலாதிக்கத்தை நிறுவ அவர்கள் முயலவில்லை என்றும் ஓளரங்கசீப் நம்பினார். எனவே, அவர் தனது ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தப் போக்கை தலைகீழாக மாற்ற முயன்றார். ஏனெனில் அது ஒரு முஸ்லீம் மன்னரின் தலையாய கடமை என்று அவர் நம்பினார். ஓளரங்கசீப்பின் இந்தக் கடமை அவரது தொலைநோக்குப் பார்வையை மட்டுப்படுத்தியது. அவரது அரசைப் பற்றிய கருத்தைச் சுருக்கியது. அவருடைய பெரும்பாலான மக்களை அவர் தன் மீது கொள்ள முடியாத நிலைக்கு இட்டுவிட்டார். அவரது பேரரசில் முஸ்லிம் மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதற்கான முதல் நடவடிக்கையாக, அவர்

குறிப்புகள்

பல்வேறு கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்தினார், அவற்றில் பெரும்பாலானவை அவருடைய முன்னோர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கொள்கைகளின் ஒரு எளிய தலைகீழ் ஆகும். இவ்வாறு அவரது நிர்வாகம் புதிய வர்க்க மக்களின் பிறப்பை கண்டது. அதில் சூதாட்டம், மது அருந்துதல், விபச்சாரம் போன்ற பல்வேறு இஸ்லாமிய அல்லாத நடைமுறைகளின் சமுதாயத்தை தூய்மைப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பு இருந்தது. மேலும், போதை பொருட்களை பயிரிடுதல் மற்றும் உற்பத்தியை தடை செய்தல். இஸ்லாமிய சட்டத்தில் குறிப்பிடாத பல வரிகளை அவர் விட்டு விட்டார். இவை தவிர சதி என்னும் இந்து நடைமுறையையும் தடை செய்தார். அவரது காலத்தில் இது இயல்பான ஒன்றாகும். ஆனால், காலம் கடத்திக் கொண்டு, தனது மத ரீதியான தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற தனது பெரிய குறிக்கோளை உணரும் முயற்சியில், அவர் மேலும் பல முக்கிய வழிகளை கையாண்டார். இவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டபோது பெரும்பாலான படிநிலைகள் அவருடைய மக்களிடையே சாதகமாகவே காணப்பட்டது. ஆனால், காலம் செல்ல செல்ல தனது மத ரீதியான தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற தனது பெரிய குறிக்கோளை உணரும் முயற்சியில், அவர் மேலும் பல முக்கிய வழிகளை கையாண்டார். அவரது குடிமக்கள் மத்தியில் அவரை மக்கள் விரும்பாத சில காரணிகள், அரசவையில் இசைக்கு தடை விதிக்கப்பட்டது, பல மாநில இசைக்கலைஞர்கள் தங்கள் வேலைகளை இழந்தனர், பேரரசரின் பிறந்த நாளில் விழாக்கள், மற்றும் பேரரசுக்கு பரிசுகளை கொடுத்தல் தடை விதிக்கப்பட்டது ஆகியவையாகும்.

அவரது மத சகிப்பின்மை பல வழிகளிலும் பிரதிபலித்தது. ஹோலி, தீபாவளி போன்ற இந்து பண்டிகைகளை கோர்ட்டில் கொண்டாடுவதை நிறுத்தினார். முஸ்லிம்கள் தமது மதக் கடமையாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய சில சட்டங்களையும் அவர் இயற்றினார். எனவேதான் ஒளரங்கசீப் ஆட்சிக் காலத்தில் தாராளவாத ஷியாக்கள் மற்றும், சூபிக்கள் கூட தண்டிக்கப்பட்டனர். ஒளரங்கசீப் இந்துக்களின் மீது மிகவும் பிடிவாதமாக இருந்து, இந்துக்களின் பள்ளிகள் மற்றும் கோயில்களை இடிக்க மாகாண ஆளுனர்களுக்கு உத்தரவிட்டார். ஏப்ரல் கி.பி. 1679 ல், ஜஜியா இந்துக்களுக்கு விதிக்கப்பட்டது. இந்துக்கள் மீதான யாத்திரை வரியும் புத்துயிர் பெற்றது. முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள் வரிவிதிப்பிலிருந்து விடுபட்டு இருந்தாலும், இந்து நபர்கள் தங்கள் பண்டத்தின் மதிப்பில் ஒரு பகுதியை வரிகளாக செலுத்தினர்.

பள்ளிக்கூடங்களை இடிக்கும் போதும் மற்றும் இந்துக்களின் கோயில்கள் பல தர்காக்களின் கட்டுமானத்திற்கான திறைசேரி பகுதிகள் மற்றும் ஏற்கனவே உள்ள மசூதிகள் மற்றும் மற்ற முகலாயக் கட்டிடங்களும் செலவழிக்கப்பட்டன. அவரது காலத்தில் நிறுவப்பட்ட சில பிரபலமான மற்றும் மிக நேர்த்தியான கட்டிடங்கள், சிவப்புக் கோட்டையில் உள்ள மொட்டி மசூதிகளையும், வெள்ளை சலவைக்கல்லில் ஒரு நகைக்கடை லாகூரில் உள்ள பிரம்மாண்டமான பத்ஷாஹி மசூதி மற்றும் செந்நிற மணற் சுவர்கள் மீது சமைகளைத் திணித்துக் கொண்டன.

ஒளரங்கசீப்பின் இராணுவ பிரச்சாரங்கள்

ஒரு அரசியல் தலைவராக அவரது சாதனைகள் மிகவும் மகத்தாகவே இருந்தது. ஒருவருக்கு பீஜாப்பூரின் வலிமையான ராஜ்ஜியங்கள் மற்றும் ஓராண்டுக்கும்

குறைவான அளவிலேயே கோல்கொண்டா பிடிபட்டார். பேரரசின் விவகாரங்களில் ஒளரங்கசீப் கொண்டுள்ள கட்டுப்பாட்டுக்கு இது ஒரு அஞ்சலி ஆகும், அவர் தக்காணத்தில் இல்லாத காலத்தில் வடக்கில் எந்த ஒரு பெரிய எழுச்சியும் ஏற்படவில்லை, ஆனால் பல சிறிய கலவரங்களும் நிர்வாகத்தைப் பற்றியும் பொதுவான அவதூறுகளைப் பற்றியும் தெளிவான அறிகுறிகள் உள்ளன.

முகலாய பேரரசின் வம்சம் மற்றும் அவர்களின் கலாச்சார பங்களிப்புகள் -II

குறிப்புகள்

ஒளரங்கசீப்பின் சாதனைகள்

அவரங்கசீப் தனது ஆட்சிக் காலத்தில் முன்னும் பின்னும் சில குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகளை நிகழ்த்தினார். அவரது ஆட்சிக் காலம் முழுவதும் முகலாயப் பேரரசின் எல்லைகளை விரிவுபடுத்துவதே அவரது மாறாத நோக்கமாக இருந்தது. அவரது மகத்தான சாதனைகளில் ஒன்று பீஜப்பூர் மற்றும் முகலாயப் பேரரசுக்கு மராட்டியக் கோட்டைகளைக் கொண்ட கோல்கொண்டாவை இணைத்துக் கொண்டது.

அவரது ஆட்சிக்காலத்தின் தொடக்கத்தில் இருந்து அவரது மரணம் வரை, அவர் முயற்சி செய்வதற்கு கிட்டத்தட்ட இடைவிடாத போர் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார். முகலாயப் பேரரசின் எல்லையை அதிகரிக்கக் கூடியது. அவர் ஒரு பெரிய படையை உருவாக்கி, பேரரசின் அனைத்து எல்லைகளையும் ஒட்டி இராணுவ விரிவாக்கத் திட்டத்தை ஆரம்பித்தார். இந்த விரிவாக்க கொள்கையை கருத்தில் கொண்டு வடமேற்கு பஞ்சாபுக்குள் மற்றும் தற்போதைய ஆப்கானிஸ்தானிலும் தெற்கில் பீஜப்பூர் மற்றும் கோல்கொண்டா நோக்கியும் நுழைந்தனர்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. ஆட்சிக் காலத்தில் ஒளரங்கசீப்பின் மிகப் பெரிய சாதனை எது?

10.5 ஜஹாங்கீர், ஷாஜஹான் மற்றும் ஒளரங்கசீப்பின் பண்பாட்டு பங்களிப்புகள்

இந்தப் பிரிவில் ஜஹாங்கீர், ஷாஜஹான், அவரங்கசீப் ஆகியோரின் கலாச்சார பங்களிப்பை பற்றி விவாதிப்போம்.

10.5.1 கட்டிடக்கலை

ஜஹாங்கீர் மற்றும் கட்டிடக்கலை

ஜஹாங்கீர் சிறந்த கலை உணர்வை கொண்டிருந்தார். எனினும், கட்டிடக்கலைக்கு பதிலாக ஓவியத்தில் அதிக ஆர்வம் காட்டினார். இருந்தபோதிலும் இரண்டு கட்டிடங்கள் நூர் ஜஹான் பேகத்தால் எழுப்பப்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்று அவருடைய தந்தையின் இடம்-உட்க-தெளலா ஆகியோரால் கொண்டாடப்பட்ட கல்லறை ஆகும். இந்த கட்டிடம் முற்றிலும் பளிங்கினால் செய்யப்பட்டு ஆக்ராவில் உள்ள ஜம்முவின் இடது கரையில் நிற்கிறது. இதன் கட்டிடக்கலை இயைபு மிகவும் தனித்தன்மை வாய்ந்தது. பித்ரா தூரா (பித்ரா தூரா) மூலம் அலங்கரித்து வைக்கப்படும் மிக முற்பட்ட கட்டிடங்களில் ஒன்று தான் கட்டிடங்களின் கட்டுமானம் மற்றும் அலங்காரங்கள் ஆகும்.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 209

குறிப்புகள்

ஆக்ராவில் உள்ள இட்மட்-உட்-தௌலா கல்லறை ஒரு அரிய அழகையும் மகிமை யும் கொண்டுள்ளது. ஷாஜகானின் வெள்ளைக் பளிங்குக் கட்டுமானத்துக்கு அக்பரின் காலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது. ஒவ்வொரு மூலையிலும் ஒரு எண்கோண கோபுரம் கொண்ட இரண்டு அடுக்கு மாடி கட்டடம் திறந்த கூடாரத்தினால் சூழப்பட்டது.

ஷாஜஹான் மற்றும் கட்டிடக்கலை

ஷாஜகான் ஆட்சியில் கட்டிடக்கலை உயர்ந்த வளர்ச்சியை அடைந்தது. கட்டிடங்களை கட்டுவதில் அவருக்கு விருப்பம் இருந்தது. அவர் இளவரசராக இருந்தபோதும், அவரது சுத்திகரிக்கப்பட்ட ரசனைக்கான சாட்சியம் அளித்திருந்தார். உண்மையில், கட்டிடக்கலை கண்ணோட்டத்தில், ஷாஜகானின் காலம் முகலாயப் கட்டடக் கலையின் பொற்காலம் என்று கூறலாம். அவரது காலத்தில் கட்டிடக்கலை அதன் உயர்ந்த நீர் அடையாளத்தை அடைந்தது. கோசலத்தின் பல கட்டிடங்களை அவர் கட்டினான். அதன் சுவரில் கல் பொறிக்கப்பட்டு தனது கட்டிடங்களில் தங்க நிறத்தையும் பயன்படுத்தினார். அவரது ஆட்சிக் காலம் இரண்டு காரணங்களுக்காக அவரது கட்டிடங்களுக்கு சிறப்பாக நினைவு கூரப்படுகிறது. முதலாவதாக, அவை இந்திய மற்றும் வெளிநாட்டு கட்டிடக்கலை பாணிகளின் அழகான தொகுப்பையும் கொண்டுள்ளன. இரண்டாவதாக, கட்டிடங்களைக் கட்டமைக்கும் போது கலைஞர் அவர்கள் வெவ்வேறு வகையில் அழகாகச் சமநிலை பாகங்களை வைத்திருந்தார். ஆக்ரா, டெல்லி, லாகூர், காபூல், காஷ்மீர், காணாஹர், அஜ்மீர் அகமபாத், முகலிசிபூர் மற்றும் பலர். போன்ற பல்வேறு இடங்களில் அரண்மனைகள், கோட்டைகள், மசூதிகள் போன்ற பல கட்டிடங்களை ஷாஜகான் நிர்மாணித்தார்.

ஒளரங்கசீப் மற்றும் கட்டிடக்கலை

ஒளரங்கசீப் பல கட்டிடங்களை கட்டப்படவில்லை என்றாலும் (சிக்கனமாகவும், பணம் சார்ந்ததாகவும் இருந்தார்) இந்து மற்றும் டர்கோ-ஈரானிய வடிவங்களை அடிப்படையாக கொண்ட முகலாய கட்டிடக்கலை மரபுகளை 18ம் நூற்றாண்டுக்கு ஒரு இடைவேளை இல்லாமல் அலங்கார வடிவமைப்புகள் தொடர்ந்தன மற்றும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டன.

விஸ்வநாத் கோயிலின் இடிபாடுகள் மீது எழுப்பப்பட்ட லாகூர் மற்றும் பனாரஸ் மசூதியின் பத்ஷாஹி மசூதி போன்ற சில மசூதிகளை அவரங்கசீப் கட்டி எழுப்பினார். இது டெல்லியின் ஜமா மஸ்ஜிதின் மோசமான பிரதிபலிப்பாக இருந்தாலும் துணைக்கண்டத்தின் மிகப்பெரிய மசூதிகளில் ஒன்றாகும். அதன் பளிங்குக்கற்கள் மிக நேர்த்தியாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. ஒளரங்கசீப் இடித்துத் தரைமட்டமான கிருஷ்ணனா பெரிய கோவிலின் தளத்தில், மதுரா என்ற மற்றொரு பெரிய மசூதியை ஒளரங்கசீப் கட்டினார். ஒளரங்கசீப்பின் மகனான அஸாம் ஷா தனது தாயார் ராபியா டாயூரணி சக்கரவர்த்தியின் விருப்பமான மனைவியாக அவரங்காபாத்தில் ஒரு மசூதியை கட்டினார்.

முகலாயப் பாரம்பரியங்கள் பல மாகாண, உள்ளூர் அரசுகளின் அரண்மனைகள் மற்றும் கோட்டைகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. அமிர்தசரஸ் என்ற இடத்தில் சீக்கியர்களின் பொற்கோயில் கூட இக்காலகட்டத்தில் பல முறை மீண்டும் கட்டமைக்கப்பட்டது இவ்வளவு மற்றும் மண்டபக் கொள்கை, முகலாயப் பாரம்பரியத்தின் பல அம்சங்களை இணைத்திருந்தது.

10.5.2 ஓவியம்

ஐஹாங்கீர் மற்றும் ஓவியம்

ஐஹாங்கீர் ஒரு சுற்று வட்டார புரவலர் மற்றும் கலை விமர்சகர் ஆவார். அவருடைய சிந்தனைப் பரிபாடல் பற்றி அவரது நினைவுகளில் போதுமான சான்றுகள் உள்ளன.

சந்தேகமின்றி, முகலாயப் ஓவியம், ஐஹாங்கீர் மீது மிகவும் பாரபட்சம் காட்டக் கூடிய உச்சத்தை அடைந்தது. வெவ்வேறு கலைஞர்களால் வரையப்பட்ட ஒற்றைப் படத்தில் மக்களின் முகங்கள், உடல்கள், பாதங்கள் ஆகியவை முகலாயப் பள்ளியில் ஒரு நாகரீகமாகும். படத்தில் ஒவ்வொரு கலைஞரின் வேலையையும் தன்னால் வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியும் என்று ஐஹாங்கீர் கூறுகிறார்.

ஐகாங்கீரின் கீழ் ஓவியம், வேட்டையிடுதல், சண்டையிடுதல் மற்றும் நீதிமன்ற காட்சிகள் தவிர, உருவபொம்மை மற்றும் விலங்குகளின் ஓவியங்கள் சிறப்பு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. அக்பரின் ஆட்சிக் காலத்தில் சில புதிய திறமைகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு சில ஓவியர்கள் தொடர்ந்து வேலை செய்து வந்தனர். அபுல் ஹசன்இ அகா ரிஜா மன்கூர், முகமது நதிர், பிஷாண்டஸ், மனோகர் மற்றும் கோவர்தன் அவருடைய ஆட்சியின் மிகச் சிறந்த ஓவியர்களாவர் மற்ற ஸ்டைல்களில் ஒரு பங்கை எடுக்க அவர் தனது ஓவியர்களை ஊக்கப்படுத்துவது வழக்கம். தாமஸ் ரோ அவருக்கு ஐரோப்பிய பாணி ஓவியங்களை காட்டிய பிறகு ஐஹாங்கீர் அந்த கலையை புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விசாரணையாக ஆனார்.

ஷாஐஹான் மற்றும் ஓவியம்

ஷாஐஹான் தனது தந்தையின் மரபுகளை தொடர்ந்தார். இரண்டு பேரரசர்களின் ஆட்சியின் ஓவியங்களுக்கு இடையே எந்த வேறுபாடும் இல்லை. உண்மையில், கட்டடக் கலை மீதான ஓவியத்தில் ஷாஐஹான் அவ்வளவு அக்கறை காட்டவில்லை மற்றும் இதன் விளைவாக இ ஓவியத் துறையில் இருந்த முன்னேற்றம் நின்றது. அப்போதுகூட, ஐஹாங்கீரின் ஆட்சிக் காலத்தில் புகழ்பெற்ற ஓவியர்களில் சிலர் ஷாஐஹான் காலகட்டத்தில் தொடர்ந்து பணியாற்றிவந்தனர். கோவர்தன்இ பால் சந்த், அனுப் சதுர், பிசித்ரா இமுகமது நந்திர் ஹன்ஹர், சித்தர்மன் ஆகியோர் ஷாஐஹான் ஆட்சிக் காலத்தில் புகழ்பெற்ற ஓவியர்கள். ஷாஐஹானின் நீதிமன்ற ஓவியங்களில் சிறந்த தரமான வண்ணங்களும், தங்கமும் உள்ளன. இது ஷாஐஹான் காலத்தின் சிறப்பாகும் ஓவியர்கள் வேறுபாட்டை அடைவதற்கு வாய்ப்புகள் குறைவு என்று பெர்னியர் நமக்குச் சொல்கிறார். மற்றும் அவர்கள் குறைந்த ஊதியத்தைக் கொடுத்து கஷ்டப்பட வேண்டியிருந்தது.

ஒளரங்கசீப் மற்றும் ஓவியம்

ஒளரங்கசீப் அரியணை ஏறிய போது ஓவியக் கலையை எதிர்த்தார். ஓவியத்தில் அவருக்கு ஆர்வம் இல்லாததால் கலைஞர்கள் நாட்டின் பல்வேறு இடங்களுக்கு பரவ வழிவகுத்தது. இது ராஜஸ்தான் மற்றும் பஞ்சாப் மலைப்பகுதியில் ஓவியக்கலை வளர்ச்சிக்கு உதவியது.

முகலாய பேரரசின் வம்சம்
மற்றும் அவர்களின் கலாச்சார
பங்களிப்புகள் -II

குறிப்புகள்

10.5.3 இலக்கியம்

ஜஹாங்கீர் மற்றும் இலக்கியம்

குறிப்புகள்

ஜஹாங்கீர் நல்ல இலக்கிய விருப்பம் கொண்டவர். அவர் தனது சுயசரிதையை 'துசக்-ஜஹாங்கிரி' என்ற நூலில் எழுதினார். மகத்தான இலக்கிய தகுதி மற்றும் வரலாற்று முக்கியத்துவமும் கொண்ட படைப்புகளாகும். இஷ்வரி பிரசாத்தின் சொற்களில், பாபர் மேமோரின் முத்திரை, நேர்மை மற்றும் பாணி வசீகரம் ஆகிய இரண்டுடன் இரண்டாவது இடம் பெறுகிறது. ஜஹாங்கீர் நீதிமன்றத்தில் மாபெரும் அறிஞர்கள், மிர்ஸா கயாஸ் பெக், நாகியுப் கான், முட்மத் ஷா மற்றும் நிஜயுல்லாஹ் அப்துல் ஹக் தேஹ்லவி ஆகியோர் இருந்தனர். 'இக்பால்நாமா-ஜஹாங்கீர்', 'மசீர்-ஜஹாங்கீர்' மற்றும் 'சுப்-உத்-டரிக்' அவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் எழுதப்பட்ட மிகப் பெரிய படைப்புகள் ஆகும். அவருடைய காலத்தில் பரிசுத்த குரான் பற்றி வர்ணனைகள் எழுதப்பட்டிருந்தன. ஆனால் மொழிபெயர்ப்புப் பணி நிறுத்தப்பட்டது.

ஷாஜஹானின் ஆட்சிக் காலத்தில் இலக்கியம்

ஷாஜகான் அறிஞர்களை ஆதரித்தார். அவரது அரசவை அப்துல் ஹமீத் லோரி எழுதிய 'பத்மஷனாமா' ஆகும். அவரது காலத்தில் 'ஷா ஜஹன்னாமா' என்ற இனியன் கான், 'பத்மஷனாமா' குவாஜ்வினி மற்றும் 'அமல் சலாஹ்' மூலம் முகமது சாலே இந்த காலத்தில் தொகுக்கப்பட்டிருந்த வேறு சில முக்கிய வரலாற்றுப் பணிகளாகும். வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தில் இவை மிகவும் பயனுள்ளவையாக உள்ளன. ஷாஜகானின் மகன் தாரா ஷிகோஹ் அரபி, பாரசீக, சமஸ்கிருதத்தின் சிறந்த அறிஞராக இருந்தார். இந்த செல்வாக்குக்கும் உத்வேகத்திலும் உபநிஷதாஸ், பாகவத் கீதை, யோக வசிஷ்டா, இராமாயணம் ஆகியவை பாரசீக மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. ஷாஜஹான் வெகுமதிகள் மற்றும் ஊதியம் மூலம் அறிஞர்களை ஊக்குவித்தார். டெல்லி ஜமா மசூதி அருகே ஒரு கல்லூரியை நிறுவினார் மற்றும் வேறு பல கல்லூரிகளை பழுது பார்த்தார்.

ஒளரங்கசீப் ஆட்சிக் காலத்தில் இலக்கியம்.

ஒளரங்கசீப் கற்றறிந்த மனிதர். ஆனால் அவருக்கு முஸ்லீம் இறையியல் மற்றும் சட்ட இயல் மற்றும் வரலாறு ஆகியவற்றில் அதிக ஆர்வம் இருந்தது உண்மையில் அவர் முஸ்லீம் இறையியல் மற்றும் சட்ட இயல் பற்றிய விமர்சன அறிஞர் ஆவார். அவரது வழிகாட்டுதலில் தான் 'பாட்வா-ஜஹாங்கிரி' என்ற ஒரு ஒழுங்குமுறைப்பாடு முஸ்லிமின் சட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. மிகவும் புகழ்பெற்ற வரலாறு அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் கலீப் கானின் முன் ஹாப்-உல்-லுபாப் மூலம் இரகசியமாக தயாரிக்கப்பட்டது. 'நுஸ்காய்-தில்குஷா' என்ற பிம் சென், மற்றும் 'குல்ஸட்-உல்-தவாரிக்' அவரது காலத்தின் நன்கு அறியப்பட்ட வரலாற்றுப் படைப்புகளாகும். ஆயினும், ஒளரங்கசீப் காலத்தில் இருந்தே ஹிந்தி இலக்கியம் குறைய ஆரம்பித்தது. பேரரசின் ஆதரவைப் பெற்ற பிறகு, மாபெரும் கவிஞர்களின் சகாப்தம் மிக நெருக்கமாக கொண்டுவரப்பட்டது.

10.5.4 இசை

ஐஹாங்கீர் மற்றும் இசை

பேரரசர் ஐஹாங்கீர் தனது தந்தையின் இசையில் மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தார். அவரே நல்ல இசைக் கலைஞனாக பல ஹிந்திப் பாடல்களை இயற்றினார். இக்பால்நாமா-ஐஹாங்கீரி சக்கரவர்த்தியால் ஆதரித்த இசைக் கலைஞர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார், மற்றும் பாடகரின் ஒவ்வொரு இசைக்குழு ஒவ்வொன்றிற்கும் வாரத்தில் ஒரு தனி நாள் அனுமதிக்கும் அக்பரின் பயிற்சி ஐஹாங்கீர் பற்றியும் கவனிக்கப்பட்டது. ஐஹாங்கீர், சடர் கான், பாரோவிதரஸ், குரம் தாட், மகூ மற்றும் ஹம்சா ஆகியோரின் முக்கிய புதிய இசைக்கலைஞர்கள் ஆவார்.

ஷாஜகான் மற்றும் இசை

ஷாஜகான் இரண்டு இசையிலும் பிரியமானவராவார் என்று சொல்லப்படுகிறது — குரல் இசைக் கருவியாக இருந்தது. ஐகன்நாத் மற்றும் பிகானர் என்ற ஜனார்டன் பாட அவர் காலத்தின் இரு பெரும் இந்து இசைக் கலைஞர்களாவார். 'மிர்துல்-ஆலம்' என்ற எழுத்தாளரின் கருத்துப்படி, ஷாஜகான் ஒரு சிறந்த பாடகர், அவர் பாடல்கள் பெரும்பாலும் வியக்கத்தக்கவை. ஷாஜகான் நீதிமன்றத்தில் பல அற்புதமான நடனப் பெண்கள் இருந்தனர். ஷாஜகான் குறிப்பாக தருபத் மீது பிரியம் கொண்டிருந்தார். அவரது நீதிமன்றத்தில் இந்த இசைக்கு சிறந்த பாடகர் லால் கான், டான்சின் மகன் அல்லது ப்ளோச்மேன் கருத்துப்படி டான்சன் மகன் பிலாஸ் ஆவார். சக்கரவர்த்திக்கு 'குண்சமுந்தார்' என்ற பட்டத்தை வழங்கிவந்தார்.

ஒளரங்கசீப் இசை

பழமைவாதி ஒளரங்கசீப் இசை அடக்கம் பற்றி பல கதை கதைகள் உள்ளன. ஒளரங்கசீப் தனது நீதிமன்றத்திலிருந்து பாடியது பற்றி சமீபத்திய ஆராய்ச்சிகள் காட்டுகின்றன. ஆனால் இசைக் கருவிகளின் செயல்திறனில் அல்ல. உண்மையில் ஒளரங்கசீப் ஒரு விண்ண வீரர் ஆவார். இசை, எல்லா வடிவங்களிலும், ஒளரங்கசீப்பின் ராணியால் மற்றும் பிரபுக்களால் தொடர்ந்து ஆதரிக்கப்பட்டது. எனவேதான் பாரசீக மொழியில் இருந்த மிகப் பெரிய புத்தகங்களின் எண்ணிக்கை ஒளரங்கசீப்பின் ஆட்சிக் காலத்தில் எழுதப்பட்டது. அவரது மறைவுக்குப் பிறகு அவரது பேரன் ஜந்தர் ஷா, அரசு ஆதரவில் இசை கலையை உயிர்ப்பித்தார். அவர் லால் குமாரி என்பவரை விலைமாதர் என்ற அந்தஸ்திலிருந்து அரசு மனைவியை உயர்த்தினார். ஆனால், இசை துறையில் மிக முக்கியமான சில வளர்ச்சிகள் பின்னாளில் முஹம்மது ஷா (கி.பி. 1720–1748) ஆட்சிக் காலத்தில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நிகழ்ந்தது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

4. ஷாஜகானின் காலம் முகலாய கட்டிடக்கலையின் பொற்காலம் என்று கருதப்படுவது ஏன்?
5. ஐகாங்கீரின் கீழ் உள்ள முக்கிய புதிய இசைக்கலைஞர்கள் சிலர் யாவை?

குறிப்புகள்

10.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. ஜஹாங்கீர் கடவுள் மீது நம்பிக்கை வைத்திருந்தார். இஸ்லாமியத்தின் கோட்பாடுகளை இயல்பான வழியில் கவனித்தார். அவர் மதம் சார்ந்த மனிதர் அல்ல. அவர் இஸ்லாமியத்தின் கோட்பாடுகளை கண்டிப்பாகப் பின்பற்றவில்லை. அவர் தனது கருத்துக்களை தாராளமயப்படுத்தியுள்ள அனைத்து மத மக்களுடனும் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். கடவுளின் ஒற்றுமையை அவர் நம்பினார்.
2. ஷாஜகானின் மிகப் பெரிய சாதனை அவரது வாழ்நாளில் கட்டிய கட்டடக்கலை கட்டமைப்புகள் மற்றும் கல்லறைகளாகும். ஜமா மசூதி, மொட்டி மசூதி, லாகூரில் உள்ள ஜஹாங்கீர் கல்லறை ஆகியவை இங்கு கேள்விக்கிடமின்றி உள்ளன. அவரது படைப்புகள் அனைத்திலும் மிகவும் புகழ்பெற்றது, ஆக்ராவில் உள்ள பழம்பெரும் தாஜ்மஹால் அவரது மனைவி பேரரசி மும்தாஜ் மஹாலில் கல்லறை கட்டப்பட்டது.
3. முகலாயப் பேரரசுக்கு மராட்டியக் கோட்டையான பீஜாப்பூர் மற்றும் கோல்கொண்டாவை இணைத்துக் கொண்டது ஒளரங்கசீப்பின் மகத்தான சாதனைகளில் ஒன்றாகும்.
4. முகலாயப் பேரரசுக்கு ஒளரங்கசீப் அன்டி-ஷியா எதிர்ப்பு கொள்கையின் கீழ் ஷியாக்களின் அரசாங்கப் பதவிகள் நீக்கப்பட்டன மற்றும் தக்காணத்தில் உள்ள இரண்டு ஷியா நாடுகளை— பீஜாப்பூர் மற்றும் கோல்குண்டன் இருவரையும் இணைத்துக் கொண்டனர்.
5. முகலாயப் கட்டடக் கலையின் பொற்காலம் என்று ஷாஜகானின் காலம் கருதப்படுகிறது. கோசலத்தின் பல கட்டிடங்களை அவன் கட்டினான். சுவர்களில் கல் பொறிக்கப்பட்ட பளிங்குக் கட்டிடங்களை பல கட்டினான். ஆக்ரா, டெல்லி, லாகூர், காபூல், காஷ்மீர், கானாகார், அஜ்மீர், அகமபாத், முக்லிசிபூர் மற்றும் ஏனைய இடங்களில் அரண்மனைகள், கோரல்கள், மசூதிகள் போன்ற பல்வேறு பல கட்டிடங்களை ஷாஜகான் கட்டினார்.
6. ஜகாங்கீரின் கீழ் உள்ள முதன்மையான புதிய இசைக் கலைஞர்கள் ஜஹாங்கிர்தாத், சேத்தர் கான், பர்விதாஸ், குராம் தாத், மகு மற்றும் ஹம்சா.

10.7 சுருக்கம்

- முகலாயப் பேரரசர் ஜகாங்கீரின் தந்தை அக்பர் இறந்த பின்னர் சிம்மாசனத்தில் ஏறினார். நூர்-உத்-தீன் முகமது ஜஹாங்கீர் என்ற பட்டத்தை அவர் பொறுப்பேற்றார்.
- ஜஹாங்கீருக்கும் சில பலவீனங்கள் இருந்தன. அவரது நெருங்கிய உறவினர்களால் எளிதில் செல்வாக்குப் பெற்றார். தந்தைக்கு எதிரான அவரது கிளர்ச்சி தனிப்பட்ட விருப்பங்களைவிட அவர்களுடைய தீய செல்வாக்கிற்கும் காரணமாக இருந்தது.

குறிப்புகள்

- ஜஹாங்கீர் தன் தந்தையை போலவே பேரரசின் விரிவாக்க கொள்கையை பின்பற்றினார். அக்பர் ஆட்சிக் காலத்தில் வட இந்தியாவை வெற்றி கொண்டது ஏறக்குறைய முழுமை பெற்றது.
- ஷாஜகானின் ஆட்சிக் காலம் முகலாய வம்சத்தின் பொற்காலம் என்று குறிக்கப்பட்டது. ஷாஜஹான் நன்கு படித்து, பண்படுத்தப்பட்டு, அறிஞர்களுக்கு பாதுகாப்பு வழங்கியிருந்தது தெரியவந்தது.
- ஷாஜகான் ஒரு குடிமகனாக இருந்தார் மற்றும் அவரது ஆளுமையின் நலன்களை விரும்பினார். வர்த்தகம், தொழில் மற்றும் விவசாயம் செழித்தோங்கியது மற்றும் அவரது ஆட்சியின் முழு காலத்திலும் செல்வச் செழிப்பைப் பெற்றன.
- ஔரங்கசீப் ஷாஜகானின் மகன் ஆவார். அவர் கி.பி. 1658 ல் ஆறாவது முகலாயப் பேரரசின் அரியணையை அடைந்தார்.
- ஷாஜகான் சிம்மாசனத்தில் வெற்றி பெற்ற பின், ஔரங்கசீப் அவருக்கு முன்னால் இருந்தவர்களுக்கும் அவரது வாரிசுகளுக்கும் ஒப்பிடும்போது முகலாய பேரரசர் என்ற பெயரில் மிகப்பெரிய பரப்பளவில் ஆட்சியைக் கொண்டிருந்தார்.
- அவருக்கு முன் ஆட்சி செய்த அனைத்து முகலாயர்களும் பிளவுபட்டார்கள் என்றும், இந்தியாவில் இஸ்லாமியத்தின் மேலாதிக்கத்தை நிறுவ அவர்கள் முயலவில்லை என்றும் ஔரங்கசீப் நம்பினார்.
- மத சகிப்புத்தன்மை என்ற கொள்கையால் முகலாயப் பேரரசை அக்பர் ஒருங்கிணைத்தனர். இதே மதக் கொள்கையைப் பின்பற்றியும் ஜஹாங்கீர் வந்திருந்தார். ஷாஜஹான் தனது இரண்டு முன்னோடிகளைப் போலவே தாராளவாதி இல்லை என்றாலும் அவர் அரசியலில் மதத்தை விட்டு விலகி வைத்திருந்தார்.
- கி.பி. 1679, ஜஸ்ரியா இந்துக்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட வர்த்தக வரியை ஔரங்கசீப் மீண்டும் உயிர்ப்பித்தார். சமகால வரலாற்றாய்வாளர்கள் கருத்துப்படி, அவர் இந்துக்களை ஒடுக்குவதற்கு அதை சுமத்தினார்.
- ஜஹாங்கீர் சிறந்த கலைத்தன்மை கொண்டவர். எனினும், கட்டிடக்கலைக்கு பதிலாக ஓவியத்தில் அதிக ஆர்வம் காட்டினார்.
- ஷாஜகான் ஆட்சியில், கட்டிடக்கலை அதன் உயர்ந்த வளர்ச்சியை அடைந்தது. கட்டிடங்களை கட்டுவதில் அவருக்கு விருப்பம் இருந்தது. அவர் இளவரசராக இருந்தபோது அவரது சுத்திகரிக்கப்பட்ட விருப்பத்திற்காக சாட்சியம் அளித்திருந்தார்.
- லாகூரைச் சேர்ந்த பத்ஷாஹி மசூதி போன்ற சில மசூதிகளை அவரங்கசீப் கட்டித்தரவிட்டார். விஸ்வநாத் கோவிலின் இடிபாடுகள் மீது பனாரஸ் பள்ளிவாசல எழுப்பப்பட்டன.
- ஜகாங்கீரின் கீழ் ஓவியம், வேட்டையாடுதல், சண்டை மற்றும் நீதிமன்ற காட்சிகள் தவிர உருவபொம்மை ஓவியம் மற்றும் விலங்குகளின் ஓவியங்களில் சிறப்பு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது.
- ஷாஜஹான் தனது தந்தையின் மரபுகளை தொடர்ந்தார். இரண்டு பேரரசர்களின் ஆட்சிக் காலத்தின் ஓவியங்களுக்கு இடையே எந்த வேறுபாடும் இல்லை.

குறிப்புகள்

- ஓளரங்கசீப் அரியணை ஏறிய போது ஓவியக் கலையை எதிர்த்தார். ஓவியத்தில் அவருக்கு ஆர்வம் இல்லாததால் கலைஞர்கள் நாட்டின் பல்வேறு இடங்களுக்கு பரவத் வழிவகுத்தது.
- ஜஹாங்கீர் நல்ல இலக்கிய ரசனை கொண்டவர். அவர் தனது சுயசரிதையை 'துஸக்-ஜ-ஜஹாங்கிரி' என்ற நூலில் எழுதினார். மகத்தான இலக்கிய தகுதி மற்றும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் கொண்ட படைப்பாகும்.
- ஷாஜகான் அறிஞர்களை ஆதரித்தார். அவரது அரசவை அப்துல் ஹமீத் லோரி எழுதிய 'பத்மஷானாமா'.
- ஓளரங்கசீப் கற்ற மனிதர். ஆனால் சட்ட இயல், வரலாறு ஆகியவற்றை விட அவருக்கு முஸ்லீம் இறையியல் மீது அதிக ஆர்வம் இருந்தது.
- பேரரசர் ஜஹாங்கீர் தனது தந்தையின் இசையில் மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தார். சிறந்த அவர் இசைக் கலைஞனாக பல ஹிந்திப் பாடல்களை இயற்றினார்.
- ஷாஜஹான் இரண்டு இசையிலும் பிரியமானவராவார் என்று சொல்லப்படுகிறது-குரலீடு இசைக் கருவியாக இருந்தது. அவர் காலத்தின் ஜகந்நாதர், பிகானர் என்ற ஜர்பான் படா இரு பெரும் இந்து இசைக் கலைஞர்கள் ஆவார்.
- ஓளரங்கசீப் தனது அரசிலிருந்து பாடுவதை இசைக் கருவிகளின் செயல்திறன் அல்ல என்று சமீபத்திய ஆராய்ச்சிகள் காட்டுகின்றன.

10.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- முடிசூட்டுதல்: இது ஒரு இறைமை அல்லது இறையாண்மை கொண்ட ஒரு கூட்டாகும் அல்லது சடங்கு என்பதை குறிக்கிறது.
- திவான்-இ-அம்: இது முகலாய பேரரசர் ஷாஜகான் இடத்தில் குறிப்பிடுகிறது மற்றும் அவரது வாரிசுகள் பொதுமக்கள் உறுப்பினர்களைப் பெற்றனர் மற்றும் அவர்களின் குறைகளை கேட்டறிந்தன.
- ஜாஸ்ரியா: இந்துக்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட வணிக வரியை குறிக்கிறது.
- மன்சாப்தர்கள்: இது அரசாங்க அதிகாரிகளின் தரவரிசை, சம்பளம், மற்றும் இராணுவப் பொறுப்புகளை தீர்மானிக்கும் தரநிலை மற்றும் தரம் பிரிக்கும் முறை ஆகியவற்றை குறிக்கிறது.
- ஷரியா: குரான் மற்றும் முஹம்மதுவின் போதனைகளிலிருந்து பெறப்பட்ட இஸ்லாமிய சட்டத்தைக் குறிக்கிறது.

10.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. ஜஹாங்கீர் தன் தந்தைக்கு எதிராக கலகம் செய்தது ஏன்?
2. போரின் துன்பங்களுக்கு ஜஹாங்கீர் ஏன் தயாராக இல்லை?

3. ஓளரங்கசீப்பின் மத சகிப்பின்மையில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட வழிமுறைகள் எவை?
4. ஓளரங்கசீப் ஆட்சிக் காலத்தில் கலை பிரபலமாக இல்லை ஏன்?
5. ஷாஜகானின் காலத்தின் பெரும் இசைக் கலைஞர்கள் யாவை?

முகலாய பேரரசின் வம்சம் மற்றும் அவர்களின் கலாச்சார பங்களிப்புகள் -II

குறிப்புகள்

நெடு விடை வினாக்கள்

1. ஜஹாங்கீர் எப்படி தன் பேரரசையை விரிவுபடுத்தினார்? விரிவாக விளக்கவும்.
2. ஜஹாங்கீர் மற்றும் ஷாஜகானின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சி பற்றி விவாதிக்கவும்.

10.10 மேலும் படிக்க

- மஜூம்தார், ரமேஷ் சந்தர், காளிகிங்கர். 1949. இந்தியாவின் முற்போக்கு வரலாறு. புதுடில்லி: மக்மில்லன்.
- புருக், பெர்சி. 2013. இந்தியக் கட்டிடக்கலை (இஸ்லாமிய காலம்). புதுடில்லி: ரீட் புத்தகங்கள் லிமிடெட்.
- லுனியா, நாதூராம் பன்வரலால். 1996. இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் பரிணாமம்: ஆரம்பகால காலத்திலிருந்து நிகழ்காலம் வரை. ஆக்ரா: லட்சுமி நாராயண் அகர்வால்.
- சத்யநாதய்யர், R. 1961. இந்தியாவின் அரசியல், மற்றும் கலாச்சார வரலாறு. சென்னை: எஸ். விஸ்வநாதன்.

அலகு 11 முகலாய சமூக பொருளாதார நிலைமைகள், நிர்வாகம், கலை மற்றும் கட்டிட கலை

குறிப்புகள்

அமைப்பு

- 11.0 முன்னுரை
- 11.1 நோக்கங்கள்
- 11.2 நிர்வாகம்
 - 11.2.1 முகலாய அரசின் கீழ் மத்திய அரசின் அமைப்பு
 - 11.2.2 விவசாய முறை
 - 11.2.3 மன்சப்தாரி முறை
- 11.3 சமூக-பொருளாதார நிலைமைகள்
 - 11.3.1 சமுதாயப்பிரிவு
 - 11.3.2 சாதி அமைப்பு
 - 11.3.3 வணிகம்
- 11.4 கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை
- 11.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 11.6 சுருக்கம்
- 11.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 11.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 11.9 மேலும் படிக்க

11.0 முன்னுரை

முகலாயர்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ், பொருளாதாரம் மற்றும் சமுதாயம் ஆட்சி முழுவதும் வளர்ந்தன. முகலாயர்கள் எண்ணற்ற நினைவுச் சின்னங்களையும், கட்டுமானங்களையும் கட்டினர். அவர்கள் கலை மற்றும் கட்டிடக் கலையின் பெரும் ஆதரவாளர்களாக இருந்தனர். இந்த பிரிவில், முகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் நிர்வாகம் மற்றும் ஒவ்வொரு அதிகாரியின் பங்கு பற்றியும் விவாதிக்கப்பட்டது. முகலாய ஆட்சியின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட சமூக-பொருளாதார நிலைமைகள் மேலும் ஆராயப்பட்டன.

11.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்

- முகலாயர்களின் கீழ் மத்திய அரசின் கட்டமைப்பை பற்றி விவாதிக்க முடியும்
- முகலாயர்களின் கீழ் விவசாய முறைமையை ஆய்வு செய்ய முடியும்
- மன்சாப்தாரி முறையின் பரிணாமம் மற்றும் அம்சங்களை விவாதிக்க முடியும்

- முகலாய ஆட்சியில் சமுதாயம் மற்றும் வணிகத்தின் பங்கினை விளக்க முடியும்.
- முகலாய ஆட்சியாளர்களின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சியை விளக்க முடியும்.

முகலாய சமூக பொருளாதார நிலைமைகள், நிர்வாகம், கலை மற்றும் கட்டிட கலை

குறிப்புகள்

11.2 நிர்வாகம்

முகலாயப் பரம்பரையின் நிர்வாகம், இந்தியாவில் மத்திய நிர்வாகக் கட்டமைப்பில் சில அடிப்படை மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. பாபர், அக்பர் மற்றும் ஓளரங்கசீப் போன்ற முகலாய ஆட்சியாளர்களால் நிர்வாகத்தின் செயல்முறைகளில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவது மத சகிப்புத்தன்மையின் கொள்கையாகும். அக்பர் முகலாய ஆட்சியின் கட்டமைப்பை எழுப்பினார். ஓளரங்கசீப்பின் ஆளுமை வரை இது சிறிய மாற்றங்களுடன் தொடர்ந்தது. எனினும் ஓளரங்கசீப்பின் பலவீனமான மக்களாலால் அதை பராமரிக்க முடியவில்லை.

முகலாய நிர்வாகத்தின் முக்கிய சிறப்பியல்புகள் சில பின்வருமாறு:

1. நிர்வாகத்தில் அன்னிய கூறுகளின் இறக்குமதி: முகலாயர்கள் தங்கள் நிர்வாக முறைமையில் சில அன்னிய கூறுகளை இறக்குமதி செய்தனர். முகலாய நிர்வாகம் இந்திய மற்றும் கூடுதல்-இந்திய கூறுகளை ஒன்றிணைக்கும் வகையில் முன்வைத்தது. மேலும், அது இந்திய அமைப்பில், ஒரு பெர்ஸோ அராபிக்-அமைப்பு முறையாகும்.
2. இராணுவ அமைப்பை அடிப்படையாக கொண்ட நிர்வாகம்: அதன் முறையான வடிவமைப்பில் முகலாய அரசாங்கம் இராணுவ முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது.
3. கொடுங்கோல்: இயற்கையில் இராணுவவாதமாக இருப்பது, முகலாய நிர்வாக அமைப்பு ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட சர்வாதிகாரமாக இருந்தது. அரசர் வரம்பற்ற அதிகாரங்கள் வைத்திருந்தார். அவரது சொல் சட்டமாகும்.
4. அரசியல் மற்றும் மத ஒருங்கிணைப்பு: மதத்திலும் அரசியலிலும் ஒரு வலிமையான கலவரம் அமைந்திருந்தது. இஸ்லாமிய மரபுகளைப் பொறுத்து அரசர் ஆட்சி செய்து, உலமாகளின் கட்டளைகளைக் கீழ்ப்படியச் செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. முஸ்லீம்களுக்கு அவர் சமூக செயல்பாடுகளை மேற்கொண்டார், ஆனால் அவரது முஸ்லீம் அல்லாதவர்களுக்கான நோக்கங்கள், குறைந்தபட்ச தலையீட்டின் கொள்கையை பின்பற்றி, காவல் மற்றும் வருவாய் செயல்பாடுகளை தற்காலிகமாக தடுத்து நிறுத்தினார்.
5. காகித அரசாங்கம்: பிரச்சாரங்களின் உண்மையான நடத்தைகளை தவிர, முகலாய அரசாங்கம் ஒரு காகாசி ராஜ் ஆகும், அதாவது, ஒரு காகித அரசாங்கமாகும். பெரிய நிலப்பரப்பை விட, மெதுவான போக்குவரத்து மற்றும் தகவல்தொடர்புகள், அரசியல் முன்முயற்சி மக்களுக்கு விடப்பட்டது, உத்தியோகபூர்வ கடிதப் போக்குவரத்து மற்றும் பாரிய பதிவேடுகள் வளர்ச்சி ஆகியவை பெருகியிருந்தது.
6. காவல்துறையினரின் கடமைகள் மற்றும் வருவாய் சேகரிப்பின் பிரதான செயற்பாடுகள்: அரசின் நோக்கங்களைப் பொறுத்தவரையில், அது

சுயகற்பித்தல் பொருள் 219

குறிப்புகள்

காவல்துறையின் கடமைகளையும், வருவாய் வசூலைக் கொண்டும் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது. சமூக முன்னேற்றம் அல்லது சாமானிய மனிதனின் பொருளாதார நலன் ஆகியவற்றில் அரசு எந்த முன்முயற்சியையும் எடுக்கவில்லை.

7. தொழில் முனைவோராக அரசு: அரசு ஒரு தொழில்முனைவோராக, பொதுக் கழகங்களின் அமைப்பு என்ற கருத்தாக்கங்கள் உறுதியாக இருந்தன. பேரரசின் முக்கிய நகரங்களில் உள்ள பல கார்கானலை (ஆலைகளை) அரசு பராமரித்து, பல சரக்குகளையும் உருவாக்கியது.
8. நீதி நிர்வாகம் மற்றும் சமாதான பராமரிப்பு: சட்டம் ஒழுங்கை நோக்கிய முகலாய நிர்வாகத்தின் போக்கை, ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம், நீதி நிர்வாகம் மற்றும் சமாதானத்தை பேணுதல் ஆகியவை முகலாய சகாப்தத்தின் போது நவீன அரசின் அடிப்படைப் பணிகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இருப்பினும், அது உள்ளூர் நிர்வாகத்தின் முன்முயற்சிக்காக விட்டுச் சென்றது. பரந்த கிராமப்புறப் பகுதிகளில் கண்காணிப்பது உள்ளூர் கிராமத்தினரால் பராமரிக்கப்பட்டு வந்த சௌகிடார்ஸ், எந்தவொரு சந்தேகமும் இல்லை, பியூஞ்டர் அரசாங்கத்தின் முகவராக செயல்பட்டார், ஆனால் அவருக்கு கீழ் உள்ள பகுதி மிகவும் பெரியது, அவர் அனைத்து கிராமங்களையும் மேற்பார்வை செய்ய முடியவில்லை.
9. 'இடைக்கால' சுய அரசாங்கம்: நிர்வாகம் மாகாண மற்றும் உள்ளூர் நிர்வாகங்களுக்கு விவகாரமளிக்கப்பட்ட போதிலும், முகலாய சாம்ராஜ்ஜியத்தின் கிராமங்கள் மற்றும் சிறு நகரங்கள் உள்ளூர் சுயநிர்ணயத்தை விட 'இடைக்கால' சுய அரசாங்கத்தை அனுபவித்துள்ளன என்று சொல்வது சரியாக இருக்கும். அவர்கள் எந்தவொரு அரசியல் சுதந்திரத்தையும் கொண்டிருக்கவில்லை, வரி செலுத்துவோர் வெறும் பணக்காரர்களாக இருந்தனர்.

மாகாண நிர்வாகம்

அக்பர் நாட்டின் மாகாண நிர்வாகத்தை ஏற்பாடு செய்தார், மேலும் அது ஒரு ஒலி நிலைப்பாட்டில் வைக்கப்பட்டது. பேரரசைப் பன்னிரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்தார். பின்னர் பதினைந்தாக அதிகரித்தது. முகலாயப் பேரரசின் மாகாணங்களில் நிர்வாக முறை என்பது மத்திய அரசின் மிகச்சரியான சிறு சிறு பகுதியாக இருந்தது.

சுபாகவின் அதிகாரி, பொறுப்பாளராக இருந்த துணை சுபேதார் ஆவார். நாஜிக், சில மாகாணங்களில் பொறுப்பாளராக இருந்தார். இந்த அலுவலகத்தின் பதவிக் காலத்தை நிர்ணயிப்பதில் எந்த ஒழுங்குமுறையும் இல்லை. சுபேதார் பொது மேற்பார்வை, பொருளாதார செழிப்பு, சட்டம் ஒழுங்கு, மாகாணத்தின் பாதுகாப்பு ஆகிய காரணங்களுக்கு பொறுப்பாக இருந்தார். பொது நிர்வாகத்திற்கு பொறுப்பாக இருந்த அவர், நீதி நிர்வாகத்தை மேற்பார்வை செய்தார். வருவாய் வசூலிப்பதில் திவான், மாகாண கோட்டைகளை பராமரித்து, நியமனங்களையும் பதவி உயர்வையும் பரிந்துரைத்தார். மாகாண திவான் இரண்டாவது வரிசையில், ஆனால் ஆர்வமாக, சுபேதார் சபைக்கு கீழ்ப்படியவில்லை. மாறாக, அவர் முந்தைய

மாகாணத்தின் போட்டியாளராக இருந்தார். உயர் திவான் என்ற இடத்தில் அவர் பேரரசால் நேரடியாக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் உயர் திவான் கட்டளைகளை நேரடியாக, அவருடன் ஒரு தொடர்ச்சியான கடிதத்தில் இருந்தார். நாம் இங்கு, கட்டளையின் ஒற்றுமை என்ற கோட்பாட்டை மீறியதை காண்கிறோம். திவான், சுபேதார் உடன் சம அளவில் வைப்பதன் மூலம் அந்த மாநிலத்தில் இரண்டு இணையான, பரஸ்பரம் சுதந்திரமான அமைப்புக்களை முகலாயர்கள் உருவாக்கினர். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் நடவடிக்கைகளை கவனித்து சர்வவர்த்திக்கு தகவல் சொன்னார்கள். அவர்கள் நெருக்கமாக இணைந்து பணியாற்ற வேண்டும் என்று கூறினாலும், அந்த இருவரும் வன்முறையில் சண்டையினர், ஒன்று அல்லது மற்றவரை அடிக்கடி இடமாற்றம் செய்ய வழிவகுத்த சான்றுகள் நிரூபிக்கின்றன.

முகலாய சமூக பொருளாதார நிலைமைகள், நிர்வாகம், கலை மற்றும் கட்டிட கலை

குறிப்புகள்

உள்ளூர் நிர்வாகம்

முகலாய நிர்வாகத்தின்போது, ஒவ்வொரு சுபாவும், சர்கார்ஸ் எனப்படும் பல அலகுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு சர்கார்ஸ்வும் பர்கானாஸ் அல்லது மண்டபமாக பிரிக்கப்பட்டது. இந்த நிலையில், அதிகாரிகளுடன் நேரடி தொடர்பில் மக்கள் வந்தனர். பர்கானாஸ் கீழே, மவ்தா அல்லது தீஹ் என்று அழைக்கப்பட்ட கிராமங்கள் இருந்தன. முகலாய சொல்லாட்சியில், ஒரு கிராமம் அதைச் சுற்றியுள்ள நிலப்பரப்பையும் கொண்டிருந்தது. எனவே, ஒவ்வொரு மவ்தா என்ற எல்லையும் தெளிவாக வரையறை செய்யப்பட்டது. ஒரு மவ்தாவில், நாகலா என்று சிறிய குக்கிராமங்கள் இருந்தன. ஷாஜகானின் கீழ், அவருடைய வஜீர் சர்கார் மற்றும் பர்கானா இடையே பல சக்கரங்களைக் கொண்ட சக்லா என்ற மற்றொரு பிரிவை உருவாக்கினார், அதில் பல பர்கானாஸ் அடங்கும். எனினும், சர்க்கார் தொடர்ந்து இருந்தது.

பர்கானா நிர்வாகம்

மேலே குறிப்பிட்டபடி, ஒவ்வொரு சர்காரும் பர்கானாஸ்களாக பிரிக்கப்பட்டது. ஷிக்டார் ஒரு பர்கானாவின் தலைமை நிர்வாக அதிகாரியாக இருந்தார், மேலும் சட்டம் ஒழுங்கு மற்றும் குற்றவியல் நீதி பராமரிப்பு ஆகியவற்றிற்கும் பொறுப்பானவர். அவர் கணக்கெடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார் மற்றும் அமிர் நில வருவாய் சேகரிப்பில் உதவினார். அவருக்குக் கீழே, வரிவசூல், மதிப்பீடு, வருவாய் சேகரித்தல் ஆகியவற்றை முக்கியமாக குவாங்கோவில் கையாண்டார்கள். குவாங்கோ ஒரு பர்கானாவின் பத்வாரிஸ் தலைவராக இருந்தார்.

கிராம நிர்வாகம்

கிராம நிர்வாகம், முகலாய காலத்தில், கிராம பஞ்சாயத்தின் கையில் இருந்தது. கிராமத்தின் அமைப்பு மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விதிமுறைகளை கண்காணிப்பது கிராம பஞ்சாயத்து மூலம் பராமரிக்கப்பட்டது, இது ஒரு சமூக மேம்பாட்டு நிறுவனமாக செயல்பட்டது, இது மக்களின் நலனுக்காக வழங்கப்பட்டது. கிராம மக்களிடையே தகராறுகள் தொடர்பான வழக்குகளைத் தள்ளுபடி செய்வதற்கான நீதித்துறை முகமையையும் அது கொண்டிருந்தது. எனினும், பஞ்சாயத்துகளின் தீர்ப்பை எதிர்த்து மேல்முறையீடு செய்வது அரசின் உயர் அதிகாரிகளுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படலாம்.

குறிப்புகள்

சட்ட ஒழுங்கை நிர்வகித்தல்

இந்த பணிக்கு அரசரும், அவரது வம்சமும், பிரதம மந்திரியும் முதன்மையாக பொறுப்பேற்றனர். மாகாண மட்டத்தில், அதன் கடமைகள் மேலே விவரிக்கப்பட்டுள்ளது என்று பௌஜ்தார் கூறுகிறார். சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு நிலைமை பற்றிய அறிக்கைகளை கவனிக்க ஒவ்வொரு மொஹல்லா (வார்டு) தலைவரையும் அவர் நியமித்திருந்தார். ஆனால் கிராமங்களில் சட்டம் ஒழுங்கு நிலைமையை அரசு கிட்டத்தட்ட புறக்கணித்துவிட்டது என்பதை சர்க்கார் சுட்டிக் காட்டுகிறது. பரந்த கிராமப்புற பகுதிகள் காவல் துறைக்குச் சென்றது. கிராம சமுதாயத்தின் சேவகர்களாக இருந்த உள்ளூர் செளகிடர்கள், கிராம மக்கள் தாங்களாகவே கிராமப் பூமியில் இருந்து அல்லது ஒரு பங்கின் மூலம் பயிர் செய்து வந்தனர். அவர்கள் அரசு அதிகாரிகளாகக் கருதப்படவில்லை. முகலாய அரசு கிராமப்புற சமாதானம் மற்றும் பாதுகாப்பிற்கு பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும் என்பதற்கு பதிலாக, அது கிராம மக்களை தங்கள் சொத்துடைமை மற்றும் அண்டை சாலைகளில் உள்ள பயணிகளின் பாதுகாப்பிற்கு பொறுப்பாகும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வருவாய் நிர்வாகம்

முகலாய ஆட்சியின் கீழ் வருவாய் நிர்வாகம் வஜிர ஆட்சியில் இருந்தது. பெயரிடும் திவான், வஜிர ஆகியவை பல்வேறு முகலாயப் பேரரசர்களால் ஒன்றுக்கொன்று மாற்றமின்றி பயன்படுத்தப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக, அக்பர், திவான் என்ற பதவியைதேர்ந்தெடுத்தபோது, ஜகாங்கீர் அதை வஜிர நிலைக்கு மாற்றி விட்டார். எனினும் அனைத்து தெய்வங்களும் வஜீயர்கள் அல்ல, வஜீர் உயர்ந்த தலைப்பைக் கொடுக்கும் ஹிந்து திவான் பற்றி நாம் படித்திருப்போம். இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும், நிர்வாகத்தில், திவான் அல்லது வஜீர் பேரரசரின் மாறுபட்ட எதிரியாக இருந்தார்கள். ஆனால் திவான் பற்றிய கருத்தை அக்பர் விரும்பவில்லை. அவர் தனது அமைச்சர்களிடையே இந்த அலுவலகத்தை சுழற்றினார். அரசன் திறமையற்ற, ஒரு இன்பம் கோருபவர் அல்லது சிறியவன் என்ற போது, வஜிர சேனை பொறுப்பையும் ஏற்றது. அக்பரின் காலத்தில் அவருக்கு உதவுவதற்காக திவான்-ஐ-டான் (திவான்) மற்றும் திவான்-ஐ-கலீசா (திவன்) ஆகிய இருவரும் இருந்தனர். ஜஹாங்கீர் சகாப்தத்தின் இறுதியில், சக்ரவர்த்தியின் உதவியாளர்களின் எண்ணிக்கை நால்வரை சென்றது. இவ்வாறு, முந்தைய இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு, முஷ்ரிப் (தலைமை கணக்காளர்) மற்றும் முஸ்தான்.பி (தலைமை ஆடிட்டர்) ஆகியோர் நிதி விவகாரங்களுக்கான கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகளாக செயல்பட்டனர்.

ஒரு ரியத்வாரி அமைப்பு

ரியத்வாரி அமைப்பு நில வருவாயில் ரியத்வாரி அமைப்பு ராஜா டோடர் மால் (ஒரு இந்து மதம்) கி.பி.1582 இல் தொடங்கப்பட்டது, திவான்-ஐ-அஷ்ர்.பி அக்பரால் நியமிக்கப்பட்டார். நில அளவீடு செய்யப்பட்டு, கவனமாக அளவிடப்பட்டு, ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வருவாய் விகிதத்தைக் கொண்டு, சாகுபடி மற்றும் உற்பத்தித் திறனை அடிப்படையாகக்

கொண்டு நான்கு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டது. பயிரிடப்பட்டிருந்த பகுதி மட்டுமே மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு, உண்மையான விளைச்சலில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை அரசு எடுத்து கொண்டது.

முகலாய சமூக பொருளாதார நிலைமைகள், நிர்வாகம், கலை மற்றும் கட்டட கலை

இஸ்லாமிய பாரம்பரியம் மற்றும் அதன் மேலாதிக்கம்

பரிசுத்த குரானின்படி, முழு உலகத்தின் உண்மையான எஜமான் அதன் உண்மையான ஆட்சியாளர், அதாவது அல்லாஹ். அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டியது ஒவ்வொருவரின் புனிதமான கடமையாகும். அவரது செய்தியை பரப்புவதற்கு, அல்லாஹ் தனது தூதர்களை உலகிற்கு அனுப்பி வைத்தான் அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்கு கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பதே நபி நாயகம் அவர்களது கட்டளையாகும். இஸ்லாமியர்களுக்கு, நபிக்கு அடுத்தபடியாக கலீபா. இஸ்லாமிய இறையாண்மையின் இந்தக் கோட்பாட்டைத் தொடர்ந்து, இந்தியாவில் உள்ள துருக்கிய சுல்தான்கள், நடைமுறையில் சுயேச்சையாக இருந்தாலும், தம்மை இஸ்லாமிய உலகின் ஒரு பாகமாகவும், காளிபாத் மற்றும் அவ்வப்போது அவரிடம் இருந்து முதலீடு பெற்றார். உண்மையில், தில்லி சுல்தான்கள், கலீபா ஆகியோரிடையே இருந்த உறவின் தன்மை மிகவும் சம்பிரதாயமான ஒன்றாக இருந்தது. முகலாய ஆட்சிக்காலம் முடிவடைந்தது. அவர்கள் தங்களை கலீபா பிரதிநிதி என்று அறிவித்துக் கொண்டதில்லை.

குறிப்புகள்

11.2.1 முகலாயர்களின் கீழ் மத்திய அரசின் அமைப்பு

பேரரசர் முகலாய நிர்வாக அதிகாரத்தின் மையம் மற்றும் நீதிக்கான உச்சந்தலை வழங்குபவர் ஆவார். அவர் சர்வவல்லமையுள்ளவர், எல்லா அதிகாரத்திற்கும் ஆதாரமாக இருந்தார். அவர் அரசின் தலைவராகவும், இராணுவத்தின் உயர் தளபதியும், சிவில் நிர்வாக தலைமை நிர்வாகியாகவும் இருந்தவர். மத, அரசியல் அதிகாரிகள்கூட அவர் கைக்கு எட்டாத நிலையில் இல்லை. இதைத் தவிர, அவர் ஒருபோதும் அவரது வழியைக் கொண்டிருக்கவில்லை, கட்டுப்படுத்த முடியாதவராக இருக்கவில்லை அவருடைய அதிகாரத்தை தவறாக பயன்படுத்தவில்லை. மக்களின் நலன் குறித்து அவர் எப்போதும் பதற்றமாக இருந்தார். சக்ரவர்த்தியின் அனுமதியின்றி பேரரசில் யாரும் அனுபவிக்க முடியாத சில சலுகைகளையும் அவர் அனுபவித்தார். முகலாய பேரரசர் இஸ்லாம் மற்றும் அவரது முஸ்லீம் பாடசாலைகளில் ஆன்மீகத் தலைவராகவும் இருந்தார், மேலும் அந்த பணத்தை மகூதிகள் கட்டியெழுப்பவும், முஸ்லீம் ஞானிகள் மற்றும் ஏழை ஆண்களுக்கு உதவவும் பயன்படுத்தினார். முகலாய பேரரசர்கள் பிரச்சனையின் முக்கியத்துவத்திற்கு ஏற்ப மாநிலத்தின் வணிக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். (i) பிரச்சனை பொது நலனில் இருந்ததால், பேரரசர் திவான்-ஐ-ஆம் அல்லது திவான்-இ-காஸ் நீதிமன்றத்தில் நடைபெற்றது. திவான்-ஐ-காஸ் நகரில் மட்டுமே பிரபுக்கள், அமீர் மற்றும் பிற முக்கிய நபர்கள் தங்கள் நுழைவாயிலைக் கண்டுபிடிக்க முடியும், அதே நேரத்தில் திவான்-ஐ-ஆமில் பொது மக்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. (ii) விவாதிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினை இரகசியமானது என்றால், பேரரசர் குஸ்ஸல்-கானா அல்லது அவரது தனியார் குடியிருப்புகளில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினர்.

குறிப்புகள்

சர்க்கார் கருத்துப்படி, 'முகலாயப் பேரரசருக்கு முறையான அமைச்சர்கள் இல்லை. வஜீர் மற்றும் திவான் சக்கரவர்த்தியின் கீழ் பணக்காரர்களாக இருந்தனர், ஆனால் மற்ற அலுவலர்கள் அவரது சக ஊழியர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் அவரை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, மந்திரிகளை விட செயலாளர்கள் அவ்வாறு அழைக்கப்படுவதற்கு தகுதியுடையவர்களாக இருந்தனர். முகலாய அரசாங்கம் ஒரு மனிதர் ஆட்சி மற்றும் ஒளரங்கசீப் அவருடைய பிரதம மந்திரியாக இருந்தார்.

எஸ்.ஆர். ஷர்மா, 'முகலாயர்கள் இந்தியாவிற்கு வந்தாலும் வெற்றியாளர்கள் மற்றும் வெளிநாட்டவர்கள், அவர்களது இந்திய பாரம்பரியங்களுக்கு அவர்களை உயர்த்துவதற்காக கணக்கிடப்பட்ட மரபுகளை அமைத்தனர். ஜார்கோவில் பிரபலமான தர்ஷன் தினத்தன்று பேரரசரின் தோற்றம், மக்களுக்கு தங்கள் வேண்டுகோளுடன் அணுகுவதற்கான வாய்ப்புகளை வழங்கியது, நிர்வாகத்தின் நிமிட விவரங்களை அவற்றின் தனிப்பட்ட கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தது, மற்றும் அவர்களின் வழக்கமான ஆய்வு சுற்றுப்பயணங்கள் மற்றும் பேரணிகளை முழுவதும் பேரரசு முழுவதும் அனைத்து செயல்களிலும் அவர்களின் பொதுவாக அறிவொளி மற்றும் நல்ல கொள்கை, தங்கள் சர்வாதிகார ஆட்சிக்கு ஒப்புதல் மூலம் அரசாங்கத்தின் தோற்றத்தை வழங்குவதற்கு பணியாற்றினர்.

முக்கிய துறை மற்றும் தலைமையாளர்கள்

- (i) கருவூலமும் வருவாயும் (உயர் திவான் கீழ்)
- (ii) ஏகாதிபத்திய குடும்பம் (கான்-ஐ-சமன் அல்லது உயர் ஸ்ஹீர்)
- (iii) இராணுவ ஊதியக்குழு அலுவலகம் (இம்பீரியல் பக்தாஷி)
- (iv) சிவில் மற்றும் குற்றம் (தலைமை குசிவின் கீழ்)
- (v) மத நிவாரணங்கள் மற்றும் தொண்டு (தலைமை குடாரின் கீழ்)
- (vi) பொது ஒழுக்கங்களின் தணிக்கை (முஹ்தாஸிப் கீழ்)
- (vii) இவை தாழ்வானவை, ஆனால் கிட்டத்தட்ட துறைகள் போன்றவை: (vii) பீரங்கித் தாக்குதல் (மீர் அட்டிஷ் அல்லது டரோகா-இ-தொபகானாவின் கீழ்)
- (viii) புலனாய்வு மற்றும் பதிவுகள் (தக் செளக்கியின் டரோகாவின் கீழ்)

கணக்கற்ற கர்கஹானாக்கள் (அதாவது தொழிற்சாலைகள், கதைகள்) ஒவ்வொன்றும் ஒரு டரோகா அல்லது கண்காணிப்பாளரின் கீழ் இருந்தன. இவர்களில் பெரும்பாலானோர் கான்-ஐ-சமானின் கீழேயே இருந்தனர்.

11.2.2 விவசாய முறை

முகலாய காலத்தில் இந்திய மக்களின் முக்கிய தொழிலாக விவசாயம் இருந்தது. முகலாயப் இந்தியாவில் வேளாண் உற்பத்தி முறை மிகப் பரந்த புவியியல் மண்டலங்களின் தோற்றத்தைக் கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் எண்ணற்ற விவசாயிகள் தமது சொந்த களத்துடன் சேர்ந்து விவசாயம் செய்தனர். இன்றியமையாததாக, இந்திய விவசாயிகளின் விவசாய நடைமுறைகள் ஐரோப்பாவில் உள்ள தங்கள் சகாக்களைப் பின்பற்றியவர்களோடு, பயிரிலும் தட்பவெப்பநிலையிலும் வேறுபாடு

கொண்டவை போலத் தோன்றுகிறது. இந்த மரப்பயிர்கள் இங்கிலாந்தில் இருந்த காலத்தில் பயன்படுத்திய 'கால் பிளாக்குகள்' போன்று இருந்தன. விவசாயிகளின் அறிவு மற்றும் உர பயன்பாடு பற்றி, நமக்கு அதிர்ஷ்டவசமாக மிகவும் சிறிய தகவல் உள்ளது. கடற்கரையில் மீன், உரமாக பயன்படுத்தப்பட்டது. பயிர் சாகுபடிக்காக நிலத்தை ஆயத்தப் படுத்த குறிப்பிட்ட பயிர்களின் பயன்பாடு குறைந்தபட்சம் தீண்டப்பட்டோர்களுக்கு தெரியவந்தது. பயிர்களின் சுழற்சியை பற்றிய மரபு, மண்ணின் உற்பத்தித் திறனை பேணிக்காப்பதில் விவசாயிகளுக்குப் முக்கிய அர்த்தத்தையும் அளித்தது. மழை, வெள்ளம் ஆகியவற்றைச் சேர்ப்பதற்கு செயற்கை பாசனத்தைப் பயன்படுத்துவதே இந்திய வேளாண்மையின் மற்றொரு அம்சமாகும். கிணறுகள், குளங்கள் ஆகியவை முக்கிய பாசனங்களாகும். கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் துளைகளை வயல் வாய்க்கால்களில் தூக்கி எடுப்பதற்கு பல்வேறு சாதனங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. அவர்கள் மத்தியில் மரத்தூள் அல்லது தயக்கமின்மை, சாரஸ் (ஒரு தோல் வானி) மற்றும் பாரசீக புயல் (அல்லது சாக்கியா) போன்றவை முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. வடக்கு சமவெளிப் பகுதியில், கிணறுகளே பெரும்பாலும் மலக்கற்ற வகையைச் சேர்ந்தது, பருவங்களுக்கு தோண்டப்பட்ட பின்னர் கைவிடப்பட்டன. மத்திய இந்தியா, தக்காணம், தென்னிந்தியா ஆகிய பகுதிகளில் நீர்பாசன ஆதாரங்களாக குளங்கள் அல்லது நீர்த்தேக்கங்கள் முக்கியப் பங்காற்றி வந்தன. சில பகுதிகளில் ஏரிகளும் பாசன தேவைக்காக பயன்படுத்தப்பட்டன. உதாரணத்திற்கு, விஜய் நகர், மேவார் என்னும் தீபர் ஏரி, மேவார் ஏரி உடைசகர் லேக், மெப்போவின் ராஜ் சாகர் ஆகிய மதர் ஏரி இக்காலக் ஏரிகளுக்கு சில நல்ல உதாரணங்கள். வட சமவெளிப் பகுதிகளில், குறிப்பாக மேல் கங்கைச் சமவெளி மற்றும் சிந்து வடிநிலங்களில், பல கால்வாய்கள் ஆறுகளில் இருந்து, பாசனத்தை பெற வெட்டப்பட்டன.

முகலாயக் காலத்தின் இந்திய வேளாண்மையின் மூன்றாவது முக்கிய அம்சம், இந்திய விவசாயிகளினால் எழுப்பப்பட்ட ஏராளமான உணவு மற்றும் உணவு அல்லாத பயிர்கள் ஆகும். ஐன்-இ-அக்பரி, ரபி (வசந்த) அறுவடையின் பதினாறு பயிர்களுக்கு வருவாய் விகிதங்களை வழங்குகின்றது மற்றும் அனைத்து வட்டாரங்களிலும் பயிரிடப்பட்ட கரி.:ப் (இலையுதிர்) இருபத்தி ஐந்து பயிர்கள் வழங்குகின்றது. இதனால், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் நாற்பது ஒரு பயிர்கள் பல வருடங்களுக்குள் பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன. மதிப்பிடப்பட்ட பயிர்களின் இதேபோன்ற பலம் மற்ற மாகாணங்களுக்கான ஐன்-இ-அக்பரி விகிதத்தில் தோன்றுகிறது. எ.கா. பதினேழு ராபி பயிர்கள், டெல்லியில் உள்ள இருபத்தி ஆறு கராப் பயிர்களாக இருக்கும். இந்திய விவசாயியின் பெருவளப் பயிர்களை மட்டுமல்ல, மேலும் புதிய பயிர்களை ஏற்கத் தயாராக இருந்தார். 17 ஆம் நூற்றாண்டு புகையிலை மற்றும் மக்காச்சோளத்தின் இரண்டு முக்கிய பயிர்களின் அறிமுகம் மற்றும் விரிவாக்கத்தை கண்டது. இரண்டும் புதிய உலகிலிருந்து புலம் பெயர்ந்தது.

முகலாய காலத்தில் விவசாயத்தின் ஆர்வமான அம்சம் விவசாயிகளின் இயக்கம் ஆகும். பல வருடங்களாக வாழ்ந்த ஒரு பெரிய நகரத்தின் மக்கள், அதை விட்டு வெளியேறினால், அவர்கள் அதை ஒரு அடையாளமாகவோ அல்லது ஒரு நாளிலோ ஒரு நாள் அல்லது ஒரு அரை மணி நேரமாவது அதை செய்வார்கள்.

முகலாய சமூக பொருளாதார நிலைமைகள், நிர்வாகம், கலை மற்றும் கட்டிட கலை

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

பயிர்களின் விளைச்சல் குறித்து கொடுக்கப்பட்ட தகவல்கள் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளன. இந்த மகசூலைப் பற்றிய ஒரே நேரடி மதிப்பீடு, ஷெர்ஷாவின் நிர்வாகத்தால் வேலை செய்யப்பட்ட நல்ல, மோசமான மற்றும் நடுத்தர நிலங்களுக்காக, அவற்றின் விளைச்சல் பற்றி, அபுல் பஸ்லால் பற்றிய விவரப் பட்டியலில் அடங்கியிருக்கிறது. இந்த புள்ளிவிவரங்கள், கி.பி. 1540 முதல் 1545 மற்றும் 1874 வரை, உணவு தானியங்களில் ஒரு பகுதிக்கு ஒரு அலகு அளவிற்கு மகசூல் என்பதில் எந்த மாற்றமும் இல்லை என்ற முக்கியமான விளைச்சலை தரும். ஆனால் பிற ஆதாரங்களின் சான்றுகளின் அடிப்படையில் உணவு தானியங்கள் தவிர மற்ற பயிர்களைப் பொறுத்தவரை கரும்பு, பருத்தி, அவரி ஆகியவற்றின் விளைச்சல் இக்காலத்தில் வீழ்ச்சியடைந்தது என்று கூறலாம். எனினும், 1595 கி.பி. 1870-ஐ விட, ஒரு தலை உற்பத்தி திறன் அதிகமாக இருந்தது.

வேளாண்மையின் மற்றொரு சிறப்பம்சம் என்னவெனில், விவசாயிகளின் நலனுக்காக விவசாயத்தை முன்னேற்றுவதில் முகலாயப் பேரரசர்களில் பெரும்பாலானோர் ஆர்வத்துடன் இருந்தனர். அக்பர் பாசனத்தை நோக்கி சிறப்புக் கவனத்தை செலுத்தினார். கிணறுகள், ஏரிகள், அணைகள் போன்றவற்றை கட்டித்தர வேண்டும் என்று தனது சுபீடார்ஸ்யிடம் அறிவுறுத்தினார். அரசு அதிகாரி விவசாயிகளின் நிலங்களை வலுக்கட்டாயமாகப் பறிக்கக்கூடாது என்றும், அவர்களது பெயர்களில் அது இருக்க வேண்டும் என்றும் அவர் அறிவுரைகளை வெளியிட்டதாக தூஸுகி ஐ ஜஹாங்கீர் தனது சுயசரிதையில் எழுதியிருந்தார். பிரோஸ் ஷா துக்ளக் காலத்தில் செய்யப்பட்ட சில கால்வாய்களை ஷாஜஹான் பழுது பார்த்து சில புதிய கால்வாய்களை கட்டினார். உண்மையில் முகலாய காலத்தில் விவசாயிகளின் நிலைமை திருப்திகரமானதாக இருந்தது. அவர்கள் எளிமையாகவும், கடின உழைப்பாளிகளாகவும் இருந்தார்கள். அவர்கள் போதிய அளவு சாப்பிடாமல், நல்ல தரமான வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தாலும், அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக இருந்தார்கள். அநேகமாக அது பல காரணங்களுக்கு காரணமாக இருந்திருக்கலாம். முதலாவதாக அவர்கள் அதிஷ்டமானவர்கள் என்று கருதினர். இந்த திருப்தி அவர்களின் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாக மாறிவிட்டது. இரண்டாவதாக, பொருட்களின் விலை குறைவாக இருந்தது எனவே, வாழ்வது மிகவும் கடினமானதாக இருக்கவில்லை. மூன்றாவதாக, அவர்களது தேவையும் மிகச் குறைவுதான் எனவே, அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தில் எவ்வித பிரச்சனையும் ஏற்படவில்லை. நான்காவதாக, நிலப் பிரச்சினைகள் அப்போது இருக்கவில்லை. மக்கள்தொகை அழுத்தம் அதிகமாக இல்லாததால், ஒப்பீட்டளவில் கடின உழைப்பால் கூட போதுமான வருமானம் பெறமுடிகிறது. நாட்டில் உணவு தானியங்களுக்கு தட்டுப்பாடு ஏற்படவில்லை. இந்த கருத்துக்கு எட்வார்ட் டெர்ரி ஆதரவளித்திருக்கிறார். 'நாட்டில் உணவுப் பொருட்கள் அபரிமிதமாக இருந்தது. மக்கள் அதிக சிரமமின்றி தங்கள் வாழ்வாதாரத்தை ஈட்டினர்'. இக்காலத்தில் வேளாண்மையின் கடைசி தனிச்சிறப்பு என்னவென்றால், பெரும்பான்மையான மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், நாட்டில் பல பஞ்சங்கள் இருந்தன. அக்பர் காலத்தில் முதல் பஞ்சம் கி.பி. 1556-1556 ல் நடந்தது. டெல்லி ஒரு தனித்த நாடாக மாறியது. ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் உயிர் இழந்தனர். மிகவும் கடினமான சூழ்நிலைகளில் உணவு தேவை என்று மக்கள் இறக்கும் போது அது ஒரு பெரிய வேதனையாக இருந்தாக சின்னிபாலிசத்தின் காட்சிகளை கண்டதும்

படமுனி கூறினார். ஓளரங்கசீபின் காலத்தில் நான்கு பஞ்சங்கள் (கி.பி. 1659 1670, 1671 மற்றும் 1682) நடந்தன, ஆனால் அது பேரழிவைத் தரவில்லை. ஆனால், பெரும்பாலான முகலாய பேரரசர்கள் பஞ்ச போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள மக்களின் துன்பத்தை தீர்க்க முயன்றார்கள் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

காம் மற்ற மாகாணங்களிலிருந்து வேகமாக விரைந்துகொண்டிருந்தது. அரசு உணவுப் பொருட்களை வினியோகிக்க, வரி விதிப்புக்கு ஏற்பாடு செய்தது. 1679 ல் ஓளரங்கசீப், ராடாரி, பண்டாரி, மற்றும் சிறுதானியங்களை மற்ற பகுதிகளில் இருந்து பாதிக்கப்பட்ட பகுதிக்கு அதிக அளவில் கொண்டு வர தானிய வியாபாரிகளை தூண்டியது.

11.2.3 மன்சப்தாரி முறை

முகலாய நிர்வாகத்தில் உள்ள மன்சாப்தாரி முறை பின்வரும் தலைப்புகளில் விவாதிக்கப்படுகிறது.

அக்பர் மற்றும் மன்சப்தாரி முறை

அக்பர் தனது பேரரசை விரிவுபடுத்தி, அதன் மீது பலமான படை இல்லாமல் தனது பிடியை நிலைநிறுத்திக் கொண்டிருக்க முடியாது. இதற்காக பிரபுக்களும் அவர் இராணுவம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். இந்த இரண்டு குறிக்கோள்களையும் அடைவதற்கு, அக்பர் ஜாகீர்தாரி முறையின் இடத்தில் மன்சாப்தாரி முறையின் அடிப்படையில் தனது இராணுவத்தை ஒழுங்குபடுத்தினார்.

மன்ஸாப் என்பது ஒரு பாரசீக வார்த்தையாகும். இது ஒரு அலுவலகம் அல்லது ஒரு நிலை அல்லது ஓடா என்று பொருள்படுகிறது. பேரரசர் மானஸாப் மன்சாப்தார் என்று அறியப்பட்டார். அக்பர் தனது ராணுவ மற்றும் சிவில் அதிகாரி ஒவ்வொருவருக்கும் சில மன்சாப் அல்லது ஓகாடா (அந்தஸ்து) வழங்கினார். குறைந்த அந்தஸ்த்தில் பத்து நபர்கள் இருந்தனர். உயர்குடியில் 5000 ஆக இருந்தவர்கள் அக்பர் ஆட்சிக் காலத்தின் முடிவில் அது 7000 ஆக உயர்ந்தனர். பத்யமுனி கருத்துப்படி, அவரது ஆட்சிக் காலத்தின் இறுதியில் அக்பர் 12,000 முதல் உயர்ந்த அந்தஸ்தில் உயர்ந்தனர் என்று கூறலாம். சொந்த இளவரசர்கள் உயர்ந்த மன்சாப்களாக இருந்தனர். அக்பர் காலத்தில், ராஜா மான் சிங், மிர்சா அஜிஸ் கோகா மற்றும் ஓரிரு உயர்மட்ட உயர் அதிகாரிகள் 7000 பேர் பதவி உயர்வு பெற்றுள்ளனர். அதன் பிறகு 8000 மற்றும் அதற்குமேல் உள்ள மன்சாப் அரச குடும்பத்தினராக இருந்தனர்.

ஜாத், சாவார் என்பதன் பொருள்:

மன்ஸப்தாரிகளின் அந்தஸ்துக்கள் ஜாத் மற்றும் சாவார் என்ற இரு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டன. ஜாத் என்ற சொல்லுக்கு தனிநபர் என்று பொருள். அது ஒரு நபரின் தனிப்பட்ட அந்தஸ்தை நிர்ணயம் செய்ததன் காரணமாக சம்பளத்தை நிர்ணயித்தது. சாவார் தரவரிசை, ஒரு நபர் பராமரிக்க வேண்டிய வீரர்கள் எண்ணிக்கை (sawar) என்று குறிப்பிட்டுள்ளது.

முகலாய சமூக பொருளாதார நிலைமைகள், நிர்வாகம், கலை மற்றும் கட்டிட கலை

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

மன்சாப்தரால் பராமரிக்கப்பட்டு வந்த உண்மையான குதிரை வீரர் பற்றி திட்டவாட்டமான ஒரு கண்ணோட்டம் என்பது இதுவரை இல்லை. இந்த செய்தியானது, அக்பரால் கி.பி. 1603-1604 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஜாத் மற்றும் சாவார் வேறுபாடானது மேலும் சிக்கலானதாக இருந்தது. மேலும், வரலாற்று அறிஞர்கள் மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளனர். பிளானஸ்மேன் கருத்துப்படி, ஒரு மன்சாப்தார் பராமரிக்க எதிர்பார்க்கப்பட்ட துருப்புக்களின் எண்ணிக்கையை ஜக் சுட்டிக்காட்டினார். அதே நேரத்தில் சாவார் தான் தக்க குதிரை வீரரின் உண்மையான எண்ணிக்கையைக் காட்டினார். மறுபுறம், சாட் ஒரு குதிரைப்படை எண்ணிக்கையை சுட்டிக் காட்டினார். சாவார் அதனை கௌரவம் என்று குறிப்பிட்டார். அதன் உண்மையான எண்ணிக்கையை சாட் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார். இதை நம்புவது இயலாத காரியமாக இருந்தது. டாக்டர் ஆர் .பி. திரிபாதி இன்னும் வேறு ஒரு பார்வையை வைத்திருக்கிறார். சாவார் வெறுமனே ஒரு கூடுதல் கௌரவம் என்றும் அது மன்சாப்தாருக்கு கூடுதல் உதவித் தொகைக்கான உரிமை என்றும் அவர் கூறுகிறார். சாவார் அந்தஸ்துக்கு, அவர் எந்த கூடுதல் சொற்களையும் பராமரிக்க விரும்பவில்லை. ஜாத் அந்தஸ்தில் உள்ள காலாட்படை, சாவார் குதிரைப்படை மன்சாப்தரால் பராமரிக்கப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார் என்று திரு சி எஸ் கே ராவ் கூறுகிறார். ஆனால், முகலாயர்கள் இவ்வளவு பெரிய எண்ணிக்கையிலான காலாட்படை கொண்டிருக்க முடியும் என்பதை நம்புவது இயலாத காரியம் என்று அப்துல் அஜீஸ் கூறினார். ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான யானைகள், குதிரைகள், சமை மற்றும் வண்டிகள் மிருகங்களைக் காக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயத்தை சாட் அந்தஸ்து விதித்தது. ஆனால் குதிரைப் படையின் ஹார்ஸ்மென்ட் இதனை குறிப்பிடவில்லை. அப்துல் அஜீஸ் மற்றும் பேராசிரியர் எஸ். ஆர். ஷர்மா இருவருமே, சாட் அந்தஸ்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட மன்சாப்தார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவரா அல்லது அந்த குறிப்பிட்ட மன்சாப் வகுப்பில் இரண்டாவது வகுப்பு அல்லது மூன்றாம் வகுப்பா? என ஆராய்ந்தனர்.

மன்சாப்தாரி முறையின் முக்கிய பண்புகள்

அமைப்பின் முக்கிய பண்புகள்:

இராணுவம் மற்றும் சிவில் அதிகாரிகள் ஆகியோருக்கு மன்சாப் வழங்கப்பட்டது

இராணுவ அதிகாரிகளுக்கு மன்சாப் வழங்கப்படவில்லை என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். வருவாய்த்துறை, நீதித்துறை பணிகளில் உள்ள அனைத்து முகலாய அலுவலர்களும், நீதிமன்றத்தின் அறிஞர்களும் கூட மன்சாப் வைத்திருந்தார்கள். எனவே, மன்சாரியின் உடைமையாளர் அரசின் ஊழியர் என்ற உண்மையைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை என்று இர்வீன் கூறினார். திரு. ஆர். பி. கோஸ்லா முகலாய அரசைப் பற்றி அவர் கூறிய அதே நேரத்தில், இராணுவம் பீர்பேஜ் மற்றும் சிவில் நிர்வாகம் அனைத்தும் ஒன்றாக இருந்தது.

மன்சாப்தார்களின் வகை மற்றும் தரங்கள்

கி.பி. 1573-1574 ல் மன்சாப்தார்கள் பத்துப்பேர் முதல் 12,000 வரை 33 தரம் வரை வகைப்படுத்தப்பட்டனர். பத்து முதல் 400 பேர் கொண்ட கட்டளைப்படி மன்சாப்தார்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். 500 முதல் 2500

வரை கட்டளையைக் கொண்டவர்கள், 3000 தரவரிசை பெற்றவர்கள், அமிர் ஐ அஸாம் அல்லது உம்ரா என்று அழைக்கப்பட்ட நிலையில், ஆரியர்கள் என அழைக்கப்பட்டனர். 8000 முதல் 12,000 வரை உள்ள உயர் தரத் தளபதிகள் அரச குருதிச் சிற்றரசர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டனர். ஒரு பொது அதிகாரி 7000 இன் மன்சாப் தாண்டி வர முடியாமல் இருந்தது.

முகலாய சமூக பொருளாதார நிலைமைகள், நிர்வாகம், கலை மற்றும் கட்டிட கலை

குறிப்புகள்

மன்சாப்தார்களின் நியமனம்

சக்ரவர்த்தி மன்சாப்தாரை தனிப்பட்ட முறையில் நியமிக்க விரும்பினார். அவர் விரும்பியபடி அவர்கள் மன்சாப்தாவை தக்கவைத்துக் கொள்ள முடிந்தது. பொதுவாக அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களுக்கு 8000 என்ற முறையில் மன்சாப் கொடுக்கப்பட்டது.

மன்சாப்தார்களின் ஊதியம் மற்றும் படிகள்:

முகலாயர் காலத்தில் மன்சாப்தார்கள் மிகவும் அதிக ஊதியம் பெற்றனர். பொதுவாக அவர்களுக்கு பண சம்பளம் வழங்கப்பட்டது. சில நேரங்களில் ஜாகீர் உசேன் அவர்களின் வருவாயும் அவர்களுக்கு சம்பளமாக கொடுக்கப்பட்டது. அவர்களின் சொந்த சம்பளத்தில் இருந்து அவர்களது குதிரைகளையும், குதிரையின் செலவீனங்களையும் நிர்வகிக்க வேண்டியிருந்தது. முகலாய மன்சாப்தார்களின் சம்பளத்தைப் பற்றி பேராசிரியர் சதீஷ் சந்திரா கூறுகையில், முகலாய மன்சாப்தார்களின் ஊதியம் மிகவும் கைகொடுத்தது. உண்மையில் அவர்களது சம்பளங்கள் அநேகமாக அந்த நேரத்தில் உலகிலேயே மிக உயர்ந்தவையாக இருந்தது. ஒரு மன்சாப்தார்க்கு ரூ. 5000 லிருந்து ரூ. 28,000 முதல் ரூ. 30000 வரை கிடைத்தது, அதில் அவர் படையினரையும் மற்ற கடப்பாடுகளையும் பராமரிக்க ரூ. 16000/- செலவு செய்ய வேண்டும். ரூ. 1000 ஒரு மன்சாப்தார்க்கு கிட்டத்தட்ட ரூ. 8000/- அதில் ரூ. 3000/- அவரது கடமைகளை நிறைவேற்ற செலவழிக்கப்பட்டது.

மன்சாப்தார்களின் கடமை:

இராணுவத் தளபதிகளாக அல்லது சில தளபதிகளின் கீழ், அவர் ஒரு மன்சாப்தார் என்ற முறையில், இராணுவ பிரச்சாரங்களின் அடிப்படையில் மன்சாப்தார்களின் போர்க்களத்திற்கு அனுப்ப முடிவு செய்தார். கிளர்ச்சியை ஒழுங்குபடுத்தவும், புதிய பகுதியை வெல்லவும் அல்லது இராணுவ-அல்லாத நிர்வாக கடமைகளைச் செய்யவும் அவர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டனர். சில நேரங்களில் அவர்கள் தங்கள் படகளை சேர்த்துக் கொண்டு தங்கள் கருவிகளை வாங்க அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

மன்சாப்தார்களின் கட்டுப்பாடுகள்

மன்சாப்தார்களால் ஆட்சேர்ப்பு செய்யப்பட்ட சாவார்களின் அனுபவம் மற்றும் நன்கு ஏற்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்த பெரும் கவனமானது எடுக்கப்பட்டது. ஒரு மன்சாப்தார்களின் கீழ் உள்ள ஒவ்வொரு குதிரைவாலி (ஹூலியா) பற்றிய விவரத்தையும், அவர்கள் தங்கள் குதிரைகளை (dag) வைத்து விட்டு, மன்சாப்தார் அவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைவதில் இருந்து தடுக்கக் கூடிய ஒரு பதிவேட்டை வைத்துக் கொள்ளும் வழக்கத்தை அக்பர் தொடங்கினார்.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 229

முகலாய சமூக பொருளாதார நிலைமைகள், நிர்வாகம், கலை மற்றும் கட்டிட கலை

குறிப்புகள்

ஒவ்வொரு குதிரையும் இரண்டு மதிப்பெண்கள் கொண்டிருந்தன. அரசு, வலது தொடை மீதும், மன்சாப்தார்களின் இடது தொடை மீதும் குறியாக இருந்தது. ஒவ்வொரு மன்சாப்தாவும் சக்ரவர்த்தியால் நியமிக்கப்பட்ட நபர்களுக்கு முன்பாக ஒரு கால இடைவெளியில் ஆய்வு செய்ய வேண்டியிருந்தது. குதிரைகள் கவனத்துடன் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. அரேபிய மற்றும் ஈராக்கிய இன மக்களின் நல்ல தரமான குதிரைகள் மட்டுமே வேலை செய்து வந்தன. ஒவ்வொரு பத்து குதிரைவீரர்களுக்கும் மன்சாப்தாவின் இருபது குதிரைகளைப் பராமரிக்க வேண்டியிருந்தது. மார்ச் மாத காலத்தில் குதிரைகள் ஒய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். போர் காலங்களில் அவை மீண்டும் அணிவகுத்துச் செல்ல வேண்டிய நிலையானது ஏற்பட்டது.

மன்சப்தாரின் தூய மற்றும் கலப்படமற்ற படைகள்

பொதுவாக, உயர்குடியினர், முகலாயர்கள், பதான், இந்துஸ்தானி, முஸ்லீம்கள், ராஜபுத்திரர்கள் என அனைத்து குழுக்களிலிருந்தும் ஒரு முறை சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு விதிமுறை வகுக்கப்பட்டது.

ஆட்சேர்ப்பு, பதவி உயர்வு மற்றும் பதவி நீக்கம்

முகலாயர் காலத்தில் மன்சாப்தார்களின் ஆட்சேர்ப்பு, பதவி உயர்வுகள், பணிநீக்கங்கள் ஆகியவை பேரரசரின் கைகளில் இருந்தன. முகலாய சேவையில் சேர விரும்பும் ஒரு நபரைத் தொடர்பு கொள்ளலாம், ஒரு மன்சாப்தாராக இருந்தாலும் அல்லது மிர் பக்ஷி வழியாக பேரரசரை தொடர்பு கொள்ளலாம். பேரரசர் மீர் பக்ஷி சம்பந்தப்பட்ட நபருக்கு ஒரு மன்சாப் ஒதுக்க வேண்டும் என்ற பரிந்துரையை ஏற்கும் மனநிலை திருப்தி அளித்தது. அவருக்கு மன்சாப் வழங்கப்பட்டால் 'ஹகிகத்' என்று அழைக்கப்பட்ட அவரது முழு பதிவும் தயாரிக்கப்பட்டது. அவருக்கு ஒரு மன்சாப் வழங்கப்பட்டிருந்தால், அவருடைய முழு பதிவும் 'ஹக்கிக்கட்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. மன்சாப்தார்களின் விளம்பரங்கள் பேரரசரின் கைகளில் இருந்தன, பொதுவாக இவை இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில் செய்யப்பட்டன. (i) ஒரு பயணத்தின் முன்னும், பின்னும் (ii) காலியிடம் மற்றும் (iii) சில சுப சந்தர்ப்பங்களில் அல்லது விழாக்களின் போது, சக்ரவர்த்தியால் எந்த நேரத்திலும் ஒரு மன்சாப்தார் பதவி நீக்கம் செய்யப்படலாம். முன்னாள் விசுவாசமாகவோ அல்லது நேர்மையற்றவராகவோ, பேரரசுக்கான தனது பயன்பாட்டை இழந்துவிட்டதாகவோ அவர் நினைத்தால், சக்ரவர்த்தியால் எந்த நேரத்திலும் ஒரு மன்சாப்தார் பதவி நீக்கம் செய்யப்படலாம்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. ரியாத்வாரி முறையை அறிமுகப்படுத்தியவர் யார்?
2. சக்ரவர்த்தி அரசவை வைத்திருந்த கோட்டையில் இருந்த இடத்தின் பெயர் என்ன?

11.3 சமூக-பொருளாதார நிபந்தனைகள்

முகலாய நிர்வாகத்தின் போது மக்களின் சமூக நிலைமை தலைமையின் கீழ் விவாதிக்கப்படுகிறது.

11.3.1 வகுப்புகள்

முகலாய சமூக பொருளாதார நிலைமைகள், நிர்வாகம், கலை மற்றும் கட்டிட கலை

முகலாய காலத்தில், சமுதாயத்தில் பெரும்பாலானவர்கள் பொதுமக்களின் வகுப்புக்கு சொந்தமானவர்கள். முகலாய பகுதிகளில் உள்ள சாதாரண மனிதர்களுள் விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், கைவினைஞர்கள் போன்றோர்கள் அடங்குவர். இந்த வகுப்பு மக்கள் ஒரு ஒப்பீட்டளவில் கடினமான வாழ்க்கைக்கு வழிநடத்தியது. இந்த வகுப்பு மக்களின் உணவு மிகவும் சாதாரணமானது ஆகும். சாதாரண மக்களின் இயல்பான உணவான அரிசி, சப்பாத்திகள், பயறு வகைகள், சாங்க் மற்றும் சில காய்கறிகள் உப்பு கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டவை என்றாலும், சாதாரண முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட கிச்சரி, நெய், வெண்ணெய் இல்லாமல் எடுக்கப்பட்டது போன்றவை. ஒரு சாதாரண இஸ்லாமியர்களின் உணவுப்பழக்கம் இந்துக்களில் எளிமையாக இருந்தது. பொதுவாக அவர் வறுத்த ரொட்டி, கபாப் ஆகியவற்றை விரும்பி எடுத்துக்கொண்டனர். இந்த சாதாரண உணவில் கோதுமை ரொட்டி, வறுத்த ரொட்டி, இறைச்சி ஆகியவை இருந்தன. இந்த வகுப்பின் மக்கள் நல்ல விலை உயர்ந்த ஆடைகளை வாங்க முடியாது.

குறிப்புகள்

அவர்கள் ஆடைகள் பொதுவாக போதுமானதாக இல்லை, மற்றும் அவர்கள் கம்பளி ஆடைகள் பயன்படுத்த முடியவில்லை. பொது மக்கள் அணிந்திருந்த பயங்கரமான உடைகளில் பாபர் சிக்கிக் கொண்டார். 'விவசாயிகள் மற்றும் தாழ்வான நிலையில் உள்ள மக்கள் உடையில்லாமல் போய்விடுகின்றனர்.' என்று அவர் கவனித்தார். ஆண்கள் அணிந்திருந்த லங்கோட்டை அல்லது தைக்கும் துணி, பெண்கள் அணியும் புடவை போன்றவற்றை விவரித்தார். அவருடைய எண்ணம் பிற்கால பயணிகளினால் அரிதாக்கப்பட்டுள்ளது. 16 ஆம் நூற்றாண்டின் முடிவில் இந்தியாவுக்கு வந்த ரால்ப் ஃபிட்ச், 'பனாரஸில், மக்கள் நடுத்தரத்தோடு ஒரு சிறிய துணியால் பிணைக்கப்படுகிறார்கள்.' லாகூரும் ஆக்ராக்கும் இடையே உள்ள பொது வர்க்க மக்களைப் பற்றி எழுதிய SD அல்பாக் 'பிளேனியன் மிகவும் ஏழ்மையில் இருக்கிறார், அவர்களில் ஒரு பெரும் பகுதி நிர்வாணமாக சென்றுவிடுகிறது' என்று கூறுகிறார். அக்பரின் நீதிமன்ற வரலாற்றாளரான அபுல் பசல் என்பவர், வங்காளத்தின் ஆண்களும் பெண்களும் ஒரு பாதுகாப்பற்ற துணியை மட்டுமே அணிந்துகொண்டதாக கூறுகிறார். இது இந்தியாவின் பெருமளவிலான மில்லியன் கணக்கான மக்களுக்கு உண்மை என்று தோன்றுகிறது.' தொழிலாளர்கள் குளிர்காலங்களில் கதகதப்பாகவும், அண்டமாக இருக்கவும் போதுமான ஆடைகள் இல்லை என்று டு லாட் எழுதினார். எனினும், ஃபிட்ச் குறிப்பிட்டபோது, 'மே குளிர் காலத்தில், ஆண்கள் பருத்தியின் தேய்மானத்தையும், மற்றும், தொப்பியையும்' அணிந்திருந்தனர். ஆனால் அவர்களது கணக்குகள் முற்றிலும் உண்மை இல்லை. ஏனெனில், சமகால வரலாற்றாசிரியர்களின் கணக்குகள் இந்தியர்கள் அதிக அளவில் ஆடைகளை பயன்படுத்தியதை நிரூபிக்கின்றன. உண்மையில் வெளிநாட்டுப் பயணிகளின் கருத்துக்களுக்களை ஓரளவுதான் கையாள வேண்டியிருக்கிறது. இந்தியாவின் தட்பவெப்பநிலை மற்றும் மரபுகளைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள முடியாத சூழ்நிலையில், அவர்களின் நிர்வாணம் என்பது இயற்கையானது. ஒட்டுமொத்த எண்ணமும், நிர்வாணம் என்பதைவிட, போதுமான அளவு ஆடைகளில் ஒன்றாக இருக்கிறது. லாஹூரின் பத்ஷஹனாவின் கூற்றுப்படி, மக்கள் வண்ண வேட்டி வகைகளை (துணியார் சிங்கம் துணியை)

சுயகற்பித்தல் பொருள் 231

குறிப்புகள்

உபயோகித்தனர். சீதோஷ்ண நிலை குளிர்ச்சியாக இருந்த போது மக்கள் தங்களை இன்னும் முழுமையாக மூடிவிட்டனர். பொதுவாக இந்த ரக இந்துக்கள் வேஷ்டி, குர்தா அணிந்தனர். பெண்கள் புடவை உடுத்தி, சில உள் ஆடைகளுடன் சேர்ந்து ரவிக்கை அணிந்திருந்தனர். ஒரு சராசரி முஸ்லிமின் வழக்கமான உடை, ஒரு சாதாரண சட்டையும், தன் தலைவி தலையில் தொப்பியும் கொண்ட ஒரு பைஜபாஹ் (ijar) என்று தோன்றுகிறது. இந்த சமூகத்தின் பெண்கள், புருகா உடன் சேர்ந்து சல்வார், சட்டை அல்லது நீளமான குர்தா அணிவது வழக்கம். வீடுகள் மற்றும் அறைகலன்கள் பொறுத்த வரை, கொஞ்சம் அவசியம் சொல்ல வேண்டும். இந்த வகையைச் சேர்ந்த பெரும்பாலானோர், மண்ணால் செய்யப்பட்ட வீடுகளில் வாழ்வதே வழக்கம். உள்ளூர் பாத்திரத்தினால் செய்யப்பட்ட அறைகலன்கள் மற்றும் மூங்கில் பாய்கள் மற்றும் மட்பாண்ட பாத்திரங்கள் ஆகியவற்றைத் தவிர்த்து வேறு எந்த தளபாடமும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள ஏழை மக்கள் அடிக்கடி வேலை தேடி நகரங்களுக்கு வந்து, அங்கு சுமைதூக்குபவர், வீட்டுப் பணியாளர்கள், கைவினைஞர்கள் என வேலை செய்தார்கள். இது மக்களின் இயற்கையான வளர்ச்சிக்கு ஓரளவு காரணமாக இருந்தது. மேலும், பஞ்சத்தால் அல்லது பிற சாதகமற்ற சூழ்நிலைகளின் காரணமாக, ஒரு காற்றினால் ஏற்படும் பயிர் சாகுபடியின் காரணமாக இது ஓரளவு மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது. நகரங்களைப் பொறுத்த வரையில், மிகப் பெரிய வர்க்கம் ஏழை கைவினைஞர்கள், வேலைக்காரர்கள், அடிமைகள், படையாட்கள், சில்லறைக் கடைக்காரர்கள் முதலியவற்றைக் கொண்டிருந்தது. ஐரோப்பிய பயணிகளின் கருத்துப்படி மிகக் குறைந்த தர வேலையாளர் சம்பளம் மாதத்திற்கு ₹2 குறைவாகும். மொத்த வழிவகைகளும், கால் வீரர்களும் மாதம் ஒன்றிற்கு ₹2 குறைவாகவே தொடங்கினர். ஆனால், அந்த பொருட்களின் செலவுகள் குறைவாக இருந்ததால், அவர்களின் சம்பளம் குறைவாக இருந்த போதிலும், இந்த மக்கள் அதிகம் கஷ்டப்பட வேண்டிய தேவையில்லை.

நடுத்தர வர்க்கங்கள்

மூர்லாந்து போன்ற வரலாற்று ஆய்வாளர்களின் கருத்துப்படி, இந்த வயதில் மத்தியதர வர்க்கம் அல்லது அறிவுஜீவிகள் கிட்டத்தட்ட இல்லாத நிலையில் இருந்தனர். இது ஒரு ஓரளவு உண்மை ஏனெனில், நாட்டின் மக்கள் தொகையுடன் ஒப்பிடுகையில் அவர்களது எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருந்த போதிலும், அந்த சமயத்தில் அங்கு வாகீஸ், ஹுகிமன், வைஸிகள், மற்றும் பல பண்டிதர்களும், பஉலேமாக்களும் இருந்தனர். நன்கு அறியப்பட்ட வரலாற்றாளர் டாக்டர் சதீஷ் சந்திரா கருத்துப்படி, 'மத்திய கால இந்தியாவில் மத்தியதர வர்க்கம் பிரதானமாக வர்த்தகர்கள், தொழில்வர்க்கத்தினர், வைத்தியர்கள் மற்றும் அதிகாரிகளாக இருந்தனர். இந்த வகுப்பு மக்கள், வாக்களிக்காத நிலையில் ஒரு சுதந்திரமான வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர். வணிகர்கள் எளிமையான, மிதவெப்ப வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர்.' பெர்னியர் கவனித்தபடி, அவர்கள் எப்பொழுதும் தங்கள் செல்வத்தை மறைக்க முயற்சி செய்தனர் அவர்கள் படிப்படியாகக் குடியேறிய ஒரு மாநிலத்தில் வேண்டுமென்றே வாழ்ந்தார்கள் ஏனென்றால், அவர்கள் பணக்காரர்களின் பணத்தை கொள்ளையடித்து, அவர்களிடம்

ஊழியர்களாக இருந்தார்கள். உண்மையில், இந்திய வணிகர்களிடையே உயர் தொழில் நுட்பம் இருந்தது. சிலர் சில்லறை வர்த்தகத்தில் மொத்த வர்த்தகத்திலும் மற்றவர்களிடத்திலும் சிறப்புப் பெற்றவர்கள், முன்னாள் சேத் அல்லது போஹிரா மற்றும் பிந்தைய பீப்போரிஸ் அல்லது பானிக் என்று அழைக்கப்பட்டனர். அங்கு ஒரு சிறப்பு வகை, பஞ்சராஸ், வர்த்தகத்தை மேற்கொள்வதில் சிறப்பு பெற்றது. பஞ்சராஸ் இடம் சில சமயங்களில் உப்பு, நெய், உணவு தானியங்கள், மஞ்சள் போன்ற பல ஆயிரக்கணக்கான டன் பொருட்களை வைக்க பயன்படுத்தப்படுகிறது. பண்டிதர்கள், உலமாக்கள் என பெரும்பான்மையானவர்கள் தொண்டு செய்வதை நம்பியிருந்தனர், அரசுகளின் சேவர்களாக இருந்தனர். எனவே, இந்த வர்க்கம் சமுதாயத்தின் அறிவார்ந்த தலைமையை மேற்கொள்ள முடியாது மற்றும் உயர் தரத்தினை மகிழ்ச்சியுடன் உருவாக்குவதன் மூலம் வசதிகளை மேம்படுத்துவது பற்றி சிந்திக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. மத விஷயங்களில், பண்டிதர்கள் மற்றும் உல்மாஸ் ஆகியோர் சாதாரண மக்களுக்கு பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினர், ஆனால் நாட்டிற்கு தார்மீகத் தலைமைகளை வழங்குவதற்கும், எந்தவொரு சமூகத் தீமைகளிலிருந்தும் அவர்களை விடுவிக்கும் திறனை அவர்கள் கொண்டிருக்கவில்லை. நடுத்தர மக்கள் அடிக்கடி மனச்சோர்வுடன் இருந்தனர். அவர்கள் உயர் வகுப்பைச் சேர்ந்த மக்களைப் போல ஆடம்பரமான முறையில் வாழ விரும்பினர், ஆனால் அவர்களின் குறைந்த வருமானம் காரணமாக அவர்கள் அவ்வாறு செய்ய முடியவில்லை. இந்த வகுப்பில் மது பயன்பாடு அதிகம் இருந்தது. அழகு சாதனப் பொருட்கள் போன்றவற்றிலும் மிகுந்த கவனம் செலுத்தி வந்தனர். அவர்களுடைய தரம் உயர்குடியினர் அளவுக்கு உயர்ந்ததல்ல. ஆனால் அவர்களது நிதி நிலைமை சிறப்பாக இருந்தது. மத்தியதர வர்க்கத்தினர் அன்றாடம் தங்கள் உணவை தினசரி மூன்று முறை உட்கொண்டு வந்தனர். திருமணமும், ஆடம்பரச் சந்தர்ப்பங்களிலும், அவர்கள் தங்கள் சக்திக்கு மீறிய வகையில் ஆடம்பரங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

குறிப்புகள்

உயர் வகுப்பினர்

இப்பிரிவில் உயர் வகுப்பினர் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர். முதலாவதாக, இந்த வகுப்பில் பேரரசர், உயர் அதிகாரிகள், மன்ஸப்தார்கள் மற்றும் ஜமீன்தார்கள் சேர்க்கப்பட்டனர். இரண்டாவதாக, மாகாண ஆட்சியாளர்களான மன்ஸப்தார்கள் மற்றும் பிற அதிகாரிகள் சேர்க்கப்பட்டனர். மூன்றாவதாக, கஜார்தார்கள் அல்லது நில-உடைமையாளர்கள் போன்றோர்கள் உயர் வகுப்பின் அங்கமாக இருந்தனர். ஆளும் வர்க்கம் சமூக, பொருளாதார ரீதியாக சமுதாயத்தில் மிக உயர்ந்த தரத்தை அனுபவிக்க பயன்படுத்தப்பட்டது. முகலாயப் பிரபுக்கள் ஒரு சலுகைமிக்க வர்க்கத்தை உருவாக்கினர். தத்துவார்த்த ரீதியாக முகலாயப் பிரபுத்துவத்தின் கதவு எல்லாருக்கும் திறந்திருந்தது. நடைமுறையில், உயர்குடியினரின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த நபர்கள், அவர்கள் இந்திய அல்லது வெளிநாட்டினராக இருந்தாலும், முடிவெடுத்தனர். முகலாயர்கள், துரான்கள் மற்றும் அதன் அண்டை பகுதிகளான தாஜிகிஸ்தான், கர்சானா, ஈரான் போன்ற நாடுகளில் இருந்து முதன்முதலாக முகலாயப் பிரபுக்களின் தோற்றம் பெற்றது. முகலாயப் பேரரசு ஒரு குறுகிய இனவாத கொள்கையை பின்பற்றியதில்லை, அவர்களது

குறிப்புகள்

மேன்மையை ஆட்சேபித்தனர். முகலாயப் பிரபுக்கள், ராஜபுத்திரர்கள், பிற இந்துக்கள் ஆகிய ஆப்கானியர்கள் ஆகியோர் உயர்குடியினராக நியமிக்கப்பட்டனர். உயர்குடியினர் சக்ரவர்த்தியின் தரத்தினை உயர்த்தியதன் மூலம் அதே பண்புகளையும் மற்றும் குணநலன்களையும் கொண்டிருந்தார். ராஜபுதனத்திற்கு ராஜபுதன ராஜாக்களின் முகலாய நீதிமன்றம் பழக்கங்கள் ஏற்பட்டன. இக்காலப் பிரபுக்கள் ஒரு மகத்தான முறையில் வாழ்ந்தனர். ஐரோப்பியர்களின் வாழ்க்கை தரம் ஐரோப்பிய முடிவுவரை மிக அதிகமாக இருந்தது என்று பெரும்பாலான ஐரோப்பிய பயணிகள் ஆதாரமாக தெரிவித்தனர். முகலாயப் பிரபுக்கள் மிக அதிக சம்பளம் பெற்றனர். ஆனால் அவர்களுடைய செலவுகளும் மிக அதிகமாக இருந்தது. ஒவ்வொரு முறையில் ஒரு பெரிய இரயில் வேலைக்காரர்கள் மற்றும் பணியாட்கள், ஏராளமான குதிரைகள், யானைகள் மற்றும் அனைத்து வகை வாகனங்களையும் பராமரித்து வந்தனர். முகலாய காலத்தில் உயர்நிலையில் இருந்த ஒரு மனிதன் சாதாரணமாக கருதப்பட்டார், அவர்களில் பெரும்பாலோர் பெண்களைத் துன்புறுத்தும் ஒரு பெரிய அந்தப்புரத்தை பராமரித்து வந்தனர். அவர்கள் ஆடைகள், உணவு மற்றும் ஆபரணங்கள் மீது ஆடம்பரமாக செலவழித்தனர். அவர்களின் வாழ்க்கை மிகவும் ஆடம்பரமாக இருந்தது. அவர்கள் செலவுகளை, போதுமான அளவு சேமிக்காமல் இருப்பதால்தான், பல பிரபுக்கள் தங்கள் இறப்பின் போது கடனில் திளைப்பது வழக்கமாக இருந்தது. சில பிரபுக்கள் வர்த்தகத்தில் முதலீடு செய்வது வழக்கம் ஆகும். சிலர் நிலத்தை வாங்கினர், தோட்டங்கள் வாங்கினார்கள், சந்தைகள் கட்டப்பட்டன. இந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த சிலர் புதிய வகை பழங்களை பெற்றனர். இசைக் கலைஞர்கள், கவிஞர்கள், அறிஞர்கள், ஓவியர்கள் ஆகியோருக்கு பல பிரபுக்கள் ஆதரவு தந்து வந்தனர். மேலும் பல கைவினைஞர்களை ஊக்குவித்தனர்.

அபுல் பசல் மற்றும் பிற சமகால அறிஞர்கள் எழுதியதிலிருந்து, நிலத்தின் தனிப்பட்ட உடைமை இந்தியாவில் மிகவும் பழமையானது என்பது தெளிவாகிறது. நிலத்தில் உடைமை உரிமை என்பது பிரதானமாக வாரிசுரிமை சார்ந்தது ஆகும். ஆனால், உரிமைக்கான புதிய உரிமைகள் எல்லா நேரத்திலும் உருவாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. விவசாயத்தின் கீழ் முதலில் நிலம் கொண்டு வந்த எவரும் அதன் உரிமையாளராக கருதப்படுவது மரபாகும். மேலும், ஜமீன்தார்கள் கணிசமான பகுதியை அவர்கள் பயிரிட்டிருந்த நிலங்களை, பல கிராமங்களில் இருந்து நிலவரி வசூலிக்கும் பரம்பரை உரிமையை பெற்று இருந்தனர். அவர்கள் நில வருவாயில் பங்கு பெறுவது வழக்கமாக உள்ளது. ஜமீன்தார்களுக்கு சொந்தமாக ஆயுதப் படைகள் இருந்தன. அவர்கள் பொதுவாக கோட்டைகளிலோ, கரந்தைகளிலோ வாழ்ந்தனர். அது புகலிடம் மற்றும் அந்தஸ்து சின்னமாக இருந்தது. இந்தியா முழுவதிலும் ஜமீன்தார்கள் ஸ்ரீ தேஷ்முக், பாட்டில், நாயக் போன்ற பல்வேறு பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டார்கள். ஜமீன்தார்களை தவிர, முகலாயப் பேரரசுக்கு தமது குணநலன்கள் மற்றும் சேவைகள் காரணமாக ஒரு பெரிய வகுப்பைச் சேர்ந்த மதத் தலைவர்களும் அறிஞர்களும் கூட இருந்தனர். இத்தகைய மானியங்கள் அவர்களது பராமரிப்புக்கு அளிக்கப்பட்டன. அவை பால் அல்லது மடத்-ஐ-மஷ் என்றழைக்கப்பட்டன. இந்த மானியங்கள் ஒவ்வொரு ஆட்சியாளரால் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றாலும், பெரும்பாலும் அவர்கள் பரம்பரை நடைமுறையில் இருந்தது.

உயர் வர்க்கத்தின் இந்த குறிப்பிட்ட பிரிவின் வாழ்க்கைத்தரம் பற்றி சிறிதளவு தெரியாமல் இருந்தது. ஆனால், நடுத்தர மற்றும் அடித்தட்டு மக்களை விட அவர்களது வாழ்க்கைத்தரம் மிகவும் மேலானதாகும் என்பதை இந்த வகையில் உறுதியாக கூறலாம்.

முகலாய சமூக பொருளாதார நிலைமைகள், நிர்வாகம், கலை மற்றும் கட்டிட கலை

முகலாய காலத்தில் குடும்ப வாழ்க்கை

பெரும்பான்மையான மக்கள் கூட்டுக் குடும்பமாக வாழ்ந்தனர். கூட்டுக் குடும்பத்திற்குள் தனியார் சொத்துக்களுக்கு இடமில்லாமல் போனது. ஆனால், அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் குடும்பத்தின் கூட்டு வருமானத்தில் இருந்து செலவிட உரிமை இருந்தது. ஒரு புறம் இந்த குடும்ப அமைப்பு, பரஸ்பர ஒத்துழைப்பின் கீழ் மக்களைக் கொண்டிருந்தது. மறுபுறம், சுய சார்பு உணர்வு வளர்ச்சி மற்றும் தனிமனித ஆளுமைப் பண்புகளில் விவசாயம் தடைபட்டு இருந்தது.

11.3.2 சாதி அமைப்பு

முகலாய காலத்தில் கூட சாதிய முறையும் இந்து சமுதாயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு உணர்வும் வேருன்றியிருந்தது. இந்து சமுதாயம் பல ஜாதிகளையும் உப சாதியினரையும் பிரித்தது. நகர்ப்புற மக்களை விட கிராமப்புற இந்தியாவின் இந்து மக்கள் மத்தியில் தீண்டாமையையும், சமத்துவமின்மையையும் பற்றிய உணர்வு அதிகமாக இருந்தது. சில வரலாற்றாளர்களின் விளக்கங்கள் சாதி அமைப்பின் இருப்பை சான்றளிக்கச் செய்கின்றன. இந்து சாதிய அமைப்பு இன்று போல, 'அக்பர் மரணத்தின் போது இந்தியா' என்ற நூலில், இந்த காலகட்டத்தின் ஆங்கில ஆவணங்கள், பல்வேறு வகையான சாதிகளுக்கும் வர்க்கங்களுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டை பார்க்கும்போது, ஒரு விதியைப் போல இல்லாமல் மாறி இருந்தது. அனைத்து இந்துக்களும், அதாவது பிறப்புறுப்புகள் என்ற பொதுத் தலைப்பின் கீழ் இந்துக்கள் என்று குறிப்பிடுபதைப் போலவே, அவர்கள் முகமதியர்களின் அனைத்து வர்க்கங்களும் 'முர்' என்ற சொல்லை சேர்த்தனர். இந்த தேதியில் இந்திய முஸ்லீம்கள், வட மேற்கு பிராந்தியத்திலும், கடலோரத்திலும் பிரிக்கப்பட்டனர். இந்துக்கள் ஆரம்பத்தில் முஸ்லீம்களுடன் கலந்து கொள்ள விரும்பவில்லை என்றாலும், அவர்களின் உணவுகளை எடுத்துக் கொள்ள தயங்கினார்கள், பின்னர் இரு சமூகத்தினரும் ஒருவருக்கொருவர் பண்டிகைகளில் கலந்து கொள்ள தொடங்கினர். இவ்விரு கலாச்சாரங்கள் ஒருங்கிணைந்ததன் விளைவாக, ஒரு புதிய கலாச்சாரம் தோன்றியிருந்தது, பிற்காலத்தில் அது இந்தோ முஸ்லீம் பண்பாடு என்று தெரிய வந்தது. இந்துக்கள், சூ.பி ஞானிகள் பலர் சாதிய முறைக்கு எதிராகவும், சாதியத்தின் அடிப்படையில் மனிதர்களிடையே பாகுபாடு காட்டியும் குரல் எழுப்பினர். இந்திய சமுதாயத்தில் இருந்து இந்த தீமையை அவர்கள் முற்றிலுமாக ஒழிக்க முடியாது என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அவர்களுடைய முயற்சிகள் முற்றிலும் பயனற்றவை என்று கூறமுடியாது. முகலாயர்கள், பாதிர்கள், துருக்கியர்கள், ஜாட்டுகள் மற்றும் பிற இந்து மதப்பிரிவினரிடையே ஒற்றுமை உணர்வானது இருந்தது. இப்போது அக்பரின் மதச்சார்பற்ற அரசு, மதம் மேலாதிக்கம் செய்யும் அரசு ஆண்ட காலத்தில் உள்ளது. அக்பரின் சுலாகுல் என்ற கருத்து, சக இயக்கம்,

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

பெண்களின் நிலை

ஒரு நாகரீகத்தின் ஆன்மாவை புரிந்து கொள்ளவும், அதன் சிறப்பையும் வரையறைகளையும் அறிந்து கொள்ள சிறந்த வழி, அங்கு உள்ள பெண் மக்களின் வரலாற்றை ஆய்வு செய்வது ஆகும். அவர்களின் அந்தஸ்தில் வளர்ச்சி மற்றும் மாற்றம், அவ்வப்போது அவர்களின் நிலை ஆகியவை அடங்கியுள்ளது. முகலாய காலத்தில் இந்தியப் பெண்களின் நிலை மேலும் சரிவை அடைந்தது. குழந்தை திருமணம், பலதார மணம், சதி மற்றும் பார்தா தொடர்ந்தது, பாலியல் மீதான தனிப்பட்ட மரியாதையானது கீழே சென்றது. அக்பர் போன்ற ஒரு தாராண்மை பேரரசர் கூட, ஒரு இளம் பெண், நகரின் தெருக்களிலும் சந்தைகளையும் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், அவ்வாறு செய்யும் போது தன்னை தானே முக்காடு செய்யவோ அல்லது தன்னை வெளியே எடுக்க அனுமதித்தாலோ, விபச்சாரிகளின் குடியிருப்புக்கு சென்று வர வேண்டும் என்று கண்டிப்பான உத்தரவை பிறப்பிக்க வேண்டியிருந்தது. 16-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பயணி பார்போப், வங்காள பெண்கள் பார்தா பற்றி கடுமையாக கூர்ந்து கவனித்ததை குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒரு அரச குடும்பத்தின் ஆண், பெண் உறுப்பினர்களுக்கு இடையிலான தகவல் பரிமாற்றத்தில் எனுச் சுதந்திரமாக பணியாற்றி உள்ளார். இந்து பெண்கள் கதவுகளை விட்டு வெளியே செல்ல முடியும் எந்த கட்டுப்பாடுகளும் கிடையாது. முஸ்லிம் பெண்களைப் போலன்றி அவர்கள் தலை முதல் பாதம் வரை தம்மை முடிக் கொள்ளவில்லை. மகளின் பிறப்பு, இன்பமான காரியமாகக் கருதப்பட்டது. ஒரு ராஜகுமாரன் அடிக்கடி, ஒரு பெண் குழந்தை எனக்கு பிறக்கும் போது, 'அது அழிவிற்கான நாள்' என்று சொல்வதுண்டு. துரதிருஷ்டவசமாக, பெண் குழந்தை பிறப்பதற்கு காரணமாக இருந்த ஒரு மனைவி வெறுக்கப்பட்டார் மற்றும் சில நேரங்களில் விவாகரத்து செய்யப்பட்டது. பொதுவாக, பலதார மணம் முஸ்லிம்களிடையே பரவலாக இருந்தது, இந்துக்கள் ஏகபோகத்தை கடைப்பிடித்தனர். இந்துக்கள் மத்தியில் மகள்களுக்கு மிக முற்பட்ட வயதிலேயே திருமணம் நடைபெற்றது. அக்பர் ஆரம்பகால திருமணத்தின் தீமையை நிறுத்த முயன்றார். ஆனால் அவரால் வெற்றி பெற முடியவில்லை. அபுல் பாஸ்ல் கூறுகையில், அக்பர் 21 வயதுக்கு குறைவான சிறுவனும் 16 வயதுக்கு குறைவான சிறுமியும் திருமணம் செய்து கொள்ள முடியாது என்ற உத்தரவுகளை பிறப்பித்தார். இந்துக்கள் மத்தியில், கீழ்நிலை சாதி மக்கள் மத்தியில் தவிர, சாளர மறுமணம் தடை செய்யப்பட்டது. சதி வழக்கமும் அதிகமாக இருந்தது. திருமணம் நிச்சயித்த பெண்கள் கூட தங்கள் கணவரின் இறுதிச் சடங்குகள் மீது சதி செய்ய வேண்டியிருந்தது. தமது கணவரின் உயிரற்ற சடலத்துடன் தம்மை எரிக்காத விதவைகள், சமுதாயத்தில் மிகவும் கடுமையாக நடத்தப்பட்டனர். அவர்கள் அணிகலன்கள் அணிய அனுமதிக்கப்படவில்லை அல்லது அவர்களின் நீண்ட கூந்தலைப் பிரியுங்கள். ஆனால் முஸ்லிம் பெண்களின் நிலைப்பாடு இந்த அம்சத்தில் சிறப்பாக இருந்தது. முஸ்லிம் பெண்கள் மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம். இதுவரை சொத்துரிமை தொடர்பாக, முஸ்லிம் பெண்களின் நிலை அவர்களது இந்து சமதரப்பினருக்கு ஒப்பிடும்போது மிகவும் மேலானதாகும். அவர்கள்

தந்தையின் சொத்தில் சமமான பங்கை கொண்டிருந்தனர். பொதுவாக, குறைந்த மற்றும் நடுத்தர வர்க்கங்களில் உள்ள பெண்களின் கல்விக்கு கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. உயர் வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்கள் மட்டுமே கல்வி பெற்றனர் எனவேதான், உயர்நிலை வகுப்பைச் சேர்ந்த பல பெண்கள் இலக்கியம், அரசியல் போன்ற துறைகளில் குறிப்பிடத்தக்க படைப்புகளை செய்தார்கள். உதாரணமாக, ஹீமாயூன் சகோதரி குல்பான் பேகம், ஹீமாயூமா மற்றும் பாரசீக மொழியில் துஸ்க்-ஐ-பவரி என்று மொழிபெயர்த்தார். முகலாய நீதிமன்றத்தில் நூர்ஜஹான் மிகவும் செயலூக்கத்துடன் பங்கு வகித்தார். மீரா பாய் ஒரு காலத்தில் பிரபலமான கவிஞராக ஆனார். இதேபோல், அஹமத் நகரைச் சேர்ந்த சந்த் பீபி, மராட்டிய மாநிலத்தைச் சேர்ந்த தாரா பாய் ஆகிய இருவரும் அரசியலில் மிக தீவிரமாக பங்கு வகித்தனர். நன்கு அறியப்பட்ட சரித்திராசிரியர் ஜே.என் சர்க்கார் கவனித்தார், 'தாரா பாய் பற்றி நன்கு அறிந்த வரலாற்றாளர் ஜே.என். சர்க்கார் நன்கு கவனிக்கப்பட்டார், "அவரது நிர்வாகமும், குணம்சமும் அந்த பயங்கரமான நெருக்கடியில் தேசத்தை காப்பாற்றியது." இதனால், அனைத்து துறைகளிலும் பெண்களுக்கு சம வாய்ப்பு வழங்கப்படவில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டோம் அவர்கள் சமுதாயத்தில் ஒரு முக்கிய பங்கை வகித்திருக்கலாம்.

குறிப்புகள்

ஆடை, ஆபரணங்கள் மற்றும் அழகு சாதனப் பொருட்கள்

M.A. அன்சாரி கூறுகையில், 'ஆடை அணிவது நாகரீகத்தின் கண்ணாடி போன்றதாகும். இந்திய ஆடை, வயது முழுவதும் முக்கியமாக காலநிலை நிலைமைகள் மற்றும் சமூக-சமயச் சூங்க மாற்றங்கள் மற்றும் நம் நாட்டு நடத்தை ஆகியவை மாற்றங்களால் தீர்மானிக்கப்பட்டது. வெளிநாட்டு செல்வாக்கும் அதன் பரிணாம வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை. முகலாயப் பேரரசர்கள் புதிய வடிவமைப்பிலும், பல்வேறு வகையான உடைகளிலும் அதிக ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்கள். ஹீமாயூன் பல புதிய ஆடை வகைகளை கண்டுபிடித்தார், குறிப்பாக உல்பா.சா என்று அழைக்கப்பட்டவர். அது ஒரு அகன்ற இடுப்புக் கரையோரமாக முன்னால் திறந்து, இடுப்பின் மீது குப்போர் கோட் மீது தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. அக்பர் தனது வார்டு கயிற்றில் உடைகளின் பாணியை மேம்படுத்துவதற்காக திறமையான தையல்காரர்களைப் பயன்படுத்தினார். ஜன்-ஐ-அக்பரி பதினொரு வகையான கோட்டுகளை விவரிக்கிறது. அவர்களில் மிக முக்கியமானது டகான் சியாஹ் பேஷ்வாய் கோட் வலதுபுறத்தில் கட்டப்பட்ட ஒரு சுற்று இடை, முன்னால் கட்டப்பட்ட, மற்றும் ஷா அஜிதா, அரச உரோம கோட் இருந்தது. விலையுயர்ந்த முத்துக்கள், வைரம், மாணிக்கங்கள் போன்ற நாகரீகமான ஆடைகள் மீது ஷாஜஹான் பிரியம் கொண்டிருந்தார். இருப்பினும், அவரங்கசீப் நவீன சுவை மற்றும் பழக்கவழக்கங்களின் மனிதராக இருந்தார், மேலும், அவர் உடைமை விஷயங்களில் எளிமையாக ஒரு முயற்சியை மேற்கொண்டார். மேல் வர்க்கத்தின் மக்கள் தங்கள் ஆடைகளை ஆடம்பரமாக கழித்தனர், மேலும் செல்வந்த முஸ்லிம்கள் சல்வார் மற்றும் கால் சட்டை அல்லது இறுக்கமான காலுறை அணிந்தனர். தங்கள் சட்டைகளை அவர்கள் குறுகிய இடை மேலுறையை அணிந்திருந்தனர். செல்வந்தர்கள் தங்கள் தோள்களின் மீது கம்பளி துணியாளும் அணிந்திருந்தனர். மேட்டுக்குடியினரிடமிருந்து பொது மக்களின்

குறிப்புகள்

உடை ஏறக்குறைய முற்றிலும் மாறுபட்டிருந்தது. பொது மக்கள் பொதுவாக தங்கள் முழங்கால்கள் சுற்றி துணி துண்டு மற்றும் மிகவும் நிர்வாணமாகச் சென்றார். பாபர் தனது வரலாற்று நூல்களில் எழுதுகிறார்: 'இந்துக்கள் லங்கோட்டா என்றழைக்கப்படும் ஒரு விஷயம், நாவலுக்குக் கீழே தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் கண்ணியமான துணியை அணிந்திருந்தார்.

முகலாயர் காலத்தில் பெண்கள் பலவிதமான ஆபரணங்கள் அணிகலன்களுடன் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ள ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்கள். அபுல் பஸால், ஏய்ன்-ஐ-அக்ஷரி-ல் கொடுக்கப்பட்ட பட்டியலில் 37 வகையான ஆபரணங்களை கணக்கிடுகிறார். அவரைப் பொறுத்தவரை, சால்க், மாங்க், கோட்பில்லஸ்ர், செக்ரா மற்றும் பின்துலி ஆகியோர் தலை மற்றும் நெற்றியை அலங்கரிக்க பயன்படுத்தப்பட்டன. காதுகள் பாலி, பன்வார், பேபல் பட்டி, கரோன் பூல் போன்றவை மூலம் அலங்கரிக்கப்பட்டன. தங்கம், முத்து மற்றும் இதர விலையுயர்ந்த கற்கள் ஆகியவற்றின் கழுத்தணிகள் கழுத்தை அலங்கரிக்க பயன்படுத்தப்பட்டன. மோதிரங்கள் மற்றும் விரல்களில் அணிந்திருந்த வளையங்கள், பிச்சு, குங்குரு மற்றும் பயல் ஆகியவை பெண்களால் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆண்களைப் பொறுத்தவரை, முஸ்லிம்கள் வழக்கமாக ஆபரணங்களுக்கு எதிராக இருந்தனர். அவர்களில் சிலர், தாயத்துக்களை அணிந்திருந்தார்கள். மறுபுறத்தில் இந்துக்கள், காது மற்றும் விரல் மோதிரங்களோடு தங்களை அலங்கரித்தனர். அவரங்கீப் தவிர அனைத்து முகலாய பேரரசர்களும் முக்கியமான திருவிழாக்கள் மற்றும் சந்தர்ப்பங்களில் சாத்தியமான நகைகளால் தங்களை அலங்கரித்தனர்.

சமூக பழக்க வழக்கங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகள்

இந்துக்கள் மத்தியில் பல முக்கிய குடும்ப, சமூக பழக்க வழக்கங்கள் குழந்தைப் பிறப்புடன் தொடங்கி அவர்களிடையே வாழ்நாள் முழுவதும் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும். இதில் ஆறு கொண்டாட்டங்கள் பிறப்பு விழா, பெயர் சூட்டல் வைபவம், சகாய் அல்லது ஈடுபாடு, திருமண வைபவம், பூணூல் அணிதல், மற்றும் முண்டான் வைபவம் முதலியன. சில இந்துக்கள், பள்ளி செல்லும் முதல் நாள் குழந்தைகள் இனிப்பு மற்றும் பரிசுகளை விநியோகித்து கொண்டாடினர். அக்வகா என்றழைக்கப்படும் ஒரு குழந்தையின் பிறப்பை முஸ்லிம்கள் கொண்டாடினர். இவர்களிடையே பிஸ்மில்லாஹ் என்ற பெயர் சூட்டப்பட்ட வைபவமும் கொண்டாடப்பட்டது. முஸ்லிம்களிடம் உள்ள பிற முக்கிய பழக்க வழக்கங்கள் விருத்தசேதனம் மற்றும் பள்ளி செல்லும் வைபவம் ஆகும்.

11.3.3 வர்த்தகம்

வாணிகம் போலவே முகலாயர் காலத்திலும் வணிகம் இந்தியாவில் விரிவடைந்தது. ஆனால் இந்தியாவிலிருந்து மற்ற நாடுகளுக்கு, குறிப்பாக மேற்கு ஆசியாவில் இந்திய வங்கிகளே இருந்தன. அதனால் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியிலிருந்து சரக்குகளை மற்றொரு பகுதிக்கு கொண்டு செல்வது எளிதல்ல. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் குஜராத்துக்கு வந்த ஆங்கிலேய, டச்சு வர்த்தகர்கள், இந்தியா நிதி அமைப்பு பெரிதும் வளர்ச்சி கண்டதை கண்டுபிடித்தனர். மேலும் இந்திய வர்த்தகர்கள் சுறுசுறுப்பாகவும் விழிப்புடனும் இருக்க வேண்டும். சாலைகள் மட்டுமின்றி, நாட்டின் முக்கிய நதிகள், முகலாயர் காலத்தில் சரக்கு பரிமாற்றத்திற்காக பயன்படுத்தப்பட்டன.

முகலாய பேரரசர்கள் சமகால உலகில் மிகச்சிறந்த நாணயங்களில் ஒன்றாகவும், வெள்ளி ரூபாயுடன் அடிப்படை நாணயமாக ஒரு பெரிய ஒரே சீரான மற்றும் தூய்மையின் ஒரு முப்பரிமாண நாணயத்தை கட்டியெழுப்ப முடியும். அடிப்படை நாணயம் ரூபாயா (ரூபா) எடை 178 தானியம். இதில் உலோகக் கலவை 4 சதவிகிதத்துக்கு மேல் உயர அனுமதி கிடையாது. முகலாயர்கள் தங்கள் சாம்ராஜ்யம் முழுவதும் ஏராளமான நாணயங்களிலிருந்து தங்கள் நாணயத்தை வெளியிட்டனர்.

நாணயசாலை இலவச நாணயத்தின் அடிப்படையில் வேலை செய்தன. கோட்பாட்டளவில், ஒரு நாணயத்தின் மதிப்பானது அதன் எடையை கூட்டி குற்றச்சாட்டுகளிலும் மற்றும் உயர்ந்த வயதிலும் சம்பந்தித்த வேண்டும். பெரிய பரிவர்த்தனைகளில், நாணயம் பெரிய அளவிற்கு கடன் பணம் மூலம் வழங்கப்பட்டது.

சுருக்கமாக, முகலாயர் காலத்தில் இந்தியாவில் வணிகம் விரிவடைந்தது என்று கூறலாம். வரலாற்றாய்வாளர்கள் மற்றும் அறிஞர்கள் இக்கால கட்டத்தில் வணிகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கான பின்வரும் காரணிகளைக் கொடுத்துள்ளார்கள்:

- (i) நாட்டின் அரசியல் ஒருங்கிணைப்பு: சதீஷ் சந்திரா, முகலாயப் ஆட்சியில் நாட்டின் அரசியல் ஒருங்கிணைப்பும், நிபந்தனைகளை நிறுவுவதும் மிக முக்கியமான காரணியாக இருந்தது. அக்பர் முதல் ஔரங்கசீப் வரை முகலாயப் பேரரசர்கள் அனைவரும் இந்தியாவிற்கு ஒரு அரசியல் ஒற்றுமையை அளிக்க முயன்றனர். அவர்கள் நாடு முழுவதும் அதே நாணயங்களையும் எடைகளையும் சமமான வரி முறையையும் வெளியிட்டனர். நிச்சயமாக இது நாட்டின் உள் வர்த்தக அதிகரிப்புக்கு வழிவகுத்தது.
- (ii) ரொக்க வருவாய் முறை: முகலாயப் பேரரசர்கள் விவசாயிகளுக்குப் பணமாகவோ அல்லது அன்பாகவோ நிலவரி செலுத்தும் சுதந்திரத்தை வழங்கினர். ஆனால் பெரும்பாலான பேரரசர்கள் பண பட்டுவாடா செய்யும் முறையை விரும்பினர். பண வரவில் நிலவரி செலுத்துவது வணிகம் மற்றும் வர்த்தகத்தின் வளர்ச்சியில் பெருமளவு உதவியது.
- (iii) சரக்கு நிர்வாகம்: முகலாய பேரரசர்களின் பெரும்பாலானவர்கள் திறமையான நிர்வாகியாக இருந்தனர். அவர்கள் பொது மக்களுக்கு சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கை வழங்குவதற்கு மிகச் சிறந்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். முகலாயர்கள் சாலைகள் மீது கவனம் செலுத்தியதோடு, தகவல் தொடர்பு மற்றும் இயக்கத்தை எளிதாக்கினார்கள். முகலாயர்கள் வெள்ளி ரூபாய் நாணயம், நாட்டின் மற்றும் வெளிநாட்டில் ஒரு நிலையான நாணயம் ஆனது, இதனால் இந்திய வர்த்தகத்தில் உதவியது.
- (iv) அலுவலர்கள் மற்றும் ஊழியர்களுக்கான ரொக்க சம்பளம்: முகலாயப் காலத்தில் பிரபுக்கள், மன்சாப்தார்கள், படையாட்கள், அதிகாரிகள் மற்றும் பிற அதிகாரிகள் ஆடம்பர செலவு செய்தனர். இது உள் மற்றும் வெளிப்புற வர்த்தகத்தை அதிகரித்தது.
- (v) புதிய நகரங்களின் வளர்ச்சி: முகலாய காலத்தில் சில புதிய நகரங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இது மட்டுமல்ல,

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

சில பழைய நகரங்களும் விரைவாக விரிவடைந்துள்ளது. முகலாயக் காலகட்டத்தின் முக்கிய நகரங்கள் டெல்லி, ஆக்ரா, பதேப்பூர் சிக்ரீ, பாட்னா, டாக்கா, லாகூர், முல்தான், பெஷாவர், சூரத், கோவா முதலியனவாகும். டாக்டர் சதீஷ் சந்திரா கூறுகையில், 'பிரபுக்களின் அனைத்து வகையான ஆடம்பர பொருட்களும், கைவினைப் பொருட்களின் உற்பத்தி நகரங்களின் விரிவாக்கத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் வழிவகுத்தது'. ஆக்ராவின் ஒரு ஆய்வு 17ம் நூற்றாண்டில் அது இரட்டிப்பாக இருந்தது என்பதைக் காட்டுகிறது. அக்பரின் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியாவிற்கு வந்த ரால்ப் ஃபிட்ச் கருத்துப்படி, ஃபதேப்பூர் சிக்ரி லண்டனை விட பெரிய அளவில் இருந்தது. ஐரோப்பா அல்லது ஆசியாவில் உள்ள நகரங்களில் லாஹோர் இரண்டாவது இடத்தில் இருப்பதாக மொன்செராட் கூறுகிறார். அதேபோல் பாரிஸைவிட தில்லி மிகவும் சிறியதாக இல்லை என்று பர்னியர் கூறுகிறார்.

(vi) ஐரோப்பியரின் வருகை: இந்திய வாணிகம் மற்றும் வர்த்தகத்திற்கு உதவிய மற்றொரு அம்சம் ஐரோப்பியர்களின் வருகை ஆகும். முகலாயர்களுக்கு முன்னர் போர்ச்சுகீசியர்கள் வந்தனர், ஆனால் முகலாயர் காலத்தில் வர்த்தக நடவடிக்கைகள் கணிசமாக அதிகரித்தன. ஆனால் முகலாய காலத்தில் அவர்களது வர்த்தக நடவடிக்கைகள் கணிசமாக அதிகரித்தது. 17ம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் டச்சு மற்றும் ஆங்கில வர்த்தகர்கள் இந்தியாவிற்கு வந்தனர். கடல் வர்த்தகத்தின் போர்ச்சுகீசிய ஏகபோகத்தை முறிப்பதற்காக இந்திய வர்த்தகர்கள் இந்த வெளிநாட்டு வர்த்தகர்களை வரவேற்றனர். காலப்போக்கில், இந்திய மற்றும் ஐரோப்பிய சந்தைகளுக்கு இடையே ஒரு நேரடி இணைப்பை ஏற்படுத்த உதவியது. 17-ம் நூற்றாண்டின் கடைசிப் காலாண்டில் இந்திய ஜவுளிகள் இங்கிலாந்திற்கு பெருமளவு இறக்குமதியாகியது.

11.4 கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை

ஏற்கனவே முகலாய கலை, கட்டிடக்கலை பற்றி விவாதித்திருக்கிறோம். சுருக்கமாக காண்போம்.

முகலாய கலை மற்றும் கட்டமைப்பு வடிவமைப்பு, கி.பி. 1526 மற்றும் 1857 இடையே இந்தியாவை ஆட்சி செய்த முகலாயர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் செழித்தோங்கிய இந்தோ-இஸ்லாமிய-பாரசீக அணுகுமுறையை குறிக்கிறது. முகலாய கட்டிடக்கலையின் சிறப்பியல்பு அவற்றின் கட்டிடம்/நினைவுச் சின்னங்கள் மற்றும் கல்லறைகளில் சமச்சீர் வடிவமைப்பும் ஆகும். முகலாய வம்சத்திற்கு முன்னர் பாபர் தொடங்கிய, டெல்லி சுல்தானகம் (கி.பி. 1192–1398) இந்தியாவில் முகலாயப் கலையின் அடித்தளத்தை நிறுவினார். கி.மு. 1193 ல் குதுபுட்-இன்-ஐபாக்கால் கட்டப்பட்ட குதுப் மினார் டெல்லியின் முக்கிய அம்சமாக உள்ளது.

முகலாயப் கட்டிடக்கலை வங்காளத்திலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 15ஆம் நூற்றாண்டுவரை முகலாயர்களுக்கு முந்தய காலத்தில் இருந்த சுல்தான்களோ, பண்டுவா காவூர் என்ற பழைய தலைநகர்களின் பிராந்தியங்களிலும் பல மசூதிகளை கட்டியிருந்தனர். பாண்டுவா பள்ளிவாசல், ஏக்லஹி பள்ளிவாசல் ஆகியவையும் இந்து ஆலயங்களின் சூறையாடப்பட்ட

நேரங்களில் கட்டப்பட்டவை, அவற்றின் கட்டுமானங்களில் உள்ள சிக்கலான செதுக்கல்கள் உள்ளன. ஆதின மசூதியில் கலைப்பொருட்கள் ஆந்திராவில் உள்ள வாரங்கல், காகதியா இடிபாடுகளுடன் ஒத்துள்ளது.

முகலாய சமூக பொருளாதார நிலைமைகள், நிர்வாகம், கலை மற்றும் கட்டிட கலை

மத்திய கங்கை சமவெளியில், 14 வது மற்றும் 15 ஆம் நூற்றாண்டின் போது ஜான்பூரிலிருந்து ஆட்சி செய்த ஷேர் ஷா சூரி கட்டிய நினைவுச்சின்னங்களைத் தாக்கி அமைக்கப்பட்ட மலிவான மசூதிகளை வளர்த்தார்

குறிப்புகள்

அக்பர் இந்திய மண்ணில் நினைவுச்சின்னங்களை நிறுவத் தொடங்கினார், கி.பி. 1560 இல் அவரது தந்தை ஹுமூனுக்காக மரியாதைக்குரிய கல்லறை ஒன்றைத் தொடங்கினார். பாரசீக ஆய்வாளர் மிராக் மர்சா கியாஸ் இன் மேற்பார்வையின் கீழ் கட்டப்பட்ட இந்த அற்புதமான அமைப்பு, செவ்வக வடிவிலான புல்வெளிகளால் வார்ப்பிரும்பு உலை, மற்றும் பள்ளிவாயில் கம்பம் மூலம் செங்குத்து கோபுரங்கள் நிறைந்த உடன்படிக்கை கொண்டது, இது டெல்லியில் ஒரு கல்லறை ஆகும்.

அக்பர் தனது ராஜ்யத்தை ஒருங்கிணைத்த பிறகு, ஆக்ராவில் தனது தலைநகரத்தை நிறுவினார். இது சிவப்பு மணற்கல்லைப் பயன்படுத்தி முக்கிய கட்டிடக் கருவி மற்றும் வெள்ளை மணற்கல்லைப் பயன்படுத்தி வெளிப்புறங்களில் உள்ள உறை வேலைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டது. உட்புறங்களில் ஓவியங்கள் சிறப்பாக அலங்கரிக்கப்பட்டன.

கி.பி.1573 ல் அக்பர் தனது மகன் ஜஹாங்கீரின் பிறப்பை நினைவுகூரும் வகையில் தனது தலைநகரை ஃபதேபூர் சிக்ரி என்ற இடத்திற்கு நகர்த்தினார். அங்கு அவர் ஒரு புதிய தலைநகரை கட்டினார். இது ஒரு குறிப்பிட்ட முகலாய கட்டிடக்கலைக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருந்தது.

ஜஹாங்கீரின் ஆட்சிக் காலம், மணற்கற்களில் இருந்து பளிங்கு வரை, அவர் கட்டிய சில நினைவுச் சின்னங்கள் கட்டுமானத்தில் மாறியதைக் கண்டார். பின்னர், அவரது மகன் ஷாஜகான் அவரது நினைவுச்சின்னங்களில், குறிப்பாக தாஜ் மஹாலில் வெள்ளை மாளிகையைப் பயன்படுத்தினார்.

முகலாயர்களின் கீழ் கட்டிடக்கலை அபிவிருத்தி

இந்தியாவில் முகலாய சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவுவதற்கு மட்டுமல்லாமல், இந்தியாவில் கட்டிடக்கலை பாணியில் மிகுந்த அறிவாற்றல் மற்றும் வளர்ச்சிகண்ட ஒரு சகாப்தத்தில் பாபர் புகழ்பெற்றார். இந்தியாவின் குறுகிய காலத்தில் (ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு) இந்தியாவின் ஆட்சிக்காலங்களில் செலவழித்திருந்தாலும், பாபர் இந்தியாவின் மிக அற்புதமான முகலாய கட்டிடக்கலைகளில் சிலவற்றை விட்டுச் சென்றார். அயோத்தியில் பாபர் மசூதி, கபூலி பாக், பாணிபட் மற்றும் தில்லிக்கு அருகிலுள்ள சம்பாலில் உள்ள ஜாமி மஸ்ஜித் ஆகியவையும் இதில் அடங்கும். பல நூற்றாண்டுகளாக, அவற்றில் பெரும்பாலானவை அழிக்கப்பட்டாலும், பாபர் மசூதி போன்ற சில தன்மைகள், இயற்கையின் மற்றும் காலத்தின் மாறுபாடுகளைத் தாங்கிக் கொண்டன.

முகலாயப் கட்டிடக்கலை வரலாறு உண்மையில் அக்பருடன் தொடங்குகிறது. இது பாரசீக, இந்து பாணிகளின் கலவை. முகலாய கட்டிடத்தின் வரலாறு உண்மையில் அக்பருடன் தொடங்குகிறது. இது

சுயகற்பித்தல் பொருள் 241

குறிப்புகள்

பாரசீக மற்றும் இந்து பாணியிலான கலவையாகும். அக்பரின் கட்டிடங்களில் பெரும்பாலானவை சிகப்புமணற் கற்களினால் ஆனவை. அவர் கட்டிய முற்பட்ட கட்டிடங்களில் ஒன்று டெல்லியிலுள்ள உமாயூன் என்பவரின் கல்லறையாக இருந்தது. கி.பி. 1565 அக்பர் மிகப் பெரிய ஆக்ரா கோட்டையை நிர்வாகிக்க ஆரம்பித்தார். ஆனால் அவருடைய மிக பிரம்மாண்டமான கட்டுமானம், ஃபதேபூர் சிக்ரியில் புதிய தலைநகராகக் காணப்பட்டது. கி.பி. 1571 இல் கட்டப்பட்ட விரிவான அரண்மனைகள், சம்பிரதாய முற்றங்கள், பிரதிபலித்த குளங்கள், கல்லறைகள் மற்றும் மசூதி உள்ளிட்ட சம்பிரதாயமான ஒரு சடங்கு மூலதனத்தை நிறைவு செய்ய பதின்மூன்று ஆண்டுகள் எடுக்கப்பட்டது. தூரதிருஷ்டவசமாக, இந்த மகத்தான நகரம் கைவிடப்பட வேண்டியிருந்தது. ஏனென்றால், மற்ற காரணங்களுக்கிடையில், அங்கு போதுமான குடிநீர் வசதி இல்லை. குஜராத்தின் வெற்றியை நினைவுகூறும் வகையில், ஜமீ மசூதி, சலிம் சிஸ்டி சமாதி (அதன் அறைகள் ஒரு பதுமராகம் பளிங்குத் திரையில் ஒரு நடைபாதையால் சூழப்பட்டுள்ளது) மற்றும் புலாண்ட் தர்வாஸா போன்ற பல நல்ல கட்டிடங்கள் உள்ளன. ஜோதா பாய் அரண்மனை மற்றும் பன்ச் மஹால் ஆகியவையும் தனித்துவமானவை. ஆக்ரா அருகே சிகந்த்ரா என்ற இடத்தில் அக்பரின் கல்லறை கட்டும் பணி அக்பரால் தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் அவரது மகன் ஜஹாங்கீர் முடித்தார்.

ஜஹாங்கீர் வெள்ளை மாளிகையில் இட்மாட்-டவுல்லா (நூர்ஜஹான் தந்தையின்) கல்லறையை கட்டினார். அவர் தோட்டங்களை நேசித்தார் மற்றும் காஷ்மீர்-நிஷாத் மற்றும் ஷாலிமார் பாக் ஆகிய இரு அழகான தோட்டங்களை அமைத்தார்.

ஷாஜகானின் ஆட்சி வரலாற்றில் முகலாயப் கட்டடக் கலையின் பொற்காலம் என்று அறியப்படுகிறது. பேரரசு முழுவதும் அமைதியும் செழிப்பும் நிலவிய நிலையில், அவர் தன்னை கட்டிடக்கலைக்கு அர்ப்பணித்தார்.

ஷாஜஹான் ஆட்சிக் காலத்தில் முகலாயப் கலைகள் அதன் தாழ்வு நிலையை அடைந்தது. அவர் கட்டிடக்கலையின் மீது ஆர்வம் கொண்டவர் அவர் ஆக்ரா கோட்டையை மீண்டும் கட்டியெழுப்பினார், ஏற்கனவே இருந்த சந்தன கல் அமைப்பிற்குப் பளிங்குச் சேர்த்து, ஷாஜஹானாபாத்தில் அவரது புதிய தலைநகரத்தை அல்லது செங்கோட்டை, முத்து மசூதி, தாஜ்மகால் என எண்ணற்ற பிற நினைவுச்சின்னங்களில் கட்டியெழுப்பினார். ஷாஜஹான் அமைத்த புதிய போக்குகள் லமிட்ரி மற்றும் ஃபைன் பீட்ரா டிரா.

அவர் ஆக்ராவில் தனது காதலி மனைவியான மும்தாஜ் மஹாலுக்கு தாஜ்மஹாலைக் கட்டினார். ஷாஜகான் ஆக்ரா கோட்டை மற்றும் தில்லி ஜமா மஸ்ஜித் ஆகிய இடங்களில் மோதி மசூதியையும் கட்டினார். தனது காதலி மனைவி மும்தாஜ் மறைவுக்கு பின்னர் ஷாஜஹான் தலைநகர் டெல்லிக்கு மாற்றப்பட்டு ஷாஜஹானாபாத் என்ற புதிய நகரத்தை கட்டியெழுப்பத் தொடங்கினார். அவர் தனது மகள் ஜஹானாராவுக்கு ஆக்ராவில் ஜமீ மஸ்ஜித் கட்டினார். அவர் சிவப்பு கோட்டை கட்டியுள்ளார், இது திவான்-ஐ-காஸ், திவானி-ஐ-ஆம், மற்றும் புகழ்பெற்ற பீகாக் சிம்மாசனம், பொன்னால் செய்யப்பட்ட மற்றும் விலையுயர்ந்த கற்களால் நிரம்பியிருந்தது. இந்த சிம்மாசனம் 1739 ஆம் ஆண்டு கி.பி. 1739 இல் ஒரு பாரசீக படையெடுப்பாளரான நாடர் ஷ

வாவல் கடத்தப்பட்டது. ஷாஜகான் கலைஞர்களுக்கு தாராள உதவியையும் அளித்தார். லாகூர், காஷ்மீர் மற்றும் காபூல் போன்ற இடங்களில் அவர் பல அரண்மனைகளையும் தோட்டங்களையும் கட்டினார்.

முகலாய சமூக பொருளாதார நிலைமைகள், நிர்வாகம், கலை மற்றும் கட்டிட கலை

ஷாஜகானின் மகளான ஜஹானாரா, கட்டமைப்பு வடிவமைப்புக்கு தாராளமான ஆதரவாளராகவும், விசாலமான தோட்டங்கள், மசூதிகள், இஸ்லாமியர்களுக்கான கல்வி நிலையங்கள் மற்றும் சத்திரம் ஆகியவற்றைக் கட்டமைப்பதில் விருப்பத்தையும் காட்டினார். ஹஸ்ரத் நிஜாதுதின் தர்காவின் சன்னதிக்கு அருகே தனது சொந்த கல்லறையும் கட்டினார்.

குறிப்புகள்

கட்டிடக்கலைக்கு ஓளரங்கசீப்பின் பங்களிப்புகள் அவரது முன்னோடிகளுக்கு ஒப்பானவை. அவர் டெல்லி செங்கோட்டையில் மோதி மஸ்ஜித் மற்றும் அவரங்காபாத்தில் தனது இளவரசிக்கு ஒரு கல்லறை கட்டினார்.

இக்காலகட்டத்தில் முகலாயப் பேரரசு அதன் மகிமையின் உச்சத்தை எட்டியது. இது பெரும்பாலும் மகா ஞானத்தின் வயது என விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. பேரரசு முழுவதும் அமைதியும், வளமும் நிலவியது. பளிங்கு, சிவப்பு மணற் கற்கள் பயன்படுத்தி பிரமாண்டமான கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு ஆட்சியாளர்கள் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டனர். பிரான்சின் பெர்னியர் போன்ற ஐரோப்பிய பயணிகள் வியக்கத்தக்க வகையில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றனர்.

ஓளரங்கசீப்பின் மகள்கள் ஸெப்-அன்-நிஸ்ஸா மற்றும் ஜினாட்-உன்னிசா பேகம் ஆகியோரும் கலை மற்றும் கட்டிடக் கலையின் ஆதரவின் முகலாயப் பாரம்பரியத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் ஒரு சிறிய வகையில் பங்களித்தார்கள். ஸினத்-உன்னிசா பேகம், கி.பி. 1711-ல் பழைய தில்லியிலுள்ள டார்யகான்ஜ் என்ற இடத்தில் சினாட்-உல்-மஸ்ஜித் மசூதி கட்டப்பட்டது. அதே நேரத்தில் ஸிப்-உன்-நிசா லாகூருக்கு அருகிலுள்ள நவான்கோட் என்ற இடத்தில் தனது சொந்த தோட்டம் மற்றும் கல்லறையை கட்டினார். ஒரு பிற்காலத் முகலாயப் ஆட்சியாளர் அஹமத் ஷா என்பவரின் மனைவியான குத்சியா பேகம், செஞ்சிக்கோட்டை மேற்கு வாசலுக்கு எதிரில் கி.பி. 1751 அன்று சன்ஹெரி மசூதியை கட்டினார். கடைசி முகலாய பேரரசர் பஹதூர் ஷா ஜபார் தனது பிடித்த மனைவி ஜினத் மஹாலுக்கு தில்லி லால் குவான் பஜாரில் ஜினத் மஹால் கட்டினார். தில்லியில் அவரங்கசீப்பின் காலத்தில் கட்டப்பட்ட ஒரே நினைவுச் சின்னம் கி.பி. 1753-ல் மிர்சா மன்கூர் கானால் கட்டப்பட்ட சதார் ஜங் கல்லறை ஆகும்.

ஓளரங்கசீப்பின் கீழ் முகலாய கட்டிடக்கலை

ஓளரங்கசீப்பின் ஆட்சிக் காலத்தில், முகலாய ஆட்சியின் கீழ் பேரரசு மிகப்பெரிய பரப்பளவில் இருந்தது, அது தென்னிந்தியாவின் சில பகுதிகளுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது. அவரது ஆட்சிக் காலத்தின் இரண்டாம் பாகத்தின் போது, அவரது காலகட்டத்தின் பல இந்து, சமணக் கட்டுமானங்கள் மாறியதைக் கண்டு இஸ்லாமியமாக்கல் கொள்கையை அவர் ஏற்றுக் கொண்டார்.

கட்டிடக்கலை துறையில் அவரது பங்களிப்பு பற்றி சிந்திக்கும் போது ஒரு சில நினைவுச்சின்னங்கள் தவிர, குறிப்பாக கல்லறைகளை

குறிப்புகள்

தவிர, ஓளரங்கசீப் கட்டிய எந்த கட்டிடங்களும் இல்லை. ஆனால், அவர் இஸ்லாமியமயமாக்கல் கொள்கையைப் பற்றிக் கொண்டு, இந்து மற்றும் ஜைன கோயில்களை பகுதியளவில் அல்லது முற்றிலுமாக அழித்து, இடிபாடுகள் மீது மசூதிகள் கட்டினார்.

ஓளரங்கசீப் மேற்கொண்ட பழுதுபார்ப்பு பணிகள் குறித்து வரலாற்றாசிரியர்கள் விரிவாக குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர். முகலாயக் காலம் மட்டுமன்றி, துக்ளக், லோதி, தக்காண சுல்தான்களும் கட்டிய மசூதிகளைக் கூட அவர் பழுதுபார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவரது முன்னோடிகளின் பலவீனமான பிரதிபலிப்பு படத்தை ஓளரங்கசீப் முன்வைத்தார். ஓளரங்கசீப் ஆட்சிக் காலத்தில், ஷாஜஹான் காலக் கட்டிடக் கலையின் ஒத்திசைவான சமநிலை, உயரத்தின் மீது அழுத்தம் கொண்ட ஒரு அதிகரித்த பதட்டமான உணர்விற்கு ஆதரவாக முற்றிலும் நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது. குழைகாரை மற்றும் பிற குறைவான விலையுயர்ந்த பொருட்கள், பளிங்கு மற்றும் கல்வெட்டு முத்திரைகள் ஆகியவற்றால் முன்மாதிரியான மேற்பரப்புகளைக் கட்டியெழுப்புகின்றன. ஓளரங்கசீப்பின் ஆட்சியின்போது, சமநிலைப் பத்தியம் மற்றும் பங்காலா விதானம் போன்ற வடிவங்களின் பயன்பாடு முன் ஆட்சியாளருக்கு மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன, அவை இரண்டும் இயலாமையற்ற பாத்திரமிக்க நினைவுச்சின்னங்களில் காணப்படுகின்றன.

ஓளரங்கசீப் ஆட்சிக்கு வந்த சிறிது நேரத்திலேயே, சிறிய பளிங்கு மண்டபத்தை கட்டியதாக அறிவிக்கப்பட்டது. இன்று அது, ஷாஜஹானாபாத் கோட்டையின் (இன்றைய செங்கோட்டை) உள்ளே கட்டப்பட்ட மோதி அல்லது முத்து மசூதி என ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஷாஜஹான் இந்தக் கோட்டைக்குள் மசூதியை கட்டவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, பிரார்த்தனைக்காக அருகிலுள்ள பெரிய ஜாமி மசூதியை உபயோகித்து வந்தார்.

எனினும், ஓளரங்கசீப் தனது தனியார் குடியிருப்புக்கு நெருக்கமாக ஒரு மசூதியை விரும்பினார். கட்டுமானப் பணியில் ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அவரது அழகிய மசூதி 1662-63 ஆம் ஆண்டில் கணிசமான தனிப்பட்ட செலவில் நிறைவுற்றது. இது சிவப்பு மணற்கல் சுவர்களால் சூழப்பட்டுள்ளது, இது மசூதியின் கோணத்திற்கு ஈடு செய்ய தடிமனாக மாறுகிறது, இந்த கட்டிடத்தை மெக்கா நோக்கத்தில் கொண்டு செல்ல வேண்டிய தேவை இருந்தது. அதே நேரத்தில் மற்ற அரண்மனைக் கட்டிடங்களையும் அது ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். கிழக்கில் நுழைந்த மோதி மசூதியானது ஒரு ஆழமான தொகுதி குளம் மற்றும் மசூதி கட்டிடம் கொண்ட ஒரு முற்றத்தை கொண்டுள்ளது.

முகலாயர்களின் கீழ் ஓவியக்கலை உருவாக்கம்

முகலாய காலத்தில் ஓவியத் துறையும் வளர்ச்சி கண்டது. சிற்றோவியங்களின் கலை தொடர்ந்தது. காகிதத் பயன்பாடு பொதுவானதால், ஓவியர்கள் படங்களுடன் புத்தகங்களை விளக்கத் தொடங்கினர். அரசர் மற்றும் அரச குடும்பத்தினர் மற்றும் பிரபுக்களின் உறுப்பினர்கள் ஆகியோரின் உருவப்படங்களை ஓவியர்கள் செய்யத் தொடங்கிய போது, உருவபொம்மை ஓவியம் பிரபலமாகியது.

முகலாய ஆட்சியாளர்கள் ஓவியத்தின் பெரும் ஆதரவாளர்களாக இருந்தனர். பள்ளிக்கூடங்களில் முகலாயப் பாடக ஓவியத்தை உருவாக்கியதே அக்பரின் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளில் ஒன்றாகும். பெரும்பாலும் இந்துவாக சுமார் 100 கலைஞர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்தார். ஹுமாயூன் இந்தியாவிற்கு கொண்டுவரப்பட்ட இரண்டு பாரசீக எஜமானர்களின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் பணியாற்றினார். கி.பி. 1605 ல் அக்பரின் மறைவின் போது அவரது நூலகத்தில் சுமார் 24,000 சித்திரச் சுவடிகள் இருந்தன. மிகப்பெரிய பாரசீக ஓவியர்களான மிர் சையத் அலி மற்றும் அப்துஸ் சமாத் ஆகிய இருவரும் ஹுமாயூன் ஆட்சியின் போது செழித்தனர். ஹுமாயூன் ஷா தஹ்மஸ் சஜிவதியின் நீதிமன்றத்தில் பாரசீகத்தில் தஞ்சம் அடைந்தார். சிறிய ஓவியத்தின் கலையால் ஈர்க்கப்பட்ட அவர் பாரசீக கலைஞர்களை மீண்டும் இந்தியாவிற்கு அழைத்துச் செல்ல முடிவு செய்தார். இப்படித்தான் இந்த இரண்டு பாரசீக எஜமானர்களும் மீர் சையத் அலி, அப்துஸ் சம்மத் ஆகியோர் இந்தியாவிற்கு அழைத்து வரப்பட்டு முகலாய சிற்றோவியத்தின் புதிய பள்ளியின் ஸ்தாபகர்களாக ஆனார்கள். மற்றொரு புகழ்பெற்ற ஓவியர் தஸ்வாந்த் ஆவார். அக்பர்நாமாவில் சிறந்த ஓவியங்கள் சில காணப்படுகின்றன. கட்டிடங்கள், பறவைகள் மற்றும் விலங்குகள், இயற்கைக் காட்சிகள் ஆகியவை மிகவும் தெளிவான வாழ்க்கை கொண்டவை. மன்கூர் தனது நீதிமன்றத்தில் ஒரு ஓவியராக இருந்தார். ஜஹாங்கிர் தன்னை ஒரு நல்ல ஓவியராகவும், ஓவியத்தில் ஒரு திறமைசாலியாகவும் இருந்தார், வெவ்வேறு கலைஞர்களின் வேலையை ஒரு பார்வையில் அவரால் அடையாளம் காண முடிந்தது. அவருக்கு கீழ் ஓவியம் மிகப்பெரிய தூண்டுதலை பெற்றது. ஆனால் ஷாஜஹான் மற்றும் ஒளரங்கசீப்பின் ஓவியம் ஆகியவை சரியத் தொடங்கின.

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. முகலாய காலத்தில் மக்களின் வாழ்க்கை எப்படி இருந்தது?
4. எந்த ஆண்டு அக்பர் தனது தலைநகரத்தை .பதேபூர் சிக்ரிக்கு மாற்றினார்?
5. ஷாஜகான் ஆட்சியின் கீழ் கட்டப்பட்ட சில நினைவுச்சின்னங்கள் யாவை?

11.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. நில வருவாயின் ராயட்வரி முறை கி.பி. 1582 ல், அக்பர் என்ற திவான்-ஐ-அஷ்ரப் என நியமிக்கப்பட்ட ராஜா தோடர் மால் (இந்து) மூலம் தொடங்கப்பட்டது. நிலத்தை அளவீடு செய்து கவனமாக அளந்து, சாகுபடி மற்றும் உற்பத்தித் திறனை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வருவாய் வீதம் நான்கு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டது.
2. பிரச்சனை பொது நலனில் இருந்தால், திவான்-ஐ-ஆம் அல்லது திவான்-ஐ-காஸ் ஆகியவற்றில் பேரரசர் நீதிமன்றத்தை நடத்தினார். திவான்-ஐ-காஸ் நகரில் மட்டுமே பிரபுக்கள், அமீர் மற்றும் பிற முக்கிய நபர்கள்

குறிப்புகள்

தங்கள் நுழைவாயிலைக் கண்டுபிடிக்க முடியும், அதே நேரத்தில் திவான்-ஐ-ஆமில் பொது மக்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

3. பெரும்பான்மையான மக்கள் கூட்டுக் குடும்பமாக வாழ்ந்தனர். கூட்டுக் குடும்பத்திற்குள் தனியாரின் சொத்துக்களுக்கு இடமில்லை. ஆனால், அனைத்து உறுப்பினர்களும் குடும்பத்தின் கூட்டு வருமானத்தில் இருந்து செலவிட உரிமையுண்டு. ஒருபுறம் இந்த குடும்ப அமைப்பு ஒத்துழைப்பு உணர்வுடன் மக்களை தக்க வைத்துக் கொண்டது, அதே நேரத்தில் சுய சார்புநிலை மற்றும் தனிப்பட்ட ஆளுமை பண்புகளின் சாகுபடி ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியை அது தடுக்கிறது.
4. கி.பி. 1573 ல் அக்பர் தனது மகனான ஜகாங்கீரின் பிறப்பை நினைவுகூரும் வகையில் தனது தலைநகரை பத்தேப்பூர் சிக்ரி நகருக்கு மாற்றினார். அங்கு அவர் ஒரு புதிய தலைநகரை கட்டினார். அங்கு அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட முகலாய கட்டிடக்கலையின் மீது மரியாதை செலுத்தினார்.
5. ஷாஜகானின் ஆட்சி வரலாற்றில் முகலாயப் கட்டடக் கலையின் பொற்காலம் என்று அறியப்படுகிறது. செஞ்சிக்கோட்டை, முத்து மசூதி மற்றும் தாஜ் மஹால் ஆகியவை அவரால் கட்டப்பட்ட சில நினைவுச்சின்னங்களில் ஒன்றாகும்.

11.6 சுருக்கம்

- முகலாய வம்சத்தின் நிர்வாகமானது இந்தியாவில் மத்திய நிர்வாக கட்டமைப்பில் சில அடிப்படை மாற்றங்களை கொண்டு வந்தது.
- பாபர், அக்பர், அவரங்கசீப் போன்ற முகலாய ஆட்சியாளர்களால் நிர்வாக விஷயங்களில் கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு பெரிய மாற்றம் மத சகிப்புத்தன்மை என்ற கோட்பாடாக இருந்தது. முகலாய நிர்வாகத்தின் கட்டமைப்பை அக்பர்தான் உயர்த்தினார்.
- நிர்வாகத்தில், பேரரசர் முகலாய நிர்வாக அதிகாரத்தின் மையம் மற்றும் நீதிக்கான தலைமை வழங்குபவர் ஆவார். அவர் சர்வவல்லமையுள்ளவர், எல்லா அதிகாரத்திற்கும் ஆதாரமாக இருந்தார்.
- முகலாயர் காலத்தில், சமுதாயத்தில் பெரும்பான்மையானவர்கள் சாதாரண மக்களின் வகுப்புக்குச் சொந்தமானவர்கள். முகலாயப் பகுதிகளில் உள்ள சாதாரண மனிதர்களுள் விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், கைவினைஞர்கள் போன்றோர்கள் அடங்குவர்.
- மத்தியதர வர்க்கம் அல்லது புத்திஜீவிகள் கிட்டத்தட்ட இல்லாத நிலையில் இருந்தனர். இது ஓரளவு உண்மை ஏனெனில், நாட்டின் மக்கள் தொகையுடன் ஒப்பிடுகையில் அவர்களது எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருந்த போதிலும், அந்த சமயத்தில் அங்கு வாகீஸ், ஹக்கீம்கள், வைத்தியர்கள், மற்றும் பல புலம்பெயர்ந்த பண்டிதர்களும் இருந்தனர்.
- உயர் வகுப்பில், பேரரசர், மிக உயர் அதிகாரிகள், மன்சப்தாரிகள் மற்றும் ஜமீன்தார்கள் வந்தனர். இரண்டாவதாக, மாகாண ஆளுநர்கள் மன்சப்தாரிகள் மற்றும் பிற பிரபுக்கள் இருந்தனர்.

- முகலாயர் காலத்தில் இந்திய பெண்களின் நிலைப்பாடு மேலும் சரியானதாகியது. பாலியல் திருமணம், பலதாரமணம், சதி மற்றும் பர்தா முறை மீண்டும் தொடர்ந்தது பாலியல் மீதான தனிப்பட்ட மரியாதை குறைந்துவிட்டது.
- அக்பர் போன்ற ஒரு தாராண்மை பேரரசராக இருந்தாலும் கூட ஒரு இளம் பெண் நகரத்தின் தெருக்களையும் சந்தைகளையும் பற்றி கண்டறிந்தால் கண்டிப்பாக உத்தரவிட வேண்டும் என்று கூறினார். அவ்வாறு செய்யும்போது அவர்கள் முகத்திரையினால் மூடிவிடவோ அல்லது தன்னை வெளியே அனுப்பவோ அனுமதிக்கவில்லை. விபச்சாரிகள் உள்ள குடியிருப்புக்கு சென்று அந்த தொழிலை எடுத்துக்கொண்டார்.
- வர்த்தகம் போலவே வணிகமும் முகலாய காலத்தில் இந்தியாவில் விரிவடைந்தது. சமகால உலகில் மிகச் சிறந்த நாணய செலவாணிகளை முகலாய பேரரசர்கள் உருவாக்கியதோடு, வெள்ளி ரூபாயுடன் அடிப்படை நாணயமாக திரி உலோக நாணயமும் தன்மையும் தூய்மையும் கொண்ட ஒரு மூன்று-உலோக நாணயமும் இருந்தன. அடிப்படை நாணயம், ரூபாயா (ரூபாய்) 178 தானியங்கள் பிரிட்டிஷ் நாணய எடை கொண்டது. இதில் கலப்பு உலோகம் 4 சதவீதத்திற்கு மேலாக உயர்த்த அனுமதிக்கப்படவில்லை.
- முகலாய கலை மற்றும் கட்டமைப்பு வடிவமைப்பு, கி.பி. 1526 மற்றும் 1857 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு இடையே இந்தியாவை ஆட்சி செய்த முகலாயர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் செழித்தோங்கிய இந்திய-இஸ்லாமிய-பாரசீக அணுகுமுறையை குறிப்பிடுகின்றார்கள். முகலாய கட்டிடக்கலையின் சிறப்பியல்பு என்னவெனில் அவற்றின் கட்டிடம்/நினைவுச் சின்னங்கள் மற்றும் கல்லறைகளில் சமச்சீர்வும் வடிவமைப்பும் ஆகும்.

குறிப்புகள்

11.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- திவான்-ஐ-காஸ்: இது முகலாயப் பேரரசர் அக்பர், அரசு விருந்தினர்கள் மற்றும் மாநில விருந்தினர்கள் பெற்றிருந்த இடத்தை குறிக்கிறது.
- கருகானஸ்: இது சுல்தானகம் மற்றும் முகலாய காலங்களில் அரசு மேற்பார்வையின் கீழ் இயங்கும் ஒரு உற்பத்தி மையத்தைக் குறிக்கிறது.
- மன்சப்தார்ஸ்: இது அக்பரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட முகலாயப் பேரரசின் நிர்வாக அமைப்பிற்குள் இருக்கும் ஒரு இராணுவப் பிரிவை குறிக்கிறது.

11.8 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. முகலாய நிர்வாகத்தின் இரண்டு அம்சத்தையும் குறிப்பிடுக.
2. முகலாய நிர்வாகத்தில் சுபஹ்விற் கு அர்த்தம் என்ன?
3. சமுதாயத்தின் உயர் வர்க்கத்தில் உள்ள மூன்று பிரிவுகள் யாவை?

முகலாய சமூக பொருளாதார நிலைமைகள், நிர்வாகம், கலை மற்றும் கட்டிட கலை

4. முகலாய கட்டிடக்கலைக்கு பாபர் பங்களிப்பு பற்றிய ஒரு சிறு குறிப்பு எழுதுக.

குறிப்புகள்

நெடு விடை வினாக்கள்

1. மன்சாபாத்ரி முறையை விரிவாக விவாதிக்கவும்.
2. முகலாய சமுதாயத்தில் பெண்களின் நிலையை விளக்குக.
3. அக்பர் மற்றும் ஷாஜகானின் கீழ் முகலாய கட்டிடக்கலையின் வளர்ச்சி பற்றி விவாதிக்கவும்.
4. முகலாய சமுதாயத்தில் ஒரு விவசாயியின் நிலையை ஆராய்க.

11.9 மேலும் படிக்க

மஜும்தார், ரமேஷ் சந்தியார், காளிகிங்கர். 1949. இந்தியாவின் முன்னேறிய வரலாறு. புதுடில்லி: மக்மில்லன்.

புருக், பெர்சி. 2013. இந்தியக் கட்டிடக்கலை (இஸ்லாமிய காலம்). புதுடில்லி: படித்த புத்தகங்கள் லிமிடெட்.

லுனியா, நாதூராம் ப்ருன்வரர்லால். 1996. இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் பரிணாமம்: ஆரம்பகால காலத்திலிருந்து நிகழ்காலம் வரை. ஆக்ரா: லட்சுமி நாராயண் அகர்வால்.

சத்தியநாதர், R. 1961. இந்தியாவின் அரசியல், பண்பாட்டு வரலாறு. சென்னை: எஸ். விஸ்வநாதன்.

சர்க்கார், ஜகதநாத். 1992. சிவாஜியும் அவர் காலங்களும். ஹைதராபாத்: ஓர்நிலை பிளாக்ஸ்வான்.

பிரசாத், இஷ்வாரி. 2016. இந்தியாவில் முஸ்லிம் ஆட்சியின் குறுகிய வரலாறு: ஓளரங்கசீப் மறைவுக்கு இஸ்லாத்தை வென்றதில் இருந்து. புதுடில்லி: அபிஜீத் பப்ளிகேஷன்ஸ்.

R, S ஷர்மா. 1999. இந்தியாவில் முகலாயப் பேரரசு: ஒரு திட்டமிட்ட ஆய்வு. புதுதில்லி: அட்லான்டிக் பதிப்பக & விநியோகிப்பவர்.

அலகு 12 சமயக் கொள்கை மற்றும் முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சி

சமயக் கொள்கை மற்றும்
முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சி

அமைப்பு

- 12.0 முன்னுரை
- 12.1 நோக்கங்கள்
- 12.2 தீன்-இ-இலாஹி மற்றும் அதன் முக்கியத்துவம்
- 12.3 முகலாய ஆட்சியாளர்களின் மதக் கொள்கை மற்றும் இந்தியாவில் அதன் தாக்கம்
 - 12.3.1 ஒளரங்கசீப்பின் சமய அல்லது இந்து கொள்கை
 - 12.3.2 ஒளரங்கசீப்பின் மதக் கொள்கையின் விளைவுகள்
- 12.4 முகலாய பேரரசின் வீழ்ச்சி
 - 12.4.1 முகலாய பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமான அரசியல், நிர்வாக, நிதிக் காரணிகள்
- 12.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 12.6 சுருக்கம்
- 12.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 12.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 12.9 மேலும் படிக்க

குறிப்புகள்

12.0 முன்னுரை

பாபூர் மற்றும் ஹுமாயூன் ஆகியோரின் ஆட்சி காலத்தில் ஒரு திட்டவாட்டமான மதக் கொள்கையை உருவாக்க அதிக நேரம் இல்லை. எனினும், அக்பர் முகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் மதக் கொள்கைகளை மாற்றியமைத்தார். தீன்-இ-இலாஹி என அழைக்கப்படும் தாராளவாத மத அமைப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இது அனைத்து மதங்களின் கூறுகளையும் உள்ளடக்கியது. இந்தியாவின் கலாச்சார ஒற்றுமைக்கு அவர் முயற்சி செய்தார். அவர் தனது காலத்தின் மிக தாராளமான ஆட்சியாளராக இருந்த அவர், மக்கள் மத்தியில் மிகவும் பிடித்தவராக இருந்தார். அவர் மேலும் முகலாய பேரரசின் ஆட்சியை பலப்படுத்தினார்.

ஐஹாங்கீர் மற்றும் ஷாஜகான் அதே கோட்பாட்டில் மதக் கொள்கையைப் பின்பற்றினார்கள். எனினும், அவர்களின் காலத்தில் சிறுசிறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஒளரங்கசீப் தனது சொந்த மதக் கொள்கையை நிலைநாட்ட முயன்றார். அவரது மதக் கொள்கைகள் முகலாய சகாப்தத்தின் பொற்காலம் முடிவுக்கு இட்டுச் சென்றது முக்கிய காரணமாகும். இந்த அலகில், முகலாயப் பேரரசில் தீன்-இ-இலாஹி வளர்ச்சியும், அதன் முக்கியத்துவம் குறித்தும் உயர்த்திக் காட்டப்பட்டுள்ளது. முகலாய சகாப்தத்தில் ஆட்சியாளர்களால் பின்பற்றப்படும் மதக் கொள்கைகள், குறிப்பாக அவரங்கசீப் பற்றி விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டன. முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்த காரணங்களையும் ஆராய இந்த அலகு உதவும்.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 249

12.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு, உங்களால்:

- முகலாய சாம்ராஜ்யத்தில் தீன்-இ-இலாஹி என்பதன் முக்கியத்துவத்தை ஆராய முடியும்.
- தீன்-இ-இலாஹி கொள்கைகளை விவாதிக்க முடியும்.
- முகலாயப் பேரரசின் சமயக் கொள்கையை விளக்க முடியும்.
- ஔரங்கசீப்பின் மதவெறிக் கொள்கை பற்றி விவாதிக்க முடியும்.
- முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்த விளைவுகளை ஆராய முடியும்.

12.2 தீன்-இ-இலாஹி மற்றும் அதன் முக்கியத்துவம்

பல்வேறு மதத்தைச் சேர்ந்த தலைவர்களுடனான தொடர்புகள், அவர்கள் கற்ற படைப்புகளை வாசித்தும், இஸ்லாமிய ஞானிகளையும் யோகிகளையும் சந்தித்ததும் அக்பர் சிறிது சிறிதாக அதை நம்பினார் மத வேறுபாடுகள் இருந்த போதிலும், எல்லா மதங்களும் சர்ச்சையின் வெப்பநிலையில் மறைந்திருந்த பல நல்ல புள்ளிகளைக் கொண்டிருந்தன. பல்வேறு மதங்களின் நல்ல அம்சங்கள் வலியுறுத்தப்பட்டிருந்தால், நாட்டினுடைய நாகரீகத்திற்கான நல்லிணக்கமும், உன்னதமான சூழ்நிலையும் நிலவுவதாக அவர் உணர்ந்தார்.

மேலும், பெயர்கள் மற்றும் வடிவங்களின் பெருமளவிற்கு பின்னால் ஒரு கடவுள் இருப்பார் என்று அவர் உணர்ந்தார். அவரது மேன்மையை தாங்கிக்கொள்ளப்பட்ட அனைத்து செல்வாக்கின் விளைவாக பதானி அனுசரிக்கப்பட்டது போல, படிப்படியாக கல்வெட்டின் படி, அனைத்து மதங்களிலும் சில புத்திசாலித்தனமான மனிதர்கள் இருப்பதாக அவரது இதயத்தில் நம்பிக்கை இருந்தது. சில உண்மையான அறிவு எல்லா இடங்களிலும் காணப்பட வேண்டுமானால், ஏன் ஒரு மதத்திற்கு உண்மையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்? எனவே, இந்த பிரச்சனைக்கு ஒரு தீர்வை அவர் கொண்டு வந்தார். அதாவது, ஏற்கனவே உள்ள மதங்களின் சிறந்த புள்ளிகள் மற்றும் எந்தவொரு குறைபாடுகளையும் கொண்ட ஒரு மதத்தை கொண்டிருப்பதாகும். எனவே, அவர் பல்வேறு மத சமுதாயங்களின் முன்னணி தலைவர்களுடன் கலந்தாலோசித்து ஒரு மதத்தை வைத்திருப்பதற்கான தனது திட்டத்தை வெளிப்படுத்தினார். அது அனைத்து விசுவாசிகளின் தகுதியும், எந்தவொரு குறைபாடுகளும் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும்.

அவர் கூறுகையில், நாம் அவற்றை அனைத்தையும் ஒன்றுக்குள் கொண்டு வர வேண்டும். ஆனால் ஒரே ஒரு மதத்தில் எது நல்லது என்பதை இழந்துவிடக்கூடாது என்ற மகத்தான அனுகூலத்துடன் வேறு எந்த ஒரு மதத்திலும் எது சிறப்பாக இருந்தாலும் அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையில், கடவுளுக்கு மரியாதை அளிக்கப்படும், சாம்ராஜ்யத்திற்கும் மக்களுக்கும், பாதுகாப்பும் அமைதியும் அளிக்கப்படும். ”எனவே, அனைத்து மதங்களின் பொதுக் கோட்பாடுகளையும் ஒன்றாகக் கொண்டு பல்வேறு வகையான முகமைகளைக் கொண்ட ஒரு தொகுப்பு ஒன்றை நிறுவி அவற்றை தீன்-இ-இலாஹி என்று அழைத்தார்.

தீன்-இ-இலாஹியின் முக்கிய கோட்பாடுகள்

சமயக் கொள்கை மற்றும் முகலாயப் பேரரசின் விழுச்சி

தெபீஸ்தானி-இ-மஸாஹிப் என்ற நூலின் ஆசிரியரான மோஹ்சின் .பாணி, தீன்-இ-இலாஹியின் முன்னணிக் கோட்பாடுகள் சிலவற்றை விவரித்தார்:

- தாராளத்தன்மை மற்றும் நன்மைகள்
- உலக ஆசைகளிலிருந்து விலகுதல்
- தீய செயல்களுக்கு மன்னிப்பு
- மென்மையான குரல், மென்மையான சொற்கள், அனைவருக்கும் இன்பம் தரும் உரைகள்
- தொடர்பில் வரும் அனைவருக்கும் நல்ல வழிமுறைகள்
- கடவுளின் அன்பில் ஆத்மாவின் குறியீடு

குறிப்புகள்

அக்பரின் முழு தத்துவம் “தூய்மையான ஆயுதம் (சாஸ்திரம்) மற்றும் தூய்மையான பார்வை தவறாக இல்லை” என்று அவர் குறிப்பிட்டார். குறுகிய மனோபாவமுள்ள மத ஆர்வமுள்ள சமுதாயம் சமுதாயத்திற்கு ஒரு அச்சுறுத்தல் என்று அவர் கண்டார். அதன்படி, அவர் அனைத்து முக்கிய மதங்களுடனும் ஒன்றிணைக்க ஒரு முயற்சியை மேற்கொண்டார். அது தீன்-இ-இலாஹி அல்லது தஹீத்-இ-இலாஹி (தெய்வீக ஒருவழி கோட்பாடு) என்ற பாணியில் அமைந்தது. இது ஒரு சமூக-மத அமைப்பு, அது நிலத்தில் பல்வேறு சமூகத்தை ஒற்றுமையை வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு சகோதரத்துவம். இந்த மதத்தை பின்பற்றுபவர்கள் பின்வரும் கோட்பாடுகளை நம்பினார்கள்:

- கடவுள் ஒருவரே, அக்பர் அவரது கலிபா அல்லது பிரதிநிதி ஆவார். இந்த வழியில், அதன் அடிப்படையானது கடவுளின் ஒற்றுமை, இஷ்லாமியத்தின் அடிப்படைக் கோணம் ஆகும்.
- இந்த மதத்தை பின்பற்றுபவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ‘அல்லா-ஹோ-அக்பர்’ மற்றும் ‘ஜால்-அ-ஜலாலோஹ்’ ஆகியோரைச் சந்தித்த போது ஒருவரையொருவர் வரவேற்றனர்.
- முடிந்த வரை அவரது சமயத்தின் சீடர்கள் மாமிசம் உண்பதில் இருந்து விலகி விட்டனர்.
- தொண்டர்கள் சூரிய கடவுளை வணங்குவது, தீப புனிதம் என்று கருதினர்.
- இந்த மதத்தை பின்பற்றுபவர்கள், குழந்தை திருமணத்தையும், வயதான பெண்களை திருமணம் செய்து கொள்வதிலும் எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர்.
- மார்க்கத்தில் இருந்த புதிதாக சமயம் மாறியவர்களுக்கு, ஞாயிறன்று சக்ரவர்த்திக்கு முன்பாக தலைவணங்கி, சக்ரவர்த்தியும் அவருக்கு அறிவுரை வழங்கச் செய்து, மீண்டும் மீண்டும் அந்த செயல்குறிப்பை கற்றுக்கொடுப்பது வழக்கம்.
- ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் தனது பிறந்த நாள் அன்று ஒரு விருந்தினை நடத்தவும், தொண்டு கொடுக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டது.
- தங்கள் வழிமுறைகளைத் தவிர்த்து வேறு எந்தச் சடங்குகளையோ, வழிபாட்டு இடமோ, புனித நூல் என்றோ அவர்கள் கௌரவிக்கவில்லை.
- ஒவ்வொரு பின்பற்றுபவர் அவரது எழுத்தை உயர்வாக வைத்து மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்ய சபதம் ஏற்றுக்கொண்டார்.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 251

- இந்த மதத்தை பின்பற்றுவவர்கள் எல்லா மதத்தையும் சமமாக மதிக்கப் பயன்படுத்தினார்கள்.

குறிப்புகள்

தீன்-இ-இலாஹியின் பரவல்

தெய்வீக நம்பிக்கையின் பல ஆதரவாளர்கள் இருந்தபோதிலும், அக்பருக்குப் பிறகு அது நீண்ட காலம் வாழவில்லை. அபுல் .பசல் மற்றும் பதானி ஆகியோரின் பட்டியல்களில் பதினாறாம் முக்கிய உறுப்பினர்களின் பெயர்கள் இருந்தன. பெயரிடப்படாத மற்றும் பதிவுசெய்யப்படாத சீடர்களின் கூட்டம் ஒருபோதும் எண்ணப்படாதிருந்தது. இந்த விஷயத்தை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு, செப்டம்பர் 1595 ல், மு.:ப்தி பேரரசின் அரசரான சத்ர் ஜஹான், அவருடைய இரண்டு மகன்களுடன் சேர்ந்து, ஷாஸி விசுவாசத்தில் சேர்ந்தார், மேலும் 1,000 கட்டளையுடன் வழங்கப்பட்டது. அதே நேரத்தில், மற்றவர்கள் 100–500 வரையிலான கட்டளைகளை ஏற்றுக்கொண்டனர். தந்தை பிளீரோ, செப்டம்பர் 3, 1595 ஆம் ஆண்டு லாகூரில் இருந்து எழுதுகையில், அந்த நகரத்தில் அரச மதகுரு பல ஆதரவாளர்களைக் கொண்டிருந்ததாக குறிப்பிடுகிறார். தீன்-இ-இலாஹி பற்றிய சமகால கணக்கு எதுவும் இதுவரை கண்டறியப்படவில்லை.

அக்பரின் மரணத்துடன் தீன்-இ-இலாஹி இறந்தார், ஆனால், அக்பரின் பாணியில் ஜஹாங்கிர் தொடர்ந்து சீடர்களைத் தொடர்ந்தார். ஸ்மித் மற்றும் வுல்ஸே ஹெய்க் இருவருமே அக்பரை அவருடைய சொந்த மதத்தைப் பற்றி என்ன கூறினார்கள் என்பதைக் கண்டனம் செய்தனர். இந்த தெய்வீக நம்பிக்கை, அக்பரின் மடமை மற்றும் ஞானத்தின் நினைவுச் சின்னம் என்று டாக்டர் ஸ்மித் கூறுகிறார். வேறு இடத்தில் அதை 'ஒரு வேடிக்கையான கண்டுபிடிப்பு' என்று அழைக்கிறார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. தீன்-இ-இலாஹியின் முக்கியக் கொள்கைகள் என்ன?
2. அக்பர் ஏன் துறைத்-இ-இலாஹிவைத் தொடங்கினார்?

12.3 முகலாய ஆட்சியாளர்களின் மதக் கொள்கை மற்றும் இந்தியாவில் அதன் தாக்கம்

மத்திய கால இந்தியாவில் இருந்த மக்களின் சமய வாழ்க்கை, முற்பட்ட மத்தியகால காலத்தில் இருந்தது போலவே அல்லது குறைவாகவே இருந்தது. ஆனால் சில துறைகளில் சில முக்கியமான மாற்றங்கள் இருந்தன. மத்திய கால இந்தியாவில் மதச்சார்பின்மை என்ற காலகட்டத்தை முகலாயப் பேரரசர்கள் தொடங்கினர். ஒரு பழங்கால சன்னி என்றாலும், பாபர் மதவெறியர்களால் பெரிதாகவோ அல்லது வழிநடத்தப்படவில்லை. ஒரு காலத்தில், ஈரான் மற்றும் துரானில் ஷியாக்கள் மற்றும் சன்னிகள் இடையே கடுமையான குறுங்குழுவாத மோதல் இருந்த போது, அவருடைய நீதிமன்றம் இறையியல் மற்றும் குறுங்குழுவாத மோதல்களில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டது. ராணா சங்கா மற்றும் மெடினி ராவ் ஆகியோருக்கு எதிரான போரை அறிவித்தாலும், ஜிகாத் வெற்றிகளுக்குப் பின் காசி தலைப்பை ஏற்றுக்

கொண்டார், இந்த காரணங்கள் அரசியல் ரீதியாக இருந்தன. ஆனால், அது போர்க்காலம் என்றாலும், கோவில்களின் அழிவுகளில் ஒரு சில சந்தர்ப்பங்கள் காணப்படுகின்றன.

அவரது மகன் மற்றும் அடுத்தடுத்து ஹுமாயூன் அவரது தந்தை போன்ற பல அம்சங்களில் இருந்தார். ஆனால் அவர் மதத்தின் ஆன்மீக அம்சங்களை நோக்கி வலுவாக இழுத்தார். அவரது தந்தையின் அடிச்சுவடுகளில் அவர் தொடர்ந்து சென்றார்.

அக்பர் தன்னை மிகவும் மதச்சார்பற்ற ஆட்சியாளர் என்று நிரூபிக்க முடியும். ஆரம்பத்தில் இஸ்லாமியத்திலும் தெய்வ இருப்பிலும் அவருக்கு வலுவான நம்பிக்கை இருந்தது. இஸ்லாமிய மதத்தின் தலைவரான காஜி அப்துல் நபி கானின் காலணிகளை அவர் எடுக்க தயங்கவில்லை. படிப்படியாக அக்பர் தனது பாரம்பரியக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து திசை திருப்பினார். அவர் உறுதியான சன்னிகளின் வழிகாட்டுதலை பின்பற்றி நின்றார். அவர் கி.பி. 1562 க்குப் பிறகு தனது சகிப்புத் தன்மையற்ற சமயக் கொள்கையைப் பற்றி சாட்சியம் அளித்தார். இந்துக்கள் மீது விதிக்கப்படும் புனித யாத்திரை வரியை ரத்து செய்து விட்டு, அடுத்த ஆண்டு இதே போல் தான், ஜெசியா மதத்தையும் ஒழித்தார். அவர் இந்துக்களுக்கு உயர் பதவிகள் கொடுத்து போர்க் கைதிகளை வலுக்கட்டாயமாக மதமாற்றம் செய்ய கட்டுப்பாடுகளை விதித்துள்ளார். 1575 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு, அக்பர் :பதேபூர் சிக்ரியிலுள்ள இபதக்கானாவைக் கட்டியதோடு, கி.பி. 1582 வரை ஆர்வமுள்ளவராக இருந்தார். அக்பர் பல்வேறு மதங்களின் மக்களிடையே ஒற்றுமையை நிலைநாட்ட தனது முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். துரதிருஷ்டவசமாக இந்த துறையில் அவரால் அதிக வெற்றி பெற முடியவில்லை. உண்மையில் இபதக்கானா சமய விவாதங்கள் பரஸ்பர கசப்புணர்வையும் வெறுப்பையும் மட்டுமே சேர்த்தது. எனவே, கி.பி. 1582 இல் இபதக்கானாவின் இந்த கூட்டங்கள் முடிவுக்கு வந்தது. ஆனால் அக்பரின் ஹிந்து மக்களுக்கு எதிரான அணுகுமுறை 1582 ஆம் ஆண்டு முதல் கி.மு 1582 வரை தனது ஆட்சியின் கடைசி ஆண்டுகளில் மிகவும் தாராளமாக இருந்தது. அபுல் :பஸலின் கருத்துப்படி, 'ஒரு உண்மையான ஆட்சியாளரின் அலுவலகம் தெய்வீக ஒளிவிளக்கத்தைச் சார்ந்திருந்தது (:பரி- இசாடி) மிகவும் பொறுப்பான ஒன்றாகும். இதனால், கடவுளுக்கும், உண்மையான ஆட்சியாளருக்கிடையே யாரும் நிற்க முடியவில்லை. உண்மையான ஆட்சியாளராகக் கருதப்படும் கடவுளிடத்தில் பிரார்த்தனை மற்றும் அர்ப்பணிப்பு மற்றும் தினசரி அதிகரித்துவரும் நம்பிக்கையுடனும், பெரியவர்களுடைய விருப்பங்களும் பெரிய மற்றும் சிறியவர்களுடைய விருப்பங்களும் அன்பினால் வேறுபடுகின்றன. பழமைவாத சன்னி முஸ்லீம் வரலாற்றாசிரியர் பதானி கருத்துப்படி, அக்பர் படிப்படியாக இஸ்லாமியத்திலிருந்து விலகி, இந்து மதம், கிறித்தவம், மற்றும் சாமோரவாதம் போன்ற பல மதங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு புதிய மதத்தை அமைத்தார். இருப்பினும், நவீன வரலாற்றாசிரியர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புவதில்லை, மேலும் பதானி மிகைப்படுத்தப்பட்டதாக நினைக்கிறார்கள். சமுதாயத்தின் புதிய பாதை என்று அழைக்கப்படுவது தெளஹித்-இ-இலாஹி என்று சொல்லப்பட்டதற்கான சான்றுகள் இல்லை. அதாவது, இலக்கியம் தெய்வீகக் கொள்கை என்று பொருள்படும். சீடர்களை உருவாக்கும் பொருட்டு அக்பர் படை அல்லது பணம் பயன்படுத்தவில்லை. உண்மையில், அக்பர்

சமயக் கொள்கை மற்றும் முகலாயப் பேரரசின் விழுச்சி

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

சுலாஹூல் என்ற கருத்தை வலியுறுத்த முயன்றார் அல்லது பல்வேறு வழிகளில் மதங்களுக்கிடையே சமாதானத்தையும் இணக்கத்தையும் வலியுறுத்தினார். அவர் கல்விப் பாடத்திட்டத்தை திருத்தி மதச்சார்பற்ற பாடங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். இவ்விதம் அக்பரின் கீழ் அரசு அடிப்படையில் மதச் சார்பற்ற, தாராளவாத மற்றும் சமூக விஷயங்களில் அறிவொளி பெற்று பண்பாட்டு ஒருங்கிணைப்பையும் பெற்றது.

ஜஹாங்கீர் ஒரு ராஜபுத்திரனின் தாயின் பிறப்பிடமாகவும், இபதக்கானா விவாதங்களான சூழ்நிலையில் வளர்ந்து வந்தார். அவரது ஆசிரியர் அப்துல் ரஹீம் கான்-இ-கானா தத்துவங்கள், வைஷ்ணவ தத்துவங்களை விவரித்தன. அவர் (ஜகாங்கீர்) ஒரு சன்னி என்று அவரை விவரித்திருந்தாலும், அவர் இதயத்தில் ஒரு ஷியா என்று பரவலாக நம்பப்படுகிறது. பல்வேறு மதங்களைச் சேர்ந்த அறிஞர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு வரும் வாய்ப்புகள் அவருக்கு இருந்தன. இதன் விளைவாக, ஜஹாங்கீர் தாராளவாத போக்குகளை தூண்டிவிட்டார், அவருடைய மத கருத்துக்கள் தாராளவாத மற்றும் அறிவொளி பெற்றன. அவர் ஜெசியா அல்லது யாத்திரை வரியையும் புதுப்பிக்க முற்படவில்லை. இந்துக்கள் இன்னும் உயர் பதவியில் இருந்தனர் மற்றும் புதிய கோயில்களை நிறுவுவதற்கான சுதந்திரத்தை அனுபவித்தனர்.

ஷாஜஹான் காலத்தில் முகலாய நீதிமன்றம் அக்பர், ஜஹாங்கீர் காலத்தில் இருந்தது போல் தாராளமாக இருக்கவில்லை. உண்மையில், அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் முகலாய நீதிமன்றம் இரண்டு முக்கிய குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது, சிலர் மத நம்பிக்கையாளர்களாக இருந்தனர், சிலர் பாரம்பரியவாதிகள் மற்றும் சிலர் தாராளவாத அணுகுமுறை கொண்டிருந்தனர். தாரா ஷிகோ என்ற பெயரில் ஷாஜகானின் மூத்த மகன் தாராளவாத முஸ்லிம்களில் மிகவும் பிரபலமானவர் மற்றும் செல்வாக்கு பெற்றவர். பழமைவாத குழு, பாரம்பரியமிக்க முஸ்லிம்களான ஷேக் அஹ்மத் சிர்ஹிந்தி மற்றும் இளவரசர் அவரங்கசீப் ஆகியோர் முக்கிய நபர்களாக இருந்தனர்.

தாராளவாத முஸ்லிம்களில், மிகவும் பிரபலமான மற்றும் செல்வாக்கு மிக்க ஆளுமை, தாரா ஷிகோஹ் என்ற ஷாஜகானின் மூத்த மகன் ஆவார். அவ்வப்போது, அவர் பல்வேறு மதத் தலைவர்களிடம் விவாதம் நடத்தினார். இந்துக்களின் சில முக்கிய சமய நூல்களை பாரசீக மொழியில் மொழிபெயர்த்தார். அவர் வேதங்களை தொகுத்ததோடு அவற்றை தெய்வீக வசனமாக கருதினார். வேதங்கள் குரானுடன் சமம் என்று அவர் கூறினார். சில நவீன வரலாற்றாய்வாளர்கள் கருத்துப்படி, தாரா ஷிகோவி அவர்களின் சிந்தனைகள் ஷாஜஹான் மீதும் செல்வாக்கு கொண்டிருந்தன. அவர் தனது நிர்வாகத்தின் முந்தைய ஆண்டுகளின் குறுகிய கருத்துக்களை படிப்படியாக கைவிட்டார். இந்து இலக்கியத்திற்கும் இஸ்லாமிற்கும் இடையே அடிப்படை வேறுபாடு இல்லை என்று தனது இலக்கிய படைப்புகளால் காட்ட தாரா முயற்சித்தார். ஆனால் ஷாஜகானின் கீழ், அரசாங்கக் கொள்கையின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த அம்சமாக மத துன்புறுத்துதலை நிரந்தரமாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவர் ஜெசியாவினை புதுப்பிக்க வில்லை.

பக்தர்களின் வரிகளை புதுப்பிப்பதாக அவர் எண்ணினார், ஆனால் அது பனாரஸின் கவீந்திரச்சாரியாவினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது. அவர் தாராவை வெற்றி பெற செய்ய முயன்றார். தாரா வெற்றியைப்

பெற முடியவில்லை என்றாலும் அவரங்கசீப் தாராவை தனது சொந்த நோக்கத்திற்காக கா.பிர் (இஸ்லாமிய அல்லாதவர்) என்று வர்ணித்தார்.

சமயக் கொள்கை மற்றும் முகலாயப் பேரரசின் விழுச்சி

கடைசி முகலாய பேரரசர் அவரங்கசீப் ஒரு சன்னி ஆட்சியாளராக இருந்தார். ரோசா மற்றும் நவாஸ், மதுவில் இருந்து விலகி, அவருடைய காலத்தில் ஒரு பெரும் பகுதியை இடைக்கால மற்றும் பிரார்த்தனையில் செலவழித்தார்.இத்தகைய கட்டுப்பாடுகளை அவர் வெளியிட்டார். இது இந்துக்களின் எதிர்ப்பையும் தூண்டி, கடுமையான கலவரங்களையும் கிளர்ச்சிகளை ஏற்படுத்தியது.

குறிப்புகள்

பாரம்பரிய முஸ்லீம்கள் குழுக்கள்

பாரம்பரிய முஸ்லீம் குழு ஷேக் அகமது சிரிந்தி தலைமையிலானது. அவர் தனது காலத்தின் மிகப்பெரிய மதகுருவாக இருந்தார். அக்பர் மற்றும் ஜஹாங்கீரின் ஆட்சியில் வாழ்ந்தார். தெளஷித் மற்றும் ஈஷ்வர் ஒருமைப்பாடு என்று அறிவித்தவர்களை அவர் கடுமையாக எதிர்த்தார். இத்தகைய கருத்து இஸ்லாத்திற்கு எதிரானது என்று கூறினார். இந்து மதத்தின் செல்வாக்கு காணக்கூடிய அனைத்து நம்பிக்கையையும் அவர் எதிர்த்தார். இசை, வழிபாடு ஆகியவற்றை எதிர்த்தார். ஜரியா மீண்டும் அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். ஷேக் அகமது சிராஹிந்தும் மிகவும் புத்திசாலியாகவும், அறிவார்ந்த மத பிரச்சாரக்காரர் ஆகவும் இருந்தார். எனவே, முகலாய அரசவை அவரது வாழ்க்கை காலத்தில், அவருடைய இறப்புக்குப் பின்னர் அவரது தத்துவத்தின் மூலமாகவும் சிலர் மீது அவர் செல்வாக்கு செலுத்தியிருந்தார். ஜஹாங்கீர் இந்த மதவெறி பிடித்த ஷேக்கைக் கைது செய்தார். அவர் நபியை விட இன்னும் அதிகமாக தன்னை அவர் சிதைத்தார். வரலாற்றில் பொதுவாக புகழ்பெற்ற பேரரசராக புகழ்பெற்று விளங்கும் ஓளரங்கசீப், ஷேக் சிராஹிந்திற்கு வந்தவர்கள் மீது அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை.

12.3.1 ஓளரங்கசீப்பின் சமய அல்லது இந்து கொள்கை

அக்பர் மத சகிப்புத்தன்மையின் கொள்கையால் முகலாய பேரரசை ஒருங்கிணைத்தார். ஜஹாங்கீர் அதே மத கொள்கையை பின்பற்றினார். இருப்பினும், ஷாஜகான் அவரது இரண்டு முன்னோடிகளைப் போலவே தாராளவாதியாக இல்லை, ஆனால் அவர் மதத்தை விட்டு விலகவில்லை. எனவே, அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் முகலாய சாம்ராஜ்யம் இந்துக்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்றது.ஆனால் ஓளரங்கசீப் ஒரு திடமான சன்னி மற்றும் ஒரு வெறிபிடித்தவராக இருந்தார். தனது வெறித்தனமான மதக் கொள்கையின் மூலம் சன்னி முஸ்லீம்களின் அனுதாபத்தை அவர் பெற விரும்பினார். எனவே, டார்-உல்-இஸ்லாமிற்கு இந்துஸ்தானை டார்-உல்-ஹார்பிற்கு மாற்றுவதற்கு அவர் இரண்டு வகையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார், இது இஸ்லாமிற்கும், முஸ்லீம் அல்லாதவர்களுக்கும் அல்லாத சன்னிக்களுக்கும் எதிரானது.

இஸ்லாத்திற்கு ஏற்ப ஓளரங்கசீப்பின் நடவடிக்கைகள்

முதன்முதலாக இசைக் கூட்டங்கள், நடனங்கள் ஓவியம், கவிதை வாசிப்பு முதலியன முடிவுக்கு வந்தன. இசையின் மீது அவர் கொண்டிருந்த கட்டுப்பாடுகள் இருந்தபோதிலும், அந்தப்புரத்தின் பெண்மணிகள் மற்றும்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 255

குறிப்புகள்

தலைவர்களின் வீடுகளில் அது தொடர்ந்தது. அவரது காலத்தில் தான் பாரசீக மொழியில் பெரும்பாலான புத்தகங்கள் இசையில் எழுதப்பட்டிருந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவர் ஜார்ஜோ தர்ஷனை இஸ்லாத்தை எதிர்த்து ஒரு தனிப்பட்ட வழிபாட்டை விவரித்தார். துளசிதாசர் இந்து பழக்க வழக்கம், ஒரு வகையான மூட நம்பிக்கையை கொண்ட என அந்த சக்கரவர்த்தி (நாணயங்களைக் கொண்டு மதிப்பீடுதல்) அவற்றை என்பதை தடை செய்தார். உண்மையில், சக்ரவர்த்தியின் இந்த மதிப்பீடு கருவூலத்திற்கு பொருளாதார இழப்பை ஏற்படுத்தியது. அவர் ஜோதிடத்தின் மீதான கட்டுப்பாடுகளையும் 'பஞ்சாங்' செய்வதையும் நிறுவினார். ஆனால் அவருடைய இந்த முயற்சியில் அவர் அவ்வளவாக வெற்றி கிடைக்கவில்லை. ஏனென்றால், அரசு குடும்பத்தின் பல உறுப்பினர்களும் அவரது இந்த உத்தரவுக்கு எதிராக தொடர்ந்து பல செயல்களை செய்தனர். அவர் விபச்சார மற்றும் சூதாட்டக் கும்பல்களை இஸ்லாம் அனுமதிக்காததால், முடிவிட்டார். இந்தச் சட்டம் ஒழுக்கமும், சமூக உரிமையும் கொண்டது. அவர் உரிமை நீதிமன்றத்தை சாதாரண முறையில் அலங்கரித்த குமாஸ்தாக்களுக்கு வெள்ளிக்கு பதிலாக மண்-பாண்டங்கள் பரிசாக வழங்கப்பட்டது. அவர் பட்டு துணிகளை அணிந்திருந்தார், திவான்-இ-ஆம் கோல்டன் ரெயிலிங்கில் தங்கியிருந்த லபீஸ் லாகூலி என்பவரால் மாற்றப்பட்டது. ஒளரங்கசீப்பின் இந்த நடவடிக்கைகள் பொருளாதார கண்ணோட்டத்தில் பாராட்டத்தக்கதாக இருந்தது. அவர் வரலாற்றை எழுதுவதற்காக அரசு செலவை குறைக்க பொறுப்பான அரசாங்கத் துறையை முடிவிட்டார். அவர் நாணயங்களின் மீது "காலமா" என்று எழுதியதை எழுதுவதை நிறுத்தி கொண்டார். அதனால் அது பரிமாற்றத்தில் நம்பிக்கைக் கேடான விளைவை ஏற்படுத்தவில்லை. மேலும் அது கீழ்நோக்கி மிதிக்கப்படவும் இல்லை. அவர் நாருரோஸ் மீது கட்டுப்பாடுகளை வைத்தார் ஏனெனில் அது பாராசிஸ் பண்டிகையாக இருப்பதால், ஈரானிலுள்ள ஷியாவின் ஆதரவை அது கொண்டிருந்தது. எல்லா மாகாணங்களிலும் அவர் முகமதியர்வர்களை நியமித்தார். அவர்களின் முக்கிய வேலை ஷரியத் படி மக்களின் வாழ்க்கையை கவனிப்பதே ஆகும். பொது இடங்களில் மது போதை மற்றும் மதுவில் சிக்கி தவிக்கும் மக்களையும் அவர்கள் சோதனையிட வேண்டியிருந்தது. அந்த அதிகாரிகள் மக்களின் தனிப்பட்ட வாழ்வில் தலையிடாமல், மக்களின் தார்மீக தரங்களை உயர்த்துவதில் அரசுக்கு முழு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று சக்ரவர்த்தி தெளிவான அறிவுறுத்தல் வழங்கினார். இது இஸ்லாமியர்களுக்கிடையே வர்த்தக தொழிலை ஊக்குவித்தது, ஒளரங்கசீப் அதை இலவசமாகப் பெற்றார், ஆனால் இஸ்லாமிய வர்த்தகர்கள் நேர்மையற்ற முறையில் நடந்துகொண்டார்கள் அவர்கள் இந்து வர்த்தகர்களின் பொருட்களை தங்கள் சொந்த தொழிலாக கொண்டு வரத் தொடங்கினர். பின்னர் அவர்கள் மீது இந்த வரி மீண்டும் சுமத்தப்பட்டது. ஆனால் சாதாரண நிலையில் அவர்களை இந்து வர்த்தகர்களுடன் ஒப்பிடுகையில் பாதி வரியை மட்டுமே செலுத்த வேண்டியிருந்தது. அது பேரரசுக்கு ஆபத்தானது என்பதை நிரூபித்த ஒரு பாரபட்சமான முடிவு என்று நாம் அதை சொல்ல முடியும். இந்த முடிவை அவர் மிக விரைவிலேயே, தலைவர்களின் எதிர்ப்பையும், பதவிக்கு வர முடியாத இஸ்லாமியர்களையும் எதிர்த்துக் கூறினார். சதி வழக்கை நிறுத்துவதற்கான வழிமுறைகளை அவர் வெளியிட்டார். உண்மையில், இந்த மனிதாபிமானமற்ற பழக்கத்தை நிறுத்துவதில் ஒளரங்கசீப் ஒரு பாராட்டத்தக்க நடவடிக்கையை எடுத்தார்.

குறிப்புகள்

ஒளரங்கசீப்பின் மேற்கூறிய நடவடிக்கைகள் மற்றும் நடவடிக்கைகளை கருத்தில் கொண்டு, நாம் அவரை மத வெறியர் என்று அழைக்க முடியாது, ஏனெனில் இந்த நடவடிக்கைகள் வெவ்வேறு நோக்கங்களுக்கு ஊக்கம் அளித்தது. இந்துக்கள் சதி, விபச்சாரம், போதை, மது விற்பனையை தடை செய்வது போன்ற சில நடவடிக்கைகளை ஹிந்துக்களின் நலனுக்காகவே செயல்படுத்தினார். இத்தகைய பல நடவடிக்கைகள் ஒளரங்கசீப் தனது அரசியல் மற்றும் பொருளாதார நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக மேற்கொண்டதாக கருதப்பட்டது. முகலாய அரசியில் ஏராளமான உறுப்பினர்கள் இஸ்லாத்தினால் ஆழமாக தாக்கப்பட்டனர் என்பதை ஒளரங்கசீப் அறிவார். ஒளரங்கசீப் தன்னை ஒரு கண்டிப்பான ஆட்சியாளர் என்று முன்வைக்க விரும்பினார். எனவே ஷாஜஹான் மீது கொடுமான நடவடிக்கையின் மதிப்பை குறைக்க விரும்பினார். ஆனால் அவருடைய நோக்கங்கள் என்னவாக இருந்தாலும், இன்றைய அளவில் பார்க்கும் போது, அக்பர் ஆரம்பித்த தாராள மதக் கொள்கைக்கு ஏற்ப அவரது நடவடிக்கைகள் பலவும் இல்லை என்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்து விரோத நடவடிக்கைகளும் செயற்பாடுகளும்

ஒளரங்கசீப் இஸ்லாமியர் அல்லாதவருக்கு எதிராக மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகலால், பல வரலாற்றாளர்கள் அவரை மிகவும் மோசமான மத வெறியர் என்று வர்ணித்தனர். அவர் இந்துக்களின் பல ஆலயங்களை அழித்து, பழைய கோயில்களை பழுதுபார்க்க அனுமதி வழங்கவில்லை என்றும், புதிய கோயில்கள் கட்டுவதிலும் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தார் என்றும் கூறப்பட்டது. சில நவீன வரலாற்றாசிரியர்கள் ஒளரங்கசீபுக்கு எதிரான மதவெறி குற்றச்சாட்டுகளை எதிர்த்தனர். அவர்கள் பனாரஸ் மற்றும் பிருந்தாவன் ஆகிய பிராமணர்களுக்கு ஒளரங்கசீப் வழங்கிய பிரம்ஸ் பற்றி தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறார்கள் பழைய கோயில்களை அவர் அழிக்கவும் இல்லை, பழைய கோயில்களை பழுதுபார்ப்பதற்கும் தடை விதித்தாகவும் இல்லை என்று அவர்கள் எடுத்து காட்டினார்கள். புதிய கோயில்களின் கட்டுமானத்திற்காக அவர் அனுமதிக்கவில்லை என்று இந்த வரலாற்றாசிரியர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அவர்களுக்கு எதிராக இருந்த கூற்று மற்றும் எச்சரிக்கைக்கு தண்டனை வழங்க ஒளரங்கசீப் பழைய கோயில்களை அழித்தார். இந்துக்களின் மத வழிபாட்டுத் தலங்கள் தனக்கு எதிராக பிரசாரம் செய்யும் மையமாக இருப்பதாக அவர் கருதினார். கோயில்களை உடைப்பதற்கான எந்த குறிப்பிட்ட வழிமுறைகளையும் ஒளரங்கசீப் வெளியிடவில்லை போரின் போது மட்டுமே அவர் கோயில்களை அழித்தார். ஒளரங்கசீப் கி.பி. 1669 இல் தத்தா, முல்தான், பனாரஸ் மற்றும் 1679-1680 ஆம் ஆண்டுகளில் உதய்பூர் மற்றும் ஜோத்பூரில் உள்ள பல கோயில்களை உடைத்தார். ஒளரங்கசீப் இந்துக் கோயில்களுக்கு வழங்கிய பல நல்ல செயலுக்கு சில உதாரணங்களைக் கூறினாலும், பல காலமாக அவர் ஒரு விரோதப்போக்கை கடைபிடித்து இந்துக்களின் ஆலயங்களை நோக்கி அடியெடுத்து வைத்தார். சந்தேகமில்லாமல், அவருடைய கொள்கையின்படி, இஸ்லாமிய தடைகளைக் கூட அகற்றவில்லை, ஆனால் அவருடைய முன்னோடிகள் பின்பற்றிய தாராளவாதக் கொள்கைகள் ஒரு பேரிழப்பைக் கொண்டிருந்தது. இந்த கொள்கை கி.பி. 1679 வரை தொடர்ந்தது. பல்வேறு

குறிப்புகள்

மக்கள் கிளர்ச்சிகள் தனக்குத்தானே எதிராகச் சென்றபோது, ஓளரங்கசீப் கோயில்களை உடைப்பதை நிறுத்தினார்.

ஜெய்ஸ்யா

கி.பி. 1679 ல் ஓளரங்கசீப், இந்துக்களின் மீது ஜெய்ஜாவை மீண்டும் முன்னிறுத்திய சமகால வரலாற்றாய்வாளர்கள் கருத்துப்படி, அவர் இந்துக்களை ஒடுக்குவதற்கு அந்த வரியை சுமத்தினார். சில நவீன வரலாற்றாசிரியர்கள், ஓளரங்கசீப் இந்த வரியை சுமத்துவதற்கு முன்பு பல தடவைகள் சிந்தித்த கருத்துகளை கூறினார்கள். ஆனால் இருபது ஆண்டுகால ஆட்சிக்கு பிறகு, தீவிர இஸ்லாமிய தலைவர்கள் இதை செயல்படுத்தினார்கள். இத்தாலிய பயணி மனுசி “ஓளரங்கசீப், ஜாஸ் திணிப்பதன் மூலம் தனது பொருளாதார நிலையை உயர்த்திக் கொள்ள விரும்பினார்” என்று எழுதினார். உண்மையில் மனுசியின் பார்வை சரியானதாக தோன்றவில்லை. இந்துக்களை இஸ்லாத்திற்கு ஈர்ப்பதற்காக அவர் இந்த வரியை விதித்ததை சில அறிஞர்கள் எடுத்து கட்டினார்கள். ஆனால் மனுச்சி போல, தடித்த பார்வை கூட செம்மையாக தோன்றவில்லை, ஏனெனில் இந்த வரியின் பொருளாதாரச் சுவை வெளிச்சமானது. மேலும், குழந்தைகள், பெண்கள் ஊனமுற்றவர்கள் மீதும், இன்னும் கூடுதலான சாதாரண ஏழைகள் மற்றும் அரசு ஊழியர்கள் மீதும் இந்த வரி சுமத்தப்படவில்லை. உண்மை என்னவென்றால், இந்த இரண்டின் காரணமாகவும், அரசியல் மற்றும் கோட்பாடு காரணங்களாலும் ஓளரங்கசீப் ஜாபிய வரியை விதித்தார். “ஒரு போரை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று வளைந்து கொடுத்த மராட்டியர்கள் மற்றும் ராஜபுத்திரர்களுக்கு எதிராக இஸ்லாமியர்களை ஒழுங்கமைப்பது தான் உண்மையான நோக்கம்” என்று சதீஷ் சந்திரா கூறுகின்றனர். ஜெய்ஸ்யாவால் சேகரிக்கப்பட்ட பணம் பெரும்பாலான வேலையில்லாமல் இருப்பவருக்கு வழக்கப்பட்டது. ஆனால், ஜெய்ஸ்யா திணிப்பதற்குக் காரணம் எதுவாக இருந்தாலும், அது நன்மை இல்லை தீங்கானதாகவே கருதப்பட்டது. இந்த வரி, பெரும்பாலான இந்துக்கள் மத்தியில் அதிருப்தியை பரப்புவதில் காரணமாக இருந்தது, ஏனெனில் அவர்கள் அரசாங்கம் தங்கள் மீது பாரபட்சமான நடைமுறையில் செயல்படுகிறது என்று கருதினார்கள். மேலும், வரி செலுத்துவதற்கு வந்த இந்துக்கள் உலோமாகளிடம் இருந்து அவமானங்களை அனுபவித்தனர்.

அரசு பதவிகளில் இருந்து இந்துக்களை நீக்குவது

இந்துக்களை அரசு பதவிகளில் இருந்து நீக்கிவிட்டதாக ஓளரங்கசீப் மீது குற்றச்சாட்டு விதிக்கப்படுகிறது. ஆனால், இந்த குற்றச்சாட்டு பொய்யானது என்று சமீபத்திய ஆய்வுகள் நிரூபிக்கின்றன. ஏனெனில், ஓளரங்கசீபின் ஆட்சிக் காலத்தில், ஷாஜஹான் காலத்தில் இருந்ததைவிட அரசாங்கப் பதவிகளை அனுபவிக்கும் இந்துக்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்தது. இந்துக்கள் ஷாஜகானின் கீழ் 25 சதவிகித பதவிகளை பெற்றதாகவும், ஓளரங்கசீப் காலத்தில் இந்த எண்ணிக்கை 33 சதவீதமாக உயர்ந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

இந்துக்களின் பண்டிகைக் கட்டுப்பாடுகள்

இந்து பண்டிகைகளான ஹோலி, தீபாவளி, மற்றும் தசரா போன்ற விழாக்களுக்கு, நகரங்களில் ஓளரங்கசீப் கட்டுப்பாடு விதித்ததை சில

அறிஞர்கள் குற்றச்சாட்டுகிறார்கள். இந்தக் குற்றச்சாட்டு ஓரளவுக்கு உண்மையாக இருக்கும். ஆனால், பேரரசின் அனைத்து நகரங்களின் மீது ஒளரங்கசீப்பால் இந்தக் கட்டுப்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை என்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அது அரசு மாளிகையின் அருகாமையில் உள்ள பகுதிகளுக்கே மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

சமயக் கொள்கை மற்றும் முகலாயப் பேரரசின் விழுச்சி

குறிப்புகள்

தேச விரோத நடவடிக்கைகள்

ஒளரங்கசீப் இந்து மதக் கொள்கை குற்றச்சாட்டு மட்டுமல்ல, அதே போல் தேச விரோத கொள்கையை கடைப்பிடித்த குற்றச்சாட்டும் அவர் மீது விதிக்கப்படுகிறது. இந்த சூழலில், ஒளரங்கசீப் அரசு பதவிகளில் இருந்து தேசங்களை அகற்றி, தக்காண-பீஜாப்பூர் மற்றும் கோகுலியா ஆகிய இரண்டு தேச நாடுகளை முகலாயப் பேரரசு உடன் இணைத்துக் கொண்டார். ஆனால் சமீபத்திய ஆய்வுகள் இரு குற்றச்சாட்டுக்களையும் நிரூபிக்கின்றது. குற்றச்சாட்டுக்களை மறுக்கும் வரலாற்றாசிரியர்கள், ஜூல்பிகார் கான், அஸாத் கான், மீர் ஜலா போன்ற முக்கிய வியா அதிகாரிகள், ஒளரங்கசீப் உடன் சிறப்பு ஆதரவு கொண்டிருந்தார்கள். அவர் பீஜாப்பூர் மற்றும் கோல்குண்டருக்கு எதிரான பாரம்பரிய விரிவாக்க கொள்கையை மட்டுமே பின்பற்றினார். முகலாயப் பேரரசில் அவர்கள் ஆட்சி அமைக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். இதனால் தக்காணத்தில் புதிய மராட்டியர்களின் எழுச்சியில் அவர்களால் பங்களிக்க முடியவில்லை.

12.3.2 ஒளரங்கசீப்பின் மதக் கொள்கையின் விளைவுகள்

ஒளரங்கசீப் தனது மதக் கொள்கையின் மூலம் அரசின் தன்மையில் ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டுவர முயன்றார் என்று சில அறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர். ஆனால் இந்தியாவில் பெரும்பான்மையானவர்கள் இந்துக்கள் என்றும், அவர்கள் தங்கள் மதத்திற்கு விசுவாசமானவர்கள் என்றும் அவர் அறிந்திருந்தார். ஆனால், ஒளரங்கசீப் தனது அரசியல் நோக்கங்களுக்கு இஸ்லாமியத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்தார். அவர் தீவிர முஸ்லிமாக இருந்தார். அவர் ஷரிட்டரத்தை நடைமுறைப்படுத்த விரும்பினார். ஆனால் அவரது முக்கிய நோக்கம் அவரது பேரரசை விரிவாக்கம் செய்து வலுப்படுத்துவது ஆகும். நமது கருத்துப்படி, அவரது விரிவாக்கத்தில் அல்லது பேரரசின் ஒருங்கிணைப்புக்கு அவர் உதவியதே இல்லை. ஏனெனில், பேரரசின் சீர்குலைவு பரவுவதற்கு இட்டுச் சென்றது அவருக்கு எதிராக பல கிளர்ச்சிகளை ஏற்படுத்தியது. ஜாட்ஸ் சீக்கியர், சாண்டாமீஸ், மராட்டியர்கள் போன்ற கிளர்ச்சிக்குப் பின்னால் அவரது வெறுகொண்ட சமயக் கொள்கை ஓரளவிற்கு சில காரணங்களில் ஒன்றாக இருந்தது.

ஜஸ்வந்த் சிங்கின் மறைவுக்குப் பிறகு, ராஜபுத்திரர்கள் இந்துக்களின் தலைவருக்கு எதிரான விரோதக் கொள்கையை அவர் கடைப்பிடித்தார். இந்த ராஜபுத்திர எதிர்ப்பு கொள்கைக்கு பின்னால் அதன் அடிப்படையில் அவரது தீவிரமான சமயக் கொள்கை என்று சில அறிஞர்கள் கூறினர். ஆனால், நவீன வரலாற்றாசிரியர்கள் இந்த உண்மையை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றாலும், ராஜ் சிங் மற்றும் தூர்காவின் தலைமையில் ராஜபுத்திரர்கள் நடத்திய போராட்டம் முகலாயப் பேரரசை வலுவிழக்கச் செய்தது என்பதை அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டனர்.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 259

குறிப்புகள்

ஒளரங்கசீப்பின் தீவிரமான சமயக் கொள்கை காரணமாக, பல இந்துக்கள் பெஷ்கர்கள் மற்றும் காரோரிகள் பதவிகளில் இருந்து நீக்கப்பட்டு, நிர்வாகம் வலுவிழந்தது.

முஸ்லிம்களுக்கு அவர் கொடுத்த நிவாரணம், ஊழல் பரவுவதற்கு வழிவகுத்தது, அரசுக்கு நிதி இழப்பு ஏற்பட்டது.

ஒளரங்கசீப் தனது மதக் கொள்கையில் எடுத்த நடவடிக்கைகள் இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லிம்களிடையே ஏற்பட்ட கசப்புணர்வை அதிகரித்தது. அது அக்பரால் தொல்லைகளுக்கு உள்ளான தேசிய அரசின் தன்மைக்கு இட்டுச் சென்றது.

ஒளரங்கசீப்பின் தீவிர கொள்கை முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சி மற்றும் சிதைவின் நிகழ்முறையை விரைவுபடுத்தியது என்று சில அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இந்தக் கொள்கையின் காரணமாக, பெரும்பாலும் அவர் பரஸ்பரம் முரண்பட்ட நடவடிக்கைகளை பின்பற்ற வேண்டியிருந்தது. அது பேரரசுக்கு தீங்கு விளைவித்தது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. டார்-உல்-ஹர்பிலிருந்து டார்-உல்-இஸ்லாம் வரை ஹிந்துஸ்தானை மாற்றுவதற்காக ஒளரங்கசீப் மேற்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?
4. ஒளரங்கசீப் ஏன் நௌரோஸ் மீது கட்டுப்பாடுகளை விதித்தார்?
5. ஒளரங்கசீப்பின் சமயக் கொள்கையின் முக்கிய விளைவு யாது?

12.4 முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சி

பெரிய முகலாயப் பேரரசு, அதன் மற்ற பேரரசுகளை ஒப்பிடும்போது, மிக விரிவாகவும் வலிமையாகவும் இருந்தது. அதனை கண்டு அவர்கள் பொறாமையடைவதை அடையாளம் காணலாம். அக்பர் ஜகாங்கீர், ஷாஜஹான் ஆகியோரின் கீழ் அக்பர் பாபரை நிறுவினார், ஒளரங்கசீப் காலத்தில் அதன் உச்சத்தை அடைந்தார். ஆனால் ஒளரங்கசீப்பின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அது ஒரு சிதைவுறுதல் மற்றும் வீழ்ச்சிக்கான வழிமுறையாகும். இது தில்லி அருகாமையில் உள்ள பகுதிகளுக்குட்பட்டு இருந்தது. கி.பி. 1750. 1803 ல் ஆங்கிலேயப் படை டெல்லியை ஆக்கிரமித்தது. முகலாயப் பேரரசு ஆங்கிலேயக் கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு ஓய்வூதியதாரராக மாறியது. சிதைவும் வீழ்ச்சிக்கும் காரணமான காரணிகள் பின்வருமாறு:

ஒளரங்கசீப் முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சி:

முகலாயப் பேரரசின் சிதைவின் செயல்முறையானது ஒளரங்கசீப் காலத்தில் தொடங்கியது. மேலும் அவரது பல தவறுகளும், தவறான கொள்கைகளும் இந்த சக்திவாய்ந்த, பெருமைமிகு சாம்ராஜ்யத்தின் வீழ்ச்சிக்கு காரணமாக அமைந்தது. அவரது தவறான கொள்கைகளுக்கிடையில் முக்கியமானவை:

- (i) மத வெறுகொள்கை: பெரும்பாலும் வரலாற்றாளர்கள், முகலாயப் பேரரசின் ஸ்திரத்தன்மை, மத பழமைவாதம், மற்றும் ஒளரங்கசீப் பின்பற்றிய முஸ்லிம் அல்லாதவர்களிற்கு எதிர்ப்பு என்ற

குறிப்புகள்

வகையில் ஒரு பெரும் அடி கொடுக்கப்பட்டது என்று கருதுகின்றனர். அக்பர் காலத்தில், ஜஹாங்கிர் மற்றும் ஷாஜகான் முகலாயப் பேரரசு அடிப்படையில் ஒரு மதச்சார்பற்ற அரசாக இருந்தது. அந்த மாபெரும் பேரரசர்கள் அனைவரும் முஸ்லிம்களுக்கும் முஸ்லிம் அல்லாதவர்களுமான உயர்ந்த இராணுவ மற்றும் அரசாங்க அலுவலகங்களின் கதவுகளைத் திறந்துவிட்டார்கள். அவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் ஜஜியா என்ற முறையானது திணிக்கப்பட்டது. அவர் அரியணைக்கு வந்த சில ஆண்டுகளுக்குள், ஒளரங்கசீப், ஜஜியா தேசக் கொள்கையை திசை திருப்பி இந்துக்களின் சிற்பக் கோயில்கள், சிலைகளை திணிப்பதன் மூலம் பேரரசின் மதச்சார்பற்ற தன்மையை முடிவுக்கு கொண்டு வந்து, இந்துக்களின் மீது புனித யாத்திரைக்காக அதிக வரியை சுமத்தினார். இந்த தீவிரமான சமயக் கொள்கையின் காரணமாக இந்துக்கள் முகலாயர்களிடமிருந்து விலகிச் சென்று விட்டனர். முகலாய இந்தியப் பேரரசு பிளவுபட்டு, உயர் வகுப்பினர், உயர் அதிகாரிகள் மதம் என்ற அடிப்படையில் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து விலகிச் சென்று விட்டனர். ஒளரங்கசீப்பின் வாரிசுகள் தமது மரபார்ந்த கொள்கையை கைவிடுவதன் மூலம் முகலாயப் பேரரசைப் பலப்படுத்திக்கொள்ள முயன்றாலும், அதை உயிர்ப்பிப்பதில் அவர்கள் வெற்றி பெறவில்லை.

(ii) சர்வாதிகாரம்: அவரது சந்தேகத்திற்கிடமான தன்மை காரணமாக ஒளரங்கசீப் மிகவும் கொடுங்கோல் ஆட்சியாளராக இருந்தார். முகலாயப் பேரரசின் ஸ்திரத்தன்மை, ஒற்றுமை ஆகியவை அவரது கடுமையான, கொடுங்கோல் ஆட்சியாக இருந்ததால் பெரும் பாதிப்பை சந்தித்தன. புகழ் பெற்ற வரலாற்றாளர் இர்வின் சொற்களில், இறுதியில் சிதைப்பதற்கு இராணுவ வலிமையை அடிப்படையாக கொண்ட முகலாயப் பேரரசுக்கு அது இன்றியமையாததாக இருந்தது. ஒளரங்கசீப் தனது ஆட்சியினை மேலும் வலுப்பெற செய்ய விரும்பினார். ஏனெனில் அவர் தனது தந்தையை நேசித்தார். தனது சகோதரர்கள் அனைவரையும் கொலை செய்தார். எனவே, அவரது மகன்கள் அதே முறையில் அவருடன் நடந்து கொள்ளக் கூடும் என்ற சந்தேகம் அவருக்கு எப்போதும் இருந்தது. அவருடைய அரசு அதிகாரிகள் எவரையும் அவர் நம்பவேயில்லை. தன் மகன்கள் கூட நம்பவில்லை. அவரது சந்தேகத்திற்கிடமான தன்மை, நிர்வாக மற்றும் இராணுவ அனுபவத்திலிருந்து தனது புதல்வர்களையும் எப்போதும் தள்ளி வைத்திருந்தது. அவரது வயதை முன்கூட்டியே கருதி அவரது அவநம்பிக்கை அதிகரித்தது. அவரது மகன்களில் யாரும் அவரது வாழ்நாளில் ஒரு திறமையான நிர்வாகியாக இருக்க முடியாது, எனவே, பேரரசின் சிதைவை அவர்களால் நிறுத்த முடியவில்லை.

(iii) ஒளரங்கசீப்பின் சீக்கியக் கொள்கை: சீக்கியர்களை நோக்கி நட்புடன் இருக்காமல் ஒளரங்கசீப் கடுமையாக நடந்து கொண்டார். சீக்கியர்களின் ஒன்பதாவது குருவை சிறையில் அடைத்து இஸ்லாமியத்திற்கு மாறிக்கொள்ள கட்டாயப்படுத்தினார். இணங்க மறுத்ததன் பேரில், அவர் கொலை செய்யப்பட்டார். அவர்களின் குரு படுகொலை செய்யப்பட்டதை அடுத்து, சீக்கியர்களின் அணுகுமுறை முகலாயர்களுக்கு

குறிப்புகள்

எதிராக மாறியது. குரு தேகபத்ரின் புதல்வரும், சீக்கியர்களின் பத்தாவது குருவான குருகோப் சிங், சீக்கியர்களை ராணுவ சக்தியாக ஒருங்கிணைத்தார். மேலும், குரு கோபிந்த் சிங்கின் இரண்டு மகன்களை உயிருடன் புதைத்து, இரண்டு பேரைக் கொன்றார். குரு கோபிந்த் சிங், தனது வாழ்நாள் முழுவதும் முகலாயப் பேரரசுக்கு எதிராகப் போராட போவதாக போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார். இப்போராட்டத்தின் காரணமாக முகலாயப் பேரரசு மகத்தான இராணுவ, நிதி இழப்பை அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது.

(iv) ஒளரங்கசீப்பின் டெக்கான் கொள்கை: அவர்களுடைய அண்ட் ஷியா மனப்பான்மையினால் ஈர்க்கப்பட்ட ஒளரங்கசீப், தக்காண கோல்குர்தியா மற்றும் பீஜாப்பூர் ஆகிய இரண்டு ஷியா அரசுகளை முழுமையாக முகலாயப் பேரரசுவுடன் இணைத்துக் கொள்ள முயன்றார். இரு அரசுகளை இணைத்துக் கொண்டு தனது ஏகாதிபத்தியத்தின் இலட்சியம் குறித்து அவர் திருப்தியடைந்திருக்கலாம். ஆனால், பின்னர் அது அவரது பயங்கரமான தவறு என்று நிரூபணமானது. இந்த இரு மாநிலங்களும் முகலாயர்களுக்கு எதிராக மராட்டியர்களுக்கு நிதி மற்றும் இராணுவ உதவிகளை அளித்தன. இவ்விரு அரசுகளை வலுவிழக்கச் செய்வதன் மூலம் மராட்டியர்களின் எழுச்சிக்கு மறைமுகமாக உதவினார். ஏனெனில் அந்த சமயத்தில் தக்காணத்தில் யாரும் இல்லை. தக்காணத்தில் இருந்த மூன்று பெரிய சக்திகளை வலுவிழக்க செய்ய ஒளரங்கசீப் தக்காணத்தில் 26 ஆண்டுகள் தங்கினார். இது ராஜபுத்திரர்கள், சீக்கியர்கள், மற்றும் ஜாட் இனங்களுக்கு வடக்கில் செழிக்க ஒரு வாய்ப்பை அளித்தது. தக்காணத்தில் இருந்த இடைவிடாத போர்கள் முகலாயப் பேரரசுக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. இதனால் பெரும் நிதிய, இராணுவ இழப்புகள், தொழில்துறைகள் மற்றும் விவசாயத்தைப் பெரிதும் பாதித்தது. முகலாய நிர்வாக குழுவின் சாம்ராஜ்யமானது, கோல்குர்தியா பீஜாப்பூர் மற்றும் கர்நாடகாவின் விரிவாக்கம் மூலம் முற்று புள்ளி வைத்தது. முகலாயப் பேரரசு மராட்டியர்களின் நேரடித் தாக்குதல்களுக்கு ஆளானது முகலாய அதிகாரிகள் வருவாயை உயர்த்துவது கடினமாக இருந்தது.

(v) ஒளரங்கசீப்பின் மராட்டிய கொள்கை: மராட்டியப் பேரரசின் உண்மைத் தன்மையை ஒளரங்கசீப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சிவாஜியுடன் நட்பை ஏற்படுத்த ஜெய் சிங்ஸ் ஆலோசனையை அவர் பெற்றார். சிவாஜியின் தலைமையின் கீழ் எழுந்த மராட்டிய அதிகாரத்துடன் நட்புறவை வளர்த்ததன் மூலம் முகலாயப் பேரரசை வலுப்படுத்தியிருக்கலாம். ஆனால், தனது ஆக்ரா நீதிமன்றத்தில் சிவாஜியை அவமதித்ததன் மூலம் அவர் தொலைநோக்கான பார்வை இல்லாததற்கான ஆதாரத்தை அளித்தார். சாம்பஹாஜி கொலையாளியை படுகொலை செய்வது அவரது மற்றொரு மோசமான தவறுகளில் ஒன்றாகும். இது எந்த திறமையான மராட்டிய தலைவரை அவரங்கசீப் ஒரு ஒப்பந்தத்தில் நுழைய முடியும் என்ற நிலையில் விட்டுவிட்டார். கோல்கொண்டா, பீஜாப்பூர் அவரை இணைத்துக் கொண்ட பிறகு மராட்டியர்கள் கருணைக்காக பிச்சை

குறிப்புகள்

எடுத்துக் கொண்டு, அவர்கள் விதித்த விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். ஆனால், அவர் மலை எலிகள், கொள்ளையர்கள் என்று கூறிச் செல்லும் மராட்டியர்கள் முகலாயப் பேரரசு சிதைவுற்றதில் ஒரு முக்கியமான காரணியை நிரூபித்துள்ளனர். கி.பி. 1703 ஓளரங்கசீப், மராட்டியர்களுடன் கிட்டத்தட்ட ஒரு உடன்பாட்டுக்கு நுழைந்திருந்தார். ஆனால் அவரது வாழ்க்கை முடியும் வரை அவர் சஹுஜி மற்றும் பிற மராட்டியத் தலைவர்களைப் பற்றி சந்தேகப்பட்டார். ஆகையால், முகலாயப் பேரரசை அவர்கள் பயங்கரமான தாக்குதல்களில் இருந்து காப்பாற்ற முடியவில்லை. அவர் மராத்தாக்களுக்கு மான்சாஸையும் ஒப்புக் கொண்டார், ஆனால் அவர் அவர்களுக்கு எந்த பொறுப்பையும் வழங்கவில்லை. ஓளரங்கசீப்பின் மராட்டியக் கொள்கையின் காரணமாகத்தான் மராட்டியர்கள் முகலாயப் பேரரசியல் அமைப்பின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக மாறவே முடியாது.

- (vi) ஓளரங்கசீப்பின் ராஜபுதன கொள்கை: ஜஸ்வந்த் சிங் இறந்த பிறகு மார்வார் நோக்கி ஓளரங்கசீப் ஆற்றிய கொள்கையையும் முகலாய சாம்ராஜ்ஜியத்தின் சிதைவையும் சரிவையும் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டது. அவரது முட்டாள்தனத்தால், அவர் முகலாய சாம்ராஜ்ஜியத்தை பிரிக்கக் கூடிய மார்வார் போட்டியாளர்களின் இருவரையும் அவர் விரட்டியடித்தார். ஓளரங்கசீப்பின் இந்த நடவடிக்கையானது மேவார் ஆட்சியாளரைக் கோப்படுத்தியதுமட்டுமல்லாமல், உள் விஷயங்களில் முகலாய தலையீட்டை ராஜபுத்திரர்கள் விரும்பவில்லை. அவரது தவறான ராஜபுத்திர கொள்கையால் முகலாயப் பேரரசு மார்வார் மற்றும் மேவார் ஆகியோருடன் ஒரு நீண்ட போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார். அது முகலாயப் பேரரசுக்கு ஒரு நிதி மற்றும் இராணுவ அடி கொடுத்து, அத்துடன் அதன் பெருமைக்கு ஒரு பேரிழப்பையும் கொடுத்தது. அக்பரால் தொடர்ந்து ராஜபுத்திரர்கள் மீது ஒரு நட்பு மனப்பான்மையை ஓளரங்கசீப் கடைபிடித்திருந்தால், தக்காணத்தில் பெரிய எண்ணிக்கையில் ராஜபுத்திரர்களை நியமித்திருக்க முடியும், மராட்டியர்களுக்கு எதிராக இன்னும் வெற்றிகரமான போராட்டம் நடத்தப்படலாம் என்று பல வரலாற்றாளர்கள் கருதுகின்றனர். ஓளரங்கசீப்பின் மரணத்திற்குப் பிறகு, முகலாயப் பேரரசைக் காப்பாற்ற ராஜபுத்திரர்களுக்கு விரோதக் கொள்கையை அவரது வாரிசுகள் கொடுத்தபோது, ராஜபுத்திரர்களின் பிரச்சினை முடிவுக்கு வந்தது.

12.4.1 முகலாய பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமான அரசியல், நிர்வாக, நிதிக் காரணிகள்

இந்தப் பிரிவில் முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு காரணமான அரசியல், நிர்வாக, நிதி காரணிகள் பற்றி விவாதிப்போம்:

- (i) தொடர்ச்சியான ஒரு சட்ட விதிமுறை இல்லாமை: முகலாய பேரரசு எந்தவொரு திட்டவட்டமான சட்டத்தையும் முடிக்க எந்த முயற்சியையும் மேற்கொள்ளவில்லை. எனவே, பொதுவாக முகலாயப் பேரரசர் தமது வாழ்நாளில் கிளர்ச்சியாளர்களை கூட கலகம்

செய்ய வேண்டியிருந்தது. ஹீமாயூன் அவரது சகோதரர்களின் விரோதத்தைக் கண்டார், அக்பர் சலிமின் கிளர்ச்சி, ஜஹாங்கிர் தனது மகன்களின் கிளர்ச்சியை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இதேபோல், அவரங்கசீப்பின் மரணத்திற்குப் பின் அவரது மகன்கள் வெற்றிக்கு அடுத்தபடியாக போரிட்டனர். இது போன்ற போராட்டம் முகலாயப் பேரரசின் மத்தியில் ஒழுக்கத்தை ஊக்குவித்தது. அதன் பெருமை துன்பத்திற்கு உள்ளாகியுள்ளது.

- (ii) அவரங்கசீப்பின் செயல்திறமிக் கோர் : அவரங்கசீப்பின் மரணத்திற்கு பிறகு, 65 ஆண்டுகள் பழமையான பகதூர்ஷா அரியணை ஏறிய பின்னர், தனது ராஜபுத்திரக் கொள்கையின் காரணமாக கடுமையான எதிர்ப்பை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதனால், ராஜபுத்திர எதிர்ப்பு கொள்கையை பின்பற்றி, அவர்களுடன் ஒரு உடன்பாட்டுக்குள் நுழைந்தார். ஆனால் இந்த ஒப்பந்தம் தாராளமான ஒன்று அல்ல. ராஜபுத்திரர்களுக்கு உயர்ந்த மன்சாப் எதையும் அவர் கொடுக்கவில்லை. மராத்திய தலைவருக்கு அவர் மேலோட்டமான நட்பை மட்டுமே எடுத்துக்கொண்டார். தக்காணத்தில் சர்தேஷ்முகி அவர்களுக்கு உரிமை கொடுத்தான். ஆனால், அவர்களுக்கு செளத் என்ற உரிமையை வழங்கவில்லை. எனவே, அவர்களை முழுமையாக திருப்திபடுத்த முடியவில்லை. சாகுவை சரியான தலைவர் என்று அவர் அறியவில்லை. மராட்டியத்தில் உள்நாட்டுப் போர் தொடர்ந்தது. தக்காணத்தில் தொடர்ந்து சீர்குலைவு நிலவியது. குரு கோபிந்த் சிங்கின் மரணத்தின் பின்னர், சீக்கிய தலைவரான பண்டா பஹதூரை நோக்கி கடுமையான கொள்கை ஒன்றை மேற்கொண்டதன் மூலம் மற்றொரு கடுமையான தவறை அவர் செய்தார். முகலாயப் பேரரசுக்கு எதிரான தங்கள் போராட்டத்தை சீக்கியர்கள் தொடர்ந்து பெரும் நஷ்டத்தை துன்புறுத்த செய்தார்கள். பகதூர்ஷா பேரரசின் நிதி நிலைமை மேலும் மோசமடைந்து ஜாகிரை அமிர்ஸ் மகிழ்ச்சியுடன் வழங்குவதற்கும், அதிகாரிகள் சிந்திக்காமலேயே பதவி உயர்வு வழங்குவதன் மூலமாகவும் விநியோகித்தது. அடுத்தடுத்து வந்த போரில், பகதூர்ஷாவின் மரணமும் திறமையற்ற ஜஹாந்தர் ஷாவும் வெற்றி பெற்றனர். அவர் தனது அமைச்சரான ஸுல்பிகார் அலி கான் இன் கைப்பாவையாக ஆனார். மற்ற மதப்பிரிவுகள் மீது நட்பு கொள்கையைக் கடைப்பிடித்த அவர், பண்டா பகதூர் மற்றும் சீக்கியர் மீது பழைய அடக்குமுறை கொள்கையை தொடர்ந்தார். விவசாயத்துக்கும் வருவாய்க்கும் இசரெடரி கொள்கையை புதுப்பிப்பதன் மூலம் விவசாயிகளின் துன்புறுத்தலை அவர் ஊக்குவித்தார். தனது சக்திவாய்ந்த அமைச்சரின் பிடியிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்வதற்காக, அவரை நேரடியாக விடுதலை செய்வதற்கு பதிலாக, அவருக்கு எதிரான சதிச்செயலிகளில் ஈடுபடுவதிலுள்ள கொள்கையை அவர் ஏற்றுக் கொண்டார். அவரது இந்தக் கொள்கை முகலாயப் பேரரசின் கல்லறையை தோண்டுவது போலத்தான் இருக்கும். அவரது மரணத்திற்குப்பிறகு, அவரது வாரிசான .பருக்ஷியா சையட் சகோதரர்கள், அப்துல்லா கான் மற்றும் ஹீசைன் அலி கான் ஆகியோரின் கைகளில் வெறும் பொம்மையாகவே இருந்தார். வளர்ந்து வரும் செல்வாக்கின் காரணமாக, அம்பர்களின் சக்திவாய்ந்த கும்பல்கள் அவர்களுக்கு

குறிப்புகள்

எதிராக சூழ்ச்சியை ஆரம்பித்து, நீதிமன்றம், கட்சிகள் மற்றும் அரசியலின் களமாக மாறியது. அவருக்குப் பிறகு முகமது ஷா சக்ரவர்த்தியாக மாறினார். ஆனால், அவர் தனது ஆட்சிக் காலத்தின் முற்பகுதி ஆண்டுகளில் முகலாயப் பேரரசுக்கு ஒரு புதிய திசையைக் கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால் அவர் பெரும்பாலான நேரத்தை வெறும் ஆடம்பரமாக செலவழித்தார். வங்காளம், ஹைதராபாத், ஒளத் மற்றும் பஞ்சாப் ஆட்சியாளர்கள் சுதந்திரம் அடைந்தனர், முகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் சீரழிவு முடுக்கி விட்டது.

- (iii) அமிர், குழுக்கள் மற்றும் சுயநலம் ஆகியவற்றின் ஒழுங்கற்ற சரிவு: சுயநலம் மற்றும் சீரழிந்த பிரபுக்கள் முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு பங்களித்தனர். அவரங்கசீப்பின் மேன்மையின் குணாம்சம் தொடர்ந்து வீழ்ச்சியுற்றது. அவர்கள் இன்பம் அன்பு, ஆடம்பரமான அன்பு மற்றும் செலவு-சிக்கனமாக ஆனார்கள். அவர்களது சுயநலமும், பேரரசின் மீது விசுவாசம் இல்லாததும் நிர்வாகத்திலும், பரஸ்பர அதிருப்தியினதும் ஊழலுக்கு இட்டுச் சென்றன. அவர்களின் வருமானம், செல்வாக்கு மற்றும் கௌரவத்தை அதிகரிக்க அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் எதிராக, சக்ரவர்த்திக்கு எதிராகவும் இருந்தனர். அவர்களுடைய பரஸ்பர சச்சரவுகள் பேரரசைப் சக்தியற்றதாக ஆக்கவில்லை. எனவே அந்நியப் படையெடுப்பாளர்களுக்கு அது ஒரு சுலபமான இரையாகி விட்டது.
- (iv) ஜாகிரஸின் நெருக்கடி: முகலாய பேரரசு வீழ்ச்சியின் காரணங்களில் ஒன்று அமிர்ஸின் அதிக எண்ணிக்கையில் இருந்தது தான். அவற்றின் செலவினங்களின் உயர்வு, ஜாகிரஸிக்கு தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு, ஜாகிரஸ்களிடமிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தில் வீழ்ச்சி ஏற்படும். பிரபுக்கள் தங்கள் ஜாகிரஸ்களிடமிருந்து அதிகபட்ச வருமானத்தை ஈட்ட முயற்சி செய்யத் தொடங்கினர். இதனால் விவசாயிகள் மீதான சுமை அதிகரித்தது. இது முகலாயப் பேரரசின் செல்வாக்கைப் பாதித்தது. ஜகிரி முறையின் நெருக்கடியைப் பெறுவதற்காக அவர்கள் கால்சா நிலத்தை மீண்டும் கூறத் தொடங்கினர். இது மத்திய அரசின் நிதி நெருக்கடியை தகர்ப்பு செய்தது. ஜாகிரஸின் மிருகத்தனமான காரணமாக, பிரபுக்கள் தங்கள் இராணுவத்தை குறைத்தனர் (இதனால் அவர்கள் தங்கள் பொருளாதார சூழ்வை இழக்க நேரிட்டனர்), இது முகலாயப் பேரரசின் இராணுவ வலிமையின் பலவீனத்திற்கு வழிவகுத்தது.
- (v) அரசு கருவூலத்தில் மோசமான நிதி நிலைமை: முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்களில் ஒன்று அதன் மோசமான நிதிய நிலைப்பாடும் ஆகும். பல காரணிகளின் விளைவாக அது மோசமடைந்தது. பகதூர்ஷா ஜாகிரஸ் கண்ணை மூடிக்கொண்டு, எந்த வித பகுத்தறிவும் இல்லாமல் அதிகாரிகளை ஊக்குவித்த நிலையில், ஜஸியா , யாத்திரை வரிகளை ஒழித்து, மராட்டியர்களுக்கு சர்தேஷ்முகி என்ற உரிமையை வழங்கினார். மேலும், செளத் என்ற அந்த உரிமையை மராட்டியர்களுக்கு பிரித்துத் தந்தார். நாதிரஷா மீதான படையெடுப்பும், தளர்வான நிர்வாகக் கட்டுப்பாடும் காரணமாக இது மேலும் மோசமடைந்தது. நிதி நிலைமை மோசமடைந்துவருகையில், முகலாயப் பேரரசர் தனது மக்களின் குறைந்தபட்ச தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியாமல் போனது.

குறிப்புகள்

விவசாயிகளின் நிலைமைகள் நாளுக்கு நாள் மோசமடைந்தன. விவசாயம், வணிகம், தொழிற்சாலைகள் வளர்ச்சியில் அரசு கவனம் செலுத்தவில்லை.

(vi) இராணுவ பலவீனம்: அவுங்காசிற்சுப் பிறகு, முகலாய இராணுவத்தில் ஒரு தொடர்ச்சியான ஒழுங்கமைப்பும், சண்டை சச்சரவில் வீழ்ச்சியும் ஏற்பட்டது. பண வரவு அதிகம் என்பதால், பெரிய அளவில் ராணுவத்தை வைத்துக் கொள்ள முடியாமல் போனது. முகலாயப் பேரரசர்கள் பல மாதங்களாக தங்கள் ராணுவத்துக்கும் இராணுவ அதிகாரிகளுக்கும் சம்பளம் கொடுக்க முடியவில்லை. இராணுவத்தில் பெரும்பான்மையினர் எப்போதும் திருப்தியடையாத கூலிப்படையினர் மற்றும் அவர்கள் கிளர்ச்சியில் எழுச்சிக்கு மிகவும் எளிதாக இருந்தனர். ஓளரங்கசீப்பின் காலத்தில், அவருக்குப் பின்னரும் கடற்படையின் முக்கியத்துவத்தை கவனத்தில் கொள்ளவில்லை. முகலாயர்கள் முதலில் விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப மற்றும் புதிய இராணுவ கண்டுபிடிப்புகளுக்கு கவனம் கொடுக்கவில்லை. பின்னர் பலவீனமான முகலாய இராணுவம் வெளிநாட்டு படையெடுப்பாளர்களையும் ஐரோப்பிய கடற்படையையும் சந்திக்க முடியவில்லை.

அந்நியப் படையெடுப்பாளர்கள்

முகலாயப் பேரரசுக்கு ஏற்பட்ட இறுதி அடி, தொடர்ந்து அந்நியப் படையெடுப்புகளால் கொடுக்கப்பட்டது. கி.பி. 1730 ல் பாரசீக சக்கரவர்த்தியாக இருந்த நாடர் ஷா கேரளாவில் முகலாயப் படையை கடுமையாகத் தோற்கடித்தார். டெல்லியில் நடந்த படுகொலை சம்பவத்தில், செல்வம் களவுபட்டு பெண்கள் பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப்பட்டனர். முகலாய பேரரசரும் அவரது இராணுவமும் அவரை தடுக்க முடியவில்லை. 1761 கி.பி. இல் அகமது ஷா அபாடுஅலி முகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் பாதுகாவலரை தோற்கடித்தார். பாணிபட் முன்றாவது போரில் மராத்தியர்கள் மோசமாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்த அந்நியப் படையெடுப்புகளின் காரணமாக முகலாய சாம்ராஜ்யம் அசுத்தமானது. வட இந்தியாவிலும் வணிகம் மற்றும் தொழில்கள் ஸ்தம்பித்து விட்டன. ஏற்கனவே கடந்த காலத்தை சுவாசித்துக் கொண்டிருந்த முகலாயப் பேரரசுக்கு, ஷா ஆலம் காலத்தில், கி.பி. 1764 அன்று புக்சூர் போரில் மற்றொரு அடி ஏற்பட்டது. படிப்படியாக, முகலாயப் பேரரசின் செயற்களம் சுருங்கியது மற்றும் கிழக்கு இந்திய நிறுவனம் அதிகரித்தது. 1803 ல் தில்லி ஆங்கிலேய ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் வந்தது. முகலாயப் பேரரசர் வெறும் கைதியாக மட்டுமே இருந்தார். 1857 வரை அவர்கள் தொடர்ந்து அப்படித்தான் இருந்தார்கள். முகலாயப் பேரரசர் பகதூர் ஷா ஜி.பர், 1862 ல் ரங்கூனில் வெறும் கைதியாக, ஆங்கிலேய கைதியாக மரணமடைய வேண்டியிருந்தது. அந்த சம்பிரதாய முகலாயப் பேரரசு கூட ஒரு இறுதி முடிவுக்கு வந்தது.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

6. முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்த ஏதாவது ஒரு காரணத்தை விவரி.
7. முகலாயப் பேரரசின் மதச்சார்பற்ற தன்மையை ஓளரங்கசீப் எவ்வாறு முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தார்?

12.5 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

சமயக் கொள்கை மற்றும்
முகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சி

1. தீன்-இ-இலாஹியின் முக்கியக் கொள்கைகள் பின்வருமாறு:
 - (a) தாராளவாதமும் நன்மையும்
 - (b) உலக ஆசைகளிலிருந்து விலகுதல்
 - (c) தீய செயல்களுக்கு மன்னிப்பு கேட்பது
 - (d) மென்மையான குரல், மென்மையான சொற்கள், அனைவருக்கும் இன்பம் தரும் உரைகள் வழங்குதல்
 - (e) தொடர்பில் உள்ள அனைவரையும் நல்ல முறையில் நடத்துதல்
 - (f) கடவுளின் அன்பில் ஆன்மாவை அர்ப்பணித்தல்
2. அக்பர் தௌஹித்-இ-இலாஹி என்ற நோக்கத்தைத், பல்வேறு பிரிவுகளுக்கிடையே இணக்கத்தையும் அமைதியையும் கொண்டு வருவதற்காக தொடங்கினார். உலகளாவிய சகிப்புத்தன்மையின் கோட்பாடுகளில் அவர் மிகவும் தாராளவாத நிபுணர் ஆவார்.
3. ஹிந்துஸ்தான் வடிவமான தார்-உல்-ஹார்ப் என்பதை தார்-உல்-இஸ்லாம் என மாற்ற, ஓளரங்கசீப் இரண்டு விதமான நடவடிக்கைகளை கையாண்டார். முதலாவதாக, இஸ்லாம் மற்றும் இரண்டாவது, முஸ்லீம் அல்லாதவர்கள் மற்றும் சன்னி அல்லாதவர்களுக்கு எதிரானவை ஆகும்.
4. ஓளரங்கசீப் நௌரோஸ் மீது கட்டுப்பாடுகளை வைத்தார். ஏனெனில் அது பாரிஸின் ஒரு பண்டிகையாக இருந்தது, அது ஈரானின் ஷியாக்களின் ஆதரவைக் கொண்டிருந்தது.
5. ஓளரங்கசீப்பின் மதக் கொள்கை முக்கிய விளைவாக இந்துக்கள் மற்றும் இஸ்லாமியர்களிடையே கசப்புணர்வை அதிகரித்தது. அது அக்பரால் தொல்லைக்கு உள்ளான தேசிய அரசின் தன்மைக்கு இட்டுச் சென்றது.
6. முகலாயப் பேரரசு வீழ்ச்சிக்கான காரணங்களில் ஒன்று, பெருகிய அமீர்களின் எண்ணிக்கை ஆகும். அவற்றின் செலவினங்களில் உயர்வு, ஜாகிற்கு தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு, ஜாகிற்களிடமிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தில் வீழ்ச்சி ஏற்படும்.
7. முகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் மதச்சார்பற்ற தன்மையை அவரங்கசீப் முடிவுக்கு கொண்டு வந்தார். ஜசியாவைத் திணித்து, கோயில்களையும் சிலைகளையும் அழித்து, இந்துக்களின் மீது புனித யாத்திரை வரிகளையும் விதித்தார். இந்த வெறிகொண்ட சமயக் கொள்கையின் காரணமாக இந்துக்கள் முகலாயர்களிடமிருந்து விலகிச் சென்று விட்டனர்.

குறிப்புகள்

12.6 சுருக்கம்

- பல்வேறு மதங்களின் தலைவர்கள், அவர்களது கற்றல் படைப்புகளை வாசிப்பது, இஸ்லாமிய புனிதர்கள் மற்றும் யோகிகள் சந்திப்பு ஆகியவை படிப்படியாக அக்பரை உறுதிப்படுத்தியது, மத மற்றும்

சுயகற்பித்தல் பொருள் 267

குறிப்புகள்

சமய கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தபோதிலும், அனைத்து மதங்களும் சர்ச்சையின் வெப்பநிலையில் மறைந்திருந்த பல நல்ல புள்ளிகளைக் கொண்டிருந்தன.

- அதன்படி அக்பர், இந்த முக்கியமான மதங்கள் அனைத்திலும் ஒரு தொகுப்பைக் கொண்டு வர முயற்சி செய்தார் மேலும் இது டின்-இ-இலாஹி அல்லது தஹைத்-இ-இலாஹி (தெய்வீக ஒலிக்கோசிசம்) பாணியிலானது.
- ஒரு புகழ்பெற்ற வரலாற்றாசிரியர் எஸ். எம். ஜாஃபர் கூற்றுப்படி, 'தெய்வீக நம்பிக்கை' தொலைதூர விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. இது இந்தியாவில் இஸ்லாமிய ஆட்சியின் தன்மையை முற்றிலும் மாற்றியது.
- அக்பர் தெளஹித்-இ-இலாஹி என்ற நோக்கத்தை பல்வேறு பிரிவுகளுக்கிடையே இணக்கத்தையும் அமைதியையும் கொண்டு வருவதற்காக தொடங்கினார். உலகளாவிய சகிப்புத்தன்மையின் கோட்பாடுகளில் அவர் மிகவும் தாராளவாத நிபுணர் ஆவார்.
- மத்திய கால இந்தியாவில் இருந்த மக்களின் சமய வாழ்க்கை, முற்பட்ட மத்தியகால காலத்தில் இருந்தது போலவே குறைவாக இருந்தது.
- அக்பர் தன்னை மிகவும் மதச்சார்பற்ற ஆட்சியாளர் என்று நிரூபிக்க முடியும். ஆரம்பத்தில் இஸ்லாமியம் மற்றும் தெய்வீக இருப்பிலும் அவருக்கு வலுவான நம்பிக்கை இருந்தது.
- கி.பி. 1575 க்குப் பிறகு அக்பர் பத்தேப்பூர் சிக்ரியில் உள்ள இபத்கான மற்றும் கி.பி. 1582 வரை மிகுந்த ஆர்வத்துடன் பார்வையிட்டனர்.
- அக்பர் படிப்படியாக இஸ்லாமியத்திலிருந்து விலகி ஒரு புதிய மதத்தை அமைத்தார். இந்து மதம், கிறித்துவம், ஸோரோஸ்டிரியனிசம் போன்ற பல சமயங்களை தோற்றுவித்தார்.
- ஷாஜஹான் காலத்தில் முகலாய நீதிமன்றம் அக்பர், ஜஹாங்கீர் காலத்தில் இருந்தது போல் தாராளமாக இருக்கவில்லை.
- கடந்த முகலாயப் பேரரசர் ஒளரங்கசீப் சன்னி ஆட்சியாளராக இருந்தார். ரோசா மற்றும் நமாஸ், மது அருந்தாமல் உயிரை கொடுத்து, அவருடைய காலத்தில் ஒரு பெரும் பகுதியை பிரார்த்தனையில் செலவழித்தார்.
- பெரிய முகலாயப் பேரரசு, அதன் காலத்தின் மற்ற பேரரசுகள் மீது மிகவும் விரிவாகவும் வலிமையாகவும் இருந்தது. அவர்கள் அதை எளிதில் கண்டு பொறாமைப்படலாம்.
- முகலாயப் பேரரசின் சிதைவின் செயல்முறை ஒளரங்கசீப் காலத்தில் தொடங்கி விட்டது. அவரது பல தவறான கொள்கைகள் சக்திவாய்ந்த, பெருமைமிகு சாம்ராஜ்யத்தின் வீழ்ச்சிக்கு காரணமாக அமைந்தது.
- அவரது சந்தேகத்திற்கிடமான தன்மை காரணமாக ஒளரங்கசீப் மிகவும் கடுமையாக இருந்தார். முகலாயப் பேரரசின் ஸ்திரத்தன்மை, ஒற்றுமை ஆகியவை அவரது கடுமையான, கொடுங்கோல் ஆட்சியாக இருந்ததால் பெரும் பாதிப்பை சந்தித்தன.

- முகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் வீழ்ச்சியின் காரணங்கள் அமிர்ஸின் அதிக எண்ணிக்கையில் இருந்தது. ஜாகிரஸின் பற்றாக்குறை மற்றும் வருமானத்தில் வீழ்ச்சியடைது அவர்களின் செலவில் அதிகரிக்கிறது.
- ஓளவரங்கசீப் முகலாய இராணுவத்தில் ஒரு தொடர்ச்சியான ஒழுங்கீனம் மற்றும் அவர்களின் சண்டை சச்சரவுகளில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது.
- முகலாயப் பேரரசின் இறுதி அடியாக தொடர்ச்சியான வெளிநாட்டு படையெடுப்புகள் வழங்கப்பட்டன. கி.பி. 1730 இல், நாடார் ஷா என்ற பாரசீக பேரரசர் கேரளாவில் முகலாய இராணுவத்தை கடுமையாக தோற்கடித்தார்.

குறிப்புகள்

12.7 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- தனித்தன்மை: உலகத்தை உருவாக்கிய ஒரே ஒரு கடவுள் இருப்பதை நம்புவது உலகில் சக்தி வாய்ந்ததும், தலையிடுவதும் ஆகும்.
- நிபாக்: இது ஒரு குறிப்பிட்ட மத குழுவை பின்பற்றாத ஒரு பாதையை குறிக்கிறது.
- பாரசீக சமயம்: இது ஒரு வகை மதத்தை குறிக்கிறது, இது நன்மை தீமையின் மண்டலம் மற்றும் தீமையின் இறுதி அழிவை முன்னறிவிக்கும் மையமாக உள்ளது.

12.8 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. ஷாஜகானின் காலத்தில் முகலாய நீதிமன்றம் தாராளமல்லாதது ஏன்?
2. தீன்-இ-இலாஹி என்பதன் முக்கியக் கோட்பாடுகள் யாவை?
3. முகலாயப் பரம்பரையின் ஆட்சியாளராக அக்பர் ஏன் கருதப்படுகிறார்?
4. இஸ்லாமியம் அல்லாதவர்களுக்கு ஓளரங்கசீப் பின்பற்றிய நடவடிக்கைகள் யாவை?

நெடு விடை வினாக்கள்

1. முகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் காலத்தில் தின்-இ-இலாஹியின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. அக்பரின் தாராளவாத மதக் கொள்கையை விரிவாக விளக்குங்கள்.
3. ஓளரங்கசீப் ஏன் முக்கிய சன்னி ஆட்சியாளராக கருதப்படுகிறார்? விரிவாக விவாதிக்கவும்.
4. ஓளரங்கசீப்பின் மதக் கொள்கையின் விளைவுகளை ஆராய்ந்து பாருங்கள்.
5. முகலாய சாம்ராஜ்யத்தின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்த காரணங்கள் பற்றி விவாதிக்கவும்.

12.9 மேலும் படிக்க

குறிப்புகள்

மஜூம்தார், ரமேஷ் சந்தியார், காளிகிங்கர். 1949. இந்தியாவின் முன்னேறிய வரலாறு. புதுடில்லி: மக்மில்லன்.

புருக், பெர்சி. 2013. இந்தியக் கட்டிடக்கலை (இஸ்லாமிய காலம்). புதுடில்லி: படித்த புத்தகங்கள் லிமிடெட்.

லுனியா, நாதூராம் ப்ருன்வரர்லால். 1996. இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் பரிணாமம்: ஆரம்பகால காலத்திலிருந்து நிகழ்காலம் வரை. ஆக்ரா: லட்சுமி நாராயண் அகர்வால்.

சத்தியநாதர், R. 1961. இந்தியாவின் அரசியல், பண்பாட்டு வரலாறு. சென்னை: எஸ். விஸ்வநாதன்.

சர்க்கார், ஜகதநாத். 1992. சிவாஜியும் அவர் காலங்களும். ஹைதராபாத்: ஓர்நிலை பிளாக்ஸ்வான்.

பிரசாத், இஷ்வாரி. 2016. இந்தியாவில் முஸ்லிம் ஆட்சியின் குறுகிய வரலாறு: ஔரங்கசீப் மறைவுக்கு இஸ்லாத்தை வென்றதில் இருந்து. புதுடில்லி: அபிஜீத் பப்ளிகேஷன்ஸ்.

R, S ஷர்மா. 1999. இந்தியாவில் முகலாயப் பேரரசு: ஒரு திட்டமிட்ட ஆய்வு. புதுதில்லி: அட்லான்டிக் பதிப்பக & விநியோகிப்பவர்.

அலகு 13 சிவாஜியின் ஆட்சியில் இந்து ஆட்சியை புதுப்பித்தல்

சிவாஜியின் ஆட்சியில் இந்து
ஆட்சியை புதுப்பித்தல்

அமைப்பு

- 13.0 முன்னுரை
- 13.1 நோக்கங்கள்
- 13.2 சிவாஜியின் கீழ் மராட்டியர்கள் ஆட்சி
- 13.3 முகலாயர்களுடன் தொடர்பு மற்றும் அதன் தாக்கம்
 - 13.3.1 சிவாஜி அரியணை ஏறியது (கி.பி. 1674)
- 13.4 மராட்டிய ஆட்சியின் போது நிர்வாகம் மற்றும் சமூக பொருளாதார நிலை
- 13.5 சிவாஜி மரபில் பின் தொடர்வோர்
- 13.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 13.7 சுருக்கம்
- 13.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 13.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 13.10 மேலும் படிக்க

குறிப்புகள்

13.0 முன்னுரை

17, 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் முக்கியப் பகுதிகளில் மராட்டியப் பேரரசு மேலாதிக்கம் செலுத்தியது. சிவாஜி தனது திறமைகளைக் கொண்டு பேரரசின் அடித்தளத்தை வலுப்படுத்தினார். பேஷ்வா பஜிராவ் II சாகும் வரை, 1818 வரை ஆட்சி புரிந்தார். மராட்டியர்கள் தங்கள் வீரத்திற்கு ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டனர். இந்தியாவில் முகலாய ஆட்சியின் முடிவுக்காக அவர்கள் பொறுப்பேற்றார்கள்.

ஆதில் ஷாஹி வம்சத்துக்கு எதிராக சிவாஜி கிளர்ச்சி செய்த பிறகு மராட்டிய சாம்ராஜ்யத்தின் வேகத்தை அதிகரித்தது, மற்றும் அவரது தலைநகரமாக ராய்க்காட்டில் ஒரு ராஜ்யத்தை உருவாக்கினார் . முகலாய மராட்டியர்போரின் போது ,மராட்டியர்களால் அவர்களின் எல்லைகளை வலுப்படுத்த முடிந்தது. இதனால் இந்திய துணைக் கண்டத்தின் பெரும்பகுதி கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது.

இந்த அலகில், மராட்டியர்களின் பங்களிப்பை வலுப்படுத்த சிவாஜி பின்பற்றிய விபூகங்கள், முகலாயர்கள் மற்றும் பிற முக்கிய ஆட்சியாளர்களுடன் அவரது உறவுகள் மற்றும் உடன்படிக்கைகள் விவாதிக்கப்பட்டன. சிவாஜியின் நிர்வாக மற்றும் சமூக-பொருளாதார கட்டமைப்புகள் சிறப்பித்துக் காட்டப்படுகின்றன. சிவாஜிக்குப் பின்னால் வந்தவர்கள் கடைப்பிடிக்கும் உத்திகள் குறித்தும் அவர்களின் தோல்விகளைப் பற்றி ஒரு பார்வை இந்த அலகில் விவாதிக்கப்படும்.

13.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- மராட்டியப் பேரரசின் கீழ் சிவாஜியின் சாதனைகளை விவாதிக்க முடியும்.
- முகலாயர்களுடன் மராட்டியர்களின் உறவுகள் பற்றி ஆராய முடியும்.
- சிவாஜியின் ஆட்சியில் நிர்வாக கட்டமைப்பை விளக்க முடியும்.
- சிவாஜி மற்றும் அவர்களின் சாதனைகளை பின்பற்றுபவர்களை அடையாளம் காணமுடியும்.

13.2 சிவாஜியின் கீழ் மராட்டியர்களின் ஆட்சி

ஷிவநெறியில் உள்ள மலைவாழ் கோட்டையில் கி.மு. 1627 ஆண்டு ஏப்ரல் 20 ஆம் தேதி ஷாஜி போன்ஸ்லேயின் மனைவி ஜிஜாபிக்கு சிவாஜி பிறந்தார். சிவாஜியின் தந்தை, பீஜப்பூர் சுல்தான் அவர்களின் நீதிமன்றத்தில் உயர் ராணுவ அதிகாரியாக இருந்தவர், சக்திவாய்ந்த மராட்டிய தலைவர் ஆவார். அவரது தாய் ஜிஜாபாய் ஒரு புத்திசாலி மற்றும் உயர்ந்த லட்சியங்களை கொண்ட ஒரு மத பெண்மணியாக இருந்தார். இவர் தேவகிரி என்னும் பண்டைய சத்திரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் ஆவார். சிவாஜியின் தந்தை ஷாஜி, சிவாஜியின் மாற்றுதாயாருடன் கர்நாடகாவில் வசித்துவந்தார். சிவாஜி தனது தாயுடன் பூனாவில் உள்ள தனது தந்தையின் ஜாகீரில் வாழ்ந்தார். சிவாஜி தனது தாத்தா தாதாஜி கொண்டேவினால் வளர்க்கப்பட்டார். அஹமத் நகரில் , கோண்டேவ் உயர் பதவியில் இருந்தார். சிவாஜி அவரது தாயார் மற்றும் பாதுகாவலரான தத்தாஜி காண்டேவ் ஆகியோரால் கவர்ந்து ஈர்க்கப்பட்டார். ஜிஜாபாய் சிவாஜிக்கு, ராமாயண மற்றும் மகாபாரதக் கதைகளை கூறுவது வழக்கம். இயல்பாகவே, அந்த துணிவான மக்களின் புராணக் கதைகள் சிவாஜியின் குணம் மற்றும் ஆளுமையின் மீது ஒரு ஆரோக்கியமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆயுதம், குதிரை சவாரி, மல்யுத்தம், வேட்டையாடுதல், வழக்கமான ஆய்வுகள் , நீச்சல் ஆகியவற்றில் சிவாஜியை தத்தாஜி காண்டேவ் சிறந்தவராக ஆக்கினார். தனது நிர்வாகப் பணிகளைச் செய்யும்போது சிவாஜியை தன்னுடன் வைத்திருந்தார். நிர்வாகத்தில் அமைதியை நிலைநாட்டுவதில் சிவாஜிக்கு நல்ல அனுபவத்தை அளித்தது. கி.பி. 1640 ல் சிவாஜி சைபாயை மணந்தார். இந்த ஆண்டு முதல் சிவாஜி தனது ராணுவ சாதனைகளை நிகழ்த்தி வந்தார்.

முதலில் சிவாஜி தனது ஜாகிரில் சுற்றுப் பயணம் செய்து மக்களுடன் கலந்து கொண்டார். மாவால் இளைஞர்களுடன் நட்பை ஏற்படுத்தி அவர்களுடன் சுற்றுப்பயணம் செய்து வேட்டையாடினார். அவரது ஜாகிரில் மற்ற நிலங்களை கட்டாயப்படுத்தி ஆக்கிரமிப்பு செய்யும் நடைமுறையை ஒரு முடிவுக்கு கொண்டு வந்தார். விவசாயத்தை ஊக்குவித்த அவர், சமூக விரோத சக்திகளை ஒடுக்குவதன் மூலம் பொது மக்களுக்கு நீதி வழங்கினார். அவர் நியாயத்தை வழங்குவதன் மூலம் அவருடைய குடிமக்களிடம் பாராட்டைப் பெற்றார். அவர் அண்டை கோட்டைகளை வென்றார். 1645–1647 ஆண்டுகளுக்கு இடையில் புனா, கொங்கன் மற்றும் டோரனுக்கு அருகே ராஜ்கார் கோட்டைகளை வென்றதன் மூலம் அவர் தனது வீரத்திற்கான ஒரு ஆதாரத்தை அளித்தார்.

அப்போது அவர் 18 வயதாக இருந்தார். கி.பி. 1647 இல் தாதாஜ் காண்டேவ் இறந்தார், சிவாஜி தனது ஜாகிரில் சுயேச்சை ஆட்சியாளரானார். சிவாஜியால் கைப்பற்றப்பட்ட அனைத்து கோட்டங்களும் பிஜப்பூர் பிரதேசத்தில் விழுந்ததால், பீஜாப்பூர் சுல்தான் தனது தந்தை ஷாஜிவை சிறையில் அடைத்ததால் சிவாஜி மீது அழுத்தத்தை செலுத்த முடிந்தது. சிவாஜி, டெக்கான் முகலாய ஆளுநருடன் பேச்சு வார்த்தையில் நுழைந்தார். பீஜாப்பூர் சுல்தானிடமிருந்து தந்தையை விடுவித்தார். முகலாயப் பேரரசர் ஷாஜஹான் என்பவரை விடுவித்ததன் மூலம் அவர் தந்தையை விடுதலை செய்ய முடிந்தது . சிவாஜி தனது வெற்றிகரமான ராணுவப் பிரச்சாரங்களைத் தொடர்ந்து, 1648 அன்று புரந்தர் கோட்டையை கைப்பற்றினார். இந்த கோட்டையை கைப்பற்றியதால் சிவாஜியின் பெருமை பெருமளவு உயர்ந்தது. சிறிது நேரம் கழித்து, சிவாஜி சுப்பாவை ஆக்கிரமித்தார். இந்த நேரத்தில் சிவாஜியால் சாதிக்கப்பட்ட வெற்றிகள் பற்றியும் , சிவாஜி தனது அதிகாரத்தை மீரா, நீரா, பூனா மற்றும் ஷிகல் ஆகியவற்றின் மீது அதிகாரத்தை நிறுவினார். சக்கன், பூண்டந்தர், சுபா மற்றும் வர்மனி ஆகியோரின் பிரபலமான கோட்டைகள் பாதுகாக்கப்பட்டு, எந்தவித குருதி கொட்டும் இல்லாமல் கடும் விலை கொடுக்காமல் இருந்தன என்றும் வரலாற்றாளர் சிர்தேசாய் எழுதியுள்ளார்.

குறிப்புகள்

ஜவாலியின் வெற்றி

மராட்டிய தலைவர் சந்திர ராவ் மோரிடமிருந்து ஜாம்லியை கைப்பற்றிய போது சிவாஜி தனது உண்மையான படைமுகாம்களை கி.பி. 1655 ல் தொடங்கினார். ஜவாலியின் ராஜ்யம் மற்றும் மோரின் பொக்கிஷம் சிவாஜிக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தன மற்றும் அதனை அவர் சூழ்ச்சியால் ஆக்கிரமித்தார். ஜாவாலியின் வெற்றியைப் பற்றி ஜடுநாத் சிர்கார் இந்த வெற்றியை, திட்டமிட்ட படுகொலை மற்றும் துரோகத்தின் விளைவு என்று எழுதினார். அந்த நேரத்தில் சிவாஜியின் சக்தி பெரிய அளவில் இல்லை. தன் அதிகாரத்தை பெருக்கிக் கொள்வதற்கு இன்னும் புத்திசாலித்தனமான வழிமுறைகளை அவரால் எடுக்க முடியவில்லை. எந்த வகையாக இருந்தாலும், ஜாவாலியின் வெற்றி அவருக்கு முக்கியமானதாக இருந்தது. அதன் மூலம் அவர் மாவால் பகுதியின் ஆட்சியாளர் ஆனார், சதாரா மற்றும் கொங்களை வெற்றி கொள்ளும் வழி அவருக்கு தெளிவாக இருந்துத மாவால் மக்கள் மிகவும் தைரியமானவர்கள் மற்றும் துணிந்தவர்களாக இருந்தார்கள். சிவாஜியால் அவரது காலாட்படையின் முதன்மை பகுதியாக அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களது உதவியால் பூனாவுக்கு அருகிலுள்ள பல மலைக் கோட்டைகளை சிவாஜி கைப்பற்றி தனது நிலையை பலப்படுத்தினார்.

முகலாயர்களுடனான முதல் போர்

கி.பி. 1657 அன்று அவரங்சீப் பீஜாப்பூர் மீது தாக்குதலை தொடுத்தபோது, சிவாஜிக்கும், முகலாயர்களுக்கும் இடையே முதல் போராட்டம் நடைபெற்றது. பிஜப்பூர் பகுதியில் உள்ள பல கோட்டைகள் அந்த நேரத்தில் சிவாஜியின் ஆக்கிரமிப்பின் கீழ் வந்ததால் அவரங்சீப் இந்த கோட்டைகளை சிவாஜியிடமிருந்து கோரினார். முதலில் சிவாஜி இந்த விஷயத்தை ஒளரங்கசீப்புடனான பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் தீர்த்துக் கொள்ள முயன்றார். ஏனெனில் அந்த நேரத்தில் மராட்டியர்கள் முகலாயர்களுடன்

குறிப்புகள்

நேரடி மோதலில் ஈடுபடுவதற்கு அவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தவராக இல்லை என்று அவருக்குத் தெரியும். ஆனால், சிவாஜி ஓரளங்கசீப்பை சமரசத்திற்கு கொண்டுவர முடியவில்லை பேச்சுவார்த்தைகளில் அவர் தனது போக்கை மாற்றிக் கொண்டு, முகலாயப் பிரதேசத்தை தாக்கி, பெருமளவிலான பணத்தை கொள்ளையடித்து வந்தார். இதற்கிடையில், பிஜப்பூர் முகலாய அரசை ஏற்றுக்கொண்டது, சிவாஜியும் தனது நடவடிக்கைகளை நிறுத்திக் கொண்டார். அவரங்கசீப் சிவாஜியை அடக்க விரும்பினார். ஆனால் ஷாஜகானின் தீவிர நோய் பற்றிய செய்தி கிடைத்ததும் முகலாய நீதிமன்றம் பற்றி போதுமான தகவல் கிடைக்கவில்லை ஆகையால் அவர் விரைவாக வடக்கில் தொடர விரும்பினார். டெக்கானிலிருந்து வெளியேறிய பின்னர், சிவாஜி முகலாய பணிகளில் ஈடுபடமாட்டார் என்பதில் அவரங்கசீப் உறுதியாக இல்லை என்பதால், அவர் ஆக்கிரமித்த பீஜப்பூர் பகுதிகளில் இருந்து சிவாஜியை வெளியேற்றுமாறு பீஜாப்பூர் சுல்தானிடம் அறிவுறுத்தினார்.

கல்யாண் மற்றும் பிவந்தியின் கோட்டை ஆக்கிரமிப்பு

அவரங்கசீப் திரும்பிச் சென்றவுடன் சிவாஜி தனது ராணுவ நடவடிக்கைகளை புதுப்பித்துக் கொண்டார். இவர் கொங்கன் குன்றுக்கும் கடலுக்கும் இடைப்பட்ட கடற்கரைப் பகுதியில் தாக்குதல் நடத்தி அதன் வடக்குப் பகுதியை வென்றார். கல்யாண், பிவண்டி ஆகியோரின் கோட்டைகளையும் அவர் ஆக்கிரமித்தார். இந்த வெற்றியின் விளைவாக, ஒட்டுமொத்த கொங்கனும் சிவாஜியின் கீழ் வந்தது.

பீஜாப்பூருடன் போர் மற்றும் அ.ப்சால் கானின் கொலை

பீஜாப்பூர் அரசர் சிவாஜிக்கு எதிராக ஒரு பெரிய இராணுவப் பிரச்சாரத்தை தொடங்க முடிவெடுத்தார். அவரது தளபதி அ.ப்சால் கானின் தலைமையின் கீழ், சுமார் 10,000 ராணுவ வீரர்களின் தலைமையில் பிரச்சாரத்தை தொடங்கினார். அ.ப்சால் கான், சிவாஜியை எப்படியாவது சிறையிலடைக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டார். சிவாஜியை எதிர்த்துப் பிரச்சாரம் செய்வதற்கு முன்பு, அ.ப்சால் கான், சிவாஜியை அவரது குதிரையிலிருந்து தள்ளிவிட்டு, அவரை நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டு வருவார் என்று உரத்த குரலில் பெருமிதத்துடன் கூறினார். அந்த நாட்களில் சூழ்ச்சியும் ஏமாற்றமும் பொதுவாக இருந்தன, மேலும் அப்சல் கான் மற்றும் சிவாஜி இருவரும் இந்த வழிகளை பல சந்தர்ப்பங்களில் பின்பற்றினர். சிவாஜியின் ராணுவம் வெளிப்படையான போராட்டத்திற்கு பழக்கப்படவில்லை. பீஜாப்பூரின் சக்திவாய்ந்த ராணுவத்துடன் அவர் பகிரங்கமாக போராட விரும்பவில்லை. பிரதாப்கார் கோட்டையில் சிவாஜியை முற்றுகையிடுவதற்கு அப்சல் கான் உத்தரவிட்டதை பற்றி சிவாஜி யோசித்துக்கொண்டிருந்தார். எனினும், கோட்டையை கைப்பற்றுவதில் அ.ப்சால் கான் வெற்றிபெற முடியாது. எனவே, சிவாஜிக்கு அவர் ஒரு தனிப்பட்ட சந்திப்புக்கு வருமாறு ஒரு செய்தியை அனுப்பினார். அவர் பீஜாப்பூர் சுல்தானை சிவாஜியிடம் மன்னிப்பு கேட்க வைப்பார் என்று அவர் சிவாஜிக்கு வாக்குறுதி அளித்தார். அது ஒரு ஏமாற்று வேலை என்று சிவாஜிக்கு தெரியும். ஆனால் அந்த சக்திவாய்ந்த எதிர்த்தரப்புகளுக்கு எதிரான போரில் பெரும் இழப்பின்றி வெற்றி பெற முடியும் என்று அவர் நம்பமுடியவில்லை. மேலும் இராணுவம் சேவை செய்யும், பயங்கரமான பீரங்கி போன்ற ஆயுதங்களையும் கொண்டிருந்தார். ஆழ்ந்த சிந்தனைக்கு

பிறகு அப்சல் கானின் முன்மொழிவை ஏற்றுக்கொள்ள முடிவு செய்தார். அவர் சண்டையிடுவதற்கு முற்றிலும் தயாரானார். அப்சல் கான் சிவாஜியை கொலை செய்ய திட்டமிட்டிருந்தார், ஆனால் அவரே சிவாஜி வைத்திருந்த புலியின் நகத்தால் தாக்கப்பட்டு பலியானார். அ.ப்சால் கான் கொலை செய்யப்பட்ட பிறகு, சிவாஜி தலைமை இல்லாத ராணுவத்தை சிதறடித்து அனைத்து ஆயுதங்களையும் பீரங்கிகளையும் ஆக்கிரமித்தார். ஆயுதங்கள் மற்றும் பீரங்கி தவிர, சிவாஜிக்கு 10 லட்சம் ரூபாய், 1200 ஓட்டகங்கள், 4000 குதிரைகள் மற்றும் 65 யானைகள் கிடைத்தன என்று கூறப்படுகிறது. இந்த வெற்றியின் விளைவாக, சிவாஜியின் உற்சாகம் மிகப்பெரிய அளவில் அதிகரித்தது. அவர் பன்ஹாலாவில் வலுவான கோட்டையை ஆக்கிரமித்து கொங்கன் மற்றும் ஷோலாபூர் பகுதிகளில் பல தாக்குதல்களை நடத்தியுள்ளார். சிவாஜியின் இந்த வெற்றி பற்றி ஞ.சு. ஷர்மா: 'இந்த வெற்றி, தக்காணத்தில் உள்ள தந்தை அல்லஷாவின் கைக்கு பதிலாக சிவாஜியின் கையில் சென்றது' என்று எழுதியுள்ளார். இஸ்லாமிய வரலாற்றாசிரியர்கள், கா.பி கான் மற்றும் சா.பர்ஆங்கிலேய கிழக்கிந்திய கம்பெனி நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு அதிகாரி ஆகியோர் சிவாஜிக்கு மோசடிக்கு உதவியதாக குற்றம் சாட்டியது. ஆனால் சர் தேசாய், சிவாஜி அ.ப்சால் காணை கொலை செய்யவில்லை என்றால், அவரை நிச்சயம் கொன்றிருப்பார்கள். சிவாஜியின் தற்காப்புக்காக இந்த நடவடிக்கை மிகவும் அவசியமானதாக இருந்தும், அதற்காக அவரை குற்றம் சாட்டப்பட முடியாது என்றும் சர் J N சிரகர் கூறியுள்ளார். சிவாஜிக்கு எதிராக பீஜாப்பூர் சுல்தான் மேலும் ஒரு படையை அனுப்பினார், ஆனால் அதுவும் வெற்றியடையவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே, அவர் பீஜாப்பூருக்கு எதிராக ஏற்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. மகாராஷ்டிராவின் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சிவாஜியின் பெயர் புகழ் பெற்றது. அவரது மந்திர சக்தியைப் பற்றி மக்கள் பேசினார்கள். இது தொடர்பாக சதீஷ் சந்திரா இந்த இணைப்பில் மகாராஷ்டிராப் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் தமது படையில் பணியமர்த்தப்பட தொடங்கினர். இதனால், பீஜாப்பூர் ராணுவத்தில் பணியாற்றும் தொழில்முறை ஆப்கான் வீரர்கள் கூட, அவரது படையில் பணியமர்த்தப்பட்டார்கள் என்று எழுதியுள்ளார்.

குறிப்புகள்

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. சிவாஜிக்கு ஜவாலியின் வெற்றி ஏன் முக்கியமானது?
2. தனது ஆட்சி காலத்தில் சிவாஜி தனது துணிச்சலுக்கான சான்றுகளை எவ்வாறு அளித்தார்?

13.3 முகலாயர்களுடன் தொடர்பு மற்றும் அதன் தாக்கம்

முகலாயர்களுடன் சிவாஜியின் உறவுகள் பின்வரும் தலைப்பின்கீழ் விவாதிக்கப்படலாம்:

1. சாய்ஸ்தா கானுக்கு எதிரான போராட்டம்

டெக்கானில் வளர்ந்து வரும் மராட்டிய அதிகாரத்தைப் பார்த்ததும் முகலாயப் பேரரசர் அவரங்சீப் மிகவும் கவலையடைந்தார். அவர் தனது தாய்மாமா

குறிப்புகள்

ஷிடினிகாவுக்கு (டெக்கானில் புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட முகலாய சுபேதார்) சிவாஜியின் எல்லைப்பகுதியில் படையெடுக்க உத்தரவிட்டார். பிஜப்பூர் சுல்தானை அவருடன் ஒத்துழைக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். அவரங்கீர்ப்பின் அறிவுரையைப் பொறுத்தவரையில் பீஜாப்பூர் சுல்தானின் முதல் சுல்தான் பொது சித்தி ஜவுஹர் என்பவரை முதலில் பன்ஹாலாவில் சிவாஜியை முற்றுகையிட்டார், ஆனால் சிவாஜி அங்கு இருந்து தப்பிச் சென்றார், மேலும் பன்ஹாலா கோட்டை பீஜாப்பூர் இராணுவத்தால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது. இதற்குப் பிறகு பீஜாப்பூர் ஆட்சியாளர், முகலாயர்கள் மற்றும் பீஜாப்பூருக்கு இடையே நடந்த போராட்டத்தில் மராட்டியர்களை ஒரு கேடயமாக பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்தார். சிவாஜிக்கு எதிராக எந்த நடவடிக்கையையும் எடுக்க அவர் ஆர்வம் காட்டவில்லை. சிவாஜியுடன் ரகசிய புரிதலுக்குள் நுழைந்துள்ளார் என்று கூறப்படுகிறது. மறுபுறத்தில், டெக்கான் முகலாய ஆளுநர், ஷாசிதா கான் 1600 ஆம் ஆண்டில் பூனாவை ஆக்கிரமித்து அதைத் தன் தலைமையாக்கினார். சிவாஜி ஒரு பொருத்தமான தாக்குதலைத் தேடினார். பூனாவில் உள்ள அவரது தலைமையகம் திருமண ஊர்வலம் போல காணப்பட்டது. சிவாஜியின் இராணுவம் சாய்ஸ்தா கானின் மகன்களையும் அவரது தளபதிகளில் ஒருவரையும் கொல்ல முடிந்தது. ஷைஸ்ட் கான் தன்னை மோசமாக காயமுற்றார். முகலாய நீதிமன்றத்தில் குழப்பம் நிலவியது, அங்கு பயங்கரமான பயமுறுத்தலும் இருந்தன . அவரங்கீர்ப்பு சாய்ஸ்டா கானை டெக்கானிலிருந்து வங்காளத்திற்கு மாற்றினார் , வழக்கம் போல வழக்கமான பரிமாற்றத்தை மாற்றும் சமயத்தில் சாய்ஸ்டா கானை பார்க்கவில்லை என்று கோபமாக இருந்தார்.

2. சூரத்தின் கொள்ளை

ஷாஸ்டா கானுக்கு எதிராக பூனாவில் நடந்த வெற்றி சிவாஜி மற்றும் மராட்டிய ராணுவத்தின் மன உறுதியை பெரிதும் அதிகரித்தது. உடனடியாக, மேலும் சூரத் முகலாயப் துறைமுகத்தின் மீது பயங்கரமாக தாக்குதலைத் மேற்கொண்டார். 16 ஜனவரி இல் இருந்து 1664, அவர் பணக்கார நகரம், அவரது இதயத்தின் உள்ளடக்கத்தை சூறையாடியது . சுரன்ட் நகரத்தின் இந்த முதல் சூறையாடல் மூலம் சிவாஜிக்கு பெரும் செல்வம் கிடைத்தது.

3. சிவாஜிக்கு எதிராக முசாம் மற்றும் ஜெய் சிங் பிரச்சாரங்கள் மற்றும் புரந்தர் ஒப்பந்தம்

சிவாஜியின் இத்தகைய நடவடிக்கைகளால் முகலாய பேரரசர் அவரங்காஸிப் பெரிதும் கவலையடைந்தார் . சிவாஜிக்கு எதிராக ஒரு பரந்த படையை தனது முதன்மை ஆலோசகரின் தலைமையின் கீழ் அனுப்பினார். அமர்வின் ஜெய் சிங் மற்றும் அவரது சொந்த மகன் இளவரசர் முசாம் ராய், ஜெய் சிங் ஆகியோர் தேவையான இராணுவ மற்றும் நிர்வாக உரிமைகளை வழங்கினர், இதனால் அவர் டெக்கானின் முகலாய ஆளுநரை சார்ந்து இருக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. மேலும், சக்ரவர்த்தியுடன் நேரடியாகத் தொடர்பில் இருக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டது. ஜெய் சிங் ஒரு திறமையான, பொது தைரியமான மற்றும் தொலைநோக்குடைய அரசியல்வாதி ஆவார். சிவாஜியின் ராணுவ பலத்தை மதிப்பிடுவது போன்ற தவறை அவரது முன்னோடிகளைப் போல அவர் செய்யவில்லை. முதலில்

மராட்டியர்களின் அனைத்து எதிரிகளையும் தனது பக்கத்திற்கு வென்றெடுக்க அவர் முயன்றார், பிஜப்பூர் சுல்தானை தனது பக்கமாக வென்றார் . பின்னர் முழு இராணுவ தயாரிப்புகளால் சிவாஜியின் பிரதான மையமான புரந்தரின் கோட்டை தாக்கப்பட்டது. சிவாஜியின் கஜானா அங்கு இருந்தது, அவர் குடும்பத்துடன் அங்கு வசித்து வந்தார். அவர் புராதார கோட்டையை முற்றுகையிட்டு, மராட்டிய பிராந்தியங்களை சூறையாடுவதற்காக இராணுவத்தை நியமித்தார். எந்த ஒரு உதவிகளையும் பார்க்காமல், சமாதானத்திற்கான பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடங்குவது அவசியம் என்று சிவாஜி நினைத்தார். ஏனெனில், அந்த அமிர்சின் புராண்டர் குடும்பங்களின் கோட்டத்தில் வாழ்ந்த சிவாஜி அவர்களின் உயிரையும் கௌரவத்தையும் காப்பது தனது கடமை என்று கருதினார். சிவாஜி ஜெய் சிங்கை சந்தித்து சமாதான நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றினார். இந்த உடன்படிக்கை வரலாற்றிலே பிரசித்திபெற்ற புராந்தர உடன்படிக்கை (ஐன் 1665) ஆகும். இந்த ஒப்பந்தத்தின் நிபந்தனைகள் பின்வருமாறு:

- சிவாஜி தனது 35 கோட்டைகளில் 23, 4 லட்சம் ஹன்ஸ் தரும் வருடாந்திர நிலவரி மூலம், முகலாயர்களிடம் சரணடைய வேண்டியிருந்தது. வருடாந்திர காணி வருவாயில், "ஹன்னின் ஒரு பற்றாக்குறையான 12 கோட்டைகளுடன் சிவாஜியை விட்டுச் சென்றனர்.
- சிவாஜி முகலாயப் பேரரசருக்கு விசுவாசமாக இருப்பதாக வாக்குறுதி அளித்தார்.
- ஆண்டு தோறும் 4 லட்சம் ஹன் விளைச்சல் தரும் கொங்கன் பிராந்தியத்தை சிவாஜி கைப்பற்றி, அதை முன்பு போலவே இருக்க அனுமதிக்கப்பட்டது.
- பாலகத்தில் சில பகுதிகளில் ஆண்டுதோறும் 5 லட்சம் ஹன்னை வழங்கியுள்ளன, சிவாஜி பிஜப்பூரிலிருந்து இன்னும் வெற்றி பெறவில்லை என்பதால் முகலாயுடன் இருக்க அவரை அனுமதித்தனர். அதற்கு பதிலாக, சிவாஜி முகலாயருக்கு 40 லட்ச ரூபாய் வழங்கினார்.
- சிவாஜிக்கு தனிப்பட்ட முறையில் முகலாய நீதிமன்றத்திற்கு செல்ல அனுமதி வழங்கப்பட்டது, ஆனால் அவரது மகன் சம்பாஜி 5000 மன்சபையை வழங்கினார்.
- பீஜாப்பூருக்கு எதிராக முகலாயர்களுக்கு உதவி செய்வதாக சிவாஜி உறுதியளித்தார்.

புரந்தர் ஒப்பந்தத்தின் விமர்சன மதிப்பீட்டை பொறுத்தவரை, சிவாஜிக்கு எதிராக ஜெய் சிங் ஒரு பெரும் அரசியல் மற்றும் இராஜதந்திர வெற்றியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். மூன்று மாதங்களுக்குள், ஜெய்சிங் வேகமாக வளர்ந்துவரும் மராட்டிய தலைவர் மற்றும் மராட்டியர்களின் ஆட்சியை முகலாயப் இறையாண்மையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். ஆனால் உடன்படிக்கை உடன்பாட்டின் வெற்றியானது, பீஜாப்பூரின் பிராந்தியங்களை வெற்றி கொள்வதற்கு முகலாயர்கள் உதவி செய்த அளவிற்கு, போர் இழப்பீடாக தவணைத் தொகையை செலுத்த வேண்டும் என்பதை பொறுத்திருந்தது. ஆனால் இந்த திட்டம் மூலம் வர முடியவில்லை. சிவாஜியைப் பற்றி அவரங்கீப் உறுதியேற்கவில்லை. மேலும், பீஜாப்பூர் மீது முகலாயரும் சிவாஜியும்

குறிப்புகள்

இணைந்து நடத்திய தாக்குதலுக்கான எந்த வாய்ப்பையும் சந்தேகத்தோடு அவர் பார்க்கவில்லை. சிவாஜியுடன் நிரந்தரமாக நுழைய முடியும் என்பதால் ஜெய் சிங், சிவாஜியை ஆக்ராவுக்கு அழைத்துச் செல்ல விரும்பினார். டெக்கானின் வெற்றிக்கு ஜெய் சிங்கின் கருத்துப்படி சிவாஜியுடனான நட்பு முகலாயர்களுக்கு அவசியமானது ஆகும். சிவாஜி அவரங்கீழ்ப்பின் மீது சந்தேகம் கொண்டிருந்தார். ஜெய்சிங் தனது மகன் ராம் சிங் மீது தனது பாதுகாப்பு பொறுப்பை முழுவதுமாக வைத்ததன் மூலம் அவர் ஆக்ரா செல்ல ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அப்பொழுது , சிவாஜி வடக்கிற்கு சென்று அங்கு நிலைமையைக் காண விரும்பினார், ஆகையால் நீதிமன்றத்தில் அவரது ஆதரவாளர்கள் ஒரு குழுவை உருவாக்கினார். அவரங்கீழ்ப்புடனான பேச்சுவார்த்தையால் ஜான்சிரா தீவை பக்கத்திலிருந்து கைப்பற்றுவதால் முகலாயத்திற்கு நரகம் கிடைக்கும் என்றும், இதனால் அவரது மேற்கத்திய எல்லையை பாதுகாக்க வேண்டும் என்றும் அவர் எதிர்பார்க்கப்பட்டுள்ளார். மராட்டியர்களுடன் கூட்டணியில் இருந்த பீஜாப்பூருக்கு எதிராக தனது முதல் பிரச்சாரத்தைத் தொடங்கினார் ஜெய் சிங். ஆனால் அது வெற்றியடையவில்லை. பன்ஹாலா கோட்டையை கைப்பற்றும் பணி சிவாஜிக்கு அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் அதிலும் அவர் வெற்றி பெறவில்லை. இதுபோன்ற தோல்வியுற்ற திட்டங்களைக் கண்ட ஜெய் சிங், ஆக்ராவுக்கு வருகை தரவும், பேரரசரைச் சந்திக்கவும் சிவாஜியை வற்புறுத்தினார், 1666 ஆம் ஆண்டில் சிவாஜி ஆக்ராவை அடைந்தார்.

4. முகலாய நீதிமன்றத்தில் சிவாஜி மற்றும் சிறையிலிருந்து அவர் வெற்றிகரமாக தப்பி செல்லுதல்

1666 கி.பி. மே மாதம் 12 ம் தேதி , அவரது மகன் சம்பாஜி மற்றும் 350 வீரர்களுடன் சிவாஜி முகலாய நீதிமன்றத்திற்கு வந்தார். அவரங்கீழ்ப்பு அவரை 'பாஞ்ச் ஹஸாரிஸே' மத்தியில் நிற்க வைத்து, அவருடன் பேசவில்லை. இதனால் சிவாஜி கோவம் அடைந்தார். அவரங்கீழ்ப்பு அவரையும் அவரது மகனையும் சிறைவைத்து விட்டார். ஆனால், சிறிது காலம் கழித்து இருவரும் ஒரு புத்திசாலித்தனமான கருவியின் மூலம் சிறையிலிருந்து தப்பியோடிவிட்டனர். மேலும் சதாஸ் என்ற முகமுடியைப் பயன்படுத்தி 1666 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 22 ஆம் தேதி ராய்க்ராஹ்யை அடைந்தனர். சிவாஜியின் வெற்றிகரமான தப்பிப்புக்கு அவரங்கீழ்ப்பின் சொந்த கவனக்குறைவே பொறுப்பாகும். டெக்கானை அடைந்த பிறகு, சிவாஜி சுமார் 2 ஆண்டுகளாக அமைதியாக இருந்தார். அவரங்கீழ்ப்புக்கு சிவாஜி ஒரு சிறிய ஜமீனாரைக் காட்டிலும் உயர்வாக இல்லாததால் அவர் சிவாஜியின் நட்பிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் சிவாஜியின் இந்த அலட்சியமும், அவரங்கீழ்ப்பின் மராட்டிய அதிகாரம் இமுகலாயர்களுக்கு மிகவும் ஆபத்தானது என்பதை அடுத்தடுத்த நிகழ்வுகள் நிரூபித்தன.

5. சூரத்தின் இரண்டாவது கொள்ளை, மற்ற முகலாயப் பகுதிகளை வெற்றி கொள்ளுதல்

சிவாஜி முகலாயர்களுக்கு எதிரான தனது இரண்டாவது பிரச்சாரத்தை கி.பி. 1666-1670 ல் தொடங்கினார். சிறிது காலத்திற்கு முன்பு பீஜாப்பூருக்கு எதிராக அவர் பிரச்சாரம் செய்யத் தொடங்கியிருந்தாலும், பீஜாப்பூர் தரப்பில் இருந்து எதுவும் கிடைக்காததால் அவர் முகலாயர்களுக்கு எதிரான பிரச்சாரத்தை

மீண்டும் தொடங்கினார். பூர்நாடார் உடன்படிக்கை மூலம் முகலாயர்களிடம் சரணடைந்த 23 கோட்டைகளையும் படிப்படியாக அவர் மீண்டும் கைப்பற்றினார். அக்டோபர் 6, 1670 இல் சிவாஜி இரண்டாவது முறையாக சூரத்தை சூறையாடினார். மூன்று நாட்கள் நடந்த கொள்ளை ஒன்றில் அவருக்கு சுமார் 66 லட்சம் ரூபாய் கிடைத்தது. J N சர்கார் 'சூரத்தின் இந்த கொள்ளைச் சண்டை வர்த்தக ரீதியாக கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டு, சூரத்தின் வணிகர்கள் நாட்டின் உள் பகுதிகளிலிருந்து பொருட்களைப் பெறுவதை நிறுத்திவிட்டனர்' என்று கூறுகிறார். பின்னர் சிவாஜி பாரார், பட்லானா மற்றும் கண்டேஷ் ஆகியவற்றை தாக்கி சல்ஹூர் மற்றும் முலேரின் கோட்டைகளை வென்றார். டெக்கானில் மராட்டியர்களின் பயங்கரவாதம் அதிகமாக இருந்தது. முகலாயப் பகுதிகளில் இருந்த சௌத், சர்தேஷ்முகி ஆகியோரிடமும் வரி வசூல் செய்தனர். முகலாயர்களுக்கும் சர்தேஷ்முகிக்கும் எதிராக தக்க பாதுகாப்புக்கு வரி விதித்ததன் மூலம் மராத்தாக்களால் வழங்கப்பட்ட வருவாயில் 1/4 நிலப்பரப்பில் சௌதில் 1/10 கூடுதல் வருமானமாக இருந்தது. இதற்குப் பதிலாக மராட்டியர்கள் இந்த பிராந்தியங்களை வெளிப்புறத் தாக்குதல்களில் இருந்து பாதுகாத்தனர். இந்த நேரத்தில் முகலாயர்கள் வட மேற்கில் ஆப்கானியர்களை எதிர்த்துப் போராடினர். எனவே அவர்களால் சிவாஜியை நோக்கி அதிக கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. சிவாஜி பீஜாப்பூருக்கு எதிரான தனது போராட்டத்தை புதுப்பித்து வந்தார். லஞ்சத்தின் மூலம், பனபலா, சதாரா ஆகியவற்றை ஆக்கிரமித்து, கனரா பகுதியில் தாக்குதல் நடத்தினர்.

குறிப்புகள்

13.3.1 சிவாஜியின் பதவியேற்றல் (கி.பி. 1674)

சிவாஜி ஒரு பெரிய நிலப்பரப்பைக் கைப்பற்றியதுடன், ஒரு சுதந்திரமான ஆட்சியாளராக நடந்துகொள்ள ஆரம்பித்தார், ஆனால் பீஜாப்பூர் சுல்தான் அவரை ஒரு கிளர்ச்சியாளர் என்று கருதினார். மற்றும் முகலாய பேரரசர் அவரை ஒரு சிறிய ஜமீன்தார் என்று கருதினார். பல மராட்டிய குடும்பங்கள் அவரை ஒரு நயப் அமீர் அல்லது ஜமீன்தார் என்று கருதிய அவர்களது முன்னோர்கள் சாதாரண விவசாயிகள் ஆவர். மற்ற மராட்டியக் குடும்பங்களில் தனது மேன்மையைத் நிரூபிக்கும் வகையில் சிவாஜி தனது முடிசூட்டும் செய்தியைப் பெறுவதை சாதகமானது என்று கருதினார். ஜூன் 15ஆம் தேதி, கி.பி. 1674இல், சிவாஜியின் முடிசூட்டு விழா பெரும் ஆடம்பரத்துடன் நடத்தப்பட்டது. இந்த விழாவில், தலைமை தாங்கிய பண்டிட் கங்கு பட், உயர் பதவியில் இருக்கும் சிவாஜியை சத்திரியர் என்று அறிவித்தார். தனது சமூக நிற்பதை மேம்படுத்தும் வகையில் மொஹட், ஷிர்க் போன்ற பாரம்பரிய மராட்டிய குடும்பங்களுடன் சிவாஜி, திருமண உறவில் நுழைந்தார். இந்த முடிசூட்டு விழா சிவாஜியின் அரசியல் நிலையை பெருமளவு உயர்த்தியது. இப்போது அவர் டெக்கான் சுல்தான்கள் அல்லது முகலாயப் பேரரசர் ஆகியோருடன் முன்பு போல் ஒரு சக்திவாய்ந்த கூட்டுக் கொள்ளையர்கள் அல்லது ஒரு கிளர்ச்சியாளர் ஜாகீதார் போல் இல்லாமல் சுதந்திரமான உடன்படிக்கை உறவில் நுழைய முடியும்.

சிவாஜியின் முடிசூட்டலுக்கு பின் கிடைத்த வெற்றிகள் மற்றும் சிவாஜியின் மரணம்

கி.பி. 1675 ல் சிவாஜி மீண்டும் முகலாயர்களுடன் எதிர்கொள்ளத் தொடங்கினார். முகலாயப் படைத் தளபதி பஹாது காணை முறியடித்து

குறிப்புகள்

ஏராளமான கொள்ளைச் செல்வத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். கி.பி. 1676 ல் ஒரு முக்கியமான நடவடிக்கையை எடுத்தார். ஹைதராபாத்தில் உள்ள இரண்டு சகோதரர்கள் மதனா, அக்ஹன்னா ஆகியோரின் உதவியோடு பீஜாப்பூர் கர்நாடகத்தில் தாக்குதல் நடத்த முடிவு செய்தார். சிவாஜியின் வளர்ந்து வரும் அதிகாரத்தையும் செல்வாக்கையும் பார்த்ததும், கோல்குண்டாவின் அபுல் ஹசன் குதுப்ஷா தனது தலைநகரில் சிவாஜிக்கு பெரும் வரவேற்பை அளித்து, இருவருக்கும் இடையே சமாதான ஒப்பந்தம் கையெழுத்திடப்பட்டது. அபுல் ஹசன் குதுப்ஷா சிவாஜிக்கு ஒரு லட்சம் ஹன்ஸை ஆண்டுதோறும் வழங்குவதாக வாக்குறுதி அளித்தார். வெளிநாட்டு படையெடுப்புகளில் இருந்து கோல்குண்டாவை பாதுகாப்பதற்கான பொறுப்பை சிவாஜி எடுத்துக்கொண்டார். சிவாஜி மற்றும் கோகுந்தா ஆட்சியாளர் ஆகியோரும் கர்நாடகாவின் செல்வத்தையும், வெற்றி பெற்ற பகுதிகளின் செல்வத்தையும் தங்களுக்குள் பிரித்துக் கொள்ள முடிவெடுத்தனர். அபுல் ஹாசன் குதுப்ஷா சிவாஜிக்கு, அவரது பீரங்கி மற்றும் இராணுவச் செலவுகளுக்கு போதுமான பணத்தை கொடுத்தார். இந்த ஒப்பந்தம் சிவாஜிக்கு மிகவும் சாதகமாக இருந்தது. பீஜாப்பூர் தளபதிகளிடம் இருந்து வேலூர், ஜிக்கியை பறிமுதல் செய்து, கர்நாடக பகுதியிலிருந்து போதிய பணம் அவருக்கு கிடைத்தது. வெற்றி கிடைத்த பிறகு சிவாஜி திரும்பியபோது, கோல்குரின் ஆட்சியாளர் தனக்கான பங்கை கேட்டார். ஆனால் சிவாஜி அவருக்கு எல்லையோ, பணத்தையோ கொடுக்கவில்லை. இதனால் அபுல் ஹசன் குதுப்ஷா ஆத்திரமடைந்து, சிவாஜியின் அதிகாரத்தை குறைக்க பீஜாப்பூருடன் ஒரு ஒப்பந்தத்தில் நுழைந்தார். ஆனால், அந்த நேரத்தில், தில்பனின் தலைமையிலான முகலாயப் படை பீஜாப்பூர் மற்றும் பீஜாப்பூர் ஆட்சியாளர் மீது தாக்குதல் நடத்தி இமுகலாயத்திற்கு எதிராக சிவாஜிடம் உதவியை கேட்டார். சிவாஜி உடனடியாக அவருக்கு உதவினார். சிவாஜி, பீஜாப்பூரை வெள்ளரிக்கு ஆதரவாக பல சாதகமான நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வைத்தார். அடில் ஷா அவருக்கு கோபால் மற்றும் பெல்டி பகுதிகளை மட்டும் கொடுக்கவில்லை என்றும், தஞ்சையையும், ஷஹாஜி பான்ஸ்லின் காகிற் என்ற அவரது கூற்றையும் கைவிட்டார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. சிவாஜி தனது மாற்றாந்தாய் மகனான தம்பி எகோஜியின் பல பகுதிகளை தனது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தார். சிவாஜியின் முக்கிய பிரசாரங்களில் கடைசியாக கர்நாடகாவில் படையெடுப்பு நடந்தது.

கர்நாடகாவில் நிர்வாக ஏற்பாடுகளை செய்த பிறகு சிவாஜி மீண்டும் மகாராஷ்டிராவுக்கு வந்தார். கி.பி. 1678 ல் அவரும் அவரது மாற்றாந்தாய் மகனான ஈகோஜியும் ஒருவருக்கொருவர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டனர். அவர் வெற்றி பெற்ற பகுதிகள் அனைத்தையும் சிவாஜி அவரிடம் திருப்பிக் கொடுத்தார். ஆனால் அந்த ஆண்டு அவரது முத்த மகன் சம்பாஹாஜி ஒரு சுதந்திரமான இளைஞனை போல நடந்துகொள்ள ஆரம்பித்தார். முதலில் முகலாயர்களுக்கும் பின்னர் பீஜாப்பூருக்கும் சென்று வந்தார். ஒரு வருடத்திற்குப் பிறகு அவர் மீண்டும் சிவாஜியிடம் வந்தாலும், அவரது நடத்தை மற்றும் பழக்கவழக்கத்தால் சிவாஜி மிகுந்த வருத்தத்தில் இருந்தார். அவர் நோய்வாய்ப்பட்டார். இந்த கவலையுடன், நோய்வாய்ப்பட்டு பன்னிரண்டு நாட்களுக்கு பிறகு, 53 வயதை பூர்த்தி செய்த பிறகு 1680 அன்று 12ம் தேதி கி.பி. 12 அன்று மரணமடைந்தார்.

சிவாஜி, பூனா வில் உள்ள தனது தந்தை ஜாகிர கு தளபதியாக அவரது வாழ்க்கையைத் தொடங்கியிருந்தார். அவரது இராணுவ திறமை, குணங்களின் காரணமாக சுதந்திரமான இராச்சியத்தை நிறுவுவதில் வெற்றி கண்டார். மகாராஷ்டிரம், கொங்கன், கர்நாடகாவின் பெரும்பகுதி ஆகியவை அவரது பேரரசில் சேர்க்கப்பட்டது. அவரது ராஜ்ஜியத்தில் சுமார் 240 கோட்டைகள் இருந்தன. தனது ராஜ்ஜியத்தில் வலிமையான நிர்வாக முறைக்கு அடித்தளம் வைத்தார். அவர் தன்னை ஒரு திறமையான இராணுவத் தளபதி, திறமையான அரசியல்வாதி என்று நிரூபித்துக் கொண்டார். தேஷ்முக்களின் சக்தி பற்றி அவர் சோதித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் இறந்த பின்னரும் கூட நீண்ட காலம் நீடித்த ஒரு சக்திவாய்ந்த சாம்ராஜ்யத்தின் அடித்தளத்தை அவர் வைத்திருந்தார்.

குறிப்புகள்

13.4 மராட்டிய ஆட்சியின் போது இருந்த நிர்வாகம் மற்றும் சமூக பொருளாதார நிலை

சிவாஜி இந்திய வரலாற்றிலேயே புகழ்பெற்றவர். ஒரு தைரியமான துணிச்சலான நபராகவும், ஒரு வெற்றிகரமான தளபதியாக மட்டுமல்லாமல், ஒரு சாம்ராஜ்யத்தின் நிறுவனராகவும், ஆனால் ஒரு சிறந்த நிர்வாகியாகவும், ஒரு ஆட்சியாளராக தனது பாடங்களில் நல்வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொண்டார். வலுவான நிர்வாக அமைப்புக்கு அடிக்கல் நாட்டினார். அவரது நிர்வாகம் தக்காண நிர்வாக அமைப்பின் அடிப்படையில் இருந்தது. ஆனால் அதன் சில அசல் அம்சங்களை அது கொண்டிருந்தது. அவரது நிர்வாகம் மற்றும் அதன் பல்வேறு துறைகளில் உள்ள நிர்வாகத்தின் பல்வேறு நிலைகளை பின்வரும் தலைப்புகளில் ஆய்வு செய்ய முடியும்.

மைய நிர்வாகம்

- (i) ராஜா: சிவாஜி ஒரு கொடுங்கோல், எல்லா இறைமை கொண்ட ஒரு சர்வாதிகார ஆட்சியாளர். அரசின் அதிகாரங்கள் அனைத்தும் அவருக்கு நிலையாக வழங்கப்பட்டன. அவர் தலைமை நீதிபதி, நிர்வாகத் தலைவர், சட்டம் கொடுப்பவர் மற்றும் தளபதியாக இருந்தார். சர்வாதிகாரமாக இருந்த போதிலும், தனது சுயநலத்திற்காக அவர் தனது அதிகாரத்தை பயன்படுத்தியதில்லை. ஆஷ்டப்ரதன் என்று அழைக்கப்பட்ட ஒரு மந்திரிகளின் உதவியுடன் தனது நிர்வாகத்தை நடத்துவது இவரது வழக்கம். சிவாஜிக்கு பொறுப்பான எட்டு மந்திரிகள் இதில் இருந்தனர். அவர்கள் பதவியில் தொடர்வது சிவாஜியின் விருப்பத்தைச் சார்ந்தது.
- (ii) அஷ்டப்ரதன்: நிர்வாகம் செய்யும் வேலையில் சிவாஜிக்கு உதவி செய்ய அஷ்டப்ரதன் என்ற எட்டு மந்திரிகள் கொண்ட மன்றம் இருந்தது. அந்த அமைச்சர்கள் வருமாறு:
 - (a) பேஷ்வா அல்லது முக்யா பிரதான்: பிரதமர், பேஷ்வா அல்லது முக்யா பிரதான் என்று அறியப்பட்டார். நிர்வாகத்திறமையின் வினைத்திறனைப் பார்ப்பதே அவரது முக்கிய பணியாகும். இந்தக் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்காக, அரசாங்கத்தின் அனைத்து அதிகாரிகளையும் அவர் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தார். அவர் இல்லாத காலத்தில் மன்னரின் சார்பாக அவர் செயல்பட்டார்.

குறிப்புகள்

- அனைத்து அரசாங்க ஆவணங்களிலும் சத்ரபதி என்ற அவரது முத்திரை மற்றும் கையொப்பங்கள் இருந்தன. அவர் சத்ரபதி கட்டளைகளைப் பின்பற்ற வேண்டியிருந்தது.
- (b) செநி-நளபாத் அல்லது சேனாபதி: அவர் இராணுவத்தின் அமைப்பிலும் கண்காணிப்பிலும் பொறுப்பாக இருந்தார். போர்க்களத்தில் இராணுவத்துக்கு ஆணை வழங்கினார். சத்ரபதி என்ற அந்த கொள்ளையைப் பற்றி துல்லியமான கணக்கு தருவது அவரது வழக்கம். அவர்தான் ராணுவ வீரர்களின் வேண்டுகோள்கள் மற்றும் தேவைகள் குறித்து சத்ரபதிக்குத் தெரியப்படுத்தினார். படைவீரர்களை ஆட்சேர்ப்பு செய்தல், இராணுவத்தை ஒழுங்கமைப்பது, ஒழுக்கத்தைப் பேணுதல் என்பன அவரது பிரதான கடமைகளாக இருந்தன.
- (c) அமட்யா அல்லது நிதி அமைச்சர்: இவர் அரசின் வருவாய் மற்றும் செலவினத்திற்கு பொறுப்பாளராக இருந்தார். அவர் நிதி அமைச்சர் மட்டுமல்ல, யுத்த நேரத்தில் செயலாக்கத்துடன் இராணுவ சேவையும் செய்ய வேண்டியிருந்தது. அவர் செய்த அனைத்துச் செயல்களையும் 'சத்ரபதி' என்ற கட்டளையின் பேரில் ஒப்பு கொள்ள வேண்டும்.
- (d) சுமந்த் அல்லது வெளியுறவுத் துறை அமைச்சர்: வெளிவிவகாரங்களுடன் தொடர்புடைய அனைத்து பணிகளையும் அவர் செயல்படுத்தினார். அவர் வெளிநாட்டு தூதர்கள் மற்றும் பிரதிநிதிகளை கவனித்து, உள்வாசிகள் மூலம் பிற மாநிலங்களின் அரசியல் நடவடிக்கைகள் பற்றிய அறிவைப் பெற்று வந்தார். எதிரி ஆட்சியாளர்களுடன் சமாதான உடன்படிக்கைக்குள் பிரவேசிக்கும் நேரத்தில் அரசர் தனது ஆலோசனையை மேற்கொண்டார்.
- (e) சாச்சிவ் அல்லது ஷரன்விஷ்: அவர் மத்திய அமைச்சரவையின் ஒருவித கண்காணிப்பாளராக இருந்தார். உத்தியோகப்பூர்வ பதவிகளுக்கான ஏற்பாட்டை செய்வது மற்றும் அரச எழுத்துக்கள் கொண்ட மொழி மற்றும் பாணியை சரியாக அமைப்பது அவரது முக்கிய கடமையாகும்.
- (f) வாக்கியாநவிஸ் அல்லது மந்திரி: மன்னரின் அன்றாட செயல்பாடுகளையும், நீதிமன்றத்தில் நடந்த முக்கிய நிகழ்வுகளையும் அவர் கணக்குப் போட்டு வைத்திருப்பார். அரசருக்கு வருகை தந்தவர்கள் பற்றிய பட்டியல் ஒன்றையும் அவர் தயார் செய்தார். மன்னனுக்கு தயாரிக்கப்பட்ட உணவு போன்றவற்றின் மீது கடுமையான கண்காணிப்புடன் இருந்தார்.
- (g) பண்டிட்ராவ் அல்லது தனதியாக்ஷா: பண்டிட்ராவ் அல்லது தனதியாக்ஷா சமய நடவடிக்கைகளின் பொறுப்பாளராக இருந்தவர். அவருடைய முக்கிய செயலானது, மன்னர் சார்பாக பிராமணர்களின் விருந்தோம்பல்கள், அவர்களுக்கு நன்கொடை மற்றும் பரிசுகள் வழங்குதல். மற்றும் சமய நடவடிக்கைகளுக்கு தேதிகள் நிர்ணயிப்பது, மதஎதிர்ப்பு, தண்டனைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்தல் அல்லது மதச் சடங்குகளுக்கான ஒழுங்குகளை

ஏற்படுத்தல் போன்ற ஏனைய வக்கிர நடவடிக்கைகள். மற்றும் மதவாதக் கேள்விகள் குறித்து தனது முடிவுகளை அளிக்க வேண்டும். மக்களின் நடத்தையை சீர்திருத்துவதே அவரது கடமையாகும்.

(h) நியாயதிஷா: நீதித் துறையின் உயர் அதிகாரியாக இருந்தவர். உரிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் வழக்குகளை அவர் கேட்டறிந்தார். மேலும், நில அதிகாரம் மற்றும் செ.ஃப் கப்பல் பற்றியும் அவர் முடிவு செய்தார். கிராம பஞ்சாயத்தின் முடிவுகளை செயல்படுத்துவது அவரது கடமையும் கூட. சட்டம் பற்றியும் விளக்கம் கொடுத்தார்.

குறிப்புகள்

மேற்கூறப்பட்ட எட்டு அமைச்சர்களில், பண்டிட்ராவ் மற்றும் தனதியாக்ஷா தவிர அனைவரும் இராணுவ சேவையை அவசியமாக செய்ய வேண்டியிருந்தது. சேனாபதி மற்றும் வாக்கியாநவிஸ் தவிர, பெரும்பாலும் இருந்த உறுப்பினர்கள் அஷ்டப்ரதன் மற்றும் பிராமணர்கள். எந்த அலுவலகமும் பரம்பரை பரம்பரையாக இல்லை. அனைத்து உத்தியோகபூர்வ ஆவணங்கள், அரசாணைப் பத்திரங்கள் மற்றும் சமாதான ஆவணங்களின் உச்சியில் ராஜாவின் கையொப்பங்கள் இருந்தன. பின்னர் பேஷ்வா மற்றும் கீழே அமட்யா, வாக்கியாநவிஸ், சாச்சிவ் மற்றும் சுமந்த் ஆகியோர் கையொப்பங்கள் இருந்தன.

மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சி நிர்வாகம்

சிவாஜி தனது முழு பேரரசையும் நான்கு மாகாணங்களாக பிரித்தார்:

- (i) வட மாகாணங்கள்: இந்தப் பகுதியில் பாலகாட், கொரி பகுதி, தெற்கு சூரத், வடக்கு கொங்கன், வட பம்பாய் மற்றும் புனே ஆகியவை இருந்தன. பேஷ்வா மரோ டிரிம்பாக் பிங்கிள் இன் கீழ் அது இருந்தது.
- (ii) தென் மாகாணங்கள்: இதில் தெற்கு பாம்பே, தெற்கு கொங்கன், கடலோரப் பகுதிகள், சமந்த்வரி பகுதிகள் போன்றவை அடங்கும். இந்த மாகாணம் அன்னாஜி பந்த் டட்டோவின் கீழ் இருந்தது.
- (iii) தென் கிழக்கு மாகாணங்கள்: இந்த மாகாணத்தில் சதரா, கொல்ஜ்பூர், பெல்காவன், தார்வால் மற்றும் கொம்பால் ஆகிய பகுதிகள் அடங்கும். அதன் சர்-கர்குன் தட்டாஜ் ட்ரிம்பாக் ஆவார்.
- (iv) நான்கு தென் மாநிலங்கள்: இந்த மாகாணங்களில், கோபல், வேலூர், சென்னை, சித்தூர் மற்றும் ஆற்காடு போன்ற மாவட்டங்கள் அடங்கும். இந்த மாகாணம் இராணுவ அதிகாரிகளின் கீழ் இருந்தது.

இந்த மாகாணங்கள் சுயராஜ்யா என்று அழைக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு மாகாண ஆட்சியாளரும் மன்னரின் விருப்பத்தை மதித்தனர். மத்திய அரசை போலவே ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் எட்டு அமைச்சர்களின் ஆணையம் ஒன்று இருந்தது. ஸர்-ஐ-கார்கன் அல்லது பிரண்ட்பதி மற்றும் மாகாண அமைச்சர்கள் மீது மத்திய பிடியை நிலைநிறுத்துவதற்காக, சிவாஜி அவர்களின் அலுவல் இடங்களை பரம்பரை ஆக்கவில்லை, மற்றும் ஓரளவிற்கு அவர்கள் தங்கள் நியமனங்களை பிரண்ட்பதி அல்லது பிரண்ட்பதி -ஐ-கார்கன் மற்றும் சுபேதாரின் கீழ் வைத்திருந்தனர். கர்கன் பேரரசின் பராமரிப்புக்கு பொறுப்பானவராக

இருந்தார். சுபேதாரர்கள் ஒரு ரூபாய் ஒரு லட்சம் ஆண்டு வருவாய் ஈட்டும் நிலத்தின் பொறுப்பில் இருந்தார். ஒரு மதிப்பீட்டின்படி சிவாஜிக்கு ரூ. 3.5 கோடி வருமானம் கிடைத்தது. ஆண்டுதோறும் செளத் என்ற நிலையிலிருந்து வருவாய் ஈட்டப்பட்டது. இந்தக் கணக்கின் அடிப்படையில், அவரது பேரரசில் சுமார் 350 சுபேதாரர்கள் இருந்தனர் மற்றும் அது அவர்களால் பராமரிக்கப்பட்டது. சுபேதார் பதவி பொதுவாக பிராமணர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. சிவாஜியின் உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் கோட்டைகள் முக்கிய பங்கு வகித்தது. கோட்டையின் அண்டை பகுதியை பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஹவல்தாருக்கு இருந்தது. அவர் கோட்டையின் அனைத்து நிர்வாகத்திற்கும் ஏற்பாடுகளை செய்தார். சிவாஜியின் பேரரசில் சுமார் 240 கோட்டைகள் இருந்தன. இதனால், சுமார் 240 ஹவல்தார்களை அவர் நியமித்திருந்தார். ஹவல்தாரிப் பதவி பொதுவாக ஒரு மராத்தியருக்கு கொடுக்கப்பட்டது. கோட்டையின் முழு நிர்வாகத்தையும் அவர் நிர்வகித்தான். ஹவல்தார் தவிர, ஒவ்வொரு கோட்டையிலும் சம அந்தஸ்தில் இரு வேறு அதிகாரிகள் இருந்தனர் – முதல் ஸர் -ஐ-நாபேட் (பொதுவாக மராத்தியாக இருந்தவர்) கோட்டையில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த ராணுவத்தையும், மற்ற சம அந்தஸ்தான அதிகாரியுமான சபாவின் தலைமையையும் மேற்பார்வையிட்டார். பொதுவாக அவர் ஒரு பிராமணர். கோட்டையின் நிதி ஒழுங்குகள் மற்றும் அண்டைப் பகுதி, கடிதப் போக்குவரத்துகள், உத்தியோகப்பூர்வ கடைகளின் நிர்வாகம் ஆகியன அவரது பொறுப்புக்கள் ஆகும். கரகானிஸ் (பொதுவாக கயஸ்தாவாக இருந்தவர்) அவருக்கு உதவினார்கள். சிவாஜி தனது மாகாண அல்லது உள்ளூர் அதிகாரிகளைக் பணம் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியின் வருவாயிலிருந்து அவர்களது சம்பளத்தை வழங்க உத்தரவிட்டார்.

ராணுவ அமைப்பு

சிவாஜியின் படையின் அமைப்பும் ஒழுக்கமும் மதிப்பிற்குரிய ஒன்றானது. அவரது வீரர்களுக்கு ஊதியங்கள் ரொக்கமாக வழங்கப்பட்டது. அவர் குதிரைகளுக்கு வீரர்களின் பணியின் அடிப்படையில் முத்திரை குத்துவதை நடைமுறைப் படுத்தினார். அவரது படை வீரர்கள் தங்கள் மனைவிகளை அவர்களுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுவதில்லை. ராணுவத்தினரின் இயக்கத்தை திறம்பட பராமரிக்க வேண்டும் என்று சிவாஜி தனது படையினருக்கு ஒரு குறைந்தபட்ச சுகமை அல்லது சாமான்களை எடுத்துச் செல்ல உத்தரவிட்டார். அவரது படையில் குதிரைப்படை, காலாட்படை, பீரங்கி மற்றும் கடற்படை ஆகிய நான்கு கிளைகள் இருந்தன. குதிரைப்படை இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது. அரசு சார்பாக குதிரைகள், ஆயுதங்கள் வழங்கப்பட்ட குதிரைவீரர்களையே பார்ஜிர்ஸ் என்றும், குதிரை வீரர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் தங்கள் குதிரைகளையும் ஆயுதங்களையும் சிலேடர்கள் என்று அழைத்தனர். குதிரைப் படை வீரர்கள் அனைவரும் சர் -ஐ-நெளபாட் -ன் கீழ் இருந்தனர். காலாட்பணியாளர்கள் வில் விதையில் வல்லவர்கள் ஆவார்கள். சிவாஜி மாவாலிகளை தனது படையில் பெரிய எண்ணிக்கையில் அமர்த்தினார். அவரது படையில் 700 பதான் படையினரும் இருந்தனர். சிவாஜியிடம் மோட்டார் பீரங்கிகள் மட்டுமே இருந்தன. அது போர்த்துகீசியர்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டது. சிவாஜியின் பிரஞ்சு பாம்பேவில் இருந்து துப்பாக்கி வெடிமருந்து முதலியன சிவாஜிக்கு கிடைத்தன.

கடற்படையை ஒழுங்கமைப்பதில் முக்கிய நோக்கம் அபிசீனியர்கள் பகுதியை கொள்ளையடிப்பவர்களைக் கைது செய்ய வேண்டும் என்பதாகும்.

சிவாஜியின் ஆட்சியில் இந்து ஆட்சியை புதுப்பித்தல்

நில வருவாய் நிர்வாகம்

சிவாஜி, அஹமத் நகரைச் சேர்ந்த அமைச்சர் மாலிக் அம்பர் என்பவரின் முறைக்குப் பிறகு, தனது நில வருவாய் நிர்வாகத்தை ஒருங்கிணைத்தார். நில வருவாய், பழக்க வழக்கம், சௌத் மற்றும் சர்தேஷ்முகி ஆகிய நான்கு முக்கிய வருவாய் ஆதாரங்கள் அவரது ராஜ்ஜியத்தில் இருந்தன. தனது நிலவரி முறையை செம்மையாக ஆக்கவும், வெற்றியும் பெற ஜாகீர் அமைப்பை ஓரளவிற்கு கட்டுக்குள் கொண்டுவந்தார். கி.பி. 1679 ல், அன்னாஜி தத்தா விவசாய நிலங்களில் வருவாய் ஆய்வு செய்து மண்ணின் உற்பத்தித் திறனின்படி நிலவரி நிர்ணயம் செய்தார். தொடக்கத்தில் அவர் விளைச்சலை 30 சதவீதமாக நிர்ணயம் செய்தார். ஆனால் பின்னர் அது விவசாயிகளை பாதுகாக்க 40 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டது. சிவாஜி இயற்கை சீற்றத்தின் போது வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விலக்களிக்கப்பட்டு, விதைகள் முதலியவற்றை வாங்குவதற்கு அவர்களுக்கு டக்வி கடன் வழங்கினார். டக்வி கடன்கள் எளிதாக தவணைகளில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. சில வரலாற்றாளர்களது கருத்துப்படி, ஜமீந்தாரி அல்லது தேஷ்முகி முறையை சிவாஜி முற்றிலுமாக முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தார். ஆனால், அவர் ஜாகீர் வடிவத்தில் பல அதிகாரிகளுக்கு சம்பளம் வழங்கியதால், நமது பார்வையில் அது சரியானதாக தோன்றவில்லை. அவர் காலத்தில் நிலத்தின் மீது பரம்பரை உரிமை பெற்ற அதிகாரிகள் மீது கடுமையான மேற்பார்வை இருந்தது. சிவாஜி அவர்கள் சிப்பாய்களை வைத்திருக்க அனுமதிக்கவில்லை. அல்லது தங்கள் ஜாகீர்களில் கோட்டைகளை கட்டி, ஒவ்வொரு ஜாகீர் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை அரசின் பங்காக எடுத்துக் கொண்டார். அவர் காலத்தில் நிலத்தின் மீது பரம்பரை உரிமை பெற்ற அதிகாரிகள் மீது கடுமையான மேற்பார்வை இருந்தது. சிவாஜி இராணுவ வீரர்களை வைக்கவோ அல்லது ஜாகீர்ஸில் கோட்டைகளை உருவாக்கவோ அனுமதிக்கவில்லை. ஒவ்வொரு ஜாகீரிடமும் மாநிலத்தின் பங்காக ஒரு நிலையான அளவு எடுத்துக் கொண்டார். வருவாய் மட்டுமின்றி, வர்த்தகர்களின் பொருட்களை இறக்குமதி செய்து ஏற்றுமதி செய்வதன் மீதும், நிர்ணயிக்கப்பட்ட சதவீத சுங்க வரி வசூலிக்கப்பட்டது. சிவாஜி தனது வருமானத்தை முகலாயர்களின் அண்டை பகுதிகளிலிருந்து வருவாய் ஈட்டினார். இது நிலத்தின் மீது சுமத்தப்பட்ட வருவாயில் 1/4 இருந்தது, மற்றும் இது சௌத் என்று அழைக்கப்பட்டது. அநேகமாக அது ஒரு வகையான இராணுவ வரி. மராட்டியர்களுக்கு இராணுவ சோதனை எதுவும் வேண்டாம் என்று வாக்குறுதி அளித்த பகுதிகளில் அது விதிக்கப்பட்டது. அநேகமாக அது ஒரு வகையான இராணுவ வரி. மராட்டியர்களுக்கு இராணுவ சோதனை எதுவும் வேண்டாம் என்று வாக்குறுதி அளித்த பகுதிகளில் அது விதிக்கப்பட்டது. இதே மாதிரியான வரி, சர்தேஷ்முகி, 1/10 ல் இருந்த மாநிலம் விதித்து வந்தது. சிவாஜியை தங்கள் சர்தேஷ்முகி என்று ஒப்புக் கொண்ட மராட்டிய தேஷ்முகவினர் மீது அது விதிக்கப்பட்டது. இந்த வரியை விதிப்பதன் மூலம், அவர் மிகவும் தொலை நோக்கு கொண்டவர் என்பதையும், வலிமையான பேரரசின் கட்டிடத் தலைவர் என்பதையும் சிவாஜி நிரூபித்தார். சர்தேஷ்முகி வரி மூலம் பல்வேறு மராட்டிய தலைவர்களை ஒரு இறைமை பெற்ற அதிகாரத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து

குறிப்புகள்

மராட்டிய பேரரசை நிறுவினார். சிவாஜியின் நிதி முறை மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்பதை அண்மைக்கால ஆராய்ச்சிகள் நிரூபித்துள்ளன.

குறிப்புகள்

நீதித்துறை அமைப்பு

நவீன நீதிமன்றங்கள் போன்ற ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நீதிமன்றங்களை சிவாஜி நிறுவவில்லை, எந்த சட்ட விதிமுறையோ அது அவர் நிறுவவில்லை. அவரது நீதித்துறை நிர்வாகம் பாரம்பரிய வழிகளை மட்டுமே அடிப்படையாக கொண்டது. இந்த மையத்தில், அஷ்டபரதான் எனும் எட்டு மந்திரிகள் மற்றும், நியாயதிஷ் வழியே குடிமைமையியல் மற்றும் குற்றவியல் வழக்குகளை இந்து ஆகம நூல்களின்படி மட்டுமே தீர்மானித்தார். மாகாணங்களிலும் இதே செயல்பாடுகளை மாகாண நீதிபதிகள் மட்டுமே நடத்தினர். கிராமங்களில் நீதித் துறை பணிகள், பஞ்சாயத்துகள் நடந்தன. நீதி பாரபட்சமற்றது, தண்டனைச் சட்டம் கண்டிப்பானதே ஆகும்.

சுருக்கமாக சொன்னால், சிவாஜி ஒரு வலிமையான பேரரசுக்கு அடிக்கல் நாட்டினார். சந்தேகமில்லாமல் அவர் ராஜ்ஜியம் ஒரு பிராந்திய ராஜ்ஜியம்தான். ஆனால் அது மக்கள் நல அடிப்படையில் இருந்தது. சிவாஜி தனது பேரரசில் மதச்சார்பற்ற கொள்கையை கடைப்பிடினார். டாக்டர் இஷ்வாரி பிரசாத்தின் சொற்களின் படி, அவர் முகலாயர்களின் விட பல விதங்களில் சிறப்பான ஒரு நிர்வாக அமைப்பை ஏற்பாடு செய்தார்.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

3. முக்கிய பிரதானின் முக்கிய பணிகள் யாவை?
4. சிவாஜியின் படையின் நான்கு கிளைகள் யாவை?
5. சிவாஜியின் ஆட்சியில் வருவாய் ஆதாரங்கள் எவை?

13.5 சிவாஜியின் வாரிசுகள்

பாலாஜி விஸ்வநாத் (கி.பி. 1713–1720)-பெஷ்வாஸ்-ன் எழுச்சி

பாலாஜி விஸ்வநாத், ஒரு சிறு வருவாய் அதிகாரியாக தனது பணியைத் தொடங்கினார், கி.பி. 1708 ல் ஷாகு 'சேனா கர்ட்டே' (ராணுவத்தை உருவாக்குபவர்) என்ற பட்டத்தை இவருக்கு வழங்கினார். கி.பி. 1713 ல் பேஷ்வா ஆக இருந்த அவர், முக்கியமான மற்றும் சக்திவாய்ந்த, பரம்பரை பரம்பரையாக பெரும் பதவியை பெற்றார். கிட்டத்தட்ட அனைத்து மராட்டிய சர்தார்களும் ஷாகு பக்கம் வெற்றி பெற்றதன் மூலம் ஷாகு இறுதி வெற்றி பெற்றதில் இவர் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.

அவர் சையது சகோதரர்களுடன் (கி.பி. 1719) ஒரு உடன்படிக்கையை செய்து கொண்டார். இதன் மூலம் முகலாய பேரரசர் (புருக்ஷியார்) ஷாகுவை ஸ்வராஜ்ய அரசனாக அங்கீகரித்தார். பாலாஜியின் குணமும், திறனும், நாட்டின் விசித்திரமான சூழ்நிலையும், பேஷ்வாக்களின் எழுச்சியையும், துறைகளையும் ஆதரித்தது. தனது மகன் சாகு அவர்களின் நல்ல நடத்தைக்காக, தில்லியில் தடுத்து வைக்கப்பட்ட முகலாயர்களின் காவலில் இருந்து சாகுயின் தாய் மீட்கப்பட்டதை உறுதி செய்ய பாலாஜி முதல் அழைப்பு விடுத்தார். பாலாஜி,

சையது சகோதரர்களுடன் நேரடிப் பேச்சுவார்த்தைகளைத் திறந்தார். பிப்ரவரி 1719 அவரது கோரிக்கைகள் அனைத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

சிவாஜியின் ஆட்சியில் இந்து ஆட்சியை புதுப்பித்தல்

அதன்படி, சாகு தாய் மற்றும் குடும்பத்தினர் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். அவர் சிவாஜியின் வீட்டு ஆட்சித்துறையை ஆட்சியாளராக அங்கீகரிக்கப்பட்டதோடு, தக்காணத்தில் உள்ள ஆறு சபாஹ்ஸ்-ல் இருந்து சௌத் மற்றும் சர்தேஷ்முதி ஆகியோரை கர்நாடகம் மற்றும் தமிழகத்திலும் சேகரிக்க அனுமதிக்கப்பட்டார். இதற்கு ஈடாக மராட்டியர்கள் முகலாயர்களின் சேவையில் 15,000 குதிரைகள் மீது ஒரு படைப்பிரிவை வைத்துக் கொண்டு தக்காணத்தில் ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. டெல்லியில் பாலாஜியின் வெற்றி அவரது அதிகாரத்தையும், கவர்வத்தையும் பெரிதும் அதிகரித்தது.

குறிப்புகள்

பாலாஜி விஸ்வநாத் 'மராட்டிய மாநிலத்தை சேர்ந்த இரண்டாம் நிறுவனர்' என்று சரியாக அழைக்கப்பட்டுள்ளார். மராட்டிய அதிகாரத்தின் பழைய முடியரசு வடிவத்தில் புத்துயிர்ப்பு என்பது இனி சாத்தியம் இல்லை. முக்கியமான இடத்தில் வெற்றி பெற்ற பெரும் பிரபுக்களுக்கு சலுகைகள் வழங்கப்படாவிட்டால், நாட்டின் இராணுவ வளங்களை பொதுவான காரணத்திற்கு பயன்படுத்திக் கொள்வது கடினமாக இருக்கும் என்று அவர் உணர்ந்தார். அவர்கள் தமது படையெடுப்பினை நிர்வகிப்பதில் சுதந்திரமான ஒரு கையை வழங்கியும், பொதுக் கொள்கை விவகாரங்களில் ஒன்றுபடுவதன் மூலம் பெரிய தியாகம் எதையும் செய்ய வேண்டாம் என்று அவர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தும், அவர்கள் தமது சொந்த கூட்டாளிகளையோ அல்லது இறைமை பெற்ற கூட்டாகவோ அவர்களை பணிய வைத்தனர். ஆனால் இந்த ஏற்பாடு, இந்த தலைவர்களைக் கணக்கில் கொண்டு மிக அதிக அளவில் அதிகாரத்தை விட்டுச் சென்று விட்டது. அது, மராட்டிய அதிகாரத்தின் விரைவான விரிவாக்கம் மற்றும் அதன் விரைவான கலைப்பிற்கு பொறுப்பாக இருந்தது. பாலாஜியின் பேஷ்வாஷிப்பின் பதவிக்காலம் அரசு காலத்தில் இருந்து பேஷ்வாஷிகளின் காலம் வரை என்று மாறியதைக் குறிக்கிறது.

பாலாஜி 'நிதியியல் நிபுணத்துவம்' கொண்டவர் என்ற பெயரைப் பெற்றார். போர் மற்றும் இராஜதந்திரத்தில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தாலும், அவர் ராஜ்ஜியத்தில் அராஜகத்தை நிறுத்த உறுதியான நடவடிக்கைகளை எடுத்தார். அவர் சமூகத்திற்கு கேடு விளைவிப்பவர்களை அடக்கி, குடிமையியல் அரசாங்கத்தை மீட்டெடுத்தார். ஸ்வராஜ் பிராந்தியத்தில், நேரடி அரசு நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்த, நன்கு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட வருவாய் முறைக்கு திடமான அடித்தளம் இவரால் போடப்பட்டது.

பாஜி ராவ் I (கி.பி. 1720–1740)

பாலாஜி விஸ்வநாத் என்பவரின் மூத்த மகனான பாஜிராவ், எனப்பட்டவர் தனது இளம் வயதில் இருபதிலேயே பேஷ்வா-ஆக வெற்றி கண்டார். அவர் கொரில்லாப் போர்த்தந்திரங்களில் மிகப் பெரிய அளவில் கருதப்பட்டார். சிவாஜிக்குப் பிறகு மராட்டிய அதிகாரம் இவர் காலத்தில் உச்சத்தை எட்டியதாகவும் கருதப்படுகிறது.

அவருக்கு கீழ் பல மராத்திய குடும்பங்கள் பிரபலமாகியது. இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் அவர்கள் தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொண்டனர். இவற்றில் சில இடங்கள் வருமாறு:

சுயகற்பித்தல் பொருள் 287

குறிப்புகள்

- பரோடாவிலுள்ள காய்க்வாட்
- நாக்பூரிலுள்ள போன்ஸ்லெஸ்
- இந்துரிலுள்ள ஹோல்கர்ஸ்
- குவாலியரிலுள்ள சிண்டியஸ்
- பூனாவிலுள்ள பெஷ்வாஸ்

மைன்லாந்து -ல்(கி.பி. 1722), இருந்து ஜாஞ்சிராவின் சித்திஸ்-ஐ முறியடித்து வெளியேற்றினார், அதன்பிறகு, அவர் போச்சுக்கூவின் பஸ்லேயின் மற்றும் சால்சட் பகுதிகளை வெற்றி கொண்டார்.(கி.பி. 1733). அவர் போபால் அருகே நிஜாம்-உல்-முல்கை தோற்கடித்து, துரை சாரை ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார். இதன் மூலம் அவர் மால்வா மற்றும் பன்டல்கந்த் பகுதிகளைப் (கி.பி. 1737) பெற்றார். முகலாயப் பேரரசைப் பலவீனப்படுத்தவும் மராட்டியர்களை இந்தியாவிலேயே உச்ச சக்தியாக ஆக்கவும் வட இந்தியாவில் எண்ணற்ற வெற்றிகரமான பணிகளை அவர் முன்னின்று செய்தார். அவர் 'நாம் ஒரு மரத்தின் தும்பிக்கை மீது தாக்குதல் நடத்த வேண்டும், கிளைகள் தாமே கவிழும்' என்று அவர் கூறினார்.

பாலாஜி பாஜி ராவ் (கி.பி. 1740–1761)

பாலாஜி பாஜிராவ் 'நானா சாகிப்' என்று பிரபலமாக அறியப்பட்டார். தனது இருபது வயதில் தந்தையை வெற்றி கண்டார். தந்தை இறந்த பிறகு, அனைத்து மாநில நிர்வாகங்களின் விவகாரங்களும் அவர் கைக்கு வந்தது. முகலாய பேரரசர் (அகமது ஷா) உடன் உடன்படிக்கையில், பேஷ்வா (கி.பி. 1752) முகலாய சாம்ராஜ்ஜியத்தை உள் மற்றும் வெளிப்புறத்திலிருந்து (அகமது ஷா அப்தாலி) சௌத்திலுள்ள எதிரிகளிடமிருந்து பாதுகாப்பதாக இருந்தது. அவரது உறவினரான சதாசிவ ராவ் பாவின் ஆலோசனையையும் வழிகாட்டுதலையும் அவர் சார்ந்து இருந்தார்.

தனது அரசின் எதிர்காலக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரை, தனது தந்தையின் கொள்கைகளை தொடர வேண்டும் என்று சதாசிவ ராவ் பாவ் கேட்டுக் கொண்டு, மூத்த பஹிரோ மன்னரின் அர்ப்பணிப்புள்ள பணியில் பெரும் செயல்களை சாதித்தார். ஆனால் அவரது வாழ்க்கை குறுகியதாக வெட்டப்பட்டது. நீ அவனது மகன், அவரது கொள்கையை நிறைவு செய்ய வேண்டும். 'ஹிந்துஸ்தானத்தை வென்று, ஒரு பேரரசை நிறுவி, அதற்கு அப்பால் உன் குதிரைகளைத் வழிநடத்திச் செல்ல வேண்டும்' என்றார்.

நானா சாஹேப்பின் முந்தைய சாதனைகளில் ஒன்று, அனைத்து நிதி பரிவர்த்தனைகளிலும் கவனமாக மேற்பார்வை செய்வதன் மூலம் பேரரசின் சிறந்த நிதி மேலாண்மை நிறுவியது ஆகும். பின்னர் அவர் ஹோல்கர் மற்றும் சின்டியாவுடன் வட இந்தியாவின் விவகாரங்களைப் பற்றி விவாதித்தார். ஏப்ரல் 1742 இல், பன்டல்கண்டில் மராட்டிய அதிகாரத்தை ஒருங்கிணைப்பதற்காக வடக்கு நோக்கி அணிவகுத்துச் சென்றார். கி.பி. 174 ல், ரகுஜி போன்ஸ்லே அவர்களின் நிலப்பகுதிகள் நாசமாக்கப்பட்ட நிலையில் அலி வர்தி கானுக்கு உதவுவதற்காக வடக்கே இரண்டாவது படையெடுப்பை மேற்கொண்டார். பேஷ்வா முர்ஷிதாபாத்தை அடைந்து, அலி வர்தி காளை சந்தித்து வங்காளத்திற்கு செளத் கொடுக்க சம்மதித்து, அவரது பயணத்தின்

செலவுக்காக பேஷ்வா க்கு 22 லட்ச ரூபாய் வழங்க ஒப்புக்கொண்டார். இந்த ஏற்பாட்டின் மூலம் பேஷ்வா அலி வர்தி கானின் பகுதிகளை ரகுஜியின் படைகள் சூறையாடப்பட்டதிலிருந்து விடுவித்தார். அவரது பேஷ்வாஹின் முதல் பாதியில் கர்நாடகாவில் மராட்டிய மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டினார்.

1749 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 15 ம் தேதி ஷாகு வாரிசு இன்றி இறந்தார். அவர் தாராபாயின் பேரனான ராம்ராஜை, அவரது மரணத்திற்கு முன்னர் அவரது வாரிசாக நியமித்தார். 1750 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் ராமராஜா சத்ரபதி என முடிசூட்டப்பட்டார். அவர் பலவீனமாக, திறமையற்ற நிலையில் இருந்ததால், தாராபாய் அவரை தனது சொந்தக் கரங்களில் கைப்பாவை ஆக்க முயன்றார். அது மராட்டிய ராஜ்ஜியத்தில் குழப்பத்தையும் நெருக்கடியையும் ஏற்படுத்தியது ராமராஜா தாராபாய் என்ற பேரன் அல்ல இட்டு ஒரு ஏமாற்று வேலை என்பதை பேஷ்வா தெரிந்து கொண்டபோது அது மேலும் மேலும் ஆழமடைந்தது. இந்த உண்மை அறிவில் வந்த போது சத்ரபதி கிட்டத்தட்ட சதாரா கோட்டையில் அடைக்கப்பட்டு, அரசியல் நிகழ்வுகளுடன் எல்லாத் தொடர்புகளையும் இழந்தார். இதன் விளைவாக, புனே மராத்திய கூட்டமைப்பின் உண்மையான தலைநகரமாகவும், பேஷ்வா அதன் மெய்நிகர் ஆட்சியாளராகவும் ஆனது. பாலாஜி ஆட்சியின் இரண்டாவது காலகட்டத்தில் (யூனியூ1751-1761), வடக்கில் நான்கு பிரச்சாரங்கள் நடத்தப்பட்டன. பஞ்சாப் அரசியல் அந்த நேரத்தில் குழப்பமான நிலையில் இருந்தது. இதன் விளைவாக லாகூர், முல்தான் மற்றும் காஷ்மீர் ஆகியவற்றின் கீழ் இருந்த அகமது ஷா அப்தலியின் முதல் இரண்டு படையெடுப்புகள் அப்துலால் தனது ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டது. முன்றாவது படையெடுப்புக்குப் பிறகு, முகலாய வஜீர், சப்தர்ஜங், 1752 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் மராட்டியர்களுடன் ஒரு உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்தார், அதன் உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு எதிரிகளுக்கு எதிராக சாம்ராஜ்யத்தை பாதுகாப்பதற்காக இதை செய்தார். இதற்குப் பதிலாக மராட்டியர்கள் வடமேற்கு மாகாணங்களின் சௌத் சத்தையும், ஆப்கானியர்களின் ஆக்கிரமிப்பையும் பெற்றனர். ஆனால், உண்மையான வெற்றியால் மட்டுமே அந்தச் சௌத் பாதுகாக்கப்பட முடியும். இந்த உடன்படிக்கையின் விளைவாக, மராட்டிய இராணுவம் தில்லியில் வெளியிடப்பட்டது, மேலும் அவை மீண்டும் வட இந்தியாவின் அரசியலில் தலையிட்டு தில்லியில் தங்கள் மேலாதிக்கத்தை நிறுவினது.

இந்த ஏற்பாடு 'ஒரு முகலாயப் பேரரசு - மராட்டிய கூட்டணி இந்தியா முழுவதையுமே ஆட்சிசெய்ய வேண்டும்' என்ற பாலாஜி பாஜிராவ் கனவை நனவாக்க வேண்டும் என்பதை குறிக்கும். ஆனால் ச.ப்தர்ஜங் தனது வஜீர் கூட்டை இழந்து, யூனியூ1753 ல் அவாத் ஓய்வு பெற்றது, பேரரசின் நீதிமன்றத்தின் அதிகாரம் நிஜாம் உல் முஸ்க் என்பவற்றின் பேரன்-உல் முல்லுக்கு சென்றது. அவர் மராத்தாவின் உதவியுடன் உதவியற்ற பேரரசரை பயமுறுத்தியதோடு, வஜீர் அலுவலகத்தைப் பெற்றார், அஹமதா ஷாவை அகற்றி, கி.பி. 1754 இல் ஏகாதிபத்திய சாம்ராஜ்யத்தில் பஹதூர் ஷாவின் பேரன் அலாம்ஜிர் II வைத்தார்.

இவரை போல் எந்த ஒரு தில்லி வஜிராலும் ஒரு நல்ல ஆட்சியை ஒருபோதும் மலரச்செய்ய முடியவில்லை, அதேவேளை அவரது நண்பர்கள் மற்றும் எதிரிகளுக்கு, இமாத் உல்-முல்க் ஆகியோரை போன்று தனக்கும் தன் சாம்ராஜ்யத்திற்கு மிகவும் துயரமான ஒரு நிலையும் இருந்தது. ஆரம்பத்தில் அவர் 'மராட்டியர்களின் மார்பில் ஒரு உதவியற்ற குழந்தையைப் போல்

சிவாஜியின் ஆட்சியில் இந்து ஆட்சியை புதுப்பித்தல்

குறிப்புகள்

பிடிக்கப்பட்டார்' ஆனால் 'மராத்தா நட்பு சார்ந்தது, பணத்தை இணைத்தது. மாகாண கவர்னர் கப்பல் (கி.பி. 1757) ல் உள்ள சப்தாஜ்ஜங் என்பவரின் மகன் மற்றும் அதன் வாரிசு தோப் மற்றும் சுஜா-உத்-தௌலா, நாட்டிலிருந்து மராட்டியர்களை வெளியேற்றுவதற்கு அகமது ஷா அப்தாலியின் திட்டத்தை அவர் ஒப்புக்கொண்டார். மேற்கண்ட ஏற்பாடுகளின்படி கி.பி. 1758 ல், மாலஹார் ராவ் ஹோல்கர் உடன் ரகுநாத் ராவ் பஞ்சாப்பில் நுழைந்தார். அவருடன் அடினா பெக் கான் மற்றும் சீக்கியர்கள் இணைந்து இருந்தனர்.

சிரஹிந்த் வீழ்ந்தவுடன், லாகூர் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு ஆப்கானியர்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர் (ஏப்ரல் 1758). திமுர் ஷா தப்பி ஓடினார். மராத்தியர்கள் செனாப் நதி வரை அவரை தொடர்ந்தனர். அவர்கள் ஆற்றை கடக்கவில்லை. ஏனெனில், அது மிகவும் ஆழமாக இருந்தது. ஆனால் அதற்கு அப்பால் இருந்த மாவட்டங்கள் பெரும்பாலும் ஆப்கானியர்களின் வசிப்பிடங்களாக இருந்தன.

அடினா பெக் கானுக்கு பொறுப்பாளராக இருந்த ரகுநாத் ராவ் மாகாணத்திலிருந்து வெளியேறிய பின்னர் பஞ்சாப்பில் இருந்து திரும்பினார். ஒரு சில மாதங்கள் கழித்து (அக்டோபர் 1758) பிந்தைய இறப்புக்குப் பின் குழப்பம் ஏற்பட்டது. பேஷ்வா ஒரு பெரும் படையைத் தாத்தாஜி சிந்தியாவின் தலைமையில் அனுப்பினார். இவர் ஏப்ரல் 1759 ல் கிழக்கு மாகாணமான சட்லஜ் (கிழக்கு வங்காளத்தில்) அடைந்தார். மேலும் மாகாணத்தின் ஆளுநரைப் பொறுப்பேற்க சபாஜி சிந்தியாவை லாகூருக்கு அனுப்பினார்.

சில மாதங்களுக்குள், அப்தலியால் அனுப்பப்பட்ட ஒரு வலுவான இராணுவம் சிந்து நதியை கடந்தது. சபாஜி பஞ்சாப் மாநிலத்தை ஆப்கானிஸ்தானில் கைவிடச் செய்தார். அப்துலி தனது அரசாங்கத்தை லாகூரில் நிறுவி, தனது அரசாங்கத்தை மீண்டும் தொடங்கினார் மற்றும் சிரஹிந்திற்குள் (நவம்பர் 1759) நுழைந்தார்.

பஞ்சாபின் மராத்திய சாகசம் சில வரலாற்று அறிவாளர்களால் பாராட்டப்பட்டு, 'இந்து மதத்தின் உயர்ந்த நிலையை அடோக்குக்கு கொண்டு செல்லும்' என கூறப்பட்டது. மராத்திய இராணுவம் உண்மையில் அடோக் வரை முன்னேற்றம் அடைந்ததும், டிரான்ஸ்-சனப் மாவட்டத்தில் வருவாய் வசூல் முற்றிலும் தற்காலிகமாக இருந்தது என்றால் அது சந்தேகம்தான். பஞ்சாபின் நிலைப்பாட்டில், ஒரு நல்ல ஆயுதப்பயன்பாட்டு நிலையை பெரிய அளவில் தொடர்ந்து வைத்திருக்க முடியாது என்பதை பேஷ்வா உணரவில்லை. தேவையான நிதி கிடைக்காததால், லாகூரின் குளிர்காலத்தில் எந்த மராட்டிய வீரரும் நிற்கக் இயலாது என்பதால் இது சாத்தியமில்லை. வடமேற்கு எல்லைப்புறத்தின் வார்டன் என்ற பஞ்சாப் மாகாணத்தில் முதன்முதலாக எந்த முதல் தர மராத்திய தளபதியும் நியமிக்கப்பட்டதில்லை. பேஷ்வா அப்தாலியிடமிருந்து யுத்தம் செய்யத் தூண்டும் 'ஆத்திரமூட்டும் வகையில் எல்லைப்புறத்தில் முன்னேறுவதற்கு' ஒப்புதல் கொடுத்தார், ஆனால் அதன் பாதுகாப்பிற்கு போதுமான ஏற்பாட்டை அவர் செய்யவில்லை.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

6. பாலாஜி ஏன் "நிதியியல் வல்லுநர்" என்ற தலைப்பில் பாராட்டப்பட்டார்?
7. நானா சாஹேப்பின் முந்தைய சாதனைகளில் ஒன்று என்ன?

13.6 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

சிவாஜியின் ஆட்சியில் இந்து
ஆட்சியை புதுப்பித்தல்

1. ஜவாலியின் வெற்றி சிவாஜிக்கு முக்கியமானதாக இருந்தது. ஏனெனில் அதன் மூலம் அவர் மாவால் பகுதியின் ஆட்சியாளர் ஆனார். சதாரா மற்றும் கொங்கனை வெற்றி கொள்ளும் வழி இதன்மூலம் அவருக்கு தெளிவானது.
2. பூனா, கொங்கன் மற்றும் டோரன் அருகில் உள்ள ராஜ்கர் கோட்டைகளை கி.பி. 1645–1647 இடையே வென்றதன் மூலம் சிவாஜி தனது வீரத்திற்கு சான்றளித்தார்.
3. நிர்வாகத்தின் செயல்திறனைப் கவனிப்பது முக்ய பிரதானின் முக்கிய பணியாக இருந்தது. இந்தக் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்காக, அரசாங்கத்தின் அனைத்து அதிகாரிகளையும் அவர் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தார். மன்னர் இல்லாத நேரங்களில் இவர் மன்னர் சார்பாக செயல்பட்டார்.
4. சிவாஜியின் இராணுவத்தின் நான்கு முக்கிய கிளைகள் குதிரைப்படை, காலாட்படை, பீரங்கி மற்றும் கடற்படை ஆகியனவாகும்.
5. சிவாஜியின் ஆட்சிக் காலத்தில் நிலவரி, சுங்கம், செளத் மற்றும் சர்தேஷ்முகி ஆகிய முக்கிய வருவாய் ஆதாரங்கள் இருந்தன.
6. பாலாஜிக்கு 'நிதியியல் நிபுணத்துவம்' கொண்டவர் என்ற பெயரைப் பெற்றார். போர் மற்றும் இராஜதந்திரத்தில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தாலும், அவர் ராஜ்யியத்தில் அராஜகத்தை நிறுத்த உறுதியான நடவடிக்கைகளை எடுத்தார். அவர் சமூகத்திற்கு கேடு விளைவிப்பவர்களை அடக்கி, குடிமையியல் அரசாங்கத்தை மீட்டெடுத்தார். ஸ்வராஜ் பிராந்தியத்தில், நேரடி அரசு நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்த, நன்கு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட வருவாய் முறைக்கு திடமான அடித்தளம் இவரால் போடப்பட்டது.
7. நானா சாஹேப்பின் முந்தைய சாதனைகளில் ஒன்று, அனைத்து நிதி பரிவர்த்தனைகளிலும் கவனமாக மேற்பார்வை செய்வதன் மூலம் பேரரசின் சிறந்த நிதி மேலாண்மை நிறுவியது ஆகும்.

குறிப்புகள்

13.7 சுருக்கம்

- சிவாஜி, ஷாஜி போன்ஸ்லின் மனைவி ஜிஜாபிக்கு ஏப்ரல் 20ம் தேதி, ஷின்மூக்கன் மலைக் கோட்டையில் கி.பி. 1627-ல் இவர் பிறந்தார்.
- முதலில் சிவாஜி தனது ஜாகிரில் சுற்றுப் பயணம் செய்து இதன் மக்களுடன் கலந்து கொண்டார். மாவால் இளைஞர்களுடன் நட்புறவை ஏற்படுத்தி அவர்களுடன் சுற்றுப்பயணம் செய்து வேட்டையாடினார்.
- மராட்டிய தலைமையான சந்திர ராமிடம் இருந்து ஜாவாலியை கைப்பற்றிய போது சிவாஜி தனது உண்மையான படைமுகாம்களை கி.பி. 1655 ல் தொடங்கினார்.
- கி.பி. 1657 அன்று ஒளரங்கசீப் பீஜாப்பூர் மீது தாக்குதல் தொடுத்தபோது, சிவாஜிக்கும், முகலாயர்களுக்கும் இடையே முதல் போர் நடைபெற்றது.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 291

குறிப்புகள்

- ஓளரங்கசீப் திரும்பிச் சென்ற உடனேயே சிவாஜி தனது ராணுவ நடவடிக்கைகளை புதுப்பித்துக் கொண்டார். கொங்கன் குன்றுக்கும் கடலுக்கும் இடைப்பட்ட கடற்கரைப் பகுதியில் தாக்குதல் நடத்தி அதன் வடக்குப் பகுதியை வென்றார்.
- சிவாஜியின் ராணுவம் வெளிப்படையான போராட்டத்திற்கு பழக்கப்படவில்லை. பீஜப்பூரின் சக்திவாய்ந்த ராணுவத்துடன் அவர் பகிரங்கமாக போராட விரும்பவில்லை.
- தக்காணத்தில் வளர்ந்து வரும் மராட்டிய அதிகாரத்தைப் பார்த்ததும் முகலாயப் பேரரசர் ஓளரங்கசீப் மிகவும் கவலையடைந்தார்.
- ஷயிஸ்ட்டா கானுக்கு எதிராக புனேயில் நடந்த வெற்றி, சிவாஜியின் மன உறுதியை பெரிதும் அதிகரித்தது. உடனடியாக, மேலும் ஒரு போரை நடத்தி, சூரத் முகலாயப் துறைமுகத்தின் மீது பயங்கரமாக தாக்குதலைத் தொடுத்தார்.
- சிவாஜி மே மாதம் 12ம் தேதி கி.பி. 1666-ல் முகலாய நீதிமன்றத்திற்கு வந்தார். அவரது மகன் சம்பாஜி மற்றும் 350 வீரர்களுடன் வந்திருந்தார். ஓளரங்கசீப் அவரை 'பஞ்ச் ஹசரீஸ்' மத்தியில் நிற்க வைத்து, அவருடன் பேச கூட இல்லை.
- சிவாஜி ஒரு அதிகாரம் மற்றும் எல்லா இறையாண்மையும் கொண்ட ஒரு சர்வாதிகார ஆட்சியாளர். அரசின் அதிகாரங்கள் அனைத்தும் அவருக்கு உரித்திக்கப்பட்டன.
- சிவாஜியின் படையின் அமைப்பும் ஒழுக்கமும் மதிப்பிற்குரிய ஒன்றானது. அவரது வீரர்களுக்கு ஊதியங்கள் ரொக்கமாக வழங்கப்பட்டது. அவர் குதிரைகளுக்கு வீரர்களின் பணியின் அடிப்படையில் முத்திரை குத்துவதை நடைமுறைப் படுத்தினார்.
- பாலாஜி விஸ்வநாத், ஒரு சிறு வருவாய் அதிகாரியாக தனது பணியைத் தொடங்கினார், கி.பி. 1708 ல் ஷாகு "சேனா கர்ட்டே" (ராணுவத்தை உருவாக்குபவர்) என்ற பட்டத்தை இவருக்கு வழங்கினார்.
- பாலாஜி பாஜிராவ் 'நானா சாகிப்' என்று பிரபலமாக அறியப்பட்டார். தனது இருபது வயதில் தந்தையை வெற்றி கண்டார். தந்தை இறந்த பிறகு, அனைத்து மாநில நிர்வாகங்களின் விவகாரங்களும் அவர் கைக்கு வந்தது.

13.8 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- அமத்யா: அரசின் வருமானம், செலவு ஆகியவற்றை பார்த்த நிதி அமைச்சரின் நிலையை இது குறிக்கிறது.
- அஷ்டபிரதான்: நிர்வாகம் செய்யும் வேலையை பார்த்த எட்டு அமைச்சர்களின் ஆலோசனைகுழுவை இது குறிக்கிறது.
- நியாயதிஷா: இது நீதித் துறையின் உயர் அதிகாரி பதவியைக் குறிக்கிறது. குடிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் வழக்குகளை அவர் கேட்டறிந்தார்.

- சச்சீவ்: உத்தியோகப்பூர்வ பதவிகளுக்கான ஏற்பாட்டை பார்த்துவிட்டு, அரசுக் கடிதங்களை வரிசைப்படுத்துதல் மற்றும் அதன் பாணியை அமைத்துக் கொண்ட கண்காணிப்பாளர் பதவியை அது குறிக்கிறது.

சிவாஜியின் ஆட்சியில் இந்து ஆட்சியை புதுப்பித்தல்

13.9 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறிப்புகள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. ஜவாலியை சிவாஜி எவ்வாறு வெற்றி கொண்டார்?
2. மராட்டியர்களுக்கும் முகலாயர்களுக்கும் இடையே நடந்த முதல் போர் பற்றி சிறு குறிப்பு வரைக.
3. ஓளரங்கசீப் ஏன் சிவாஜிக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை?
4. வக்யாநவிஸ்-ன் முக்கியபணி என்ன?
5. சிவாஜி தனது மாகாணங்களை எப்படிப் பிரித்துக் கொண்டார்?

நெடு விடை வினாக்கள்

1. மராட்டியப் பேரரசைப் பலப்படுத்துவதில் சிவாஜியின் சாதனைகளை விரிவாக விவாதிக்க.
2. புரந்தர் ஒப்பந்தத்தின் விளைவுகளை விளக்குக.
3. சிவாஜி தனது சமூக அந்தஸ்தை எப்படி உயர்த்திக் கொண்டார்? விரிவாக விவாதிக்க.
4. சிவாஜி ஆட்சியின் நிர்வாக அமைப்பை ஆராய்க.
5. பாலாஜி விஸ்வநாத் 'மராட்டிய மாநிலத்தை சேர்ந்த இரண்டாம் நிறுவனர்' என்று சரியாக அழைக்கப்பட்டுள்ளார். அறிக்கையை விளக்குக.

13.10 மேலும் படிக்க

- மஜூம்தார், ரமேஷ் சந்தியார், காளிகிங்கர். 1949. இந்தியாவின் முன்னேறிய வரலாறு. புதுடில்லி: மக்மில்லன்.
- புருக், பெர்சி. 2013. இந்தியக் கட்டிடக்கலை (இஸ்லாமிய காலம்). புதுடில்லி: படித்த புத்தகங்கள் லிமிடெட்.
- லுனியா, நாதாராம் ப்ருன்வரர்லால். 1996. இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் பரிணாமம்: ஆரம்பகால காலத்திலிருந்து நிகழ்காலம் வரை. ஆக்ரா: லட்சுமி நாராயண் அகர்வால்.
- சத்தியநாதர், R. 1961. இந்தியாவின் அரசியல், பண்பாட்டு வரலாறு. சென்னை: எஸ். விஸ்வநாதன்.

அலகு 14 மராட்டியர்கள் ஆட்சியின் கீழ் மதம், கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை

- 14.0 முன்னுரை
- 14.1 நோக்கங்கள்
- 14.2 சமய நிலை
- 14.3 மராட்டியர்களின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை
 - 14.3.1 மராட்டிய கோட்டைகளின் கட்டுமானம், சிவாஜி மற்றும் அவருக்குப் பின்னால் வந்தவர்களின் பங்களிப்புகள்
- 14.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 14.5 சுருக்கம்
- 14.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்
- 14.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்
- 14.8 மேலும் படிக்க

14.0 முன்னுரை

நீங்கள் முந்தைய பிரிவில் கற்றுக்கொண்டது போல், இந்தியாவில் முகலாய ஆதிக்கத்திற்குப் பிறகு, மராட்டியர்கள் அதிகாரத்தில் உயர்ந்த மக்கள் குழுவாக இருந்தனர். மராட்டியர்கள், மேற்கு தக்காண் பகுதிக்குச் சொந்தமான ஒரு போராளி விவசாயிகள் குழுவாக இருந்தனர். மராட்டியர்கள், மேற்கு தக்காண் பகுதிக்குச் சொந்தமான ஒரு போராளி விவசாயிகள் குழுவாக இருந்தனர். ஷாஜி போன்ஸ்லே ஒரு முக்கிய குலத் தலைவர் ஆவார். அவரது மகன்களில் ஒருவரான சிவாஜி போன்ஸ்லே பிரசித்திபெற்றார் மற்றும் மராட்டிய ஆட்சியாளர்களில் ஒருவராக இருந்தார். பின்னர், அவரது பேரன் ஷாகு, மிகவும் சக்திவாய்ந்த பேஷான்களில் ஒருவராக ஆனார், பிரதம மந்திரிக்கு சமமாக மராட்டியர்கள் இருந்தனர். 18 ஆம் நூற்றாண்டில், முன்னணி மராட்டிய குடும்பங்கள் – சிந்து, ஹோல்கர், போன்சில் மற்றும் கேகர் ஆகியவை வட மற்றும் மத்திய இந்தியாவில் தங்கள் வெற்றிகளை அதிகரித்தனர்.

இந்த அலகில், மத நிலைமைகள் மற்றும் மராட்டியர்களின் ஆட்சியின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை பற்றி விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. மராட்டியர்கள் ஆர்வமுள்ள கட்டிடக்கலைஞர்கள் மற்றும் புத்திசாலித்தனமான கட்டிடக் கலைஞர்களாகக் கருதப்பட்டனர். மகாராஷ்டிரா மற்றும் தென்னிந்தியாவில் அவர்கள் ஆட்சி செய்த போது பல கட்டிடங்களை கட்டினார். மராட்டிய காலத்தில் கலை, கட்டிடக்கலை பாணிகளை இந்த அலகு விளக்கும்.

14.1 நோக்கங்கள்

இந்த அலகை நீங்கள் படித்து முடித்த பின்பு உங்களால்,

- மராட்டியர்களின் ஆட்சி காலத்தில் மத நிலைமைகள் பற்றி விவாதிக்க முடியும்

- மராட்டிய பேரரசின் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சியை பற்றி விவாதிக்க முடியும்
- மராட்டிய கோட்டைகளின் வளர்ச்சியை ஆராய முடியும்
- சிவாஜி மற்றும் அவரது வாரிசுகளின் பங்களிப்பு கலை மற்றும் கட்டிடக்கலைகளை அவர்கள் ஆட்சி காலத்தில் உருவாக்கியது பற்றி கலந்துரையாடலாம்

மராட்டியர்கள் ஆட்சியின் கீழ் மதம், கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை

குறிப்புகள்

14.2 சமய நிலை

மராட்டியர்கள் பெரும்பாலும் இந்து அரசாக இருந்தனர். முஸ்லீம் அரசோடு ஏற்பட்ட அதிருப்திகளின் விளைவாக மராட்டியர்கள் எழுச்சி பெற்றனர் என்று பல வரலாற்றாசிரியர்கள் கருதுகின்றனர். மராட்டிய ராஜ்யத்தின் இந்துக் கோட்பாடு கட்டிடக்கலை மற்றும் கோவில்கட்டும் ஆர்வத்தில் காணப்படுகிறது.

இரஃபான் ஹபீப்பின் கூற்றுப்படி, மராட்டிய சக்தியின் எழுச்சி மற்றும் விவசாயிகளின் கலகத்தனமான மனநிலை அரசால் ஒடுக்கப்பட்டது. மராட்டியதர்மத்தின் சமூக நோக்கம், பெனாரஸ் பிராமணரான கங்காவத் என்பவரின் ஆதரவுடன் தனது குடும்பத்தின் ஒரு சூர்யவசம் சத்திரிய பரம்பையை சிவாஜி தயார் செய்தபோது காணலாம்.

சிவாஜியுடன் சேர்ந்து, வேளாண்மைத் தொழிலுக்குச் சொந்தமானவர்கள் தங்கள் சமூக நிலையை மேம்படுத்துவதில் வெற்றி பெற்றிருக்கலாம். இந்தக் காட்சியின் கீழ், துக்காராம், சாமந்த் ராம்தாஸ், ஏக்நாத் ஆகியோர் தலைமையில் நடைபெற்ற பக்தி இயக்கம், சமத்துவம் என்ற அடிப்படையில் மராட்டிய தர்மத்துக்குள் மேலும் புகுப்படுத்தப்பட்ட தனிநபர்கள் மற்றும் குழுக்களால் வருண அளவுகோலில் இடம்பெயர் வாய்ப்பை அளித்தது. எம். ஜி. ரனேட் மற்றும் வி.கே. ராஜ்வேடுவால் மராத்தா தர்மா என்று யோசனை மராட்டியர்களின் அரசியல் சுயாதீன ஆக்கிரமிப்பு இந்துத்துவத்தின் அடிப்படையில் வழிநடத்த உருவாக்கப்பட்டது.

தூர்கோ ஆப்கானிஸ்தான் முகலாய ஆட்சியைப் பற்றி சிவாஜியின் ஆன்மீக குருவான சமார்த் ராம்தாஸ் மராட்டியதேசியவாதத்திற்கு ஊக்கமளித்தார். முகலாயர்கள் மற்றும் பீஜாப்பூர் மற்றும் கோல்கொண்டா ராஜ்ஜியங்களின் ஆட்சிக்கு எதிராக கண்டனங்களை திரட்டுவதற்காக இந்த மகான் கவிஞரின் யோசனையை சிவாஜி பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

ஒரு பெரிய விவாதப் புள்ளி - இந்து ஸ்வராஜ்யத்துடன் மராத்தா தர்மத்தை நாம் அடையாளம் காண முடியுமா. இந்து ஸ்வராஜ்யம் மற்றும் மராத்தா தர்மம் ஒரே மாதிரியானவை என்று சிலர் கருதுகிறார்கள், சிலர் இந்த கருத்தை ஏற்கமறுகிறார்கள், இது முதன்மையாக மதம் சார்ந்ததாக இல்லை, மாறாக முகலாயர்களின் மையப்படுத்திய போக்குகளுக்கு எதிரி என்று கருதுகின்றனர்.

14.3 மராட்டியர்களின் கீழ் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை

செரபோஜி II (1798–2832 கி.பி.) மராட்டிய ஆட்சியாளர்களுள் ஒருவராக இருந்தார், அவர் தனது ராஜ்யத்தில் புதிய கட்டிடங்களை கட்டியெழுப்புவதில் ஆர்வம் காட்டினார். அவர் கட்டிடக்கலை பற்றி நன்கு அறிந்திருந்தார்.

சுயகற்பித்தல் பொருள் 295

குறிப்புகள்

செரபோஜ II மற்றொரு மராத்தா ஆட்சியாளரால் கட்டப்பட்ட சரஸ்வதி மஹால் நூலகத்தில் தொகுப்பிலுள்ள கட்டிடக்கலை மற்றும் நகர திட்டமிடல் பற்றிய புத்தகங்களை சேர்த்தார். அவர் தனது பரம்பரையில் பல நிறைய கட்டிடங்களைக் கட்டினார்.

மராட்டிய கட்டிடங்கள் வழக்கமாக முக்கோண வடிவில் இருந்தன. தஞ்சாவூர் நகரிலிருந்து வங்காள விரிகுடா வரை ஒரு பிரம்மாண்டமான பகுதியை அவர்கள் ஆக்கிரமித்தனர். மகாராஷ்டிராவில் ஒரு தனி மராட்டிய பேரரசை சிவாஜி உருவாக்குவதற்கு முன், மராட்டியர்களின் தலைநகரமாக தஞ்சாவூர் இருந்தது, மராட்டியர்களால் கட்டப்பட்ட பெரும்பாலான கட்டிடங்கள் அதை சுற்றியே இருந்தன. மராட்டிய கட்டிடக்கலையின் பாணியானது பல்வேறு பாணிகளின் பிணப்பு ஆகும்.

மராட்டிய கட்டிடங்கள் மற்றும் அவர்களின் கட்டிடக்கலை பாணி அரண்மனைகள், கோட்டைகள் மற்றும் பொதுவான குடியிருப்பு வீடுகள் மற்றும் சாலையோர கிணறுகள், கால்வாய்கள், டாங்கிகள், பாலங்கள் மற்றும் கோவில்களைப் போன்ற மத கட்டிடங்கள் போன்ற பொது பயன்பாட்டிற்காகவும் செங்கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டது. இது முந்தைய கற்களால் கட்டப்பட்டிருந்த கட்டிடங்களில் இருந்து பெரிய மாற்றமாக இருந்தது. மராட்டிய கட்டிடக்கலையின் மேலும் ஒரு தனித்தன்மை அவர்கள் கட்டமைக்கப்பட்ட அனைத்து கட்டிடங்களிலும் வளைவு கூரைகள் பயன்படுத்தப்பட்டது. சில கூரைகளில் ஓடு கூரைகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன, ஆனால் அரண்மனைகள் மற்றும் பெரிய நூலகங்களை கட்டியெழுப்புவதில் பிரதான முன்னுரிமை வளைவு கூரைகளுக்கு வழங்கப்பட்டது.

கட்டிடங்களில் தூண்களின் வரிசைகளை உயர்த்தும் போது மராத்தாக்கள் இஸ்லாமிய பாரம்பரியத்தை பின்பற்றினர். அவர்கள் முக்கியமாக உருளை தூண்களைத் தேர்வு செய்தனர், ஆனால் சில நேரங்களில் சதுர அல்லது எண்கோண தூண்களும் அமைக்கப்பட்டன. பின்னர் இவை கூர்மையான மற்றும் வளைவு வகைகள் ஆகியவற்றின் சமமான அல்லது முக்கூறான வளைவுகளால் இணைக்கப்பட்டன.

பிரிட்டிஷ் அல்லது காலனிய கட்டிடக்கலையால் மராட்டியர்கள் செல்வாக்குடன் இருந்தனர். அக்காலத்தில் ஆங்கிலேய ஆதிக்கம் தஞ்சாவூர், இந்தியாவின் எஞ்சிய பகுதிகளிலும் இருந்தது. மேலும் பிரிட்டிஷ் செர்டோஜி II உதவியது, மராட்டிய ஆட்சியாளராக இருந்து அவரது சிம்மாசனத்தை அடைந்தார், அவர் பிரிட்டிஷ் நட்பாகி, தஞ்சாவூரின் அரசு கட்டிடங்களை வடிவமைப்பதற்காக தங்களது கட்டிடக் கலைஞர்களை அழைத்தார்.

தஞ்சாவூரில் காலனித்துவ பாணி கட்டிடங்களை மராட்டியர்கள் பயன்படுத்தினர். இந்த கட்டிடங்களில் தோட்டங்களைச் சுற்றி ஒரு பெரிய நுழைவாயில் இருந்தது. மராட்டிய கட்டிடக்கலைக் கட்டிடங்களின் முன்பக்கம் உயர் மட்டத்தில், மென்மையான நீண்ட இரும்பாலான தூண்களின் மீது இருந்தது. இது வழக்கமான காலனித்துவ பாணியை கொண்டிருந்தது. அரசாங்க அலுவலகங்கள் அல்லது கல்வி நிறுவனங்கள் இந்த கட்டிடங்களில் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தன. சில நேரங்களில் மாவட்ட கலெக்டர்கள் போன்ற மூத்த அதிகாரிகளின் குடியிருப்புகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. இந்த கட்டிடங்கள் நிறைய நகரத்தின் மையப்பகுதியில் எழுப்பப்பட்டு, பாதைகள்

மூலம் அல்ல.மராட்டிய கட்டிடக்கலை பாணியில் தஞ்சாவூரில் கட்டப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க நினைவுச்சின்னங்கள் பின்வருமாறு:

- தஞ்சாவூர் மற்றும் திருவையூரில் உள்ள அரண்மனைகள்
- திருவையூர் மற்றும் ஓரத்தநாட்டில் உள்ள சத்திரங்கள்
- பட்டுக்கோட்டை மற்றும் ராமேஸ்வரம் இடையே உள்ள மனோரா கோட்டை

கோயில்கள்

மராட்டியர்களின் கோவில் பாரம்பரியம் 17 மற்றும் 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையே செழித்தோங்கியது. அது மூன்று கட்டப் பரிணமித்ததோடு, முக்கிய அரசியல் வளர்ச்சிகளையும் அது எதிர்கொண்டது. மராட்டிய கட்டிடக்கலை சொற்களஞ்சியம் இரண்டு வகையான கோயில்களை உருவாக்கியது.

இந்தியாவில் கோவில் மரபுகளின் பிரதானமாக மராட்டியர்களின் உண்மையான பங்களிப்பாக பழங்குடி வகை கோயில்கள் இருந்தன. கோவில் கட்டுமானத்தின் மற்றொரு வகை மறுமலர்ச்சி வகை ஆகும். இக்கோயில்கள் தங்கள் மூலாதையர்களால் கட்டப்பட்டு, இந்தியாவின் பிற பகுதிகளில் உள்ளவர்களோடு ஒப்பிடத்தக்க வகையில் பிரம்மாண்டமான கற்காலக் கோயில்கள் வேண்டும் என்ற புரவலரின் விருப்பத்திற்கு காரணமாக அமைந்தன.

இக்காலகட்டத்தில் இந்துக் கோயில்களின் கட்டுமானத்தில் பண்டைய கட்டிடக்கலை வடிவங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இண்டோசராசோனிக் கட்டிடக்கலை வகைகளும் பின்பற்றப்பட்டன. தஞ்சாவூர் மராட்டியர்கள் பல கோயில்களைக் கட்டினார். தஞ்சாவூரில் உள்ள பிரகதீஸ்வரர் ஆலய வளாகத்தில் கட்டப்பட்ட விநாயகர் கோயில் மற்றும் நாகப்பட்டினத்தில் உள்ள வைத்தியநாத சுவாமி கோவில் ஆகியவை பாரம்பரியமான உதாரணங்கள். அவர்கள் பல சமுத்திரங்கள் கட்டினார். அவர்களால் கட்டப்பட்ட ஓரத்தநாடு சமுத்திரம் பிரம்மாண்டமான ஒன்றாகும்.

சிற்பங்கள் மற்றும் ஓவியங்கள்

மராட்டிய சிற்பங்கள் அழகையும் அலங்காரத்தையும் கொண்டவை. அவை பொதுவாக ஒற்றை கல் மீது பொறிக்கப்பட்டு சுவர்கள் மற்றும் தூண்கள் மீது வைக்கப்படுகின்றன. அவை பெரும்பாலும் மதிப்பின் கருத்துக்களைக் கொண்டு இருந்தன. பிரதாப் சிங்கின் மனைவியான அம்மணி அம்மாவின் வெண்கல உருவம் மராட்டிய சிற்பக்கலையின் சிறப்பம்சமாகும். திருவிடைமருதூர் கோவிலில் அமைந்துள்ள ஒரு உருவப்படம் இது. அவள் வலது தோளில் அமர்ந்திருக்கும் ஒரு கிளிடன் ஒரு கையில் விளக்கைப் பிடித்தபடி நின்ற கோலத்தில் இருக்கிறாள். மராட்டியர்களின் மற்றுமொரு புகழ்பெற்ற சிற்பம் தஞ்சை கோயிலில் உள்ள வெள்ளிமுலாம் பூசப்பட்ட காளை வாகனம். இந்த சிலை இப்போது தஞ்சாவூரில் உள்ள சரஸ்வதி மஹால் நூலகத்தில் உள்ளது.

ஓவியங்கள்

தஞ்சாவூரில் உள்ள பிரகதீஸ்வர ஆலயத்தில் சுப்பிரமணிய சன்னதியின் முன்புற மண்டபத்தில் உள்ள சித்திர ஓவியங்கள் மராட்டிய ஓவியத்தின்

மராட்டியர்கள் ஆட்சியின் கீழ் மதம், கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

பாரம்பரிய உதாரணங்கள் ஆகும். மராட்டிய ஆட்சியாளர்களின் மதிப்புமிக்க ஒவியங்கள் தஞ்சாவூர் அரண்மனை மற்றும் சரஸ்வதி மஹால் நூலகத்தின் உள் சுவர்களை அலங்கரிக்கின்றன.

14.3.1 மராட்டிய கோட்டைகளின் கட்டுமானம், சிவாஜி மற்றும் அவருக்குப் பின்னால் வந்தவர்களின் பங்களிப்புகள்

இளம் சிவாஜியின் சிறிய சண்டை படைகளின் கீழ் 16–18 ஆம் நூற்றாண்டின் போது மராத்தா சாம்ராஜ்யம் முகலாயர்களின் மீது பெரும் எண்ணிக்கையிலான தாக்குதல்களை நடத்தியது. இந்த மூலோபாயம் ஒரு நிரந்தர பாதுகாப்பான தளங்களிருந்து, சிறிய சண்டை படைகள் செயல்பட முடியும், எனவே இந்த காரணத்திற்காக தக்காணத்தில் எண்ணற்ற கோட்டைகள் கட்டப்பட்டது. இந்த கோட்டைகள் அடிப்படையில் அனைத்து சுற்று பாதுகாப்பு ஒரு மலையின் மேல் இருந்தன அத்துடன் அனைத்து தாக்குதல்களையும் நிறுத்த அனைத்து சுற்று பார்வையும் வழங்கியது. உயர்ந்த சுவர்கள் மற்றும் கண்காணிப்பு கோபுரங்கள் மராட்டியர்களுக்கு வரவிருக்கும் எதிரிகளை தாக்க ஒரு வாய்ப்பை அளித்தன மற்றும் கண்ணியமான தக்கணத்தின் பரந்த காட்சியை வழங்கின. பிரபலமான மராட்டிய கோட்டைகள் சிலவற்றைப் பற்றி நாம் ஆராய்வோம்:

- ஷிவ்னேரி கோட்டை: 1630 ம் ஆண்டு சிவாஜி இங்கு பிறந்தார் என்பதால் மராட்டிய வரலாறு தொடங்குவதற்கு ஏற்ற கோட்டையாகும். இந்த கோட்டை புனேரிலிருந்து 75 மைல் தூரத்தில் ஒரு மலைப்பகுதியில் ஜன்னர் எனும் இடத்தில் அமைந்துள்ளது. கோட்டைக்கு ஏறும் வழி செங்குத்தான மற்றும் கடினமானதாக உள்ளது, இது தளர்வான பாதைகள் மற்றும் கூழாங்கற்களால் நிறைந்திருக்கிறது. முகலாயத் தலைவர் ஆதில் ஷாவின் படையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த சிவாஜியின் தந்தை சஹாஜி, தனது மனைவிக்கும், பிறக்காத குழந்தையின் பாதுகாப்பு என்ற அடிப்படை அக்கறையுடன் இந்த கோட்டையை தேர்ந்தெடுத்தார். சிவாஜி இந்த கோட்டையின் மூலம் சுதந்திரம் மற்றும் போர்களின் கலைகளின் முக்கியத்துவத்தை கற்றுக்கொண்டார். மேலும், மலைஏற்றகத்திற்காக பிரசித்திபெற்ற ஜீவதானம் என்ற மற்றொரு சிறிய கோட்டையும் அருகில் அமைந்துள்ளது. மேலும், மலைஏற்றகத்திற்காக பிரசித்திபெற்ற ஜீவதானம் என்ற மற்றொரு சிறிய கோட்டையும் அருகில் அமைந்துள்ளது. கோட்டைக்கு அருகிலேயே ஒரு படித்துறை உள்ளது. படித்துறை, நானே படித்துறை என பெயரிடப்பட்டது, இது மிகச்சிறந்த பார்வையை அளிக்கிறது.
- லோஹாகாட் மற்றும் விசாபூர் கோட்டை: லோஹாகாட் மற்றும் விசாபூர் இரட்டை கோட்டைகள் லோனாவலாவின் அழகிய அமைப்புகள் ஆகும் இவை புனேரிலிருந்து ஒரு மணி நேரம் தூரத்தில் உள்ளது. இந்த இரண்டு கோட்டைகளும் சுமார் 3,500 அடி உயரத்தில் அமைந்துள்ளது மற்றும் ஒரு கிலோமீட்டர் நீளமுடைய முகடு மூலம் பிரிக்கப்படுகின்றன. இந்த கோட்டைகள் முதலில் முகலாயர்களால் கட்டப்பட்டது, ஆனால் பின்னர் சிவாஜியால் கைப்பற்றப்பட்டன.
- ராய்காட் கோட்டை: சிவாஜியின் பிறப்பு ராய்காட் கோட்டிலிருந்து உலகிற்கு அறிவிக்கப்பட்டது. சிவாஜியின் முடிசூட்டு விழா 1674 ம் ஆண்டு இந்த கோட்டையில் நடைபெற்றது, இது மராட்டியர்களின்

தலைநகரமாக இருந்தது. இந்த கோட்டை வைர வடிவிலான மலை உச்சியில் அமைந்துள்ளது.

கோட்டையை நோக்கி ஏறுவது கடுமையானது மற்றும் அவற்றில் ஆயிரம் படிகள் உள்ளன. ராணி வாசா, பால்கி தர்வாஜா, ராஜ் பவன் மற்றும் சத்ரபதி சிவாஜி சமாதி ஆகியவை கோட்டையில் பார்க்கக் கூடிய சுவாரசியமான இடங்கள் ஆகும்.

- பிரதாப்காட் கோட்டை: இந்த கோட்டை 1656 ல் சிவாஜி ஆட்சியின் போது கட்டப்பட்டது. ராய்காட் பள்ளத்தாக்கு மற்றும் சுற்றியுள்ள மலைகளின் கண்கவர் பார்வையை வழங்கும் ஒரு மலை உச்சியில் மஹாபலேஷ்வர் மலை வாசஸ்தலத்திற்கு அருகில் இது கட்டப்பட்டது. இந்த பகுதியில் கோட்டைகள் பொதுவாக இடையே பார்க்கக்கூடிய வகையில் இருந்தது, அந்த காலத்தில் இது ஒரு பெரிய பாதுகாப்பு நடவடிக்கை இருந்தது.
- சிங்காகட் கோட்டை: இந்த கோட்டை புனே நகரிலிருந்து ஒரு மணிநேர பயணத்தை மட்டுமே கொண்டுள்ளது மற்றும் லயன் கோட்டை என்று அது மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. சிவாஜியின் இராணுவத்தில் பலமான சேனாதிபதியாக இருந்த தனாஜி மலுசரேயின் வெற்றியை இந்த கோட்டை நினைவுகூருகிறது. ஒரு கயிறு உதவியுடன் ஒரு எகுவானா வால் இணைக்கப்பட்டிருந்தது அந்த கயிற்றின் உதவியுடன், செங்குத்தான குன்றில் ஒரு தாரேதேவில் ஏறிக் கோட்டையை கைப்பற்றினார். அதன் விளைவாக நடந்த சண்டையில் தன்ஜி இறந்தார் மற்றும் சிவாஜி துணிச்சலான மனோதையத்தை கொண்ட படைத்தலைவரின் நினைவாக கொந்தாண கோட்டையை சிங்காகட் என பெயர் மாற்றினார். தன்ஜிக்கு ஒரு நினைவுச்சின்னம் கட்டப்பட்டுள்ளது, இது இப்போது சாலை வழியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது.
- டவுலதாபாத் கோட்டை: இந்த கோட்டை நீண்ட மற்றும் சுவாரசியமான வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. இது 12 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்து கோவிலான தேவகிரி என்ற பெயருடன் கட்டப்பட்டது. இந்த இடம் பின்னர் முகலாயர்களால் கைப்பற்றப்பட்டு டவுலதாபாத் என பெயரிடப்பட்டது. இது ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு முகலாய தலைநகரமாக இருந்தது.

மராட்டிய கட்டிடக்கலையின் அற்புதமான படைப்பாக இந்த டவுலதாபாத் கோட்டை அமைந்துள்ளது. இது பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கியது:

- தடித்த கல் சுவர்கள்
- செங்குத்தான சரிவுகள்
- அடக்கியுள்ள நுழைவாயில்கள்
- ஆழ்ந்த வளைந்த பள்ளத்தாக்கு

கோட்டையின் மூன்று சுவர்கள் பிரமை உருவாக்கியது, முதலைகள் மற்றும் பழங்கால பாம்பு பொறிகளைக் கொண்டு அகழிகள் எந்தவொரு மனித முயற்சியும் செய்ய முடியாதபடி கோட்டையை உருவாக்கியது. இந்தக் கோட்டை பின்னர் முகலாயர்களின் வஞ்சக ஆட்சியால் கைப்பற்றப்பட்டது.

இந்த கோட்டையில் நன்கு பராமரிக்கப்படும் கட்டமைப்புகள் உள்ளன. அவற்றில் சில பின்வருமாறு:

மராட்டியர்கள் ஆட்சியின் கீழ் மதம், கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை

குறிப்புகள்

குறிப்புகள்

- 30 மீட்டர் உயரத்தில் சாண்ட் மினார் கோபுரம்
- நீல ஓடுகள் கொண்ட சினி மஹால்
- ஜமீ மஸ்ஜித் இப்போது பாரத் மாதா கோயிலுக்கு மாற்றப்பட்டது
- யானை நீர் தொட்டி
- புகழ்பெற்ற கிலா ஷிகான் பீரங்கி
- **பன்ஹாலா கோட்டை:** இந்த கோட்டை கோலாப்பூரில் இருந்து 15 மைல் தூரத்தில் உள்ளது. இது பத்தாம் நூற்றாண்டில் நாக்வம்சத்தின் பழங்குடி ஆட்சியாளரால் கட்டப்பட்டது. இந்த கோபுரம் முக்கோண வடிவமாகவும் ஐந்து மைல் சுற்றளவில் உள்ளது. இது தக்கணத்தில் மிகப்பெரிய கோட்டையாகும் மற்றும் பல வரலாற்று நினைவுச்சின்னங்களைக் கொண்டது. சில காலப்போக்கில் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஆனால் மற்றவை இன்னும் இருக்கின்றன. இன்னும் எஞ்சியிருக்கும் சில நினைவுச்சின்னங்கள் பின்வருமாறு:
 - டபாக் உதயன்
 - டீன் தர்வாஜா
 - சப்ஹாஜி கோயில்
 - சஜிஜி வீடு
 - பாஜி லார்ட் உருவச்சிலை
- **சிந்துதூர்க்:** சிவாஜி ஒரு பெரிய போர்வீரர், சிந்தனையாளர் மற்றும் இராணுவ மேதை. அவரது குணங்கள் சிந்துதூர்க் வடிவமைப்பு மற்றும் கட்டுமானத்தில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. கோட்டையைச் சுற்றி சுமார் 30 அடி உயரத்திற்கும், 12 அடி அகலத்திற்கும், இருபுறமில்லாக் கோட்டை சுவர்களுக்கும் 6000 கைவினைஞர்கள் வேலை செய்ததாக கூறப்படுகிறது. இந்த கோட்டையில் சிவாஜியின் கை மற்றும் கால் தடம் சுண்ணாம்புகளின் அடிவாரங்களில் இரண்டு சிறிய குமிழ்களில் காணப்படுகிறது. இந்த கோட்டை மால்வா கடற்கரையைச் சுற்றியுள்ள மலைப்பகுதியில் அமைந்துள்ளது. அதன் முக்கிய நோக்கம், வெளிநாட்டு ஆதரவாளர்கள் மற்றும் முகுட்-ஜாஞ்சிரா சித்தர்களின் வளர்ச்சி வாய்ப்புகளை மட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதாகும்.
- சிட்டிஸ்களும் மராட்டியர்களும் எப்போதும் ஒருவருக்கொருவர் அச்சுறுத்தலாக இருந்தனர். மேற்கு இந்தியாவில் இந்த இரு போர்வீரர்களிடையே இருந்த குளிர் யுத்த சூழ்நிலையானது சிந்துதூர்க் மற்றும் ஜஞ்சிரா ஆகியவற்றைக் கட்டியெழுப்பியது. முகுட்-ஜஞ்சிரா கோட்டை அவர்களின் போர் கைவினைக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. 40 அடி உயரமான கல் சுவர்கள் தீவு முழுவதும் கவனிப்பு பதிவுகள் மற்றும் துப்பாக்கி நிலைகள் இருந்தன, எந்த இயந்திரங்களும் கட்டுமானத்திற்கு கிடைக்காதபோது பொறியியல் ஒரு சாதனையாக இருந்தது. இது மகாராஷ்டிரத்தின் 500 மைல் கடலோரப் பகுதியில் உள்ளது இது எதிரி இராணுவத்தால் கைப்பற்றப்படவில்லை. இந்த கோட்டையின் அசல் கருத்து உள்ளூர் மீனவர்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது, அவர்கள் மரத்தாலான சுவர்களை உயர்ந்த

குறிப்புகள்

அலைகளை அணைக்க அல்லது கடற்கொள்ளையர்களை நேரடியாக நுழைவதைத் தடுத்து நிறுத்த உபயோகித்தார்கள். கோட்டையின் சுவர் கோபுரம் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் மாலிக் அமர்பால் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. இது கம்பீரமான மாளிகைகள், அரசர்க்குரிய அரண்மனைகள் மற்றும் அழகுபடுத்தப்பட்ட தோட்டங்களை கொண்டது. கோட்டையின் பெரிய துப்பாக்கிகள் பல திருடப்பட்டன அல்லது அழிக்கப்பட்டன, ஆனால் மூன்று அரச ஆயுதங்கள் இன்னும் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

- பாஸ்சின் கோட்டை: இது ஐரோப்பிய கட்டிடக்கலை அடிப்படையில் கட்டப்பட்ட ஒரே கோட்டையாகும். இந்த கோட்டை கட்டப்பட்ட காலத்தில் போர்ச்சுகீஸியா ஆளுநர்கள் ஐரோப்பிய நகரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு நகரமாக பாஸ்சினை உருவாக்கினார். போர்ச்சுகீஸியர்கள் ஏற்கெனவே கோவா, டமன் மற்றும் தியூ மற்றும் மும்பையின் வடக்கே உள்ள பகுதிகளில் குடியேறினர். இந்த கோட்டை பின்னர் மராட்டியர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது, ஆனால் ஐரோப்பிய கட்டுமானத்தின் செயின்ட் ஜோசட் கேட்ஹேடு, வாட்ச் கோபுரம் சுழல் மாடி மற்றும் போர்டே டி மெரா ரே போன்றவை அளிக்கவில்லை. அவை இன்றும் இருக்கின்றன.

சரஸ்வதி மஹால் நூலகம்

தஞ்சாவூரில் அரசர் சேரபோஜி II இரண்டாம் மன்னரால் சரஸ்வதி மஹால் நூலகம் நிறுவப்பட்டது. அது தஞ்சாவூர் மராட்டியர்களின் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலைக்கு ஒரு தனிப்பட்ட எடுத்துக்காட்டாக இருந்தது. 1824 ல் சரஸ்வதி மகால் நூலகத்திற்குச் சென்ற ராபின்சன், இது ஒரு முழுமையான கற்றல் மையமாக இருக்கிறது, அங்கு மேற்கத்திய மாதிரியை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராய்ச்சி வசதிகள் நடத்தப்பட்டன என்றார். இந்த நூலகத்தில், இந்து கோயில்களை உருவாக்க பண்டைய கட்டிடக்கலை வடிவங்கள் பின்பற்றப்பட்டன. இண்டோசராசோனிக் கட்டிடக்கலை வகைகளும் பின்பற்றப்பட்டன.

உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக

1. மராட்டியர்கள் இஸ்லாமிய பாரம்பரியங்களை தங்கள் கட்டிடக்கலை பாணிகளில் எவ்வாறு பின்பற்றினார்கள்?
2. மராட்டிய கட்டிடக்கலையின் தனிப்பண்புகள் யாவை?
3. பிரதாப்காட் கோட்டை யார் கட்டினார்?
4. பன்ஹாலா கோட்டை எப்படி வடிவமைக்கப்பட்டது?

14.4 உங்கள் முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறியும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. கட்டிடங்களில் தூண்களின் வரிசைகளை உயர்த்தும் போது மராத்தாக்கள் இஸ்லாமிய பாரம்பரியத்தை பின்பற்றினர். அவர்கள்

குறிப்புகள்

முக்கியமாக உருளை தூண்களைத் தேர்வு செய்தனர், ஆனால் சில நேரங்களில் சதுர அல்லது எண்கோண தூண்களும் அமைக்கப்பட்டன. பின்னர் இவை கூர்மையான மற்றும் வளைவு வகைகள் ஆகியவற்றின் சமமான அல்லது முக்கூறான வளைவுகளால் இணைக்கப்பட்டன.

2. மராட்டிய கட்டிடக்கலையின் மேலும் ஒரு தனித்தன்மை அவர்கள் கட்டமைக்கப்பட்ட அனைத்து கட்டிடங்களிலும் வளைவு கூரைகள் பயன்படுத்தப்பட்டது. சில கூரைகளில் ஓடு கூரைகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன, ஆனால் அரண்மனைகள் மற்றும் பெரிய நூலகங்களை கட்டியெழுப்புவதில் பிரதான முன்னுரிமை வளைவு கூரைகளுக்கு வழங்கப்பட்டது.
3. இந்த கோட்டை 1656 ல் சிவாஜி ஆட்சியின் போது கட்டப்பட்டது. ராய்காட் பள்ளத்தாக்கு மற்றும் சுற்றியுள்ள மலைகளின் கண்கவர் பார்வையை வழங்கும் ஒரு மலை உச்சியில் மஹாபலேஷ்வர் மலை வாசஸ்தலத்திற்கு அருகில் இது கட்டப்பட்டது.
4. பன்ஹாலா கோட்டை முக்கோண வடிவமாகவும் ஐந்து மைல் சுற்றளவில் உள்ளது. இது தக்கணத்தில் மிகப்பெரிய கோட்டையாகும் மற்றும் பல வரலாற்று நினைவுச்சின்னங்களைக் கொண்டது. சில காலப்போக்கில் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஆனால் மற்றவை இன்னும் இருக்கின்றன.

14.5 சுருக்கம்

- மராட்டியர்கள் பெரும்பாலும் இந்து அரசாக இருந்தனர். முஸ்லீம் அரசோடு ஏற்பட்ட அதிருப்திகளின் விளைவாக மராட்டியர்கள் எழுச்சி பெற்றனர் என்று பல வரலாற்றாசிரியர்கள் கருதுகின்றனர். மராட்டிய ராஜ்யத்தின் இந்துக் கோட்பாடு கட்டிடக்கலை மற்றும் கோவில்கட்டும் ஆர்வத்தில் காணப்படுகிறது.
- சிவாஜியுடன் சேர்ந்து, வேளாண்மைத் தொழிலுக்குச் சொந்தமானவர்கள் தங்கள் சமூக நிலையை மேம்படுத்துவதில் வெற்றி பெற்றிருக்கலாம்.
- துர்கோ ஆப்கானிஸ்தான் முகலாய ஆட்சியைப் பற்றி சிவாஜியின் ஆன்மீக குருவான சமார்த ராம்தாஸ் மராட்டிய தேசியவாதத்திற்கு ஊக்கமளித்தார்.
- மராட்டிய தர்மத்தின் சமூக நோக்கம், பெனாரஸ் பிராமணரான கங்காவத் என்பவரின் ஆதரவுடன் தனது குடும்பத்தின் ஒரு சூர்யவசம் சத்திரிய பரம்பையை சிவாஜி தயார் செய்தபோது காணலாம்.
- சரபோஜி II (1798–2832 AD) மராட்டிய ஆட்சியாளர்களுள் ஒருவராக இருந்தார், அவர் தனது ராஜ்யத்தில் புதிய கட்டிடங்களை கட்டியெழுப்புவதில் ஆர்வம் காட்டினார்.
- மராட்டிய கட்டிடங்கள் மற்றும் அவர்களின் கட்டிடக்கலை பாணி அரண்மனைகள், கோட்டைகள் மற்றும் பொதுவான குடியிருப்பு வீடுகள் மற்றும் சாலையோர கிணறுகள், கால்வாய்கள், டாங்கிகள், பாலங்கள் மற்றும் கோவில்களைப் போன்ற மத கட்டிடங்கள் போன்ற பொது பயன்பாட்டிற்காகவும் செங்கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டது.

குறிப்புகள்

- மராட்டிய சிற்பங்கள் அழகையும் அலங்காரத்தையும் கொண்டவை. அவை பொதுவாக ஒற்றை கல் மீது பொறிக்கப்பட்டு சுவர்கள் மற்றும் தூண்கள் மீது வைக்கப்படுகின்றன. அவை பெரும்பாலும் மதிப்பின் கருத்துக்களைக் கொண்டு இருந்தன. பிரதாப் சிங்கின் மனைவியான அம்மணி அம்மாவின் வெண்கல உருவம் மராட்டிய சிற்பக்கலையின் சிறப்பம்சமாகும்.
- தஞ்சாவூரில் உள்ள பிரகதீஸ்வர ஆலயத்தில் சுப்பிரமணிய சன்னதியின் முன்புற மண்டபத்தில் உள்ள சித்திர ஓவியங்கள் மராட்டிய ஓவியத்தின் பாரம்பரிய உதாரணங்கள் ஆகும்.
- 16–18 ஆம் நூற்றாண்டில் மராட்டிய பேரரசு இளம் சிவாஜியின் வழிகாட்டுதலின் கீழ், வெற்றி மற்றும் விரைந்து செயல்படுதல் என்ற முறையற்ற சண்டை யுக்தியை அமல்படுத்தியது. இதில் முகலாயர்கள் மீது அதிக சுங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது.
- பஸ்ஸின் கோட்டை பின்னர் மராட்டியர்களால் கைப்பற்றப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் ஐரோப்பிய கட்டுமானத்தின் மீதி பகுதிகளை அழிப்பதில்லை. அவை, புனித ஜோசப் பேராலயம், வாட்ச் கோபுரத்தின் சுருள் படிக்கட்டுமுறை மற்றும் போர்டி டி மேரே. இன்றும் கூட அவை உள்ளன.
- தஞ்சாவூரில் சரஸ்வதி மகால் நூலகம், மன்னர் இரண்டாம் செர். போஜி யால் நிறுவப்பட்டது. தஞ்சை மராட்டியர்களின் கலை, கட்டிடக்கலைக்கு இது ஒரு தனித்துவமான எடுத்துக்காட்டாகும்.

14.6 முக்கிய கருத்துப்படிமங்கள்

- இந்து சுயராஜ்யம்: இது இந்தியாவில் இருந்து வெளிநாட்டு இராணுவ மற்றும் அரசியல் தாக்கங்களை அகற்ற முற்படும் சமூகஅரசியல் இயக்கங்களுக்கு பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சொல் என்று குறிப்பிடுகிறது.
- மண்டபம்: இது ஒரு இந்தியக் கட்டிடக்கலை பாணி என்று குறிப்பிடுகிறது. இது பொது சடங்குகளுக்காக அமைக்கப்பட்ட ஒரு வெளிக்கூடம் அல்லது காட்சிக் கூடம் ஆகும்.
- சேனாபதி: இது இராணுவத் தளபதி அல்லது ராணுவத்தின் தலைவர் அந்தஸ்தைக் குறிக்கிறது. மராட்டிய பேரரசில் பயன்படுத்தப்பட்ட பிரபுக்களின் பெயர் அது.

14.7 தற்சோதனை மற்றும் பயிற்சி வினாக்கள்

குறு விடை வினாக்கள்

1. தெளலதாபாத் கோட்டையின் சிறப்புகள் எவை?
2. மத காரணங்கள் மராட்டியர்களின் உயர்வுக்கு இட்டுச் சென்றது எப்படி?
3. அம்மணி அம்மா யார்? அவர்களுடைய உருவம் ஏன் முக்கியமானது?
4. மராட்டிய கட்டிடக்கலையின் மீது தாக்கம் செலுத்தும் இரண்டு பாணிகள் யாவை?
5. கோட்டை சிவனேரி பற்றி சிறுகுறிப்பு வரைக.

மராட்டியர்கள் ஆட்சியின்
கீழ் மதம், கலை மற்றும்
கட்டிடக்கலை

குறிப்புகள்

நெடு விடை வினாக்கள்

1. ஏதேனும் 3 மராட்டிய கோட்டைகளை விரிவாக விளக்குக.
2. மராட்டிய கலை மற்றும் கட்டிடக்கலையின் இயல்புகள் யாவை? விரிவாக விவாதிக்கவும்.
3. மராட்டியர்களின் எழுச்சியின்போது இருந்த மத நிலையை ஆராய்க.
4. மராட்டிய ஆட்சியின் போது கட்டிடக்கலை வளர்ச்சி பற்றி விரிவாக விவாதிக்கவும்.
5. மராட்டிய காலத்தில் கட்டப்பட்ட கோட்டைகள் எப்படி இருந்தன? விவாதிக்க.

14.8 மேலும் படிக்க

மஜும்தார், ரமேஷ் சந்தியார், காளிகிங்கர். 1949. இந்தியாவின் முன்னேறிய வரலாறு. புதுடில்லி: மக்மில்லன்.

புருக், பெர்சி. 2013. இந்தியக் கட்டிடக்கலை (இஸ்லாமிய காலம்). புதுடில்லி: படித்த புத்தகங்கள் லிமிடெட்.

லுனியா, நாதூராம் ப்ருன்வரர்லால். 1996. இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் பரிணாமம்: ஆரம்பகால காலத்திலிருந்து நிகழ்காலம் வரை. ஆக்ரா: லட்சுமி நாராயண் அகர்வால்.

சத்தியநாதர், R. 1961. இந்தியாவின் அரசியல், பண்பாட்டு வரலாறு. சென்னை: எஸ். விஸ்வநாதன்.